

Spur

2534

Sum Jeremiae Neu
hoferi. A. cld MCCXXI.

D. JACOBI WELLERI
GRAMMATICA
GRÆCA NOVA,

Ante à B. ABRAHAMO TELLERO

quoad Dialectos completa,

Post verò ab ipso AUTORE novis denuò

Additionibus,)ut &

Indicibus Vocabulorum Græcorum,

& Latinorum utilissimis (locupletata.)

Nunc emendatior & quoad notabiliores Observatio-

nes, Tabulas, Versus memoriales B. Christiani Daumii atque
novos Indices multum auctior.

(Editio post spuriam, claudicantem & mendosam

Amstelodamensem septima.)

Cum

PRIVIL. CÆSAREO, REG. ET ELECT. SAX.

UT ET REG. BORUSS. ET ELECT. BRANDENB.

L I P S I Æ,

Sumptibus HÆREDUM B. TARNOVII.

ANNO M DCCII.

D. JACOB WELTER

GRAMMATA

GRÆCÆ NOVÆ

AVG. A. E. ABRAHAMO TELLERO

Post vero ab ipso A. L. T. O. R. E. L. O. R. I. S. L. A. N. O.

Indicibus Vocabulorum Græcorum

Indicibus Vocabulorum Græcorum

Indicibus Vocabulorum Græcorum

REVIV. CASSAREO, REG. IT. FELIC. SAX

IT. IT. REG. L. O. R. I. S. L. A. N. O.

ANNO M. DCCLX

ANNO M. DCCLX

JOSEPHUS Divina favente
Clementia electus Romanorum Impe-
rator semper Augustus, ac Germaniæ, Hungariæ,
Bohemiæ, Dalmatiæ, Croatiæ, Sclavoniæ, &c Rex,
Archidux Austriæ, Dux Burgundiæ, Styriæ,
Carinthiæ, Carniolæ & Würtembergæ,
Comes Tyrolis, &c.

A Gnosimus & notum facimus tenore præsentium
universis, quod, cum Johannis Christophori Tar-
novii, Bibliopolæ Lipsiensis, N. vidua & hæredes
nobis humillime exposuerint, Privilegium Impressorium
à Divo quondam Imperatore Leopoldo gloriosæ Re-
cordationis dicto Johanni Christophoro super N. Brun-
nemanni Commentario in Codic. in folio, Doct. Welleri
Grammatica græca nova octavo, Amadei Eccolti Com-
mentario ad Pandectas in quarto, & Godofredi Fibigii
Processu cum Annotationibus Leonardi Barthol. Sven-
dendörfferi in quarto, impertitum exspirasse, seque
statuisse, modo dictos quatuor libros denuò excudere;
vereri autem, ne aliū turpis lucri causa eorundem libro-
rum editionem imitentur, ac propterea Nobis demissis-
sime supplicaverint, quod Cæsarea Nostra auctoritate
non solum ipforum indemnitati consulere, sed etiam
prædictum privilegium ad decem annos extendere &
prorogare, vel de novo concedere clementer dignare-
mur: Nos æquissimis eorum precibus benigne annue-
rimus, ac proinde omnibus & singulis Bibliopolis, Ty-
pographis ac Bibliopegis cæterisque quibuscunque rem
seu negotiationem librariam exercentibus, serio & di-

stricte idque sub poena decem marcarum auri puri inhi-
 buerimus & vetuerimus, prout hisce inhibemus & ve-
 tamus, ne eorum quisquam intra decem annos proximos
 a prima editionis die computandos præfatos quatuor li-
 bros sine impetrantium consensu, intra Sacri Romani
 Imperii Regnorumque ac Dominiorum Nostrorum hæ-
 reditariorum fines in simili vel alio typo, modo vel for-
 ma, sive in toto sive in parte, mutatisve titulis recudere,
 vel alio recudendos dare, invehere, venundare, aut clam
 vel palam distrahere quovis modo præsumat, hac autem
 lege addita, ut quinque ad minimum præfactorum libro-
 rum exemplaria, quemadmodum moris est, ad Imperia-
 lem Nostram Cancellariam Aulicam mittantur, atque pri-
 vilegium hoc Nostrum, vel ejus extractum (ne quis igno-
 rantia prætextu sese excusare possit) in fronte impres-
 sum exhibeant; Quisquis vero interdictum hoc nostrum
 neglexerit, is debet non solum ejusmodi libris perpe-
 ram quippe impressis seu adductis privari (quos nimi-
 rum præfati Impetrantes auxilio Magistratus loci, aut
 sua quoque auctoritate apprehendere, & sibi vindicare
 poterunt) verum insuper etiam dicta poena ærario seu
 Fisco Nostro Imperiali fraudis vindici & prædictis suppli-
 cantibus ejusve hæredibus ex æquo solvenda & nume-
 randa mulctari. Quapropter mandamus omnibus, &
 singulis Nostris & Sacri Imperii Regnorum & Provincia-
 rum Nostrarum hæreditariarum subditis, cujuscunque
 status, gradus, ordinis, dignitatis, conditionis, aut
 Præeminentiæ existant, tam Ecclesiasticis quam seculari-
 bus, præsertim vero iis, qui in Magistratu constituti,
 vel proprio vel Superiorum suorum nomine & loco Ju-
 ris & Justitiæ administrationem exercent, ne quen-
 quam Privilegium hoc Nostrum Cæsareum temere &

impu-

impune transgredi aut violare patiantur, quin potius, quos contumaces compererint, præscripta poena plecti, aliisque modis idoneis coerceri curent, quatenus & ipsi eandem mulctam pendere noluerint. Harum testimonio literarum Manu Nostra subscriptarum, & Sigilli Nostrî Cæsarei appensione munitarum. Quæ dabantur in Civitate Nostra Viennæ prima Julii, Anno Millesimo septingentesimo sexto. Regnorum Nostrorum Romani decimo septimo, Hungarici decimo nono, Bohemici vero secundo.

JOSEPHUS.

ut

(L. S.)

Fridlarlom de Schönborn

Ad Mandatum Sacre Cæsareæ Majestatis proprium

Lutzo Dolberg.

Der Durchlauchtigste Chur- fürst zu Sachsen und Burggraf zu Magdeburg/ 2c.

In At auf beschehenes unterthäniges Ansuchen
Johann Christoph Tarnovii, Buchhändlers
zu Leipzig/ gnädigst bewilliget / daß er Scher-
zeri Systema Theolog. in quart. dessen Handgriff in
12. teutsch/ Hyllers Schatzkästlein in 8. Carpzovii Ho-
degeticum 8. Beutels Geometrischen Lust-Garten mit
der Gallerie in 12. Geierum in Ecclesiasten in 4. Win-
ckelmanni Cæsareologiam 12. Drabitz vom Scharbock
8. und Welleri Grammaticam Græcam unter Höchstge-
dachter Sr. Churfürstl. Durchl. Privilegio, drucken
und führen lassen möge / dergestalt / und also / daß in
dero Churfürstenthum Sachsen / desselben incorporir-
ten Landen und Stifftern kein Buchhändler noch Dru-
cker oberwehnte Bücher in den nächsten von angesetztem
dato an zehn Jahren / bey Verlust aller nachgedruck-
ten Exemplarien / und funffzig Rheinischer Goldgül-
den Straffe/ weder nachdrucken/ noch auch / da diesel-
ben an andern Orten gedruckt wären / darinnen ver-
kauffen und verhandlen / worgegen er mehrgemeldte
Bücher fleißig corrigiren/ auffs zierlichste drucken / und
gut weiß Papier darzu nehmen zu lassen/ auch/ so oft
sie aufgelegt werden / von jedem Druck und Format
achtzehn Exemplaria in Sr. Churfl. Durchl. Ober-
Consistorium, ehe sie verkaufft werden / auff seine
Kosten einzuschicken schuldig / und diß Privilegium
niemanden ohne Höchstgedachter Sr. Churfl. Durchl.
Vor-

Vorwissen und Einwilligung zu cediren befugt seyn
soll / gestalt er bey solchem Privilegio auf die bewillig-
ten zehen Jahre geschützet und gehandhabet / auch / da
diesem jemand zuwider handeln / und er um Execution
desselben ansuchen würde / solche ins Werck gerichtet /
und die gesetzte Straffe eingebracht werden soll. Im-
mittelst und zu Urfund dessen ist dieser Schein / biß das
Original-Privilegium ausgefertigt werden kan / und
statt desselben in Sr. Churfl. Durchl. Kirchen-Rath
und Ober-Consistorio unterschrieben und besiegelt aus-
gestellt worden / welchen er durch den bestallten Bücher-
Fiscal, David Bittorffen / denen Buchhändlern zu infi-
nuiren / widrigen Falls die Infination vor null und
nichtig erkannt werden soll. So geschehen und gegeben
zu Dresden / den 22. April. 1696.

(L.S.)

H. E. Knoch.

Theodorus Werner.

Wir Friederich von Gottes Gnaden König
in Preussen/ Marggraf zu Brandenburg/des H. Röm.
Reichs Erz-Cämmerer und Churfürst/zu Magdeburg/
Cleue/Jülich/Berge/Stettin/Pommern/der Cassuben
und Wenden/ auch in Schlesien zu Crossen Herkog/
Burggraf zu Nürnberg/ Fürst zu Halberstadt/Minden
und Camin/ Graf zu Hohen-Zollern/ der Marck und
Ravensberg/ Herr zu Ravensstein und der Lande
Lauenburg und Bütow/ 2c.

Sun fund und bekennen; Nachdem bey Uns
Johann Christoph Tarnovius, Buchhänd-
ler zu Leipzig/ allerunterthänigst angesuchet
und gebeten/ daß Wir ihm Unser am 30ten
Decemb. Anno 1691. über des D. Jacobi Welleri Gram-
maticam Græcam in Octavo auff zehen Jahr ertheiltes
Privilegium in Gnaden zu renoviren/ und ferner über
solches Buch zu privilegiren geruhen wolten/ und Wir
dann dieses sein demüthiges Suchen und Bitten vor
billig erkennenet/ und demselben in Gnaden Raum und
Statt geben; Als privilegiren und begnadigen Wir/
Krafft habender höchster Ober- und Landes-Herrlichen
Macht und Gewalt/ obgedachten Johann Christoph
Tarnovium anderweit/dergestalt und also/daß ausser ihm
niemand/ so wol in Unserm Königreich Preussen als Un-
ser Chur und Marck Brandenburg/ auch allen andern
Unsern Herkog-Fürstenthumen und Landen des genann-
ten D. Jacobi Welleri Grammaticam Græc. 8. innerhalb
denen nechsten zehen Jahren nachzudrucken noch zu ver-
legen/weniger diejenigen Exemplaria, so etwa ausser Un-
serm Gebiethe von andern nachgedrucket und verleger
seyn möchten/in solcheUnsere Lande einzuführen/daselbst
zu distrahiren/heimlich oder öffentlich zu verhandeln und
zu

zu verkauffen befugt seyn; sondern bey Confiscation aller Exemplarien und zweyhundert Thaler Geld=Straffe/ halb Unserm Fisco, und die andere Helffte/ nebst denen Exemplarien/ ihm dem Verleger zu entrichten/ gänzlich verbothen und nicht zugelassen seyn solle. Wir und Unsere Nachkommen/ König in Preussen/ auch Marggrafen und Churfürsten zu Brandenburg/ıc. wollen auch mehrgenannten Johann Christoph Tarnovium, solche Zeit der zehen Jahre über/daben allergnädigst schützen/handhaben und erhalten; Gestalt Wir dann auch Unsern Statthaltern/ auch allen Unseren Regierungen/ denen Magistraten in Städten/und andern Unsern Befehllichshabern/ so von Unsertwegen Gerichte üben und verwalten in Unserem vorgedachten Königreich/ Chur-Herkog-Fürstenthümern und Landen/ solches an Unserer Statt gleichfalls zu thun/über diesem Unserem Privilegio gebührend zu halten/ und diejenigen/ so dawider handeln/ mit vorerwehnter Straffe anzusehen/ hiermit allergnädigst anbefehlen. Dahingegen aber soll Impetrant schuldig und gehalten seyn/dieses Buch nicht allein um einen billigē Preiß zu verkauffen/sondern auch allemal von jedem Druck desselben/ so offte es auffgelegt wird/ acht gebundene Exemplaria, theils in Unsere Bibliothec, und theils in Unsere Lehns-Canklen allhier/ auff seine Kosten einzuliefern. Getreulich sonder Gefährden; iedoch Uns an Unsern und sonst männiglichen an seinen Rechten ohne Schaden. Urkundlich unter Unser eigenhändiger Unterschrift und anhangenden Lehnsiegel. Gegeben zu Cölln an der Spree/ den 10. Novembr. nach Christi Unsers lieben HErrn und Seligmachers Geburt im eintausend siebenhundert und ersten Jahre.

Friederich.

(L. S.)

P. Fuchs.

LECTORI εὖ πράττειν!

Quod, Lector honorande, ex vetustissimi Ebraeorum Ben-Syræ, quem Jeremiæ nepotem statuunt, proverbiis inprimis fertur: **סֵנֶךְ בְּבֵיתוֹ סִימָנָה טוֹבָה** *Senex in domo signum bonum est in domo*: Id & in Literis humanioribus suum habere locum, nemo inficias ibit. *Mentibus enim hominum*, ut R. Forsteri verba mea hic faciam, *hoc natura est insitum, ut, quæ vetera sunt & antiqua, ament, affectent, admirentur, suspiciant. Videtur siquidem illis inesse quoddam Numen & Majestas quædam*, adeò, ut sint, qui, non dicam in rem domesticam, sed in ipsam vitam, mores & religionem nimis prodigi inveniantur, dum antiqua lustrandi amore, maria & terras circulentur. Verum enim verò super cautæ prudentiæ *ἐσκαρμέναι τῇ δῶσει σφόδρα*, qui *ἀρχαιότερα διφθέρας* videre & proferre modo gaudent, licet ea *ἀληθῶς παλαιὰ καὶ ἀρχαῖα*, ut his verbis sensu *Aristophanis* frequentissimo utar, esse noverint. Unde quod ipforum non fuit, vel ob novitatem condemnant, ne à veritate, sed antiquitate se suaque metiri & suspendere cogantur. Hinc factum est, ut *per traducem antiquitatis commendaretur ipsa sæpe fallacia*, ut Augustinus justè conqueritur *lib. de quæst. V. & N.T. qu. 114. Veritas vero ut sempiterna & antiqua res est, ita & antiquior omnibus*, ut illud Tertullianum huc traham.

Hæc cum ita se habeant, & ea, quæ à me in Grammatica hac Nova proferuntur (nisi enim plurima essent mutata, novum non foret Opus, ut Excellentissimus quidam Vir & Græcus ad me scripsit) satis antiqua esse putes, nec novitatis accuses, quod veritatis reli-

religione teneri, rem si penitus & ἀνευ πρὸς κρίματι
inspexeris, senties, vel certe iniquum erit, *querere vesti-*
gium post oculum, ut Arabes proverbio dicunt. Quo-
tusquisque enim est, *ut a numero Declinationum &*
Conjugationum Initium faciam, qui, quando ad Lin-
guam Græcam discendam animum applicat, non totus
exhorrescat, ejusque difficultatem fere insuperabilem
habeat, quando decem vel undecim Declinationes, &
tredecim, exceptis adhuc Anomalis, in Lingua Græca
dari Conjugationes audiat, cum tamen Conjugatio tan-
tum sit una, & Declinationes tres.

Rationes igitur à me mutati numeri si requiris, has
habe evidentes. I. Extra omnis controversiæ aleam
apud omnes emunctioris naris viros positum existimo,
Affectiōnem cujusvis Disciplinæ Generalem Generaliter
esse tractandam. Hinc ita: Quæcunque Affectio omni-
bus decem vel undecim (tot enim vulgò Grammatici
statuunt) Declinationibus, Verbo, quin & reliquis Oratio-
nis partibus est communis, illa Generaliter est tractan-
da, nec novam & peculiarem in 1.2.3.4. &c. Declinatio-
nibus contractis & Verbis Circumflexis Anomaliā pa-
rere poterit. Sed fuga concursus Vocalium, unde De-
clinationes contractæ & Verba Circumflexa oriuntur,
est talis Affectio. Ergo.

Majorē ἡλέκτερος ἢ σιδωνίας ὑέλκ διαφεγγεσέραν,
ut cum Luciano loquamur, ducimus. *Minor* vero sa-
tis superque in ipso Libro probata est. Qui enim fit,
quod in Declinationibus Simplicibus, & quidem Pri-
ma pro ἀπελλέης, ἀπελλέες, ἀπελλέη, &c. in Secunda
pro ἀργυρέα, ἀργυρέας, ἀργυρέα, &c. in Tertia pro
νόος, νόος, νόω, &c. in Quinta pro μείζοες, μείζωας,
pro χρυσόεντι, χρυσόεντι, &c. dicatur ἀπελλῆς,
ἀπελλῆς,

ἀπελλᾶ, ἀπελλῆ; ἀργυρᾶ, ἀργυρᾶς, ἀργυρᾷ; νῆς, νῆ,
νῶ; μέζες, χρυσῆνλος? &c. nisi quia Græci sunt admo-
dum studiosi, ne fiat concursus Vocalium.

Sic in Compositis ob eandem rationem pro κακόερ-
γῶ, εὐνόεχῶ, dicitur κακῶργῶ, εὐνῶχῶ; in Sim-
plicibus pro κέαρ, αἰοιδῆ, ἐσαῶς communiter κῆρ,
ᾠδῆ, ἐσῶς.

Pro λέγῃσι αὐτὸν, πάντα ἔλεγον, καὶ ἐκῆ, τὸ ὄνομα,
ob concursum Vocalium communiter est λέγῃσιν αὐ-
τὸν, πάντ' ἔλεγον, καὶ ἐκῆ, τὸ ὄνομα, &c. Næ igitur & in
Particulis Indeclinabilibus Declinationes Contractæ erunt
concedendæ! ἄτοπον!

II. Alterum meum fundamentum hoc est: Ubicun-
que nulla est Differentia Terminationum, ibi nova De-
clinatio vel Conjugatio fingi non debet. Sed in quin-
que Declinationibus Contractis & Verbis Circumflexis
nova Differentia Terminationum à Simplicium & Ba-
rytonorum diversa non datur. Ergo &c. Majorem
omnes Grammatici confirmant, qui Declinationes &
Conjugationes per Terminationum varietatem descri-
ptum eunt. Minor vel tyronibus est nota. Manet er-
go Conclusio.

III. Tertium, ut alia argumenta silentii peplo in-
volvamus, ex Loco Absurdorum ducimus, sic conclu-
dentes: Si Contractio peculiare Declinationes &
Conjugationes parit, utique, quot erunt Contrahendi
Modi, tot erunt Declinationes. εὐδὴλον! ideo enim
Declinationes Contractæ & Conjugationes Circum-
flexæ dantur, quod vel in omnibus, vel in quibusdam
Contractionem suscipiant. Jam vero non quinque,
sed duodecim & plures dantur Contrahendi Modi.
Ergo non decem, sed viginti & duæ, annumeratis Sim-
plici-

plicibus, quin plures Declinationes erunt statuendæ, Minorem probamus, quia in Declinationibus Simplicibus Prima, Secunda, Tertia, Quinta, &c. dantur nomina, quæ contractionem suscipiunt, quæ tamen Grammatici ad nullam Contractorum Declinationem hætenus retulerunt, nec, salvis suis hypothefibus, referre possunt. Exempli modo vidimus. Necessario igitur vel mutilus erit Grammaticorum Numerus, quod Joh. Rhenius in suæ Grammaticæ parte prima probe advertit, & Sextam præter rationem & communem sententiam excogitavit: vel fundamenta nostra nobis erunt concedenda, ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

Sed inquis, à me sic satis esse demonstratum, Contractionem novas Declinationes non excludere, attamen ternario meo quinarium Grammaticorum residuum non respondere. Proinde scias, *Declinationem Primam & Secundam in unam classem esse conjungendas.* Et hujus rei indicio nobis sit, I. Quod Latini eas Terminationes quatuor sub unam revocarint Declinationem. II. Quod uno tantum in Casu varient. Ob unius verò Casus diversam Terminationem diversas fingere Declinationes, an non sit, Entia præter necessitatem multiplicare, alii judicent. III. Quod & Quinta Declinatio sic esset duplicanda, cum quorundam in Accusativo & Vocativo, nec non Genitivo, satis nobilis Terminationis diversitas detur. IV. Quod nec Latini Terminationes has sub unum Commune domicilium referre potuissent. Differunt enim & hic nonnulla Terminatione. V. Quod sic eadem Declinatio prima ob ejusdem Casus diversam Terminationem in duas esset divellenda. Nomina enim in ᾱς Genitivum, non in ς, sed in ᾱ more Doricō formant, ut: σα-
ταῖς,

τῶν, Genitivo, τῶν σαλῶν, 2. Thess. 2, 9. 1. Tim. 5, 15. Apoc. 2, 9. Ut VI. silentio præteream, non sine ταυτολογία easdem Regulas in Prima & Secunda Declinatione sic fore proponendas, quod an non sit, Hyperì vertigine agitari, dispiciant alii.

De Declinatione Quarta, quam ad Secundam reducimus, adeo non est, cur laboremus, cum 1. omnium Grammaticorum consensu sit plane Attica, & ex Tertia Grammaticorum Declinatione orta. 2. Optime ad Secundam nostram revocari possit, unico fundamentò, quod tamen Atticis in aliis pluribus commune est, substructo, ut docetur in Grammatica. Nec obstat, quod dentur nomina in ως, quæ in nostra Secunda non occurrant. Siquidem 1. vix tot erunt, quot ostia Nili aut portæ Thebarum. 2. Commodissime per Analogiam ad Secundam reducuntur. Analogicam vero ejusmodi formationem si negaveris, næ in Linguis Orientalibus hospitem te profiteberis! 3. Sunt & hæc Vocabula Attica à Communibus recepta. 4. Et σαλῶν in Genitivo tantum habet σαλῶν & πῆχυν more Attico πῆχεως, & alia, nec tamen exinde novæ Declinationes sunt ortæ, sed istud Analogicè ad Primam, hoc vero ad Tertiam reducitur.

Ex quibus prætereapate, cur Conjugationum multitudinem ad unitatem revocaverimus, nec diversitatem earum per multos anfractus & ambages, certasque Literarum Characteristicarum Primæ, Secundæ, Tertiæ, Quartæ, Quintæ, &c. classes longe descriperimus, cum 1. Una tantum omnium sit Terminatio, Verbaque in μι tantum in Præsenti Indicativi Activi peculiari & nova gaudeant Terminatione, ut dicetur inferius. 2. ipsum Futurum Primum à Præsenti in
omni-

omnibus Conjugationibus uno & eodem modo formetur, à quo Perfectum unâ eâdemque ratione in omnibus dependet, ut vel triginta Grammaticorum Regulas, quæ ingenium fere obruere possent, in unam summam cum jucunditate collectas habeamus.

Hæc de Numero Declinationum & Conjugationum. Ubi præterea inter Generalia alia scitu dignissima, quæ Grammatici partim omiserunt, partim specialiter tradiderunt, ratione tamen mutationis non adducta, invenies. Dicimus enim τέτυφα, hinc τέτυμμα, τέτυψαι, τέτυπται, τέτυφθον, ἔσ. λέλεχα, hinc λέλγμαι, λέλεξαι, λέλεκηαι, λέλεχθον, ἔσ. ἤκηκα, hinc ἤκησμαι, ἤκησαι, ἤκησθαι, ἤκησθον, ἔσ. ubi vides φ modo in μ, modo in ψ, modo in π, denuo in φ mutari; χ nunc in γ, nunc in ξ, nunc in κ, transire; σ nunc assumi, nunc perire, nec Grammatici, quos quidem hætenus vidimus, causam istius rei nobis expressam dedere, cum tamen hæc omnia ex Generali Græcæ Linguae natura dependant, ut demonstratur in Grammatica fusè.

In Terminatione Verbi assignanda ea adhibuimus compendia, ut, qui Præsentis Indicativi Terminationem noverit, ille unâ eademque opera omnium Futurorum, nec non totius Coniunctivi Terminationem habeat exploratam. Qui perspectam habeat Terminationem Imperfecti, illum Aoristi Secundi, quæ eadem, latere non poterit, unde vix tria Tempora, quorum Terminatio sit peculiaris, residua manent.

Quantum negotii verba in μ dicta tyronibus exhibeant, noverunt omnes, qui aliquid in hac Lingua noverunt. Nostræ tamen Methodo si institeris; næ vel unius horæ spaciò omnia Verba in μ absolves, quod
non

non assererem, nisi id aliquoties non sine fructu discen-
tium præstitissem.

Doctrinam Accentuum, cum hîc plerisque & in hac
Lingua non adeo peregrinis aquam hædere videamus,
nonnihil fusius persecuti sumus, ut his imbutus, eo fa-
cilis reliqua usu tibi comparare possis. Unum ad-
huc habeo, quod te, Lector, moneam, non esse præce-
ptis explicandis diu inhærendum, sed tantum Genera-
lia *charactere majori* impressa, breviter esse proponen-
da. Ex analysi enim, ubi ne jota est omittendum, quin
ex Grammatica demonstratur, cur res se hoc & non alio
habeat modo, Grammatica est addiscenda, & non à Præ-
ceptis, sed ab ipsa Lingua initium faciendum.

Hæc sunt inprimis, Lector Honorande, in quibus
seorsim sentio. Nulli tamen Doctorum hic litem
moveo, aut bellum indico, nec Antiquos de ponte
præcipitare aut cornicum oculos transfodere allabo-
ro, sed simpliciter, quid statuem, profero, cessurus de
facili, si meliora & compendiosiora, huc enim labor
noster, docueris. In Schola enim veritatis
pulcrum est & vinci & vincere.

Vale.

Hier ist ein kleines Buch. Hier blüht der Jugend Nutz.
GOTT segne diesen Druck. Drey Helden sind sein
Schutz;

Und läßt ein Bösewicht / wie leider schon geschehn /
Im Nachdruck und Verkauf die Diebes-Finger sehn /
Der gläube sicherlich / daß ihn die ganze Welt /
So Recht und Ehre liebt / vor einen Buch-Dieb hält.

Vox
constitu-
ta confid.
vel

Accidentaliter, quoad { spiritus p. 64.

{ accentus p. 66. qui considerandi vel ratione

{ totius, & afficiunt Syllabam - - -
{ Simplici 75. sqq.

{ Nomine { Composito 85. sqq.

{ partium in { Pronomine, p. 93.

{ Verbo, p. 93.

{ Adverbio, p. 94.

{ Præpositione, p. 94.

{ ultimam ut { acutus & circumflexus, 67. 74.
{ penultimam, ut { acutus, & circumflexus, 67. 73.
{ antepenultimam, solus acutus, 67. 74.declinando, ut { Articulus, p. 95.
{ Nomen, cujus habetur
{ Pronomen, 147.
{ Participium, 194.{ Declinatio { Prima p. 99.
{ Secunda p. 104.
{ Tertia p. 108.

{ Divisio p. 125. respectu

{ originis in - - - { Primitivum.

{ Derivatium, quod vel

{ substantivum, 131.

{ Adjectivum, quod variatur ratione

{ substantivum, 131.

{ Adjectivum, quod variatur ratione

{ substantivum, 131.

{ substantivum, 131.

{ substantivum, 131.

{ substantivum, 131.

{ substantivum, 131.

{ substantivum, 131.

{ substantivum, 131.

{ substantivum, 131.

{ substantivum, 131.

{ substantivum, 131.

{ substantivum, 131.

{ substantivum, 131.

{ substantivum, 131.

{ Patronimicum, 125.

{ Possessivum, 126.

{ Gentile, 126.

{ Deminutivum, 127.

{ Amplificativum, 128.

{ Denominativum, 128.

{ Verbale, 128.

{ Motionis, 131.

{ Comparationis, 135.

essentialiter
p. 95. ubi vox
vel flexibilis.conjugando, ut Verbum,
quod dividitur ratione{ Modos { Indicativum, p. 176.
{ Imperativum, p. 186.
{ Optativum, p. 189.
{ Coniunctivum, p. 190.

{ Significationis { Infinitivum, p. 192.

{ formanda per { Augmentum { Simplicium, 155.

{ characteristicam, 162.

{ Tempora { Numeros, 176. sqq.

{ Vocis { Activam, 174.

{ in { Passivam, 195.

{ Mediam, 217.

{ formata quoad { terminationem, secundum { Personas, 176. seqq.

{ significationem { Præf. 176.

{ Fut. 178. &c.

{ Compositum, 158.
{ Atticorum, 160.{ Præf. 176.
{ Præf. 182. definiti & indefiniti, 184.

{ Fut. 178. &c.

none

conquency ex plicat b

11.1.9.2.6.6

Germania
ca. 1800
1800
1800

၁၈၈၃ ခု၊ ဧပြီလ ၁၀ ရက်

... et de his que sunt in terra...

Σὺν τῷ Θεῷ!

GRAMMATI- CA GRÆCA.

I.

Rammatica Græca est habitus minus principalis, Græcas voces, earumque Affectiones considerans, ut purè loqui & scribere Græce queamus.

2. Objectum igitur Germanica sunt Voces.

3. Considerantur vero Voces vel absolute, vel respective.

4. Absolute quando considerantur, sunt vel constituendæ, vel constitutæ, certis Affectionibus exornandæ.

5. Quatenus Vox ut constituenda consideratur, eatenus in ea debent considerari Literæ, & ex his conflata Syllabæ, de quibus Sect. I. Cap. I. & II.

SECTIO I.

CAP. I.

DE LITERIS.

1. Literas Græci nostro nunc tempore habent 24. Olim 16. modo Græcorum literæ: A. B. Γ. Δ. E. I. K. Λ. M. N. O. Π. P. Σ. T. Υ. quibus Trojano bello Palamedes addidit has quatuor: Θ. Ξ. Φ. Χ. Simonides alias quatuor: Ζ. Η. Θ. Ω. Primus autem

A

has

has figuras conjunxit & 24. Græcorum numeravit Callistratus Grammaticus apud Samios.

<i>Nomen.</i>	<i>Figura.</i>	<i>Potestas.</i>
Alpha	A, α, α	a
Beta	B, β, β	b
Gamma	Γ, γ, γ	g
Delta	Δ, δ	d
Epsilon	E, ε	e breve
Zeta	Z, ζ	z
Eta	H, η	e longum
Theta	Θ, θ, θ	th
Iota	I, ι	i
Kappa	K, κ	c
Lambda	Λ, λ	l
My	M, μ	m
Ny	N, ν	n
Xy	Ξ, ξ	x
Omicron	O, ο	o
Pi	Π, π, π	p
Rho	P, ρ, ρ	r
Sigma	Σ, σ, Σ, σ, σ	s
Thau	T, τ, τ	t
Ypsilon	Υ, υ	y
Phi	Φ, φ, φ	ph
Chi	X, χ	ch
Psi	Ψ, ψ	ps
Omega	Ω, ω	O magnum

pag. 38. II. Dividuntur Literæ in Vocales & Consonantes: Græci illas dicunt Φωνήεντα, scil. γράμματα; has vero σύμφωνα.

III. Vocales sunt vel simplices, vel è simplicibus compositæ.

IV. Sim-

IV. Simplicium (*quæ Vocales κατ' ἐξοχὴν dicuntur*) sunt septem: α, ε, η, ι, ο, υ, ω.

Η & Ω non sono & potestate, sed quantitate modo differunt. Ergo non sunt distinctæ vocales à Ι & Ο. V. Vossium Aristarch lib. I. c. 13. Primus autem Simonides Melicus aliâ figurâ vocales breves, alia longas scripsit. ibid.

V. Compositæ (*dicuntur aliàs Diphthongi,*) vulgo numerantur duodecim, exque

Vel (Propriæ: αῖ, αὖ, εῖ, εὖ, οῖ, οὖ,
(Impropriæ: αἰ, ηῖ, ωῖ, υῖ, ηυ, ωυ,

Punctum subscriptum dicitur Jota, quod in majusculis literis ad latus poni solet. ut: ΩΙ.

VI. Subdividuntur vero Vocales hæ ratione Quantitatis, & Qualitatis.

VII. Ratione Quantitatis in Longas, Breves, Ancipites.

1. Longæ sunt ex simplicibus η & ω. Ex Compositis omnes. Omnis enim Diphthongus longa est. p. 351.

Nota, αῖ & οῖ in fine, si nulla sequitur in eadem Syllaba Consona, habentur respectu Accentûs, non vero valoris, pro brevibus, sive in sequenti Voce sequatur Vocalis, sive Consona, ut: ἀνθρώποι homines, Μῦσαι Musæ, τύπτεται verberatur.

Except. 1. Optativus habet αῖ & οῖ longum, ut: ποιήσαι 3. Aor. 1. Opt. ποιέοι 3. Pres. Opt.

Ποιήσαι est Aor. 1. Infinit. Act. Vocis; πόνησαι est Aor. 1. Imperat. Mediæ Vocis.

2. οἶκοι domi Adverbium ad differentiam Nominis οἶκος domus.

2. Breves ex simplicibus ε, ο. 3. Ancipites α, ι, υ.

P. 358.

Ancipites apud Græcos α, ε, υ, dicuntur, non secus ac apud Latinos omnes Vocales sunt ancipites. In quibusdam enim & corripuntur & produciuntur pro arbitrio scribentis, ut: ἀνὴρ vir, ἴσος & ἴσος equalis; in quibusdam tantum produciuntur, ut λαὸς populus, Τιμὴ gloria: in quibusdam corripuntur tantum, ut γυνὴ mulier, Φυγὴ fuga.

II. Ratione Qualitatis dividuntur in Mutabiles & Immutabiles.

IX. Mutabiles sunt vel respectu Augmenti, vel Formationis.

X. Ratione Augmenti Mutabiles sunt ex Simplicibus α. ε. ο. ex Compositis αι, αυ, οι, & α, de quibus inferius.

XI. Ratione Formationis itidem mutantur vel absolute, vel respective considerata. Absolute vel respectu Declinationum & Conjugationum, vel respectu Dialectorum.

Vocales
resp. De-
clin. &
Conju-
gat. mu-
tantur.

XII. Respectu Declinationum & Conjugationum mutantur 1. A. in H. frequentissime, ut μέσση, βοάω clamo, βοήσω, ἵστημι ex σάω colloco.

2. E. in { α, ut δέρω excorio, ἔδαρον, σέλλω, ἔσσεσθαι.
η, ut ποιέω facio, ποιήσω, Sic ε Presentis Indicativi in Coniunctivo transit perpetuo in η, ut dicetur inferius, p. 170.

ο, ut λέγω dico, λέλογα. perf. Med.

ει, ut σέλλω mitto, ἔσειλα.

3. H. in α, ut λήβω accipio, ἔλαβον, ἵστημι colloco, ἵσταμεν collocamus, & hoc fit, quando ea Syllaba, quæ habet η, corripitur debet. Quando vero η ex ε formatum est, tunc α recipiendum, ut τίθεμεν ex τίθημε ποно.

4. *ο* in *ω*, ut δηλώω manifesto, δηλώσω, δίδωμι ex δόω do. Fit hoc in Conjunct. perpetuo, ubi *ο* Presentis Indicat. mutatur perpetuo in *ω*, ut dicitur inferius. p. 170.

5. *Ω* in *α*, ut τρώγω rodo, comedo, ἔτραγον.

6. *αι* in *α*, ut αἶρω tollo, ἄρῶ, φαίνω in lucem edo, Φανῶ.

7. *αυ* in *α*, ut παύω quiescere facio, ἔπαον,

ε, ut σπείρω semino, σπερῶ.

8. *ει* in *ι*, ut λείπω relinquo, ἔλιπων.

οι, ut λείπω linquo, λέλοιπα Pret. Med.

9. *ευ* in *υ*, Φεύγω fugio, ἔφυγον.

10. *υ* tantum sequente Vocali dicitur, sequente vero consona Jota abjicit, uti & reliquæ diphthongi abjiciunt potius alterutram vocalium, quam utantur.

Sed de his & aliis inferius nobis agendum erit.

Respectu Dialectorum mutantur ita:

Dialecti proprie numerantur quatuor, Dorica, Æolica, Ionica & Attica. Communis enim non est numeranda in Dialectis, cum Dialecti linguæ communis sint accidentia.

Dorica imprimis amans est literæ *α*, unde, Dores πλατύσοι, i.e. diducto ore loquentes vocantur. Usus hujus Dialecti imprimis in rusticorum colloquiis, qualia Theocritus in Bucolicis habet. Eandem usurpat & Pindarus, & Pythagorei Philosophi, quorum fragmenta apud Laërtium exstant.

Ionica Dialectus *η* fere ponit, ubi Dores *α*, qua utuntur Herodotus, Hippocrates & Poetæ sæpissime, forte in honorem Homeri. Pronunciatio mollis & jucunda.

Atticam omnium purissimam adhibent Aristophanes

phanes, Demosthenes, Thucydides, Xenophon, & reliqui plerique omnes.

Æolice scripsit Alcæus, Poetæq; reliqui passim ea utuntur, ut & reliquis Dialectis, prout ratio carminis exigit.

I. de mutatione Vocalium.

I. A.

Vocaliū
mutatio
resp. Di-
alecto-
rum.
A.
mutatur
in E.

1. Pro α habent ε Iones, ut: τέσσαρα ap. Herod. pro τέσσαρα quatuor. τεσσαρήκοντα pro τεσσαρήκοντα quadraginta. ὕελος pro ὕαλος vitrum. γέμμα pro γάμμα. τὸ γέρας munus, in Gen. γέρεος pro γέρας.

Attici in Nominibus Secundæ, quæ habent ος rum, ut: λεῶς pro λαῶς populus, νεῶς pro ναῶς templum.

Æoles in 1. plur. Passivæ Terminationis, ubi insuper addunt ν, ut: τυπλόμεθεν, pro τυπλόμεθα verberamur. Quandoque etiam sine addito ν, ut: λεγόμεθε pro λεγόμεθα.

Sic Latinorum talentum ex τάλαντον, pello ex πάλλω, camera ex καμάρα, ἐράω evacuatio, ex ἔργον nudari. Sic πένθος ex πάθος luctus, βένθος ex βάθος, profunditas, inserto ν. κρέτος pro κράτος robur &c.

2. Pro α capiunt η Iones passim, præcipue vero in Fœmininis Primæ, ut σοφίη pro σοφία sapientia, ἀληθείη pro ἀλήθεια veritas, Ἥρη pro Ἥρα Juno, ita & Ἑρμείης pro Ἑρμείας Mercurius. ἐμπής pro ἐμπας tamen, ἐκηβόλος pro ἐκαβόλος emittens jaculans, ὄρημα pro ὄραμα, video. (Hesych.) τιτὴν, ἦνος pro τιτάν, ἄνος, νῆος pro ναῦς navis.

Sic

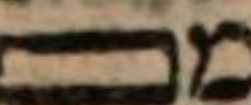
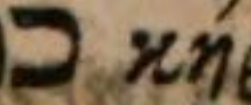
Sic in medio α productum in η, ut: πρῆξις pro πρᾶ-
ξις actio.

Huc poteris referre ea, quæ in Præterito Medio α p. 221.
in η mutant, ut: θάλλω vireo, τέθηλα κλάζω clan-
go, κέκληγα. Sic Lat. Malum ex μήλον.

Dores α ex Crafi vertunt in η, ut: κῆγώ pro
καίγώ ex καί ἐγώ Ego, Sic ὀρῆς pro ὀρᾶς vides, ὀρῆ
pro ὀρᾶ.

Hoc ipsum Attici imitantur in quatuor: ζῶ vi- p. 28.
vo ζῆς, ζῆ. πεινάω esurio, πεινῆς, πεινῆ, διψῶ sitio,
διψῆς, ῆ. χρώμαι uior, χρῆ χρῆται, χρῆσαι Sic Ε α
Aor. 1. in Polysyllabis Verborum Liquidatorum in η p. 185.
mutant, ut μισαίνω, polluo, μισανῶ, ἐμίσηνα, σημαίνω
significo, σημανῶ, ἐσήμηνα.

Huc 1. trabendus Homericus ille Imperativus τῆ
cape pro τάε, nisi velis per Apocopen dictum pro τῆθι,
quod minus videtur verisimile.

2. Notandum quod Ε in Communi pro α habeant
η composita, ut: στρατηγός dux belli, ex ἄγω, ἀνήκο-
ος auditionis expers, ex ἀκῶ. Sic ex ἡρ Cbald. est
κηλέω mulceo. Arabico capistrare, est κημὸς
freni genus. κῆρυξ praeo.

3. Pro α Attici quandoque ο habent, ut: μο-
λόχη pro μαλάχη malva. Sic Columella:
Et molocbe, pro ο sequitur quæ vertice Solem.

Æoles: στρατός pro στρατός exercitus. ὀνεχώρη-
σεν pro ἀνεχώρησεν reversi sunt. ὄνω pro ἄνω sur-
sum. Poeta τέτορες pro τέσσαρες quatuor Sic Hesiod.
Erg. 2. ἡ δὲ γυνὴ τέτορ ἡβῶν, πέμπω δὲ γαμοῖτο.
Latinorum Domo est ex δαμῶ. Marmor ex μαρμα-
ρον, ὀράω Poet. ὀρώω video.

Sic κάππα & κόππα teste Eustath. κοππατίας

Apud Aristophan. in nubibus, equus, cui κάπ-
πα litera impressa erat.

Υ. 4. Pro α est quandoque υ, ut: σύρκες Æolice
pro σάρκες carnes, γλύφω pro γλάφω sculpo.

Ω. 5. Pro α occurrit ω, Poetice in verbis in αω,
ut: ἡβώω pro ἡβάω pubesco, ζώω pro ζάω vivo.

Attice κρώζω pro κράζω clamo.

Ionice χρεῖω pro χρεία usus, ὤριστος pro ἀρι-
στος optimus, αὐτός pro αὐτός ipse.

Boeotice ὠρχμενος pro ἀρχόμενος, ut docet E-
tymol. licet alii Nobiles Grammatici scribant ὠρχ-
μενος pro ὁ ἀρχόμενος.

Huc refer Composita ex γαῖα ubi α in ω, varius in
mutatur, ut: γεωμέτρης geometra, γεωργός a-
gricola, γαιήοχος seu γαιῆχος, terram continens,
Neptuni Epiteton, ἔ γαιήφάγος, apud Athen. 7.
per η terrivorus.

Græci (=) Carnes Hebræorum per ω expresserunt,
ut: Ωδὼμ ex Adam, Ωβὴλ Abel, apud Epiphano.
Sermonem in Festo Palmarum, ἔ lecho tibi, αὐθό-
τι, apud Hieron.

Latini præterea quandoque retinent α, ut: cala-
tibus ex κάλαθος, interdum mutant in e, ut: τά-
λαντον talentum, v. supra p. 6. In ι, ut: τευτάνη tru-
tina, καναῖστρον canistrum, σαλάζω stillo, καχάζω
cachinnor, μηχανή machina. vid. Faber. ad Anacre-
ont. p. 119. In ο, ut Φαλλός follis, τάξος toxium. In υ,
ut: Θεῖαμβρος triumphus, κραιπάλη crapula, ἥρα-
κλῆς Hercules, In α, ut: ἄσκληπιός, Æsculapius,
quanquam de hoc dubitent. vid. Cuperi Harpocra-
tem. Sic apud Æoles Φαῖσιν pro Φασίν, νόμΦαῖς
pro νόμΦας. Priscian. lib. 1. vid. infra p. 17.

His addendum, quod α interdum abundet, interdum deficiat.

Abundat α l. ab initio, ἀσπαίρω Hom. Odyss. A. ab-
 & pro σπαίρω palpito, ἀσαφὶς apud Athen. lib. undat
 1. Attice pro σαφὶς una passa.

Sic amarus ex ἄμ. Propius tamen videtur acce-
 dere Chald. ܐܡܪܐ amaritudine affecit. Scal. c. 68. de
 Caus. LL. Amarum à mari, Mare ab Hebræo Ma-
 natb, quod tamen primitivum non est. Sic Albus
 ex Syro Arab. Laban. alii tamen hoc deducunt ex
 לבן.

2. In medio Poetice in verbis in αω ante α con-
 tractum, nec non in aliis, ut: ὀρέω pro ὀρεῖ videt.
 πυλαωρός Iliad. ω pro πυλωρός janitor. ἀνάελ-
 πλος Hesiod. Theog. pro ἀνελπλος insperatus, κε-
 ράατος pro κέρατος, cornu.

Dorice & Æolice in Genit. Plur. Primæ ante ων
 ut: μυσάων pro μυσῶν, θεάων pro θεῶν Dearum,
 λησάων pro λησῶν latronum.

τάων pro τῶν in veteri ærâ ap. Jos. Scalig. E-
 pist. p. 535. νησάων pro νησῶν, insularum ap. Calli-
 machum.

Ionice in 3. Plur. Optativorum Passivæ Termina-
 tionis, nec non Præt. Indicativi extruso ν, interseri-
 tur α, & in Indicativo Penult. ut plurimum corri-
 pitur: εἰρέαται, βεβλέαται, κεκλίαται, pro εἰρήν-
 ται, βέβληνται, κέκλινται, dicta, jacta, d. clinata
 sunt. Sic & in Plusquamperf. ἐτετύφατο pro ἐτέ-
 τυφοντο varulaverunt, Præt. τυπλοίατο pro τύπλοι-
 ντο. Futur. τυφθησoίατο, τυπησoίατο, τετυψoία-
 το, τυψoίατο. Sic τιθέασι pro τιθῆσι ponunt,
 τυπλέαται, pro τύπλεται.

Deficit α i. ab initio, *σεροπή* pro *ἀσεροπή* ful-
A. defi-gur. *ἀμέλγω* Lat. *mulgeo*. vide *Varr. lib. 5. de LL.*
cit. *ἀεργαῖος*, *Servus* in 1. *Æn. rura* *Græcis ἀεργα* di-
cuntur. Aphæresis ergo Sæmonem facit Latinum.

2. In medio Poetice *παιδνός* pro *παιδανός* pue-
rilis, *γλακτοφάγοι* pro *γαλακτοφάγοι* comedentes
lac. κέκληκα pro *κεκάληκα* vocavi.

Sic *Mammona* ex *ΜΑΜΜΟΝ* Vide *Drus. ad vo-*
ces N.T. Palma ex *παλάμη* *glos* ex *γάλως*.

In Compositione Præpositionis α *Poetæ*
frequenter excludunt, ut: *ἀλλύω* pro *ἀναλύω*
solvo. *καανεύσας* pro *κατανεύσας* *inuens*. *παρθέ-*
μενος pro *παρθεμένος* *arpositus*. *ἀμπεδίον* pro
ἀναπεδίον *per campum*.

3. In fine particula quædam α abjiciunt, ut:
εἰς pro *ἀς* *sane*, *ἂν* pro *ἀνά* *per*, *παρ* pro *παρά*
unde *εἰ* *per*.

II. E.

E. 1. Pro ε est quandoque α *Ionice & Dorice.*
mutatur in ut: *τάμνω* pro *τέμνω* *feco*, *τρέπομαι* pro *τρέπομαι*
vertor, *μέγαθος* pro *μέγεθος* *magnitudo*, *Φρασί*
A. pro *Φρεσί* ex *Φρήν* *mens*, *ἄτερος* pro *ἔτερος* *alter*,
ἔγωγα pro *ἔγωγε* *ego*, *πότε* pro *πότε* *aliquan-*
do, *αἶκα* pro *αἶκε* *vel* *εἶκε* *si*, *ἄρταμις* pro *ἄρτεμις*
Diana.

P. 204. Attice quandoq; ut: *ἔτραμμα* pro *ἔτρεμμα*.
Et fit hoc in Præt. Pass. in Dissyllabis, quæ ε habent
cum aliqua Consonantè, ut: *τέτραμμα* ex *τρέπω*,
verto. *τέθραμμα* ex *τρέφω* *alo*, *præter* *βεβρεγμα*
ex *βρέχω* *irrigo*. Sic *βδάλλω* pro *βδέλλω* *fugo*.

Æolice in Adverbis in *θεν*, *detracto* ν, *in* α

mu a-

mutatur, ut: ὀπιθεῖν pro ὀπιθεν à tergo. ἄτερθεῖν
pro ἄτερθεν absque.

Sic Latinorum magnalia ex μεγαλῆα, annus ex
ἔννος, maneo ex μένω, ἀρραβών ex ἱερῶν, παλῶν
κῆ ex ψῶν pellex, Germanicorum Alimosen ex
ἐλεημοσύνη.

2. Loco ε est η Attice in Augmentis, ut: ἡδυ-
νάμην pro ἐδυνάμην poteram.

Æolice in verbis in εω εἶν η vertitur, ut: ἀδικῆω
pro ἀδικέω injuria afficio, καλῆω pro καλέω voco.

Ionice βασιλῆι, pro βασιλεῖ regi. βασιλῆα,
pro βασιλέα, ἀγλῆιον pro ἀγλείον vas.

Poetice ob metrum, ut: τιθήναι pro τιθέναι
ponere, Φιλήμεναι pro Φιλέμεναι dilexisse, Φιλητὸν
pro Φιλετὸν dilectum, τίθητι pro τίθετι, ponito.

Huc refer Composita, ἐπήρετμος, Φιλήρετμος,
ὑπηρέτης ὑπηρετῶ ex ἐρέτης remex.

3. Iota loco ε habent Iones, ut: ἰσίνη pro ἐσία
focus, πίφημι pro πέφημι ex Φάω occido.

Attici in Articulis & quibusdam Nomini-
bus cum δε Compositis, ut: ὁδε pro ὅδε, ταδε pro
τάδε, τοιοσδε pro τοιόσδε.

Boeotice, βασιλῖος pro βασιλέος regis.

Sic in Comuni, Verba quæ habent ali-
quam adscititiam Literam, Penultima in Jota
mutant, ut: τίκτω ex τέκω pario, πίπτω ex πέτω
cedo. γίγνομαι ex γένεω nascor.

Latini dicunt tingo ex τέγλω. prius ex πέγγω,
plioo ex πλέγω, in ἐν, intus ἐντός.

Sic Diores & Æoles mutato θ in σ, pro Θεός
dicunt Σιός.

4. Pro ε est ο Attice in Præteritis Act. Dissyllabis
Ver-

p. 183.

Verborum, in πω, φω, γω, κω, χω, ut: πέπομφα pro πέπεμφα ex πέμπω mitto. βέβροχα ex βρέχω madesco. είλοχα ex λέγω dico. έσροφα ex σρέφω verito. κέκλοφα ex κλέπτω furor.

In Derivatis haud raro pro ε est ο, ut: δομέω ex δρέμω curro, δομέω ex δέμω exstruo. Sic ex λέπω decortico λοπός Spondeo ex σπένδω libo, pondus, pendo, νέος, novus.

Ω.

5. Locos est ω. Poetice è Gravitonis fiunt, Circumflexa in αω, ε Penultima in ω mutato, ut: τρωπάω ex τρέπω verito. τρωχάω ex τρέχω curro. νωμάω ex νέμω distribuo.

Latini praeterea per U quandocunque exprimunt, ut: είς ένός unus, τεός iuius.

E. Ab-

His addimus, quod ε interdum abundet, undat. interdum deficiat.

Abundat 1. ab initio Ionice & Poetice, ut: είκοσι pro είκοσι viginti, είς pro είς unus, έδνα pro έδνα dos, έών pro ών existens.

Æolice έδάπεδον pro δάπεδον pavementum.

2. In medio. Iones Tempora Circumflexa faciunt Barytona, interposito ε, quod & ante ων Gen. Plur. 1. Declin. fit, ut: τυπέω pro τυπώ, τυπέεις pro τυπείς, τιθέω, έης pro τηθώ, ης, ποιητέων pro ποιητών, μασέων pro μασών.

Nonnunquam & alia Tempora non Circumflexa, longa tamen, ut: φαγέοις pro Φάγοις, 2. Opt. Pres. à Φάχω edo, διακρινέωσι pro διακρίνωσι, discernant.

In 3. Decl. ante ων Gen. Pl. rarius hoc fit, ut: χειρέων pro χειρών manuum. Sic ήμέων pro ήμών. Huc refer ποσειδέων pro ποσειδών Neptunus.

Sic

Sic & in Accusat. αἰνείας pro αἰνείας. ἡμέας pro ἡμᾶς, σφέας pro σφᾶς.

Poetæ cum Doribus frequenter & hinc inde interponunt, ut: κενεὸς pro κενὸς inanis, ἀδελφεὸς pro ἀδελφὸς frater, ἥλιος pro ἥλιος Sol, γενέσθαι pro γενέσθαι fieri, δύοσι pro δύοί duobus, μνέωμενος pro μνῶμενος memorans, δένδρεον pro δένδρον. Sic ἔ τέω pro τῷ ἔ ὅτεω pro ὅτῳ quo.

3. In fine Poetice, ut: ἢ pro ἢ, aut.

Ex Hebr. אָוֶן Latinum est aveo.

Deficit i. ab initio. Poetice & Ion. Augmentum perit, quod & in Derivatis fit, ut: τύπτε pro ἔτυπτε. νέρθεν pro ἐνερθεν infra. κῆνος, ἐκῆνος ille. ὄρτη, ἐορτή festum. θέλω, ἐθέλω volo. Latinum rixor ex ἐρίζω. τυέτο ex ἐρεύγω. Sic ἔ Poetice εἰν εἰ cadit, ut: ἴδον pro εἶδον. add. Scal. lib. I. cap. 12. Lect. Auson.

2. In medio Poetæ metri causa tollunt, ut: ἔγεντο pro ἐγένετο, τιμῆντα, τιμήντα honorabilem, λᾶται, λᾶεται lavatur, ἐπλοιντο, ἐπέλοιντο fuerint, τέτμηκα pro τετέμηκα secui.

Iones post, extrudunt, ut: ἱεὸς pro ἱερὸς sanctus. ἱερὺς, ἱερεὺς Sacerdos.

Huc refer τάχα pro ταχέα, σάφα pro σαφέα.

In derivatis plerumque perit, ut: προνώπιον pro προενώπιον teste Eustath. qui exponit πρόσχημα praetextum. Latinis: ulna ex ὠλένη.

3. In fine obmetrum λῶε pro λῶεε lava Odysso. Sic Latini: dic, duc, fac, fer. Catull. inger mibi calices amariores.

III. H.

1. Pro η collocatur α. Et quidem Dorice & Æoli-

H.

mutatur
in A.

Æolice longum, Ionice breve, ut: *μαχανά* pro *μεχανή* *machina*, *πῶγᾶ*, *πηγὴ* *fons*, *Φάμα*, *Φήμη* *fama*, *ἡμέρα* *hēmera* *dies*, *ἄδύς*, *ἡδύς* *dulcis*, *χρῦσας* *chrēsis* *σᾶθι*, *σᾶναι* pro *σῆθι* *sta*, *σῆναι*, *ἴσᾶμι*, *ἴσημι* *scio*, *λελακῦα* pro *λεληκῦα*, Ionice Perf. Particip. Pass. syncopatum ἁ λαλέω *loquor*, licet formari possit ex *λέλακα*, Præter. Med. Verbi *λαλέω* *sonare*, *μεμακῦα*, *μεμηκῦα* ἁ *μέμηκα* *balavi*.

Attici veteres teste Platone in *Cratylō*, pro η habuerunt α, unde ipsi αἰθνή, quasi ἡ θεονόη καλήτης pro κηλήτης qui tumore laborat: Sic ἀνάβαθι pro ἀνάθηθι, ascende.

Sic ex σίνηπι *sinapi*, μήτηρ *mater*, πληγή *plaga*, μήλον *malum*, Φηγός *fagus*.

Et huc refer διάλυσιν τῆς η in εα, ut: *χρήσεα* *Chrysen*, Ion. pro *χρύσην*, ἔαγα, ἦγα, Attice ab ἄγω *frango*, ἔαλη, ἦλη ex ἄλημι significante ἐκκλίνω. ἔανται, ἦνται *sedent*. ἔαδε, ἦδε ex ἄδω *placeo*, ἔασας quod Varro affert, ἔσ est ἐχαροποίησας, pro ἦσας, ab ἦδω *exbilaro*, ἔα pro ἦν *eram*.

E.

2. Pro η habent ε Dores & Æoles, ut: ἀδικέσαι pro ἀδικῆσαι *injuria afficere*. Ἄρες, Ἄρης *Mars* ἀρεῖος ἀρήιος *Martius*.

Ionες rarius, νέας pro νῆας *naves*: ἔασώω pro ἠασώω *supero*, ἔσαν pro ἦσαν *erant*.

Poetæ propter metrum, ξερός pro ξηρός *aridus*, νοσέρως, νοσηρός *morbosus*.

Crepida utraq; brevi, Gell. lib. 13. c. 20. Scal. c. 26. de causis LL. ex κρηπίς, ἴδος *medeor* ex μήδω.

3. Pro η Antiquioribus Atticis fuit ι, ut: ἡμέραι pro ἡμέρα *dies*.

Sic Lat. *Scipio* ex σκήπων, *Cæmeteriū* κοιμητήριον.

4. Pro

4. Pro η propter sonum plenior est quandoque ω, ut: πλώσω pro πλήσω inborreo, ῥῥωγα ex ῥήγνυμι rumpo. Sic μαῖητις Ion. μαῖωτις communiter, palus. Vide Plin. lib. 4. cap. 12. Cor ex κῆρ, Pronus πρηνής, Io, ἰή.

Ω.

5. Pro η habent αι Aëoles, ut: μιμναίσκω pro μιμνήσκω recordor. νικαία Ion. pro νίκη victoria, ubi ε α in fine redundat.

AI.

6. Pro η Bæoti perpetuo habent ει, ut: τίθειμι pro τίθημι pono, εἰρωες pro ἥρωες. πειλεὺς pro πηλεὺς, εἶν pro ἦν eram. Δηόπεια pro Δηόπη. Inde à Communitibus etiam recepta sunt τέθεικα pro τέθηκα, εἶκα pro ἦκα misi. Aëol. πένεις pro πένης pauper. Att. κέρυλος pro κήρυλος cerylus.

EN

Interdum abundat η interdum deficit.

Abundat 1. ab initio, ut: ἡβαιὸν pro βαιὸν parvum.

H. abundat.

2. In medio, ut: εὐηγενής pro εὐγενής generosus. ἐπηετανός ex ἐπὶ εἰς ἔτος. Θεῖος pro θεῖος divinus. Huc commode trahi possunt Præterita Communia, quæ in medio habent η, εἰς à Grammaticis μαγτήμενοι, παρακείμενοι dicuntur, ut: τέτρηκα ex τέμνω secō. μεμένηκα ex μένω maneo. δέδεμηκα vel δεδέμηκα ex δέμω struo. κεκάμηκα ex κάμω laboro. βεβρέμηκα ex βρέμω fremo. νενέμηκα ex νέμω distribuo.

P. 182.

3. In fine. ἐπειὴ pro ἐπεὶ, nisi forte δεκτρισμὸς sit pro ἐπειδή. it. Dorica, ἐγώνη, τύνη, pro ἐγώ, σύ.

Deficit η in Optativo Plur. ut: τυφθεῖμεν pro τυφθείημεν, φαῖμεν, φαίημεν dixerimus, τιθείημεν τιθείημεν. Latin. agmen ex ἄγλημα.

Deficit

P. 211.

IV. I.

I. in E. 1. Ionice in 3. Declin. loco, ubiq; est ε exce-
p. 118. ptis Nominativo, Accus. & Vocativo Singul.
quando Nominativi Terminatio fuit ις vel ι &
in Genit. ος purum, ut: πόλις, civitas, λιος, λεος,
λιι, λει, λιεσ, λεεσ, λιας, λεας,

Sic τέθημι pro τίθημι pono. ἀκρατέστατος pro
ἀκρατίστατος, valde intemperans.

Et Attice ἔριδες pro ἰριδες, arcus caelestes.

II. 2. Pro ι Aeolice est η, ut: ψημύθιον pro ψιμύ-
p. 118. θιον cerussa. Sic Poet. πόληος pro πόλιος, εἰ in
Accus. πόληα pro πόλιν.

III. 3. Raro pro ι est υ, ut: τρυφάλεια pro τριφά-
λεια galea.

Sic καίω accendo, Fut. καύσω, ι in υ mutato.

Hoc imitantur & alia Verba, de quibus in T.

Interdum abundat ι, interdum deficit.

I. Ab- Abundat. Poetis hac Litera utilissima est.
undat. Hinc post ε nullibi fere non assumunt Iota, ,
quod & post ο quandoq; faciunt, ut: ξείνος pro
ξένος hospes, Φεῖα, Φεῖα fons, κλείω, κλέω ce-
lebro, θείω, θέω, θῶ pono, confecto, εἶπω, ἔπω
dico, εἰάω, εἰάω sino, εἰως, ἔως usque, εἵνεκα, ἔνεκα
causa, γελοῖω, γελόω rideo, ἀλοιάω, ἀλοάω tritu-
ro, δημοίτης, δημότης plebeius, πνοιή, πνοή flatu,
ἐμεῖο Ion. pro ἐμέο. ἡμεῖες Ion. pro ἡμέες.

In omnibus Præpositionibus, qua in Com-
positione, qua extra eam, ut: εἰν pro ἐν, εἰνάλιος
ἐνάλιος marinus, κατὰ, κατὰ secundam, περιέθο-
ος. περίθοος Piritheus ap. Homer.

Hæc pertinent ὁδοιπόρος viator, πυλοιγενής in
urbe

urbe Pylo natus. χολοιβόρ bilis in moventem cro-
dens. Nicand. Ther.

Abundat & in medio, ut in Dativo Dual. Se-
cunda, ut: ἵπποιιν pro ἵπποιιν equis.

Huc refer πτολιπόρθι pro πτολίπορθος urbi-
um everfor, ὀρθι ὀρθός, rectus, ὁμοίι ὁμοι
similis, ἵππιοχάρμης equis gaudens &c.

Alius ex ἄλλι, scipio σκίπων, ναῦτα ναύτης.

Ad α Accus. plur. Primæ Fæmin. nec non ας
longum Nominat. Tertiæ addunt Jota, ut: ταῖς
νύμφαις pro νύμφας p. 104. Æolice, μέλαις μέλας
niger, τύψαις τύψας Dorice p. 195.

In fine Dativis pluralibus in σ desinentibus
Jones & Attici addunt Jota, ut λόγοισι, ἀνθρώ-
ποισι, μέσσησι &c. p. 104. 108.

Attici Pronominibus Demonstrativis, certis p. 150
quoque Nominibus, nec non aliis quibusdam
Particulis addunt Jota, ut: ἔτσιν pro ἔττι, ἐ-
κεινοσιν pro ἐκεῖν, νυνὶ pro νῦν, ἐνὶ ἐν.

Deficit, Jota Subjunctivum in Diphthong-I. defi-
gis tollitur Poetice, Ionice, Dorice & Attice, ut: cit.
καίω pro καίω μο, ἑταρος ἑταῖρος socius, τιμαῖς pro
τιμαῖς honoribus. ἐς, εἰς in. ἀπόδεξις ἀπόδειξις
demonstratio. μέζων, μείζων major. ποιέν & ποῖν
pro ποιεῖν facere. τύπτες, pro τύπτες. σφῆς pro
σφῆς, χερὸς pro χειρὸς manus. Et hinc χερσὶν &
χερσὶ etiam communiter, μυτρυὰ pro μυτρυὰ no-
verca. ἐμμί, εἰμί sum, κτένναι pro κτεῖναι occidere.
ὠτελλή pro ὠτειλή vulnus.

Lat. caldus pro calidus, audacter pro audaciter.
dextera δεξιτερή.

In fine μέλη, mel, πέπερι, piper.

V. O.

O. 1. Pro o capiunt α Dores & Æoles, ut: εἶκασιν
mutatur in pro εἶκοσι viginti. ὅσα pro ὅσα quacunque, ἅμα
tur in pro ὁμῶς simul.

A. Sic ἄροτρον aratrum.

E 2. Pro o iidem habent quandoque ε, ut: ἀν-
δρεφόνῳ pro ἀνδρεφόνῳ homicida, ἐδύνη ὀδύνη
dolor. πρὲς σε pro πρὸς σε. Απέλλων pro Απόλ-
λων, ἐδόντας pro ὀδόντας dentes,

Sic Latin. γόνυ genu. ἔδῃ sedes. ποδὸς pedis.

H. 3. Poetæ concurrentibus multis brevibus pro
o accipiunt η, ut: θεῆτόνῳ pro θεοτόκος Deipara.

I. 4. Attice o quandoque in ι mutatur, ut δευρὶ
pro δεῦρο buc.

Sic Latin. imber ex ὁμβρῳ. civis ἐκόνις.

T. 5. O in υ vertitur Æolice, ut: ὄνυμα pro ὄνομα
nomen. ὄνυμαίνω, ὄνομαίνω, ὅμοιον, ὁμοιον simile.

Fit hoc in Compositione communiter, ut:
παρώνυμῳ, ἐπώνυμῳ, συνόνυμῳ.

Sic κόμμι gutti.

Ω. 6. Loco o est ω Dorice, Ionice, Æolice, ut: κῶ-
ρῳ pro κόρῳ puer, ὥμοιῳ pro ὁμοιῳ similis.
δευρῳ δεῦρο buc, ὥσα Æolice ὅσα quacunque.

Attici o in ω & in Diphthongo & extra Diph-
thongum mutant, ita ut Jota, si adfuerit, sub-
scribatur, υ vero abjiciatur. Fit hoc imprimis in

p. 107. Nominibus Secunda in omnibus Casibus, nec non Ter-
tie Nominum in ις, & in Genit. puro Sing. & Dua-
lis, & Nominum in εὺς in Genit. Singul. ut: λεῶς
λεῶ λεῶν & plur. λεῶ pro λαὸς populus, λαῶ, λαὸν
λαοὶ. πόλεως πόλεῳ πόλεων pro Ion. πολέοιν ex
communī πολίωιν. βασιλεὺς, λέως pro βασιλέῳ

Ionis.

Ionice βασιλῆος regis. ποιμενικός pro ποιμενικός pastoralis. κλωός pro κλοιός vinculum. δῶν pro δόξην dederim, ἰδῶσα, pro ἰδῆσα videns.

Huc μῶσα pro μῆσα. ὤς pro ὄς auris &c.

Sic δωτῆρ pro δοτῆρ dator. δύω pro δύο.

Poetæ in Verbis in ὦ, ο in ω mutare solent, ut: δῶω pro δόω do.

Sic & in quibusdam Compositis communiter, ut: ἐπώνυμος, συνώνυμῳ ex ὄνομα nomen.

7. Pro ο Aeoles habent αι, ut: ὑπαῖ pro ὑπό.

8. Pro ο τεχνικῶς sumto ponitur interdum & Poetice, ut: ἔκρονίδης κελόλωτο ποσειδάωνι χῆρῃ.

Sic Lat per U, ut: Juba ex ἰόβας.

His addendum, quod interdum abundet, interdum deficiat.

Abundat. 1. ab initio Bæotice, docente Heracli- to, ο præponitur υ, ut: ἔδωρ pro ὕδωρ aqua.

Sic ομοργνύω pro μοργνύω abstergo, ὄρ pro ὄ.

2. In medio. Ante ω contractum Verborum in αω Attice assumitur ο, quod & in Nominibus quibusdam ante ω fieri solet, ut: ὀρόω pro ὀρῶ video, ἀντιόων pro ἀντιῶν occurrens: αὐτοχόων pro αὐτίχων sponte fusus, Φῶς, Φόως.

Interdum post ω contractum, ut: μνώομαι pro μνῶμαι ex μνάομαι meminī.

Idem alibi, ut: ἐλήλυθα pro ἐλήλυθα veni, ἀγῆοχα pro ἀγῆχα duxi, θυγάτης pro θυγάτης filia, Æolice, Priscian. lib. 1.

Sic ex μνῶ moneo Latinum.

3. In fine quandoque abundat Poetice, ut: Μίνως, Μίνω, Μίνωο Ἀνδρογέωο. πετεῶο.

Deficit.

Deficit, Ionice & Dorice è quibusdam Nominibus tollitur, Νικόλας pro Νικόλα.

Attice ὦμην pro ὠόμην, οἶμαι, οἴομαι pro ο.

Sic Trita Meliphylla pro μελισσόφυλλα. Virg.

Æolice è Pronominum Genitivis excluditur, ut ἐμέθεν pro ἐμέοθεν, σέθεν pro σέοθεν.

Huc τίπτε pro τίποτε cur. Hom. Od. α. ὑββάλλειν pro ὑποβάλλειν, ἀββαλε pro ἀπόβαλε abjice.

Sic Latini tollunt ab initio, ut ὄνομα nomen, ὄρδω duo, ὄδδς dens, ὄραμν ramus, ὄνέλλω cello.

VI. γ.

γ.
mutatur in I.

Pro γ Æolice est ι, ut: ὑψόθεν pro ὑψόθεν desuper. ἵπαρ pro ὑπαρ viro. Sic Composita à δύο Graecur in I. ci per δι non δυ exprimunt, ut: δίπυς, δίος, vid. Palmer. exerc. in Auctores Gr. p. 6. seq.

Latinis præterea mutatur in α, ut: κύλιξ calix, κύων, κυνός canis, λάφυρον labarum. In ο, ut νύξ, ποκ. ἀκυρα ancon. μύλη mola. In II, ut νῦν nunc, μῦς mus, πορφύρα purpura.

Interdum abundat, interdum vero deficit.

γ. Abundat.

Abundat. Dores Verbis ηω & αω addunt υ. ut: βυαροδομεύω pro βυαροδομέω profunde struo. ἐλαύω ε per Epenth. ἐλαύνω pro ἐλάω agito.

p. 190.

Huc κλάω Atticum pro κλαίω Fut. κλάυσω fleo. κάω, καύσω pro. Sic ρεύσω, πνεύσω, χεύσω, ex ρέω, fluo, πνέω spiro, χέω fundo, ubi υ in Fut. abundat.

Æolice, Ionice, & Poetice ad Vocale Breve producendam additur υ, ut: ἔρος pro ὅρ germis, ἔλος pro ὅλος totus, νῆσος morbus, κῆρ, puer, μένος pro μόνος solus, εὐκηλος pro ἐκηλος qui evis, δένεσται pro δένεσται eget. ἀνήρ pro αἰὴρ aer.

Huc

Huc τυψμαῖ pro τυψομαῖ, ἔc. p. 219.

Sic βεῦδ⊕ vestis genus varium & purpureum ex
 72 lenum, δῆλ⊕ servus ex 77 tenuis, θαυμαζω
 ex 727 admiratus est.

Quandoq; u epentheticum derivata format.

ut: πληθύω ex πλήθω impleo, ἐπύω ex ἔπω dico.

Deficit. Poetice in Compositis ex πῆς, ut: r defi-
 αἰέλλοπ⊕ pro αἰελλόπης procellipes apud Nonn. cit.
 ἀνέλιπ⊕, ἀνελίπης claudus. ἀρτιπ⊕ ἀρτίπης
 qui integris pedibus est. οἰδιπ⊕, πόλυπ⊕ ἔc.

Sic Dorice: τὸς Θεός, pro τῆς Θεός ἔc.

Latini parum ex παῦρον.

Hæc litera cum Jota sæpe permutatur, ut:
 τρύζω & τρίζω strideo. τονθορύζω & τονθορίζω
 murmuro, ἵνν⊕ & ὕνν⊕ equus parvulus μί-
 τυλ⊕ μύτιλ⊕ mutilus. αἰσυκός & αἰσικός ur-
 banus, ὄβριζον & ὄβρυζον aurum sincerum. κί-
 βυσις & κίβισις pera, eine Kiepe.

VII. Ω.

1. Pro ω habent α Dores in Genit. Plur. Pri-
 mæ & Tertiæ, nec non 2. Pers. Aor. i. Mediæ vo- muta-
 cis: Æoles in Participiis Contractis Verborum tur in
 in αω, ut: ληστᾶν pro ληστῶν latronum. μεσᾶν pro
 μεσῶν, αἰγᾶν pro αἰγῶν Theocr. Idyll. 8. γυνα-
 κᾶν pro γυναικῶν. Eurip. ἐτύψα pro ἐτύψω. γε-
 λᾶν pro γελῶν, ridens.

Sic in aliis: πρᾶτ⊕ pro πρῶτ⊕ primus. θᾶ-
 κ⊕ pro θῶκ⊕ sedile.

2. Pro ω habent ο Æoles & Poetæ, cum primis, ο.
 quando ex Nominibus 3. Declin. formant no-
 mina secundæ, ut: ἐὰν τύπλομεν pro τύπλωμεν.
 ὄζα pro ὄζα. ἔρας ἔρας Amm. Sic ζοή pro ζωή vita.

*Ionice apud Herod. vid. Daniel. Major. de nummis
Græce inscriptis p. 13.*

γ. 3. Loco ω quandoque υ, ut: χελύνη pro χελώνη, testudo marina.

εγ. 4. Pro ω Dores assumunt ευ, ut: ἡγάπουν pro ἡγάπων amabant.

οι. 5. Pro ω finali Adverbiorum Syracusani habent οι, ut: ἐξοῖ pro ἐξω extra.

Abundat. Abundat. Attice ω epentheticōs interferitur, ut: ἀφένται pro ἀφένται, cujus ignarus Osiander in Colloquio Wormatiensi contendebat esse Luc. 7. v. 47. Coniunctivum. ἀφένκα pro ἀφένκα ex ἀφίημι remitto. Sic Poet. πηδῶω pro πηδῶω salto ex πηδάω. Δῶωσι pro Δῶσι, dederint.

ω deficit. Huc εἶωθα pro εἶθα consuevi, Eurip. Hec. Deficit. Per Syncopen Poetice in primis excluditur, ut: ὀπίσθεν pro ὀπίσσωθεν à tergo. ἐκάτερθεν pro ἐκατέρωθεν utrinque.

Sic promiscue κόρυς & κώρυς pera, μάστρος & μάστρος leno.

De Diphthongis propriis in genere.

Æoles & Poetæ Diphthongorum Diæresi frequenter gaudent, ut: παῖς pro παῖς puer, εὐσεβεῖς pro εὐσεβεῖς pii. αὐλωδός pro αὐλωδός tibicen &c.

De Diphthongorum mutatione.

αι. De αι. 1. In compositione nominum ex γαῖα, αι mutatur in communiter transit in ε, ut: γεωμέτρης. Nonnulli αι retinent supra p. 8.

2. Boeo-

Bæotice mutatur in η, ut : ποιημένη pro ποι-
έμεναι Eust.

Sic ἀχῆος pro ἀχαιός, Achivus, παλῆος pro πα-
λαιός vetus.

H.

3. Pro αἱ Ionice est η, ut : ἀτασθαλίῃσι pro ἀ-
τασθαλίαις, temeritatibus. σφετέρῃς pro σφετέ-
ραις, suis.

HI.

Sic Attice ἐμίχνα pro ἐμίχνα ἀμιαίνω inquinō.

Epentheticæ quandoq; αἱ interponitur, ut :
κραιαίνω Iliad. β. pro κραινώ efficio. Sic forte
Poet. νικαία pro νίκη victoria. v. Canis. p. 72.

De αυ.

1. Dorice & Ionice pro αυ est ου. ita ut ο
quandoque abjiciatur, ut : θῶμα εἰ θῶμα pro
θαῦμα, θαυμάσιον pro θαυμασίον mirabilis,
τεῶμα pro τεαῦμα, vulnus. ὡτὸς pro αὐτὸς ipse.
Hippocrat.

2. Αυ Dorice in ου, ut : τέτας pro ταύτας. Sic
Latinis claudo cluda, causa excuso.

De ει.

1. Pro ει Dores habent α, ut : κλαῖδας pro κλεῖδας
claves, κλάζω pro κλείσω claudam, ἀκλείω, p. 56. muta-
Æolice docente Prisciano lib. . pro ει est η, tur in
ut : Φίλην pro Φιλεῖν amare. Δημοθένη Δημοθέ-
ναι, εἰ Attice βασιλῆς pro βασιλεῖς reges. ἡθα pro
εἶθα consuevi.

A HI.

Attici Poeticum ει vertunt in η, ut : σῶ Ion. pag. 25.
σέω, Poet. σείω, Att. σήω.

Dores id Iota non subscribunt, ut : μαθῆν p. 51. n.
pro μαθεῖν didicisse. χῆρες pro χεῖρες manus. Κυθέ-
ρηα pro Κυθήρεια Venus, κῆν pro κεῖν vel ἐ-
κεῖν ille; τύπῃς, η, pro τύπῃς. ει.

3.

ΑΙ

3. pro ει est αι Dorice ut : αι pro ει, αἴκε pro εἴκε
fi. κλαῖδα, κλεῖδα clavem. Φθαίρω, Φθείρω corrumpo. κταίνω, κτείνω occido.

ΟΙ

4. Æoles mutant ει in οι, ut : θοίμην, θοῖο, θοῖ-
 το pro θείμην, θεῖο, θεῖτο, Aor. 2. Opt. Med. Sic ὄνοι-
 ρον pro ὄνειρον *somnium.*

εα, εε, ευ

5. ει mutatur Ionice in εα, εε, ευ, ut : ποιέαθαι
 pro ποιείσθαι, σφέες pro σφείς, πλεῦν pro πλεῖν
plus. ἐτετύφεα pro ἐτετύφειν, ἔασι pro εἰσὶ sunt.

abun-
dat.

Poetice ει quandoq; abundat. ut : ἐξείης pro
 ἐξῆς *deinceps. θαμειὸς pro θαμὸς creber. ἀφαρεῖ*
pro ἀφαρ statim. οἶονεῖ pro οἶον tanquam.

deficit

Attice in quibusdam deficit, ut : ὀφλω pro
 ὀφείλω *debeo.*

Sic ἦδμεν pro ἦδειμεν novimus, teste Etymol.

De ευ.

ευ mu-
tatur
in Ω &

ευ mutatur Ion. in ω & ηυ, ut : ἐκπλώσας pro
 ἐκπλεύσας *enavigans, ἡὺχομεν pro εὐχομεν pul-*
chre comatus. ἔχομα precor, ἡυχόμεν.

ΗΤ.

De οι.

οι in ει.

1. Pro οι Attici antiqui habent ει, ut : δυεῖν pro
 δυοῖν *duorum, πεῖ pro ποῖ, qualis.*

2. In ω mutant. *Vide supra in ο, p. 20.*

ΟΥ

De ξ.

ξ in ΑΟ

1. Pro ξ Genitivi Primæ, Æolice est αο, ut :
 Αἰνεῖαο pro Αἰνεΐξ.

Α

2. Dorice pro ξ est α, ut : Αἰνεῖα pro Αἰνεΐξ,
 αἰμαῖ pro ὀμᾶ *simul. it. ο, ut : τὰς παρθένας pro*
παρθένας apud Theocr. v. Gretser. p. 13.

Ω

3. Dorice & Æolice pro ξ est ω, ὦν, γῶν, pro ξν,
 γξν *ergo, μῶσα musa, ὦρανὸς cælum.*

4. Ροε-

4. Poetice in 2. Declin. in Genitivo mutatur **OIO**
 & in **οιο** ut: **λόγοιο** pro **λόγῳ**. **ἐμοῖο** pro **ἐμῷ**.

5. Ionice resolvitur in **εο** ut: **ὄτεο** pro **ὅτῃ** **ΕΟ.**
τύπτεο pro **τύπῃ**. Item Ion. in 1. Declin. in **εω**
 & per Crasim Poeticam in **ω**, ut: **Αἰνεῖεω** **Αἰνεῖω** pro
Αἰνεῖς.

6. Pro & Aeol. & Dorice est **ευ**, ut: **ποιεύμεν** **ΕΥ.**
 pro **ποιῶμεν**, **ποιέυνται** pro **πυῖνται**, **ἐτύπτεν**
 pro **ἐτύπῃ**, **ἀλεῦμαι**, **ἀλῶμαι** *saliarum*. **τεῦ** pro **τῷ**.
Δημοθένευς **Δημοθένης**, **ἐμεῦ** pro **ἐμῷ**.

7. Cretice in **ει** transit, ut: **αὐτεῖ** pro **αὐτῷ**. **ΕΙ.**

8. Aeolice & Dorice pro & in Accusativo plur. **ΟΙ,**
 & Infinitivo in **ον** est **οι**, ut: **τοῖς ἵπποις** pro **τῶν**
ἵππων *equos*, **χρυσῶν**, **χρυσῶν** *in aurate*.

Sic **μοῖσα** pro **μῶσα** &c.

De Diphthongis Impropriis.

Regulae Generales.

1. Dores Jota subscribendum omittunt, ut:
διδύμα pro **διδύμα** *geminae*. *Pind. Pyth. Od. 2.* **ζᾶν**
 pro **ζᾶν** *vivere*. **γελᾶν** pro **γελᾶν** *videre*. **βοῶν**
 pro **βοῶν**, *clamarem*.

2. Iones Jota Attice subscriptum ad latus po-
 situm pronunciant, ut: **πατρῶϊ** pro **πατρῷ**
πατριῦς. **ῥηϊδίον** **ῥάδιον**, *facilius*.

Sic Aeoles **βοαῖς** pro **βοᾶς**. **βοαῖν** pro **βοᾶν**.

De α.

Pro α Dorice est η. **βοῆ** pro **βοᾶ**. *Vide supra in α.*

De η.

η Boeotice & Attice mutatur in ει, ut: **βέλει**
 pro **βέλη** *vis*, **ὄψει** pro **ὄψῃ** *videbis*. **παρέξει** pro **πα-**
ρέξῃ *præbeas*. *Luc. VII. v. 4. v. p. 200.*

De ω.

Pro ω Bæotice est oi. ἡγοῖς pro ἡγῶ hero-
icus.

De ωυ.

Propria Ionum est, qui o & αυ contrahunt
in ωυ, ut : ὠυτὸς pro ὁ αὐτὸς. p. 23.

XIV. Respective consideratæ vocales mutantur,
ob suum concursum.

Regula.

Græci, in primis Attici, sunt admodum stu-
diosi, ne fiat concursus Vocalium. Hinc Vo-
cales concurrentes vel contrahunt, vel unam ex
istis abjiciunt vel Consonantem interponunt.
(Iones Contractiones non adeo observant, quod ex
Herodoti lectione patet.

Notes velim, quod hic Methodum naturæ obser-
vārim, unde non est, ut discipulis hanc doctrinam pro-
ponas, antequam ipsum Verbum absolveris, sed ad
normam τὸ τῷ πῶ, ipsum ποιέω, ὁράω &c. ad nor-
mam Nominum Tertiæ Declinationis omnia Nomi-
na Contracta suppresso nomine Contractionis, formes,
ne incipientes multitadine confundantur. Regula
vero Speciales non ex Grammatica, sed creberrima
repetitione in analysi sunt addiscendæ.

ARTICULUS I.

De Contractione.

Vocales
ob suum
concur-
sum I.
Contra-
hantur.

I. Nomina Tertiæ Declinationis, quorum
Genitivus in ος purum definit, & Verba in έω
αέω, οέω, in Præsenti & Imperfecto Activæ, Passi-
væ

væ & Mediæ Vocis in omnibus Modis contrahuntur.

Notes hic 1. Nomina in ι, ις & εως, nec non Nomina in υς per ε & declinata, Dativum Sing. Nominativum, Accusativum & Vocativum Pluralis tantum contrahere. Neutr. Plur. ab his formata non contrahuntur, ut : τὰ ὀξέα acuta, τὰ ἡμίσεα dimidia, τὰ ἡδέα dulcia.

Legitur tamen τὰ ἡμίση pro ἡμίσεα, Luc. 19. 8. & Marc. 9. 23. ἡμίση pro ἡμίσεα. Usus igitur consulendus est.

2. Verba in ὦ, si post contractionem fiant Monosyllaba, non contrahi.

3. Dissyllaba in εω Contractionem, quæ sit in ει, tantum suscipere, in reliquis Contractionem respuere, ut : πλέω navigo, (non πλώ,) πλείς πλέεις, πλεῖ πλέει, πλεῖτον πλέετον, πλέομεν (non πλῶμεν) πλεῖτε πλέετε, πλέετε (non πλῶσι) &c.

Hesychius tamen laudat δῶσι pro δέξει ligant. Sic in Aristophane ἀναδῶν. Canin. p. 202.

II. In Contractione prior vocalis debet esse brevis. Rarissime enim est longa, ut : ληΐς prædo, ex ληΐς ἄ ληΐζω. ἡρώνη ex ἡρώίνη heroïna. τιμῆς honorabilis, ex τιμήεις, τιμῆντ, ἐ τιμῆντ.

III. Fit vero Contractio dictis in locis, quando prior vocalis est vel μ, vel ε, vel ι, vel ο, vel υ.

DISTINCT. I.

De

A. Illis, quorum prima Vocalis est A.

vid. p. I. α. dictis in locis, sequente o, vel ω, item Diph-
 26. Reg. thongo ex o profecta, contrahitur in ω, Jota si
 Gen, adfuerit. subscribitur, ut: ex κέρας cornu, fit Gen. S.
 κέραⓈ contr. κέρως Gen. Ⓢ Dat. Dual. κεράοιν
 contr. κερῶν G. Plur. κεράων contr. κερῶν.

Ex γελάω video, contr. γελῶ, γελάομεν contr. γε-
 λῶμεν, γελάεσσι, contr. γελῶσι. κ. τύπτω, τύπτο-
 μεν, τύπτουσιν.

Ex γελάοιμι γελῶμι, γελάοις γελῶς, γελάοι
 γελῶ, Ⓢ κ. τύπτοιμι, τοις, τοι.

Fit hoc extra hos casus in aliis, ut: ᾠδὴ pro
 αἰοιδὴ cantus, ᾠδὸς pro αἰοιδὸς. Huc κῶνⓈ pro καὶ
 οἶνⓈ Ⓢ vinum, καγὼ pro καὶ ἐγὼ Ⓢ ego.

II. α sequente alia Vocali quacunque con-
 trahitur in α, Jota si adfuerit subscribitur, ut: ex
 κέρας fit. D. Singul. κέραϊ contr. κέρα. N. A. Ⓢ V.
 Dual. κέραε contr. κέρα. N. Plur. κέραα contr.
 κέρα.

Ex γελάω, γελάεις contr. γελᾶς, γελάει contr.
 γελᾶ, γελάετε contr. γελᾶτε. ut τύπτεις, τύπτει,
 τύπτετον. Sic conjunctivo ex γελάης fit γελᾶς,
 γελάῃ γελᾶ, γελάητον, γελᾶτον, ut: τύπτῃς τύ-
 πτῃ &c. Ex γελάειν γελᾶν &c. ut: τύπτειν.

Fit hoc in aliis. Sic ἄδωcano. αἰδῶ ἄκων πο-
 lens αἰέκων ἄθλον premium ἄεθλον.

pag. 7. Nota 1. Attici Dories secuti in quatuor verbis loco
 α habent η, ut ζῆς pro ζᾶς vivis &c. πεινῆς pro πει-
 νᾶς

νας ex πεινάω esurio, διψῇ pro διψᾷ sitit. χρῆται
χρησται &c. ex χράομαι utor.

2. Multi Grammaticorum pro γελαῖν ridere, ζῆν
vivere, βοᾶν clamare, scribunt γελαῖν, ζῆν, βοᾶν in
Infinitivo, quod ante v nihil μὴ ἐκφωνέμενον subsi-
stat, quibus tamen Gaza & alii contradicunt.

3. Dicitur enim ναὺς pro ναῖς & ναῖες naves.
Nom. & Accusat. Plur.

DISTINCT. II.

De

Illis, quorum prior Vocalis est E.

1. ε sequente Vocali longa vel Diphthongo
in illam longam vel Diphthongum contrahi-
tur, ut ex εὔσεβης pius, G.D. Dual. εὔσεβεῖν contr.
fit εὔσεβοῖν, Gen. Plur. εὔσεβέων contr. εὔσεβῶν.

E.

Ex καλέω voco, contr. καλῶ, καλέεις contr. κα-
λεῖς, καλέεις contr. καλεῖ. καλέεσσι contr. καλῆσι.

Ορταί. καλέοιμι contr. καλοῖμι, καλέοις contr.
καλοῖς, καλέοι contr. καλοῖ.

Coniungitiv. καλέης, καλῆς, καλέη, καλῇ, κα-
λήντον, καλῆντον. Infinitiv. ex καλέειν, καλεῖν.

Fit hoc & alias, ut : ποδῆς pedes, ex ποδέης, Α-
πελλῆς ex Απελλέης. Απελλῆ ex Απελλέε. Απελλῇ
ex Απελλέη, Απελλῆν ex Απελλέην.

Nota : ε sequente α in verbis contrahitur in
η, ut : τύπη pro τύπηται. p. 199.

II. εε, εα, & εἰ mutantur in ει, sed εο in ου, ut ex
ἀληθείης verus fit Gen. Sing. ἀληθείος contr. ἀληθεῖς
D. S. ἀληθεῖ, ἀληθεῖς Nom. Plur. ἀληθεῖς contr.
ἀλη-

ἀληθεῖς Accus. plur. ἀληθείας, ἀληθεῖς à βασιλεὺς
rex fit Dat. Sing. βασιλεῖ βασιλεῖς &c.

Ex ποιέω facio, fit ποιέετον contr. ποιείτον, ποι-
έομεν contr. ποιῶμεν, ποιέετε, ποιείτε, Imperat. ποίετε
contr. ποίει. ποιέετω contr. ποιείτω. Partic. ποιέον
ποιῶν.

Fit hoc & in aliis. Sic Θεκυδίδης pro Θεοκυδί-
δης. νεμηνία pro νεομηνία novilunium. ὄρειπλανῆς
pro ὄρειπλανῆς montivagus.

Attici eo in eu contrahunt, ut: Θεουκυδίδης pro
Θεοκυδίδης, Θεύφρας & pro Θεόφρας &, πλεῦ-
νας pro πλέονας plures.

Exceptio. In Nominibus ee & ea nulla sequen-
te Consona mutatur in η; si vero denuo Voca-
lis præcesserit, fit contractio etiam in α, ut ab
ἀληθείης fit A.S. ἀληθεία contr. ἀληθεῖ N. A. & V.
Dual. ἀληθείε contr. ἀληθεῖ. At ab εὐφυνία inge-
niosum fit εὐφυνία & εὐφυνή.

Sic Dores & Iones ea in η mutant, ut ἦρ ex ἔαρ
ver, κῆρ ex κέαρ cor. Φρητὸς ex Φρέατ &, quod
est ex Φρέαρ puteus.

DISTINCT. III.

De

Illis, quorum prior Vocalis est I.

1. Jota sequente Vocali quacunque contra-
hitur in Jota, ut ex πόλις civitas fit Dat. Sing. πό-
λι; contr. πόλι. N. Pl. πόλιες contr. πόλις A. P. πόλι-
ας contr. πόλις.

Fit hoc & in aliis. Sic Δίφιλ & pro Διΐφιλ &,
χί & pro χίϊ & Chius. ἱεὺς Ionice pro ἱερός sacer,
ἱερεὺς pro ἱερεὺς sacerdos, ἱερεῖς accipiter, pro ἱεραῖς
ἱερίον, ἱερεῖον, vicinia.

Nota

Nota 1. Quae in Nominativo sunt Monosyllaba, non contrahuntur, ut κῆς, teredo, κῖός.

2. Loco Jota penultima (exceptis Accus. & Vocat. Singul. assumitur Ionice e quod deinde cum subseq. contrahitur modo dicto distinct. 2, & hoc N. T. perpetuum est.

DISTINCT. IV.

De

Illis, quorum prior Vocalis est O.

1. Oo, oe, & ox contrahuntur in 8. Ut: ab αἰδώς pudor, fit Gen. αἰδόϞ contr. αἰδῶς. Sic ἀ χρυσόω in auro fit 2. & 3. Dual. χρυσόετον contr. χρυσῶντον. 3. Plural. χρυσόοσι contr. χρυσῶσι. Imperf. ἐχρύσων ἐχρύσων, ἐχρύσους contr. ἐχρύσως, ἐχρύσους contr. ἐχρύσως & c.

Fit hoc & in aliis. Sic λῶ lavo ex λοέω, βόες boves contr. βῶς, τῶγον pro τὸ ἔργον opus, πῶλεγον pro προέλεγον praedicebant, τῶνομα pro τὸ ὄνομα nomen, τῶνδυμα pro τὸ ἐνδυμα vestis, ΦῶδϞ pro προόδος, evanida.

Sic in Compositis, quando altera Compositionis pars ab e incipit, Attica hac contractio locum habet, ut: κακῶργϞ male operans, pro κακόεργϞ, εὐνῶχϞ, ἡπάδο, σκηπῶχϞ sceptritenens, λυκῶργϞ, pro εὐκόεχϞ, σκηπῶέχϞ, λυκόεργϞ.

Sed ab ὁμῶ Composita & in quibus ei sequitur, non contrahuntur, ut: ὁμοεθνῆς conterraneus, κερματοειδῆς cornuus, σιγμοειδῆς, sigmatis speciem habens, θεοειδῆς & θεοδῆς Deo similis.

*Æolice oo contrahitur in ω, os, Dorice itidem in ω, ut: αἰδῶς pro αἰδόο, ὠγὼ pro ὀ ἐγὼ, τῶνδυμα Attice, τῶνδυμα Dorice. Sic κρατερώνυξ, ungues fortes habens, pro κρατεροόνυξ, τιμωρὸς pro τιμόο-
ρ ultor, ὁμωρόφι pro ὁμοορόφι, sub eodem tecto habitans.*

II. O cum sequente Jota, five nude, five in Diphthongo posito, contrahitur in οι. Ut ab αἰδῶς Dat. αἰδοῖ contr. αἰδοῖ. A δηλόω declaro, δηλόεις δηλόει contr. δηλοῖς δηλοῖ Opt at. δηλόοιμι δηλόοις δηλόοι contr. δηλοῖμι δηλοῖς δηλοῖ. Conjunct. δηλόης δηλόη contr. δηλοῖς δηλοῖ. Ita in aliis, ut: οἷς pro οῖς ονῖς, Φθοῖς pro Φθοῖς, placenta genus. Φοιμάτιον pro τὸ ἱμάτιον vestis, Φροῖμιον pro προοῖμιον proœmium.

Except. Infinitivi Præsens à Verbis in ὦω facit οῦν non οῖν, quod imitantur Nomina in ὀεις, de quibus post, ut: χρυσόειν contr. χρυσῶν non χρυσοῖν, πλακόεις, πλακῶς crustosus.

III. O sequente η, α, vel ω contrahitur in ω, ut: ab αἰδῶς fit. Accus. αἰδόα contr. αἰδῶ. Ex δηλόω fit 2. ἔ 3. Dual. Pras. Conj. δηλόητον contr. δηλῶτον. Fit hoc ἔ in aliis. ἔ quidem in quibusdam Compositis. Sic χειρώναξ pro χειροάναξ, ἐρμώναξ pro ἐρμοάναξ, βῶξ Dorice pro βόαξ vel βόηξ. Plinio Vox piscis genus τῶγαλμα Ion. pro τὸ ἄγαλμα simulacrum, ἄοις *Æolice* pro αἰόρις infinitus.

Sic βῶσω Ionice pro βοήσω, νῶσω pro νοήσω cogitabo. βωθεῖν pro βοηθεῖν auxiliari.

Nota, οας in Accusativo plur. contrahitur in ῶς, ut: βόας contr. βῶς, μείζοας contr. μείζῶς, majores.

DISTINCT. V.

De

Illis, quorum prima Vocalis est Y.

Υ. sequente ε & α contrahitur in υ. Et fit hoc T. in Nominibus Tertiae per υⓈ declinatis, in Nom. Accus. & Vocativo Pluralibus, ut ἀβότρευς una fit N. Pl. βότρευες contr. βότρευς. Accus. Pl. βότρευας, contr. βότρευς. ἰχθύες pisces contr. ἰχθύς. In verbis, ut κλύετε pro κλύτε audite.

Sic ταχύποπⓈ pro ταχύπποⓈ celeriter suspicax. Nisi potius ex τάχα & ὑποπτικός, ut ea diglutiatur.

Nota.

Hic duo praeterea observabis, I. Iones υ, η, σ, τ, positas inter duas vocales frequentissime extrudunt; & Attice post fit contractio, idque quantum nobis hic notare satis est.

1. In Nominibus in ας purum & ρας Neutrius Generis Tertiae Declinationis, ubi demitur τ, ut: κέρας cornu, Gen. Com. κέρατⓈ. Ionice κέραⓈ. Attice κέρως, κέρατι, κέραϊ, κέρα. Sic πρῶτⓈ primus ex πρῶατⓈ, quod est pro πρῶτατⓈ.

2. In Accusat. Singul. Nominativo, Accus. & Voc. Pl. Comparativorum in ων & ον; ubi tollitur υ, ut βελτίων melior, fit A. S. βελτίονα. Ion. βελτίοα. Attice βελτίω, ἀμείζων fit. Nom. Plur. Comm. generis μείζονες, Ionice μείζοες, Attice μείζους; In Neut. μείζονα, Ionice μείζοα contr. μείζω. A. Pl. μείζονας, μείζοας, μείζους.

3. In Praeteritis in ηκα, ubi Iones tollunt η & penultimam corripunt; Attici vero Participia deinceps

*ceps contrahunt, ut à μάω vehementer cupio, fit μέ-
μικα. Ion. μέμαα. Part. μεμαώς. Attic. μεμώς.
Fæm. μεμῶσα. Neutr. μεμῶς. Sic βέβηκα, βέβαα,
βεβαώς stans, contr. βεβῶς. Fæm. βεβῶσα, βεβῶς,
ἔσῶς pro ἔσαῶς ex ἴσημι sisto. γεγῶς pro γεγαῶς
ex γέγαα, γέγηκα à γάω nascor. Fæm. γεγῶσα ἔσ.
Nota: Fæminina hæc contracta habent
ῶσα.*

P. 199. 4. In Persona Secunda Præsentis, Imperfecti
& omnium Futurorum Passivæ & Mediæ Vocis,
nec non Aristorum Mediæ, ubi tollitur σ. Sic
τύπτεσθαι, Ionice τύπτεαι, Contr. τύπτη, ἐτυπτόμενη,
ἐτύπτεσθαι. Ionice ἐτύπτεο. Contr. ἐτύπτη, ἐτυψάμενη,
ἐτύψασθαι. Ionice ἐτύψαι. Contr. ἐτύψω. ἐτυπόμενη,
ἐτύπεο, ἐτύπη. ἔσ.

II. Nomina Grammaticis ὀλοπαθῆ dicta, ἔ-
sunt Nomina quedam in ὀ, ε, ἔ Neutr. εον,
nec non Nomina in ἑης, ὀεις, quæ, postquam semel
Contractionem susceperunt in Masculino ἔ Nomina-
tivo, eandem, servata cujuslibet Declinationis Termini-
natione, per omnes casus retinent, nisi ultima Declina-
tionat. (in quam incidit Contractio) Vocalis fuerit bre-
vis, tunc enim Longa ex terminatione Nominat. re-
petenda est, ut: νόος mens, contr. νῶς, νῶ, νῶν, νῶς,
Ἀπλόος contr. Ἀπλῶς simplex. G. Ἀπλῶς, D. Ἀπλῶ,
Acc. Ἀπλῶν, V. Ἀπλῶ. Dual. N. Accus. ἔ Voc. Ἀ-
πλῶ, G. ἔ D. Ἀπλοῖν. In Declin. Secunda Fæm.
Ἀπλόη contr. Ἀπλή, G. Ἀπλής, D. Ἀπλή, Accusat.
Ἀπλήν, Voc. Ἀπλή. Dual. N. A. ἔ V. Ἀπλῶ, Gen. ἔ D.
Ἀπλαῖν in Decl. i. Plur. Nom. Ἀπλάϊ, Gen. Ἀπλῶν,
Neutr. Ἀπλόον, contr. Ἀπλῶν, Plur. Ἀπλῶ ἔσ. Sic
ἀργύρεος argenteus ἀργυρεῶς, Gen. ἀργυρεῶ, D. ἀργ-
υρεῶ

γυρῶ, Acc. ἀργυρῶν &c. Fæm. ἀργυρᾶ, Gen. ἀργυρᾶς, Dat. ἀργυρᾷ, Acc. ἀργυρᾶν. &c. Cur hic fit α, dicitur inferius p.102. Ἀγακλής, ἀγακλῆς valde celebris, unde casus formantur reliqui. Fit id & in Nom. in ης & ηεις, ubi usus consulendus. Hom. Iliad. 6. dicit τιμῆντα pro τιμῆεντα honorabilem. Sic brevis ob longam absorbetur. Vid. p.13. num.2.

Regula: Composita ex νότος mens, ῥότος fluxus, πλότος navigatio, χνότος lanugo, χροός color, sunt Nomina ὀλοπαθῆ. Ut ἀνοτός ἀνδρς demens, κατάρροος, κατάρρως, defluxus. ῥοδόχροτος, ῥοδόχρως roseo colore infectus, &c.

ARTICULUS II.

De Literarum abiectione seu Apostropho.

II. Excluduntur.

I. Α, ε, ι, ο, ut & αἱ & οἱ, nude in fine Dictionis absque consonante sequente collocata, frequenter per Apostrophū ob vocalem sequentis Dictionis initialem abjiciuntur. Dicitur hæc Figura Grammaticis Apostrophus, & Syllabæ elisionem patienti additur superius adhaerens circellus, ut: πάντ' ἔλεγον pro πάντα ἔλεγον. Νύχθ' ὅλην pro νύκτα ὅλην, p.41.

Apostrophus.

Iones sæpe fugiunt Apostrophum, ut Gal. II.2. κατὰ ἀποκάλυψιν. Huius Dialecti in N.T. exempla adeo frequentia sunt, ut merito quis dubitare possit, utrum Attica Apostrophī expressio, an Ionici neglectus sit frequentior in sacro contextu. Leusdenius in Diss. II. Philologi Ebræo-Græci.

Nota: Jota Dativi apud Oratores nunquam, apud Poetas raro abjicitur.

2. Vocales Longæ per Apostrophum non tolluntur. Hinc apud Poetas prima Brevis subsequentis Dictionis tollitur, ut: ἀρετὴν σι pro ἐσί. Eurip. in Hec. v. 1125. πῶς δ', ἵνα pro πῶς ἐσί ubi est.

Comici tamen & Tragici interdum Longas tollunt, ut: ἡμεῖς δὲ ἄτεκνο τὸ πῖς ὦ τάλαιν' ἐγώ. Nos vero liberis destituta impofterum (τὸ ὀπίσω) ὁ miseram me! Eurip. Hec. 514. Apud Anacreont. Od. XV. eliditur α longum εὐδί ἐσι, pro εὐδία, & ω in hoc Sapphus ἀπ' ὠραν' pro ὠρανῶ seu ὄρανῶ.

II. Interdum per Apostrophum duæ dictiones in unam quasi contrahuntur, appposito signo Apostropho, ut: καὶ κεῖνω pro καὶ ἐκεῖνω. Καὶ κεῖ, τὸ νομα pro καὶ ἐκεῖ, τὸ ὄνομα.

Signum hoc Apostropho quandoque, in primis verò apud Comicos, perit, ut: διὸ pro δι' ὅ quapropter. κατὰ πάρος pro κατὰ ἅπαρος. Sic ἐγὼμαι ego arbitror, pro ἐγὼ οἶμαι, θαιμάτια pro τὰ ἱμάτια vestimenta, ἐμχποδύνει pro ἐμοὶ ὑποδύνει. Quin & aliae Dictiones Atticorum more sub uno eodemque Tono conjunctæ reperiuntur. Sic τοδεύτερον pro τὸ δευτέρου secundo. παραπολύ admodum, τοπλέον amplius. Concurrunt itaque Apostroph. & Contractio.

Huc pertinent Verba seu Vocubula Composita.

Præpositiones enim in Compositione ultimam vocalem amittunt, quando altera Compositionis Pars à Vocali vel Diphthongo incipit, ut: παρακῶ perperam audio, ex παρὰ & ἀκῶ, ἀφαιρέω aufero ex ἀπὸ & αἰρέω, κάθημαι sedeo, ex

ἐκ κατὰ ἑῷμα, διήγησις narratio ex διὰ ἑ ἡ γέο-
μαῖ existimo.

*Excipe: περὶ ἑ πρὸ neque in Compositione, ne-
que per Apostrophum ultimam abjiciunt.*

III. Vocabula Declinabilia Oxytona, Apo-
strophum patientia, Accentum ex ultima in
proxime præcedentem rejiciunt, quæ semper
acuitur, ut: χρής' ἡθὴ boni mores, δέω εἶπε gra-
via dixit, καίχ' ὁ θεὸς εἶπε, καίχ', i.e. κακὰ mala.

*Nota: Hæc tamen non ita intelligenda, ac si sem-
per Apostrophus, quando potest, adhibeatur; sed
quod hoc modo, quando id fit, Apostrophus se habe-
at. Cavendum vero in primis, ne faciendæ elisionis
ergo ambiguum aut ridiculum oriatur Verbum. A-
ristophanes enim Poetam quendam exagitat, qui di-
xerit, ἐκ τῶν κυμάτων αὐθὴς εὖ γαλήν' ὄρω εἰς flu-
tibus iterum bonam tempestatem video. Nam audi-
tor intelligere potest γαλήν mustelam, quod senten-
tiam reddit ridiculam. Caninius p. 49. Hellenism.*

Interdum abjicitur Vocalis, quamvis seqva-
tur Consonans in altera dictione tam in Com-
positione, quam extra, ut παρ' θεῷ. Gretserus.

ARTICULUS III.

De

Litteræ υ interpositione, seu de υ

ἐφελκυστικῷ.

Dativis Plural. in σι & Verbis tertiæ Personæ
in ι & ε desinentibus ob sequentem Dictionis
sequentis Vocalem initialem, vel Diphthon-
gum, Græci addunt υ ἐφελκυστικόν, ut: πᾶσιν, εἰ-

III.
Consona
interpo-
nitur.

πεν ὁ χριστός, pro πᾶσι εἶπε. Omnibus Christus dixit. Vide etiam p. 53.

XV. Vocales immutabiles sunt η, ι, υ, & ω, quæ sic dicuntur, quia in Præteritis & Aoristis Verborum non mutantur, seu Augmentum Temporale non sustinent.

Conso-
nantes

De Consonantibus.

XVI. Hactenus de Vocalibus sequuntur nunc Consonantes.

Consonantes sunt 17. β, γ, δ, ζ, θ, κ, λ, μ, ν, ξ, π, ρ, σ, τ, φ, χ, ψ, & dividuntur ratione Quantitatis, Qualitatis & Loci.

XVII. Ratione Quantitatis in Simplicibus & Duplices.

Dupli-
ces.

XVIII. Duplices
sunt tres

$\left\{ \begin{array}{l} \xi \\ \zeta \\ \psi \end{array} \right\} \text{ valet } \left\{ \begin{array}{l} \sigma\delta. \text{Clen. \& alii.} \\ \gamma\sigma, \kappa\sigma, \chi\sigma. \\ \pi\sigma, \beta\sigma, \phi\sigma. \end{array} \right.$

P. 45.

Nota 1. Duplices à Palamede & Simonide inventas esse scribit Plin. lib. 7. cap. 56. Verum testibus Nobilissimis Grammaticis non tam adjuumentum, quam impedimentum Linguae attulisse videntur. Confunduntur enim sic à nobis characteristicæ originales, ut: Φλόξ pro Φλόγς flamma, quod patet ex Genitivo Φλογός, κόραξ pro κόρακς corvus, κόρακ. Θ. θρίξ pro θρίγς, capillus, τριχός.

2. Dico ζ valere σδ, secus ac aliis videtur ob has & alias rationes. (1) quia nulla dictio in ζ exit, si vero valeret δσ, quid obstaret, quò minus finale ζ fieri posset? (2) quia δ, τ, θ, alias Consonantes non præcedunt præter μ, ν, ρ. (3) Quia ν in σὺν, quod mutandum est ante σ in σι tollitur, ut σὺζάω pro σὺσζάω, una vivo, sicut σὺσέλω contraho. Ante
δ vero

P. 42.

P. 43.

δ vero cum ν maneat, ut σύνδρομ[Ⓞ] concurrens; si ζ valere δσ, ν mansisset, adeoq; extrahi haud debuisset. Vide etiam p. 45. num. 4.

Regula de his Duplicibus.

Quando inter Declinandum & Coniungendum duæ concurrunt Consonantes, quæ una Duplici efferri possunt, Duplex assumenda est, ut: τρέπω verito, τρέψω pro τρέπσω. λέγω dico, λέξω pro λέγσω. τέτυψαι pro τέτυφσαι verberatus es. λέλεξα pro λέλεχσα dictus es. κόραξι corvus pro κόρακσι. ἄραψι pro ἄραβσι.

XIX. Simples sunt quatuordecim, & dividuntur in Mutas & Liquidas.

Mutæ sunt novem,
quæ dividuntur in

{ Tenuēs, π, κ, τ.
Medias, β, γ, δ.
Asperatas, φ, χ, θ.

Olim pro φ, χ, θ, scribebant ΠΗ. ΚΗ. ΘΗ. ut: ΠΗΙΛΟΣ φίλ[Ⓞ], ΚΗΡΟΝΟΣ χρόνος, ΘΗΕΟΣ θεός. Marius Victorinus lib. I. vid. Voss. Aristarch. lib. I. c. 16.

Liquidæ sunt λ, μ, ν, ρ, & tandem addendum σ, dictum μοναδικόν γράμμα seu Solitaria Litera.

XX. Ratione Qualitatis seu Organorum dividuntur in Palatinas γ, κ, ξ, χ, קכ״ך quas ad palatum lingua efformat media sui parte.

Labiales, β, μ, π, φ, ψ, הפ״ב quæ vel labiis à se dissolis, ut β, π, φ, ψ, vel ad se invicem compressis efferuntur, ut μ.

Linguales δ, ζ, θ, λ, ν, τ, דחטת formantur lingua à dentibus & palato resultante.

Dentales $\varrho, \sigma, \Psi, \Upsilon, \Sigma, \Theta$

XXI. *Sunt vero hæc literæ Mutabiles & Immutabiles.*

Mutabiles sunt respectu vel Formationis, vel Connexionis, vel Dialectorum.

p. 45.
Conso-
nantes
mutabi-
les I. in
Forma-
tione.

De

Mutatione respectu Formationis.

Regula.

I. Literæ unius instrumenti facile inter se permutantur. Et hæc regula Hebræo, Chaldaeo, Syro & Arabico idiomati cum Græco communis, & magnius est, ut Linguas conferenti patebit, ut: γέγω, λέξω, λέλεχα, λέλεγμαι, λέλεκται, ἐλέχ-
θην. τύπω, τύψω, τέτυφα, τέτυμμαι, τέτυπται, ἐ-
τύφθην. φράζω dico, φράθω, ἐφράθον. ἀλά-
ζω ejulo, ἀλαλάξω, ἠλάλαχα. κόραξ, κόρακ-
corvus.

p. 166.

II. Duplex σ in formatione Temporum Communi non concurrit, unde unum tollendum, ut: πέφρασμαι, πέφρασα, non πέφρασα.
Consideranter dico in formatione. Alias enim in Im-
perfecto & Præsenti Duplex σ Characteristicum
Thematis occurrere, quis, nisi hospes in his, negaret?

III. σ in δ, θ, τ , mutatur, ut: ἔρις, ἐριδ Θ lis.
χάρις, χαριτ Θ gratia. ὄρνις, ὄρνιθ Θ avis. Vid.
p. 52. num. 3. ubi ν in σ transit.

Immutabiles in formatione sunt Liquidæ
 $\lambda, \mu, \nu, \varrho$.

De

Mutatione respectu Connexionis.

II. In
Conne-
xione.

XXII. *Respectu Connexionis imprimis sunt Mutabiles Mutæ, & è Liquidis μ & ν .*

Re-

Regula de Mutarum Mutatione.

I. Tenuis Tenuem, Media Mediam, & Asperata Asperatam ante se requirit: Unde si Mediam præcedit Tenuis vel aspirata, Tenuem Media &c. mutanda illa est, ut: λέλεκται pro λέλεγται, τέτυπται pro τέτυφται, ἐτύφθην pro ἐτύπθην, ἑβδομος ex ἐπτα septem. ὀγδοος ex ὀκτώ. κατὰ δῦσαι immer- sisse pro κατὰ δῦσαι ex κατὰ δῦσαι.

Fit & hoc sequente post Tenuem in vel extra Compositionem Vocali Asperata, ut: κα- θέυδω ex κατὰ & εὐδω dormio, ἀφοπλίζω ex ἀπὸ & ὀπλίζω armo, νύχθ' ὅλην pro νύκτα noctem to- tam. Diphilus ap. Athen. lib. 7. Νύχθ' ὑπὸ τὴν ὅλην nocte sub funesta. II. X. Apollon. l. 2. Arg. Sic ἀναχθ' εὐν regem suum Odysf. τ. & II. Sic τίφθ' ὦδε, Mo- schus τίφθ' ἔγω, II. θ. pro τύπτε cur? Pfochenius igitur in sua Diatribe errat sub finem M. H.

Excipe ἐκ in Compositis, ut: ἐκβαίνω egredior, ἐκθλίψις deliquium. ἐκφρασις descriptio.

II. T. ante Mutas alias & Liquidas in easdem mutatur, ut: κατὰ πεσε pro κατέπεσε cecidit, κατὰ πεδίον per campum pro κατὰ πεδίον. κατὰ βαλε pro κατέβαλε abjice, κατὰ γόνυ in genu, κατὰ δύναμιν pro viribus. κατὰ λείπει pro καταλείπει relinquit. Sic κατὰ μύξας lacerans, κατὰ νεύσας annuens, κατὰ ῥέζειν demulcere.

Nota 1. Asperata seipsam immediate nunquam antecedit, unde prioris loco ejus Tenuis repetenda, ut: κατὰ θανε pro κατὰ θανε ἐ κατὰ θανε mortuus est. κατὰ χεῦσαι pro κατὰ χεῦσαι ex κατὰ χεῦσαι effundere. κατὰ φαγε pro κατὰ φαγε ex κατὰ φαγε comedit.

p. 119.
163.

2. δ, τ, θ, nunquam priorem, sed semper postremum inter affines locum occupant, ut: πίπτω cado, ex πέτω, vel δ, τ, θ, nullas præcedunt Consonantes, præter μ, ν, ρ. Hinc est, quod in Dativo Plurali Tertiae Declinationis, & in formatione Fut. i. ante σ tollantur, ut μονὰς unitas, μονάσι pro μονάδσι, πλήθω, repleo, πλήσω pro πλήθσω.

III. Duæ Asperatæ in Dictione simplici in duabus Syllabis immediate se subsequenteribus non concurrunt, unde alterutra ex istis mutanda est in suam Tenuem. Mutatur vero Prior vel Posterior.

Prior mutatur i. in quibusdam Nominibus & Verbis, ubi utraq; est originalis, ut τρέφω nutrio, θρέψω, τέθραμμαι, ἐτρέφθην. θρίξ, τριχὸς capillus. Sic Φροῖμιον proæmium. Δοιμάτιον vestis, Φρῶδ' evanidus.

2. Si eadem Asperata seipsam præcedit. Vide Reg. 2. not. 1. p. 41.

3. In Augmento, ubi loco Asperatæ ejus Tenuis repetitur, ut τεθεώρηκα ex θεωρέω specto. Huc refer & reduplicationem, ut: τίθημι pro θίθημι.

4. In Formatione Aor. i. Passivæ Vocis, ubi ob θην Terminationem ipsa Originalis mutatur, ut: ἐτάφθην ex τάπτω sepelio, ἐτύθην ex τύω, sacrifico, ἐτέθην ex τέω pono, ἐτρέφθην ex τέτραπτα.

5. Posterior mutatur in Terminatione Imperativa θι, ut: τύφθητι pro τύφθηθι. τίθετι pro τίθεθι, ut δίδοθι da, ζεύγνυθι junge, &c.

Nota: 1. Quando ultimam Asperatam præcedit Liquida, tunc utraque subsistere potest, ut: θαλ-

φθεις

Φθεις ex θάλπω demulceo, ἐφάνθην ex φαίνω in lucem edo.

2. Ob Euphoniā quandoque duæ Asperatæ, in primis si prior est Vocalis Asperata, vel ex Vocali Asperata orta, concurrunt, ut: ἀφένθην relictus sum, ὅθεν unde, ὅθι ubi, θέσθαι, ob euphoniā elegantius dicitur, quam τέσθαι, ἀφὴ commissura, ἐφθός & ἐφθαλέω coctus, ἐφθόω elixo.

Regula de Mutatione, μ, ν, & aliarum Consonantium.

I. M. Palatinas ante se in Formatione & Compositione mutat in γ, Labiales in μ, ut: λέγειν pro λέλεγμαi. ὤρυμαι pro ὠρυγμαi, effusus sum, τέτυμμαι pro τέτυφμαι.

Hanc Regulam huc reducere maluimus ob singularem suum usum, licet non agat de literæ μ mutatione, sed Consonantis præcedentis.

II. N. ante Labiales in μ, ante Palatinas in γ transit, ut: ἐμμένω pro ἐνμένω immaneo. συμπλοκή pro συνπλοκή conflictus. συμφέρω pro συνφέρω confero. συγγενής pro συνγενής cognatus. συγχέω pro συνχέω confundo. συγκλείω concludo pro συνκλείω. συγκληρονόμος pro συνκληρονόμος coheres, Eph. 3. 6.

III. N. ex σὺν ante λ, ρ, σ, in Compositione in sequentem mutatur, ut: συλλέγω colligo, συρρέω confluo, συσσιτέω simul vescor.

Exceptio: 1. N. in Præpositione ἐν ante σ manet, ut: ἐνσκιατροφόμενοι in umbratili vitæ educati, ἐνσεύω.

2. N. ante ζ, σκ, σπ, ς, σφ, χ, in Præpositione

σὺν

σὺν ultimam, quæ alias in σ transiret, abjicit, vid. Reg. 5. subseq. συζάω convivio, συσκάπτω unā fodio, συσπείρω conglomerō, συσέλω contraho, συσφίγγω constringo, συχνηματίζω conformo.

pag. 65.

IV. In Compositis, quando prior pars definit in Vocalem, & posterior à ε incipit, ε geminatur, ut: ἀρρητὸς ineffabilis, βαθύρροος profunde fluens. Sic ε in augmentis, ut: ἑρρίπτων ex ῥίπτω.

Excipe Composita ab ευ, εῖ alia nonnulla, ut: εὐρωσὶς bene robustus, φιλωρήτωρ, amans Rhetorices &c.

V. Tres Consonantes immediate non concurrunt, nisi vel prima, vel ultima, vel utraque fuerit Liquida, vel prima naturam Liquidæ habuerit, ut: ἐθλὸς bonus, ἀδμα anhelitus, λαμπροθεὶς illustratus ex λάμπω illustro.

Hinc est, quod in Tertia Plurali Præter. Passivi Periphrasis in quibusdam adhibeatur, nec non σ (vide Except. 2. ad Reg. p. 43.) excludatur. Dicendum enim esset τέτυφονταί, λέλεχονταί, τέτυφον, λέλεχον, quam formam Græca Lingua non patitur, ut videbimus suo loco.

Regula Generalis de Mutatione omnium Literarum.

Mutans quando perit, vel aliud quoddam intercedit, mutata redit, ut: ἐμμένω in Imperfect. ἐνέμενον, θρίξ τριχὸς θριξί. τρέφω θρέψω, ἔχω ἔξω, τρέχω τρέξω, τύφω τύψω, ὑρό, θρύπτω frango, τρυφή. ταχὺς θάσων velocior, &c.

De mutatione respectu Dialectorum

Regulae Generales.

1. Ab Æolibus & Poetis omnes fere Consonan-

nantes geminantur, maxime post Vocale
Brevem, & præserim, quando hæc ex abjectione
Subjunctivæ è Diphthongo relicta est, ut:
σελλάνα pro σελήνη luna, ἐγέρρω pro ἐγείρω excito,
ἔμματα pro ἔματα vestimenta, ἄμμες pro ἄμες
Dorico, ex ἡμεῖς, ἐννέπω pro ἐνέπω dico, ὅπη pro
ὅπη ubi, ὅσον pro ὅσον quantum.

2. Contra Geminatarum una frequenter ab-
jicitur, ut: τέτορες pro τέτταρες quatuor, κάλιον
pro κάλλιον melius, ἔρεξα pro ἔρρεξα feci, κρόμμιον
pro κρόμμιον cera.

3. Consonantes à Poetis sæpe transponun-
tur, ut: ἔμμορα pro μέμορα particeps sum, ῥέριφα
pro ῥρίφα projeci, ἔπραθον pro ἔπαρθον vastavi,
δέδρακα pro δέδορα assechi, κρατερός pro κρατερὸς
fortis, κραδίη pro καρδία cor.

4. Æoles resolute scribunt & interdum in-
verse proferunt ac exprimunt Duplices, ut:
σδυγὸς ὃ δσυγὸς pro ζυγὸς jugum, σκένος pro ξέ-
νος hospes, πέλοπς pro πέλοψ, σπέλλιον pro ψέλ-
λιον frenum, quod est pro ψάλιον.

5. Iones Asperatas in Tenues vertunt, & con-
tra tenues in Asperatas, ut: αὐτίς pro αὐθίς i-
terum, κατ' ἔ, pro καθ' ἔ, ἀπίσημι pro ἀφίσημι dis-
jungo, δέχομαι pro δέχομαι accipio, unde in Compos.
δωροδόκος munus accipior, κατήλιψ scala, in Ge-
nit. κατήλιπς pro κατήλιψς. ἀμπὶ pro ἀμφὶ
πανὸς pro φανὸς lucidus.

Sic: Latine ex λήθω Dorice λάθω lateo, ποθῶ
opto, μίνθη mentha, acus aceris ex ἄχυρον.

In eadem voce ἐναλλάξ sive alternatim utrumq;
occu-

occurrit, ut: κίθων pro χιτών tunica, ἐνθεῦτεν ἐν-
τεῦθεν hinc.

Indefactum, ut usus etiam Communis quaedam
ab Ionibus accepta retinuerit, ut: λεύκιππος, Κρά-
τιππος. Caninius p. 11. Hellenism.

Errat hic Triclinius, qui ἀντήλιος, quod est pro
ἀνθήλιος soli adversus ab ἀνατόλιος format.

Observationes Speciales.

1. β.

B.

G.

A.

Z.

Q.

1. Pro β sumunt γ Dores, ut: γλέφαρα pro
βλέφαρα palpebrae, Eust.

2. Dorice mutatur β in δ, ut: ὀδελός pro ὀβε-
λός obelus, apud Nicand. in Theriacis.

3. Macedonice in ζ, ut: ζέρεθρον pro βέρεθρον,
id est βάραθρον, barathrum.

4. Quandoque in φ transit, ut: ἀμφιλαφής
pro ἀμφιλαβής copiosus. ἀμφιλαφία, apud Cice-
ronem ad Q. Fratrem, pro ἀμφιλαβία, uti et non-
nulli codices legunt. τρίαμβος triumphus.

His adde, quod abundet quandoque, quandoque
deficiat.

abun-
dat.

1. Syracusano & Laconico more Vocalibus
præponitur, ut: ἔβασον, pro ἔασον permitte, teste
Etymol. qui itidem ἔβαται pro ἔαται dici annotat.
Sic ὦον ovum Æolice ὦβον, Ionice ὦεον, unde
Argivi ὦβεον. Salmasius Epist. 94.

2. Æoles ante ρ ponunt β, quando sequens
Syllaba habet κ, δ, τ, ut: βρήτωρ pro ῥήτωρ Rhetor.
βρόδον pro ῥόδον rosa. βραδινῶ pro ῥαδινῶ gracili.

3. Abundat in medio in Syncope post μ, ut:
μεσημβρία pro μεσημερία meridies, γαμβρός pro
γαμηρός gener.

De

Deficit Attice in medio quandoque, ut: βό· deficit, λίτον Attice secundum Aristophanis Schol. pro βόλβιτον stercus bubulum.

2. γ.

1. Bœotice in β transit, ut: βανῆκες pro γυναι- κες mulieres.

P.

B.

2. Æolice in δ, ut: δνόφῳ pro γνόφῳ tenebræ teste Hesych. Eustathius vero contrarium asserit, ἔς γνόφῳ Æolibus adscribit, addens δνόφῳ συνήθως dici.

A.

3. Ionice in ζ, ut: ὀλίζον pro ὀλίγον parum. Φύζα pro Φυγή fuga. Eustath. sibi hic non constat, quandoque Æolicum, quandoque Ionicum esse ait.

Z.

Latini in κ mutant, ut: ἀμόργη amurca, γωρυτός corytus, εἰργω arceo. Sic ex κάμηλῳ camelus. κυβερνάω ex ῥῥῳ roborare. κυλίω ex ῥῥῳ volvere. Κήρυξ præco à γήρυς vox Hesych.

Abundat i. ab initio, ut: γέντο pro ἔντο, quod abundat, Dorice pro ἔλετο. Vid. p. 5. Lexic. H. Steph. Γόνῳ, οἶνῳ vinum. Hesych. γλάμων liprus, à λήμη lip-pitudo.

dat.

2. In medio, ut: ἀγνοέω ignoro, ex νοέω.

Sic Æolice ante χ ἔ Ionice ante κ quandoque interseritur, ut: πλαγχθεῖς pro πλαχθεῖς, buc illuc jactatus. ἐκταγκα pro ἐκτακα interfeci, ἐκλαγξαν pro ἐκλαξαν à κλάζω clango.

Sic Latini gnatus ex natus, gnavus pro navus γλῶσσα ex ῥῥῳ lingua.

Tollitur ab initio, ut: αἶα γαῖα terra. Lac ex γάλα γάλακτι, rana, ex χεῦν χευνός, uti canis à κυνός.

deficit

In

In medio Bæotice $\iota\omega$ & $\iota\omega\nu$ pro $\epsilon\gamma\omega$.

δ.

3. δ.

β.

Æolii & Bæoti mutant in β, ut: $\sigma\acute{\alpha}\mu\beta\alpha\lambda\alpha$ pro $\sigma\acute{\alpha}\nu\delta\alpha\lambda\alpha$. Hesych. calceamenta muliebria.

Sic $\delta\iota\varsigma$ bis, $\delta\iota\pi\epsilon\varsigma$ bipes, duellum bellum, Duellius Bellius, ut docet Cicero in Oratore, duonus bonus.

γ.

2. Pro δ quandoque est γ, ut: $\kappa\eta\gamma\upsilon\omicron\nu$ bonum, quasi $\kappa\eta\varsigma$ ἡ δύνον, ceu $\kappa\eta\varsigma$ ἡ δὲ cor di jucundum. Apud Hesych. & Hippocr. scribitur per ι, $\kappa\eta\gamma\iota\omicron\nu$.

ζ.

3. Æoles pro δ habent ζ, ut: $\zeta\iota\alpha\beta\acute{\alpha}\lambda\lambda\epsilon\iota\nu$ vel $\zeta\alpha\beta\acute{\alpha}\lambda\lambda\epsilon\iota\nu$ pro $\delta\iota\alpha\beta\alpha\lambda\lambda\epsilon\iota\nu$ calumniari. Sic quem Græci Theologi dicunt $\delta\iota\acute{\alpha}\beta\omicron\lambda\omicron\nu$, Hilarius & alii Latini dixere Zabolum. Vid. Voss. de vitiis latin. sermon. & Barth. ad Phæbad. pag. 48. $\zeta\acute{\alpha}\kappa\omicron\rho\omicron\varsigma$ pro $\delta\iota\acute{\alpha}\kappa\omicron\rho\omicron\varsigma$ aditus. $\zeta\acute{\alpha}\pi\lambda\alpha\tau\omicron$ pro $\delta\iota\acute{\alpha}\pi\lambda\alpha\tau\omicron$ valde dives. $\zeta\alpha\phi\lambda\epsilon\gamma\eta\varsigma$ pro $\delta\iota\alpha\phi\lambda\epsilon\gamma\eta\varsigma$ valde ardens.

θ.

4. Dorice & Æolice mutatur in θ, ut: $\theta\acute{\alpha}\sigma\omicron\varsigma$ pro $\delta\acute{\alpha}\sigma\omicron\varsigma$ densitas. $\psi\acute{\upsilon}\theta\omicron\varsigma$, $\psi\epsilon\upsilon\delta\omicron$ mendacium, ἔθω ab ἔδω edo. Unde Eustath. οἱ (Dores videlicet) καὶ τὸν μαθὸν μαθὸν λέγῃσιν, καὶ τὸ ψεῦδος ψύθος, ἄραντες τὸ ε.

Sic in Derivatis, ut à $\mu\eta\delta\omicron\mu\alpha\iota$ curo προμηθῆς.

σ.

5. δ In illis, quæ Syncopen patiuntur, in σ mutatur, ut: $\eta\sigma\mu\epsilon\nu$ ex $\eta\delta\epsilon\iota\mu\epsilon\nu$ noveramus, Etymolog. $\eta\varsigma\eta\nu$ ex $\eta\delta\epsilon\iota\tau\eta\nu$ noverant.

Latinis per l. exprimitur, ut: $\delta\acute{\alpha}\kappa\rho\upsilon\mu\alpha$ lacryma, $\acute{\alpha}\delta\alpha\kappa\rho\upsilon\varsigma$ alacris, $\omicron\delta\upsilon\alpha\sigma\epsilon\upsilon\varsigma$ Ulysses. Sic sella à sede, oleo ab odor.

abundat.

Abundat: In Medio post β interseritur, ut $\chi\alpha\lambda\upsilon\beta\delta\iota\kappa\omicron\varsigma$ pro $\chi\alpha\lambda\upsilon\beta\iota\kappa\omicron\varsigma$. Sic $\epsilon\upsilon\delta\omega\varsigma$ ex $\epsilon\upsilon\omega$ pluo. $\acute{\alpha}\nu\delta\rho\omicron\varsigma$ ex $\acute{\alpha}\nu\epsilon\rho\omicron$ viri.

Latini-

Latini: Redeo, redimo, retundo, prodest.

Sic Muretus lib.1. Ep.4. v.13. Horatii legit: Omnem crede diem tibi diluxisse supremum, ex quo factum diluxisse. Sic pro male ominatis Lib.3. Car. Od.14. v.10. legendum putat: male dominatis. Vide Var. Lect. Lib.15. cap.19.

Deficit: Ob metrum apud Poetas cadit, ut **deficit.**
μόλιβϑ μόλιβδϑ plumbum. Sic ex καδδϑ cadus. Sic Ionice & Æolice tollitur aliquando, ut: αινός ex δεινός, cuius Etymolog. & Eustath meminit. Orion vero apud Etymologicum ponit & aliud etymon. videl. à δαῖς pugna. Sic ex uo ἐκδύω.

Item δ ex Obliquis Barytonorum in ις & υς Ion. Æol. & Dor. abjicitur, ut: Πάρις Paris, Πάριϑ, ιι, pro Πάριδϑ, ιδι. νέηλυς novitius, υϑ, λυῖ pro λυδϑ λυδι. ex ἔριδας est ἔριας & Contracte ἔρεις, quasi ex ἔρεας Contentiones.

4. ζ.

1. Pro ζ capiunt δ Attici, ut κνίδη pro κνίζα urtica, μαδός Dorice pro μαζός mamma, ut Eustath. tradit ex Heraclide. Hinc & in Derivatis, ut: ἐδϑ fedes ex ἐζω colloco.

Sic pro Mezentius dixere veteres Medentius.

2. Lacedæmonii & Bæoti in medio mutant ζ in duplex δ, ut: θερίδδεν pro θερίζεν aestivare, μάδδα pro μάζα, massa.

3. Antiqui pro ζ usurparunt σ, ut: ΣΗΘΟΝ pro ΖΗΘΟΝ, Hugo Grot.

4. In Verbis in ζω Tarentini mutant ζ in α & Attici in τ, ut: σαλπίασω pro σαλπίζω buccino. συρίττειν pro συρίζειν sibilare.

Sic Latin. musso ex μύζω. Plautus Atticissare

ex ἀτρίζω. Terentius patriffare ex πατρίζω, & ex σικελίζω sicelisso.

Latini antiquitus, antequam ζ admitterent, Γ pro eo usurpabant, dicentes Getum, quem nunc Zetum dicimus. Scal. in Animadv. ad Euseb.

abun-
dat.

Additur in quibusdam Verbis in υω, ut: μύζω ex μύω claudio, ἐρπύζω ex ἐρπύω repto.

5. θ.

θ.
Δ. Τ.

1. Pro θ, in Derivatis inprimis, frequentissime est δ, τ, ut: ἔλδω pro ἐθέλω per Metathesin, γηθέω gaudeo. πέρθω perdo, ἐνθεν inde.

Σ.

2. Pro θ Laconice sumitur σ, ut: σιός pro θεός, σίσοφ, quasi θεόσοφ, vid. Meurs. Miscell.

Φ.

3. Æolie mutatur in Φ, ut: Φλίβω pro θλίβω premo. Φλᾶν pro θλᾶν contundere. Eustath.

Χ.

4. Cretice & Dorice in χ, ut: ὄρνιχες pro ὄρνιθες aves.

abun-
dat.

Abundat 1. ab initio. Dictioni enim à Vocali asperata incipienti Poetice proponitur θ, ut: θάμα pro ἄμα simul.

2. In Medio, inprimis post χ Dorice, ut: τριχθαῖ pro τρίχα, trifariam. Fit hoc πρὸς τραχυφωνίας ἐνδείξιν, i.e. ad asperitatem vocis indicandam.

Sic: πέπονθα pro πέποννα ex πονέω laboro. Eust. & Etymol. ἐπταθόρυγοι pro ἐπταόρυγοι septem ulnas longi. Schol. Hephestion. p. 24.

deficit.

Deficit Dorice, ut: ἐσλός pro ἐσθλός bonus.

6. κ.

Κ.

Γ.

1. Pro κ Atticis recentioribus est γ. Antiqui enim Attici teste schol. Aristoph. dixere κνάπλω, carmino, κνάφ, carduus fullonius, κναφεὺς fullo, (Euchfnap) κνάμπλω, incurvo, pro quo recentiores, γνάπλω

γνάπλω, γνάφω, γναφεύς, γνάμπλω &c. Sic in Lat. gubernō à κυβερναω.

2. Bæotice ξ, ut: εἰξασιν pro εἰπασιν similes sunt. Vide H. Steph. Sic γῆρ γῆρ maritum esse.

3. Dorice τ, ut: τῆν pro κῆν ille.

Abundat in quibusdam Anomalis à Futuro formatis, ut: ἀρέσκω placeo, ex ἀρέσω. μεθύσκω inebrio, ex μεθύσω. Sic μηκέτι non amplius.

2. Poetice interseritur & Æolice, ut: ὄκχ pro ὄχ currus, ὄκχέω pro ὄχέω vebo.

Tollitur quoque initio, ut: ὑφός pro κυφός deficit incurvus. αὐχημα pro καύχημα gloriatio.

Iones è Præteritis & subtrahunt & penultimā longam interdum simul corripunt, ut: μέμαα pro μέμηκα paratus sum, ἔσαα pro ἔσακα steti.

P. 33. Γ

Sic Varr. lib. 4. de LL. Apri dicuntur ab eo, quod in locis asperis degant, nisi à Græcorum potius κάπρος. μαλακός mollis. Scalig. Exercit. 134.

7. λ.

1. Pro λ Attice est γ, ut: μόγισ pro μόλις vix.

Γ.

2. Dorice pro λ sequente θ vel τ sumitur ν, ut: ἦνθον pro ἦλθον veni. βέντις pro βέλτις optimus. Sic ex γρυλλίζω grunnio. μεγάλος magnus.

N.

Attice pro λ est ρ, ut: κρίβαν pro κλίβανον clibanus. ἀργαλέ pro ἀλγαλέ molestus.

P.

Abundat. In derivatione, ut: κυδάλιμος gloriosus ex κύδω gloria, εἰδάλιμος formosus ex εἶδω species. pro κύδιμος, εἰδιμος.

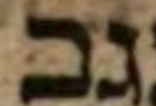
Sic Latin. ἐγχελυσ angvilla, κολώνη collis.

Et per geminat. relligio, relliquia.

Deficit. Poetæ sæpe & ab initio & in medio extrudunt, ut: αἰψηρός pro λαψηρός celer. εἰβω pro

λείβω *libo*. θρυλῶ *pro* θρυλλῶ *sufuro*. θάλλω *pro* θάλλωσαν; *pullulantem* Nicand. Sic Marcialis *Marcelianum* dixit *pro* Marcellino, Canin. *Hellenism. p. 34.*

8. μ.

Β. 1. Pro μ Æoles habent β, ut: ἐπισοβεῖν *pro* ἐπισομεῖν *irridere*. βύρμαξ, μακῶ, unde *formica* ex μύρμηξ. Sic Ebr.   *flagrare amore*.

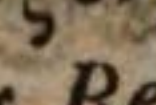
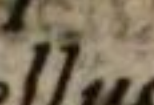
Sic Latin. *è scamno scabellum*, n. *extrito*, ut *columna columella*. Terebintibus τέρμινδ.

Π. 2. Idem pro μ habent π, ut: πετὰ *pro* μετὰ. ὀππατα *pro* ὀμματα *oculi*.

Abundat in quibusdam verbis in μι, ut: πίμπλημι *pro* πίπλημι *impleo*, πίμπρημι *incendo*. Sic *campana* ἀκαπάνη, *fermè* ἀφερè.

Deficit Æolice ab initio, ut: ἴα *pro* μία. Latin, *imitor* ex μιμῶμαι. Scipio ex σκιμπων.

9. ν.

Δ. 1. Pro ν Attice sumitur quandoque λ, ut λίτρον *pro* νίτρον *nitrum*. Sic *Lympha* Νύμφη. *Bonus Bellus*.   ψαλτήριον.

Μ. 2. Æolice ν mutatur in μ, ut: πέμπε *pro* πέντε *quinque*.

Σ. 3. Pro ν capiunt σ Dores in primis plur. omnium Modorum, ut: τύπτομες *pro* τύπτομεν.

Sic Cretenses ἦς *pro* ἦν. αἰές *pro* αἰέν *semper*. μές *pro* μέν *quidem*, καλὰς *pro* καλήν *pulcram*, ita ex πλέον *plus*. πρὶν *prius*.

Æoles in Infinitivis Circumflexis, ut: νόεις *pro* νοεῖν

νοεῖν intelligere. γελαΐς pro γελαΐν vel γελαῖν ride-
re. χρυσοῖς pro χρυσῶν inaurare.

In Nominibus Tertiæ, ut; δελφίς pro δελφῖν
delphinus, ῥίς nasus, ῥῖν.

Abundat etiam. 1. Poetæ (1) è Gravitonis
faciunt Circumflexa, ante ω assumpto ν (2) abun-
dat.
Soni svavioris gratia ν interserunt, ut: ἰκνῶ ex
ἰκω venio. οἰχνῶ ex οἶχω abeo. ἐκλίνθη pro ἐκλίθη
reclinatus est. μίνυνθα paululum ex μινύθω mi-
nuo.

2. ν post α in Compositione sequente Vocali,
nunquam fere non interponitur, ut: ἄνιππῳ
equo carens, ex ἵππῳ, ἄνανδρῳ effæminatus,
ἀνοδῳ ascensus, ἀναλφάβητῳ.

Aliquando tamen omittitur, ut: ἀόριστῳ infi-
nitus, ἀοικῳ domo carens, ἀοκνῳ impiger.

3. Dorienses in Verbis in ιω & υω ante ω assu-
munt ν, ut: πίνω ex πίω bibo. τίνω ex τίω honoro.
δύω, δύνω subeo. θύνω ex θύω mæsto.

4. Lacones & Cyprii ex αυ sublato υ, & Ar-
givi cum Cretensisibus ex ει penultimæ Syllabæ
eliso Jota addunt ν, ut: αὐτὴ ἀνδρα, τ in δ. σπεί-
δω σπένδω. libo.

5. Dorienses in fine addunt ν ut: ἐγὼν pro
ἐγώ. Idem in 3. Præter. εε in η Contracto addunt ν,
ut: ἐπλεε, ἐπλη, ἐπλην ex πλέω navigo.

Hæc refer, quando ν ἐφελκυστικὸν interdum se-
quente Consonante usurpatur ab Atticis & Poetis.
Item, quando Attici recipiunt in his Neutris: ἄλλου
pro ἄλλο &c. nisi illa velis esse regularia, & in
Communi ν Ionice abjectum esse dicas, quod veri-
similius videtur.

deficit.

Deficit. i. Poetæ metri causa elidunt, ut: καχάζω pro καγχάζω carchinnor. Φάρυξ Φάρυγ pro Φάρυγξ Φάρυγγ guttur.

pag. 33.

Idem in Adverbis in Ien metri causa v omittunt, ut: πρόθεν pro πρόθεν ante, ὀπίθεν pro ὀπίθεν à tergo. Sic Latin. Plato ex Πλάτων.

2. Iones v positum inter duas Vocales extrudunt frequenter, ut: μείζονα pro μείζονα maiorem.

pag. 45.

IO. ξ.
Resolvitur Æolice in κσ, ut supra in Generalibus notatum est.

II. π.

B.

1. Pro π Delphici sumunt β, ut: βατεῖν pro πατεῖν concutere. βικρός pro πικρός amarus. Plut. Qu. Gr. 9. Sic πύξ buxus, Πέπλις Publius.

K.

2. π Iones mutant in κ, ut: κῶς pro πῶς quomodo. κοῖον pro ποῖον quale. ὅκως pro ὅπως quando. Sic Latin. Scintilla ex σπινθήρι.

M.

3. Æolice pro π est μ, ut: ματῶ pro πατῶ ambulo.

Sic somnus ex ὕπνῳ.

abundat.

Abundat. Geminatur, ut supra pag. 45. 1. Sic Latin. Juppiter, repperit.

Additur initio, ut: πσῶχω pro σῶχω mundo.

deficit.

Deficit, ut: ἡγανόν pro πήγανόν ruita. αἰλαιός pro παλαιός antiquus. Sic latus ex πλατύς.

12. ρ.

K.

1. Pro ρ aliquando est κ, ut: μεικρόν Dorice pro μικρόν, parvum.

2. Pro

Σ.

2. Pro ρ in Medio post aliud ρ Attici ponunt
σ, ut: θαρσεῖν pro θαρρεῖν, *confidere*. θαρσαλέος
pro θαρράλέος *fidens*. ἀρσην pro ἄρρην *mas*.

Abundat. In Derivatis communiter, ut: ἀν-
σκήπτρον *sceptrum*, ex σκήπτω. ἀκρόω, ἀκοή, ἀκροῶ *dat.*
audio, ἡροτάω, ἀροτρον *aratrum*.

Latine ἔξωθεν *extra*, ταλάω *tolero*, κορίαννον
coriandrum.

Deficit: Poetice prius ρ è geminatione tol- *deficit.*
litur, relicta in posteriori aspiratione, ut: ἄρρε-
κτς pro ἄρρεκτς *imperfectus*.

Dorice itidem tollitur, ut: σκᾶπτρον pro σκή-
πτρον *sceptrum*.

Latini lectus à λέκτρον. *artus* ἄρθρον. *scalpellum*,
scalprum.

Transponitur. Æoles ρ transponunt & ge-
minant, ut: πέρραμς pro πρίαμς, i in ε. ἀλ-
λότερρς pro ἀλλότρες *alienus*.

Poetæ more Ionico ρ transponunt. *Vide su-*
pra in Reg. Generalibus p. 45. n. 3.

Sic ἔρδω ex ῥέζω *facio*. πεφραγμένς *obstru-*
ctus ex φράγνυμι seu φράττω *munio*.

Sic Latini r loco movent, ut: νεῦρον *nervus*. ἄρ-
παξ *rapias*. τέρην *tener*, ῥῖν ῥινός *naris*. μορφή
forma.

13. σ.

1. Pro σ habent δ Æoles &iores, ut: ὀδμή
pro ὀσμή *odor*, ἴδμεν pro ἴσμεν *scimus*. πέφραδμαι
pro πέφρασμαι à φράζω *dico*. Et in verbalibus
φράδμων *consultus*. φραδοσύνη *consilium*.

2. Pro σ Veteres habuere ζ, ut: ζμικρόν pro
σμικρόν *parvum*, ζμύρνα pro σμύρνα *myrrha*.

- Θ. 3. Pro σ Dores habent θ in quibusdam Verbalibus, ut: *μηνιθμός ira*, ex *μεμνήνισμα*.
Sic *δυθμὴ* pro *δυσμὴ occasus*.
- N. 4. Æoles in Participio Præteriti σ in ν mutant retracto accentu, ut: *τετύφων* pro *τετυφώς*, *νενοήκων* pro *νενοηκώς cogitans*.
Sic Dorice, *ἐν ἀγορᾷ* pro *ἐς*, *ἐντὶ* pro *ἐπὶ*.
- Ξ. 5. Pro σ habent ξ Attici Veteres in *ξύν* pro *σύν cum*, Dores in Futuris & Aoristis prioribus Verborum, præcipue in *ζω, ασω, τρω*, ut: *καθιξῶ* pro *καθήσω*, *ἐκάθηξα* ex *καθίζω colloco*, *ἀρπαξῶ* pro *ἀρπάσσω* ex *ἀρπάζω rapio*.
Sic *κλάξω* vel *κλαξῶ* pro *κλείσω* ex *κλείω clau-*
do. Sic *κλείς* *κλάξ* *clavis*, *ὄρνις* *ὄρνιξ avis*.
Æolice pro σ est ρ, ut: *μάρτυρ* pro *μάρτυς te-*
stis. *ἵππορ* *ἵππῳ equus*. Sic *honor bonos*.
- T. 7. σ in τ mutatur Attice & Dorice, ut: *τήμερον* pro *σήμερον hodie*. *εἴκατι* pro *εἴκοτι viginti*, *τίθῃ* pro *τίθησι ponit*. *Φατὶ* pro *Φησὶ dicit*.
Sic Dor. & Æol. *τὺ* pro *σύ*. *εἰς* *τέ* pro *σέ*. Sic Latin. *Quassō, quatio*.

De Duplici σ.

- τ7. Attici α mutant in τ7, ut: *γλῶττα* pro *γλῶσ-*
σα lingua. *ὀρύττω* pro *ὀρύσσω fodio*.
- Z. 2. Æolice mutatur in ζ, ut: *ὀρύζω* pro *ὀρύσσω*.
- Ξ. 3. Ionice in ξ, ut: *διξός* pro *διασός duplex*. Latin. *paxillus* ex *πάσσαλ*.
- Σ. ab- Σ. Abundat. Initio plenioris soni gratia, ut:
undat. *σμέρδω* pro *μέρδω privo*. *σμῦς* pro *μῦς mus*.
Sic veteres Latini, notante Festo, dixerunt *Stilo-*
cum.

cum, Stlatur, Stlites, quæ nunc dicimus locum, Latum, Lites.

In Medio Æoles & Dores addunt, ut: κέλσω Æol. pro κελῶ appellam, σπέρσω pro σπερῶ semi-
nabo. τυπλόμεθα Dorice pro τυπλόμεθα.

Sic Θέμις jus, Θέμις Θ pro Θέμιτ Θ. πρεσβύ-
σατ Θ pro πρεσβύτατ Θ, natu maximus.

Sic in Compositis & Derivatis quibusdam,
ut: Θεός δοτ Θ à Deo datus, ὄρχησῆς saltator ex
ὄρχηται. Huc ἔσπω Ion. & Poet. pro ἔπω dico.

In fine Cretenfes & Megarenfes addunt σ,
ut: οἰκαδες pro οἰκαδε domum. ἄγες pro ἄγε age.
Φέρε Φεῖς per Syncopen.

Huc refer χῆς, ἐπίχες ex χέω habeo, σπῆς, ἐνί-
σπες ex σπέω dico. Imper. cum Paragogico σ.

Deficit. 1. Ab initio Ionice & Æolice, ut: μὲ deficit.
λαξ pro σμίλαξ taxus.

2. Dorice è quibusdam dictionibus extrudi-
tur, ut: ὀπιθεν pro ὅπιθεν pone, ἐμὲν pro ἐσμὲν
sumus.

Sic Attice & Poetice ἐτέ pro ἐστέ estis, Φρον-
τιῶ pro Φροντίσω curabo, νομιῶ pro νομίσω puta-
bo, βαδιῶμαι pro βαδίσομαι vadam, ἔσευα pro ἔ-
σευσα agitavi, εὐκτίμεν Θ pro εὐκεκτισμέν Θ be-
ne structus, πάγκλαυτ Θ pro πάγκλαυς Θ o-
mnino lamentabilis.

Idem hoc fit in Compositis à Monosyllabis
in 85, ut: βύτομον butomum, nomen fruticis.

3. In fine Poetæ ob metrum abjiciunt, ut:
πολλάκι pro πολλάκις, & πλείσκι sæpe.

Sic Veteres Latini in Versu elidebant s.

Versibus quos olim Fauni Vatesque caneant.

Æoles à Nominibus primæ: ὁ Ἀρχύτα, Πυθαγόρα pro Ἀρχύτας, Πυθαγόρας.

Sic è Genitivo & Vocativo Contractis, ut: τῷ Σωκράτῃ pro Σωκράτῃ, ὦ Σώκρατε Σώκρατες, Dorice ὁ pro ὅς, ὅτις pro ὅς, Odysse.

14. τ.

Δ.

1. Pro τ Dorice est δ, ut: τῆδες pro τῆτες hoc anno. μελέτη μελέδῃ cura. Sic τὰ δα ex δαῖς, δαδός.

Κ.

2. In aliquibus Adverbiis Dorice pro τ est κ, ut: πόκα pro πότε, τόκα pro τότε. p. io. n. i.

Ν.

3. τ Diores & Æoles in ν mutant, ut: τετραενές pro τετραετές quadrimum.

4. τ in π Cretice & Æolice, ut: σπάδιον pro σάδιον. σπολή pro σολή amictus, πέμπε pro πέντε quinque, πέτραπτα pro τέτραπτα versus est.

Huc ἐμπίσειν pro ἐμπίπειν incidere.

Σ.

5. Similiter Cretice in σ, ut: ἐαυσὸν pro ἐαυτὸν seipsum.

abundat.

Abundat. Initio Dorice & Ionice in Articulis Subjunctivis præter ὅς, ἥ, ut: τῷ pro ὃ, τῷ pro ὃ.

Sic & in Præpositivis, τοῖς τὰ pro οἱ, αἱ.

Quædam Adverbia cum ἀνταποδοτικά (Relativa,) sunt, ab initio habent τ, ut: ὅτε, τότε, ἡνίκα, τηνίκα, ἡμῶ, τῆμῶ, quum, tum. Huc ὅσος, τόσος, οἷ, τοῖ, τοῖς, ἡλίς, τηλίς.

In Medio Attici veteres τ interponere solent Nominibus & Verbis, ut: πόλις pro πόλις civitas, πόλεμῶ pro πόλεμῶ bellum, unde Ptolemaeus. ἀνύτω pro ἀνύω perficio, ἀρύτω pro ἀρύω haurio. Huc pertinet illud τ Atticum Verborum ante ω, ut τύπτω pro τύπω, τέκτω pro τέκω pa-

rio. Item τ trium Nominum in Obliquis illud habentium, νυκτὸς ποτὶς, ἀνακτὸς regis, γάλακτὸς lactis.

Deficit. Iones & Attici inter duas Vocales deficit positum extrudunt, ut: κέρατὸς pro κέρατῶν.

Ionicè abjicitur, ut: ἡγανον pro τήγανον sargago.

15. Φ.

1. Siculi & Macedones mutant in β, ut: βίλιππος pro Φίλιππος, κῦβος pro κῦφος gibbus. Βερονίκη pro Φερονίκη Veronica, βαλακρός pro Φαλακρός calvus. vid. Plutarchum Quest. Græc. 9.

Iones asperatum Φ mutant in π, ut: ἀπίκομαι pro ἀΦίκομαι pervenio, ἐπορᾶν pro ἐΦορᾶν observare.

Sic Latini nubes ex νέφος, nebula νεφέλη. umbilicus ὀμφαλὸς balena Φάλαινα. tenebrae δυοΦερόν. ἀμφω ambo. add. Canter. 1. Nov. Leß. cap. 2.

Deficit verbo Φημί Attice ἡμὶ, Aor. 2. ἦν.

16. χ.

Æolicè loco χ est Φ, ut: αὐΦένα pro αὐχένα cervicem. Sic ex ὄχλις factum est ὄΦις.

Deficit initio aliquando, ut: λιαρὸς pro χλιαρὸς tepidus. Lana ex χλαίνα.

In medio, ut: aranea ex ἀράχνης.

17. ψ.

Resolvitur. Vid. Reg. Gen. pag. 45. 4.

Deficit initio, ut: ἀμαθὸς pro ψάμαθὸς arena. Plura exempla Scal. 1. de causis L. L. Vossius de permutatione literarum, Canin. Alphabetum, quique de Dialectis scripsere, Rulandus, Schmidius, &c. suppediunt.

XXIII. Ratione loci *dividuntur* Consonantes in *Finales & non Finales.*

Finalium, seu quæ dictiones claudunt, dantur tantum quinque $\nu, \rho, \sigma, \xi, \psi$. Quæ in aliam exeunt, pro Peregrinis habeantur, ut: $\text{Ιωσὴφ}, \text{Δαβὶδ}, \text{Μιχαὴλ}, \text{Σήθ}.$

Nota: κ in duobus etiam occurrere in $\xi\kappa$ & $\epsilon\kappa$ cum Derivatis. Sed non sunt integra. $\epsilon\xi$ enim sequente Consona ξ in κ mutat. ξ vero sequente Vocali assumit κ , ut sicubi pro si ubi, $\xi\chi$ vero dicitur pro $\xi\chi$ sequente Vocali Asperata, unde in disjunctione dicitur $\xi\cdot\chi$ non $\xi\chi$. vid p. 61. n. IV.

SECTIONIS I. CAP. II.

DE SYLLABIS.

De Syllabis.

1. Ex Literarum Conjunctione oriuntur Syllabæ, de quibus nunc agendum. Syllaba à $\sigma\upsilon\lambda\lambda\alpha\mu\beta\acute{\alpha}\nu\omega$ à comprehensione literarum deducitur. Καταχρηστικῶς igitur vel secundario Vocalis unica Syllabam constituens dicitur Syllaba, ut: $\acute{o}, \eta$ & c.

2. Est vero Syllaba Comprehensio duarum vel plurium Literarum, quæ uno spiritu ac tono efferuntur, ut: $\beta\acute{o}\varsigma$ bos, $\mu\acute{o}\varsigma$ mus, $\pi\acute{o}\iota, \acute{\omega}\nu$.

3. Quam vero Syllabarum Græcarum maxima cognatio cum Syllabis Latinis sit, ideo ea tantum adducemus, quæ in Orthographia & Orthophonia peculiare aliquid sibi vendicant, vel etiam singularem usum habent, quod tamen Grammatici bant curarunt in suis libellis, unde & Doctos alias hic hallucinari videas.

De Orthographia.

I. Quoties Vocales, quæ alias in Diphthongum coeunt, extra Diphthongi constitutionem concurrunt, toties duo Puncta, quæ διαίρεσις dicuntur, imponenda, ut αἰδί⊙ aeternus, βασιλεί, regi.

Diare-
sis.

II. Vocum Compositarum Syllabæ, (ad differentiam alterius eadem Literas habentis vocabuli) per Hypodiasstolen divelluntur, ut: ὅ, τι quodcunque, ὅτι. Conjunct. quod. ὅ, τε quodq, ad differentiam Adverbii ὅτε quando. τὸ, τε, ad τότε.

Hypo-
diassto-
le.

Huc referas & Hyphen. Lucret. Semper-florentis. Scal. lib. 2. de C. LL. c. 57.

Hyphen.

III. In quam consonantem non definit aliqua dictio, in eandem etiam Syllaba in divisione non exit, ut: ἔ-βδομ⊙, ἀ-μνός agnus, ὀ-γδο⊙, ἐτύ-φθην. Nulla enim Syllaba Aspiratione terminatur. Scal. 2. d. C. LL. c. 49.

Except. 1. Duplicatæ ad diversas pertinent Syllabas ἀλ-λος, ἀμ-μ⊙ arena, ὀρύτ-τα, κάββαλε, ἀδ-δην satis.

2. Tenuis ante Asperatam ad priorem pertinet, ut: σαπ-φῶ, κατ-θανε mortuus est.

3. Liquidæ Consonantem præcedentes nunquam ad sequentem pertinent Syllabam, præter μν ut: ἀλ-κῆ robur. ἀμ-πυξ catena. ψαλ-μός carmen. Sed ἀ-μνήμων immemor.

IV. Ut Vox componitur, ita divellitur, ut: συν-εκ-δοχή, παρὰ-κλητ⊙.

Nota: Si extra Compositionem Consona ad præcedentem Vocale non pertinuit, illi non affricetur. Dicendum enim πα-ρέχω, non παρ-έχω.

Pro-

Probari hoc ipsum firmiter potest ex Apostropho; Consona enim in Apostropho relicto ad sequentem, non vero antecedentem trahitur Syllabam, ut: ἀ-φ' ὦν, νύ-χθ' ὅλην, πάν-τ' ἔλεγον, non vero παντ' ἔλεγον.

V. Quaecunque Consonantes ab initio coniungi possunt, illae etiam in medio coniunguntur, nisi ratio Compositionis obstiterit, ut ἀ-σπον. τυ-πῖω.

Nota: Ut haec Regula verissima ἔσ' κατὰ παντός est, in sensu affirmativo; ita male à Grammaticis etiam negative effertur per consecutionem vitiosam. Dico enim βα-θρὸς gradus, ἀ-δμα τὸ flatu, anbelitus, licet nulla Dictio à θμ vel δμ incipiat. Quum enim σ cum Mutis omnibus ἔσ' Liquidis duabus λ ἔμ Syllabam auspiciari possit, fit hoc etiam quando tertio loco Liquida additur, ut: ἰ-χνὸς macer, gracilis, ἐ-δλὸς bonus.

Huc pertinent Distinctiones Periodorum.

De Interpunctionibus.

Conveniunt vero Graecum Latinis quoad Puncta, Commata ἔσ' Signum Exclamationis; Discrepant quoad Colon & Punctum interrogationis. Hoc enim per Latinorum Semicolon, ut τίς; quis? illud per unicum Punctum ad apicem Literae suspensum exprimunt, ut: ἑχάτοι ἔσονται πρῶτοι. καὶ οἱ πρῶτοι ἑχάτοι. Illiimi erant primi; ἔσ' primi ultimi.

De Orthophania.

Γ ante γ, ξ, χ, legitur ut ν, ut ἀγγελος angelus, λυγξ lynx, singultus, ἔγχος enchos, hasta, πέφαγκα pephanca, apparui. Vide Scal. li. de C. LL. nec non Martini Lex, Philol. sub litera G.

De

De Abbreviationibus.

Abbreviationes sunt compendiosi & elegantes literarum nexus, qui officinis non omnes iidem sunt.

Precipuae & usitatissimae sunt sequentes.

Forma.	Valor.	Forma.	Valor.
αι	αι	εν	εν
αλλ	αλλ	ἐπὶ	ἐπὶ
αν	αν	ἐστὶ	ἐστὶ
ἀπὸ	ἀπὸ	ευ	ευ
ἀρ	ἀρ	ηυ	ηυ
αὐτῶ	αὐτῶ	θα	θα
αὐτῶ	αὐτῶ	θει	θει
γὰρ	γὰρ	καὶ	καὶ
γγ	γγ	κατὰ	κατὰ
γει	γει	μετὰ	μετὰ
γεν	γεν	ος	ος
μεν	μεν	ου	ου
γην	γην	ἐκ	ἐκ
γν	γν	παρὰ	παρὰ
γι	γι	περ	περ
γο	γο	περὶ	περὶ
γρ	γρ	πρ	πρ
γυ	γυ	ρ	ρ
γυν	γυν	ρο	ρο
δ	δ	σει	σει
διν	διν	σθ	σθ
διὰ	διὰ	σθα	σθα
δυ	δυ	σθην	σθην
δυν	δυν	σπ	σπ
ει	ει	σσ	σσ
ἐκ	ἐκ	στ	στ
		ς	ς

α	τα, τ	τ
ε	τε	τε
ου	του	του
χ	τω	τω
χω	των	των
η	η	η
θ	θ	θ
ι	ι	ι
υ	υ	υ
ο	ο	ο
ω	ω	ω
α	α	α
ε	ε	ε
ου	ου	ου
χ	χ	χ
χω	χω	χω
η	η	η
θ	θ	θ
ι	ι	ι
υ	υ	υ
ο	ο	ο
ω	ω	ω

SECTIO II.

DE VOCE CONSTITUTA.

Vox constituta Grammaticè consideratur vel Accidentaliter, vel Essentialiter.

Accidentaliter in voce considerantur Spiritus & Accentus.

Nota: Accidentalem Vocis considerationem præmittimus non respectu Methodi Naturæ, sed Doctrinæ.

CAP. I.

DE SPIRITIBUS.

Spiritus

1. Spiritus sunt duo: sive densus, (') olim (†) Lenis sive Tenuis, (') olim (†) v. Mabillo-nius de Re Diplomati.

Regula.

1. Vocalis sive Diphthongus initio Dictio-nis semper unum è Spiritibus possidet.

Nota:

Vox
constitu-
ta confid.
vel

Accidentaliter, quoad

{ spiritus p. 64.

{ accentus p. 66. qui considerandi vel ratione

{ totius, & afficiunt Syllabam - - -
{ Simplici 75. sqq.

{ Nomine { Composito 85. sqq.

{ partium in { Pronomine, p. 93.

{ Verbo, p. 93.

{ Adverbio, p. 94.

{ Præpositione, p. 94.

{ ultimam ut

{ penultimam, ut

{ antepenultimam, solus acutus, 67. 74.

{ acutus &
{ circumflexus, 67. 74.

{ acutus, &
{ circumflexus, 67. 73.

{ antepenultimam, solus acutus, 67. 74.

declinando, ut

{ Articulus, p. 95.

{ Nomen, cujus habetur

{ Pronomen, 147.

{ Participium, 194.

{ Declinatio

{ Prima p. 99.

{ Secunda p. 104.

{ Tertia p. 108.

{ originis in - - -

{ Primitivum.

{ Derivatium, quod vel

{ Patronimicum, 125.

{ Possessivum, 126.

{ Gentile, 126.

{ Deminutivum, 127.

{ Amplificativum, 128.

{ Denominativum, 128.

{ Verbale, 128.

essentialiter

p. 95. ubi vox

vel flexibilis.

{ Divisio p. 125. respectu

{ Formationis in

{ Regulare, p. 167.

{ Anomalon, p. 276.

{ Terminationis in

{ ω p. 168.

{ μ p. 227.

{ significationis in

{ Substantivum, 131.

{ Adjectivum, quod variatur ratione

{ Motionis, 131.

{ Comparationis, 135.

conjugando, ut Verbum,

quod dividitur ratione

{ Significationis

{ Modos

{ Indicativum, p. 176.

{ Imperativum, p. 186.

{ Optativum, p. 189.

{ Coniunctivum, p. 190.

{ Infinitivum, p. 192.

{ formanda per

{ Augmentum { Simplicium, 155.

{ Compositorum, 158.

{ Atticorum, 160.

{ characteristicam, 162.

{ Tempora

{ Vocis { Activam, 174.

{ Passivam, 195.

{ Mediam, 217.

{ formata quoad

{ terminationem, secundum

{ significationem { Præs. 176.

{ Præt. 182. definiti & indefiniti, 184.

{ Fut. 178. &c.

{ Numeros, 176. sqq.

{ Personas, 176. seqq.

ad pag. 62

accidentibus p. 61
accidentibus p. 60

Vox
concord
concord

declinatio
declinatio
declinatio

essentialiter
p. 27. ubi vox
et essentialiter

conjugatio
conjugatio

in
in
in

Nota: 1. v. semper densō gaudet Spiritu, exceptis tantum Æolibus. Hi enim densum Spiritum non habent. Ex cogitarunt ergo aliam Notam, Digamma Æolicum, dictam F. ut: ὕδωρ aqua, Æoles Φύδωρ Φεσπέρα vespera, Φελένα Helena seu Belena. Error vero Hesych. notabilis, qui pro Φισχυς fortis scripsit γισχυς &c. vide Caninium p. 93.

2. Veteres Vocalibus in Medio etiam addiderunt Spiritus. (Vide Casaubon. in Athen. lib. 9. 12.) Hinc Athenæus ejusmodi ponit Canonem: Nomina, quæ exeunt in os purum, ultimam tenuant, ὑῖος λαός. Eustathius talem: Composita in Medio differentia causa Spiritum mutant, ut: Φίλιππος, αἴκων invitus, εὐαῖμων, bono sanguine.

Sic Æoles αἰφών, ὄφης, ἄφορνος, ubi Latini V. Consonantem addunt: Ævum, Ovis, Avernus. Quæ scribendi ratio apud Vetustissimos adhuc visitur, ut: χειμών τε πῦρ τε δάφειον ex Prisciani l. i. id est, χειμών τε πῦρ τε δήϊον, hyems & ignis sunt hostes.

Quin & Latini hoc F retinuerunt sequente u, ut: Serfus, DaFus, Scal. in Varr. Æolice ἐφ.

II. Consona ɣ in Principio asperatur, in Medio vero geminata, priori loco levigatur, posteriori densatur, ut: ῥώμη, ἐρρώμα. Rationem pete ex antiquo more paulo superius indicato. E Consonantibus etiam π, κ, τ, densiore aliquanto spiritu effertur, sed tum suos peculiare habent caractere, v. Mekerch. de Ling. Gr. Pronunc. p. 144.

III. Spiritus sæpe inter se permutantur, mutata vel manente eadem significatione, Sic αμαλός & ἀμαλός mollis, αἶδης & ἄδης orcus, ἔρση & ἔρση res. Sic Gr. & Lat. Elleborus & Helleborus.

*Nota: Asper apud Lat. in s transit, ut ἀλλομα-
salio. ἐ se, ἐξ, ἐξ πω serpo, ὕς sus.*

*Lenis olim efferebatur, nunc inter pronuncian-
dum plane negligitur.*

CAP. I.

DE ACCENTIBUS.

Henricus Christianus Henninius in ἑλλη-
σμων ὁρθωδω & Joh. Daniel Major in Epistola
de nummis græce inscriptis accentuum græ-
corum antiquitatem satis verifimiliter impu-
gnarunt. Quorum rationes dijudicare cum
nostrum non sit, sufficit nobis hodie in græco-
rum libris eosdem usurpari, addiscendos ita-
que esse ab unoquoque, qui græce doctus fieri
voluerit.

1. *Accentus est pronunciandi ratio, qua Syllaba aliqua
in pronunciando attollitur, alia vero deprimitur.*

2. *Sunt vero Accentus Tres: Acutus, Gravis,
& Circumflexus. v. Hennin. l. 2. p. 25.*

Acutus (cujus hæc (') nota) Syllabam pronunci-
ando attollit. Hinc Nigidio apud A. Gellium Sum-
mus Tonus dicitur. Circumflexus, cujus nota (˘),
cum mora quadam est proferendus. Nota Circum-
flexi olim erat ˆ vel ˘ quia ex Acuto & Gravi in
Contractione oritur, ut βοάω βοῶ vel βοῶ, non au-
tem ex adverso, i.e. ex Gravi & Acuto. Hinc non dico
ἐς αὐς ἐς ὤς, sed ἐς ὤς Possel. Syntax pag. 282. Gra-
vis, cujus nota (ˊ), æquabili Tono citra elevationem
& depressionem Syllabas, quas occupat, esse profe-
rendas docet. Hinc dicitur Syllabicus.

Acutus attollit, Gravis deprimit, Circumflexus, ut

nomen ipsum præ se fert, partim attollit, partim deprimit Syllabam. Constat ex Acuto & Gravi; sonus ejus hodie incertus est. Nam Syllabas Circumflexas efferimus nunc acutas.

Obſervetur, accentum & quantitatem ſyllabarum apud Græcos diſtingui, & in pronuntiatione non quantitatis, ſed accentus rationem haberi, cujus contrarium ſit apud Lat. Greſſ. in Inſt. Græc. L. p. 9.

3. Nulla Lingua ultra tertiam à fine Syllabam Accentum elevantem collocat, præter Etruscorum. Can. p. 85.

Hinc notes Regulas

de natura Accentuum.

I. Quam Syllabam Circumflexus debet afficere, ea Natura ſit Longa neceſſe eſt, ut: σῶμα corpus, Φῶς lux, vel natura & poſitione ſimul, ut: σκῶμμα cavillum. Aliàs penultima poſitione longa acutum ſuum retinet, ut: ἀρχὴ impera, ſed ἡρχομαι.

II. Circumflexus tamen Ultimam & Penultima ſibi vendicat, ubi tamen hic Ultima Natura debet eſſe brevis, licet poſitione longa, ut: μῆτις vocatio, ἀνὰ ſulcus. pag. 83. 84.

III. Gravis nullibi ſcribitur, omnibus tamen Syllabis, quibus Circumflexus vel Acutus non eſt impoſitus, inſidet, & in fine ſcriptus non eſt Gravis, ſed Acutus figuram Gravis habens, ut in ἀνδρῶν, ἡρώ, πῶς habent Gravem. Scal. de C. LL. cap. 59.

Nota: In fine Periodi loco Gravis in ultima ponitur Acutus proprius, ut: θεός. τιμὴ honor.

IV. Acutus ſubſiſtere poteſt in Ultima. Penultima & Antepenultima Syllaba, ubi tamen hic Ultima debet eſſe brevis.

Nota: Voca- { Ultima } { ὀξύτονον.
 bulum Acu- { Penultima } { dici- { παροξύτονον.
 tum habens { Antepenulti- } tur { προπαροξύ-
 in { ma. } { τόνον.

Vocabulum Cir- { Ultima περισπώμενον.
 cum flexum ha- {
 bens in { Penultima προπερισπώμενον.

Vocabulum in Ultima habens Gravem di-
 citur βαρύτονον.

4. Omnis dictio unum ex his Accentibus
 necessario requirit.

Except.

Dictio- Pauca Accentu plane carent: alia vero ex
 nes Ac- accidente duobus insigniuntur, ubi unus natu-
 centu ral, alter vero ascriptus est.

carentes Accentu plane carent: ὁ, ἡ, οἱ, αἱ, ὄ, ὄχ, ὄκ, εἰ,
 ὡς, ἐν, εἰς, ἐς, ἐκ, ἐξ.

Nota 1. ὄ dicitur sequente Consona, ὄκ sequente
 Vocali levigata, ὄχ asperata.

2. Ἐκ dicitur sequente Consona, ἐξ sequente Vo-
 cali.

3. ἐκ, ἐξ, ὄ, si sententiam claudunt, acuuntur, ut:
 ἀπεκρίθησαν ὄ, Job. 21, 5. ὁ δὲ ἔφη ὄ, Matth. 13, 29.
 εἰ ἐστὶ κύριος ἐν ἡμῖν, ἡ ὄ, Exod. 17, 7. Theocr. Id. 23.
 ἀμφοτέρων ἐκ ex utrisq; Idyl. 26. κακῶν ἐξ ex malis.

4. ὡς quando ἀποδόσεως seu redditivam signifi-
 cationem habet, aut in fine Periodi collocatur, acui-
 tur, ut: ἀθάνατος ὡς, tanquam immortalis.

Encliti- Ex accidente, ob dictionem Encliticam sub-
 cæ, sequentem non tantum quædam dictiones
 duos sortiuntur Accentus; sed & ipsæ Encliti-
 cæ Accentum amittunt frequentissime.

Di-

Dictio quævis En- clitica to- num suum vel	{ habet primam longam, alteram brevem, ἀνδρα μου. Rejicit in ultimam præ- cedentis, si { Proparoxytona, ut: πατέρα τινα. { Properisphenena, ut: ἡλθέ τις.
Amitit omnino si præce- dat	{ Oxvtonum naturale, ut: πατήρ μὲ. { Perisphenon, ut: Φῶς τε. { Paroxytonum vel dictio constans { Spondeo, ut: ἀτρεῖδης τε. { Pyrrhichio, ut: λόγος τε. { Jambo, ut: ἀναξ τε.
{ præcedat Syllaba positione longa. Apostrophus. Servat, si { Initio sententiae sit posita. { singulari embasin notat, aut in parenthesi posita. { sequantur nomina, quæ in superiores regulas non cadant.	

1. Sicut

reijcit in

es. 10m 4m

Summa del

suam priorem syllabam,

declarat

fi del

Sequitur post

Peripomenon, ut: Εἰς 551

amittit prorsus \ Oxyrrhonon, ut : καλὸς ἐστὶ

si precedat

ferdat in ultima, si proponatur

1 Graviti.

Spondae

1 Trochæo

7ambo

Pyrrichio

1752

præutis

153 j 500 v 3 l j

(λόγος)

(Circumflexo, in quo ultima positio longa est, ut:

253 3moch

1. *Sunt vero Dictiones Encliticæ vel Monosyllabæ, vel Dissyllabæ, quarum potiores recensēbimus.*

Monosyllabæ.

Articul.	{ τϛ, τευ, τω pro Indefinito, τινός, τινί.
Pronom.	{ μϛ, μευ, μοι, με, σϛ, σευ, σοι, σε, & οί, έ, σφε, σφιν, μιν, τις, τι Indefinitum.
Adverb.	{ πως, πω, πη, πϛ & similia.
Conjunct.	{ τε, γε, τοι, ρα, θην, πϛ, περ, κε, κεν, νυ, νυν & similes particulae.

Dissyllabæ :

Nom.	{ τινϙ, τινι Indefinitum per omnes Casus & Numeros.
Pronom.	{ σφωε, σφισι, σφεας.
Verbum	{ φημι & ειμι in toto Præsenti Indicativi, excepta Secunda Singulari.
Adverb.	{ ποθεν, ποτε, ποθι &c.

REGULÆ.

I. Dictio Enclitica, abjecto suo Accentu, Ultimam præcedentis Vocabuli acuit, quando præcedens est Proparoxytonum vel Properispomenum, ut: ἤκϛσά τινϙ *audivi aliquem*, ἤλ-θε ποτε *venit aliquando*, γέροντός τϛ *senis alicujus*, ἦσαν τὸν κύριόν μϛ, *Job. 20, v. 13. præαός ειμι mansue-ritus sum.*

Except.

Quando Properispomena ultimam Positione longam habent, Accentum proprium Encliticæ retinent, nec rejiciunt, ut: κατῆλιψ μϛ *scala mea*, ὁμῆλιξ ἐστὶ *coætaneus est.*

II. Post Vocabulum Paroxytonum Enclitica

Monosyllaba Accentum plane amittit: Dissyllaba vero Accentum retinet, ut: λόγος μὲν, λόγος ἐστὶ, ἄνδρα μὲν, ἀμαρτία ἐστὶ.

III. post Perispomenon aut Oxytonum Accentus Encliticæ perit, ita ut pro Gravi Acutus proprius in præcedente scribatur, ut: ἀγαπᾷς με, ἀνὴρ τις, ἀντινων, μεθ' ὑμῶν εἰμι.

Videantur hic geminæ tabellæ Posselii de Accentibus p. 329. 331. Syntax. edit. nov.

IV. Propter dictionem Encliticam subsequentem præcedens, si vel maxime Accentu destituatur, Accentum tamen recipit, ut: ἔγάρ πω τίς μὲν ἤκουσεν, non enim quisquam me audivit.

V. Initio Periodorum, Commatum, aut Semicolorum quævis Enclitica Tonum suum naturalem retinet, ut: σὲ ἀγαπῶ, te amo, σοὶ, φίλε, χάρις tibi, amice, gratia.

Except. Ἐστὶ simili in casu positum, aut etiam quando sequitur post Apostrophum, vel post ἔκ, ἀλλά, ἢ, καὶ &c. aut declarandi & exponendi vim habet, sit Paroxytonum, ut: ἐστὶν ἄνθρωπος, ὃς ἔστι γεγραμμένα, ὃ ἀγρὸς ἐστὶν ὁ κόσμος, ἐστὶ γὰρ μοι εὐχρηστος. 2. Timoth. 4, 11. Αλλ' ἐστὶν ἀληθινὸς ὁ πέμψας με, Job. 7, 28.

VI. Encliticæ Euphonias & singularis emphaseos, nec non Paræneseos & Apostrophī ergo Accentum retinent, ut: ἤκουσα σὲ te ipsum audivi: ἔτι εἰς Καίσαρα τὸ ἡμέτερον, neque in Cæsarem quid vel minimum quoddam peccavi, Act. 25. v. 8. Οὐ σὺ τὴν ῥίζαν βασάζεις, ἀλλ' ἡ ῥίζα σὲ, sed radix te (te ipsum) portat, Rom. 11, 18.

Sic etiam Pronomina $\mu\epsilon$, $\sigma\epsilon$, $\mu\omicron\iota$, $\sigma\omicron\iota$, $\mu\epsilon$, $\sigma\epsilon$,
cum Præpositionibus aut Conjunctionibus
disjunctivis, & cum $\epsilon\nu\epsilon\kappa\alpha$, Accentum retinent,
ut: $\pi\epsilon\rho\iota$ $\sigma\epsilon$, $\kappa\alpha\tau\alpha$ $\mu\epsilon$ η $\sigma\epsilon$ *secundum me aut te*,
 $\delta\iota\alpha$ $\sigma\epsilon$ *propter te*.

Huc commodè & illud, quod Grammatici præter-
eunt, trahimus: *Systola* Accentum retrahit $\delta\iota\chi\eta$, $\delta\iota\chi\alpha$
dupliciter, $\tau\epsilon\iota\chi\eta$, $\tau\epsilon\iota\chi\alpha$ *tripliciter*.

VII. Dictio Enclitica cum præcedenti in u- P. 390.
nam quasi Vocem haut raro coalescit manen-
te Tono. Sic $\omega\nu\tau\iota\nu\omega\nu$ pro $\omega\nu$ $\tau\iota\nu\omega\nu$, $\omicron\iota\tau\iota\nu\epsilon\varsigma$ pro $\omicron\iota\tau\iota$
 $\nu\epsilon\varsigma$. *ἐπειδήπερ postquam*.

5. Græci in collocando Accentu ultimam re-
spiciunt Syllabam, ita ut ea si Longa fuerit, Ac-
centus elevans nunquam possit esse in ante-
penultima Syllaba.

Excipe:

Attici ultima longa Antepenultimam tamen a-
cuiunt, ut: $\mu\epsilon\nu\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\omega\varsigma$, $\pi\acute{o}\lambda\epsilon\omega\nu$, $\pi\acute{o}\lambda\epsilon\omega\varsigma$.

Sic Genitivi Ionici Primæ Declin. ut: $\alpha\acute{\iota}\nu\epsilon\acute{\iota}\epsilon\omega$, Πη- P. 107.
 $\lambda\eta\acute{\iota}\alpha\delta\epsilon\omega$.

REGULÆ.

de Sede Accentuum.

I. Quorum ultima est longa, eorum Penulti. Sedes
Accen-
tuum.
ma, si Tonum habet, acuitur, ut: $\acute{\epsilon}\rho\omega\varsigma$ amor, $\lambda\acute{o}\gamma\omicron\varsigma$
sermonis, $\acute{\eta}\epsilon\omega\varsigma$ heros, $\acute{\eta}\theta\eta$ mores.

II. Brevis ante finalem brevem, si Tonum ha-
bet, acuitur, ut: $\lambda\acute{o}\gamma\omicron$ sermo, $\omicron\chi\lambda\omicron$ populus.

III. Ultima existente Brevi, vel Positione tan-
tum Longa, Penultima natura longa habens
Tonum, circumflectitur, ut: $\sigma\acute{\omega}\mu\alpha$ corpus, $\kappa\lambda\eta$ - P. 84.
 $\sigma\iota\varsigma$ vocatio, $\acute{\alpha}\upsilon\lambda\alpha\varsigma$ sulcus, $\omicron\iota\kappa\omicron$ domus.

Male hic excipiunt Φοίνιξ, κήρυξ, θώραξ. In his enim Ultima natura est longa, quod è Genitivo patet.

Excipe εἴθε, ὥς τοίνυν, ὥσπερ, εἴπερ, καίπερ & similes particulas, quæ Accentum precedentis particulae in Compositione retinent, inprimis cum ultima particula plerumque sit Enclitica, ut: καίπερ, εἴπερ.

IV. Ultima brevis, si Tonum habet, acuitur, ut: Θεός. *Vide supra de natur. accent. Reg. III.*

V. Ultima longa frequentissime acuitur, inprimis si non est longa ex Contractione vel Terminatione Obliquorum, quandoque & rarius circumflectitur, ut: ἀληθής verus, αἰδώς pudor, πανταχῶς ubique, σάτανᾶς Adversarius, Satanas.

VI. Ultima existente brevi, Antepenultima, si Tonum habet, acuenda est, ut: ἄνθρωπος Homo.

VII. Est vero Accentus habenda ratio & in Nominativo & in Declinatione seu reliquis Casibus, Contractione, Motione, nec non reliquis partibus Orationis.

REGULÆ SPECIALES.

DISTINCT. I.

De

Accentu Nominativi.

De Accentus collatione in Nominativo alium apud Grammaticos est silentium. Et ita quidem se res habet, ut, qui omnia & minutissima hic vellent

per-

persequi, ne oleum & operam esset perditurus, quum
in primis plurima Vocabula ob diversam significatio-
nem diversos habeant Accentus, & Attici in primis ve-
ro Aeoles, Accentus frequenter transponant, ut: λάβε,
Attice λαβέ sume. ποταμός Ael. πόταμος fluvius.

Sic βίβη vita seu victus, βιός arcus.

πόνηρ laboriosus, πονηρός malus.

λευκή alba à λευκός, λεύκη populus alba.

Et harum Vocum integrum Catalogum edidit
Philoponus Grammaticus, seu, quem vulgo putant, Cy-
rillus, vid. Hennin. §. 33. l. c.

Quia tamen plerique & docti alias hic hallucinan-
tur, vel eam ob rationem, quod in pueritia de Accen-
tuum doctrina fere nihil, aut satis exilia, perceperint;
igitur nos quasdam Observationes ex bonis Autori-
bus collectas bono hic animo apponemus, veniam pe-
tentes, si non ubique, πρὸς τὴν ὀρθήν. Reliqua vero,
quae his non annotata sunt, usu discenda erunt, qui
solus artificem faciet.

Habet vero quævis Dictio Accentum, ut
dictum, vel in Ultima, vel Penultima, vel An-
tepenultima Syllaba.

Hinc

ARTICULUS I.

De

Oxytonis.

I. Monosyllaba nisi contracta fuerint, sunt Oxyto-
na, ut: πῆς pes, χθὼν terra, χεῖρ manus.

Excipiuntur ἴς, σῦς sus, μῦς mus, δρῦς quercus, πᾶς o-
mnis, πᾶς puer, νῦν nunc, αἶ hei, ἔν igitur.

2. In-

Interrogativa μῶν numquid? ἤ an? πῶ ubi? πῇ quomodo: πῶς id. Æoles in Monosyllabis Acutum mutant in Circumflexum, ut: μῆν Æol. μῆν, ζεῦς, ζεῦς.

II. Nomina in εὐς, ὤς, ὦ, ἔης, Tertiæ Declinationis pure declinata sunt Oxytona, ut: βασιλεὺς Rex. ἡ αἰδὼς pudor. ἀληθὴς verus, ἐγκρατής continens. Ἀητῶ, ὅ⊕ Latona.

P. 82.

De Compositum Accentu

vid. p. 91. art. 6.

Excip. Adjectiva in ὠδης ἔης, nec non Composita ab ἡθ⊕, μῆκ⊕, μέγεθ⊕, desinentia item in ἔτης, ἔς pauca alia sunt Paroxytona, ut: νοσῶδης morbosus, ἔσιῶδης essentialis. κληνῆρης lecto affixus. τρειῆρης triremis. κακοήθης cacoëthes. ἐπιμήκης oblongus. ἀμεγέθης magnitudine carens. αἰθρηγενέτης frigus ἔς pruinam vel serenitatem inducens αὐτάρκης sibi ipsi sufficiens. Φιλαλήθης amans veritatis.

III. Verbalia in τῆς, nec non in τῆς, τος, τρος & μος, quorum primitiva usitata sunt, sunt Oxytona, ut: πατήρ pater, σωτήρ servator, ποιητής Poeta, μαθητής discipulus, ἀγαπητὸς dilectus, ἰατρός Medicus, ἀγιασμὸς sanctificatio, seu sanctificium, ut reddit Tertullian. de carnis resurrectione.

Excip. 1. Ὀκτώ in ῆς, quæ sunt Paroxytona, ut: μήτηρ mater, δημήτης Ceres, θυγάτηρ filia, εἰνάτης, fratria seu fratris uxor, ἄςης nomen urbis, πίνης Pier Gentile, Ἰβης Iberus, Φεάτης qui est ex eadem curia. Pollux tamen legit Φεατής.

2. Nonnulla Verbalia in τῆς, quæ Paroxytona, ut: προφήτης Propheta, ψεύτης mendax, καρδιογνώσης cordium scrutator, γνώσης cognitor, κλέπτης fur,

fur, ψάλτης Psalter, ὑπηρέτης minister, ἐργάτης operarius, &c.

3. *Verbalia Composita in τ & μ Polysyllaba, quorum Primitiva inusitata sunt. sunt Proparoxytona, ἀδιολόγιστος irrationalis, ἀξιάκ85 auditu dignus &c.*

IV. *Adjectiva in ρ, σ, ικος, λος, θος, & in primis, quæ materiam non significant in ν, sunt Oxytona, ut: πονηρὸς malus, διδασκτικὸς artius ad docendum, εἰκοςὸς vigesimus, καινὸς novus, καλὸς pulcher, ἀγαθὸς bonus.*

Excipiuntur 1. Comparativa & alia, quæ usus supereditabit, ut: ἀξιώτερος dignior, ἐλεύθερος liber, δεύτερος secundus, δῆλος manifestus, ἐκεῖν ille, μόνος solus &c.

2. *Composita plurima, ut ἑμμορ particeps.*

3. *Denominativa materiam significantia, ut λίθινος lapideus. Vid. Reg. 3. de Proparox. p. 85.*

V. *Adjectiva & Substantiva in υς, quando hæc per υδ declinantur, sunt Oxytona, ut: ἡδύς dulcis, πολύς multus, πραῦς mansuetus, χλαμύς, χλαμύδ chlamys.*

Excipiuntur Composita, de quibus inferius, & alia, quæ usus suggeret p. 87. Artic. VI.

VI. *In ις Deminutiva, nec non Fœminina, Substantiva Mobilia, quæ fiunt à Masculinis in ην, ευς, ος & ως sunt Oxytona, ut: θεραπαινίς ancillula. ἑλληνίς Græca ex ἑλλην. βασιλίς Regina ex βασιλεὺς, συμμαχίς socia belli ex σύμμαχος, ἡρώϊς herois ex ἡρώς heros.*

Sed formata à Masculinis in ης, retinent Accentum in eadem Syllaba, qua Masculinum, ut:

δεσπό-

δεσπότις *domina* à δεσπότης, πρεσβύτις *præfeta* à πρεσβύτης.

Verum quæ in Genitivo δ ante Ω non habent, sunt Proparoxytona, ut: παράκοιτις, ιΩ uxor, à παρακοίτης maritus.

p. 86.

VII. Ποιέω & ἄγω, in compositione Nominum ultimum obtinentia locum, faciunt Oxytona, si significant Active, ut: εἰρηνοποιὸς *pacem concilians*. παιδαγωγὸς *Pædagogus*.

Excipe Decomposita & Passive significantia, quæ sunt Proparoxytona, ut: εὐπαράγωγΩ, qui facile decipitur, δυσεξάγωγος qui difficile educitur, ἀνάγωγΩ institutione carens.

VIII. Verbalia in α & η si sunt Simplicia vel juxta rationem Verborum composita, sunt Oxytona, ut: σπορά *satio*, διαφορά *differentia*, γραφή *scriptura*, ἀπογραφή *descriptio*, προσευχή *oratio*.

Excipiuntur quædam, & illa in primis, quæ ante non habent Vocale longam, ut: φήμη *fama*. γνώμη *sententia*, νίκη *victria*. Sic σκάφη *scapha* ad differentiam σκαφή *effossio*.

IX. Verbalia Simplicia Adjectiva in Ω à Præterito Medio formata, sunt Oxytona, ut: τομὸς *scindens*, λοιπὸς *reliquus*. De Substantivis vero vid. Reg. 2. de Paroxytonis. p. 81.

X. Nomina in ων loca & receptacula significantia, nec non Substantiva in ας & αν per αδος & ανΩ in tertia Declinatione declinata, sunt Oxytona, ut: ἀμπελῶν *vinetum*, νυμφῶν *sponsæ conclave*, λαμπάς *fax*, Φυγὰς *exul*, μονὰς *unius*, τίτᾶν *Sol*, παιᾶν, πελεκᾶν.

Huc & alia Substantiva in εδων & ηδων trahenda, ut: μελεδὼν cura, Καρχηδὼν Carthago, ἀηδὼν luscinia. Sic etiam αἰὼν seculum, χελιδὼν hirundo, ἡγεμὼν Dux, χιὼν nix, εἰκὼν imago.

XI. Substantiva Simplicia in ην & quæ in & ις simul habent, sunt Oxytona, ut: ποιμὴν Pastor, σωλὴν fistula, δελφίς & δελφίν, αὔχην cervix.

Excip. I. quædam Paroxytona, ut: Ἕλλην Græcus, εἰρην puer, qui jam fari potest. 2. Composita & Adjectiva, ut: νεόμην nova luna. ἐξιαύχην qui collo elato est. τέρην tener. De Compositis p. 86.

XII. Nomina peregrina & exotica sunt Oxytona, ut: Αβραάμ, Μιχαήλ.

XIII. Sunt & plurima alia Oxytona, quæ usu cognoscenda sunt, ut: Θεός Deus, σποδός cinis, δοκός trabs, ὁδός via, κεφαλή caput, ἀρετή virtus, &c.

Nullum Substantivum in ον est Oxytonum, præter ὄν ovum, (ad differentiam τῷ ὄν conclave) & Adjectiva Substantive posita, ut: τὰ καλὸν honestum.

ARTICULUS II.

De

Perispomenis.

I. Eo & finalia, si Tonum habent, circumfleſtuntur, ut: εὖ bene, πανταχῷ ubique. Perispomena.

Præter ἰδὲ ecce, ἰὲ vox dolentis.

II. Deminutiva in ας & υς sunt Perispomena, ut: ζηνᾶς ex ζηνόδωρ, Διονῦς ex Διόνυσος.

III.

III. Monosyllaba longa relicta post Aphæresin & Apocopen, sunt Perispomena, ut: Φῆν, Φῆς, Φῆ, dixi, dixisti, dixit, pro ἔΦην, ἔΦης, ἔΦη. Φῶν, Φῶς pro ἔΦουν, ἔΦους sumes. δῶ pro δῶμα domus, καὶ pro καὶ θῆ bordeum. Pallad. l. 6. Anth. τὸν θῶ, καὶ τὰς κῆ, ταυτ' ἀσπίδα, καὶ δόρυ καὶ κῆ.

Excipiuntur χῆ & χῆμι oportet.

Vid. p. 76. de Æolib. reg. 1. except. 2.

ARTICULUS III.

De

Paroxytonis.

Paroxy-
tona.

I. Nomina in υνη, α purum, ης & ας primæ Declinationis, sunt Paroxytona, ut: σωφροσύνη temperantia, σοφία sapientia, ταμίης quæstor, δεσπότης dominus.

Excipiuntur I. Verbalia in της, quæ sunt Oxytona. Vide Reg. 3. de Oxyt. p. 76.

2. Pauca quædam, quæ habent ᾶς, ut: Λυκᾶς σατανᾶς &c. quibus Attica addas.

3. Nomina in ια Substantiva, facta ab aliis Substantivis immobilibus, quæ sunt Oxytona, ut: καλιὰ nidus à τὸ καλὸν lignum. στρατιὰ militia à στρατὸς exercitus. λαλιὰ à λόλος loquaculus. γενεὰ generatio à γένος, & alia.

Sed ἀγγελία annuntiatio, διδασκαλία doctrina, λειτουργία ministerium, κοπρία sterces, ἀγγελος, διδάσκαλος, λειτουργός, κόπρος, Regulam sequuntur.

4. Nomina in οιο ex υῆς mens, εῆς fluxus, πλῆς navis,

navis, πνῆς flatus, quæ sunt Proparoxytona, ut: πρόνοια providentia. ἀγνοια ignorantia. ἔυροια facilitas fluendi. ἀπόρροια defluxus. ὁμόπλοια navigationis societas. ἀπνοια carentia flatus. σύμπνοια conspiratio, vel conspiratus.

5. *Propria in εια ex Propriis in η, nec non Substantiva τρεια, τρια, motione formata à Nominibus in ης & της, ut: Πηνελόπεια ex Πηνελόπη, μαθήτρια disciplina ex μαθητής, ποιήτρια ex ποιητής Poeta, σωτήρια ex σωτήρ Servator.*

Huc refer Nomina Substantiva in εια ex Nominibus in εως formata, ut βασιλεὺς Rex, βασίλεια Regina, ἱερεὺς Sacerdos, ἱέρεια sacerdos fœmina.

6. *Nomina in εια ex Nominibus in ης Tertiæ Declinationis, quæ sunt Proparoxytona; ficut ea, quæ à Verbis in ευω Regulam imitantur, seu sunt Paroxytona, ut: ἀλήθεια veritas ab ἀληθής. εὐσεβεια pietas ab εὐσεβής. At βασιλεία regnum, δουλεία servitus, ἐρμηνεία interpretatio, ἀ βασιλεύω, δουλεύω, ἐρμηνεύω. Sic excluso Ionice ε, dico ἀληθεία, ἀδυσία imbecillitas.*

II. *Verbalia Substantiva in @ à Præterito Medio, sunt Paroxytona, ut: λόγ@ sermo. τόμ@ sectio. τρόχ@ cursus. (τροχὸς rota differentiae causa) βόλ@ jactus. At σκοπὸς scopus ab ἔσκοπα. ἀγγελ@ ab ἤγγελα. De Verbalibus Adjectivis vide p. 78. Reg. 9.*

Deminutiva in ισκ@, ισκη, χνη, κνη, ξ, cum Adjectivis in λε@ & ο@ nec non Verbalibus in ε@ & εον, sunt Paroxytona, ut: νεανίσκος adolescentulus. ἀνδρωπίσκ@ homuncio. παγδίσκη ancillula. πολίχνη oppidulum, πιθάκνη doliolum, φύ-

σιγξ *vesicula*. ἀργαλέος *difficilis*, ἀπλός *simplex*.
 τριπλόⓈ *triplex*, λεκτέⓈ *dicendus*. οἰσέον ἢ ἐλ-
 πισέον *ferendum* & *sperandum*.

IV. Deminutiva in ἰον, quorum Primitivo-
 rum Dativus est Oxytonus, sunt Paroxytona,
 ut: θηρίον *parva fera*, θήρ, θηρὶ. παιδίον, *puerulus*,
 παῖς, παῖδι.

Huc & ea pertinent, quæ in Dativo sunt
 Perispomena, ut: σερσίον *passerculus*, ex σέρθος
 σέρθω *passer*, ψωμίον *offula*, ex ψωμός ψομῶ *offa*.
 νοσσίον *pullus tenellus*, νοσσός νοσσῶ *pullus*.

Sic βιβλίον à βίβλⓈ *liber*. τεκνίον à τέκνον
filius, χοινίον à χοῖνⓈ *funis*. νησίον à νῆσⓈ
insula.

Quæ vero Tonum non habent in Ultima Da-
 tivi, sunt Proparoxytona, ut: θυγάτριον *filiola*,
 θυγάτηρ. μόριον *particula*, μέρος *pars*, ποιημά-
 τιον *parvum poema*, ποίημα. κόριον *puellula*, κόρη
virgo. ζώδιον *animalculum*, ζῶον *animal*.

Huc refer ἐπιστόλιον, quod est ex ἐπιστολή.

V. Tertiæ Declinationis Dissyllaba in Ⓢ & α,
 nec non in ις per Ⓢ declinata, penultimam
 natura brevem habentia, sunt Paroxytona, quæ
 longam, sunt Properispomena, ut: τὸ σκότⓈ
tenebrae. τὸ κέρδⓈ *lucrum*. τὸ ὄρⓈ *mons*. τὸ ἔθⓈ
consuetudo. τὸ σόμα ος. τὸ δόγμα *decretum*. τὸ γά-
 λα lac. ἡ πέψις *concoctio*. ἕξις *habitus*. κρίσις *iudi-*
cium. θνήσις *mors*. νίκηⓈ *victoria*.

VI. Adjectiva in ᾠδης, οεις, ιεις, ηεις, ωεις, & ᾠων
 Tertiæ Declinationis, nec non Patronymica in
 αδης,

αδης, ιδης vel η sunt Paroxytona, ut: νοσώδης mor-
bosus, κρυόεις frigidus, χαρίεις graciosus, αἰγλήεις
fulgens, Φωνήεις vocalis. Πηλιαδης, Νεσορίδης &c.
Vide p. 76. Except.

VII. Nomina in ας per ατ & αντ & decli-
nata, nec non in ης per ητ & Composita in
αν sunt Paroxytona, ut: κέρας cornu. Άιας Άιαν-
τ Ajax. ισότης ισότητ & equalitas, σύμπαν u-
niversum.

*Nota: 1. in ας per ατ & Penultimam natura lon-
gam circumflectunt, ut: τὸ γῆρας senectus.*

*2. Pauca in αντος declinata excipiuntur, ut: ἱμάς
lorum, ὁ ἀλλᾶς ἀλλᾶντ & botulus. Sic βραδυτῆς
tarditas, ταχυτῆς & ταχύτης celeritas.*

VIII. Verbalia in μων & τωz sunt Paroxyto-
na, ut: ὁ γνώμων gnomon. ὁ ῥήτωρ Rhetor. κτήτωρ vel
κτάτωρ possessor. οἰκτίρων misericors.

IX. Imperativi à præpositione dissyllaba &
voce monosyllaba compositi sunt Paroxyto-
na, ut: ἀπόδ & redde, διάδ & distribue, ἐπίχεz
contine, &c. *vid. p. 93.*

X. Alia, quæ hic non continentur, usui com-
mittenda sunt, ut: παρθέν & virgo. ὀλίγ & pau-
cus, ποικίλ & varius, ἐναντί & oppositus &c.

ARTICULUS IV.

De

Properispomenis.

I. Substantiva in ειον locum & receptaculum Properi-
significantia, Adjectiva item in αιος & οιος sunt spome-
Properispomena, ut: σημεῖον signum, πανδοχεῖον na.

diversorium. μνημεῖον monumentum, βαλανεῖον balneum, ῥωμαῖς Romanus, σπουδαῖς studiosus, ἀναγκαῖς necessarius, ἄλλοις diversus.

Excipe: βέβαιος firmus, βίαιος violentus, δίκαιος justus, γεραιὸς senex, παλαιὸς antiquus, κραταῖος robustus, ὅμοις similis, quod Attice ὁμοῖς.

p. 117.

II. Dissyllaba in α, nec non in ις & ος pure declinata, Tertiæ Declinationis, Penultimam naturam longam circumflectunt, ut: τὸ σῶμα corpus, γνῶσις, ις cognitio. εἴθεος, εἴθεος pectus.

III. Nomina in ξ penultimam naturam longam circumflectunt, nisi ultima talis fuerit, ut: αὐλαξ sulcus, πίδαξ fons. at Φοῖνιξ supra p. 74.

IV. Pleraque Dissyllaba in α impurum breve primæ Declinationis Penultimam naturam longam circumflectunt, ut: γλῶσσα lingua, μέσσα &c. Vide Regulæ seq. Notas.

ARTICULUS V.

De

Proparoxytonis.

Propa-
roxyto-
na.

I. Verbalia in ις, τηριον, τρον, ἔμα, nec non in Ⓢ Tertiæ Declinationis, & plurima in α impurum primæ, sunt Proparoxytona, ut: ποίησις Poesis, δύναμις potentia, ποτήριον poculum, δίδακτρον merces, quæ datur docenti, ποίημα poema, ἀμάρτημα peccatum, μέγεθος magnitudo, μέριμνα cura, ἐχιδνα vipera, τράπεζα mensa, θάλασσα mare, μάχαρις gladius, νίκημα victoria, νόσημα morbus, &c.

No-

Nomina in ρα Primæ, præcedente Vocali, acuunt Penultimam, ut: ἡμέρα dies. χήρα vidua.

Præcedente vero Diphthongo Dissyllaba Penultimam circumflectunt, ut: χεῖρα chirographum. Suid. Trisyllaba vero Antepenultimam acuunt, ut: θυάτεια victimas consumens.

Reliqua, quæ excipiuntur, usu sunt cognoscenda.

II. Adjectiva in ειος, ιος & ιμος sunt Proparoxytona, ut: τέλειος perfectus. ἅγιος Sanctus. χρήσιμος utilis. p. 92.

III. Adjectiva in νος, à materia denominata, sunt Proparoxytona, ut: λίθινος lapideus. ξύλινος ligneus. ἀνθρώπινος humanus.

IV. Numeralia Ordinalia ultra denarium, hyperdissyllaba, & cardinalia in κοντα, κοσιοι, χιλιοι, sunt Proparoxytona, ut: τέταρτος quartus, δέκατος decimus, τριάκοντα triginta, τριακόσιοι trecenti, τριχίλιοι ter mille &c.

Sed Ordinalia Dissyllaba intra Denarium, Tonum in Penultima retinent, ut: τρίτος tertius. πέμπτος quintus. ἕκτος sextus. πρῶτος primus.

Refer huc ea, quæ habentur p. 81. dist. 4. 5. 6.

Dantur & alia plurima Proparoxytona, quæ Usu felicius, quam Præceptis cognoscuntur.

ARTICULUS VI.

De

Accentu Nominativi in Compositis.

Composita Regulas de Sede Accentuum Ge-

Compo-
sitorum
Accen-
tus.

nerales imitantur, *hoc est*: Si ultima est brevis acuitur Antepenultima: Si longa, Penultima. Vide pag. 73. de sede Accent. ut: σοφὸς sapiens, ἄσοφος insipiens, Χριστὸς Christus, ἀντίχριστος Anti-Christus, φιλόκαλος studiosus munditie, φιλόσοφος studiosus sapientie. ῥαβδόεχς, pro quo contracte ῥαβδῶχς clypeum tenens, δαδῶχς pro δαδόεχς faciem tenens, γαίηοχς terram continens, κατάλογος enumeratio, πρόπολος famulus, ἀρίδακρυς facile lacrymans, αἰθρηγενέτης serenitatem inducens, ἐκὼν, ἀέκων, volens, nolens.

Excipiuntur I. Verbalia in τ, quorum Verbum compositum usitatum est, ut: εὐλογητὸς benedictus, ab εὐλογέω.

II. Adjectiva in της Tertia, juxta Reg. 2. de Oxyt. ut: ἀσφαλὴς certus.

III. Verbalia in η, juxta Reg. 8. de Oxyt.

IV. Composita à ποιέω ἢ ἄγω, juxta Reg. 7. de Oxyt. quibus adde Composita cum ἔρ, ut: πυλῆς portæ custos.

V. Composita in ἔ cum Nomine ἔργον, si Substantive significant, sunt Oxytona, ut: ἀγαθῆργος beneficus, λειτῆργος publicus minister, συνεργός collaborator.

Sed Composita cum παρὰ ἢ περὶ, ἢ Adjective significantia, sunt Proparoxytona, ut: πάρεργος præter opus, περὶεργος curiosus, ἡμίεργος semi-factus.

Quibus adde παν̄εργον & κακ̄εργον pro παν-
τόεργον, κακ̄όεργον.

VI. Composita in αὐὰ βάλλω, χέω & πολῶ
versor, cum Nominibus vel Adverbis, sunt Pa-
roxytona, cum Præpositionibus Proparoxyto-
na, ut: ἐκκηβόλον & *eminus jaculans*. ὀνειροπόλον &
circa somnia versans, οἰνοχόον & *pincerna*, ἀμφίπο-
λον & *minister*.

VII. Composita in αὐὰ cum Nominibus &
Præteritis Mediis active significantia sunt Pa-
roxytona, Passive Proparoxytona, ut: πατροκ-
τόνον & *parricida*, πατρόκτον & *à patre interfectus*,
θεοτόκον & *DEI Genetrix sive Deipara*, θεότοκον & *à*
Deo natus, πρωτοτόκον & *quæ primum peperit*, πρω-
τότοκον & *primogenitus*. Nota: In hisce composi-
tis Verbum debet ultimum tenere locum.

VIII. Composita in ικος sunt Oxytona, ut: θεο-
λογικός, νομοθετικός. Vide de Oxyt. Reg. 4. p. 77.

AddelX. In ις Deminutiva sunt Oxytona, Reg.
6. de Oxyt. p. 77.

Excipiuntur & alia, quæ usu discenda, ut: ἀδελ-
φός frater.

DISTINCT. II.

De

Accentibus in Casibus Nomi- num.

I. Accentus Nominativi manet idem & in ea- p. 66.
dem Syllaba in Obliquis, nisi natura Accentu-
um impedimento fuerit, ut: λόγος, λόγῃ, ποιμὴν
pastor, μένος, μένι, μένα. λαμπάς, ἀδὲ, ἀδι, ἀδα.

Oritur vero impe- dimen- tum vel	{	ab Ultima longa quoad	Speciem. Sic enim Cir- cumflexus in Penult. mu- tatur in Acutum, ut: $\mu\tilde{\alpha}\sigma\alpha$, $\mu\tilde{\iota}\sigma\sigma\eta\varsigma$. Vide p. 67. Reg. 2. de Nat. Accent.
			Sedem. Ultima enim longa Acutus ex Ante- penult. in Penult. trans- ferendus. $\alpha\tilde{\nu}\theta\rho\omega\pi\omicron\varsigma$ $\alpha\tilde{\nu}\theta\rho\omega\pi\epsilon$. p. 73. n. 5.
			ab Ultima brevi, quoad speciem, ubi, si Penult. est natura longa, & Accen- tum habet, circumflectenda ea erit, $\sigma\omega\tau\eta\epsilon$, $\sigma\omega\tau\tilde{\eta}\epsilon$ &c. p. 76. n. 3.
{	à Vocis extensione	{	Quoad Speciem. Cir- cumflexus enim in An- tepenult. non subsistit, hinc in Acutum muta- tur. $\sigma\tilde{\omega}\mu\alpha$, $\sigma\tilde{\omega}\mu\alpha\tau\omicron\varsigma$. Pag. 74. Reg. 6. p. 67. Reg. 2.
			Quoad Sedem. Nullus enim elevans Accentus in quarta à fine Syllaba subsistit. Hinc ex quarta à fine in tertiam is trans- ferendus, ut: $\pi\alpha\rho\acute{\alpha}\eta\lambda\eta\sigma\iota\varsigma$ $\pi\alpha\rho\alpha\eta\lambda\eta\sigma\iota\omicron\varsigma$. p. 67. n. 3. p. 74. n. 6. Singulare est $\mu\acute{\iota}\alpha$ $\mu\acute{\iota}\alpha\varsigma$ $\mu\acute{\iota}\alpha$ $\mu\acute{\iota}\alpha\nu$.

Nota : I. Adjectiva Fœminina è Masculinis
Isoyllabis orta, habent in Nominativo & Vo-
cativo

cativo Plurali eandem Accentus sedem cum Masculino & Neutro, ut: ἅγιος *sanctus*, ἁγία, ἅγιον, ἅγιοι, ἁγία, ἅγια.

II. Nomina, quæ in Nominativo Primæ & Secundæ Declinationis sunt Oxytona, fiunt in Genitivo & Dativo Singularis, Pluralis & Dualis Numeri Perispomena, ut: ποιητής, τῷ, τῇ, ταῖν, τῶν, ταῖς, *Poeta*, θησαυρός, ῥῷ, ῥῶ, *thesaurus*.

Idem judicandum de Genitivo Plurali & Duali in Tertia Declinatione Dissyllabo, ut: Φρενοῖν, Φρενῶν *mentium*, μητρῶν *matrum*. Sic Trissyllabum γυναῖκοιν, γυναικῶν *mulierum* & Syncopatum θυγατροῖν, θυγατρῶν *filiarum*.

Excipe νεῶς *templum*, τῷ νεῶ, λεῶς *populus*, λεῶ. *Fiunt enim hæc Attica Perispomena in omnibus Dativis & Genitivis Dualis & Plur. Numeri, in reliquis Casibus sunt Oxytona.*

III. Genitivus in prima Pluralis circumflectitur in Ultima, ut: μέσσα, μεσῶν, ἀλήθεια *veritas* ἀληθειῶν.

Except.

1. Fœminina Adjectivorum Paroxytona derivata è Nominibus in *ος* Secundæ manent Paroxytona, ut: ἁγίων *ex* ἁγία.

2. Χλένης *aper*, χρήτης *fœnerator*, ἐτησία *etesia*, faciunt χλένων, χρήτων, ἐτησίων.

IV. Genitivi & Dativi Tertiæ Declinationis Dissyllabi non contracti Accentum sortiuntur in Ultima: Nominativus, Accusativus & Vocativus

tivus in priori, ut: χερὸς, χερὶ, χεῖρα, χεῖρε, χερῶν, χεῖρες, χερῶν, χερσὶ, χεῖρας.

Hac Regula comprehenduntur etiam Obliqui Dissyllaborum ex Trisyllabis per Synco-
pen formatorum, ut: ἀνὴρ, ἀνέρος, ἀνδρὸς, ἀνδρὶ.
μήτηρ, μητέρος, μητρὸς, μητρὶ. Sic ἀρνὶ agno, κυνὶ ca-
ni, ἔ Anomalum γυνή, γυναικὸς, γυναικὶ, γυνᾶκα,
γύναι. Plur. γυνᾶϊκες, γυναικῶν. Sic ἔ θυγάτηρ,
θυγατέρος, θυγατρὸς, θυγατρὶ, θυγα-
τέρα, θυγάτρα, θυγατερ. Dual. θυγατέρε, θυγα-
τρε, θυγατέροι, θυγατροῖν. Plur. θυγατέρες, θυ-
γατρες, θυγατέρων, θυγατρῶν, θυγατέρας, θυ-
γατρας.

Except.

1. Participia excipiuntur, ut: θεὸς, θεόντ, ὦν, ὄντ, δὲς, δόντ.

Quibus adde τῶν παίδων, πάντων, δμῶων servo-
rum, τοῖς παῶσι. Sic ἔς auris, ὦτων. Φῶς lumen, Φώ-
των, ad differentiam Φωτῶν virorum. Τρώων Troja-
norum, θῶων luporum, λάων lapidum, κράτων capiti-
um, δάδων facum.

2. Τίς ἐρώτηματικὸν seu interrogativum in omni-
bus Casibus est Paroxytonon: τίς, τίν, τίνι, τίνα; τίς
Indefinitum Oxytonon: τίς, τινός, τινὶ.

De Vo-
cativo in
specie.

V. Vocativi quidam Primæ Declinationis in
τα ἔ πα sunt Proparoxytoni, ut: δεσποτα, δε-
σπότης dominus, μητίετα, μητιέτης consiliarius, ἀ-
κάκητα, ἀκακήτης innocens, εὐρύοπα, εὐρύοπης la-
te videns.

VI. Nomina in ης, quorum Vocativus in ες
definit, Accentum retrahunt, ut: πατήρ, πατέρ,
ἀνὴρ, ἀνερ, θυγάτηρ, θυγατερ. Sic γύναι ἀ γυνή.

Fit hoc more Æolico. Hi enim ex Oxytonis Ba-
ryto-

xytona & proparoxytona faciunt, ut: καλὸς κάλος, ποταμὸς fluvius, πόταμⓄ.

VII. Nomina Adjectiva in ης ὦν, quæ Accentum in Neutro retrahunt, faciunt idem & hic in Vocativo, ut: αὐτάρκης contentus, ὦ αὐταρ-
κες, κακοήθης ὦ κακόηθες, εὐδαίμων ὦ εὐδαιμον.

Huc pertinent propria in ης Tertiæ pure declinata, quæ Accentum in Antepenultimam rejiciunt, ut: Σωκράτης Σώκρατες, Δημοθένης Δημοθένης.

DISTINCT. III.

De

Accentu in Contractione.

I. Ubi fuit Accentus extra Contractionem, In Con-
in ea etiam Syllaba manet in Contractione, trac-
tio-
ne.
ut: ποιέομεν ποιῶμεν, ἀληθέος ἀληθῆς.

*Except. Metallica quædam, & alia nonnulla Pro-
paroxytona in eos fiunt post Contractionem per singu-
larem Anomaliam Perisporomena, ut: χρύσεος χρυ-
σῆς aureus, χάλκεος χαλκῆς æreus, ἀργύρεος ἀρ-
γυρῆς argenteus. Sic ἀδελφίδεⓄ ἀδελφιδῆς fra-
tris filius &c. vid. Voss. p. 36. ad Clenardum.*

II. Omnes Syllabæ contractæ, Tonum reci-
pientes, habent Circumflexum, nisi natura Cir-
cumflexi repugnet, ut διδῶμεν, ποιῶ.

*Except. I. Contractio, quæ fit ex Gravi & A-
cuto, habet Acutum, ut: ἐσταῶς, ἐστῶς stans. βεβῶς
βεβαῶς incedens.*

2. Duales in ω Contracti, ut: νῶ ex νόω mentes.

3. Accusativus in ω contractus à Nominibus in ω
vel ως, ut: αἰδῶ ex αἰδῶα, Δητῶ Δητόα, Latonam.

DISTINCT. IV.

De

Accentibus in Motione.

In Motione.

I. In qua Syllaba est Accentus Masculini in Genitivo, in ea est & in Fœminino, ut: ποιέων ποιέοντος, ποιέουσα, ἐλεύθερος liber, ἐλευθέριον, ἐλευθερα. ἡδυς dulcis, ἡδέος, ἡδεῖα. τέλει perfectus, τελείον, τελεία.

Et quidem si ultima Genitivi in Masculino est brevis, & Fœminini ultima brevis erit: si ista est longa, & hæc longa erit. Hinc α in ἡδεῖα breve, quia in Genit. ἡδέ.

Excipiuntur ab hac regula tria, nempe πότνι venerandus, ποτνίον, πότνια, δῖος divinus, δῖον, δία, εἷς unus μία ἓν.

II. Neutra retinent Accentum in ea Syllaba, qua Masculinum, licet species interdum mutetur, ut: χαρίεις gratiosus χαρίεν, νοσώδης morbosus νοσῶδες.

Except.

I. Neutra in ες, à communibus in ης Paroxytonis formata, fiunt Proparoxytona, ut: αὐτάρκης αὐταρκες, κακοήθης κακόηθες.

Sed desinentia in ῶδης Regulam imitantur.

II. Composita in ων, quorum Vocativus habet ον, nec non Comparativa in ων, fiunt in Neutro Proparoxytona, ut: κακοδαίμων, κακόδαμον, βελτίων melior βέλτιον, εὐδαίμων felix εὐδαμον.

Sed Composita à φρὺν mens Regulam sequuntur, ut: δαίφρων prudens δαίφρον, βαθύφρων, cui mens est profunda, βαθύφρον.

DI-

DISTINCT. V.

De

Accentu Pronominum.

Pronomina Ultimam acuunt, ἐγὼ, σὺ, ἐμὸς ^{Prono-}
meus, ἐὸς suus. ^{minum.}

Except. 1. ὅτος cum Derivatis, ἐκεῖν & δεινὰ
sunt Properispomena. 2. quæ in τερος definunt,
proparoxytona, ἡμέτερος, σφέτερος.

DISTINCT. VI.

De

Accentu Verborum.

I. Accentus Verborum ac Participiorum ^{Verbo-}
 ipsius τύπῳ naturam imitantur, ex quo opti- ^{rum.}
 me cognoscuntur.

II. Tempora Indefinita & Tempora Dissylla-
 ba, priori longa, servant Accentum Simplicis in
 Compositis, ut: κατέχον *retinuerunt*, εἶχον, συν-
 ἦλθον *convenerunt*, ἦλθον.

Huc refer Composita à σχέω in Aor. 2. Αἶτ. κατέ-
σχον obtinui, παρέσχον præbui, ὑπέσχε supposuit,
ὑπερέσχον superjecerunt. Sic ἀπόδος redde, ἐπίθες
impone.

Excipe σύνοιδα conscius sum.

Reliqua vero Compositorum tempora Accentum
ad Antepenultimam referunt, nisi Ultima fuerit
longa.

Imperativi quinque ἐλθέ veni, εἰπέ dic, ἰδὲ vide,
λαβέ sume, εὗρε inveni, sunt Oxytona. Vid. p. 189.

DISTINCT. VII.

De

Accentu Adverbiorum.

Adverbi-
orum,

I. Adverbia in δον (nisi fuerint Neutra Adverbia-
liter usurpata) ει, ςι & pleraque in τι sunt Oxytona,
ut: ὁμοθυμαδὸν unanimiter, πανστρατὶ cum toto ex-
ercitu, αὐτολεξεὶ iisdem verbis, ἑλληνισὶ Græce.

II. Adverbia inθεν, σε, δε, ζε, θι, Accentum in
ea, qua in Primitivis fuit, Syllaba retinent, ut: οἶκο-
θεν domo, ἔρανόθεν cœlitus, ἔρανόθι, in cælo.

Pauca excipiuntur, ut: ποντόθεν ἐ mari, πόντος
pontus, κυκλόθεν in circuitu, κύκλος circulus, παι-
διόθεν à pueritia, παιδίον, &c.

III. Adverbia in ακις & ακι sunt Paroxytona, ut:
πολλάκις sæpe, ἑπτάκις septies.

IV. Adverbia in ως derivantur à Genitivis Plura-
libus Adjectivorum & Participiorum. Unde istum
Accentum, quem Genitivus habet, retinent, ut: δι-
καίως iuste, ἀληθῶς vere.

Adverbia in δην sunt Paroxytona, ut: συλλήβδην
summatim. Διαρρήδην diserte.

DISTINCT. IIX.

De

Accentu Præpositionum.

Præposi-
tionum,

Omnes Præpositiones, præter eas, quæ Accen-
tu carent, habent Acutum in Ultima, ut: πρὸ, περὶ,
ἀντὶ, παρὰ &c.

Nota: Postpositæ suo Casui, aut pro Verbis Sub-
stantivis usurpata Præpositiones (præter ἀνὰ & διὰ,
quæ ob differentiam Accentum in Ultima sem-
per

per habent) *Accentum in primam retrahunt, ut :*
τέτων πέρι pro περὶ τέτων, ἀπο pro ἀπὸς abi. Sic *πάντα adest, ἐνι, ἐπι, πέρι, ὑπο*
subest.

SECTIO III.

De

Grammatica Vocis consideratione Essentiali.

1. *Sic fuit Accidentalium Vocis consideratio : se-*
quitur nunc Essentialis, quo respectu Voces
sunt vel Flexibiles vel Inflexibiles.

2. *Flexibiles sunt, quarum Terminatio flecti po-*
test. Suntque vel Declinabiles, ut : Articulus,
Nomen, Pronomen & Participium; vel Conju-
gabilis, ut : Verbum.

3. *Inflexibiles sunt Adverbium, Præpositio*
& Coniunctio.

SECTIONIS III. CAP. I.

DE ARTICULO.

I. *Nomini Grammatici communiter præmittunt* Articu-
Doctrinam de Articulis. lus.

II. *Est vero Articulus vel Præpositivus, vel Post-*
positivus.

III. *Præpositivus ὁ, ἡ, τὸ, Nomini & Participio*
præponitur, nec significationem eorum mutat, sed i-
dem significat, quod Germanorum, der/die/das/ vel
vel ה' Emphaticum Ebraeorum.

IV. *Postpositivus ὅς, ἣ, ὅ, respondet Relativo*
Latinorum, qui, quæ, quod.

Decl-

Declinantur vero sic:

Præpositivus.

Sing.

N. ὁ, ἡ, τὸ.

G. τῷ τῆς τῷ.

D. τῷ τῇ τῷ.

A. τὸν τὴν τὸ.

Dual.

N.A. τῶ τὰ τῶ.

G.D. τοῖν ταῖν τοῖν.

Plur.

N. οἱ αἱ τὰ.

G. τῶν in omni Genere.

D. τοῖς ταῖς τοῖς.

A. τὰς τὰς τὰ.

Postpositivus.

Sing.

N. ὃς ἡ ὃ

G. ὃς ἡς ὃ.

D. ὃς ἡ ὃ.

A. ὃν ἡν ὃ.

Dual.

N.A. ὡ ἄ ὡ.

G.D. οῖν αῖν οῖν.

Plur.

N. οἱ αἱ ἄ.

G. ὧν in omni Genere.

D. οῖς αῖς οῖς.

A. ὧς ἄς ἄ.

Nota: Articululus, ex sententia Grammaticorum caret Vocativo, de quo, quid statuendum, dicetur alibi. Vicem eius supplet Adverbium vocandi ὦ.

V. Componuntur etiam Articuli cum aliis; Et quidem Præpositivus cum τε, δε, ε, γε, ubi ipse Articululus declinatur simpliciter, appposito τε, δε, ε, γε, Postpositivus cum γε, περ, ε, τις, ubi ε, Articululus, ε, τις declinatur, ut: ὅσπερ, ἡπερ, ὀπερ, G. ὅπερ, ἡσπερ, ὅπερ, D. ὦπερ, ἡπερ, ὦπερ. A. ὄνπερ, ἡνπερ, ὦπερ.

ὅς τις, ἡ τις, ὅ, τι. G. ὅτιν, ἡτιν, ὅτιν. Dat. ὦτινι, ἡτινι, ὦτινι. Ac. ὄντινα, ἡντινα, ὅ, τι. Plur. N. οἷτινες, αἷτινες, ἄτινα. G. ὧντινων, per tria Genera, ε, c. ὅσγε, ὅγε, ὦγε ε, c.

Interdum ε, δν præterea accedit, ut: ὅςισδν, ἡτίσδν, ὅ, τίδν quicumque, quaecunque, quodcunque.

Arti-

Articulus compositus cum γε & δε Pronominis Demonstrativi significationem induit : hic, hæc, hoc.

Note.

I. Articulus Subiectum Præpositionis in Oratione alias ambigua monstrat, ut: *Job. I, 1. καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος*, λόγος est Subiectum. Sic *πνεῦμα ὁ θεός ἐστι*, DEUS est Spiritus.

Si vero Subiectum Orationis per Pronomen Demonstrativum aut Relativum indicatur, tunc Articulus & Prædicato inservit, ut ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου Matth. 5.

II. Articulus frequentissimè rem certam & definitam aut Emphasin designat, ut: *σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος*, Matth. 11. *Job. 10. Εγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν, ὁ καλός*, Ego sum pastor ille bonus. *πάρεστιν ὁ ἀνὴρ*, der Mann ist da / sc. de quo locutus es, vel quem nosti, *πάρεστιν ἀνὴρ*, es ist ein Mann da. Sic *Matth. 1. 23. ἡ παρθένος*, quod *Esa. 7, 14. πρῶτη* die Jungfrau. add. *Jos. Scalig. Epist. p. 505. & 508.*

Ante Participia in Nomina degenerantia ἀαρίως plerumque significat. ὁ σπείρων Nominaliter Sator, ein Säemann / *Luc. 8. 5.*

III. Orationi Infinitivæ præfixus, eam Nominis gerere vicem indicat, ut: *ἐκ τῆς ὁράων ἐστὶ τὸ ἐρᾶν*, pro ἐκ τῆς ὁράσεως, ex contemplatione est amor.

IV. Articulus in Genere Neutro præpositus ὑλικῶς seu Materialiter Nomen sumi indicat, ut: *τὸ λόγος* Dissyllabum.

V. Articulus Præpositivus cum μὲν & δὲ inservit Oppositionibus, & μὲν ad propinquius, δὲ ad

ad remotius plerumque refertur. Vide Aristot. Lib. 3. Rhetor. cap. 5. Flac. part. 2. Clavis Scripturae, Tracl. 5. de stylo Pauli fol. 514. 519.

VI. Articuli Adverbiis præpositi vim Nominum efficiunt, ut: *οἱ πλεῖστον. οἱ ἔξω ὁ παλαιά antiquus. οἱ οἶκοι domestici. ἡ σήμερον hodierna dies.*

De Dialectis Articulorum.

1. Articuli in Masculino & Neutro Genere imitantur Secundæ; in Fœminino Primæ Declinationis Dialectos.

2. Pro *οἱ* & *αἱ* Doricè dicitur *τοῖ* & *ταῖ* cum Accentu, vide p. 58.

3. Attici pro *οὗδε* & *τόδε* dicunt *οὗ* & *τό*. Vid. *supra* p. 11.

SECTIONIS III. CAP. II.

DE NOMINE.

Sic de Articulo: sequitur nunc ipsum Nomen, ubi agendum de Declinatione & Nominis Divisione.

ARTICULUS I.

De

Declinationibus.

**De No-
mine.**

Declinationes apud Græcos sunt tres, quæ Terminationibus discernuntur per Casus & Numeros.

2. Numeri apud Græcos tres sunt: Singularis, Dualis, Pluralis. *Ubi nota Dualem Numerum in N. T. non occurrere.*

3. Casus Græcorum sunt quinque: Nominativus, Genitivus, Dativus, Accusativus, Vocativus. Ablativi loco modo Genitivo, modo Dati-

Dativo utuntur, qua in parte ipsis tum cum Gallica, tum cum Latina Lingua convenit.

Dativus semper habet Jota vel nude, vel in Diphthongo.

Genitivus Pluralis ubique habet ων.

Attici in omni Declinatione Vocativum similem faciunt Nominativo.

DISTINCT. I.

De

Declinatione Prima.

Declinatio Prima habet quatuor Terminationes, α, η, ας, ης.

Sing.

N.	α η ας ης	τιμῇ, honor,	χρῦσης, Chryses.
G.	ης	τιμῆς,	χρύσης,
D.	ῇ	τιμῇ,	χρύσει,
A.	ην	τιμῆν,	χρύσην,
V.	η	τιμῇ.	χρύσει.

Dual.

Nom. Acc. Voc. α	τιμά,	χρύσα,
Gen. & Dat. αν	τιμαῖν,	χρύσαιν.

Plur.

N.	αι	τιμαί,	χρύσαι,
G.	ων	τιμαῖν,	χρυσῶν,
D.	αις	τιμαῖς,	χρύσαις,
A.	ας	τιμάς,	χρύσας,
V.	αι	τιμαί.	χρύσαι.

Exempla Tenodeictica.

in Masculinis.

Placuit
adjicere
Exem-
pla, Ty-
rones
ut habe-
rent o-
culis,
quod
pateat.
Paginæ
adjec-
tæ
indican-
tum.

S.	{	N. Ταμίας, p. 80.1.	Προφήτης, pag. 76.116.	Κτιστής, p. 77.116. 2.
		G. ταμίας, p. 87.	προφήτης, p. 87.	κτιστής, p. 89. 2.
		D. ταμία,	προφήτη,	κτιστή,
D.	{	A. ταμίαν,	προφήτην,	κτιστήν,
		V. ταμία.	προφήτα. p. 88.	κτιστά.
		N. A. V. Ταμία,*	προφήτα,	κτιστά,
P.	{	G. D. ταμίαν,	προφήταιν,	κτισταῖν.
		N. ταμία,	προφήται, p. 88.	κτιστά,
		G. ταμιῶν,	προφητῶν,	κτιστῶν, p. 89. 116.
P.	{	D. ταμίαις,	προφήταις,	κτισταῖς,
		A. ταμίαις,	προφήτας,	κτιστάς,
		V. ταμία.	προφήτα.	κτιστάι.

* A in Duali est longum, in Vocat. Singul. breve.

in Fæmininis.

S.	{	N. Μῆσα, p. 84.4.	Κόρη,	Ἐχίδνα, p. 83.1.
		G. μέσης,	κόρης,	ἐχίδνης, p. 88.
		D. μέση,	κόρη,	ἐχίδνη,
S.	{	A. μέσαν,	κόρην,	ἐχίδναν
		V. μέσα.	κόρη,	ἐχίδνα.
S.	{	N. A. V. Μῆσα,	Κόρα.	Ἐχίδνα,
		G. D. μέσαιν.	κόραιν.	ἐχίδναιν.
P.	{	N. Μῆσαι,	Κόραι,	Ἐχίδναι,
		G. μεσῶν,	κορῶν,	ἐχιδνῶν,
		D. μέσαις,	κόραις,	ἐχίδναις,
P.	{	A. μέσας,	κόρας,	ἐχίδνας,
		V. μέσαι.	κόραι.	ἐχίδναι.

S. N.

S.	{	N. Θωμάς	Μνά,
		G. Θωμά,	μνάς,
		D. Θωμά,	μνά,
		A. Θωμάν,	μνάν,
		V. Θωμά.	μνά.

Exempla τῶν ὀλοπαθῶν, i. e. quæ in omnibus
Casibus contrahuntur.

S.	{	N. Ἑρμῆς ex ἑρμείας,	Ἀπλῆ ex ἀπλόη,
		G. ἑρμῆ,	ἀπλῆς,
		D. ἑρμῆ,	ἀπλῆ,
		A. ἑρμῆν,	ἀπλῆν,
		V. ἑρμῆ.	ἀπλῆ.
D.	{	N. A. V. Ἑρμά,	Ἀπλά,
		G. D. ἑρμαῖν.	ἀπλαῖν.
P.	{	N. Ἑρμαῖ,	Ἀπλαῖ,
		G. ἑρμαῖν,	ἀπλαῖν,
		D. ἑρμαῖς,	ἀπλαῖς,
		A. ἑρμάς,	ἀπλάς,
		V. ἑρμαῖ.	ἀπλαῖ.

Exempla I. Declinationis ad exer-
cendos in declinando tirones.

Masculina.

Ὁ Νεανίας adolescens.	νομοθέτης legislator.
πατραλοίας parricida.	συβώτης subulcus.
μητραλοίας matricida.	κλέπτης fur.
ὄρνιθοθήρας auceps.	μαθητής discipulus.
θυμνοθήρας thynnorum	ποιητής Poeta.
venator.	κριτής judex.
μεσίτης mediator.	λυτρωτής liberator.
μαργαρίτης margarita.	πόκτης pugil.

πολίτης civis.
 δεσπότης dominus.
 χάρτης charta.

ὀφειλέτης debitor,
 ιδιώτης privatus,
 τεχνίτης artifex.

Fœminina.

ἡ γλῶσσα lingua.
 δόξα gloria.
 ῥίζα radix.
 σοφία sapientia.
 μωρία stultitia.
 Φιλία amicitia.
 σωτηρία salus.
 αἵμαρτία peccatum.
 ἡμέρα dies.
 νίκη victoria.
 θύρα Janua.
 μέλισσα apis.
 πῆρρα periculum.

θάλασσα mare.
 μέριμνα cura.
 σκία umbra.
 πορτὸς portus.
 ἀγορὰ forum.
 ἀρετὴ virtus.
 ἀφή tactus.
 ψυχὴ anima.
 σχολὴ otium.
 ὀργή ira.
 κεφαλὴ caput.
 ἄρρα terra.
 σφαῖρα sphaera.

Annotationes.

1. In ης & ας sunt Generis Masculini, in α & η Fœminini. Atticis omne Fœmininum in Duali est Masculinum. *Jos. Scaliger. in primis Scalig. p. 24.* Ratio, quia in Numero Duali Genera olim communia erant. *Tanaqv. Faber ad h.l.*

2. Terminatio Genitivi ας & ης est γ: in reliquis ης.

3. Nomina in α purum, nec non in δα, θα, ρα & ας purum, locō η in toto Singulari habent α, ut: ἀλήθεια, ἀληθείας, ἀληθεία, ἀλήθειαν. ταμίας questor. G. ταμίας. D. ταμία. A. ταμίαν. V. ταμία.

Idem etiam faciunt in α Circumflexa, ut: ἀθηνᾶ ex ἀθηναία, νᾶς, νᾶ, νᾶν Pallas. μινᾶ mina. ναυσικά Nausica.

4. Quaedam in ας, imprimis Perisporomena, habent in Genitivo more Dorico α, quod ε in reliquis casibus retinent, ut: σατανᾶς, νᾶ, νᾶ, νᾶν, νᾶ. Sic Θωμᾶς, &c.

Ad Accusativum.

Definentia in α & ας loco η habent α in Accusativo & Vocativo Singulari, ut: μῆσα. Accus. μῆσαν. Voc. μῆσα. Αἰνείας. Acc. αἰνείαν. Voc. αἰνεία.

Ad Vocativum.

1. Terminatio in ας & ης abjicit in Vocativo σ, α & η Vocativum similem habent Nominativo, Αἰνείας, ὦ αἰνεία, Ἀγχίσης, ὦ ἀγχίση.

2. Nomina in 7ης & Poetica in πης, item Composita à Verbis μετρώ *metior*, πωλῶ *vendo*, τριβώ *tero*, Gentilia habent in Vocativo α, ut: πρῶτα, ἐργάτα *operarie*, βιβλιοπῶλα, γεωμέτρης, γεωμέτρα. His aīde λάγνης *lascivus*, πυρραίχμης *μεναίχμης*. Præter Αἰήτης, αἰναρέτης, *gravis virtute*, & Καλλιπέτης, quæ η retinent.

De Accentu Vocativi vid. p. 90. n. V. De Genitivi Pluralis Accentu verò p. 89. n. III.

3. In Prima Declinatione Gen. Sing. Nom. Acc. & Voc. Dualis, & Accus. Pluralis habent Ultimā longam, unde Accentus fit mutatio. Vide p. 88.

De Dialectis Nominum.

In 1. Declinatione:

Singul. Dorice in Singulari η in α, Ionice α in η perpetuò & ubique mutatur, ut: ἀληθείη, ης, η, ην, η. ταμίης, η, ην, η.

Gen. 8, Ion. εω, Dor. ᾗ εῖ αῶ, Æol. αῶ εῖ ευ, Poet. ω εῖ εω. Et si Nominativus Paroxytonus, tunc Genitivus Proparoxytonus. πειλήδης, πειλήδεω; si Oxytonus, tunc Genitivus Ionicus erit Paroxytonus: ποιητῆς ποιητέω.

Acc. ἡν. Ion. εα in Masculinis tantum.

Dualis totus, ut ἔς Nom. ἔς Vocat. Plur. non variantur.
Plur. G. ὧν, Ion. ἑὼν Dor. ᾗν. Æol. ἀῶν pag. 21. D. αῖς.
Ion. ης. Poet. αῖσι ἔς ησι p. 17. ἔς interdum ας. A. ας.
Ion. εας. Dor. ας. Æol. αῖς, ἀινεῖας, ἀινεῖας ἀινεῖ-
αις, p. 17.

Nota: Poetæ Nominibus Fœmininis Syllabam
Φι vel Φιν adjiciunt, ut: ἑλὴ Φι ex ἡ ἑλὴ violentiæ
p. 108. n. 3. p. 117. ἔς c. Interdum videtur α mu-
tari in ο, ut: ἐσχαρό Φι pro ἐσχάρα Odyss. ε.
παρ' αὐτό Φι pro παρ' αὐτοῖς, II. γ.

Ἰonicum in Singulari & Plur. semper fere συν-
ζησιν patitur. Μῆνιν ἄειδε θεὰ πηληϊάδεω Ἀχιλῆος.

DISTINCT. II.

De Declinatione Secundâ.

Secunda Declinatio habet duas Terminatio-
nes ὦν & ὄν, quibus adde ως ἔων per ὠμέγα, de
quibus in Annotatis. Excipe ἄλλο, τηλικῶτο, τοιῶτο,
τοσῶτο. Ex Pronominibus τῶτο, ἐκείνο, αὐτό. Ex
Articulis τό & ὃ Greif. p. 38. Sing.

N.	ὦ	λόγῳ, p. 87.	εὐαγγέλιον, p. 88.
G.	ος	λόγος, Reg. i.	εὐαγγελίος,
D.	ῳ	λόγῳ,	εὐαγγελίῳ,
A.	ον	λόγον,	εὐαγγέλιον.
V.	ς	λόγε	εὐαγγέλιον.

Dual.

N. A. ἔ V.	ῳ	λόγῳ,	εὐαγγελίῳ,
G. ἔ D.	οιν	λόγοιν.	εὐαγγελίοιν.

Plur.

N.	οι	λόγοι	εὐαγγέλια,
G.	ων	λόγων,	εὐαγγελίων,

D.

D.	οις	λόγοις,	εὐαγγελίοις,
A.	ς	λόγος,	εὐαγγέλια.
V.	οι	λόγοι	εὐαγγέλια,

Exempla Tonodeictica.
in Finitis in ,

{ N. Ἀγγελ $\textcircled{\text{C}}$,		σταθμός, <i>stabulum</i> ,
{ G. Ἀγγέλ C , p.88.		σταθμῶ, p.89. Reg.II.
S. {	D. Ἀγγέλ ω ,	σταθμῶ,
	A. Ἀγγέλον, p.87. Reg.I.	σταθμόν,
	V. Ἀγγέλ ϵ	σταθμέ.
{ N.A.V. Ἀγγέλ ω ,		σταθμῶ,
D. {	G. D. Ἀγγέλοιν.	σταθμοῖν,
	{ N. Ἀγγελοι,	σταθμοί,
{ G. Ἀγγέλων,		σταθμῶν,
P. {	D. Ἀγγέλοις,	σταθμοῖς,
	A. Ἀγγέλ ς ,	σταθμῶς,
	V. Ἀγγελοι.	σταθμοί.
{ N. Νῆσ $\textcircled{\text{C}}$,		ὁ καὶ ἡ εὐγεω ς . N. εὐγεων,
{ G. Νήσ C ,		εὐγεω, p.73. n.5. Exc.I.
S. {	D. Νήσ ω ,	εὐγεω,
	A. Νῆσον,	εὐγεων,
	V. Νῆσε.	εὐγεω ς , εὐγεων.
{ N. A. V. Νήσ ω ,		εὐγεω,
D. {	G. D. Νήσοιν.	εὐγεων,
	{ N. Νῆσοι,	εὐγεω, εὐγεω,
{ G. Νήσων,		εὐγεων,
P. {	D. Νήσοις,	εὐγεω ς ,
	A. Νήσ ς ,	εὐγεω ς , εὐγεω,
	V. Νῆσοι.	εὐγεω, εὐγεω.

In Finitis in on.

	{ N. Ξύλον,	Μῆλον,	Πρόβατοι,
	{ G. Ξύλου,	μήλου,	προβάτων,
S.	{ D. ξύλῳ,	μήλῳ,	προβάτῳ,
	{ A. ξύλον,	μήλον,	πρόβατον,
	{ V. ξύλον.	μήλον.	πρόβατον.
	{ N. A. V. Ξύλω,	Μήλω,	Προβάτῳ,
D.	{ G. D. ξύλου.	μήλου.	προβάτων.
	{ N. Ξύλα,	Μήλα,	Πρόβατα,
	{ G. Ξύλων,	μήλων,	προβάτων.
P.	{ D. ξύλοις,	μήλοις,	προβάτοις,
	{ A. Ξύλα,	μήλα,	πρόβατα,
	{ V. Ξύλα.	μήλα.	πρόβατα.

Exempla τῶν ὀλοπαθῶν.

	{ N. Νέϙϙ	Nῆς,	ὅς ἐον ὅς ῥν, p. 34.
	{ G. νόϙ	νῆ,	ὅς ἐϙ ὅς ῥ,
S.	{ D. νόϙῳ	νῶ,	ὅς ἐῶ ὅς ῶ,
	{ A. νόον	νῆν,	ὅς ἐον ὅς ῥν,
	{ V. νόε	νῆ.	ὅς ἐον ὅς ῥν.
	{ N. A. V. Νόῳ	Nῶ,	ὅς ἐῶ ὅς ῶ,
S.	{ G. D. νόοιν	νοῖν.	ὅς ἐοιν ὅς οῖν.
	{ N. Νόοι	Νοῖ,	ὅς ἐα ὅς ᾱ,
	{ G. νόων	νῶν,	ὅς ἐων ὅς ῶν,
P.	{ D. νόοις	νοῖς,	ὅς ἐοις ὅς οῖς,
	{ A. νόος	νῆς,	ὅς ἐα ὅς ᾱ,
	{ V. νόοι	νοῖ.	ὅς ἐα ὅς ᾱ.

Annotationes.

1. In ϙ pleraque sunt Generis Masculini, in on sunt Generis Neutrius. *Fæminina & Communia in ϙ, quæ excipiuntur, usui commitimus.*

2. Neu-

2. Neutra habent tres similes Casus, & in Plurali in α exeunt, ut apud Latinos.

3. Huc refer Quartam vulgo dictam Declinationem, quæ communi Grammat. consensu planè Attica, ut ἀπολλῶς Gen. ἀπολλῶ 1. Cor. 3, 4. v. p. 89. n. 11. Estque à Communibus in quibusdam recepta, & ad hanc reducenda his observatis:

1. Attici longâ ultimâ antepenultimam ac- Except.
unt, pag. 73. 1.

2. Loco σ ubique assumunt ω , Jota si adfuerit, vid p. subscribitur, υ verò abjicitur. Neutra Plura- 18.
lia habent ω . Sic in Tertia Declinatione, πόλεως, Attici
πόλεων πήχεως cubiti, βασιλέως Atticè. &c.

3. Quædam & in hac & in Tertia Declinatione formantur, ut: ἄλως, Gen. ἄλω & ἄλω $\odot$ corona. Μίνως μίνω & μίνω $\odot$ Minos. Vid. infra Sect. III. cap. IV. de Anomal. n. 6. p. 144.

Exemplum est: Singul.

N. λαὸς,	Att. λεὼς,	Sic ἀνώγειων,
G. λαῖ,	λεῶ,	ἀνώγειω,
D. λαῶ,	λεῶ,	ἀνώγειω,
A. λαόν,	λεών,	ἀνώγειων,
V. λαέ.	λεώς.	ἀνώγειων.

Dual.

N. A. V. λαῶ,	λεῶ,	ἀνώγειω,
G. D. λαοῖν.	λεῶν.	ἀνώγειων.

Plur.

N. λαοί,	λεῶ,	ἀνώγειω,
G. λαῶν,	λεῶν,	ἀνώγειων,
D. λαοῖς,	λεῶς,	ἀνώγειως,
A. λαῖς,	λεῶς,	ἀνώγειω,
V. λαοί.	λεῶ.	ἀνώγειω.

De

De Dialectis 2. Declin.

*Singul. G. 8. Dor. ω. Poet. οιο, λόγω. λόγοιο. Poet. ε
in ωο, ἀνδρὸς γέωο. p. 19. n. 3.*

D. ω. Æol. ω.

Dual. G. ε D. οιν. Poet. οῖιν, λόγοιιν.

Plur. D. οἰς, Poet. οἰσι, λόγοισι. p. 17.

*A. 8ς. Dor. εως, λόγῃ, λόγως. Æol. οἰς,
λόγοις.*

*Nota 1. Attica in Gen. Singulari habent Poeticè,
ων ε Dor. ωο in Dat. Plur. ωσι.*

*2. Quinque formant Accusativum sine v, ὃ ἄθως,
τὸν ἄθω mons Atho. ἡ ἔως, τὴν ἔω aurora. Sic ἡ κέως
ε κῶς, Cos insula, λαγὼς lepus λαγῶ. Adde ἀπολ-
λὼ Act. 19, 1. 1. Cor. 4, 6. pro ἀπολλῶν.*

*3. Et hic usitata est Paragoge Poetica Syllabæ Φι,
abjectō tamen σ ex ε, v ex ον, ut: στρατὸς exercitus,
στρατόφι. ὅς ἐον os ossis, ὅσιόφι. Fiunt enim Paro-
xytona.*

*Servant ε Latini quandoq; Casus hujus Declina-
tionis Atticè. In foribus letum Androgeo. Æn. 6.
Et l. 1. Georg. Aut Atho aut Rhodopen aut alta ce-
raunia telo Dejicit.*

DISTINCT. III.

De Declinatione Tertiâ.

Habet novem Terminationes, quatuor Vo-
cales, & quinque Consonantes: α, ι, υ, ω, ν, ξ, ρ, σ, ψ.

Terminatio Genitivi cum Genere
Substantivorum.

*Nota: Generales Regulae de Genere Cognoscendo ex
significatione è Grammatica Latina petenda sunt.*

I. α. Gen. ατ@, ποῖημα, ποιήματ@.

II. ι { ιτ@, μέλι mel, μέλιτ@.

{ ι@, συνηπι, συνήπι@.

III. υ, υος, τὸ γόνυ genu, γόνυ@. Excipe

ἄψυ urbs, ἄσε@, πῶυ grex, πώεος,

δόρυ, δόρατ@, βάστα.

IV. Fæminina sunt ὡς Ἔω in ὀ@, ut: ἤχῳ ἤχό@
eccho, λητῳ Latona, λητό@; Dualem & Pluralem
formant in Secundâ, ut: D.N.A.V. τὰ λητῳ, G.D.
τῶν λητοῖν. Plur. Nom. αἱ λητοὶ Ἔς.

{ αν, αν@, παῖαν, παῖαν@, ὅτι|αν τῶν@,

Titan. In αν Oxytona sunt Masculina.

Quæ alium Tonum habent, sunt

Neutra, ut: τὸ μέλαν atramentum.

ανῆαντ@, ut: τύψαν, αντ@, πᾶν παντός.

ην, ην@, ὁ ἔλλην, ἔλλην@ Græcus. Excipe

quæ habent εν@, ut: ὁ αὔχην cervix, λι-

μὴν portus, ποιμὴν pastor, πυθμὴν fun-

dus, ὕμην hymen, ἄρσην Ἔ ἄρρην mas, τέ-

ρην, mollis, ἀτμὴν famulus, ἀρὴν agnus,

facit ἀρνός. Sunt verò Generis Ma-

sculini. Præter ἡ σειρὴν siren, ὁ κῆ ἡ χὴν

anser, ἡ φρὴν mens, ὁ κῆ ἡ νεόμην, νονα

luna.

εν, εν@, ut τέρεν, τέρεν@ mollis.

εντ@, ut τυφθέν, έντ@.

ν, εν@, ὁ δελφίν, δελφίν@, ὁ κῆ ἡ θίν, θινός

agger. Reliqua in εν sunt Gener. Fæ-

minini.

υν, υν@, μόασυν turris μόασυν@. Et sunt

Generis Masculini.

υν, υντ@, κί: τὸ ζευγνύν, ύντ@ jungens.

ον@

- ονΘ, μείζον, οιΘ, ή χελιδών, *hirundo*,
 όνΘ. Et hæc Oxytona sunt Generis
 Fæminini, præter ό κανών κανόνΘ.
 Communia όκ ή ήγεμων *Dux*.
 ου } οντΘ, ό δράκων, δράκοντος, τύπων, οντΘ,
 5 } quæ sunt Masculina.
 ων } ωνΘ, ό αἰών ævum, αἰώνΘ. Sunt Gene-
 ris Masculini. Fæminæ sunt άλλων *area*,
 γλήχων *pulegium*, μήκων *paraver*,
 τρήρων *columba*, εἰκων, όνΘ, *imago*.
 ωντΘ, Σολομών, ΣολομώντΘ.
 κΘ, αλώπηξ *vulpes*, αλώπεκΘ.
 VI. ξ } γΘ, άρπαξ άρπαγΘ *raptor*. Φλόξ.
 } χΘ, θρίξ *capillus*, τειχός. Sed Άναξ *rex*,
 facit άνακτΘ, νύξ *nox*, νυκτός *p. 59*.
 Nomina in ξ sunt Masculina.

Excipe 1. Fæm. άυλαξ *sulcus*, άμυξ *laniatio*, άν-
 τυξ *ambitus circuli*, βήξ *tussis*, βέμβηξ *vespa genus*,
 δήξ *vermis lignum corrodens*. Quod ab Asulano,
 Geinero & aliis quibusdam Lexicographis
 perperam pro Masculino venditatur. Κάμαξ
vitis pedamentum, κλίμαξ *scala*, κρέξ *avis quædam*,
 ιτ *capillus*, λάρναξ *arca*, λάταξ *guia*, πήληξ *galea*,
 πλάξ *tabula*, πνίξ *suffocatio*, πτέρυξ *ala*, πομφό-
 λυξ *bullæ*, πέμφιξ *id. πλύξ plica*, quod itic em Ma-
 sculinum est non paucis Lexicographorum,
 uti & σάνδυξ *cerussæ genus coccinea*, μάστιξ *flagel-
 lum*, σμῶδιξ *vibex*, σφίγξ *sphinx*, σύριγξ *sistula*,
 σάρξ *caro*, σύξ *styx*, νύξ *nox*, Φάλαγξ *phalanx*,
 Φάσαγξ *conwallis*, χοῖνιξ *mensura duodecim ovo-
 rum*, αλώπηξ *vulpes*, Φλόξ *flamma*, & alia adhuc
 præmissa

2. Communia: ὁ κῆ ἡ λύγξ lynx, πέρδιξ perdix.
Φάρυγξ gentur.

αρ, αρΘ, τὸ νέκταρ νέκταρΘ. In αρ sunt
Generis Neutrius, præter ὁ ψάρ stur-
nus, ὁ μῶμαρ stultus, ἡ δάμαρ & ἡ ὄαρ
uxor.

Hæc faciunt ατΘ: δέλεαρ esca, ἡπαρ hepar,
ἡμαρ dies, σέαρ serum, Φρέαρ puteus,
κτέαρ possessio, ὄνειαρ commodū, ἔδαρ esca,
ἔθαρ uber. Sed ἡ δάμαρ facit δάμαρτος.
NB. ὄναρτὸ somnus, est indeclinabile.

ειρ, ειρΘ, ut: Φθεῖρ pediculus, Φθειρός,
sunt Generis Masculini, præter Fæmi-
ninum χεῖρ manus, χειρός & Poetice χε-
ρός, ejusque Composita Communia, ut:
ἀντίχειρ pollex.

VII.

ηρ, ηρΘ, ut: σωτήρ servator, σωτήρΘ.
Excipe (1) quæ faciunt ερΘ, ut: αἰθήρ
æther, αἴηρ aer, Φρατήρ ejusdem contu-
bernii, Πίηρ Pier, δαήρ mariti frater, ἀ-
στήρ stella. (2) quæ Syncopen patiuntur,
ut: ὁ πατήρ πατέρΘ ἢ πατρός pater,
ὁ ἀνὴρ ἀνέρΘ ἀνδρός vir.

ἡ γαστήρ γαστέρΘ γαστρός venter.

ἡ μήτηρ μητέρΘ μητρός mater.

ἡ θυγάτηρ θυγατέρΘ θυγατρός filia.

Nomina in ηρ per ηρος declinata sunt
Masculini generis. Excipe 1. Fæmi-
nina ἡ γαστήρ, ἡ πῖηρ, ἡ κῆρ factum. 2.
Neutra τὸ κῆρ cor, ἡρ ver, σῆρ serum.
3 Commune ὁ καὶ ἡ ἀήρ caligo, aer.

ορ, ορΘ. τὸ ἦτορ cor, ἦτορΘ, sunt Neu-
trius Generis.

υρ, υρⓈ, τὸ πῦρ ignis πυρός, ὃ καὶ ἡ μάρτυρ
testis, μάρτυρⓈ. Reliqua in υρ sunt Ma-
sculina.

ωρ, ορⓈ. παντοκράτωρ παντοκράτορⓈ
omnipotens. Excipe, quae faciunt ωρⓈ,
ὁ ἰχώρ humor, ὁ Φῶρ fur, τὸ ἔλωρ praeda,
τὸ μέλωρ monstrum. At τὸ σκῶρ merda
σκατός, τὸ ὕδωρ ὕδατⓈ sunt Anom.

In ωρ sunt Generis Mascul. praeter Neut. anno-
tata, ἔ Fæmin. ἡ ἀλέκτωρ gallus, ἡ ἄωρ mulier, qui-
bus adde τὸ ἔλδωρ desiderium, τὸ τέκνωρ signum.

[Substantiva ανⓈ, ut: ἱμάς
ἱμάντⓈ lorum, ἀνδριάς
άντⓈ statua. Excipe ὁ
πελεκᾶς, πελεκᾶνⓈ.
Adj. ανⓈ, ut: τάλαις miser.
Excipe: πᾶς, πάντος ἔ
μέγας, μεγάλος.

[ας { Fæmin. αδⓈ, λαμπάς αδⓈ. Ex-
cipe Concreta, quae sunt Communia,
ut: Φυγάς exul. λογάς selectus.
Neutr. ατⓈ, κέρας cornu, γῆρας sene-
ctus, τερας prodigium.

VIII. { αῖς, αῖτⓈ, τὸ σᾶῖς σαιτός farina aqua sub-
acta, ὃ καὶ ἡ παῖς cum compositis facit παι-
δός. Reliqua in αῖς sunt Fæmin.

αυς, αⓈ, ναῦς, ναός sunt Gen. Fæm.

[εντⓈ Adjectiva. χαρίεις gratiosus,
χαρίεντⓈ. At εἷς unus, ἐνός.
εις { εἰδⓈ Substant. κλεῖς clavis, κλειδός,
sunt Gener. Fæmin. praeter ὁ
κτεῖς pecten, quod facit κτενός.

ες facit εἶ, ἀληθές verum, εἶ.

εὺς, εἶ, βασιλεὺς βασιλέ.

Omnia Masculina sunt:

ης, { εἶ, ut: ἀληθὴς ἀληθέ.

{ ητ, Φιλότης amor, Φιλότητ.

Et hanc Terminationem habent omnia Substantiva in οτης, vel υτης, quæ à Nominibus in ε vel υς descendunt, sunt & Generis Fœmin. quibus adde η ἐδῆς vestis, ἐδῆτ. Reliqua in ης sunt Masculina.

Quædam Propria virorum faciunt εντ, ut: δάλης, δάλεντ Valens. Κλήμης Κλήμεντ Clemens.

Adjectiva in ῆς huc non trabenda. Sunt enim contracta ex ηεις, ut: τιμῆς honoratus, ex τιμήεις. δαφνῆς ex δαφνῆεις laurinus.

ις, { ι, ut: πράξις πράξι, actio, κίς
κίος cossus.

{ δ, ut: ἐλπίς spes, ἐλπίδ. Sed μέρμις filum, ἔρμις avis, habent δ; χάρις gratia, δέμις justitia, τ. Dicitur verò ἔχάρις Poet. ἔδεμιδ. τίς in Genitivo habet τινός. λῖς, λιτός, pannus lineus subtilis, λῖς, λιός leo, δελφίς, ἴν, ἀκτίς, τῖν, radius.

In ις impure declinata Fœminina sunt, præter ὀγύνις effœminatus γύνιδ, λῖς λιτός, ὅς ἢ ὄρνις.

εἶ, εἶ sunt Neutra, τείχ murus, τεί-

χεως, item: οτϙ, τετυφός, ότϙ.

[Adiectiva habent εϙ, ut: ήδύς dulcis, ήδέϙ, prater Composita ex δάκρυ lacryma, quæ Simplicis formam retinent, ut: άδακρυς άδακρυϙ.

Substantiva υϙ, ut: ίχθύς robur ίχύϙ.

Excipe, quæ faciunt 1. εϙ, ut: πέλεκυς securis, πήχυς ulna. 2. υδϙ, ut: έπηλυσ άδvena, νέηλυσ novitius, χλαμύς cblamys, ό κ ή όμηλυσ via comes, κώμυς laurus, quæ ante fores ponebatur, Εκόρυς galea, habent υθϙ, ζευγνύς Particip. facit ζευγνύντϙ.

Nomina in υς sunt Fœminin. Excipiuntur Masculin. βότερυς uva, θρηνύς scabellum pedum, ίχθύς piscis, κάνδυς vestis genus, μύς mus, νέκυς mortuus, εάχυς spica. Rhen. in Grammat. quibus adde ό πήχυς Matth. 6, 17.

δς, οϙ, βδς, βοός. Excipe πδς pes πόδός, όδδς dens όδόντϙ, τó δς auris ώτός. Participia habent οντϙ, ut: δδς dans δόντϙ, πλακδς latus, contractum est. Gen. igitur petendus ex πλακόεις. Sunt Masculina, prater τó δς.

ως [ωτϙ, έρως, έρωτϙ, sed ωϙ habent γάλως mariti soror, υρως beror, μίνως, τρώς, δμώς servus, θώς lupus

lupus cervarius, κάλως rudens.

ως } οϙ, quæ omnia sunt Gen. Fœm.
ut: αἰδώς, αἰδόϙ pudor. ἡώς ἡόϙ
aurora. Et formant hæc No-
mina Dualem & Pluralem in
Secunda, ut: αἰδοῖ, αἰδῶν, αἰδοῖς,
αἰδές.

οτϙ habent hanc Terminationem
Part. in ως, ut: τετυφώς τετυ-
φότηϙ. At Syncopata & Contra-
ita habent ωτϙ, ut: ἐσῶτϙ ab
ἐσῶς stans.

Φώς macula ab igne iniusta, Φωδός.
In ως Masculina sunt, præter Fœminina
quæ habent οϙ, item γάλως, Φώς & Poe-
ticum δῶς donum. τὸ Φῶς lumen Neu-
trum est.

λς, λϙ, ut: ἡ ἄλς, ἄλὸς mare, ὅς sal.

νς, νθϙ, ut: ἑλμινς lumbricus, ἑλμινθϙ.

ρς, ρτϙ, ut: δάμαρς uxor, δάμαρτϙ, μά-
καρς beatus, facit μάκαρτϙ.

X. ψ, πϙ, ἡ ὄψ vox, ὀπός. Excipe (1) quæ fa-
ciunt βϙ, ut: Ἄραψ, Ἄραβϙ. Φάψ avis genus,
λίψ, Africus ventus, χάλυψ, chalybs, παιδοτριψ lu-
dimagister. Φλέψ vena, χέρνιψ manuum ablutio.
(2) quæ ϙϙ, ut: κατήλιψ scala, κατήλιϙϙ,
γρυψ gryps, avis aduncæ rostro, γρυφός, Κίνυψ Ci-
nyps fluvius, Κίνυϙϙ.

In ψ Masculina sunt. Præter ἡ λάλαψ turbo,
Φλέψ, χέρνιψ, ὄψ, καλαῦροψ pedum, Rhen.

Paradigma Tertiæ Declinationis.

Sing.

Nom. α, ι, υ, ω, ν, ρ, σ, ξ, ψ.

Gen. Ω

Dat. ι

Acc. α

Voc. similis Nominativo.

ἑλλην' græcus.

ἑλλην Ω,

ἑλληνι,

ἑλληνα,

ἑλλην.

Dual.

Nom. Acc. Voc. ε

ἑλληνε,

Gen. & Dat. οιν

ἑλλήνοιν.

Plur.

Nom. ες

ἑλληνες,

Gen. ων

ἑλλήνων,

Dat. σι

ἑλλησι,

Acc. ας

ἑλληνας.

Voc. ες

ἑλληνες.

Exempla Tonodeictica.

S. N. ὁ ῥήτωρ,

Σωτὺρ

G. ῥήτορ Ω,

σωτῆρ Ω,

D. ῥήτορι,

σωτῆρι,

A. ῥήτορα,

σωτῆρα,

V. ῥήτορ.

σῶτερ.

D. N. A. V. ῥήτορες,

Σωτῆρες,

G. D. ῥητόροιν.

σωτήροιν.

P. N. ῥήτορες,

Σωτῆρες,

G. ῥητόρων,

σωτήρων,

D. ῥήτορσι,

σωτῆρσι,

A. ῥήτορας,

σωτήρας,

V. ῥήτορες.

σωτῆρες.

S. N. ὁ Ποιμὴν,

ἡ Σὰξ,

G. ποιμὲν Ω,

σαρκὸς

D. ποιμένι,

σαρκί,

A. ποιμένα,

σαρκα,

<i>V.</i> ποιμήν.	σάρξ.
<i>D. N. A. V</i> Ποιμένε	Σάρκε,
<i>G. D</i> ποιμένοιν.	σαρκῶν.
<i>P. N</i> Ποιμένες,	Σάρκες,
<i>G.</i> ποιμένων,	σαρκῶν,
<i>D.</i> ποιμέσι,	σαρξί,
<i>A.</i> ποιμένας,	σάρκα,
<i>V.</i> ποιμένες.	σάρκες.
<i>S. N.</i> τὸ Πράγμα,	Ποίημα,
<i>G.</i> πράγματι,	ποιήματι,
<i>D.</i> πράγματι,	ποιήματι,
<i>A.</i> πρᾶγμα.	ποίημα.
<i>V.</i> πρᾶγμα.	ποίημα.
<i>D. N. A. V</i> Πράγματε,	Ποιήματα,
<i>G. D.</i> πραγμάτων.	ποιημάτων,
<i>P. N.</i> Πράγματα,	ποιήμασι,
<i>G.</i> πραγμάτων,	ποιήματα,
<i>D.</i> πράγμασι,	ποιήματα,
<i>A.</i> πράγματα,	ποίηματα.
<i>V.</i> πράγματα.	

Annotationes.

Et hic additur quibusdam Nominibus Syllaba Poetica Φ i vel Φ iv, ut: τὸ σῆθ Φ i rectus, σῆθεσ Φ i, ὄχ Φ i currus, ὄχεσ Φ i, χελιδὼν *hirundo*, χελιδόνο Φ i. ναῦς, *navis* ναῦ Φ iv, *supra* p 104. Invenitur etiam ἐξ ἐρέβουσ Φ iv pro ἐξ ἐρέβους, *Iliad.* IX.

Ad Genitivum.

Genitivi formatio quomodo instituenda, ex Tabella praeposita *pra* et. Hic tantum notes:

I. In η per ἐξ Φ i declinata in nonnullis Syn-copen pati, ut: Ἀνὴρ, *Gen.* ἀνέξ Φ i ἀνδρός (δ in-serponendum. Ny enim tantum σ Φ i tres Lin-gua-

gualēs, δ, θ, τ, præcedit, unde ante ρ assumitur δ)
 ἀνέρι ἀνδρὶ, ἀνέρα ἀνδρα, ἀνερ. Plur. ἀνέρες ἀνδρες,
 ἀνέρων ἀνδρῶν, ἀνέρας ἀνδρας. Sic Ἑ δημήτης,
 Ceres, δημητέρ ③ δημητρὸς, ut: θυγάτηρ. vid. p.
 90. ③ iii. Hac trabe ③ i. κύων, canis, Gen. κυνός,
 κυνὶ, κύνα, ὦ κύον, pro κύον ③, κύονι. ③ c. 2. ἀγνὴν
 agnus, ἀγνός, ἀγνὶ, ἀγνα.

vid. II. Dissyllaba & Polysyllaba in ις & ι, quæ in
 sup. p. Genitivo habent ③ purum, Jota in Casibus
 I. n. omnibus retinere: ab Ionibus verò Jota ubi-
 IV. que, exceptis Accusat. & Vocativ. Singulari-
 bus, in ε mutari, ut: ὄφις, serpens, Gen. οφι ③,
 Ion. ὄφε ③. Dat. ὄφει, ὄφει. Plur. ὄφεις. Ion. ὄφεις,
 ③ c. Acc. ὄφιν.

p. 16. Iones habent & η ③, ηῖ, & sic consequenter,
 etiam in Accusat. Sing. ηα, ut: πόλις, πόλη ③, ηῖ,
 ηα, ηε, ἥοιν, ③ c.

Sic etiam in Nominibus in ης, ③, εως, & αως
 habent η ③ pro ε ③ vel α ③, ③ c.

III. Genitivum à Nominibus ις, ις, υς, & εως in
 ③ purum desinentem, habere Atticè εως, ut:
 πόλεως, βασιλέως, qui Atticus Genitivus in N. T.
 perpetuus est.

IV. Nomina in εως, ης, & ις per ε ③ in Geni-
 tiv. habere interdum Dor. & Æolicè εως, Vid. p. 25.
 ③ 30. Et in εως etiam ι ③ pro ε ③ Bæoticè p. ii.

V. Iones quasdam Consonantes ex Geniti-
 vis, in primis τ ex ατ ③, δ ex ιδ ③ & υδ ③, à No-
 minibus in ας, ις & υς abjicere. Vide supra mu-
 tat. Conson. respectu Dial. quemadmodum cætera
 ex superioribus petantur, quæ hic ③ alibi non repe-
 runtur.

Ad Accusativum.

I. Nomina in *ις*, *υς*, *αυς* & *υς* purè declinata putant σ Nominat. in *ν*, ut: πόλις, πόλις, πόλιν. ἡδύς *dulcis*, ἡδέ, ἡδύν. ναῦς *navis*, ναὺς ναῦν, βῆς *bos*, βοὺς βῶν. Rarius dicitur, βόα. βότερα à βότερος *uva*. ὀξέα ab ὀξύς *acutus*, εὐρέα, II. Φ. Sic Poet. νεία & Attice νέα, pro ναῦν.

II. Parytona in *ις* & *υς*, quæ non habent σ purum, fortiuntur in Accusativo α & *ν*, ut: ὄρνις *avis*, ὀρνιθα & ὀρνιν. ἐπηλυσ *advena*, ἐπήλυθα & ἐπηλυν. Oxytona solum α agnoscunt, ut: ἐλπὶς *speres*, ἐλπίδα.

His addas Composita à πῆς, ut: βραδύπῆς *tardipes*, βραδύποδα & βραδύπην. Et Ionica αἰδῶν, Ac. Æol. αἰδῶν, pro αἰδόα ex αἰδῶς *pudor*.

Ad Vocativum.

Vocativus similis est Nominativo.

Exc. I. Nomina Barytona flexa per αντ, εντ & ον abjiciunt in Vocativo τ Genitivi, ut: αἶας *Ajax*, αἶαντ, ὦ αἶαν. λέων *leo*. λέοντ, ὦ λέον. χαρίεις *gratiosus*, χαρίεντ, ὦ χαρίεν, & ὦ χαρίει. Participia sequuntur Regulam, ut & Adjectiva Neutra.

II. Barytona in ω flexa per ορ, ων per ον formant Vocativum à Genitivo, abjecto σ, ut: ῥήτωρ *ῥήτορος*, ὦ ῥήτορ, ἐλεήμων *misericors*, ἐλεήμον, ὦ ἐλεήμον. Sic ποσειδῶν pro ποσειδάων *Neptunus*, ὦ ποσειδον & ποσειδῶν. ὦ Ἄπολλον.

III. Paroxytona in η habent in Vocativo ερ, ut: μήτηρ, μήτερ, δημήτηρ *Ceres* δήμητερ. His adde quatuor Oxytona, ὦ ἄνερ, πάτερ, δάερ, σῶτερ,

τερ, *ab* ἀνὴρ, πατήρ, δαήρ *mariti frater*, σωτήρ. *Sed* Πίηρ *facit* Πίηρ.

IV. Nomina in εὺς & ῥς in Vocativo deponunt σ Nominativi, ut: βασιλεὺς βασιλεῦ. πλακῆς πλακῆ. *Præter* πῆς ὦ πῆς, ὀδῆς ὦ ὀδῆς.

V. Barytona in ις & υς, Adjectiva Oxytona in υς cum Monosyllabis deponunt σ Nominativi, ut: πόλις πόλι, βότρυς βότρυ, ἡδύς ἡδύ, μῦς μῦς, ὦ μῦ. *Sic* παῖς *puer*, ὦ παῖ, γυνή ὦ γύναι *ex* γύναιξ *mulier*. Oxytona Substantiva σ retinent, ut: χλαμὺς *chlamys*, ἐλπὶς *spes*.

VI. In ης per ε⊙ declinata habent ες: ὦ & ως per ο⊙ habent οῖ, ut: Δημοθένης, νε⊙, Δημόθενες. Δητῶ ὦ Δητοῖ *Latona*, αἰδῶς ὦ αἰδοῖ *pudor*.

Ad Dativum Pluralem.

pag 42. I. Dativus Pluralis fit à Dativo Singul. assumpto σ ante Jota, & abjectis propter Cacophoniam δ, τ, θ, ν, ut: βότρυς, βότρυι, βότρυσι. λαμπάς, λαμπάδι, λαμπάσι. ὄρνις *avis*, ὄρνιθι, ὄρνισι. τίτῶν, τίτῶνι, τίτῶσι. κόραξ *corvus*, κόρακι, κόραξι *pro* κόρακσι. p. 39. Reg. de Dupl.

*Nota: Penultima Dativi Pluralis tanta est, quanta reliquorum obliquorum. Hinc Penultima longa, si in Dativo Plurali post extrusas has Literas fieret, brevis, denuò producenda est, ε in ει, ο in ῶ mutatis, & Ancipitibus productis, ut: τυφθεῖς, τυφθέντι, τυφθεῖσι *pro* τυφθέσι. τύπλων, τύπλοντι, τύπλωσι *pro* τύπλωσι. ἰσάντι ἰσᾶσι. ζευγνύντι ζευγνύσσι. Accidit tamen aliquando, ut Dativus Singularis sit brevis, Pluralis longus, & hoc potissimum in vocabulis q̄ in obliquis habentibus. Potest ergo*

Pluralis Dativus major esse quantitate, quam Singularis, sed nunquam minor. Sed ἄλς, ἄλός, ἄλσί. Gretserus. Vossius p. 22.

I. Nomina, quæ in ultima habent Diphthongum sequente σ, aut ante σ Consonantem, formant Dativum Pluralem à Nominativo Singulari addito tantum Jota, ut: βασιλεὺς, βασιλεῦσι. ναῦς ναυσί. ἑλμυς tinea, ἑλμυσι, ἄραψ. κόραξ, κόραξι.

Præter ὄς auris quod facit ὡς ἑπὶ ὅς quod ποσὶ, ὅς κτεῖς recten, quod κτεσὶ, ὅς ἡεὺς ἡέσι, δρομεὺς, δρομέσι, χεῖρ χερσὶ manus. Gretserus p. 64.

II. In ης, quæ in Genitivo Syncopen sunt passa, formant Dativum Pl. in ᾶσι, ut: πατράσι, μητράσι, ἀνδράσι, θυγατράσι. Γαστήρ tamen facit γαστήρσι, ut quidam volunt. V. Vossius p. 22.

IV. Poetæ, more Ionico & Æolico, formant Dativum Plural. à Nominativo Plural. addendo σι, in Neutris tamen α in ες prius mutando, ut: ἑλληνες, Dativ. ἐλλήνεσι pro ἑλλησι. βήματα gradus, βημάτεσι pro βήμασι. Et alterum quidem σ nonnunquam Metrica causa omittitur, ut: βημάτεσι.

Visum est & hîc addere Themata ex quinque vulgò Contractis Declinationibus, ut juniorum memoriæ succurratur.

S. N. ὁ καὶ ἡ ἀληθής,

G. ἀληθέος

D. ἀληθείϊ,

A. ἀληθέα,

V. ἀληθές.

N. ἀληθές,

θός, p. 29. II. p. 91. n. I. & II.

θεί,

θῆ, N. ἀληθές. p. 30.

Except.

Η ς

D.N.

D. N. A. V. ἀληθέε,	Θῆ.	
G. D. ἀληθέων.	Θῶν. p. 29. n. 1.	
P. N. ἀληθείες, θεῖς.	N. ἀληθέα, Θῆ. p. 30. Exc.	
G. ἀληθέων, Θῶν.	p. 91. n. 2.	
D. ἀληθέσι.		
A. ἀληθείας, θεῖς,	Neut. ἀληθέα, Θῆ.	
V. ἀληθείες, θεῖς.	Neut. ἀληθέα, Θῆ.	
S. N. ἡ τριήρης,	τὸ τεῖχος,	
G. τριήρεος, ρος,	τείχεος, τεύχεος,	
D. τριήρεϊ, ρει,	τείχεϊ, τεύχει,	
A. τριήρεα, ρη,	τεῖχος,	
V. τριήρες.	τεῖχος,	
D. N. A. V. τριήρεε, ρη,	τείχεε,	τείχη,
G. D. τριηρέων, ρῶν.	τειχέων.	τειχοῖν.
P. N. τριήρεις, ρεις.	τείχεα,	τείχη,
G. τριηρέων, ρῶν,	τειχέων,	τειχῶν,
D. τριήρεσι,	τείχεσι,	
A. τριήρεας, ρεις,	τεύχεα,	τείχη,
V. τριήρεις, ρεις.	τεύχεα.	τείχη.
Commun.	Ion.	Atticè.
S. N. ὁ ὄφις,		
G. ὄφιος,	ὄφεος. <i>Revera Genit. ὄφεως p. 18.</i>	
D. ὄφι, c. ὄφι,	ὄφει <i>potius communis Voss. p. 25.</i>	c. ὄφει.
A. ὄφιν,		
V. ὄφι.		ὄφιν.
D. N. A. V. ὄφιε,	ὄφεε,	
G. D. ὄφίον,	ὄφέων.	ὄφεων.
P. N. ὄφεις, ὄφιν,	ὄφεις,	ὄφεις,
G. ὄφίων,	ὄφέων,	ὄφεων,
D. ὄφισι,	ὄφισι,	
A. ὄφιας c. ὄφιν.	ὄφιας,	ὄφιν,
V. ὄφεις c. ὄφιν.	ὄφεις.	ὄφιν.
		S. N.

S. N. τὸ Σίνηπι,		
G. σινήπιον,	σινήπεον,	σινήπεως,
D. σινήπιϊ, ἥπι,	σινήπεϊ,	σινήπει,
A. σίνηπι,		
V. σίνηπι,		
D. N. A. V. σινήπιε,	σινήπεε,	σινήπη,
G. D. σινηπίοιν.	σινηπέοιν.	
P. N. Σινήπια, ἥπι,	σινήπεα,	σινήπη,
G. σινηπίων,	σινηπέων,	σινήπεων,
D. σινήπισι,	σινήπεσι,	
A. σινήπια, ἥπι,	σινήπεα,	σινήπη,
V. σινήπια, ἥπι.	σινήπεα,	σινήπη.
S. N. ὁ Βασιλεὺς,		
G. βασιλέον,	Ion. βασιλῆον, Att. βασι-	
D. βασιλείϊ, λεί,	Ion. βασιλῆι,	(λέως,
A. βασιλέα,	Ion. βασιλῆα,	
V. βασιλεῦ.		
D. N. A. V. βασιλέε,	Ion. βασιλῆε,	
G. D. βασιλέον.	Ion. βασιλῆοιν.	
P. N. βασιλέες, λείς,	Ion. βασιλῆες,	
G. βασιλέων,	Ion. βασιλῆων,	
D. βασιλεῦσι,		
A. βασιλέας, εἰς,	Ion. βασιλῆας,	
V. βασιλέες, λείς.	Ion. βασιλῆες,	
S. N. ἡχώ,	Αἰδώς,	
G. ἡχόν,	αἰδόν, αἰδῶς,	
D. ἡχοῖ, ἡχοῖ,	αἰδοῖ, αἰδοῖ,	
A. ἡχόα, ἡχώ.	αἰδόα, αἰδῶ,	
V. ἡχοῖ.	αἰδοῖ.	
D. N. A. V. ἡχώ,	αἰδῶ,	
G. D. ἡχοῖν,	αἰδοῖν.	

P. N. ἡχοὶ,	αἰδοὶ,
G. ἡχῶν,	αἰδῶν,
D. ἡχοῖς,	αἰδοῖς,
A. ἡχὺς,	αἰδὺς,
V. ἡχοί.	αἰδοί,
S. N. Κρέας	Κέρας,
G. κρέα[τ]ος, κρέα[τ]ος, κρέως, κέρα[τ]ος, α[τ]ος, ως,	κερα[τ]ι, αἰ, α,
D. κρέατι, κρέαϊ, κρέα,	κέρας,
A. κρέας,	κέρας.
V. κρέας.	
D. N. A. K. κρέατε, κρέαε κρέα,	κέρατε, αε, α,
G. D. κρεάτοιιν, αοιν, ῶν.	κεράτοιιν, αοιν, ῶν.
P. N. κρέατα, κρέαα κρέα,	κερατα, αα, α,
G. κρεάτων, αων, ῶν,	κεράτων, αων ῶν,
D. κρέασι,	κέρατι,
A. κρέα[τ]α, κρέαα, κρέα,	κεράτα, αα, α,
V. κρέατα, κρέαα, κρέα.	κέρατα, αα, α.

Exemplum τῆς ὀλοπαθῆς.

S. N. ὀπλακόμεναι,	κῆς,
G. πλακόμεν[τ]ος,	κῆν[τ]ος,
D. πλακόμεντι,	κῆντι,
A. πλακόμεντα,	κῆντα,
V. πλακόμεναι.	πλακῆ, ὅεν, ῆν, ῆς, ῆ,
D. N. A. V. πλακόμεντε,	κῆντε, C. p. 133.
G. D. πλακόμεντοιιν,	κῆντοιιν.
P. N. πλακόμεντες,	κῆντες,
G. πλακόμεντων,	κῆντων,
D. πλακόμεσι,	κῆσι,
A. πλακόμεντας,	κῆντας,
V. πλακόμεντες.	κῆντες.

SECTIONIS III. CAP. III.

DE DIVISIONE NOMINIS.

1. *Nomen dividitur respectu Originis & Significationis.*

2. *Respectu Originis est vel Primitivum vel Derivativum.*

ARTICULUS I.

De Derivatis.

3. *Derivata sunt septuplicia : Patronymica, Possessiva, Gentilia, Deminutiva, Amplificativa, Denominativa & Verbalia.*

DISTINCT. I.

De

Patronymicis.

Patronymica Gentem aut Originem significant. Masculina habent communiter Terminationem δης, quæ Ionice mutatur in ων, Æolicè in δις, ut : Περίαμυδις Πριάμίδης Priami filius. Κρόνυς Κρονίδης Saturni Filius. Κρονίων, Κρονίδης.

Αἰετός Λαερτιάδης. Βορέας Βορεάδης. (Et ita αἰδης habent Derivata à Nominibus Primæ Declinationis vel quæ in Penult. Jota habent, ut : ἥλιος ἡλιαδης Filius Solis) Ἀτρεὺς Ἀτρεΐδης, Ion. Ἀτρεΐων. Ὑρρεΐδης Æolicè Ὑρρεΐδης, Putaci Pater apud Laertium vide Rhen. & Hellenism. Angeli Caninii, pag. 140.

Nota 1. In quibusdam est Epenthesis, ut: ἀμφι-
 τρυωνίδης, ἀμφιτρυωνιάδης. In aliis Syncope, ut:
 αἰνεαίδης, αἰνείδης, Aeneades.

2. Quaedam in ῖδης Denominativa sunt, & non
 Patronymica, ut: Φιλιππίδης Φίλιππος.

Fæminina desinunt vel in ας & ις, & formantur à
 suis Mascul. exempta Syllaba δη: Vel in ῶνη & ινη,
 formanturq; à Primitivis in & εως. ut: πρια-
 μίδης Priami filius, πριαμὶς Priami Filia, ὀνεσορί-
 δης, ἡ νεσορίς, ἀκρίσις, ἀκρίσιῶνη Acrisione.
 ἰκάρις ἰκαριῶνη, Icarī Filia, Νηρεὺς Νηρίνη, Ne-
 rine.

DISTINCT. II.

De Possessivis.

Possessiva sunt, quæ Possessionem aut Proprietatem
 significant, & sunt omnia Adjectiva, desinuntque vel

εις, ut: ἀνθρώπειος humanus.

ιος, ut: θεῖος cælestis.

in } ιν, ut: ἀνθρώπινος humanus.

κός, ut: λογικός rationalis.

ωδης, ut: λιθώδης lapideus.

ωος, ut: πατρώος paternus.

DISTINCT. III.

De Gentilibus.

Gentilia sunt, quæ patriam aut gentem signifi-
 cant, aut à gente patriâ denominationem habent,
 desinuntque vel

In

αι, ut: ῥωμαῖος Romanus, ἀθηναῖος Atheniensis, Ἰουδαῖος Judæus.

ι, ut: βυζάντιος Byzantinus, κορίνθιος Corinthius, ἐλβετίος Helvetius.

λος, ut: Ἰταλός Italus.

ν, ut: Ἀλεξανδρεῖν Alexandrinus, Λατίνος Latinus, Γερμανός Germanus.

κ, ut: Ἀχαιῖος Achaicus, Τερκεῖος Turca.

εὺς, ut: Θεσσαλονικεὺς Thessalonienſis, Κολοσσεὺς Colossensis.

της, ut Σπαρτιατῆς Spartiata, Γαλατῆς Galata, Χερρωνησίτης Chersonesitanus.

Hinc sunt Feminina in is.

Desinunt etiam

σης, ut: Πέρσης Persa.

υς, ut: Λίβυς Libys.

ων, ut: Λάκων Lacon, Μακεδὼν Macedo.

ξ, ut: Θράξ Thrax, Κίλιξ Cilix.

ας, ut: Ἀρκάς Arcas.

β, ut: Σκηβός Skenus.

DISTINCT. IV.

De

Deminutivis.

Deminutiva deminutionem sui Primitivi significant, ut: ἀνθρωπίσκος homuncio, ἀνθρωπίσκη homuncula, ναυτίλος nautilus, παιδίον puerulus, ἀδελφάσιον fraterculus, φίλινα amicula, κοράσιον, κορίδιον, κορίσκιον, κόριον puella, χειρόδιον ἄχεις, πελαργίδεὺς ἢ πελαργός.

Adeas hic velim Hellenismum Angeli Caninii, p. 141. sqq. qui plus quam viginti Formas Deminutivorum

*vorum doctè annotavit, quod ab ullo Grammaticorū
hactenus præstitum esse, baud memini. Nec minus ele-
ganter ea tradidit Clenardus p. 64. ad 71. edit. Voss.*

DISTINCT. V.

De Amplificativis.

*Amplificativa sunt, quæ augenda significationis,
aut contemptūs ergo sunt inventa. Et desinunt vel*

*ων, ut: χείλων Labeo, πόδων, ὁ μεγάλην ἔχων
πόδην Schol. Aristoph. pueros ita nominatos
καθ' ὑποκορισμὸν sive blandam compella-
tionem ait. Adeas Lex Henr. Steph. γάστρον
ingentem ventrem habens, &c.*

*αξ, ut: πλάταξ, de qua voce Henr. Steph. in
Thesaur. Gr. L. Habet eam vim Terminatio No-
minis πλάταξ, quam Terminatio Gallici Ri-
chard, quod παίξεται, ρόδαξ, ὑποκοριστικὸν ὡς λι-
δαξ, lapillus, Bud. ex Demetrio q. d. Rosula.*

DISTINCT. VI.

De Denominativis.

*Denominativa sunt, quæ ab altero quodam Deno-
minationem habent, nec tamen ad superiores classes
referri possunt. Terminations usu discendæ; sunt
enim plurimæ, ut: κακότης malitia, ἀκακὸς. δικαιο-
σύνη justitia, ἀδίκαιος. ἀλήθεια veritas, ἀλη-
θείας, &c.*

DISTINCT. VII.

De Verbalibus.

*A Verbis descendunt Nomina, dicta Verbalia.
Descendunt verò Verbalia in primis à Præteritis Per-
fectis Pass. & Med. abjecto Augmento & Termi-
natione Verbi in Nominis mutatâ.*

Veniunt vero

I. à Prima
Praeteriti
Pass. ea quæ
desinunt in

μα, ut : ποῖημα, à πεποίημαι, unde
ποιματικός, Φάσμα spectrum, à
πέφασμαι, quod in Participio
est πεφασμένον. Dicitur aliàs
πέφασμαι. in Præt. Indicativi,
quod ad formam τῷ μεμόλυ-
σμαι & μεμίασμαι inquinatus
sum, Sigma assumere potest,
ut sit & πέφασμαι Attice, ut
mox dicetur.

μος, ψαλμός ab ἔψαλμαι.

μων habitum significantia, Φράσμων
ἑ βράδμων circumspecto ex Φρά-
ζω, unde alia in κ, ut μνήμων
memor, μνημονικός.

μη, μνήμη memoria à μέμνημαι.

οσύνη, πολυπραγμοσύνη.

Nota 1. Ea, quorum Charact. λ, μ, ν, ρ, formant
Verbale in μα à Forma Attica, ut : Φάσμα, non
Φάμμα, à πέφασμαι Formā Atticā.

2. Ea quæ e Præsentis vel Fut. mutarunt in α, de-
nuò reperiunt, ut : σπέρμα semen, ex ἑσπαρμαι.

ις, λέξις, dictio.

II. à Secunda
Præt. Pass. de-
finientia in

ια, ὀνομασία, nominatio, ἀταξία
confusio.

σιμ, ὁράσιμ, visibilis.

ι, θαυμάσι, mirabilis.

III. à
Tertia
Persona
forman-
tur No-
mina in

{ τηρ, ἔτης, ut: χαρὰκτῆρ, ποιητῆρ, ἔβας
Activè significant.
τῆριος Adjectiva, ἔτῆριον Substantiva,
ut: λυτηριὸν solutorius, ἀλέλυται,
ποτήριον poculum, ἀπέποται.
τὸ ἔτιν, illa semper Passivè, ἔβας
Activè significant, ut: αἰσθητὸς sensi-
bilis, ἀβῆσται. ἀκυσικός vim au-
diendi habens, ἀβῆκται.
τῆρον ἔτρα, ut: δίδακτῆρον minerval, ἀ-
δεδίδακται, μῆνυτῆρον præmium in-
dicii ἀμεμήνυται.
ωρ, ut: αἰέσωρ medicus, ἀβῆκται.
εον, Adverbia positionis, ἔε Adjecti-
va, ut: λεκτέον dicendum, ἀλέλεκται,
γραπτέον scribendum, γραπτεῖν, α,
ον scribendus, ex γέγραπται.

*Solent in formatione Verbalium à primâ, secun-
dâ ἔ tertiâ Personâ Præteriti Passivi nonnullæ inter-
dum literæ, quæ ultimam syllabam antecedunt, mu-
tari, vel omnino abjici. Sic ἀτέθειμαι, θέμα, τέθει-
σαι, θέσις, τέθειται, θέτης positor. Ita ἀσέσω-
μαι σωτῆρ, ἀβῆχμαι ὄρχηθμός, ἀβῆχται ὄρ-
χηστῆρ, per epenthesein.*

IV. Terminationes Derivatorum à Præterito
Medio sunt, α, ας, εὐς, η, ης, ις, ῶ, ut: δορὰ pellis, ἀ-
δέδορα, νομάς pascualis, ἀνένομα, τοκεὺς parens, ἀ-
τέτοκα, τυπὴ percussio, τύπης percussor, τυπὶς mal-
leus, ἔ τύπῳ typus, ἀτέτυπα.

V. Aliunde Derivatorum copiam usus sug-
geret. Ubi tamen notandum: Ea, quæ in ηλος ἔ ωλος
desi-

desinunt, habitum denotare rei, quæ indicatur, ut :
 ὕπνηλός somniculosus, ἀμαρτωλός, der ein Hand-
 werck aus der Sünde machet.

VI. Derivantur quoq; Nomina ab aliis Nomi-
 nibus, quæ usus suppeditabit, ubi in primis no-
 tandum, quod derivata à Nomin. Substantivis
 in ος, & ex Adjectivis in υς formantur in ης, ut :
 ὁ κ̃ ἡ ἀγενής ignobilis, συγγενής consanguineus, ἀ-
 γένεος. ὁ κ̃ ἡ ἀβαρής non onerosus, ἀ βαρὺς gravis,
 αὐτ̃ βαρεῖος, εὐκλεής gloriosus, ἀ κλέος gloria.

ARTICULUS II.

De Divisione Nominis respectu Signi- ficationis.

1. Significationem suam Nomen vel perpetuo in-
 variatam retinet, & dicitur Substantivum, vel e-
 andem mutat, & dicitur Adjectivum.

2. Mutat vero Adjectivum suam significationem,
 vel in Respectu ad Genus, & hinc est, quod move-
 tur; vel in respectu Augmentationis & Deminu-
 tionis, & hinc est, quod comparatur.

DISTINCT. I.

De Motione.

I. Adjectivum quodvis triplex suum Genus
 vel sub unâ, vel duabus Terminationibus ex-
 hibet.

De Accentibus in Motione mutandis vel retinen-
 dis vide p. 92. Dist. 4.

II. Adjectiva unius Terminationis sunt i. Nomina Numeralia ἀπέντε quinque, usque ad ἑκατὸν centum, ut: ἑπτὰ, ὀκτώ, ἐννέα, δέκα, ἑνδεκά, δώδεκα, δεκατέσσαρα. ἑκοσι viginti, τριάκοντα triginta, ἐννεήκοντα nonaginta, &c.

2. Composita ἀχεῖρ, ῥιν ἔσ' ἀκτίν, Rhen. ut: αὐτόχειρ, μακρόχειρ longimanus, εὖριν cui bonus est nasus. εὐάκτιν pulcros habens radios. Nota: Vulgò addunt Nomina in αρ ἔσ' αξ, ut: μάκαρ felix, ἄρπαξ raptor. Ἄρπαξ vero in Genere Neutro non occurrere testatur Angelus Can pag. 133. seq. quum nullum Neutrum in ξ exeat, sed pro eo dicatur ἄρπακτικόν. μάκαρ Masc. tantum, μάκαιρα Fæmininum.

III. Adjectiva duarum Terminationum, quarum prior est Generis Communis, posterior Neutrius, sunt, quæ desinunt

iv	{	ην ης ης ων } ἔσ' Neutrum in	{ ἐν, ἄρσιν virilis, ἄρσεν.
			{ ες, ἀληθῆς ἀληθές.
			{ ι, Φιλόπατρις Φιλόπατρι.
			{ ον, σώφρων prudens, σώφρον.
			{ Excipe ἐκὼν volens, ἐκῶσα, ἐκὼν & Participia ποιέων, ποιέσσα, ποιέον.
			{ υς, ἄδακρυς, ἄδακρυ. p. seq.
			{ ων, εὐγεως fertilis, εὐγεων.

Nota: Nomina in ην in Fæminino nonnunquam Poetice exeunt in εῖνα, ut: ἡτέρεῖνα tenens.

IV. Trium Terminationum sunt Adjectiva Mascul. Fæm. Neutr.

{ ας, αινα, αν, μέλας μέλαινα μελαν. Sic τάλας
miser. Sed Part. Ίψας habet Ίψατα Ίψαν.
 εις, εοσα, εν, χαρεις χαρίεσσα χαρίεν. At Par-
 ticip. τυφθεις, τυφθείσα, τυφθέν.
 εν { ην, εινα, εν, τέρην, τέρεινα, εν.
 { *imprur.* η, ον, καλός καλή καλόν. αγαθός.
 { *prurum* α, ον, ράδι { *facilis*, ράδιε, ράδιον.
 { ρα, ρον, πονηρός *malus* πονηρά πονηρόν.
 { υς, εια, υ, γλυκύς γλυκεία, Dor. έα, γλυκύ.
 { ρς, η, ρν, άπλῆς *simplex*, λῆ, λῆν.
 { εις, ῥα, ός, ut: τετυφώς, ῥα, ός.

Note. I. Atticis & Communis est Generis in
 Compositis & Derivatis. ό ή ή πάμφιλ & *omni-*
bis amicus, ή το πάμφιλον. ό ή ή κόσμι & *pul-*
ebre compositus, ή το κόσμιον. ό ή ή έράνι & *cele-*
stis, ή το έράνιον. Huc Contracta & Composita
 εν ρς, ut: ό ή ή ένυς *benivolus*. ή το ένυν pro έν-
 νο & έννοον. ό ή ή πολύπς *multis pedibus gau-*
dens, ή το πολύπυν.

II. Composita in υς sunt Communis Generis
 & Neutrum formant in υ, ut: ό ή ή άδακρυς
non lacrymans, ή το άδακρυ.

III. Ea, quæ in ε & vel & definunt, ita, ut non
 præcedat ρ, habent in Fæminino η, in Neutro
 ον, præcedente verò ρ vel Vocali, habent α, ut:
 ὀγδοος οδανια, ὀγδόη. χρύσεος aureus, χρυσέη. άρ-
 γύρεος argenteus, άργυρέα. έρέεος laneus, έρεέα.

IV. Anomala Motione sunt:

άλλ & *alius*, άλλη, άλλο pro άλλον.

εκείν & *ille*, εκείνη, εκείνο.

μέγας *magnus*, μεγάλη, μέγα.

πολύς *multus*, πολλή, πολύ.

πᾶς omnis, πᾶσα, πᾶν. εἷς unus, μία, ἓν.

ἔτ' hic, αὐτή, τῆτο. αὐτός ille, αὐτή, αὐτό.

Sic in Compositis.

τηλιεῖτ' talis, τηλικαύτη, τηλικῆτο.

τοιεῖτ', τοιαύτη, τοιῆτο.

Attice ὦ in Neutris additur, τοιῆτον. Vid. Thes. Henr. Stephani.

V. Moventur & Substantiva quædam, sed in duobus tantum Generibus, & quidem plerumque

ης for-
mat Fæ-
min. in
| ις, προσάτης, προτάτις praefata, ἐργάτις,
| προφήτις, σκυθίς, δασπλήτις gravis,
| δεσπότις & δέσποινα hera.

τρια, ποιητής, ποιήτρια, Poetria.

τρις, ὁ αὐλητής, ἡ αὐλυτρίς.

ησα, πένης, πένησα egenā, κῆς.

η facit ις, ut: Ἕλλην, Ἕλληνις, græca mulier.

| α præcedente Vocali aut ρ, ut: Θεός Θεά,

| ἐκυρός socer, ἐκυρά socrus.

Θαβίτ' αῖνα, Θεός, Θεάινα, sic μάγειρος.

in η, δῖλ' δῖλη serua.

ις rarius, σύμαχ' socius belli, συμμα-
χίς.

| in Fæmin. ασα, αῖναξ, ἀνασα. Θεάξ.

αξ & αψ Λόφαψ palumbus, ἡ Φᾶσα palumba.

εὺς in εἰα, ἱερεὺς ἱέρεια, hæc Sacerdos. Sic βασίλεια,

βασίλισσα βασιλὶς Regina. βασίλιννα Menand.

πρ in εἰσα, σωτήρ σωτήρια. Sic Κάρ, κάειρα.

ις in ιόνα, ἔχις vípera Mas, ἔχιδνα.

ιξ in ιόσα, Φαίγιξ, Φοίνισσα, phœnicia mulier.

ωρ in εἰρα, ὀλέτωρ interemptor, ὀλέτεια.

ων in αἰνα, λέων, λεάνα *leona*, δράκων, λάκων.
 υς in υατα, λίβυς, λίβυατα *Libyssa*.

Sic fuit Motio, sequitur

DISTINCT. II.

De Comparatione.

I. Comparatio est vel Regularis, vel Irregularis.

Regularis habet in Comparativo τερ, in
 Superlativo τὰτ.

Regularis habet has in Positivo Terminationes: ας,
 ης, υς, εις, ος, ςς, ων.

Regulariter vero comparantur Nomina.

	Posit.	Compar.	Superlat.
	ας, μέλας	μελάντερος	μελάντατος.
	ης, ἀληθής	ἀληθέστερος	ἀληθέστατος.
	υς, εὐρύς, λατρός	εὐρύτερος	εὐρύτατος.
in	εις, χαρίεις	χαριέστερος	χαριέστατος.
	ος, σοφός	σοφώτερος	σοφώτατος.
	ςς, διπλῆς	διπλῆστερος	διπλῆστατος.
	ων, εὐδαίμων	εὐδαιμονέστερος	εὐδαιμονέστατος.

Nota: 1. Quædam in υς duplicem agnoscunt

Formam, ut:

γλυκὺς <i>dulcis</i> ,	γλυκύτερος	γλυκύτατος,
ἔ	γλυκίων	γλύκιςτος.
ταχύς <i>celer</i> ,	ταχύτερος	ταχύτατος.
ἔ	ταχίων	τάχιςτος.

*Sic ἔ βαθὺς profundus, βραδὺς tardus, βραχύς
 brevis, ἡδὺς dulcis, παγὺς crassus, ὠκύς celer, ἔ.*

*Huc Comparativus Poeticus in αςων, ut: βαθὺς,
 βάαςων, ταχύς, θααςων, ἔ.*

2. Nomina in ος, quorum Penultima Positivi
 est longa, in Comparatione retinent, sed quo-

rum Penultima est brevis, o in ω mutant, ut: ἐν-
δοξος *celebris*, ἐνδοξότερος *et* ἐνδοξότατος *et*. σοφός
sapiens, σοφώτερος *et* σοφώτατος *et*. δεινός *validus*,
δεινότερος *et*, πρᾶς *et* πρᾶότερος *et*.

Excipe: κενός *vacuus*, στενός *angustus*, quæ o reti-
nent, ut:

κενός κενότερος κενότατος.

στενός στενότερος στενότατος.

Quædam præcedente ancipiti utramq; habent vo-
calem, ut: ἴσος *et*, ἰσότερος *et* ἰσώτερος *et*. Voss. p. 41.

3. Attici sæpe Comparati. & superl. formant in ις ε-
ρος ἔς ις αἰ *et*, item cum Ionibus in ες ερος ἔς ες αἰ *et*,
quæ communiter exirent in οἰ ερον, οἰ αἰ *et*, ut:

λάλος *loquax* λαλίστερος λαλίστατος.

λάγνος *lascivus*, λαγνίστερος λαγνίστατος.

πτωχός *mendiculus*, πτωχίστερος.

ἄμορφος *informis*, ἄμορφέστερος ἄμορφέστατος.

ἄκρατος *merus*, ἄκρατέστερος ἄκρατέστατος, Ionice.

Quandoque Attice fit αἰτερος, αἰτατος, ut:

μέσος *medius*, μεσάτερος μεσαίτατος.

πλησίος *propinquus*, πλησιάτερος πλησιαίτατος.

φίλος *amicus*, φιλαίτερος φιλαίτατος.

Per Syncopen φίλτερος φίλτατος, ut ἔγγεραίτερος
γεραίτατος *ex* γεραιός *senex*.

ἰδίος *proprius*, ἰδιαίτερος ἰδιαίτατος.

4. Poeta Comparativa sæpe à Comparativis & Su-
perlativis ducunt, ut:

πλειότερος à πλείων. Anthol. 5.

λωότερος à λώων *melior*. Anthol. l. 7.

λωίτερος à λωίων l. 3.

χειρότερον ἔς χειρότερον à χεῖρον *peius*.

κυδίστατος à κύδις *gloriosissimus*.

προτεραιότες & ἀπρότερες prior, nisi malis deducere ἀπροτερᾶ & exclusio o.

ἐχάτωτα & ἀβ' ἐχά & ultimus. ἐχάτωτα & legitur apud Xenoph. Hell. 2. ἀβ' ἀρείων ἀρειότα & optimus. Anthol. 1. 3.

Sic μέζον ἐργον longe maiorem, Epist. 3. Job. v. 4. ἀ μέζον: Perperam Camerario ἡ λέξις βαρβαρίζει, ut ex Exemplis patet. Id tamen notes, quod ut plurimum id fiat in Comparatione Irregulari, & quod Significatio valde intendatur, ut: καλλιώτερες, weit schöner/ &c.

II. Irregularis est, quando Comparativus aliter terminatur, ut:

Comparatio irregularis

ἀγαθὸς ἀρείων ἀρις & βελτίων βέλτις & Dicitur & βέλτερες.

bonus | λώων λῶς & Diarese λωίων λωῖς &

κρείττων, Dor. κρέσσων, κάρρων, κράτις & ἀγαθώτατος legitur apud Josephum & alios quod, quod reprehendit Lucianus una cum κορυφαίωτατος supremus. vid. Canin. p. 137. Ejusdem census sunt bonissimus & malissimus apud Varronē VII. de LL.

κακὸς κακίων κακίς & χείρων χείρις & χερείων, Occurrit & κακώτερες.

μικρὸς μικρίων. ἐλάσσων ἐλάχις & Unde novus Comparativus ἐλαχισότες. Eph. 3. v. 8. vide Not. 4. preced. pag.

parvus. ἥττων, ἥσων, ἥκισ & Dicitur & μικρότερος, μικρότατος, parvissimus, Lucret. Arnob. Caelius Aurelianus. Vegetius, Caspian. &c.

μέγας magnus,	μείζων ἢ μείστων	μέγιστος.
πολύς multus,	πλείων	πλείστος.
ἐχθρὸς hostis,	ἐχθίων	ἐχθίστος.
αἰσχρὸς turpis,	αἰχρίων	αἰχρίστος.
οἰκτρὸς miserabilis,	οἰκτίων	οἰκτίστος.
μακρὸς magnus,	μηκίων	μηκίστος.
ῥαδίως facilis,	ῥαίων	ῥαίστος.

*Nota: Gradus quidam formantur à Substantivis
ἢ aliis Oratationibus Partibus.*

1. à Substantivis.

τομώτερος penetrantior à τομή, Ebr. 4, 12.
κέρδος lucrum, κερδίων, κέρδις lucrosissimus.
κλέπτῃς fur, κλεπτίς αἴθερ furacissimus.
βασιλεὺς Rex, βασιλεύτερος, βασιλεύτατ, latè
Rex Virgilio:
ἔλεγχος probum, ἐλέγχις, Homer.
αἰοιδὸς cantor, αἰοιδότερος, αἰοιδότατ.
θεώτερος diviniior, ex θεὸς ἢ alia plura.

2. à Pronomine.

αὐτὸς αὐτότατ, quod tamen à Comicis, ut La-
tinus ipsissimus, fictum putamus.

3. à Verbis.

δεύω relinquo, δεύτερος, δεύτερατ.
φέρω, φέρτερος ἢ φερίων, φέρτατ, φέριστος,
φέρτις.
βάλλω jacio, βέλτερος, βέλτατ.

4. à Participio.

ἐρρωμένος valens, ἐρρωμενέτερος, ἐρρωμενέτατ.

5. ab Adverbiis.

ἄνω	supra	ἄνωτερον	ἄνωτάτῳ.
κάτω	infra	κάτωτερον	κάτωτάτῳ.
ἐσώ	intra	ἐσώτερον	ἐσώτάτῳ.
ἐξώ	extra	ἐξώτερον	ἐξώτάτῳ.
ἐνδόν	intus	ἐνδότερον	ἐνδότητάτῳ.
ὀπίσσω	retro	ὀπίστερον	ὀπίσφατῳ.
πορρω	procul	πορρώτερον	πορρώτάτῳ.
ἐγγύς	prope	ἐγγύτερον	ἐγγύτατῳ.
		ἐγγύων	ἐγγύς.

6. à Præpositionibus.

πρὸ, πρότερον, πρότατῳ, πρῶτῳ. vid. pag. 33. not. 1.

ὑπὲρ, ὑπέριον, ὑπέριστατῳ.

παρὰ, παροίτερον, παροίτατῳ, prior & primus, item antiquior & antiquissimus. Dicitur & παροίτερον ulterius, longius. Nisi malis hæc deducere à παρὰ Adverbio Poëtico.

DISTINCT. III

De

Numeralibus.

I. Numeralium quædam sunt Cardinalia, quædam Ordinalia.

II. Cardinalia sunt: εἰς, μία, ἑν, unus, a, un, δύο, τρεῖς, τρία, τέσσαρες, α, πέντε, ἕξ, ἑπτά, ὀκτώ, ἑννέα, δέκα, decem, ἑνδεκα, δώδεκα, δεκατρία, δεκατέσσαρα, πεντεκαίδεκα, ἑκκαίδεκα, ἑπτακαίδεκα, ὀκτακαίδεκα, ἑννεακαίδεκα, ἑκοσι, viginti, (Dor. ἑκατῆ, Ion. & Poet. ἑήκοσι) ἑκοσι, ἑν, ἑκοσι, δύο, ἑκοσι, τρία, ἑκα-

εἴκοσι τέσσαρα, εἴκοσι πέντε, εἴκοσι ἕξ, εἴκοσι ἑπτά,
 εἴκοσι ὀκτώ, εἴκοσι ἑννέα, τριάκοντα *triginta*, τεσσα-
 ράκοντα *quadraginta*, πενήκοντα, ἑξήκοντα, ἑβδο-
 μήκοντα, ὀγδοήκοντα, ἑννεήκοντα, ἑκατὸν *centum*,
 διακόσιοι *ducenti*, τριακόσιοι, τεσσαρακόσιοι, πεν-
 τακόσιοι, χίλιοι *mille*, διχίλιοι *bis mille*, τριχίλιοι
ter mille, τετρακίλιοι *quatuor mille*, πεντακί-
 λιοι *quinquies mille*, ἑξακίλιοι *sexies mille*, μύ-
 ριοι *decies mille*, δισμύριοι *bis decies mille*, τρισμύ-
 ριοι *triginta millia*, *Vid. infra p. 386. sqq.*

III. Cardinalia sunt vel Declinabilia, vel Inde-
 clinabilia.

Declinabilia sunt, quae sunt infra πέντε *quinque*
 & supra ἑκατὸν. Declinantur autem & moventur
 hoc modo:

Sing.	Dual.
N. εἰς μία ἓν <i>Unus.</i>	Nom. δύο <i>duo</i> , &
G. ἐνὸς μιᾶς ἐνός,	<i>Attice</i> δύο.
D. ἐνὶ μιᾷ ἐνὶ,	Gen. & Dat. δυοῖν
A. ἓνα μίαν ἓν.	& δυεῖν.

Plur.	Dicitur & in Pl.
N. τρεῖς <i>Tres</i> , Neutro τρία,	G. δυῶν & δυσέ
G. τριῶν,	
D. τρισὶ,	
A. τρεῖς, Neutro τρία.	

Sic

Nom. τέσσαρες, τέσσαρα *quatuor*. Jon. τέσσερες. Att.
 τέτταρες. Dor. τέτορες. Poet. πίσυρες, & Aol.
 πίσυρες &c.

Gen.

Gen. τεσσαρων,

Dat. τεσσαρσι,

Acc. τεσσαρας, τεσσαρα.

Sed διακόσιοι ducenti, διακόσιαι, διακόσια, & reliqua, Naturam Nominum quoad Declinationem imitantur.

IV. Ordinalia sunt.

πρῶτⓈ primus, δεύτερⓈ secundus, τρίτⓈ tertius, (Poet. τρίταⓈ,) τέταρτⓈ quartus, (Poetice τέτραλος) πέμπτος quintus pro πέμκτος, (Medice enim δ & Tenuis τ non patiuntur ante se μ, in precedente Syllaba, nisi ε ante δ & π ante τ ponatur. Hinc πέμπτος ex πέντε. Sic Latine sumptus, non sumtus) ἑκτⓈ, ἑβδομⓈ, ὀγδοⓈ, ἑνναⓈ, δέκαⓈ decimus, ἐνδέκαⓈ, δυοκαδέκαⓈ, τρισκαδέκαⓈ, τεσσαρεσκαδέκαⓈ, πεντεκαδέκαⓈ, &c. εἰκοσὸς vigesimus, εἰκοσὸς πρῶτⓈ, τριακοσὸς trigesimus, τεσσαρακοσὸς, πενήνηκοσὸς ἑξηκοσὸς, ἑβδομηκοσὸς, ὀβδοηκοσὸς, ἑννεηκοσὸς, ἑκατοςὸς, centesimus, διακοσιοςὸς ducentesimus, χίλιοςὸς milesimus, μυρικόςὸς decies milesimus.

Nota: In Compositis Numeralibus major Numerus præcedit minorem, nisi Conjunctio καὶ interferatur, tunc enim minor præcedit, ut: δέκατρία, τριακαδέκα tredecim, δέκατέσσαρα, τεσσαρακαδέκα quatuordecim. Sic δυοκαδέκαⓈ, τρισκαδέκαⓈ &c. Rhen. in Grammat.

Sunt & alia quedam Nomina elegantissima, quæ Temporalia vel potius Dialia dici possent, eo quod dierum spatium significant, & incipiunt à tribus, ut: τρίτῃⓈ tertianus, id est, die tertio aliquid faciens, τέταρτῃⓈ quartanus, πέμπτῃⓈ,

ἐκ[α]ῖ[ς], ἐβδομα[ῖ]ς, ὀγδομα[ῖ]ς, ἐννα[ῖ]ς, δε-
κα[ῖ]ς, ἐνδεκα[ῖ]ς ἔ. c. Horum interrogativum
est ποσ[αῖ]ς, quoto die?

SECTIONIS III. CAP. IV.

De

ANOMALIS.

Ano-
mala
Nomi-
num.

Annotationes Generales in Nomina.

*Variant nonnulla Nomina à Comuni ἔ. usitata
ratione, sunt que Anomala vel Genere, vel Declina-*
natione.

Hete-
roge-
nea.

Genere Anomala sunt, quæ in Singulari Ma-
sculina, vel Fœminina, ἔ. in Plur Neutra sunt, ut:

ὁ δεσμός vinculum, τὰ δεσμά. τράχηλ[ος] cer-
vix, τράχηλα. ὁ νῶτ[ος] dorsum, τὰ νῶτα.

Sic κύκλ[ος] circulus, κύκλα, σταβμός stabulum,
σταβμά, λύχν[ος] lucerna, λύχνα, ἑρέμ[ος] temus, ἑ-
ρέμα, μοχλός vectis, μοχλά, ζυγός jugum, ζυγά.

Legimus etiam κύκλ[ος], λύχν[ος], δεσμός.

II. Fœminina in Singulari, in Plurali Neutra,
ut: ἡ κέλευθ[ος] via, τὰ κέλευθα. ἡ δίφρ[ος] curruis,
τὰ δίφρα, dicitur tamen ἔ. δίφρα. Commune ὁ καὶ ἡ
τάρταρ[ος] tartarus, τὰ τάρταρα.

III. Quædam in diversis vel iisdem Declina-
tionibus diversa habent Genera, ut:

ὁ ἑρέμ[ος] τὸ ἑρέμ[ον].

ὁ νῶτ[ος] τὸ νῶτον.

ὁ δεσμός, ἡ δέσμη, τὸ δέσμα, τὸ δεσμὸν vinculum.

ὁ ξεσμός kadula τὸ ξεσμὸν.

ὁ ζύθ[ος] cerevisia, τὰ ζύθα, τὸ ζύθος, τὰ ζύθεος.

ὁ σκότ[ος] tenebra, τὰ σκότα, τὸ σκότος, τὰ

σκότε[α].

ὁ ἑλε[ος]

ὁ ἑλεῖ Θ *misericordia*, τῷ ἑλέει. τὸ ἑλεῖ Θ , ἡ ἑλέειος.
ὁ ἀσπασμὸς *salutatio*, τὸ ἀσπασμα.

Anomala Declinatione sunt 1. Ἰησοῦς.

Sing. Nom. Ἰησοῦς, *Jesus seu Salvator*,

G. τῷ Ἰησοῦ

D. τῷ Ἰησοῦ,

A. τὸν Ἰησοῦν,

V. ὦ Ἰησοῦ.

2. Μωσῆς *Moses*.

Sing. Nom. Μωσῆς, Μωσέως, Μωϋσῆς, Μωϋσεὺς.

G. Μωσῆ, Μωσέως, Μωϋσῆ, Μωϋσεὺς, Ἔς.

ζηνὸς, ζηνί, ζηνᾶ, ζεῦ.

3. Ζεὺς, *Jupiter*

διὸς, διί, δία, ζεῦ.

4. γυνή *mulier*.

Sing. Nom. γυνή, sumit suos Casus à Nom. γύναιξ,

G. γυναικὸς, Ἔς. Voc. γύναι. De Accentu v. p. 90.

5. Μέγας ἔστω πολὺς *mutuantur* suos Casus ab
Inusitatis Nominativis μεγάλῳ Θ *magnus*, ἔστω
πολλὸς *multus*. (Hinc in Gen. πολλῶ, μεγάλῳ, Dat.
πολλῷ, μεγάλῳ) excepto Accusativo Singulari, ubi
πολὺν πολλήν πολὺ, μέγαν μεγάλην μέγα, &
Vocat. ubi ὦ μέγα, ὦ πολὺ. In Nominativo Poetice
est πολλὸς ἔστω πολλόν, Nonnunquam regulariter de-
clinantur ὁ πολὺς, πολέῳ, τῷ πολέῳ, ut ἔστω γυνή
mulier, γυνῆς, Ἔς.

6. Heteroclita seu quæ sub una Terminatione va-
riant. Nam Poetae, Doræ, Æoles ἔστω Attici quædam
Nomina, quoad quosdam Casus, ex diversis Declina-
tionibus

tionibus interdum flectunt, ut : Δάρης Dares, G. δάρης & δάρητ @. Ἄρης Mars, ἄρης & ἄρητ @, ἄρεως, ἄρε @, ἄρει @, ὁ καὶ ἡ διετής biennis, διετέ @ Attice ὁ διέτης, τῷ διέτη. Sic & cetera Composita ab ἔτος. ἐπταέτης septennis, ἐξέτης sexennis, τριέτης triennis. Item : ὁ μίνως Minos, τῷ μίνω @ & μίνω. ἔρως amor, ἔρωτ @, ἔγω. γέλως risus, γέλωτ @ γέλω. νῆς mens, νῆς & νοός. οἰδίπυς Oedipus, οἰδίπυς & οἰδίποδ @. ὁ αἰδής orcus, Dat. τῷ αἰδῇ & Poet. αἰδῇ. ἡ ἀλκή robur, τῇ ἀλκῇ & ἀλκῇ. ὁ δάκτυλ @ digitus, δακτύλω & δάκτυλι. ἡ παρθέν @ virgo, τῇ παρθένω & παρθένι. ὁ ἰκτὴν @ milvus. Accus. τὸν ἰκτῖνα quasi à τὸ ἰκτίν. Ἀριστοφάνης, τὴν ἀριστοφάνην, οἱ ἀριστοφάναι. τὸ κρίνον lilium, Nom. & Accus. Plur. τὰ κρίνεα quasi à τὸ κρίνος. τὸ μῆλον malum, Gen. Plur. μηλάτων quasi à τὸ μῆλας. τὸ δένδρον arbor, Dat. Plur. τοῖς δένδρεσι, quasi à τὸ δένδρος.

Sic apud Latinos: Chremes, Chremæ vel Chremis, Chremetis. Daris, Dares, Daretis, Darem, Daretem, Daretæ: ô Dares vel Dare.

Poetæ Dativum Singularem primæ Declinationis; Singularem & Pluralem, ut & Accusativum Singularem secundæ formant ad modum terciæ Declinationis, Dicunt enim :

ὕσμῖνι	}	ὕσμῖνῃ	}	ὕσμῖνῃ bellum.
ἀλκί		ἀλκῇ		ἀλκῇ robur.
κλαδί	}	κλάδω	}	κλάδος, ramus,
πολυπλάταγι		πολυπλάτῳ		ον, multistrero.
διχόμηνι	}	διχομήνῳ	}	ον semilunium.
μελίκρατι		μελικράτῳ		ον, mulsam.
παρθένι	}	παρθένῳ	}	⊙, virgo.
λιτί		λιτῳ		ον, pannus,
ἱκτῖνα	} pro	ἱκτῖνον	} ex	⊙, mulvus.
ἄσρασι		ἄσροισι		ον, sidus.
ἔγκασι	}	ἐγκάτοις	}	ον, intestinum.
πρόβασι		προβάτοις		ον, ovis.
πέταλσι	}	πετάλοις	}	ον, folium.
ἀνδραπόδεσι		ἀνδραπόδοις		ον, mancipium.
προσώπασι	}	προσώποις	}	ον, persona.
δένδρεσι		δένδροις		ον, arbor.
κλάδεσι	}	κλάδοις	}	⊙, ramus.
προσώπαλα.		πρόσωπα		ον, vultus,

Atque hoc genus declinandi Metaplasum vocant, quasi transmutationem dixeris, cujus contrarium Bolē faciunt, qui pro Dativis tertiæ Declinationis acuntur Dativis secundæ, dicuntque γερόντοις pro γέρονσι senibus, διλημμάτοις, παθημάτοις pro ασι ἔς. Multa Græcorum vocabula Apocopen patiuntur, ut patet ex subjunctâ tabellâ.

In Nominativo γλῆν pro γλήνῃ pupilla. κῆ pro κῆ-
θῃ bordeum. ἄλφι pro ἄλφῃτον farina.
κάρα pro κάρηνον carui. ἔρι pro ἔριον lana.
γλάφυ pro γλάφυρον antrum. δῶ pro
δῶμα domus. σκέπα pro σκέπασμα tegmen.
ὑφα pro ὑφασμα textum.

In Genitivo αἴαν pro αἴαντ' Ajaxis, θύας pro θύαντ' Thyantis.

In Dativo δαῖ pro δαῖδι pugna, θέτι pro θετίδι The-
tidi, μάσι pro μάσιγι scutica, παράνοιτε
pro παρανοίτιδι uxor, ἰδρῶ pro ἰδρῶτι su-
dori.

In Accusativo Ἀπόλλω pro Ἀπόλλωνα, ποσειδῶ
pro ποσειδῶνα, ἰδρῶ pro ἰδρῶτα sudorem.

In Vocativo Λαοδάμα, Πολυδάμα, Αἶα, Θόα, abjecto
pro Λαοδάμαν &c.

Huc pertinent 1. τὸ δόρυ hasta, τὸ γόνυ, quæ in
Genitivo & δόρατ' γόνατ', & δαρός γανός, & γό-
νυτ' δόρυτ' faciunt.

2. Defectivum ἀλλήλων

Redditur modo Adverbialiter invicem,
mutuo: modo nominaliter alter, alterum:
modo per Pronomen inter se.

Plural.

Gen. ἀλλήλων, per tria genera.

Dat. ἀλλήλοις ἀλλήλαις ἀλλήλοις,

Acc. ἀλλήλους ἀλλήλας ἀλληλα.

Occurrit & Dualis ἀλλήλων Eph. 4, 25. ἀλλήλω
& ἀλλήλα.

3. Notandum, quod ex Genitivo Tertiae formetur
sæpe alius Nominativus in Secundâ, ut:

τὸ δάκρυ lacryma, δάκρυτ' hinc τὸ δάκρυον.

ψίθυρ susurrus, ψίθυρετ' hinc ψίθυρτ' ψιθύρη.

μάρτυρ testis, μάρτυρετ' hinc μάρτυρος μαρτύρη.

ἡ κάλυξ calyx, κάλυκετ' hinc ἡ καλύκη.

χιτὼν, χιτῶνετ' hinc ἡ χιτῶνη tunica.

SECTIO IV.

DE PRONOMINE.

1. Pronomina sunt vel Primitiva, vel Derivativa.

2. Primitiva sunt novem: ἐγὼ ego, σὺ tu, ἔγώ sui, ἔτι hic, αὐτὸς ille, ἐκεῖν iste, τίς quis? ἔτις aliquis, δέῃνα quidam, aliquis.

Declinantur verò ita:

Singul.	Secundæ Perf.	
N. ἐγὼ ego,	per Aphar. {	{ σὺ tu,
G. ἐμὲ mei,		{ σὺ tu,
D. ἐμοὶ mibi,		{ σοὶ tibi,
A. ἐμέ me.		{ σέ te.
Dual.		
N. ἔ Acc. νῶϊ νῶ,		σφῶϊ σφῶ,
G. ἔ Dat. νῶιν, νῶν.		σφῶιν σφῶν.
Plur.		
N. ἡμεῖς, Nos.		ὑμεῖς, Vos,
G. ἡμῶν		ὑμῶν,
D. ἡμῖν		ὑμῖν,
A. ἡμᾶς		ὑμᾶς.
Sing.	Dual.	Plur.
N. ὅς	N. ἔ Acc. σφῶϊ σφῶ,	N. σφῶϊς,
G. ἔ sui,	G. D. σφῶιν σφῶν.	G. σφῶν,
D. οἱ sibi,		D. σφίσιν,
A. ἑ se.		A. σφᾶς.

(ὅς duplicem habet significationem, Relativam ἔ Reciprocam: sed in Reciproca Nominativo caret. Gualtperius.)

De Dialectis horum Pronomi- num.

ἐγώ.

Singul. N. Dor. ἐγών, ἐγώνη, ἐγώθην, ἐγώνγα. *Att.* ἐγώ-
γε, *Aeol.* ἐγών. *Poet.* ἔγω. *Bæot.* ἰώγα, ἰώνγα.

G. Ion. ἐμέο ἔ ἐμέοθεν. *Dor.* ἐμεῦ, *Poet.* ἐμοῖο, ἐμεῖω,
ἐμεῖοθεν, *Aeol.* ἐμέθεν, *Att.* ἐμυγε, quæ omnia
etiam per Aphæresin prioris ε dicuntur, ut: μέο,
μευ ἔς.

D. Dor. ἐμῖν, *Att.* ἐμοιγε.

Acc. Att. ἐμεγε.

Dual. N. Ἑ A. Dor. Ἑ Aeol. ἄμμε.

Plur. N. Ion. ἡμέες, *Dor.* ἄμες, *Poet.* ἄμμες, ἄμμε.
ἔ ἡμεῖες, *Aeol.* ἄμμες.

ἔ *Ion.* ἡμέων. *Dor.* ἀμῶν ἔ ἀμέων, *Poet.* ἡμείων,
Aeol. ἀμμέων vel ἄμμων.

Dat. Poet. ἡμῖν. *Att.* ἡμιν, *Dor.* ἀμῖν ἔ ἀμῖν *Aeol.*
ἄμμι ἔ ἄμμιν.

Acc. Ion. ἡμέας, *Dor.* ἀμάς. *Poet.* ἀμμάς, ἀμμέας
ἔ ἡμεῖας. *Aeolice* ἄμμας ἔ ἀμμέας.

2. σύ.

*Dores in omnibus Casibus Singularis Numeri muta-
nt* σ in τ. τὺ, τεῦ, τοῖ, τέ.

S. N. Dor. τὺ, τύνι ἔ τύγα. *Att.* σύγε.

Gen. Ion. σέο, σέοθεν. *Dor.* τεῦ. *Poet.* σοῖο,
σεῖο, σείοθεν. *Aeol.* σεῦ, σέθεν. *Att.* σῆγε.

D. τοῖ ἔ τίν. *Poet.* τέιν. *Att.* σοίγε,

Acc. Dor. τέ ἔ τύ.

Dual.

Dual. Nom. ϵ A. Dor. ϵ Aol. $\upsilon\mu\upsilon\varsigma$.

Pluralis ubique ϵ in omnibus Casibus imitatur Dia-
lectos Pronom. precedentis, manente υ .

3. $\sigma\varsigma$.
Sing: Gen. Ion. $\epsilon\sigma$ $\epsilon\sigma\theta\epsilon\nu$. Dor. $\epsilon\upsilon$. Poet. $\sigma\iota\sigma$, $\epsilon\iota\sigma$ $\epsilon\iota\sigma\theta\epsilon\nu$, Aol. $\epsilon\theta\epsilon\nu$.

Dat. Ion. $\epsilon\sigma\iota$ seu $\epsilon\sigma\iota$.

A. Ion. ϵ ϵ $\epsilon\epsilon$. Poet. $\sigma\Phi\epsilon$. Dor. $\mu\epsilon\nu$, $\nu\epsilon\nu$.

Dual. N. ϵ A. Ion. $\sigma\Phi\epsilon\epsilon$ Dor. $\sigma\Phi\omega$, $\sigma\Phi\omega\epsilon$.

Plur. N. Ion. $\sigma\Phi\epsilon\epsilon\varsigma$. Dor. $\sigma\Phi\epsilon\varsigma$. Poet. $\sigma\Phi\epsilon\iota\epsilon\varsigma$.

G. Ion. $\sigma\Phi\epsilon\omega\nu$. Poet. $\sigma\Phi\epsilon\iota\omega\nu$.

D. Ion. ϵ Poet. $\sigma\Phi\iota\nu$, $\sigma\Phi\iota$ ϵ $\Phi\iota\nu$.

Acc. Ion. $\sigma\Phi\epsilon\alpha\varsigma$. Dor. $\psi\epsilon$. Aol. $\sigma\Phi\epsilon\varsigma$ ϵ $\sigma\Phi\epsilon$.

Poet. $\sigma\Phi\epsilon\iota\alpha\varsigma$.

Nota, $\mu\epsilon\nu$ ϵ $\nu\epsilon\nu$ esse omnis Generis, ϵ non tantum
significare se, sed ϵ ipsum, ipsam, ipsum, ipsos, i-
pfas, ipsa.

Nunc porro $\epsilon\tau\Theta$ sic declinatur:

Sing.	Masc.	Fæmin.	Neut.
Nom. $\epsilon\tau\Theta$,	$\alpha\upsilon\tau\eta$,	$\tau\tilde{\epsilon}\tau\sigma$.	
Gen. $\tau\tilde{\epsilon}\tau\tilde{\epsilon}$.	$\tau\alpha\upsilon\tau\eta\varsigma$,	$\tau\tilde{\epsilon}\tau\tilde{\epsilon}$,	
Dat. $\tau\tilde{\epsilon}\tau\omega$,	$\tau\alpha\upsilon\tau\eta$.	$\tau\tilde{\epsilon}\tau\omega$,	
Acc. $\tau\tilde{\epsilon}\tau\sigma$.	$\tau\alpha\upsilon\tau\eta\nu$,	$\tau\tilde{\epsilon}\tau\sigma$.	
Dual. N. A. $\tau\tilde{\epsilon}\tau\omega$,	$\tau\alpha\upsilon\tau\alpha$,	$\tau\tilde{\epsilon}\tau\omega$,	
G. ϵ D. $\tau\tilde{\epsilon}\tau\sigma\iota\nu$.	$\tau\alpha\upsilon\tau\alpha\iota\nu$.	$\tau\tilde{\epsilon}\tau\sigma\iota\nu$.	
Plur. Nom. $\epsilon\tau\sigma\iota$,	$\alpha\upsilon\tau\alpha$,	$\tau\alpha\upsilon\tau\alpha$,	
Gen. $\tau\tilde{\epsilon}\tau\omega\nu$ per tria genera.			
Dat. $\tau\tilde{\epsilon}\tau\sigma\iota\varsigma$,	$\tau\alpha\upsilon\tau\alpha\iota\varsigma$,	$\tau\tilde{\epsilon}\tau\sigma\iota\varsigma$,	
Acc. $\tau\tilde{\epsilon}\tau\tilde{\epsilon}\varsigma$.	$\tau\alpha\upsilon\tau\alpha\varsigma$.	$\tau\alpha\upsilon\tau\alpha$.	

Sic ϵ Compos. $\tau\sigma\iota\tilde{\epsilon}\tau\Theta$ talis, ejusmodi, τηλικῆτος
tantus. Vid. p. 134.

Nota 1. ἔτι & αὐτός, & ex his Composita Ionice accipiunt ε ante Diphthongos vel Vocales Longas Ultimæ Syllabæ, exceptis Dualibus & Nominativo Plurali, τέτρες, τέτρω & c. αὐτήν, ταυτέης & c.

2. Recipiunt alias Dialectum primæ & secundæ Declinationis.

3. Jota Paragogicum hic usitatum, ut: ἔτισι hic ipse, τέττι, τέττωι, τοις τινί. Vide p. 17.

Indefinitum δεινα

Sing.	Mas.	Fæmin.	Neutr.
N.	ὁ δεινα	ἡ δεινα	τὸ δεινα.
G.	τῷ	τῆς	ἑ δεινῷ.
D.	τῷ	τῇ	τῷ δεινί,
A.	τὸν	τὴν	τὸ δεινα.

Dicitur etiam δειναίῃ, δειναίῃ, & ὁ δεινα, τῷ δεινα, ut sit ἀκλιτον. πρὸς τὸν δεινα Matth. 26. 18. Rectus apud Poetas legitur ὁ δεις, δεινα.

Interrogativum ὁ καὶ ἡ τίς, καὶ τὸ τί, declinatur ut Nomen Tertiæ, eo tantum observato, quod sit Paroxytonum, τίνῃ & c. ad differentiam Indefiniti τίς τινὸς τινί aliquis.

Pro τῇ Dores dicunt τὰ, pro τῷ Megarenses αἱ.

Pro utriusque, Interrogativi scilicet & Indefiniti, Casibus quibusdam Attici capiunt interdum Casus Articulorum Præpositivorum, ut: τῷ pro τίνῃ & c. Ita ὅτις pro ἑτίνῃ & αἱ τῷ pro αἱ τινί.

Αὐτός αὐτή, αὐτό, & ἐκεῖνος, ἐκεῖνη, ἐκεῖνο declinantur in Masculi. & Neutro, ut Nomen Secundæ: in

Fæ-

Fæminino, ut Nomen Primæ Declinationis, seu planè
ut ἑστὶν precedens.

3. Derivata sunt: ἐμὸς ἐμὴ ἐμόν
σὸς σὴ σόν.
ἐὸς ἐή ἐόν.

νωῖτες, νωῖτέρα, νωῖτερον

σφωῖτες, ἡμέτερον, σφέτερον

Nota: 1. Æoles Articulum cum Pronominibus Possessivis connectunt, ut: ὅσος pro ὅσος, ἡσὴ pro ἡ σὴ, τήσσης pro τῆς σῆς, τόσον pro τὸ σόν. Vide supr.

2. Pro ἡμέτερον dicitur & ἡμὸς tanquam à Nominativo Plur. ἡμεῖς. Hoc præcipue faciunt Dores & Æoles, qui à suis Nominativis Plur. Primitivor. talia Possessiva formant, ut: ab ἄμεις nos, Dores faciunt ἀμὸς, ἀμὴ vel ἀμά, ἀμόν, Æoles ἄμ, ἔ. c. noster, a, um. Ab ὑμεῖς vos, Dor. ὑμὸς, ὑμὴ vel ὑμά, ὑμόν, vester, a, um. Α σφέες, Dor. ἔ. Æoles σφὸς, σφὴ vel σφα, σφόν, suus, a, um.

His addantur Composita ἐμαυτῷ, σεαυτῷ, ἐαυτῷ. Illa planè ut Nomina declinantur; hæc verò sunt Defectiva, ἔ. ita declinantur;

Sing.

Masc.	Fæm.	Neutr.	Contractè αὐτῷ.
G. ἐαυτῷ,	ἐαυτῆς,	ἐαυτῷ,	
D. ἐαυτῷ,	ἐαυτῇ,	ἐαυτῷ,	
A. ἐαυτόν.	ἐαυτήν.	ἐαυτό.	

Plur.

G. *ἐαυτῶν per tria genera.*D. *ἐαυτοῖς, ἐαυταῖς, ἐαυτοῖς,*A. *ἐαυτῆς, ἐαυτὰς, ἐαυτὰ. Dicitur**Ἔ σφῶν αὐτῶν, σφίσιν αὐτοῖς, σφὰς αὐτῆς Ἔ c.**Eomodo ἐμαυτῆς, ἔ σεαυτῆς declinantur, sed absque Plurali. Dicitur etiam σαυτῆς, σαυτῆς, σαυτῆς pro σεαυτῆς.*

Si quid reliquum est de Dialectis in Pronominibus, illud vel supra de Mutat. Vocal. & Conson. demonstratum, vel juxta normam Nominum in Declinationibus, quas imitantur singula Pronomina, formatum est, & ab eo, qui opus habet formari poterit.

SECTIO V.

DE VERBO.

I. *Sequitur nunc ea Pars Orationis Flexibilis, quæ conjugatur: nempe Verbum, quo ἔ Participium immediate trahitur.*

II. *In Verbo considerantur Modi, in Modis Tempora.*

III. *Modi Verborum sunt quinque: Indicativus, Imperativus (quorum Nota fere est, α, ε, ο, ει, ἔ & c.) Optativus, (cujus Nota perpetuo οι, ἔ in Aoristo primo αι) Conjunctivus (cujus Nota η ἔ ω) ἔ Infinitivus.*

IV. *Tempus in Verbo ἔ Participio est triplex: Præsens, Præteritum & Futurum.*

V. Præteritum est vel definita vel indefinita significationis.

VI. Definita sunt Imperfectum, Perfectum & Plusquamperfectum.

VII. Indefinita significationis sunt Aoristi seu Indefinita (scil. Tempora,) suntque Aoristus Primus & Secundus. De significatione Aoristorum confer omnino Gretserum p. 138. Glassium Philol. Sacr. lib. III. Tr. III. can. XLVII. Philologorum multi Aorist. I. Matth. 2, 1 γέννηθ^εντ^ε & urgent, quasi notet nativitate paulò ante factam, adeoque Magos paucis post Christum natum diebus advenisse statuunt. Sed idem verbum eodem tempore Gal. 4, 29. de Ismaele jam adulto usurpatur, de Mose trimestri Ebr. 11, 23. de continuo & diuturno studio. 1. Joh. 5, 18.

VIII. Futurum est vel primum, vel Secundum, & in Passiva Voce Paulo post Futurum. (Paulo post Futurum in toto N. T. non nisi semel usurpatur Luc. 19. v. 40. οἱ λίθοι κεκράζοντα^ι Leusdenius.)

Notæ 1. Præterita frequenter pro Præsenti in exprimenda actione solita adhibentur. Sic ἤλπικεν 1. Tim. 5, 5. sperat, id est sperare solet. ὁ παρῆσθηκώς qui adsto, Luc. 1, 19.

2. Imperativus Futuris caret. Huc addi vulgo solet Conjunctivus, cum tamen & apud bonos Autores & imprimis in N. Test. Futura in Conjunctivo occurrant. Sic κερδηθήσονται lucrifiant, 1. Pet. 3, 1. καυθήσωμαι comburar. 1. Cor. 13, 3. ἐληθήσῃ projicieris, Matth. 5, 25.

3. Aoristi ut Præteritorum Significatione gaudent: sic & Futurorum, præsertim positi in Coniunctivo, quin & Præsentis induunt, ut ἐ-
 ἀν θέλη, si volet. εὐδόκησα lubens & summa cum
 animi delectatione acquiesco Matth. 3, 17. ἑκά-
 θισαν sedent, Matth. 23, 2.

IX. In Modis & Temporibus *consideranda ve-
 niunt quoque.*

1. Numeri & Personæ.
2. Augmentum.
3. Litera Characteristica.
4. Deductio.
5. Conjugatio seu Terminatio.

CAP. I.

De

NUMERIS ET PERSONIS.

Nume-
 ri &
 Perso-
 næ.

1. Numeri *bic iidem tres*: Singularis, Dualis & Pluralis.

*Dualis apud Poetas frequenter, apud Oratores
 rarius, in N. T. nunquam occurrit.*

2. Personæ tres: Prima, Secunda, Tertia.

Regula: Prima pluralis exiens in *μεν* (quod fit
 in toto Activo, nec non Aoristis Passivis & Præteritis
 periphrasticè formatis) facit desiderari primam
 Dualis.

3. Tertia Pluralis exiens in *σι* vel *ται* (quod
 in Præsentis, Futuris ac Perfecto, excepto Optativo, nec
 non omnibus Aoristis Coniunctivi Modi) facit Secun-
 dam & Tertiam Dualis pares, aliàs Tertia Dualis
 definit in *ην*.

CAP.

CAP. II.

De

AUGMENTO.

I. Præteritis & Indefinitis cum Paulo post Futuro præfigunt Augmentum, quod in Indefinitis, Imperf. & Plusquamperfecto extra Indicativum denuo abjiciunt. Aug-
men-
tum.

Nota: εἶπον, εἶχον, καὶ εἶδον, extra Indicativum Augmentum in Indefinitis retinent.

II. Est vero Augmentum duplex: Temporale Temporalis & Syllabicum. pora-

III. Temporale Augmentum habent Verbale p. s. à Vocali & Diphthongo Mutabili incipientia. Sunt vero Vocales Mutabiles, α, ε, ο, Diphthongi αι, ει, αυ, ευ, οι, ες mutantur.

α	in	ξ	ἀκῶ audio, ἤκον, ἤκηκα.
ε		η	ἐλεῶ misereor, ἤλεον, ἤληκα.
ο		ω	ὀνομάζω nomino, ὠνόμαζον, ὠνόμακα.
αι		ξ	ἄρῳ tollo, ἤρον
ει		η	εἰκάζω assimilo, ἤκαζον ες εἴκαζον.
αυ		υ	αὐλίζομαι stabular, ἠυλιζόμεην.
ευ		ηυ	εὐχομαι precor, ἠυχόμεην, εὐδῶ dormio, ἠυδον, εὐθύνω complano, ἠυθυνον ες εὐθυνον.
οι		ω	οἰκέω habito, ὠκεον. His ex improprie addunt αι, ηι: αἶδω cano, ἠδον.

Regula.

Temporale unum est in omnibus Præteritis: Syllabicum non item, nisi cum ε. Positione longum

gum fuerit, ut: ἀκέω ἡκρον ἡκκα. αἶρω ἥρον ἥρκα. ἔτυπον, τέτυφα.

Nota 1. Verba, quæ ab aliâ aliqua Vocali vel Diphthongo incipiunt, Augmento plane carent, ut: ἱερατεύω, ἱεράτευον sacerdotio fungor, ἡχέω, ἡχεον sono, ὕβριζω, ὕβριζον contumelia afficio, ὤθω, ὤθον pello, ἔτάζω, ἔταζον vulnero.

2. Quatuor α immutatum retinent: ἄω spiro, αἶω audio, ἀηδέσσω, desuesco, ἀηδίζωμαι tristor,

3. Vocalem ε non in η mutant, sed augent, addito Jota, sequentia, ut:

ἔχω εἶχον habeo, ἔλω εἶλον capio, ἔλκω εἶλκον, ἔρύω εἶρυον, ἔλκνυω εἶλκνυον traho, ἔρπω εἶρπον, ἔρπνυζω εἶρπνυζον serpo, ἐσῆκω εἰςῆκειν permaneo, ἔπομαι εἰπόμην sequor, ἐργάζομαι εἰργαζόμην operor, εἰάω εἶαον sino, ἔω εἶον induo, ἐθίζω εἰθηζον consuefacio, ἔπω εἶπον dico, ἐστιάω εἰστίαον convivio excipio, ἐθω εἶθα consuesco, ἐρωτάω εἰρώταον interrogo, ἐρέω εἶρηκα, εἶρημαι dico, Luc. 4, 12.

4. E ante ο non mutatur, sed ο in ω vertitur, ut: ἐορτάζω ἐώρταζον festum celebroy. Huc Plusq. ἐώργειν pro ἡόργειν ex Perfecto ἐοργα, feci à ῥέζω.

5. Plurima ab οι incipientia, inprimis verò Composita ex οἶνⓄ ἔ οἶκⓄ, Augmento carent, ut οἶνόω οἶνοον vinō ingurgito, οἶκρὲς domum custodio, οἶκρέον. Sic οἶνίζω vinum oleo, οἶμάω concito, ἔ alia. Homerus tamen Il. δ. v. 3. νέκταρ ἐωνοχόει, ubi Didymus pro ὠνοχόει. Sic pro κατονομένⓄ, quod ex Platone citat Pollux l. 6. c. 3. legitur teste Budæo ἔ κατονομένⓄ vino obrutus. Usus ergo consulendus:

IV. Syllabicum Augmentum Verbum incipiens à Consonante, Syllaba auget præponendo ε, ut:

γράφω scribo, ἔγραφον λέγω dico, ἔλεγον.

Nota: I. Quando ε hoc est breve vel anceps, in Perfecto adhuc primam Consonam Verbi, & hinc Perfecto, à Consonante incipienti, in Plusquamperfecto Indicativo adhuc aliud ε præfigunt, ut: λέγω, ἔλεγον, λέλεχα, ἐλελέχην, θαυμάζω miror, ἐθαύμαζον, τεθαύμακα, προθεθαύμακα, (vid. supr. p. 42.) ἔτεθαυμάκειν, γράφω, ἔγραφον, γέγραφα, ἐγεγράφη.

Quando vero ε est longum positione, tunc idem est Augmentum Imperfecti & reliquorum Temporum, ut: ζητέω quaero, ἐζήτεον, ἐζήτηκα, ἐζητήκειν.

Hoc imitantur Verba à γν vel χρη incipientia, ut: γνωρίζω notum facio, ἐγνώρικα γρηγορέω vigilo, ἐγρηγόρεον, ἐγρηγόρηκα.

Singularia sunt:

κτάομαι acquirō	} facit }	κέκτημαι ἔκκτημαι.
πίπτω		πέπλωκα cecidi.
μνάομαι		μέμνημαι meminī.
πλάομαι		πέπλημαι volavi.

Hoc fit exinde, quia Poeta κ, μν, π, commune faciunt. Sunt & alia, quæ Geminationem baud recipiunt, quæ notavit Eustathius. χαλκεύω ære fabricor, ἐχάλκευμαι. βλάπτω lædo, ἐβλαμμαι. προσπατάλεϋω raxillis affigo, προσεπατάλευμαι. Cratinus. διαγλύφω undique sculpro, διέγλυπται. θλάω frango, ἐθλασμαι. &c.

II. Incipientibus à ρ loco Augmenti ubique Syllaba ρ præponitur, ut:

ῥέω fluo, ῥῥῶν ῥῥήκα. Quamvis Poeta id non semper observent. Vid. p. 55.

De Augmento Compositorum.

Aug-
men-
tum
Com-
posito-
rum.

I. Composita cum Præpositione, Augmentum habent in Medio; non enim Præpositio, sed Verbum augetur, ut: παραλαμβάνω assumo, παραλάμβανον. ἀφωπλίζω armis exuo, ἀφώπλιζον. π transiit in Φ ob rationem supra positam, p. 41. Si Consona ultima Præpositionis fuerit mutata, redit interjecto Augmento. Conf. p. 44.

Ultimas Præpositiones sequente Vocali abjiciunt, exceptis πρὸ & περὶ, quamvis πρὸ cum Augmento sæpe contrahatur, ut: περιέχω completo, περιέχον. προάγω precedo, προῆγον. πρόσδωκας pro πρόσδωκας prodidisti. Sic & ἀμφιέννυμι induo, ἀμφιελίσσω circumvolvo. Vid. p. 37.

II. Verba composita simplicis significatum retinentia augentur ab initio, ut: καθίζω ἐκάθιζον sedeo, ἐνέπω ἤνεπον alloquor, καθεύδω ἐκαΐδεδον dormio, καθέζομαι ἐκαθεζόμην sedeo.

III. Composita cum Nomine, vel α Privativo aut Comitativo, augentur ab initio, ut:

Φιλοσοφέω Philosophor, ἐΦιλοσόφειν.
ἀφρονέω amens sum, ἡφρόνειν.

IV. Composita cum Particulis εὐς & εὐ sequente Vocali Mutabili augentur in medio, alias ab initio, ut:

εὐσε-

δυσαρεσέω displiceo, δυσηρέσειον.

εὐεργετέω benefacio, εὐηργέσειον.

Αι δυσυχέω adversa fortuna utor, εδυσυχεον.

αἰδης ποθεῖται τοῖς δεδυσυχηκόσι, Lycorbr. Orcus desideratur ab infortunatis.

IV. Composita nonnulla, quorum Simplicia in usu non sunt, vel certè rarò occurrunt, augentur ab initio

ut: αἰμφισβητέω dubito, ἡμφισβήτειον.

ἀντιβολέω occurreo, ἡντιβόλειον.

Φροιμιάζω proæmio utor, εΦροιμιάζον.

Nonnulla augentur in medio, ut:

ἀπολάύω fruor, ἀπέλαυον.

ἐπιχειρῶ canor, ἐπεχείρησα.

προσκυνέω adoro, προσκύνησα.

ἐγχειρῶ in manus itado, ἐνεχέριον.

ἐγκωμιάζω laudo, ἐνεκωμιάζον.

ἐπιορκῶ rejero, ἐπιώρκειον.

προφητεύω vaticinor, προεφήτευσα.

V. Nonnulla utrinque augentur, ut ἀνορθόω erigo, ἠνώρθοον, ἐνοχλέω turbo, ἐνώχλειον.

Notetur: Ultimam Propositionis in κατὰ, ἀνὰ & παρὰ Poetice frequenter abjici in Ἐ extra Augmentum rationem, unde nobilis Literarum fit mutatio, vid. p. 41. ut:

ἀγκαλέω pro ἀνακαλέω terdoco.

ἀμφέρω pro ἀναφέρω sursum fero.

κάββαλε pro κατέβαλε deiecit.

καδδῦσαι pro καταδῦσαι demersisse.

κάππεσεν pro κατέπεσεν decedit.

παρφέρωμαι pro παραφέρωμαι transversus agor.

Sic ὑβάλλειν pro ὑποβάλλειν abjicere.

De Atticorum Augmento.

Aug-
men-
tum
Atti-
cum.

1. Attici Syllabicum Augmentum εἰν η mutant, ut: ἡδυνάμην pro ἐδυνάμην ποιῶ, ἡμελλον volui, pro εἰμελλον.

2. Temporalis Augmento Syllabicum insuper præponunt, ut: ἀνεώχθην Matib. 3. v. 16. ex ἀνοίγω aperio, quod ε extra indicat. quandoque manet, ut: ἀνεώχθῃναι. Sit ἀνδάνω placeo, ἐνδάνον pro ἡνδάνον. ὁράω video, ἰώραον, ἰώρανα. Hoc sortitur Spiritum Præsentis, secus ac alias Augmentum Syllabicum, Voss. p. 88.

Huc εἰνω similis sum, ἔλπω spero, ἔργω facio: quæ Attice sua Præterita Media augent, præpositio ε, ut: εἰοικα pro οἶκα, ἥολπα, ἔοργα.

Et hæc in Plusquamperfecto augentur adhuc in medio, ut: ἐώλπειν speraveram, ἐώργειν feceram, ἐώκειν similis fueram.

3. Pro λε ε με Augmenti perfecti ponunt ei, ut: εἰληφα, Matib. 27. εἰλεγμαι pro λέλεγμαι dictus sum. εἰμαρμαι pro μέμαρμαι ex μέρομαι fortior, pro quo etiam dicitur εμβραμαι elison, transposito ρ, ε inclusio ε.

4. In quibusdam Attici primam Consonam præmittunt omnino, ut: ἐβλάστηκεν à βλασάνω germino, ἐβέλευπεν à βελεύω consilio, ἐξέπηγεν ab ἐκπηγνύω congelo. ἐξεβίακον ab ἐκβεβιάζω vi expello, pro βεβλάστηκεν, βεβέλευκεν, ἐκπέπηγεν, ἐκβεβίακεν. Eusthat.

5. Repetunt frequenter in Verbis ab α, ε, ο, incipientibus, præter Augmentum Commune, duas priores Literas, ut:

ἐρίζω contendo, ἦρικα, ἐρήρικα.

ἐμέω νομο, ἤμεκα, ἐμμεσμένα, *Æl.*

ὀλέω, ὠλεκα, ὀλώλεκα *perdo.*

ὀλλυμι *perdo*, ὠλα, ὀλωλα ἔ ὠλολα *per Metath.*

ὀπῶ inusitat. *video*, ὠπα, ὀπωπα.

ὀρύσσω *fodio*, ὠρυχα, ὀρώρυχα.

Nota: In Reduplicationibus his Atticis Tertia initio longa mutat η in ε, ω in ο; sed ei ἔ εϋ, abieci ἂ Praepositivᾱ, οἱ ἔ & Subjunctiva, corripuntur, ut:

αἰλήθω ἤληκα αἰλήλεκα *molō, frango,*

ἐρωτάω ἠρώτηκα ἐρηρότηκα *interrogo,*

αἰλείφω ἤλειφα αἰλήλιφα *ungo.*

ἐλεύθω ἤλευθα ἐλήλυθα *venio.*

ἐτοιμάζω ἠτοίμακα ἐτήλομακα *paro.*

ἀκῶ ἠκηκα ἀκήκοα *audio.*

Sed ἐρήρικα ab ἐρείδω hareo, firmo, excipitur; ἐρήρικα enim est ab ἐρίζω litigo. Sic ab αἰρέω, αἰράρηκα, ἀναραιρεκῶς, Herod.

*Et hæc fere omnia Plusquamperfectum Temporaliter post augment, ut: ἠκηκόειν ex ἀκήκοα, ὀρώρυχα, ὠρορύχειν ab ὀρύτῳ *fodio.**

Excipe ἐληλύκειν ἔ ἐληλύθειν ab ἐλήλυκα ἔ ἐλήλυθα, veneram.

In hac Atticā Augmenti formatione occurret quandoque Epenthesis ἔ ο, ut:

ἄγω *duco*, ἦχα ἀγήοχα *pro ἀγηχα.*

ἔδω *edo*, ἦκα, ἐδήδοκα *pro ἔδημα, cum Epenthesi.*

Syllabæ δο. Sed Eustathius à Verbo ἐδόω, ἐδόσω, ἦδοκα, ἐδήδοκα deduci posse scribit.

De Augmento Jon. & Poet.

Jones & Poetæ in Augmento quasi liberi sunt:

Nunc enim illud addendum omittunt: nunc omittendum addunt: nunc Augmenta Temporum inter se permutant: nunc Syllabicum producunt, aut ε in η mutando, aut Consonam vel sequentem geminando, vel externam assumendo, *μι: τύπλον pro έτυπλον. έτέτυπον pro έτυπον. έτέτυπλον pro έτυπλον. κεικάρκειν pro έκεικάρκειν τοῖς εἰς εἰς. έδέγμην pro έδεδέγμην carius eram. ήβγλόμην pro έβγλόμην volebam. έληξα pro έληξα cessavi. έγδῶπῃσα pro έδῶπῃσα sonum edidi.*

Libertatem hanc imitantur & Attici. Unde saepe Augmentum Perfecti est etiam Augmentum Plusquamperfecti, *μι: νενομοθέτητο pro ένενομοθέτητο legem acceperat, Ebr. 7. 11. πεποιήκεισαν pro έπεποιήκεισαν, Marc. 15. 7. πατρανεναν, παραδέδωκεισαν pro παρεδεδώκεισαν tradiderant ib. v. 10. Sic δέδεκτο pro έδέδεκτο exceperat. Συμπεφύγει pro συνεπεφύγει confugerat. Sic τεθεμελίωτο pro έτεθεμελίωτο fundata erat. Matth. 7. 25. Luc. 6, 48.*

Augmentum præponunt Attici quandoque & illis Temporibus, quæ Augmento carent, *μι: κατέαξις confringet. Matth. 12, 20. κατεαγῶσι Aor. 2. Coniunct. Pass. Joh. 19, 31.*

CAP. III.

De

LITERA CHARACTERISTICA

I. Litera ante ω in Præsenti præcedens dicitur Characteristica.

REGULÆ.

1. Præsens, Imperfectum, Fut. 2. & Aor. 2. habent eandem Characteristicam, *μι: τύπω, έτυπων, τυπῶ, έτυπον, τυπήσομαι, τυπῶμαι.*

2. Quam

2. Quam Characteristicam habet Fut. I. eam habet & Aor. I. ut: ἴψω ἔτυψα ἔτυψάμην.

3. Perfecti Characteristica manet & in Plusquamperfecto, ἴτυφα ἔτελύφειν, ἴτυπα ἔτελύπειν, ἴτυμαι ἔτελύμην.

II. Est vero hæc Litera in tribus inprimis notanda, in Præfenti, Futuris & Præterito. Ab his enim reliqua tempora omnia dependenti.

III. Character Futuri primi est σ. Hinc ante Præfentis in Futuro assumendum est σ, ut:

ἀκῶ audio.

ἀκῶσω.

θύω suffio,

θύσω.

αἰνέω laudo,

αἰνέσω.

τίθῃμι.

θήσω ex θέω pono.

δίδωμι do,

δώσω ex δόω.

λέγω	dico,	λέγσω	}		}	λέξω.
πλέκω	plico,	πλέκσω		pro		πλέξω.
βρέχω	irrigo,	βρέχσω		quo		βρέξω.
λείβω	libo,	λείβσω	}	est	}	λείψω.
τέρπω	delecto,	τέρπσω				τέρψω.
γράφω	scribo,	γράψω	)		)	γράψω.

Nota: Si præcedens Consona cum σ non transit in Duplicem, extrudenda ea est, ut: P. 42.

ᾄδω cano, ᾄσω pro ᾄδσω

πλήθω impleo, πλησω pro πλήθσω.

ἀνύτω perficio, ἀνύσω pro ἀνύτσω.

Φράζω dico, Φράσω pro Φράζσω.

ἐξελάζω, ἐξελάσασθε, Matth. 2, 8. inquire, Aor.

1. Imper.

(ψ mutatur.

ἴπῃω ἴψω pro ἴπῃσω, τ extruditur, ἔψω in
Exceptio.

Verba, quorum Characteristica λ, μ, ν, ρ, (Li-

p. 187. *teræ Immutabiles pag. 40. de Mut. Conson. n. 3.) in Futuro σ, quod Æoles assument, communiter respuunt, ut dicetur inferius ad Futuram I.*

Nota I. Verba in εω, αω ε' οω mutant ε & α in Futuro I. in η, ο in ω ut: ποιέω facio, ποιήσω. βοάω clamo, βοήσω χρυσόω in auro, χρυσώσω.

Excerpti. in quibusdam ε, α, & ο manent, ut: τελέω τελέσω perficio, ἀρκέω ἀρκέσω adjuvo, κοπιάω κοπιάσω laboro, ἐμέω, ἐμέσω νομο, ἄρω ἀρόσω aro. Et quidem.

{ 1. ante ω habent ι, vel ε.

1. α Presentis { 2. desinunt in λάω ε' ράω, quando in Futuro retinent, quæ { ante λ ε' ρ præcedit Vocalis.

{ 3. Dissyllaba sunt, nec gignunt Verba in μι, ut:

κοπιάω	laboro	κοπιάσω.
εάω	sino	εάσω.
γελάω	rideo	γελάσω.
περάω	transseo	περάσω.
κλάω	frango	κλάσω.
δράω	ago	δράσω.

2. Verba in οω, a Nominibus non derivata, ο retinent, ut: ὁμόω juro ὁμόσω, ἀρόω aro, ἀρόσω. Item, quæ à se formant verba in σκω ε' νύω, ut: βόω seu βόσκω pascō, ομόω seu ὁμνύω juro.

3. Nonnulla Futurum hoc utroque modo formant, ut:

καλέω	καλέσω ε' καλήσω,	voco, Sic:
Φρονέω sapio,	Φρονέσω ε' Φρονήσω.	
αἰνέω laudo	αἰνέσω	αἰνήσω.
πονέω laboro	πονέσω	πονήσω.
κορέω satio	κορέσω	κορήσω.

II. Quædam in ζω, in primis σχετλιαστικά, id est miserationi apta, habent in Futuro ξω, seu σ more Dorico in ξ mutant, ut:

αἰαλάζω	jubilo	αἰαλάξω.
αἰαπαζω	populo	αἰαπάξω.
αἰάζω	ejulo	αἰάξω.
οἰμώζω	ploro	οἰμώξω.
γρύζω	grunnio	γρύξω.
ατύζω	terreo	ατύξω.
βρίζω	dormio	βρίξω.
ἐγγυαλίζω	præbeo	ἐγγυαλίξω.
θρυλλίζω	susurro	θρυλλίξω.
καυάζω	contero	καυάξω.
κράζω	clamo	κράξω.
ὀλολύζω	ululo	ὀλολύξω.
σάζω	stillo	σάξω.
σαλάζω	id. - -	σαλάξω.
σενάζω	suspiro	σενάξω.
σηρίζω	firmito	σηρίξω.
σίζω	pungo	σίξω.
συφελίζω	quatio	συφελίξω.
σφύζω	salio	σφύξω.
τρίζω	strido	τρίξω.
ἐλελίζω	vociferor	ἐλελίξω.

Vide Gualperii Grammaticam & Notas Antefignani ad Clenardum, ex quibus hæc Verba adducta sunt, Nonnulla & σ & ξ habent, ut:

ἀρπάζω rapio, ἀρπάσσω & ἀρπάξω.

ἀτίζω vilipendo, ἀτίσσω & ἀτίξω. Sic:

δισάζω dubito, νυσάζω dormito, σαλπίζω buccino,

ἐμπαζω curo, μερμηρίζω cogito, σφάζω jugulo,

τάζω tendo, βάζω loquor, quod in Præter. κτανιων.

Tria ante ξ habent γ, λήξω à λήγω frideo, κλάξω à κλάγω vel κλάζω clango, πλάξω à πλάζω disrupo. Vide de his Grammaticos laudatos.

IV. Verba, quorum Characteristica est σ vel τ, formant Futurum Primum & Secundum non secus, ac si Characteristica Litera esset γ, ut:

Fut. 1. Fut. 2.

πράττω facio, (πράγω) πράγσω, πράξω, πραγῶ, ὀρύσσω facio, (ὀρύγω) ὀρύγσω, ὀρύξω, ὀρυγῶ.

Excipe πλάττω singo, πλάσω, λεύσσω aspicio, cuius Futurum extare negat Eustathius. Sic ἰμάσσω loris cedo, ἰνάσσω do fortitudinem, πάσσω spargo, λίσσω supplico. Antesign.

ξ σ habent ἐρέσσω remigo, Φρίττω horreo.

Chara- V. Characteristica Futuri Secundi eadem
cterist. est, quæ Præsentis pura, ut:

Fut. 2. τυύω τυυῶ, λέγω λεγῶ. Notanter dico Pura.
p. 58. Hinc in Verbis, quæ in πω & κω desinunt, cum τ Characteristica Litera non sit, sed aliunde more Attico ob Eupboniam assumpta, tollenda ea erit. Et quum ob istud τ Characteristica propria mutata fuerit juxta Reg. i. pag. 41. redit illa hinc denuo juxta p. 44. Reg. Gen. ut: τυύω τυυῶ. τίω παρίω, τεκῶ. Ελάττω λαδο, Ελαβῶ. κρύττω abscondo, κρυβῶ. καλύπτω καλυβῶ, ubi β redit. σκάπτω fodio, σκαθῶ. ῥάπτω consuo, ῥαφῶ. θάπτω sepelio, ταφῶ. βάπτω lavo, βαφῶ. ῥίπτω projicio, ριφῶ &c. ubi φ Præsentis redit. Φράζω dico, Φραδῶ, quasi scriptum esset Φράθω, sic δ redit.

De Charactere Perfecti.

Chara-
cterist.
Per-
fect.

VI. Verba, quæ $\left\{ \begin{array}{l} \sigma \\ \xi \\ \psi \end{array} \right\}$ explicite $\left\{ \begin{array}{l} \text{habent} \\ \text{in Per-} \\ \text{fecto.} \end{array} \right\}$ $\left\{ \begin{array}{l} \kappa. \\ \chi. \\ \phi. \end{array} \right\}$

ιη: ἄδω cano ἄσω ἤκα,
 πλήθω impleo πλήσω πέπληκα.
 φράζω dico, φράσω πέφρακα.
 ἀκῶ audio, ἀκῶ ἤκακα
 τίω honoro, τίσω τέτικα.
 ποιέω facio, ποιήσω πεποίηκα.
 τίθημι pono, θήσω, θέθεικα προτέθεικα. p.15.
 λέγω dico, λέξω λέλεχα.
 πρέπω verto, πρέψω τέτρεφα. Fun-
 damentum vide p.40. Reg.1. Litora &c.

CAP. IV.

De

DEDUCTIONE.

1. Omnia Tempora formantur à Præsenti, idque vel immediate, vel mediate.

2. Immediate à Præsenti formantur Imperfectum, Futurum 1. & 2.

3. Mediate reliqua. Et quidem mediante Futuro Primo, dependet à Præsenti Perfectum, à quo Plusquamperfectum & Aoristus Primus: mediante Futuro Secundo Aoristus Secundus.

4. In reliquis, extra Indicativum, Modis Cognata Tempora à cognatis in quavis δια-
 θέσει formantur, mutata tantum Termina-
 tione.

Tempo- ra de- pendent à Præ- senti vel	Imme- diate	{ Imperfectum Futurum 1. Futurum 2.		{ Plusquāperfectū	
		{ Futu- ro 1. unde	{ Præteri- tum Acti- vum à quo	{ Perf. Pass. unde	{ Aorist. 1. Pass. à quo Fut. 1. Pass. Plusquā- perf. & Paulo post Fut.
	{ Aor. 1. Unde Aor- ist. 1. Med. Vocis				
	{ Futu- ro 2. unde		{ Aorist. 2. hinc		
		{ Perfectum Mediæ Voc.			
{ Mediæ Voc.					

Dedu-
ctio tria
requi-
rit.

In Deductione Temporum ad tria respiciendum.
 1. Terminatio est mutanda, si alia erit in for-
mando, ac fuit in formato.
 2. Characteristica, si alia est in formando, est
assumenda nova.
 3. Augmentum, si quod formandum habet,
præponendum.

CAP. V.

De

CONIUGATIONE ET TERMINATIONE.

1. Præsens & Imperfectum, sic etiam
Perfectum & Plusquamperfectum extra
Indicativum eandem ubique Vocem, ean-
dem Terminationem habent.

2. Ter-

2. Terminatio Futurorum omnium Modorum eadem est cum Terminatione Præsentis cujusvis Modi, *tantum Ultima Futuri 2. Activi* (τυπῶ, τυπεῖν) ac *Penult. Optat. Activi* (τυποῖμι) & *Indicat. Medii* (τυπῶμαι) circumflectuntur, ut:

Præs. Indic. τύπω τύπεις τύπει.

Futur. 2. Indic. τύψω τύψεις τύψει.

Futur. 2. Ind. τυπῶ τυπεῖς τυπεῖ.

Præs. Optat. τύποίμι τύποις τύποι.

Futur. 1. τύψοίμι τύψοις τύψοι.

Futur. 2. τυποῖμι τυποῖς τυποῖ.

Præsens Infinit. τύπειν.

Futur. 1. τύψειν.

Futur. 2. τυπεῖν.

Præs. Ind. Pass. τύπομαι τύπη τύπεται.

Pass. { *F. 1.* τυφθήσομαι τυφθήσῃ τυφθήσεται.

{ *Fut. 2.* τυπήσομαι τυπήσῃ τυπήσεται.

{ *Paulo post F.* τετύπομαι, τέτυπη τετύπεται.

Nota: Ultimæ Futurorum, & illæ, quæ in conjugando eis succedunt, quando circumflexum sustinere debent, & Præsentis in ει, ο in & mutant, *Rationem pete ex naturâ circumflexi p. 67.*

Reg. 1. ut: τυπῶ τυπεῖς τυπεῖ, τυπεῖτον, τυπεῖτον,

τυπῶμεν τυπεῖτε τυπῶσι. σελῶ μιιταμ, λείς, λεί, σε-

λεῖτον σελεῖτον, σελῶμεν σελεῖτε pro σελεῖτον σελῶ-

μεν, ut: τύψετον τύψομεν, *Partic.* σελῶν σελῶν pro

σελῶν, ut: τύψων τύψον. σελῶμαι, λῆ, λεῖται. σελῶ-

μεθα &c. ut: τύπομαι τύπη τύπεται, τυπόμεθα

&c.

3. Terminatio Aorist. 2. eadem est cum Ter-

minatione Imperfecti in omnibus Modis in Activo & Medio, *ut:*

Aor. 2.	ἐτύχων	ἐτύπες.
Imperf.	ἐτύχον	ἐτύπεις.
Aor. 2. Imperat.	τύχε	τύπετω.
Pres.	τύχει	τύπεται.
Aor. 2. Med.	ἐτυπόμην	ἐτύχῃς. &c.
Imperf.	ἐτυπόμην	ἐτύπῃς.
Aor. 2.	τύπωμαι	τύχῃ.
Imperf.	τύπωμαι	τύπῃ.

In Voce Passiva vero Aor. 1. & 2. peculiarem habent Coniugationem.

4. Coniunctivus in omnibus Temporibus Terminationem Præsentis Indicativi in quavis διαθέσει & Personis retinet, tantum ε Præsentis Indicativi in η, & ο in ω mutatis: Quod si Jota fuerit Indicativo adscriptum, supponitur, & vero abjicitur, ut: *Terminatio Præsentis Activæ Vocis est.*

S. ω, εις, ει.	Coniunct.	ω, ης, η.
D. ετον, ετον.		η/ον, η/ον.
P. ομεν, εις, χσιν.		ωμεν, η/ς, ωσιν.

In Voce Passiva & Media.

S. τύπωμαι, η, ε/αι.	In Coniunct.	ωμαι, η, ηται.
D. όμεθον, ε/ον, ε/ον.		ώμεθον, η/ον, η/ον.
P. όμεθα, ε/ε, ον/αι.		ώμεθα, η/ε, ων/αι.

5. Quam Terminationem habet Præsens Optativi, eam & reliqua Tempora in Optativo omnia habent, excepto Aoristo i. ubi loco α est ε in Act. & Med. Passiva vero Vox habet in Aoristis ει, ut: sicut dico τύπτοιμι, sic γελῶφοιμι. Perf. γύψοιμι Fut. 1. τυπώοιμι Fut. 2. τύπωοιμι Aor. 2. γύψαι.

ἴψαμι, Aor. 1. Med. τυπώσοιμην, Sic ἴψοιμην
 Fut. 1. ἴπσοιμην Fut. 2. ἴψοῦμαι Fut. 1. Pass. ἴπην-
 σοιμην. Fut. 2. ἴψομαι Paulo post Fut. ἴψομαι
 Aor. 1. Pass. ἴπην Aor. 2. Pass. Eadem est ratio reli-
 quarum Personarum.

Nota. Hæ de Terminatione Regulæ probè
 inculcandæ sunt, siquidem singulare subsidi-
 um præstant memoriæ, ut, si tenuero Præsen-
 tis Indicativi Terminationem, jam etiam Ter-
 minatio totius Coniunctivi mihi nota erit,
 Conjugatioque omnium Temporum &c.

Dividitur vero Conjugatio in tres Voces; in
 Activam, Passivam & Mediam.

De quibus jam in Specie agitur, si prius quedam
notata fuerint de Dialectis Regulæ, quæ cum superiore
Vocal. & Conson. mutatione fundamentum ponunt
sequentium in singulis Temporibus Dialectorum.

R. 1. Dores in Tertiis Personis Plur. σι in ῖ
 mutant, & simul υ ex γ maxime non Circum-
 flexo, & ι ex ει abjiciunt, ut: ἴπῳσι pro ἴπῳσι,
 ἴπῳσι vel ἴπῳσι pro ἴπῳσι διδῶσι pro διδῶσι, ἴ-
 ἴπῳσι pro ἴπῳσι, ἴπῳσι pro ἴπῳσι, ἴπῳσι pro
 ἴπῳσι, ἴπῳσι pro ἴπῳσι, ἴπῳσι pro ἴπῳσι, ἴπῳσι
 ἴπῳσι pro ἴπῳσι decipiunt, ἴπῳσι pro ἴπῳσι, ἴπῳσι
 ἴπῳσι pro ἴπῳσι vincunt.

2. Bæoti in Imperfecto & Aoristo utroque
 Indicativi & Optativi Activæ Vocis Tertiam
 Plur. per σαν formant, ut: ἔτυπῳσαν pro ἔτυπῳσαν,
 ἔτυπῳσαν pro ἔτυπῳσαν, ἔτυπῳσαν pro ἔτυπῳσαν, ἴπῳ-
 σαν pro οἰεν. ἴπῳσαν pro αἰεν &c.

3. Contra faciunt ejusdem Personæ Syncope in Aor. utroque Passivo, tollendo σα & mutando sæpe insuper etiam η in ε ut : ἐτύφθην & ἐτυφθεν pro ἐτύφθησαν, ἐτύπην & ἐτυπεν pro ἐτύπυσαν.

Huc referuntur Tempora Verborum in μι Terminationem & flexionem Aoristorum Passivæ Vocis habentia, ut : ἐτίθεν pro ἐτίθεσαν, ἔθεν pro ἔθεσαν, ἴσαν pro ἴσασαν, ἔσαν pro ἔσασαν, ἔδιδον & ἔδον pro ὀσαν, ἔζευγνυν pro ὕσαν, ἦν vel ἦεν pro ἦσαν, ἔβαν pro ἔβησαν à βαίνω vado.

4. Secundis Personis in σ Æoles interdum addunt θα, ut : ἐπηθα pro εἰπῆς dixeris, ἐφηθα pro ἔφης dixisti, ἦθα pro ἦς eras Matth. 26. v. 69. οἶδαθα & per Synopen οἶθα pro οἶδας nosti.

5. Iones, Æoles & Poetæ Imperfecta & Aoristos formant in σκον, ac per cæteras Personas ita flectunt, abjecto Augmento ut : τύπλεσκον ἴπλεσκες, &c. φιλέεσκον & φίλεσκον diligebam, τύψασκον, τύπεσκον &c.

Sic in Verbis in μι ut : τίθεσκον pro ἐτίθην, δίδοσκον pro ἐδίδων, ἔσκον pro ἦν &c.

Imperfectum Pass. & Med. ἔτ & utrumque Aoristum Med. formant in σκόμην &c. ut : τυπτεσκόμην, τυψασκόμην, τυπεσκόμην, σκῆ, σκετο.

6. Imperativo Monosyllabo contracto nonnunquam additur Syllaba θι Paragogica, ζῆθι pro ζῆ ex ζάε vive, πλεῖθι pro πλεῖ ex πλέε naviga.

7. Attici Syncopen faciunt in 3. Plur. Temporum Imperativi Act. Med. excisa Syllaba σα, & qui.

quidem ita, ut Personæ Activæ similes fiant Genitivis Pluralibus Participiorum ejusdem Temporis, ut: γελόντων pro γελάτῳσαν ridento, ἐπιχαιρόντων pro ἐπιχαιρέτῳσαν gaudento, ἀφαιρείων pro ἀφαιρέίῳσαν auferunt, τυψάδιων pro τυψάδιῳσαν, τυπέδιων pro τυπέδιῳσαν.

8. Præsens Optativi in Circumflexis formatur ab Atticis per *ην*, ut: ποιοίην, οίης, οίη ἔσ. in modum Aor. 1. Passivi, pro ποιοῖμι, Contr. ex ποιέοιμι, βοῶην pro βοῶμι, ex βοάοιμι, χρυσοίην pro χρυσοῖμι ex χρυσόοιμι.

Sic & Barytona quædam, ut pro τρέφοιμι *νυτρίαν*, τρεφοίην.

9. Iones Tertiis Personis singularibus Coniunctivi Act. & Med. in *η* annectunt *σι* vel *σιν*, ut: τύπησι pro τύπη, τετύπησι pro τετύπη.

Huc referatur ἦσι pro ἦ, *σι*. Item δῶσι pro δῶ. Aorist. 2. dederit.

10. Tempora Infinitivorum in *ν* & *ναι* (quando scil. *ν* in *ναι* non est Characteristica, sed Terminalis litera) formantur Ionice per *μεν* Att. & Dor. per *μεναι*, Poet. per *μμεναι*, ut: τύπειν τυπείμεν τυπείμεναι τυπείμμεναι, ποιεῖν ποιέμεν ἔσ. γελαῖν ridere, γελαίμεν ἔσ. τυφθῆναι, ἦμεν, ἦμεναι, τιθέναι Poet. etiam τιθῆναι, ἔ τιθήμεναι τιθέμεν ἔσ. ἰσάναι ἰσάμεν, σῆναι σῆμεν ἔσ. διδόναι διδόμεν, δῆναι δόμεν ἔσ. ζευγνύναι ζευγνύμεν ἔσ. εἶναι εἶμεν εἶμεναι εἶμμεναι Aoles Infinitivos in *αν* ἔσ. *super* αἰς ἔσ. οἰς, : ut γελαῖς pro γελαῖν, ὑψοῖς pro ὑψεῖν excolere.

Sequitur

ARTICULUS

De Acti

Præmissio Verbi Activi

Typus Verbi

Indicativus.	Imperativus.	Optativus.	
Præs.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{τύπῳ, εἰς, εἰ,} \\ \text{στον, στον,} \\ \text{ομεν, ετε, ἔσσι.} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{τύπῃ, ἔτω,} \\ \text{στον, ἔτον,} \\ \text{ετε, ἔτωσων.} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{τύπῳιμι, οἷς, οἷ,} \\ \text{οἶτον, οἷτην.} \\ \text{οἶμεν, οἶτε, οἶεν.} \end{array} \right.$
Imperfect.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{ἔτυπῳν, εἰς, εἰ,} \\ \text{στον, ἔτην.} \\ \text{ομεν, ετε, ον.} \end{array} \right.$	Extra Indicativum cum Præsenti coincidit.	
Perfect.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{τέτυθα, ας, ε,} \\ \text{ατον, ατον,} \\ \text{αμεν, ατε, ασι.} \end{array} \right.$	Habet Terminationem Præsentis.	Præsentis Terminationem & reliqua Tempora habent, tantum in Aoristo Primo loco & est ubique
Plusq.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{ἔτετύφην, ῥς, ῥ,} \\ \text{ειτον, εἶτην.} \\ \text{ῥπεν, ῥτε, ῥσαν.} \end{array} \right.$	Extra Indicativum Perfecti Terminationem habet.	αι
Aorist. I.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{ἔτυψα, ας, ε,} \\ \text{ατον, ἀτην.} \\ \text{αμεν, ατε, αν.} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{τύψον, ἀτω-} \\ \text{ατον, ἀτων.} \\ \text{ατε, ἀτωσαν.} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{τύψαιμι.} \end{array} \right.$
Aorist. 2.	ἔτυπον.	τύπε, ἔτω, Habet ubique Terminationem	τύποιμι.
Fut. I. τύψω	{	Habet perpetuo Terminationem	τύψοιμι.
Fut. 2. τυπῶ,			τυπῶμι

nunc

LUS L

vâ Voce

quoad Terminationes Typo.

Activi.

Conjunctivus.	Infinitivus.	Participium.
τύπῳ, ἧς ἡ ἡτον, ἡόν, ωμεν, ἡε, ωσι.	τύπειν	τύπων, οντι. στα, στας. ον, οντι.
Habent Tempora hæc omnia Ter- minationem Præ- sentis Conjun- ctivi.	τετυφέναι.	τετυφώς, ότι. ψα, ψας ός, ότι,
τύψῳ, ἧς, ἡ,	τύψαι.	τύψας, αντι. ασα, άσσης. αν, αντι.
τύπῳ.	τυπειν.	τυπῶν όντι.
Imperfecti cujusvis Modi,		
caret.	τύψεν.	τύψων.
cujusvis Modi Præsentis caret.	τυπειν.	τυπῶν ειντι.

Indicativus Modus

Præsens: τύπω τύπεις τύπεις.
 τύπεις τον τύπεις τον.
 τύπουμεν τύπεις τύπεις.

ποιέω ποιῶ, ποιέεις ποιῆς, ποιέεις ποιῆς,
 ποιέετον ἔτον, ποιέετον ἔτον.
 ποιέομεν ἔμεν, ποιέετε ἔτε, ποιέετε ποιῆς.

Contractionis rationem pete ex p. 29. 30.

Accentus ex pag. 91.

βοάω βοῶ, βοάεις ᾶς, βοάεις ᾶς.
 βοάετον ᾶτον, βοάετον ᾶτον.
 βοάομεν ὦμεν, βοάετε ᾶτε, βοάετε ὦσι.

Contractio fit juxta p. 28. Accentus ratio
 petatur ex pag. 91.

χρυσόω ὦ, χρυσόεις οῖς, χρυσόεις χρυσόις
 χρυσόετον ἔτον, χρυσόετον ἔτον
 χρυσόομεν ἔμεν, χρυσόετε ἔτε, χρυσόετε
 χρυσόις.

Contractionis & Accentus ratio ex superio-
 ribus adducenda est.

Dor. 2. & 3. Sing. τύπεις τύπεις. p. 17. Æol. ης, η,
 p. 25.

Dor. 1. Plur. habet ομες p. 52. lit. v, n. 3.

3. οντι p. 171. Reg. 1.

Cur Prima Dualis desit, vid. p. 154. fine.

Cur 2. & 3. Dualis pares, vid. p. 154.

Imperfectum.

*De Deductione vide cap. 4. n. 2. & finem Capituli.
De Character. cap. 3. Reg. 1. p. 162. De Augmento c. 2.
n. 2. 4. p. 155. 157.*

ἔτυπλον ἔτυπτες ἔτυπτε.
ἐτύπλεον ἐτυπλέτην.
ἐτύπλομεν ἐτύπλετε ἔτυπλον.

*Jon. τύπτεσκον, σκες, σκε, ετον, έτην, σκομεν, σκετε,
σκον. p. 172. Reg. 5.*

Dor. Plur. ἐτύπλομες, ut in Pres.

Bæot. 3. Plur. ἐτύπλοσαν, p. 171. Reg. 2.

Rom. 3. 13. legunt probatiora Exempla ἐδο-
λιῶσαν; alia ἐδολίωσαν, ubi non tantum Imper-
fectō consuetudo & continuatio indicatur, si-
cut & Job. 1. 44. ἐποίει, L X X. juxta morem &
consuetudinem Jobi notat, quod Ebraeus per
Futurum suo expressit modo; sed & ἐδολιῶσαν
dicitur pro ἐδολίω, *ad dolum utebantur*, ubi est
& contractio, & more Bæotico ν in σαν muta-
tum. Vide Commentar. meum in c. 3. Rom.
p. 180.

Σic ἐποίηον, ον ἐποίεις εις, ἐποίεις ει,
ἐποιέειον εἶτον, ἐποιεέτην εἶτην.
ἐποιέομεν ὠμεν, ἐποιέετε εἶτε, ἐποίηον ον
ἐβόαον ων, ἐβόαες ας, ἐβόαε α.
ἐβοάετον ᾠτον, ἐβοαέτην ᾠτην.
ἐβοάομεν ὦμεν, ἐβοάετε ᾠτε, ἐβόαον ων.

Contractio & Accentus è Superioribus
monstrentur.

ἐχρύσοον ἔν, ἐχρύσοες ἔς, ἐχρύσοε ἔ.
 ἐχρυσόετον, ἔτον, ἐχρυσόετην, ἔτην.
 ἐχρυσόομεν ἔμεν, ἐχρυσόετε ἔτε, ἐχρύσοον, ἔν.

De Contractione & Accentu vid. p. 31. seq.
 & p. 91.

Fut. I.

Futurum I.

De Deductione consule c. 4. n. 2. & finem Capitis.
 De Terminatione c. 5. n. 2. De Charact. c. 3. n. 2. & 3.
 p. 163.

τύψω	τύψεις	τύψει.
	τύψετον	τύψετον.
τύψομεν	τύψετε	τύψασι.
Sic βοήσω	βοήσεις	βοήσει.
ποιήσω	ποιήσεις	ποιήσει.
θήσω	θήσεις	θήσει.

Vide p. 164. Not. I.

Annotationes.

p. 40.

I. Verba, quorum Characteristica λ, μ, ν, ρ, Ultimam Futuri circumflectunt, & Penultimam; si longa est, corripunt, abjiciendo ex λλ & μν, nec non αι & ει, Subjunctivam, & Ancipites corripiendo, ut: νέμω νεμῶ distribuo, ψάλλω ψαλῶ cano, τέμνω τεμῶ secō, αἶρω ἀρῶ tollo, σπείρω σπερῶ semino, ποιμαίνει pascet ex ποιμαίνω Matth. 2, 6.

Et conjugantur ita:

σελῶ	σελεῖς	σελεῖ,
	σελεῖτον	σελεῖτον.
σελῶμεν	σελεῖτε	σελῶσι.

Ras

Rationem mutationis propter Accentum
pete ex p. 169. not. 1.

2. Attici in Polysyllabis Futuris ω ab $\zeta\omega$, p. 57.
tollunt σ , & ultimam circumflectunt, ut: $\epsilon\delta\alpha$.
 $\Phi\iota\delta\sigma\iota$ solo equabunt, Luc. 19. 44. $\kappa\omicron\mu\iota\epsilon\iota\tau\alpha\iota$ reporta-
bit, Ephes. 6. 8.

Dores (1) dicunt $\omicron\mu\epsilon\varsigma$ in 1. & $\omicron\nu\tau\iota$ in 3. Plur. *ut*
in Præs.

(2) Circumflectunt Personas, ut: $\tau\upsilon\psi\omega$ $\epsilon\iota\varsigma$ $\epsilon\iota$
 $\epsilon\iota\tau\omicron\nu$ $\epsilon\iota\tau\omicron\nu$, $\delta\mu\epsilon\nu$, ($\delta\mu\epsilon\varsigma$ p. 52. $\epsilon\upsilon\mu\epsilon\nu$, $\epsilon\upsilon\mu\epsilon\varsigma$ pag. 25.)
 $\epsilon\iota\tau\epsilon$, $\delta\sigma\iota$, ($\delta\nu\tau\epsilon$, $\epsilon\upsilon\sigma\iota$ & $\epsilon\upsilon\nu\tau\iota$.)

Futurum 2.

De Deduct. c. 4. n. 2. $\epsilon\varsigma$ finem Capitis. De Termina-
tione c. 5. n. 2. p. 219. De Lit. Char. p. 166. n. 5. Fut. 2.

$\tau\upsilon\pi\omega$

$\tau\upsilon\pi\epsilon\iota\varsigma$

$\tau\upsilon\pi\epsilon\iota$.

$\tau\upsilon\pi\epsilon\iota\tau\omicron\nu$

$\tau\upsilon\pi\epsilon\iota\tau\omicron\nu$.

$\tau\upsilon\pi\delta\mu\epsilon\nu$

$\tau\upsilon\pi\epsilon\iota\tau\epsilon$

$\tau\upsilon\pi\delta\sigma\iota$.

Annotationes.

1. Penultima, si est longa, plerumque cor-
ripitur.

2. Hinc η & ω Præsentis Penultimæ Syllabæ
in α mutatur: $\alpha\iota$, $\alpha\upsilon$ & $\alpha\upsilon$ abjiciunt Subjuncti-
væ: $\epsilon\iota$ verò & $\epsilon\upsilon$ priorē, & Ancipites corripun-
tur, ut: $\lambda\acute{\eta}\theta\omega$ lateo $\lambda\alpha\iota\theta\omega$. $\sigma\acute{\eta}\pi\omega$ putrefacio $\sigma\alpha\pi\omega$.
 $\tau\acute{\rho}\alpha\gamma\omega$ rodo $\tau\tau\alpha\gamma\omega$. $\epsilon\nu\acute{\alpha}\rho\omega$ occido $\epsilon\nu\alpha\rho\omega$. $\acute{\alpha}\kappa\acute{\upsilon}\omega$ au-
dio $\acute{\alpha}\kappa\omicron\omega$. $\lambda\epsilon\iota\pi\omega$ relinquo $\lambda\iota\pi\omega$. $\tau\acute{\epsilon}\upsilon\chi\omega$ paro $\tau\upsilon\chi\omega$.
 $\Phi\acute{\epsilon}\upsilon\gamma\omega$ fugio $\Phi\upsilon\gamma\omega$.

Accusat Angelus Canin. in Hellen. Gramma-
ticos, quod nimium in informatione Temporum haud
usitatorum audaces sint, quod ipsum si $\epsilon\varsigma$ nobis hic

acciderit, mirum non erit. Sunt enim paucissima Verba in omnibus Temporibus usitata, unde haud raro à posteriori saltem genuinam alicujus Temporis formationem cognoscimus, quod analogicè ponendum est, utut inusitatum sit, quæ ratio nec ipsi Angel. Canin. displicere poterit, quum p. 172. exinde, quod Aor. 2. Pass. habet ἐνόπην scissus sum, concludat, Aor. 2. Act. fore ἐκοπών. Sic ex ἐκλάπην furto ablatu sum, ἀπὴν ἀλάγην dimissus sum, ἐσκάφην fossus, ἐβλάβην latus, ἐκρύβην absconditus, ἐτάφην sepultus, ἐρρίφην projectus, ἐρράφην consutus sum, ἐδρύφην laniatus, ἐσμύγην absumtus sum, genuinam Aoristi Secundi Act. inusitati, ut ipse testatur, formationem colligimus; quod & reliqui Grammatici omnes faciunt, ne & nobis id, quod Futuri Secundi formationem ex Aorist. 2. formâ usitatâ quandoque desumpserimus, vitio vertas.

λ, μ, ν, ρ, 3. Verba, quorum Characteristica λ, μ, ν, ρ, formant Futurum Secundum ut Futurum primum, tantum observato, quod & Dissyllaborum mutetur in α, ut:

τέλλω mitto	τελῶ	ταλῶ.
ὀφείλω debeo	ὀφελῶ in 1. & 2. Fut.	
νέμω distribuo	νεμῶ	ναμῶ.
κάμνω laboro,	καμῶ in 1. & 2. Fut.	
σπείρω semino,	σπερῶ	σπαρῶ.

E Dissyllaborum etiam in aliis, quæ Liquida ante vel post & habent, mutatur in α, ut:

πλέκω	πlico	πλακῶ.
κλέπτω	furor	κλαπῶ.
πέρθω	diruo	παρθῶ.

Exci-

Excipiuntur tria : λέγω dico λεγῶ, Φλέγω cremo
Φλεγῶ, Ελέπω video Ελεπῶ.

4. Verba, quorum Characteristica Literæ ζ
vel σ ε τ, quando in Futuro Primo habent ξ,
assumunt hic γ, quando σ, habent δ, ut:

πράττω ago,	πράξω	πραγῶ
Φράζω dico,	Φράσω	Φρωδῶ.

ὀζω oleo, ὀσω ὀδῶ. Hinc Perf. M. ὤδα, vide Anom.

5. Verba in εω & αω formant hoc Futurum εω, αω,
Secundum extruso ε & α Præsentis ut:

εύρεω invenio,	εύρω	ἔυρον,
Ελασέω germino,	Ελασῶ	ἔβλασον.
δῶπéω strepo	δῶπῶ	ἔδῶπον.
ὀλιθέω prolabor	ὀλιθῶ	ὤλιθον.
μυκάω magis,	μυκῶ	ἔμυκον.

Peculiare est γεννᾶται nasciturus sit, Matth. 2. 4.

Nota 1. Ea, quæ post Contractionem pura manent,
carent hoc Futuro Secundo, adeoque etiam Aoristo 2.

2. Verba in ὀω, nec non Polysyllaba in υω, υω, αυω
ε ευω, carent hoc Futuro.

6. In quibusdam Penultima manet longa, ut: ἐν-
έγκω fero, ἐνεγκῶ, ἤνεγκον. πέρθω diruo, παρθῶ
per Metathes. παρθῶ, Aor. 2. ἔπαρθον. δέγκω video
δαρκῶ per Metathes. δρακῶ, Aor. 2. ἔδρακον.

7. Jon. est τυπέω, εἰς, εἰς εἰς c. p. 12. Doricè 1. εἰς 3.
plur. se habent, ut in Euc. 1. Circumflexæ, ὄμεις, εὖμεν,
ἔντι εἰς.

Perfectum.

De Deductione adeas Cap. 4. n. 3. εἰς finem Capitis Perfe-
ctius. De Characteristica Literâ c. 3. n. 6. De Aug- Etum.
mento cap. 2. n. 1. 4. & Not. 1.

τέτυφα τέτυφας τέτυφε.
 τετύφατον τετύφατον
 τετύφαμεν τετύφατε τετύφασι.

Σic ποιέω ποιήσω πεποίηκα ας ε.

βοάω βοήσω βεβόηκα ας ε.

χρυσόω χρυσώσω κεχρύσωκα *pro χ. sumendo*
κ. p. 42. Reg. III. n. 3.

1. Verba, quorum Characteristica λ, μ, ν, ρ, ante α Præteriti habent κ, ut:

μολυύω <i>maculo,</i>	μολυῶ	μεμόλυχα.
τέλλω <i>mitto,</i>	τέλλῶ	έταλα.
κάμνω <i>laboro,</i>	καμῶ	λεκάμηκα.
μένω <i>maneo,</i>	μενῶ	μεμένηκα.
βρέμω <i>sono</i>	βρεμῶ	βεβρέμηκα.
τέμνω <i>feco,</i>	τεμῶ	τετέμηκα.
δέμω <i>aedifico,</i>	δεμῶ	δεδέμηκα.
νέμω <i>distribuo,</i>	νεμῶ	νενέμηκα.

pag. 15. *Habent enim nonnulla η ante κ, quæ Grammatici vocant παρακειμέναις ήμαρτημέναις & fit hoc in istis perpetuo, quæ μ ante κ habent.*

Nota, Dissyllaba in ινω, υνω, & ενω, ν ante κ extrudunt, ut:

κρίνω <i>judico</i>	κρινῶ	κεκρικα.
κτείνω <i>occido,</i>	κτινῶ	έκτακα.
θυώω <i>propero,</i>	θυωῶ	τέθυκα.

Jones tamen aliquando retinent, ut: έκταχα pro έκτακα. ν autem hic ante κ in γ transit, ex p. 43.

Dissyllaba in λω, ρω & νω mutant ε Futuri in α, ut:

τέλλω mitto, τέλλω ἔταλκα.

σπείρω semino σπερῶ ἔσπαρκα.

κτείνω occido κτενῶ ἔκτακα.

Chærobyscus addit κερδαίνω lucror, κερέρδαικα.

4. Verbum θέω seu τίθημι facit Boeotorum more τέθεικα, pro τέθηκα. Sic εἶκα missi αὐφείκα dimisi. Subjunctivâ sublatâ, interseritur ω, αὐφείκα αὐφείωκα, αὐφείωμαι. Vid. p. 22. in fine. ἵστημι facit ἔστακα.

5. Attici & Penultimæ mutant quandoque in ο, ut: πέπομφα misi, βέβροχα rigavi p. 11. n. 4.

6. In 1. Plur. Dor. est αμεσ, in 3. αντι, ut in Præf. ομεσ εἰσ οντι.

Sic in Verbis Circumflexis.

ποιεω facio ποιήσω πεποίηκα.

Φιλέω amo, Φιλήσω πεφίληκα.

Cur π in Augm. pro φ, vide p. 42. n. 3. Reg. III.

τιμάω honoro τιμήσω τετίμηκα.

γελάω rideo γελάσω γεγέλακα.

δηλόω manifesto, δηλώσω δεδήλωκα.

ὁμῶω unio, ὁμώσω ὤμωκα.

ὁμνύω jungo, ὁμόσω ὤμοκα.

In Verbis in μι.

τίθημι pono θήσω τέθεικα pro τέθηκα.

ἵστημι sisto, ἵήσω ἔστακα pro ἔστηκα.

δίδωμι do. δώσω δέδωκα.

ζεύγνυμι jungo, ζεύξω ἔζευχα.

Cur Prima Verbi in ἔζευχα non repetatur. vid. de Augmento p. 157.

Plusquamperfectum.

De Deductione videas c.4.n.3. De Lit. Charact. c.3. Reg.3. De Augm. cap.2. n.1.4. & Not.1.

ἐτετύφειν ἐτετύφεις ἐτετύφει.
ἐτελύφειλον ἐτελύφειτην.
ἐτελύφειμεν ἐτελύφειτε ἐτελύφεισαν.

Jon. est ἐτελύφει, εας, εε, ἐέτον, ἐέτην, ἐέμεν, ἐέτε, ἐέσαν p.24. Attice ἐτετύφειν, ης, η, In 3. Plur. εσαν.

Sic in Circumflexis.

πεποίηκα	ἐπεποίηκεν.
πεφίληκα	ἐπεφίληκεν.
τέλιμκα	ἐτέλιμήκεν.

Sic in Verbis in μι.

τέθεικα	ἐτέθεικεν.	
ἔσκακα	ἔσκάκεν.	<i>De Augm. v. p.157.</i>
δέδωκα	ἔδεδάκεν	<i>N.1.</i>
ἔζευχα	ἔζεύχευ.	

Aoristus Primus.

De Deductione consulas c.4. n.3. & finem istius Capituli. De Contract. c.3. Reg.2. De Augm. c.2. n.1.

ἔτυψα ἔτυψας ἔτυψε.
ἐτύψατον ἐτύψατην.
ἐτύψαμεν ἐτύψατε ἔτυψαν.

Jon. τύψασκον, ασκες, ασκε, ἀσκετον, ασκέτην, ἀσκομεν, ἀσκετε, ασκον, p.172.

Dor.1. Plur. ἐτύψαμες, p.52.

Bæot.3. Plur. ἐτύψασαν, p.171.

Poeticè σ geminatur ἐτέλεσα perfecì.

Annotationes.

1. Verba, quorum Characteristica λ, μ, ν, ρ, Futuri α in η mutant, ε in ει, ut:

ψάλλω cano	ψαλῶ	ἔψηλα.
σέλλω mitto	σελῶ	ἔσειλα.

Nota: Si α Futuri ortum est ex α Presentis, tunc α communiter retinetur, & cum reliquis Ancipitibus producitur; Atticè vero in η mutatur, ut: σημαίνω σημαίνῶ ἐσήμανα communiter, ἐσήμηναι Atticè.

2. Quaedam Verba præter morem σ hic extrudunt, ut:

σεύω agito, σεύσω ἔσευσα ἔσσευα.
 ἀλέυω vito, ἀλεύσω ἤλευα. Med. ἤλευάμην.
 χέω fundo, καίω uro. Vide anomala.

3. Quaedam non habent Characteristicam Futuri, sed Præteriti vel Presentis, ut:

τίθημι pono	θήσω	ἔθηκα,
δίδωμι do	δώσω	ἔδωκα.
ἵημι mitto	ἥσω	ἤκα.
ἐνέγκω fero		ἤνεγκα.
ἔπω dico		εἶπα.

Sic in Circumflexis:

ποιήσω	faciam	ἔποιησα.
φιλήσω	amabo	ἐφίλησα.
τιμήσω	honorabo	ἐτίμησα.
δηλώσω	manifestabo	ἐδήλωσα.

In Verbis in μι.

στησω	statuam	ἔστησα.
ζεύξω	jungam	ἔζευξα.

De ἔθηκα ἔσσειλα v. p. 161.

Aorist. 2.

*De Deductione adeas Cap. 4. n. 2. Et finem Capitis ;
De Terminatione Cap. 5. n. 3. De Charact. c. 3. Reg. 1.
De Augmento cap. 2. n. 1. Et 4.*

ἔτυπον	ἔτυπες	ἔτυπε.
	ἐτύπετον	ἐτυπέτην.
ἐτύπομεν	ἐτύπετε	ἔτυπον.

Habet Dialectos Imperfecti, cum quo confectatur.

Sic in Circumflexis:

ἔφιλον	ex	φιλῶ
ἔτιμον	ex	τιμῶ.

Noia : σχέω habeo, faciῶσχον ἔσχεν, σπέω sequor, ἔσπον ἔσπες. Vid. H. Steph. in App. ubi refutantur, qui à σπάω hæc deducunt.

Sic formant nonnulli ἔσβον à σβέω extinguo.

Imperativus.

Terminatio Imperativi est

ε	ἔτω.
ετον	ἔτων.
ετε	ἔτωσαν.

Excepto Aorist. 1. qui habet ον, ἄτω, &c.

Deductionem vide superius cap. 4. n. 4.

Præ-

Præs. & τύπτε τυπτέτω.
 Imperf. τύπτετον τυπτέτων.
 τύπτετε τυπτέτωσαν.

3. Plur. Atticè est τυπτόντων, & sic in cæteris
 τετυφόντων τυψάντων, τυπόντων. Vid. pag. 172.
 Reg. 7.

Sic in Verbis Contractis.

ποιέε ποίει, ποιέέτω ποιείτω.
 ποιέετον ποιείτον, ποιέέτων, ποιείτων.
 ποιέετε ποιείτε ποιέέτωσαν ποιείτωσαν.

De Contractione vid. p. 29. 30. dist. 2. n. i.

De Accentu p. 91.

τίμαε τίμα, τιμαέτω τιμάτω.
 τιμάετον τιμάτον, τιμαέτων, τιμάτων.
 τιμάετο, τιμάτε. τιμαέτωσαν, τιμάτωσαν.

De Contractione consuletur p. 28. n. II.

Accentus ratio petatur ex p. 91. n. II.

χρύσοε χρύσα, χρυσοέτω χρυσάτω.
 χρυσόετον χρυσάτον χρυσοέτων χρυσάτων.
 χρυσόετε χρυσάτε χρυσοέτωσαν χρυσάτωσαν.

Contractio fit juxta p. 33. dist. 4. n. i.

Accentuum ratio ea est, quæ in Præcedentibus.

Perfectum & Plusquamperfectum.

τέτυφε τετυφέτω.
 τετύφετον τετυφέτων.
 τετύφετε τετυφέτωσαν.

Sic in Contractis:

πεποίηκα
 βεβόηκα
 δεδήλωκα

πεποίηκε.
 βεβόηκε.
 δεδήλωκε.

In Verbis in μι

τέθεικα
 ἔτακα
 δέδωκα
 ἔζευχα

τέθεικε.
 ἔτακε.
 δέδωκε.
 ἔζευχε.

Imperativum apud Latinos carere Præterito, docet egregie ex Varrone Emmanuel Alvarius Lib. i. suæ Grammaticæ. Græci vero, ut in formandis Vocibus copiosissimi sunt: sic & duo Futura, duos Aoristos, nec non Præteritum Imperativi habent, quod tunc Præsentis induit significationem.

Aorist. I.

τύψον
 τύψατον
 τύψατε

τυψάτω
 τυψάτων.
 τυψάτωσαν.

Augmento caret
c. 2. n. 1.

Sic in Circumflexis:

ποίησον
 τίμησον
 χρύσωσον

ποιησάτω.
 τιμησάτω.
 χρυσωσάτω.

Aorist.

Aorist. 2.

ΤΥΠΕ	ΤΥΠΕΤΩ.
ΤΥΠΕΤΟΝ	ΤΥΠΕΤΩΝ.
ΤΥΠΕΤΕ	ΤΥΠΕΤΩΣΑΝ.

Φίλε

ex

ἔφιλον

τίμε

ex

ἔτιμον.

*Nota 1. Tria Indefinita Secunda habent Accen-
tum in ultima: ἐλθεῖς veni, εὕρεῖς inveni, εἰπὲς dic. Sic
Atticè λαβὲς sume, ἰδὲ aspice.*

*Syracusani pro ε habent ον, αἰ: τύπων pro τύως,
εἰπὸν pro εἰπέ.*

Optativus.

Habet ubique οι, in Aor. verò Primo αἰ.

De Deductione Temporum v. cap. 4. n. 5.

Præs. & τύπλοιμι τύπλοις τύπλοι.

Imperf. τύπλοιον τυπλοίτην.

τύπλοιμεν τύπλοιε τύπλοιεν.

*Cur Duales in Optativo ubique impares sint,
vide pag. 154.*

Sic

ποιέοιμι ποιοῖμι, ποιέοις ποιοῖς, ποιέοι ποιοῖ.

τιμάοιμι τιμῶμι, τιμάοις τιμῶς, τιμάοι τιμῶ.

δηλόοιμι δηλοῖμι, δηλόοις δηλοῖς, δηλόοι δηλοῖ.

De Contractione vid. pag. 28. & sequentibus,

De Accentu pag. 91. n. 2.

Perf.

Perf. τετύφοιμι } ut τύπτοιμι pag. 170.
 Fut. 1. τύψοιμι } num. 5.
 Fut. 2. τυποῖμι τυποῖς.

Sic Præt. πεποιήκοιμι. τετιμήκοιμι. δεδηλώκοιμι.
 Fut. 1. ποιήσοιμι τιμήσοιμι. δηλώσοιμι.

Sic in Verbis in μι.

Præt. τεθείκοιμι. έσάκοιμι. δεδώκοιμι. έζεύχοιμι.
 Fut. 1. θήσοιμι, σήσοιμι. δώσοιμι. ζεύξοιμι.

Aor. 1. τύψαιμι τύψαις τύψαι.
 τύψαιλον τυψάιλην.
 τύψαιμεν τύψαιτε τύψαιεν.

Æol. τύψεια τύψειας τύψεις, &c.

Aor. 2. τύποιμι &c. c. 5. n. 5. p. 170.

Sic in Circumflexis Φίλομι, τίμοιμι. Sic formant Grammatici.

*Nota 1. In toto Optativo 1. Plur. Dor. est μες, p. 52.
 & 3. Plur. Bæot. σάν, p. 171. Reg. 2.*

2. In Præsenti quedam habent οῖν, οῖς &c. Vide p. 173. Reg. 8.

3. Fut. 2. resolvitur, ut in Indicativo p. 181.

Conjunctivus.

Habet ubique ω vel η. De Terminatione vide c. 5. n. 4. De Deduct. c. 4. n. 4.

In Secunda & Tertia singulari omnium Temporum est η Diphthongus; in Dual. & in Plurali saltem η Vocalis. Ubi enim Jota non est potentiā, ibi nec actū.

Præt.

Præfens τύπτω τύπτῃς τύπτῃ,
 τύπτῃτον τύπτῃτον.
 τύπτωμεν τύπῃτε τύπῃσι.

Sic in Circumflexis:

ποιέω ποιῶ, ποιέῃς ποιῇς, ποιέῃ ποιῇ.
 ποιέῃτον ποιῇτον, ποιέῃον ποιῇτον.
 ποιέωμεν ὤμεν, ποιέῃτε ῃτε, ποιέωσι ὤσι.

Contractio fit per pag. 28. dist. i. n. i. & 2. Accen-
 tus ratio indicatur p. 91.

δηλόω λῶ, δηλόῃς λοῖς, δηλόῃ δηλοῖ.
 δηλόῃτον λῶτον.

Contractio fit per pag. 31. n. II. & III.

Perfect. τετύφω	} ut Præfens.
Aor. 1. τύψω	
Aor. 2. τύπω	

Sic πεποιήκω, τετιμήκω, δεδηλώκω.

In Verbis in μω.

πεθείκω, εἰσάκω, δεδώκω, εἰζεύχω.

In Aor. 1.

ποιήσω, τιμήσω, δηλώσω.

In Verbis in μι.

θήκω, ῥήσω, δώκω, ζεύξω.

Con-

Conjunctivus formâ propriâ Futuri caret, utuntur tamen boni Scriptores Verbo Substantivo & Participio Præteriti. τετυφώς ᾧ, ἥς, ἥ, τετυφότε ἦτον, ἦτον, &c. Legitur etiam Futurum Substantivi cum Participio, quod eleganter exprimitur Futurô Latini Subjunctivi, ut: γεγραφώς ἔσομαι scripsero, ἑώρακώς ἔσομαι videro, uti Perfectum Subjunctivi Latini Græce redditur per εἶην, εἶης, εἶη, ut: εἶην γεγραφώς scripserim.

In N. Testamento Futura Conjunctivi occurrere, notat & Rhen. in Grammat. p. 108. seq. & res se ita habet. Vid. p. 153. Not. 2.

2. Sing. Æol. est τύπῃηθα p. 172. Reg. 4.

3. Sing. Jon. τύπῃησι p. 173. Reg. 9.

1. Plur. Dor. ὠμές pag. 52. Æol. & Poet. οἰμεν pag. 21.

3. Plur. Dor. ὠντι p. 171. Reg. 1.

Et sic in omnibus Temporibus.

Infinitivus.

De Deductione cap. 4. n. 4. adeas.

Præsens τύπῃειν.

Sic in Circumflexis

ποιέειν

βοάειν

δηλόειν

εἶν per p. 29. dist. 2. n. 1.

ᾶν p. 28. n. 2.

ᾷν p. 31. in Except. ad n. 2.

Per-

Perf. τετυφέναι.

Sic πεποιηκέναι, τετιμηκέναι, δεδηλωκέναι.

In Verbis in μι.

τεθεικέναι, ἔστακέναι, δεδωκέναι, ἐζευχέναι.

Fut. 1. τύψειν. *De Terminat. c.5. n.3.*

*Sic ποιήσιν, τιμήσιν, δηλώσιν,
θήσιν, ᾠήσιν, δώσιν, ζεύξιν.*

Fut. 2. τυπεῖν.

Sic formant & φιλεῖν, τιμεῖν.

Aor. 1. τύψαι.

*Sic ποιῆσαι, τιμῆσαι, δηλῶσαι,
θῆσαι, ᾠῆσαι, δῶσαι, ζεύξαι.*

De Accentu v. p.71. R. 1. & 1.

Aor. 2. τυπεῖν. *De Terminat. vid. c.5. n.3.*

Ratione Dialectorum ita se habet.

*Pres. Dor. τύπ[εν] p.17. Æol. ἦν p.23. Jon. ἔμεν, ἔc.
p.173. Reg.10.*

Perfect. Jon. τετυφόμεν, ἔc.

Fut. 1. ut Præsens.

*Fut. 2. Dor. τυπεῖν p.17. Æol. ῆν, Jon. εἶεν p.12. ἔc. ἔμεν,
ἔc sic etiam Aor. 2.*

Participium.

De Deduct. c.4. n.4.

Præs. M. τύπων	τύπον
F. τύπιστα	τυπίσεως.
N. τύπον	τύπον

Sic in Contractis:

ποιέων ὦν, ποιέισα, ποιῖσα, ποιέον ὦν.
 τιμάων ὦν, τιμάισα, τιμῖσα, τιμάον, τιμῶν.
 δηλόων ὦν, δηλόισα, δηλῖσα, δηλόον δηλῶν.

De Contractione vide supra p.29. dist. II. n.1.
 p.29. n.2. p.28. dist. I. n.1. pag.31. dist. 4. n.1. De
 Accentu p.91. n.2.

Perfect. M. τετυφώς	τετυφότης
F. τετυφυῖα	τετυφύιας.
N. τετυφός	τετυφότης.

*Sic πεποιηκώς, τετιμηκώς, δεδηλωκώς.**In Verbis in ui.*

τεθεικώς, ἔτακώς, δεδωκώς, ἐζευχώς.

Fut. I. τύψων &c.

Sic ποιήσων, τιμήσων, δηλώσων.
 θήσων, ᾠήσων, δώσων, ζεύξων.

Fut.

Fut. 2. τυπῶν, ἔσθα, τυπῆν, De Termina-
tione Verbi in genere p. 169. n. 2. & Not. 1.

Aor. 1. τύψας	τύψαντ ^Θ .
τύψασα	τυψάσης.
τύψαν	τύψαντ ^Θ .

Sic ποιήσας, τιμήσας, δηλώσας, θήσας, σήσας, δώ-
σας, ζεύξας.

Aor. 2. τυπῶν τυπόντ^Θ. De Termina-
tione Verbi in Genere p. 169. n. 3.

Præsens in Fæm. Dor. & Æol. est τύπτω & τύ-
πτωσα p. 24. 25. n. 3. & 8. Et sic etiam Fut. 1.

Perfect. τετύφω, Æol. p. 56. n. 4.

Futur. 2. Jon. τυπέων, ἔσθα, εὐν. Fæm. Dor. & Æol.
εὔσθα & ὦσα p. 24. 25. n. 3. & 6. Sic & Aor. 2.

Aor. 1. τύψαις, αἶσα, αἶν. p. 17.

In cæteris imitantur Dialectos Nominum in suis
Declinationibus.

ARTICULUS II.

De

Passivo in Genere.

Quæ de Augmento, Personis, & aliis in Genere
notata sunt, hic repetantur.

Indicativus.

Imperativus.

Præfens.	{	τύπτομαι, η, εἶαι,		τύπτε(προ εσο) έω,
		όμεθον, εώον, εώον,		εώον, έώων.
		όμεθαι, εώε, ονῆαι.		εώε, έώωσαν.

Imperf.	{	έτυπτόμην, χ, εἶο,		Coincidit extra In
		μεθον, εώον, έώην,		
		όμεθαι, εώε, ονῆο.		

Perfectum τέτυμμαι, ψαι &c. Perfectum habet ubique
in μαι impuro assumptâ periphrasi | τέτυψο, τετύφθω,

Plusquamperfectum έτετύμμην, σο, το. Terminationis est

Aorist. 1.	{	έτύφθην, ης, η,		τύφθητι pro τύφθη-
		ήον, ήτην,		θι p. 42. ήτω,
		ημεν, ητε, ησαν		ητον, ήτων,
				ητε, ήτωσαν.

Aorist. 2. έτύπην. Habet ubique Terminationem Aorist. 1.

Futurum I.	{	Gaudet ubique Terminatione
Futurum II.		
Paulo post F.		

CAP. I.

Quoad Terminationem vero notandum:
 1. quod Terminatio Passiva ubique sit
 vel

μαι	σαι	ται.
μεθον	διον	διον.
μεθα	δε	νται

Et hanc habet
 Præsens, Perfectum, & Tempora Præsentis Termini-
 nationem imitantia. c. 5. n. 2. p. 169.

vel

μην	σο	το.
μεθον	διον	διην.
μεθα	διον	ντο.

Et hanc Termini-
 nationem habet Imperfectum & Plusquamperfe-
 ctum, nec non Optativus.

Note I. σ in 2. & 3. Dualis & Pluralis, nec non
 Infinit. perit, quando alia quædam Consona
 præcederet. Vide Regulam Generalem superius p.
 44. n. 5.

In Perf. τέτυφθον, τέτυφθον, τέτυφθε, τετύ-
 φθω, τετύφθαι. pro

τέτυφθον, τέτυφθον, τέτυφθε, τετύφθω,
 τετύφθαι. Sicut dicimus πεποίηθον, πεποίηθον.
 πεποίηθε, ήθω & ήθαι, & in Præs. τύπλεθον,
 τύπλεθον, τύπλεθε, έθω & έθαι.

2. Quando Terminationem Tertiæ Pluralis
 Præteritorum alia adhuc Consona præcederet,
 tunc Periphrasis ex Præterito Participio & Ver-
 bo εἰμὶ adhibetur, quæ & in Optat. & in Con-
 junct. retinetur. Rationem hujus petas ex p. 44.
 n. 5. ut: τετυμμένοι εἰσι, & in Plusquamperfecto:

τετυμμένοι ἦσαν *pro* τέτυφνται ἔ' ἐτέτυφντο,
ut dicimus πεποίηνται, κέκρινται, ἐπεποίηντο, ἐκέ-
 κρωτο, *judicati erant.*

3. In Secunda Persona Singul. Præsentis Im-
 perfecti, nec non Aoristi Mediæ Vocis tollitur
 σ, & Attice in Indicativo, Imperativo & Con-
 junctivo fit contractio, *ut:*

τύπῃ *pro* τύπῃσαι,

ἐτύπτῃ *pro* ἐτύπῃσο.

τύπῃ *pro* τύπῃσο.

τύπῃοι *pro* τύπῃοισο.

τύπῃ *pro* τύπῃσαι,

ἐτύψῃ *pro* ἐτύψασο.

Vide supè-

rins p.29. dist.2. ἔ' distinct.5. not.4. p.34. Regulari-
ter enim dicendum esse τύπῃομαι τύπῃσαι, *patet 1.*
ex Perfect. ἔ' Plusquamperf. ubi τέτυψαι, ἐτέτυψο,
κέκρῃσαι, ἐκέκρῃσο. 2. ex τίθεμαι, quod facit τίθε-
σαι, ἵσταμαι, quod ἵστασαι, δύναμαι, quod δυνασαι.
3. Ex Contractione. Cur enim dicitur ἐτύψῃ in
Aor. 1. Med. ἔ' in Aor. 2. ἐτύπτῃ, nisi quòd ibi αο in
ω, hic vero εο in γ mutetur? ἐδωᾶσαι cruciariis,
Luc.16,25. pro ὀδυνάεσαι α ἔ' ε in α. Sic καυχᾶ-
σαι, pro καυχάεσαι, Rom II. 17.

II. Quod Aoristi in Passivo habeant pecu-
 liarem Terminationem.

CAP. II.

De

DEDUCTIONE.

A. Præsens, Perfectum & Aor. 2. formantur

N 4

a suis

à suis Cognatis Activæ Vocis, Terminatione Activâ in Passivam mutatâ.

2. Reliqua Tempora à Passivo deducuntur. A Præsenti quidem Imperfectum, à Prima Perfecti Plusquamperfectum, à Secunda Paulo post Futurum, à Tertia Aoristus Primus.

3. Ab Aoristo 1. formatur Fut. 1.
Ab Aor. 2. Fut. 2.

Indicativus.

Præs. τύπτομαι η (προ εσαι) τύπτειαι.
τυπτόμεθον τύπτεσθον τύπτεισθον.
τυπτόμεθα τύπτειθε τύπτονται.

Annotationes.

1. Formatur ab Activo, ω in ομεαι mutando.
2. Quædam more Bæotico loco η Secunde Personæ habent ει, ut : ὄψαι videbis, pro ὄψη in Fut. 1. ἔγλας à βέλομαι volo, οἶαι ab οἶομαι opinor. vid. anom. it. supra p. 25.
2. Sing. Jonice manet τύπτεαι.
1. Dual. Dor. est μεσθον p. 57.
1. Plur. Dor. μεθα ib. Eol. μεθε vel μεθεν p. 6.

Sic in Circumflexis.

ποιέομαι ἔμαι, ποιέη ποιῆ, ποιέεται
εἶται.

τιμάομαι ὦμαι, τιμάη τιμᾶ, τιμάεται ᾶται.
δηλόομαι ἔμαι, δηλόη, δηλοῖ, δηλόεται, ἔται, ἔο.
De-

De Contractione v. p.32.n.2. p.31. dist. 4. n. 1. p.
28. dist.1. n.1. p.29. n.2. p.31. dist.IV. n.1. p.33. n.2.
De Accentu p.91.

Sic in Verbis in μι.

τίθεμαι	τίθεσαι	τίθεται,	ε	{	<i>ubique retinet ex p. 238. ubi de Medio Verborum in μι.</i>
ἵσταμαι	ἵστασαι	ἵσταται,	α		
δίδομαι	δίδοσαι,	δίδοται,	ο		

Imperfectum.

ἐτυπλόμην ἐτύπλῃς (pro ἐτύπλεσο) ἐτύπ-
τελο.

ἐτυπλόμεθον ἐτύπλεσθον ἐτυπλέσθην.
ἐτυπλόμεθα, ἐτύπλεσθε ἐτύπλοντο.

Sic in Circumflexis.

ἐποιεόμην ἐρμην, ἐποιέεσσις, ἐποιέετο εἶτο.
ἐτιμαόμην ὤμην, ἐτιμάεσσις, ἐτιμάετο ᾠτο.
ἐδηλοόμην ἔμην, ἐδηλόεσσις, ἐδηλόετο ὄτο.

In μι:

ἐδιδόμην	ἐδίδοσο	ἔ	ἐδίδῃς	ἐδίδοτο.
ἐτιθέμην	ἐτίθεσο	ἔ	ἐτίθῃς	ἐτίθετο.
ἵσάμην	ἵασο	ἔ	ἵσω	ἵατο.

*Formatur à Præsenti, αἱ in ην mutando, ἔ prepo-
nendo augmentum.*

2. Sing. Der. est ἐτύπλευ p. 25.

1. Dual. ἔ Plur. se habet, ut in Præs. Formatur et-
iam in σκόμην, ἔσκη vel εο, ἔσκητο ἔc. per omnes
Personas p. 172.

Perfectum.

De Terminatione vide p. 198.

De Deduct. Tabellam cap. 4. p. 168.

1. κέκριμαι, κέρισαι, κέκριται.
 κεκρίμεθον κέκρισθον κέκρισθον.
 κεκρίμεθα, κέκρισθε, κέκρινται.

2. Τέτυμμαι (*pro τέτυφμαι p. 43. Reg. 1.*)
 τέτυψαι (*pro τέτυφσαι p. 39. de Dupl.*) Τέ-
 τυπῖαι (*pro τέτυφται p. 40. n. 21. Reg. 1.*)
 τετύμμεθον, τέτυφθον, τέτυφθον.

τετύμμεθα, τέτυφθε, Τέτυμμένοι εἰσὶ.
p. 128. n. 1. p. 45. n. 5.

3. Λέλεγμαι (*pro λέλεχμαι p. 43. Reg. 1.*)
 λέλεξαι (*pro λέλεχσαι p. 39. de Dupl.*) Λέλε-
 κται (*pro λέλεχται p. 40. v. 21. Reg. 1.*)
 λελέγμεθον, λέλεχθον, λέλεχθον.
 λελέγμεθα, λέλεχθε, λελεγμένοι
 εἰσὶ.

4. Πέπεισμαι *persuassus sum*, πέπεισαι
(pro πέπεισσαι, p. 40. n. 2.) πέπεισαι.
 πεπείσμεθον, πέπεισθον, πέπεισθον,
 πεπείσμεθα, πέπεισθε, πεπεισμένοι
 εἰσὶ.

5. Ἐφαλμαι ἔψαλσαι ἔψαλται.
 ἐψαλμεθον ἐψαλθον ἐψαλθον.
 ἐψάλμεθα ἐψαλθε ἐψαλμένοι εἰσὶ.

6. νενέμημαι νενέμησται νενέμηται.
 νενεμήμεθον νενέμηθον νενέμηθον.
 νενεμήμεθα νενέμηθε νενέμηνται.
perfect. pass. à νέμω distribuo.

7. πέφαμμαι πέφανται πέφανται.
 πεφάμμεθον πέφανθον πέφανθον.
 πεφάμμεθα πέφανθε πεφασμένοι.
εἰσὶ. à φαίνω apparere.

Sic Πεποίημαι, ηται, πεποίηται.
 τετίμημαι, μησαι, μηται.
 δεδήλωμαι, λωσαι, λωται.

Sic in μι :

τέθειμαι, ἔταμαι, δέδομαι, ἔzeugμαι.

Annotationes.

1. *Formatur à Perfecto Activo. Terminatio Activa α transit in μαι, unde φ necessario in μ, χ, in γ mutatur, vid. p. 43. Reg. 1, κ vero hic in σ transit, ut :*

τέτυφα, τέτυμαι, προ τέτυφμαι.
 λέλεχα, λέλεγμαι, προ λέλεχμαι.
 πέφρακα, πέφρασμαι, προ πέφρακμαι.

Ο, quod Attici in Præterito Activo assumsunt, de novo transit in ε. Vossius p. 115.

Nota. Verba Pura Penultimam Perfecti Activi Longam habentia, nec non verba Liquidata σ ante μαι respuunt, ut :

Ποιέω <i>facio</i> ,	πεποίηκα	πεποίημαι.
Φιλέω <i>amo</i> ,	πεφίληκα	πεφίλημαι.
τιμάω <i>honoro</i> ,	τετίμηκα	τετίμημαι.
δηλόω <i>manifesto</i> ,	δεδήλωκα	δεδήλωμαι.
ψάλλω <i>cano</i> ,	ἔψαλκα	ἔψαλμαι.
κρίνω <i>judico</i> ,	κέκρικα	κέκριμαι.

ἴκωμαι *ex* ἀκῶ *audio*, τέθραυσμαι *ex* θράυω *frango*, κεκέλευσμαι *ex* κελεύω *jubeo*, ἐπλαισμαι *ex* πλάω *impringo*, κέκλεισμαι *ex* κλείω *claudio*, πέπαισμαι *ex* παίω *percutio*, σέσεισμαι *ex* σείω *commoueo*, κέκρυσμαι *ex* κρῶ *pulso*.

II. Pauca Vocalem Activi Præteriti longam hic corripiunt, *μι*:

δέδομαι *ex* δέδωκα.

Hinc refer ea, quæ ex Diphthongo *ευ*, *ε* abjiciunt, *ι*:

τέτυγμαι *pro* τέτευγμαι *ex* τέυχω *rago*.

πέφυγμαι *ex* Φεύγω *fugio*.

pag. 10. III. Dissyllaba à *τρε* incipientia, quorum Character est *π* vel *β* vel *φ*, mutant *ε* Præteriti Activi hic in *α*, *ι*: τέτραμμαι *ex* τέτρεφα à τρέπω *verto*.

IV. Attici in Verbis Liquidatis *μ* ante *μαι* in *σ* vertunt, *ι*: πέφασμαι *apparui*, μεμάρασμαι *marcui*. Et fit hoc in Primis Personis tantum, secus ac sentiunt Grammatici quidam, quod patet ex παρώξωται *exacerbat* sunt, ἔλελύμανται *labefactati* sunt. Demostb. ἐξομμάτωται *oculatus* factus est, ἔλελάμπρωται *resplenduit*. Aristoph. Plut. Nec non ex Verbalibus. Dicitur enim ἀπόφανσις *enunciatio*. συκοφάντης *Sycophanta* &c.

ἀφέωνται *est* 3. Plur. Attica p. 22.

V. i Dual. ἔ Plur. in Perf. ἔ Plusquamperf. *est* ut in Pres.

3. Plur.

3. Plur. 3on. est τελεύφαται. Plusquamperfect. ἐτελεύφατο. p. 9. Sic λελέχαται, τετάχαται, ἐπίτετραφαται, Homerus II. β.

Plusquamperfectum.

De Deduct. c. 2. videndum: De Terminatione ea, quæ de Passivo in Genere dicta sunt, notentur. De Augmento consulas cap. 2. n. 4. Not. 1. p. 157.

ἐκεκρίμην	ἐκέκρισο	ἐκέκριτο.
ἐκεκρίμεθον	ἐκέκρισθον	ἐκεκρίσθην.
ἐκεκρίμεθα	ἐκέκρισθε	ἐκέκριντο.
ἐτετύμην	ἐτέτυψο	ἐτέτυπτο.
ἐτετύμεθον	ἐτέτυφθον	ἐτετύφθην.
ἐτετύμεθα	ἐτέτυφθε	ἐτετυμμένοι ἦσαν.

Periphrastice. vid. de Passivo in Genere Not. 2.

Sic ἐπεποιήμην, ἐτελειμήμην, ἦσο, ἦτο.

ἐδεδηλώμην, ὠσο, ὠτο.

ἐτεθείμην, εἰσο, εἶτο. ἐτάμην, ασο, αἶτο. ἐδεδόμην, ὀσο, ὀτο.

Aoristus Primus.

ἐτύφθην	ἐτύφθης	ἐτύφθη.
	ἐτύφθητον	ἐτυφθήτην.
ἐτύφθημεν	ἐτύφθητε	ἐτύφθησαν.

Annotationes.

1. Formatur à Tertia Sing. Præteriti, ται in θην mutando, unde necessario præcedens Tenuis in Asperatam transit p. 40. n. 21. Reg. 1. τέτυπται, ἐτύφθην.

2. Penultima Longa in quibusdam corripitur, sicut η & ει in ε mutantur, ut:

ἐρρήται, hinc ἐρρέθην & ἐρρήθην, ἐπήνημαι ἐπηνέθην

θην laudatus sum. εὐρηται inventum est, εὐρέθην. ἐτέ-
θην positus sum ex τέθεσται, αἰφέθην ἔς αἰφείθην ex
αἰφείται, dimissum est.

Huc refer ἐσύθην commotus sum ex σέσευθα.

3. σ αμε θην in tribus assumitur, in uno vero perit,
ut: ἐρρώθην ex ἐρρώται convaluit.

ἐμνήθην ex μέμνηται meminuit.

ἐπλήθην ex πέπληται impletum est.

Sed ἐσώθην ex σέσωται servatum est.

4. Quæ loco ε in Perf. habent α, hic denuo
reperunt, ut: ἐς, ἐφθην versus sum, ex ἐσραμμαι.

5. Dor. 1. Plur. est ἐτύφθημες. p. 52.

3. Plur. Βαοι. ἐτύφθην ἔς ἐτυφθεν, p. 172. Reg. 3.

Sic ἔ in Aor. 2.

Sic in Circumflexis.

ἐποιήθην,

ἐτιμῆθην,

ἐδηλώθην,

In Verbis in μι.

ἐτίθην,

ἐσαθην,

ἐδέχην,

ἐζεύχθην.

Aoristus Secundus.

ἐτύπην

ἐτύπης

ἐτύπη

ἐτυπητον

ἐτυπήτην.

ἐτύπημεν

ἐτύπητε

ἐτύπησαν.

ut ἐτύφθην.

Formatur ab Aor. 2. Act. ov in ην mutando.

Fut. 1. τυφθήσομαι, τυφθήσῃ &c.

ut Præsens.

Formatur ab Aor. 1. v in σομαι mutando ἔς Aug-
mentum abjiciendo.

Sic ποιηθήσομαι, τιμηθήσομαι, δηλωθήσομαι.

In Verbis in μι.

τεθήσομαι, δοθήσομαι, σταθήσομαι, ζευχθήσομαι.

Fut. 2. τυπήσομαι, ση, σεταί.

ut Præsens.

Formatur ab Aor. Secundo in σομαι mutando.

Sic Φιλήσομαι, τιμήσομαι.

Verba, quæ carent Aor. 2. carent & Fut. 2. p. 181.

Not. 1. 2.

Paulo post Futurum τετύψομαι, τετύψη. &c.

ut Præsens.

Formatur à Secundâ Personâ Perfecti Sing. posito
οι ante αι finale.

Dialecti in his tribus Futuris sunt, ut in Præsenti.

Sic in Circumflexis.

πεποιήσομαι, τετιμήσομαι, δεδηλώσομαι.

In Verbis in μι.

τεθείσομαι, ἐσάσομαι, δεδόσομαι, ἐζεύξομαι.

Imperativus.

Terminat. Imper. est σο θω.

θον θων.

θιε θωσαν.

Impe-
rat.

Præsens & Imperfect.

ἐτύπη (pro τύπτει,) τυπῆσθαι.

Sic dicitur ἐπιβήσθαι ascende ex ἐπιβήσομαι. The-
ma autem hoc contra Regulam e Futuro in
Præsens est translatum: Sicut & πεπλήγω ex
Præt. m. πέπληγα percussi. Vid. H. Steph. in App.

τύπτει

τυπῆσθαι,

τύπτει

τυπῆσθαι.

2. Sing. Jon. est τύπτει, Dor. τύπτει. p. 25.

3. Plur.

3. Plur. Aor. τυπλέσθων p. 172. f. Reg. 7.

Sic ποιέσ, ᾧ ποιέέσθω, εἰέσθω.

τιμάσ, ᾧ τιμαέσθω, αἰέσθω.

δηλόσ, ᾧ δηλοέσθω, ὀέσθω.

Sic ἔ τίθισο, ἔτασο, δίδοσο, ξεύγνυσο.

Perf. & Plusqu.

κέκρισο κεκρίέσθω.

κέκρισθον κεκρίέσθων.

κέκρισθε κεκρίέσθωσαν.

Sed τέτυψο τετύφθω. pro τετύφθω, σ

τέτυφθον τετύφθων. tollitur p. 44. n. 5.

τέτυφθε τετύφθωσαν.

Annotatio ad Perfect.

Formatur à Secundâ Personâ Perfecti Indicis.

Sic in Circumflexis.

πεποίησο, τετίμησο, δεδήλωσο.

In Verbis in μι.

τέθισο, ἔτασο, δέδοσο, ἔξευξο.

Aorist. 1. τύφθητι τυφθήτω.

τύφθητον τυφθήτων.

τύφθητε τυφθήτωσαν.

Sic in Circumflexis :

ποιήθητι, τιμήθητι, δηλώθητι.

In Verbis in μι.

τέθητι, σάθητι, δόθητι, ζεύχθητι.

Aorist.

Aor. 2. τύπῃτι τυπῆτω, ut: τύφθῃτι.

De Verbis in μι vide infra Dist. 4. n. 3. p. 232.

Optativus.

Optat.

De Terminatione videas ea, quæ de Passivo in Genere sunt dicta p. 198.

Præs. τυπτόιμην τύπτοιο τύπτοιο.

τύπτοιο pro τύπτοισιν vid. p. 199. n. 3.

τυπτοίμεθον τυπτοίειθον τυπτοίειθην.

τυπτοίμεθα, τυπτοίειθε τυπτοίντο.

1. Dual. & Plur. ut in Præs. Indicat.

3. Plur. Jonice τυπτοίειτο p. 9. Sic τυφθῃσοίετο. pro τυφθήσονται, τυπῃσοίετο pro τυπῇσονται.

In Circumflexis.

ποιεοίμην οίμην, ποιέοιο οῖο, ποιέοιτο οῖτο.

ποιεοίμεθον οίμεθον, ποιέοιειθον οῖειθον, ποιεοίειθην οῖειθην.

ποιεοίμεθα οίμεθα, ποιέοιειθε οῖειθε, ποιέοιντο οῖντο.

Contractio fit per n. i. dist. 2. p. 29. 30. Accentus ratio notatur p. 91. n. i. 2. p. 67. n. II.

τιμαοίμην ῶμην, τιμάοιο ῶο, τιμάοιτο ῶτο.

τιμαοίμεθον ῶμεθον, τιμάοιειθον ῶειθον, τιμαοίειθην τιμῶειθην.

τιμαοίμεθα ῶμεθα, τιμάοιειθε ῶειθε, τιμάοιντο, ῶντο.

Contractio fit per p. 28. n. I. dist. I. Accentus ratio eadem est, quæ in præcedenti Themate.

δηλοοίμην οίμην, δηλόοιο οῖο, δηλόοιτο οῖτο, δηλοοίμεθα οίμεθα. &c.

Contractio fit p. 32. n. 2. dist. IV.

Sic in Verbis in μι, de quibus suo loco.

τιθείμην

τιθεῖο

τιθεῖτο.

ἰσαίμην

ἰσαῖο

ἰσαῖτο.

διδοίμην

διδοῖο

διδοῖτο.

Verba in υμι Optativo carent, ut inferius docebitur.

Perfectum & Plusquamperfectum.

Duplici modo hoc Præteritum formatur.

Primò regulariter in omnibus Verbis, quorum Prima Singularis Præteriti Indicativi habet μαι purum; ubi μαι in μην mutatur, & Vocalis Penultima Brevis vel Anceps assumit Jota, quod in η & ω subscribitur: ut ex τιμάω τετίμημαι sic τετιμήμην.

ΤΕΤΙΜΗΜΗΝ ΤΕΤΙΜῆΟ ΤΕΤΙΜῆΤΟ
ΤΕΤΙΜΗΜΕΘΟΝ ΤΕΤΙΜῆΘΟΝ ΤΕΤΙΜῆΘΗΝ.
ΤΕΤΙΜΗΜΕΘΑ ΤΕΤΙΜῆΘΕ ΤΕΤΙΜῆΝΤΟ.

Sic ex ἑσάω est ἑσαμαι, hinc ἑσαίμην, ἑσαῖο, αἶτο, ἑσαίμεθον, ἑσαῖον, ἑσαῖοθην, ἑσαίμεθα &c.

Sic ex δηλόω, δεδήλωμαι, δεδηλώμην, ὦο, ὦτο.

Sic κλέινω occido, ἐκλαμαι, ἐκλαίμην, αῖο, αῖτο,

Sic τίθεμαι, τέθειμαι, τιθείμην, τεθεῖο, τεθεῖτο.

Ex δίδωμι do, δέδομαι sic δεδοίμην, δεδοῖο, δεδοῖτο.

Nota 1. ex λέλυμαι solutus sum, dico λελύμην, λελύο λελύτο. Vide superius p. 4. n. 12. & sq. p. 5. n. 10.

2. In Jota subintelligitur alterum. Ex κέκρικας enim dicitur κεκρίμην, κεκρίο, κεκρίτο, κεκρίμεθον.

Secundo περιφραστικῶς formatur in omnibus Verbis, quorum ultima in Præt. non est μα purum vel ante μα est Diphtingus, cum Subjunctiva sit υ, ut?

ΤΕΤΥΜΜΕΝΘ ^{εἶην, εἶης, εἶη.}
 ΤΕΤΥΜΜΕΝΩ ^{εἶητον εἶήτην.}
 ΤΕΤΥΜΜΕΝΟΙ ^{εἶημεν, εἶητε, εἶησαν.}

Sic ἐζευγμένΘ ^{εἶην, εἶης, εἶε.}

Et hanc Periphrasticam Formam Verba Grammaticis dicta Barytona frequentissime habent, licet magis purum fuerit, ut κεκριμένΘ ^{εἶην,}

Aoristus Primus.

τυφθείην, τυφθείης, τυφθείη.
 τυφθείητον, τυφθειήτην.
 τυφθείημεν, τυφθείητε, τυφθείησαν.

1. Plur. Dor. εἶημες p. 52.

1. 2. 3. Plur. εἶμεν, εἶτε, εἶεν, per Syncopen p. 15.

Sic Ε in Aor. 2.

Sic in Circumflexis:

ποιηθείην, τιμηθείην, δηλωθείην.

In Verbis in μι.

τεθείην, σταθείην, δοθείην, ζευχθείην.

Aor. 2. τυπείην, τυπείης, ut Aor. 1.

Futur. 1. τυφθησοίμην

Futur. 2. τυπησοίμην

P. P. Fut. τετυψοίμην.

ut Pres. p. 169. c. 5.

n. 2.

Futura haec omnia habent Dialectos Praesentis huius Modi.

Sic in Circumflexis:

Aor. 2. Φιλείην, τιμείην.
 Fut. 1. ποιηθησοίμην, τιμηθησοίμην, δηλωθησοίμην.
 Fut. 2. Φιλησοίμην, τιμησοίμην.
 P. post Fut. πεποιησοίμην, τετιμησοίμην, δεδηλω-
 σοίμην.

In Verbis in μι.

Fut. 1. τεθησοίμην, σαθησοίμην, δοθησοίμην,
 ζευχθησοίμην.
 P. P. Fut. τεθεισοίμην, ἴσασοίμην, δεδοσοίμην,
 ἐζευξοίμην.

*Conjunctivus.**De Terminatione p. 170. n. 4.*

Præs. τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτῃται.
 τυπλώμεθον τυπλήθον, τυπλήθον.
 τυπλώμεθα, τυπλήθε, τύππωνται.

2. Sing. Ion. τύπῃται.

1. Dual. ἔ Plur. ut Præs. Indic.

De Circumflexis.

ποιέωμαι ᾠμαι, ποιέῃ ῃ, ποιέῃται ῃται.
 ποιέώμεθον ᾠμεθον, ποιέῃθον ῃθον, ποιέῃθον
 ποιῃθον.

ποιεώμεθα ᾠμεθα, ποιέῃθε ῃθε ποιέωνται ᾠνται.

Contractio fit p. 29. dist. 2. n. 1. Accentus ratio
 petatur ex p. 67. Reg. 2. p. 91. dist. 3. n. 1. 2.

τιμάωμαι ᾠμαι, τιμάῃ τιμά, τιμάῃται ᾠται, ἔα.

Contractio fit per n. 11. p. 28.

δηλόωμαι ᾠμαι, δηλόῃ λοῖ, δηλέῃται δηλῶται.

Contractio fit p. 32. n. 2. 3. Accentus ratio ex
 precedentibus repetatur:

De

De Verbis in μι.

τιθῶμαι, τιθῆ. ἵσῶμαι, ἵσῶ. δίδῶμαι, δίδῶ, de quibus inferius.

Perfect. & Plusquamperfectum.

Et hoc tempus duplici modo formatur. Ea enim, quæ habent *μαι* purum in Indicativo, Vocalem, quæcunque etiam sit, præcedentem proxime in *ω* circumflexum mutant: reliqua vero, quæ *μαι* impurum habent vel Diphthongum, cujus subjunctiva *υ* ante *μαι*, circumscribuntur, ut:

ΠΕΠΟΙΩΜΑΙ, ΠΕΠΟΙῆ, ΠΕΠΟΙῆΤΑΙ.
ΠΕΠΟΙΩΜΕΘΟΝ, ΠΕΠΟΙῆΘΟΝ, ΠΕΠΟΙῆ-
ΘΟΝ.

ΠΕΠΟΙΩΜΕΘΑ, ΠΕΠΟΙῆΘΕ, ΠΕΠΟΙΩΝΤΑΙ.

Sic ΤΕΤΙΜΩΜΑΙ ΤΕΤΙΜῆ ΤΕΤΙΜῆΤΑΙ.

ΤΕΘΩΜΑΙ ΤΕΘῆ ΤΕΘῆΤΑΙ.

Sic ἵΣΑΜΑΙ ἑΣΩΜΑΙ, ἑΣΑ ἑΣῶΤΑΙ, α loco η.

ΔΙΔΩΜΙ, ΔΕΔΩΜΑΙ ΔΕΔΩ ΔΕΔΩΤΑΙ, ubique ω.

Quæ vero *μαι* purum non habent, sic circumscribuntur:

ΤΕΙΥΜΜΕΝΘΩ, ῆς, ῆ.

ΤΕΙΥΜΜΕΝΩ ῆτον, ῆτον.

ΤΕΙΥΜΜΕΝΟΙ ὦμεν, ῆτε, ὦσι.

Aor. I. ΤΥΦΘῶ ΤΥΦΘῆς, ΤΥΦΘῆ.

ΤΥΦΘῆτον, ΤΥΦΘῆτον.

ΤΥΦΘΩΜΕΝ, ΤΥΦΘῆτε, ΤΥΦΘΩΣΙ.

In Circumflexis.

ποιηθῶ τιμηθῶ δηλωθῶ.

In Verbis in μι.

τεθῶ, σταθῶ, δοθῶ, ζευχθῶ.

Plur. Dor. ὦμες p.52. n.3. ὦντι, p.171.

Jonice est τυφθέω, ἐης ἔc. p.12. ἔ Poet. interdum τυφθείω ἔc. p.16.

Sic ἔ Aor. 2.

Aor. 2. τυπῶ, ut τυφθῶ, ῆς, ῆ.

Futurum Modi hujus, ut Latinum, describitur Participio ἔ verbo Substantivo, ut: τετυμμένῳ ἔσομαι ἔση ἔσαι verberatus fuero. τεθραμμένος ἔσομαι educatus fuero. γεγραμμένῳ ἔσομαι scriptus fuero. Ang. Caninius.

In Circumflexis.

Φιλῶ, τιμῶ, ex Φιλέω, τιμαω.

Cætera his dissimilia, & Verba in μι carent. Vide supra Notas ad Fut.2. Act. p.18.

Infin.

Infinitivus.

Terminatio Infinitivi est θαι. Et formatur à Tertia cujusvis Temporis.

Præf. τύπτεσθαι.

In Circumflexis.

ποιέεσθαι εἰδῆσθαι, τιμάεσθαι αἰδῆσθαι, δηλόεσθαι ἔσθαι.

Contractio petatur ex p.29.n.2.p.91.n.2.p.31. dist.IV. n.1.

Perf. τετύφθα, pro τετύφθαι. Vide de Passivo in Genere p.198. Not.

Sic λελέχθα, κερκῆσθαι.

πεποιῆσθαι, τετιμῆσθαι, δεδηλώσθαι.

In Verbis in μι.

τεθείσθαι, εἰσάσθαι, δεδόσθαι, ἐξεύχσθαι.

Aor. 1. τυφθῆναι.

In Circumflexis.

ποιηθῆναι, τιμηθῆναι, δηλωθῆναι.

In Verbis in μι.

τεθῆναι, σαθῆναι, δοθῆναι, ζευχθῆναι.

Aor. 2. τυπῆναι.

Sic Φιλῆναι, τιμῆναι.

Reliqua carent, ut & Verba in μι.

Fut. τυφθήσεσθαι.

In Circumflexis.

ποιηθήσεσθαι, τιμηθήσεσθαι, δηλωθήσεσθαι,

In Verbis in μι.

τεθήσεσθαι, σαθήσεσθαι, δοθήσεσθαι, ζευχθήσεσθαι.

Futur. 2. τυπήσεσθαι.

Sic Φιλήσεσθαι, τιμήσεσθαι.

Reliqua hic carent ob rationem supra allegat. p. 181.

Et 207.

In Aoristis pro ῆναι est ἦσαν. ἤμην, ἤμιν, ἤμιν, ἤμιν.

p. 173.

Paulo post Fut. τετύψεσθαι.

In Circumflexis.

πεποιήσεσθαι, τετιμῆσεσθαι, δεδηλώσεσθαι.

In Verbis in ι.

τεθείσεσθαι, εἰσάσεσθαι, δεδόσεσθαι, ἐξεύξεσθαι.

Participium.

Præs. τυπλόμενⓈ, τυπλομένη, τυ-
πλόμενον.

In Circumflexis.

ποιεόμενⓈ, ὄμενⓈ, ποιεομένη, ποίχμένη, ποιεόμενον
ποιόμενον.

Contractio fit p.29. n.2. Accentus de Rat. Acc.
in Contract. p.91.

τιμαόμενⓈ, ὶμενⓈ.

De Contract. vide p.28. dist.1.n.1. Accentus ra-
tio ex p.91.

δηλοόμενⓈ, ὲμενⓈ.

Contractio fit p.91. dist.4.n.1.

Præt. τετυμμένⓈ, τέτυμμένη, τέτυμ-
μένον.

In Circumflexis.

πεπονημένⓈ, τετιμημένⓈ, δεδηλωμένⓈ.

In Verbis in μι.

πεθειμένⓈ, ἑσαμένⓈ, δεδομένⓈ, ἑζευγμένⓈ.

Aor. 1. τυφθεῖς, τυφθένⓈ.
τυφθείσα, τυφθείσης.
τυφθέν, τυφθέντⓈ.

Sic ὁ Circumflexa:

παιηθεῖς, τιμηθεῖς, δηλωθεῖς.

In

In Verbis in μι.

τεθείς, σταθείς, δοθείς, ζευχθείς.

Aor. 2. τυπείς.

Φιλείς, τιμείς. Reliqua cur careant, sæpius jam annotatum est p. 181.

Fut. 1. τυφθησόμεν.*In Circumflexis.*

ποιησόμεν, τιμησόμεν, δηλωσόμεν,

*In μι.*τεθισόμεν, σταθισόμεν, δοθισόμεν, ζευ-
χθισόμεν.**Futur. 2. τυπησόμεν.***In Circumflexis.*

Φιλησόμεν, τιμησόμεν.

Reliqua deficiunt ex ratione p. 181.

Paulo post Futur. τετυψόμεν.*In Circumflexis:*

πεποιησόμεν, τετιμησόμεν, δεδηλωσόμεν,

*In Verbis in μι.*τεθεισόμεν, εστασόμεν, δεδοσόμεν, εζευξό-
μεν.**ARTICULUS III.***De***Medio.**

Typus Verbi Medii.

218

Indicativus. | Imperativus. | Optativus. | Coniunctivus. | Infinitivus. | Participium.

Præsens & Imperfect. habent ubique terminationem Præsentis & Imperfecti Passivæ Vocis.

Perfectum

} habent Terminationem Perfecti & Plusquamperfecti Activam.

Plusquamperf.

Aor. I. ἔτυψάμην, ω, ατο. | τύψα, αἶθα, | τυψάμην, | τυψάσθαι. | τυψάμενοι.
 αἰμεθον, αἰθον, αἰθην. | Terminatio αιο, ατο. | η, ηται, &c.
 αἰμεθα, αἰθε, αντο. | est Pass. | &c.

Aor. 2. ἐτυπόμην, πη, ετο. Habet ubique Terminationem Imperfecti Passivæ Vocis.

Fut. I. τύψομαι.

} Præsens.

Fut. 2. τυπῆσθαι.

De Deductione Temporum.

1. Præsens & Imperfectum in omnibus Modis formantur non tantum à Præsenti & Imperfecto Passivæ Vocis, sed cum iis plane consentiunt.

2. Reliqua Tempora omnium deducuntur à suis cognatis Activæ Vocis, Terminatione Activâ in Passivam mutatâ, ut :

τύψω	τύψομαι. Fut. 1.
ἔτυψα	ἔτυψάμην, Aor. 1.
ἔτυπον	ἔτυπόμην. Aor. 2.

Excipe Perfectum, quod ob Literam Characteristicam formatur à Futuro Secundo. Aliis à Præsenti, aliis à Præterito Activo. Voss. p. 158.

De Terminatione.

Omnia Tempora habent ubique Terminationem Passivam, exceptis Perfecto & Plusquamperfecto, quæ habent Terminationem Perfecti & Plusquamperfecti Activam.

Ergò & sequuntur Dialectos vel Activæ, vel Passivæ Vocis juxta suas terminationes.

Aoristus 1. Jonice τυψασκάμην.

Aoristus 2. τυπεσκόμην, &c. in reliquis cum Imperfecto Passivo coincidunt.

Fut. 1. Dorice circumflectitur, τυψῶμαι & εὔμαι &c. in Plur. etiam εὔνται.

Fut. 2. Dorice in 1. Sing. est εὔμαι, & in 3. Plur. εὔνται, Jonice resolvitur, τυπέομαι, ἐν, &c. in reliquis respondet Præsenti Passivo.

De Significatione.

De Significatione vix ullum præceptum tradi potest, cum id ex usu Scriptorum melius, quam ex præceptionibus colligatur. Neque enim, quod quidam scribunt, Præsens utramque significationem habet, nisi in quibusdam; neque Præterita semper Actiue accipiuntur, nisi in quibusdam. Illus ergo hic attendendus.

Conjugatio.

De Præsentis & Imperfecto vide ea, quæ de Medio in Genere dicta sunt in Deduct. Temporum pag. præced. 219.

Perf. τέτυπα, τέτυπας &c. ut Præter. Αἶ.

Annotationes.

1. Formatur à Futuro 2. Actiue. Terminatio Futuri mutatur in Terminationem Præteriti Actiue Vocis, ut:

τύπτω tundo,	τυπῶ	τέτυπα.
κραίω clamo,	κραγῶ	κέκραγα.
ψάλλω cano,	ψαλλῶ	ἔψαλα.

2. ε Dissyllaborum, & α ex ε vel ει Præsentis ortum, mutatur in ο, ut:

λέγω dico,	λεγῶ,	λέλογα.
σπείρω semino,	σπαρῶ,	ἔσπωρα.
τίκτω ἀτέκω,	τεκῶ,	τέτοκα, παῖο.
τέμνω secō,	τεμῶ,	τέτομα.
δρέμω curro,	δραμῶ,	δέδρομα.

3. Jota Futuri Secundi ex ει ortum mutatur in οι, α ex αι in η, cui plerique Jota subscribunt, ut:

λείπω linquo,	λιπῶ,	λέλοιπα.
---------------	-------	----------

πείθω

πείθω <i>persuadeo</i> ,	πιθῶ,	πέποιθα.
καίρω <i>uro</i> ,	καῶ	κέκηκα.
χαίρω <i>hio</i> ,	χανῶ	κέχρηκα.

Hoc ipsum etiam faciunt quaedam, quae in Praesenti simplex α habent, ut:

θάλλω <i>vireo</i> ,	θαλῶ,	τέθηλα.
κλάζω <i>clango</i> ,	κλαγῶ	κέκληγα.

4. Nonnulla pro Vocali Fut. Secundi Brevis assumunt Longam Praesentis, ut:

Φεύγω *fugio*, Φυγῶ, πέφυγα ἢ πέφυγα.

κεύθω *occulto*, κυθῶ, κέκευθα ἢ κέκυθα.

λήθω *lateo*, λαθῶ, λέληθα, p. 7. imi.

τήκω *liquefacio*, τακῶ, τέτηκα.

πλήσσω *percutio*, πλαγῶ, πέπληγα.

σήπω *putrefacio*, σαπῶ, σέσηπα. Sic ἔσηκα ἢ ἔσαω.

5. Anomala sunt: λέλογχα ἢ λαγχάνω *sortior* δέδοικα pro δέδοικα ἢ δείδω *metuo*.

6. Sic in Circumflexis.

πέφιλα ex Φιλῶ, τέτιμα τιμῶ. Reliqua cum Fut. 2. careant, carent & Praeterito Medio, sicut Verba in μι.

Plusquamperfectum.

ἔτετύπειν, εἰς, εἰ,

Conjugatur ut Activum.

Λογ. 2. ἔτυψάμην, ἔτύψω, (pro ἔτύψασο)
ἔτύψατο.

ἔτυψάμεθον, ἔτύψασθον, ἔτυψάσθην.

ἔτυψαμεθα, ἔτύψασθε, ἔτύψαντο.

*Annotationes.**Formatur ab Activo addito Syllaba μην.**In Circumflexis.*

ἐποίησάμην, ἐτίμησάμην, ἐδηλώσάμην.

In μι.

ἐθήκασα, ἐσησάμην, ἐδωκάμην, ἐζευξάμην.

Aoristos Mediæ Vocis habere Terminationem Passivam, & formari ab Activo, modo indicatum est pag. 219. Artic. 2. n. II. uti & de Terminatione, pag. eadem.

Syncope in Aorist. i. Mediæ Vocis per omnes Modos & Participia usitata est.

ἐυράμην inveni pro ἐυρησάμην, ἐυράμεν pro ἐυρησάμεν, ἐυραίμην pro ἐυρησαιίμην, ἐπρίάμην εἰμι, secunda Persona ἐπρίασο. Jon. ἐπρίαο, p. 34. n. 4. 5 per Crasin ἐπρίω. Sic δοῖμεν pro δοίημεν, δοῖεν, dederint, ἤγεσθον, congregati sunt, pro ἤγέρθησαν 3. Plur. Aor. i. Pass.

Jon. 5. Aol. τυψασκόμεν.

Aor. 2. ἐτυπόμην, ἐτύπυ, ἐτύπετο.

*Annotationes.**Formatur ab Aor. 2. Act. μην ante v ponendo.**In Circumflexis.*

ἐφιλόμην, ἐτιμόμην.

De Verbis in μι.

ἐθήμην, ἐσάμην, ἐδόμην, agetur suo loco.

Fut. i. τύψομαι. ut Præf.

Sic ποιήσομαι, τιμήσομαι, δηλώσομαι.

Verba in μι.

θήσομαι, σήσομαι, δώσομαι, ζεύξομαι.

Formatur ab Activo, ω in ομαι mut. 110.

Fut. 2. τυπῶμαι, τυπῇ, τυπῆται &c.

ut Præsens.

Formatur ab Activo, ω in εμαι mutando.

Sic Φιλῆμαι, τιμῆμαι. Formam præsentium habent, quæ non circumflectuntur: ἔδομαι & Φάγομαι edam, πίομαι bibam, it. Poetica βέομαι seu βείομαι vivam, νέομαι redibo, Canin. p. 197.

Alia, quæ Futuro Secundo Activo carent, tarent quoque Fut. 2. Med.

Imperativus.

Perf. & Plusquampr. τέτυπε, & c. ut τέτυφε.

Formatio in Genere repetenda ex Cognatis Temporibus Indicativi, ubi α Præteriti in ο mutatur p. 186. fine.

In Circumflexis:

πέφιλε, τέτιμε, ex Φιλέω, τιμάω.

Aor. 1. τύψαι τυψάσθω.

τύψασθον, τυψάσθων.

τύψασθε, τυψάσθωσαν.

Formatur ab indicativi Aoristo primo άμην in σαι mutando.

Sic in Circumflexis:

ποίησαι, τίμησαι, δήλωσαι,

De Accentu vid. p. 3. n. VII. Except. 1.

In Verbis in ει.

θῆσαι, εῆσαι, δῶσαι, ζεῦξαι.

Aor. 2. τυπῆ τυπέσθω.

τύπεσθον, τυπέσθων.

τύπεσθε, τυπέσθωσαν.

Opta-

Optativus.

Perf. & Plusqu. τετύποιμι, τετύποις,
τετύποι, τετύποιον, ἔc. ut τετύποιμι.

Aor. I. τυψάμεην τύψαιο τύψαιτο.
Τυψαίμεθον, τυψαίεθον, Τυψαίεθην.
τυψαίμεθα, τυψαίεθε, τυψαίντο.

In Circumflexis.

ποιησαίμεην, τιμησαίμεην, δηλωσαίμεην.

In Verbis in μι.

θηκαίμεην, ἔησαίμεην, δωκαίμεην, ζευξαίμεην.

Aor. 2. τυπώοίμεην, τύπωοιο τύπωοιτο.

Φιλοοίμεην, τιμοοίμεην.

De Verbis in μι suo loco.

Fut. I. τυψοίμεην, τύψοιο, ut Præf.

Sic in Circumflexis.

ποησοίμεην

ήσοιο

ήσοιτο.

τιμησοίμεην.

δηλωσοίμεην.

In Verbis in μι.

θησοίμεην,

δωσοίμεην,

ζευξοίμεην.

Fut. 2. τυπώοίμεην, τυπώοιο, τυπώοιτο.

τυπώοίμεθον, τυπώοιεθον, τυπώοιεθην.

τυπώοίμεθα, τυπώοιεθε, τυπώοιντο.

De Accentus ratione consulatur p. 73. Reg. 3.

Con-

Conjunctivus.

Perf. τετύπω, ης, η, ut Activ.

Nonnulli formant & hic πεφίλω, τετίμω.

Reliqua defunt.

Aor. 1. τύψωμαι η ηται, ut Præs.

Sic in Circumflexis:

ποιήσωμαι,

τιμήσωμαι,

δηλώσωμαι.

Sic in Verbis in μι.

θήσωμαι,

δώσωμαι.

ζεύξωμαι.

Aor. 2. τύπωμαι η' ηται, ut Præs.

Infinitivus.

Perf. τετυπέναι.

Sic in Circumflexis.

πεφιλέναι,

τετιμέναι.

Reliquis caret. Vide Notas ad Perfectum.

Aor. 1. τύψασθαι.

Sic in Circumflexis:

ποιήσασθαι,

τιμήσασθαι,

δηλώσασθαι.

In Verbis in μι.

θήσασθαι,

θήσασθαι,

δώσασθαι,

ζεύξασθαι.

Aor. 2. τυπέσθαι.

Sic φιλέσθαι, τιμέσθαι.

Fut. 1. τύψεσθαι.

In Circumflexis.

ποιήσεσθαι, τιμήσεσθαι, δηλώσεσθαι.

In Verbis in μι.

θήσεσθαι, σήσεσθαι, δώσεσθαι, ζεύξεσθαι.

Fut. 2. τυπείσθαι.

Habet Circumflexum ex iis, quæ in genere de Verbo notata sunt p. 169.

Participium.

Perf. τετυπώς τετυπύια τετυπός.

Sic in Circumflexis formant.

πεφιλώς,

τέλιμώς.

Aor. 1. τυψάμενΘ, τυψαμένη τυψάμενον.

In Circumflexis.

ποιησάμενΘ, τιμησάμενΘ, δηλωσάμενΘ.

In Verbis in μι.

θησάμενΘ, σήσάμενΘ, δωσάμενΘ, ζευξάμενΘ.

Aor. 2. τυπόμενΘ, ένη, τυπόμενον.

Sic ΦιλόμενΘ ex Φιλέω.

τιμόμενΘ ex τιμάω.

Reliqua desiderantur ob rationem datam p. 221.

Fut. 1. τυψόμενΘ, τυψομένη, τυψόμενον.

In Circumflexis.

ποιησόμενΘ, τιμησόμενΘ, δηλωσόμενΘ.

In

In Verbis in μι.

θησόμενΘ, σησόμενΘ, δωσόμενΘ, ζευξόμενΘ.

Fut. 2. τυπόμενΘ, τυπόμενη, τυπόμενον.

Habet & ob Circumflexum, quem habere deberet, nisi natura Circumflexi repugnaret.

Sic formant Analogice, Φιλόμενος ex Φιλέω, τιμάμενΘ ex τιμάω.

Reliqua, ut & Verba in μι, hoc Futuro carent, ob rationem sæpius repetitam ex p. 221.

SECTIO VI.

De

Verbis in μι.

Seu de illis, quæ propter concursum Vocalium posteriorem mutant in μι.

Diximus superius, Verba Dissyllaba in έω, άω & όω, paucis quibusdam in locis recipere Contractionem: ne igitur concursum Vocalium admitterent Græci, ex verbis Dissyllabis, imprimis in έω, άω, όω & ύω, formant Verba in μι Grammaticis dicta. De quibus notanda 1. Formatio. 2. Litera Characteristica. 3. Deductio. 4. Conjugatio. Augmentum enim hic eadem, quæ in aliis Verbis, est ratio, ut & Dialectorum.

Poetæ deducunt Verba in μι etiam ab aliis Barytonis, ut: έχω έχημι habeo, Ερίθω Ερίθημι in-gravesco. Canin. p. 219.

DISTINCT. I.

De

Formatione.

ἑάω

ἑήμι

ἑέω

ἑήμι

ἑόω

ἑώμι

δείκνυω

δείκνυ-

μι.

Redu-

plica-

tio.

1. Formantur hæc Verba ita; ω mutatur in μι, deinde Literæ Characteristicæ Breves α, ε, ο, in sibi oppositas Longas, α & ε in η, ο in ω; υ verò manet (& nunc producitur, nunc corripitur, prout formatio id postulat) & præfigitur tandem

Reduplicatio.

2. Est vero Reduplicatio duplex, vel Propria, vel Impropria.

3. Reduplicatio Propria est, quando prima Consona verbi cum Jota brevi Verbo præfigitur; quòd fit, quando Verbum incipit à Consonante Simpliciter:

ἑέω τίθημι, ἑόω δίδωμι, βαίω βίβημι transeo, πίθημι pro δίδημι, p. 42. n. 3. dist. 3.

4. Impropria est, quando tantum Jota præponitur, quod fit in verbis incipientibus à vocali vel ἑ, ut: ἑάω, ἑήμι, ἑώ ἑήμι, mitto.

Nota 1. Verba Quarti Ordinis, seu Verba in ὑω, & alia nonnulla, imprimis ea, quorum Themata sunt Trisyllaba, Reduplicatione carent. Unde hæc omnia in Medio ultra Imperfectum & Præsens non conjugantur, seu in his omnibus Aor. 2. ab Imperfecto haud discrepat, ut:

Φάω Φημι dico, δύω δῶμι sulci, ὀνέω ὀνημι iuro, κρεμνάω κρέμνημι suspendo, δεικνύω δεικνύμι ostendo.

Quaedam tamen Reduplicationem Jonicam per ε recipiunt, ut: κένυθι pro κλῦθι ex κλῦμι audio, τέτλαθι pro τλάθι à τλήμι tolero.

2. Reduplicatio tantum in Præsenti & Imperfecto omnium Modorum locum habet.

3. Poetæ Reduplicationem modo habent, modo non habent, & eam etiam servant in Futuro, ut: δίδω pro δώσω, tanquam à διδόω. πιμπρήσω pro πρήσω incendam, tanquam à πιμπράω, γέλημι à γελάω rideo, νίκημι à νικάω vinco. Imo & in communibus Verba hæc cum Reduplicatione quandoque conjungantur in Præsenti & Imperfecto, tanquam Verba in εω, αω, οω, adhibita etiam Contractione. Sic δίδε da, Matth. 5, 42. Luc. 11, 3. pro δίδοε ex διδόω. ἐδίδεν pro ἐδίδοον, Marc. 15, 23. dabant, ἐδίδε pro ἐδίδοε; ἐτίθει pro ἐτίθεε imponebat, 2. Cor. 3, 31. ἰσῶμεν pro ἰσάομεν ex ἰσάω ἴσημι, Rom. 3, 31.

Interdum Reduplicatio adhibita per ε formatur, τέθνημι morior à θνάω. Sic & ἔσημι, ἔσάναμι, πεφίλημι à Φίλημι.

Sic putant ἀλαλύκτημαι perturbatus sum, formari ab ἀλαλύκτημι ex ἀλυκτέω, ubi loco Reduplicationis repetuntur duæ primæ Literæ Præsentis, quod & in aliis observant. Refer huc & ὀνίνημι ex ὀνέω juvo, ὀνημι, ubi Reduplicatio in Secunda est Syllaba.

πίμπλημι impleo & πίμπρημι comburo, Reduplicationem habent inserto μ.

DISTINCT. II.

De

*Litera Characteristica.*Litera
Chara-
cterist.

Characteristica Litera horum Verborum sunt $\alpha, \epsilon, \omicron, \upsilon$, quæ in Indicativo Singulari Acti-
vi mutantur in suas Longas, α & ϵ in η , $\omicron$ in ω , in
Dual. verò & Plurali Breves denuò reperun-
tur, τίθημι Dual. τίθετον, τίθετον &c.

Exc. 1. Verba in $\alpha\omega, \eta$ longum in Aor. 2. & in
Plurali retinent. Sic etiam ἐγνώμεν, ἐγνώσαν, co-
gnoverunt.

De υ vide Dist. precedentis membrum 1. p. 228.

2. In Imperativo Breves manent, præter Verba
in $\alpha\omega$, quæ habent in Aorist. 2. $\eta\theta\iota$, ut: $\sigma\eta\theta\iota$. Sic $\epsilon\gamma\omega\theta\iota$ nosce, $\beta\acute{\iota}\omega\theta\iota$ vive.

3. In Optativo ad Vocalem brevem additur
Jota, $\gamma\acute{\iota}\theta\epsilon\iota\nu$, $\acute{\iota}\varsigma\alpha\acute{\iota}\nu$, $\delta\acute{\iota}\delta\omicron\acute{\iota}\nu$.

4. In Coniunctivo Vocales Breves ab ω ab-
forbentur, ut: $\gamma\acute{\iota}\theta\tilde{\omega}$, $\delta\acute{\iota}\delta\tilde{\omega}$, $\acute{\iota}\varsigma\tilde{\omega}$, $\acute{\iota}\tilde{\omega}$, mittam.

Nota: in $\acute{\iota}\varsigma\eta\mu\iota$ est $\acute{\iota}\varsigma\tilde{\alpha}\varsigma$, $\acute{\iota}\varsigma\tilde{\alpha}$, $\acute{\iota}\varsigma\tilde{\alpha}\tau\omicron\nu$, &c. Att. in
Aor. 2. Imperativi est $\sigma\eta\theta\iota$. Sic hic in Aor. 2. est $\sigma\tilde{\omega}$,
 $\sigma\tilde{\eta}\varsigma$, $\sigma\tilde{\eta}$, $\sigma\tilde{\eta}\tau\omicron\nu$, &c.

5. Infinitivus Breves habet. Indefinitum ve-
ro Secundum Penult. Longam habet α in η , ϵ in
 η vel ϵ , $\omicron$ in γ mutando.

6. Participium Diphthongum habet ex ϵ et,
ex $\omicron$ &c. Sed quæ ex $\acute{\alpha}\omega$ sunt, habent $\acute{\alpha}\varsigma$, ex $\acute{\upsilon}\omega$ ha-
bent $\acute{\upsilon}\varsigma$, ut:

$\acute{\iota}\varsigma\tilde{\alpha}\varsigma$ ex $\acute{\iota}\varsigma\tilde{\alpha}\omega$, $\zeta\epsilon\upsilon\gamma\eta\tilde{\upsilon}\varsigma$ ex $\zeta\epsilon\upsilon\gamma\eta\upsilon\omega$.

DISTINCT. III.

De

Deductione.

Præsens est basis, unde Imperfectum, à quo in omnibus Modis & Vocibus Aor. 2. abjecta tantum Reduplicatione, ut

	<i>Imperf.</i>	<i>Aorist.</i>
<i>Ind.</i>	ἐτίθην	ἔθην.
<i>Imp.</i>	τίθετι	θέτι.
<i>Opt.</i>	τιθείην	θείην.
<i>Conj.</i>	τιθῶ	θῶ.
<i>Inf.</i>	τιθέναι	θεῖναι.
<i>Part.</i>	τιθείς	θείς.
<i>Ind.</i>	ἐδίδων	ἔδων.
<i>Imp.</i>	δίδοθι	δόθι.
<i>Opt.</i>	διδόην	δαίην.
<i>Inf.</i>	διδόναι	δεῖναι.
<i>Part.</i>	διδῶς	δῶς.
<i>Ind.</i>	ἔσθην	ἔσθην.
<i>Imp.</i>	ἔσθι	ἔσθι.
<i>Opt.</i>	ἑσάην	εἰάην.
<i>Conj.</i>	ἑσῶ	εῶ.
<i>Inf.</i>	ἑσάναι	εῖναι.
<i>Part.</i>	ἑσῶς	εῶς.

DISTINCT. IV.

De

Terminatione & Conjugatione.

I. Tantum Præsens, Imperf. & Aoristus 2. Terminam hic conjugandi & formandi rationem sibi sumunt, reliqua Tempora omnia, ut

Simplicia, seu ut τύπτω, formantur, ut: τίθημι, quod est ex θέω. Fut. 1. θήσω, εις, ει. Perfect. τέθεικα, κας, κε, pro τέθηκα. Plusquamperf. ἔτεθείκην, Aor. 1. ἔθηκα. Imperat. Perfect. τέθεικε, Optativo, τεθείκοιμι ἔς.

II. Præsens Indicativi tantum peculiarem Terminationem & Conjugationem habet; Imperfectum, Aor. 2. & Præsens in reliquis Modis omnibus semper Terminationem & flexionem Aoristorum Passivæ Vocis habent: Erit igitur instar Canonis Aoristus Passivæ Vocis semper præponendus. Quod ipsum tamen ita intelligas, ne vim inferas Characteristicæ Propriæ. Inde enim in Imperf. ω in ἐδίδων, in Particip. & in διδως, α in ἰσάς ἔς. manet, quamvis reliqua flexio a Terminatione Aorist. non decedat.

III. Omnia Verba in μι carent Futuro II. & Præterito Medio, nec non Indefinito II. Passiv.

IV. Verba in μι ab υω conjugantur usque ad Imperfectum, si Trisyllaba fuerint: Dissyllaba verò agnoscunt etiam Aorist. 2. Imperfecto similem & Futurum 1. μι: κλύμι, κλύσω, ἔκλυον. Crus. p. 278. Præterea carent hæc verba etiam Optat. ἔ Coniunct. quamquam in Platonis Gorgia legatur Coniunct. ἀποκλίννυμεν à verbo ἀποκλίννυμι.

Indicativus.

Præsens. τίθημι	τίθης	τίθησι.
	τίθετον	τίθετον.
τίθεμεν	τίθετε	τίθεισι.
Sic ἔ δίδωμαι	δίδως	δίδωσι ex δίδω.
	δίδοτον	δίδοτον.
		δίδο.

δίδομεν	δίδοτε	διδῶσι. p. 228. dist. 1. n. 1.
ἵστημι	ἵστης	ἵστησι. In Dual. Ἔ P. est
	ἵστατον	ἵστατον. brevis Vocalis pag.
ἵσταμεν	ἵστατε	ἵσῶσι 230. dist. 2.
ζεύγνυμι,	ζεύγνυς	ζεύγνυσι.
	ζεύγνυτον	ζεύγνυτον,
ζεύγνυμεν,	ζεύγνυτε,	ζευγνῶσι.
Φημι dico,	Φῆς, Φησὶ, Φατόν, Ἔ c.	
ἵημι mitto;	ἴης, ἴησι, ἴετον, Ἔ c. ab ἰέω, ἔω,	
βίβημι vado,	βίβης, βίβησι, βίβατον, Ἔ c.	

Vide Distinct. 2. n. 1. p. 230.

Nota 1. interdum in Præsenti Ἔ Imperf. Activa Vocis Personæ contractæ, additâ Reduplicatione, inveniuntur, ut τίθει, ἰσῶ, δίδοι, τίθει, ἵσα, ἐδίδω.

2. Pluralis Tertia eadem est quantitate in Præsenti Ἔ Futuris cum Dativo Plurali Particip. eorund. Temporum. Sic hoc loco Ancipites producuntur, Ἔ ex εἴη, ex ο, γ. Illi: ἴθεισι, ἰσῶσι, δίδωσι, βίβῶσι. At Φασὶ, ἵσασι, ἄεισι ex ἀημι flo, Accentus anomaliam habent.

Pro ζευγνῶσι frequentissime ζευγνύασι Jonicum occurrit. Sic Ἔ τίθειασι, δίδόασι Jonicè vid. p. 9.

Imperfectum, De Terminat. distinct. 4. num. 2. De Deduct. dist. 3. de Charact. dist. 2. num. 1.

ἐτίθην	ἐτίθης	ἐτίθη,
	ἐτίθετον	ἐτιθέτην.
ἐτίθεμεν	ἐτίθετε	ἐτίθεσαν, ut ἐτύφθην.
	P 5	Sic

<i>Sic :</i>	εἰδῶν	εἰδῶς	εἰδῶ.
	εἰδόμεν	εἰδοτον	εἰδοτήν.
	ἴσῃν	ἴσῃς	ἴσῃ.
	ἴσαμεν	ἴσατε	ἴσαν.
	εἰζεύγυν	εἰζεύγυνς	εἰζεύγυν.
	εἰζεύγυνμεν	εἰζεύγυντε	εἰζεύγυνσαν.
<i>Sic :</i>	εἴπων	εἴπῃς	εἴπῃ.
	εἴπομεν	εἴποτε	εἴποσαν.
	ἴσῃν	ἴσῃς	ἴσῃ.
	ἴσαμεν	ἴσατε	ἴσαν.
	εἰζεύγυν	εἰζεύγυνς	εἰζεύγυν.
	εἰζεύγυνμεν	εἰζεύγυντε	εἰζεύγυνσαν.

Annot. Formatur à Præsenti, μι in v mutando.

Aor. 2. Vide ante omnia Dist. 3. p. 231.

εἴπων	εἴπῃς	εἴπῃ.
εἴπομεν	εἴποτε	εἴποσαν.
ἴσῃν	ἴσῃς	ἴσῃ.
ἴσαμεν	ἴσατε	ἴσαν.
εἰζεύγυν	εἰζεύγυνς	εἰζεύγυν.
εἰζεύγυνμεν	εἰζεύγυντε	εἰζεύγυνσαν.
<i>Sic :</i>	εἴδῃς	εἴδῃ.
εἴδομεν	εἴδοτε	εἴδοσαν.
	εἴδοτον	εἴδοτήν.
	εἴδοτε	εἴδοσαν.

Dist. 2. n. 1. p. 230.

Verba Quarti Ordinis deficiunt in Trisyllabis. Vid. p. 232, n. IV.

Reliqua Tempora imitari naturam Barytonorum superius jam dictum cum sit, non est, ut hic repetitio instituat. Sedulo Informator cum.

cuncta ὡς ἐν Τύπῳ in Tabula discipulis demonstrare poterit. Ne tamen quid defuit, quod juniorum commodum remoretur, curavimus integra Themata apponi, quæ vide p.244. sqq.

Imperativus.

Præfens τίθῃς (τίθεις Attice) θέτω, p.24.

τίθετον,

τίθῃτων.

τίθετε

τίθῃτωσαν.

ut: τύφῃτι Dist.4. n.2. p.232.

δίδοθι ἔ δίδῃ pro δίδως, δίδότη.

Vid. p.229. Not.3. de Charact. Literâ, Distinct.2. n.2.

p.230.

ἰσᾶθι

ἰσάτω.

ἰσάτον

ἰσάτων.

ἰσάτε

ἰσάτωσαν.

Sic δείκνυθι, ἰεθι, φαθι, ἴσαθι, βίβαθι.

Aorist.2. θέτι καὶ θές θέτω. Dist.3.

θέτον

θέτων.

θέτε

θέτωσαν, ut τύπηθι.

Aor.2. Pass.

Sic ἑῆθι. Dist.2. n.2. ex ἱσημι. Sic δόθι ἔ δός, ἔθι ἔ ἑῆτω, ab ἱημι. ἄφες remitte p.264. Ἀνάστα 1ph.5,14. pro ἀνάστηθι resurge, ἀπόστα pro ἀπόσταθι absiste, κατάβα descende, ἀνάβα ascende, ἴσα pro ἰσαθι. Ita enim ἔ in præf. ἔ Aor.2. Apocopa usitata est:

Disyllaba in $\nu\mu$ agnoscunt Aoristum 2. ut :
 $\kappa\lambda\tilde{\upsilon}\theta\iota$. Cætera carent. *Vid. p. 232. n. 4.*

Optativus.

Præs. & Imp.	τιθεῖν	τιθείης	τιθείη.
		τιθείητον	τιθειήτην.
	τιθείμεν	τιθείητε	τιθείησαν.

Sic didoίνν, ισαίνν, φαίνν, ισείνν.

De Terminatione v. Dist. IV. n. 2.

De Characteristica Literâ Dist. II. n. 3.

Dicitur pro τὸ θεῖον etiam τὸ θεῖον.

Sic ἰσαῖεν pro ἰσαίησαν. διδοῖεν pro διδοίησαν.

Aorist. 2. Sein	Seins	Sein &c.
Sie daſen	daſen,	&c.

*Nota, pro δοῖν, δοίης Attice est δῶν, δῶνς, δῶν
πνεῦμα Ephes. 1, 17. δῶν εἰρήνην 2. Thes. 3, 16. Vide p. 25.
de oi.*

Conjunctivus.

Præf. & Imperf. τ. 3 ^ω	τ. 3 ^η	τ. 3 ^η .
τ. 3 ^ω μεν	τ. 3 ^η τε	τ. 3 ^η τον.
ἔσ ^ω	ἔσ ^α ς	ἔσ ^α .
	ἔσ ^α τον	ἔσ ^α τον.
ἔσ ^ω μεν	ἔσ ^α τε	ἔσ ^ω σι.
οἰσ ^ω	οἰσ ^ω ς	οἰσ ^ω .
	οἰσ ^ω τον	οἰσ ^ω τον ἔς.

æ ex æi vel æs Præsentis Indic. w ex oei oritur.

De

De Terminatione vide Dist. IV. n. 2.

De Charact. Dist. II. n. 3.

Aorist. 2. Dist. 3. p. 231.

	θῶ	θῆς	θῆ.
Sic	ῥῶ	ῥῆς,	ῥῆ
	δῶ	δῶς	δῶ

Vide p. 230. dist. II. n. 4.

Infinitivus Dist. II. n. 5. p. 230.

Præsens, τιθέναι ut τυφθῆναι. Sic διδόναι, ἰσάναι,
 ζευγνῆναι, φάναι, ἰέναι, βιβάναι.

Aor. 2. δείναι, δέναι, ῥῆναι, præter γνῆναι, βιώναι.

Participium Vid. dist. 2. n. 6.

Præf. & Imperf. τιθεῖς τιθεῖσα τιθὲν, ut τυφθεῖς.

Sic ἰσὰς	ἰσᾶσα	ἰσάν.
διδῶς	διδῶσα	διδόν.
δεικνύς	δεικνύσα	δεικνύν.
ἰεῖς	ἰεῖσα	ἰέν.
Aor. 2. θεῖς	θεῖσα	θέν,
ῥὰς	ῥᾶσα	ῥάν.
δῶς	δῶσα	δόν. Dist. III.

Medium.

Cum in Passivo & in Medio præsens & Imperfectum coincidunt, Aorist. verò 2. in Passivâ Voce um. inusitatus, & reliqua Tempora ipsam naturam Verborum Simplicium imitentur; proinde de Passivo nihil est, quod addamus. De Medio verò notanda hæc:

I. Quod

1. Quod ubique habeat Vocalem suam Bre-
vem *exceptis Optativo & Coniunctivo.*

2. Quod habeat Terminationem Præsentis
& Imperfecti Passivæ vocis.

3. Quod ab Activo hujus formæ Præsens
perpetuo formetur. Terminatione Activa
in Passivam, & Vocali longa in suam Brevem
mutata. *De Formatione Aor. 2. vide p. 231.*

Indicativus.

Præs. τίθεμαι	τίθεσαι	τίθειται.
τιθέμεθον	τίθεσθον	τίθεσθον.
τεθέμεθα	τίθεσθαι	τίθενται, <i>ut</i> τύπτομαι.

Sic: ἵσταμαι	ἵσασαι	ἵσεται.
δίδομαι	δίδοσαι	δίδοται.
δείκνυμαι	δείκνυσαι	δείκνυται ὅς.

Imperf. ἐτιθέμην	ἐτίθεσο	ἐτίθετο.
ἐτιθέμεθον	ἐτίθεσθον	ἐτίθεσθον.
ἐτιθέμεθα	ἐτίθεσθε	ἐτίθεντο, <i>ut</i> ἐτυπτόμην.

Sic: ἱσάμην	ἱσασο	ἱσατο.
ἱσάμεθον	ἱσασθον	ἱσάσθον.
ἱσάμεθα	ἱσασθε	ἱσαντο.

ἐδιδόμην	ἐδίδοσο	ἐδίδοτο.
ἐδείκνυμην	ἐδείκνυσο	ἐδείκνυτο. ὅς.

Habent

Habent Terminationem Imperf. Passivæ Vocis secundum n. 2. supra pos. Vide Distinct. III.

Formatur à Præsenti, µας in µην mutando & præponendo Augmentum.

Aorist. 2. ἐθόµην	ἔθιστο	ἔθιστο.
ἐθίµεθον,	ἔθειον	ἔθείην.
ἐθέµεθα	ἔθειε	ἔθεντο.
ἔταµην	ἔταστο	ἔτατο.
ἔταµεθον	ἔταιον	ἔτάιην.
ἔταµεθα	ἔταιε	ἔταντο.

Sic formatur Analogicè. Apud bonos Autores hic & in reliquis Modis desideratur, quemadmodum & in Verbis in υµι.

Sic ἐθόµην. Adeas Distinct. 3.

Imperativus.

Præsens. τίθεσθαι	τίθειναι.
τίθεισθαι	τίθειναι.
τίθειε	τίθεισθαι.

Sic : ἵστασθαι	ἵσταναι.
ἵστασθαι	ἵσταναι.
ἵσταε	ἵστασθαι.

Sic δίδωσθαι, δέκνευσθαι, καὶ τύπτεσθαι (pro τύπτεσθαι) τυπτεσθαι.

Aorist. 2. θίεσθαι ἢ θί	θίειναι.
θίεισθαι	θίειναι.
θίειε	θίεισθαι.
τάσθαι	τάειναι.
θόσθαι	θόειναι.

Opta-

Optativus.

Præf. τιθεῖμην	τιθεῖο	τιθεῖτο.
τιθείμεθον	τιθείωτον	τιθείωτην.
τιθείμεθα	τιθείωτε	τιθείντο.

Sic διδοίμην	διδόοιο	διδόοιτο.
ἰσαίμην	ἰσαῖο	ἰσαῖτο. conjugatur ut τυπλοίμην.

Formatur ab Activo ην in μην mutato.

Aorist. 2. θεῖμην θεῖο θεῖτο &c. *Vide Dist. 3.*

δαίμην	δαῖο	δαῖτο.
δαίμεθον	δαῖωτον	δαῖωτην.
δαίμεθα	δαῖωτε	δαῖντο.
δοίμην	δοῖο	δοῖτο.
δοίμεθον	δοῖωτον	δοῖωτην.
δοίμεθα	δοῖωτε	δοῖντο.

Conjunctivus.

Præf. & Imperf. τιθῶμαι	τιθῆ	τιθῆται.
τιθώμεθον	τιθῆωτον	τιθῆωτον.
τιθώμεθα	τιθῆωτε	τιθῶνται.
		ut τύπλωμαι.

Sed διδῶμαι	διδῶ	διδῶται, ω retinet.
διδώμεθον	διδῶωτον	διδῶωτον.
διδώμεθα	διδῶωτε	διδῶνται.
ἰσῶμαι	ἰσᾶ	ἰσαται.
ἰσώμεθον	ἰσᾶωτον	ἰσᾶωτον.

ἰσῶ.

ἰσώμεθα ἰσᾶσθε ἰσῶνται. α. habet in
 Secunda & Tertia Singularis & Dualis, & Secundæ
 Pluralis.

Aor. 2. θῶμαι θῆ θῆται.
 Sed ἔωμαι ἔῃ ἔῃται habet η ex
 sententia Grammaticorum, qui tamen exempla non
 proferunt.

θῶμαι	θῶ	θῶται.
θώμεθον	θῶσθον	θῶσθον.
θώμεθα	θῶσθε	θῶνται.

Infinitivus.

Præs. & Imp. τιθεῖσθαι, ut τύπτεσθαι ἵστασθαι,
 δίδωσθαι ζεύγνυσθαι.
 Aor. 2. θέσθαι, ἑάσθαι, δόσθαι.

Participium.

Præs. τιθέμεν, ἰσάμεν, δίδώμεν,
 ζεύγνυμεν.
 Aorist. 2. θέμεν, ἑάμεν, δόμεν.

Visum quoque est, ipsa Verba in μι inte-
 gre huc denuo inferere, quod & Amici non-
 nulli postularunt.

	Indicativus.	Imperativus.	Optativus.
Præs.	τίθημι, ης, ησι. έθον, έθον. εμεν, ετε, εϊσι.	τίθετι, έτω. ετον, έτων. ετε, έτωσαν.	τίθειην, ης, η, είηον, είήτην. είημεν, είητε, ές.
Imperf.	έτίθην, ης, η, εθον, έτην. εμεν, ετε, εσαν.	Coincidit extra Indicativum	
Perf.	τέθεικα, ας, ε.	τέθεικε, έτω.	τεθείκοιμι, οίς, οί.
Plusq.	έτεθείκεν, εις, ει.	Extra Indicativum Perfecti	
Aor. I.	έθηκα, ας, ε.	θήκον, άτω.	θήκαμι, ας, ας. inufit.
Aor. II.	έθην, ης, η.	θέτι, vel θές, έτω.	θείην, ης, η.
Fut. I.	θήσας, εις, ει.		θήσοιμι, ας, οί.
Fut. II.	Carent omnia Verba in μι. Futuro 2. in		

NB. Aoristus 2. Imperativi regulariter exit in θι, sed excipiuntur θές & δός, quæ imitantur etiam σχές, ενίσπες, dicito, φρές ferto, ές mittito.

Conjunctivus. | Infinitivus. | Participium.

τιθῶ, ῆς, ῆ. ῆτον, ῆτον. ῶμεν, ῆτε, ῶσσι.	τιθέναι	τιθείς, ἐν/ῶ. έισα, έισης, όν, ἐν/ῶ.
---	---------	--

cum Præfente ejusvis Modi.

τεθείκω, ης, η.	τεθεικέναι.	τεθεικώς, ότ/ῶ. κῆα &c.
-----------------	-------------	----------------------------

terminationem ubique habet.

θήκω, ης, η.	θήκαι.	θήκας, αν/ῶ.
θῶ, ῆς, ῆ.	θεῖναι.	θείς, ἐν/ῶ.
caret.	θήσεν.	θήσων, ον/ῶ.

quavis διαθέσει.

Nota. Jones in Conjunctivo pro τιθῶ & θῶ dicunt τιθέω, τιθέης, τιθέη, & θέω, θέης, θέη &c. cui Poetæ insuper addunt, ut: τιθείω vel θέω &c. Sic pro ῥῶ, ῥῆς, ῥῆ Jonice est ῥέω, ῥέης, ῥέη, Poetice ῥείω, ῥείης, ῥείη.

S. τίθῃμι τίθῃς τίθῃσι. pono. ἵστημι ἵστης ἵστησι. sisto.
 D. τίθετον τίθετον. ἵστατον ἵστατον. erigo.
 P. τίθεμεν τίθετε τίθεσι. ἵσταμεν ἵστατε ἵστασι.
 Ion. τιθέασι, Attice τιθάσι.

Παρατα-

S. ἐτίθην θῆς θῆ, & ὄν, εἰς, εἰ. ἵσθην ἵσθς ἵσθ.
 D. ἐτίθετον ἐτίθετην. ἵστατον ἵσάτην.
 P. θεμεν θετε θεσαν, & ὄν. ἵσταμεν ἵστατε ἵσασαν.
 & ἵσαν.

Λόρις

S. ἔθην ἔθῃς ἔθῃ. ἔσθην ἔσθῃς ἔσθῃ.
 D. ἔθετον ἔθέτην. ἔστητον ἔστήτην.
 P. ἔθεμεν ἔθετε ἔθεσαν. ἔστημεν. ἔστητε ἔστησαν.

Παρακεί-

τέθεικα ut τέτυφα. ἔστακα stiti.

ὑπερσυν-

ἐτίθεικον ἔσάκειν.

Λόρις

ἔθηκα posui. ἔστησα stiti.

Μέλλων

θήσω ἑθήσω.

Hæc prorsus sequuntur

με

μαι ληγόντων ενεργητικῶν.

245

μι definientium Activorum.

ἔγκλισις. Indicativus Modus.

χρόνⓄ. Præfens.

S. δίδωμι δίδως δίδωσι do. δείκνυμι κνυς κνυσι.

D. δίδοτον δίδοτον. κνυτον δείκνυτον.

P. δίδομεν δίδοτε δίδῃσι. δείκνυμεν δείκνυτε δεικνῦσι.

Jon. διδόασι.

τικός. Imperfectum.

S. ἐδίδων ἐδίδως ἐδίδω. ἐδείκνυν κνυς ἐδείκνυ.

D. ἐδίδοτον ἐδιδότην. κνυτον κνύτην,

P. ἐδίδομεν ἐδίδοτε & ἐδυν. κνυμεν κνύτε ἐδείκνυσαν.

δεύτερⓄ. Aorist. 2.

S. ἔδων ἔδως ἔδω.

D. ἔδοτον ἔδότην. Caret p. 232. n. IV.

P. ἔδομεν ἔδοτε ἔδοσαν.

μενⓄ. Perfectum.

δέδωκα.

δέδειχα Jon. δέδεχα.

τελικός. Plusquamperfect.

ἐδεδώκειν.

πρῶτⓄ, Aorist. I.

ἔδωκα dedi.

ἔδειξα ostendi.

πρῶτⓄ. Futurum I.

δώσω

δείξω.

Formam Barytonorum.

Προσакτικῇ
ἐνεσῶς κ

S. τίθει & τίθει τίθεται pone. ἵσταθι ἵσάτω fiste.

D. τίθετον τίθεται, ἵστατον ἵσάτων.

P. τίθετε τίθεταισαν. ἵστατε ἵσάτωσαν.

Λόγισθαι

S. θέτι vel θές θέτω ponito. στήθι σήτω sistito.

D. θέτον θέτων. στήτον σήτων.

P. θέτε θέτωσαν. σήτε σήτωσαν.

Παρακείμεναι κ
ἑσάκει steteris.

τέθεικε posueris

Λόγισθαι

στήκον, άτω pone.

στήσον fiste.

Εὐκλειπῇ

ἐνεσῶς κ

S. τίθειν τίθεις τίθει ponā. ἵσταιν ἵσταις ἵσται sistam

D. τίθειντον τιθειήτην. ἵσταιτον, ἵσταιήτην.

P. τίθειμεν εἴητε ησαν & εἶεν, ἵσταιμεν, ἵσάιτε, αἴη-
(σαν & αἶεν.

Λόγισθαι

S. δέιν δέης δέη posue- σάιν σαίης σάιη stete-
(rim, (rim.

D. δέιντον δειήτην. σάιήτον σαιήτην.

P. δέημεν δείητε δείησαν σαίημεν σαίητε σάιησαν
(& δείεν. (& σαίεν.

ἐγκλισις. Imper. Modus.

παρατατικός. Præs. & Imperf.

S. δίδοθι δίδότω. δείκνυθι νύτω ostende.

D. δίδοτον διδότων. νύτον νύτων.

P. δίδοτε διδάτωσαν. νύτε νύτωσαν.

δεύτερον. Aorist. 2.

S. δόθι vel δός δότω, dato.

D. δότον δοτων.

Caret.

P. δότε δότωσαν.

ὑπερσυνθελικός. Perf. & Plusquamper.

δέδωκε dederis δέδειχε ostenderis.

πρῶτον. Aorist. 1.

δῶκον da.

δείξον ostende.

ἐγκλισις. Optativus.

παρατατικός. Præs. & Imperf.

S. δίδοιην δίδοιης δίδοιη darem. Caret toto Modo

D. δίδοιήτον δίδοιήτην.

p. 232. n. IV.

P. δίδοιήμεν δίδοιητε δίδοιησαν & δίδοιεν.

Attice & Æol. διδῶην, ῶης, ῶη.

δεύτερον. Aorist. 2.

S. δοίην δοίης δοίη dederim.

D. δοίητον δοιήτην.

P. δοίημεν δοίητε δοίησαν & δοίεν.

Attice.

δῶην

δῶης

δῶη.

δῶητον

δῶήτην.

δῶημεν

δῶητε

δῶησαν & δῶεν.

S. τιθῶ τιθῆς τιθῇ. ἰσῶ ἰσᾶς ἰσᾶ.
 D. τιθῆτον τιθῆτον. ἰσᾶτον ἰσᾶτον.
 P. τιθῶμεν τιθῆτε τιθῶσι. ἰσῶμεν ἰσᾶτε ἰσῶσι.
 ponam vel ponerem. sistam vel sisterem.

Αόρις

S. θῶ θῆς θῇ posuero. σῶ σῆς σῇ stitero.
 D. θῆτον θῆτον. σῆτον σῆτον.
 P. θῶμεν θῆτε θῶσι. σῶμεν σῆτε σῶσι.

Απαρέμφατος
 ἐνεσὼς καὶ παρα-

τίθεναι ponere. ἰσάναι sistere, &
 ἰσάναι stare, ab inusit. ἔστημι.

Αόρις

θεῖναι posuisse. σῆναι stitisse.

Μετο-
 ἐνεσὼς καὶ παρα-

τιθεὶς τιθεῖσα τιθὲν, ponens. ἰσὰς ἰσᾶσα ἰσάν
 sistens.

Αόρις

θεὶς θεῖσα θέν σὰς σᾶσα σάν.

μι

μι ληγόντων ἐκεργητικῶν.

249

μι definentium Activorum.

ἐγκλισις. Subjunctivus.

παρατατικός. Præs. & Imperf.

S. διδῶ διδῶς διδῶ.

D. διδῶτον διδῶτον.

P. διδῶμεν διδῶτε διδῶσι.

dem stel darem.

Poly syllaba in

υμι earent

Conjunctivo.

δεύτερον. Aorist. 2.

S δῶ δῶς δῶ dedero,

D. δῶτον δῶτον.

P. δῶμεν δῶτε δῶσι.

Infinitivus.

τατικός. Præs. & Imperf.

διδόναι dare.

δεικνύναι ostendere.

δεύτερον. Aorist. 2.

δῆναι dedisse.

χαί. Participia.

τατικός. Præs. & Imperf.

διδὼς διδῶσα διδὼν.
dans.

δεικνὺς δεινυσα δεικνὺν
ostendens.

Gen. ὑν, ὑσης, ὑν,

δεύτερον. Aorist. 2.

δὼς δῶσα δὼν, qui dedit.

Q 5

Δι-

Ὁρίσκει
ἐνδεῶςS. τίθεμαι τίθεις τίθεται. ἵσταμαι ἵστας & ἵστη
(ἵσταται.D. τιθέμετον τίθεσθον θέσθον. ἱστάμεθον ἱσταθον
(ἱσταθονP. τιθέμεθα τίθεσθε θέσθε. ἱστάμεθα ἱσταθε
(ἱσάνται.

Παρατα-

S. ἐτίθεμην ἐτίθεσο & ἔθες, θέσθαι. ἱστάμην ἱσασο ἱστατο.

D. ἐτιθέμεθον ἐτίθεσθον θέσθην. ἱστάμεθον ἱσταθον,
(αὐτῶν

P. ἐτιθέμεθα ἐτίθεσθε ἐτίθεντο ἱστάμεθα ἱσταθε ἱσάντο.

Λόγος

S. ἐθέμην ἐθέσο & ἔθες ἐθέτω. ἐστάμην ἔσασο ἔστατο.
(inufitatum.

D. ἐθέμεθον ἐθέσθον ἐθέσθην. Sicut & in cæteris

P. ἐθέμεθα ἐθέσθε ἐθέεντο. modis.

Παρακείμενος &
Perfect.

Λόγος

ἐθήκαμην posui.

ἐστήκαμην stiti.

Μέλλων

θήσομαι ponam.

στήσομαι sistam.

Μέλλων

Futuro

ῥη

μι λογόντων μέσων.
μι definentium Med.

251

ἔγκλισις. Indicativus.
χρόν. Tempus Præsens.

S. δίδομαι δίδοσαι δίδου. δείκνυμαι, νύσαι,
(κνύσαι.
D. διδόμεθον δίδουθον δίδουθον. δεικνύμεθον, νύθον,
(κνύθον.
P. διδόμεθα δίδουτε δίδουθα. δεινύμεθα, νύθε,
(κνύθα.

τικός. Imperfectum.

S. ἐδιδόμην ἐδίδου & ἐδίδου. ἐδεικνύμην, πνύσο,
(κνύτο.
D. ἐδιδόμεθον ἐδίδουθον ἐδιδόμην. μεθον, πύθον, ύθην
P. ἐδιδόμεθα ἐδίδουτε ἐδίδοντο. μεθα, νύθε, νυντο.

δεύτερον. Aorist. 2.

S. ἐδόμην	ἔδοσο & ἔδω,	ἔδοτο.
D. ἐδόμεθον	ἔδοθον	ἔδόμην.
P. ἐδόμεθα	ἔδοθε	ἔδοντο.

ὑπερσυνελικός ἄπει.

& Plusquamp. caret.

πρῶτον, Aorist. 1.

ἔδωκάμην dedi. ἐδείξάμην, ω, αἶο, ostendi.

πρῶτον. Futurum 1.

δώσομαι dabo.

δείξομαι ostendam.

δεύτερον ἄπει.

secundo caret.

Δια-

Προσᾠτικῇ
ἐνδεσῶς καὶ

S. τίθεσθαι καὶ τίθημι, ἐτίθει.	ἵστασθαι καὶ ἵστω ἵσταί τι.
D. τίθεσθαι τινί, τίθεσθαι τινί.	ἵστασθαι, ἵσταί τι.
P. τίθεσθαι, τίθεσθαισαν.	ἵστασθαι, ἵσταί τισαν.

Λόγισται

S. τίθεσθαι καὶ τίθημι, ἐτίθει.	*
D. τίθεσθαι τινί, τίθεσθαι τινί.	*
P. τίθεσθαι, τίθεσθαισαν.	*

Παρακείμενη καὶ

ἐνδεσῶς καὶ

ἐνδεσῶς καὶ

S. τίθειμι, τίθειμι, τίθειμι.	ἵσταναι, ἵσταναι, ἵσταναι.
D. τίθειμι τινί, τίθειμι τινί.	ἵσταναι, ἵσταναι, ἵσταναι.
P. τίθειμι, τίθειμι, τίθειμι.	ἵσταναι, ἵσταναι, ἵσταναι.

Λόγισται

S. τίθειμι, τίθειμι, τίθειμι.	ἵσταναι, ponerem. *
D. τίθειμι τινί, τίθειμι τινί.	ἵσταναι, *
P. τίθειμι, τίθειμι, τίθειμι.	ἵσταναι. *

μι λογόντων μέσων.
μι definientium Med.

253

ἔγκλισις. Imper. Modus.
παρατατικός. Praef. & Imperf.

ἀδουσο καὶ δίδω δίδουσι.	δείκνυσσο νύουσι.
δίδουσι δίδουσι.	δείκνυσσι νύουσι.
δίδουσι δίδουσαν.	δείκνυσσι νύουσαν.

δεύτερον. Aorist. 2.

δόσο καὶ δίδω δίδουσι, dederis.	*
δόουσι δόουσι.	*
δόουσι δόουσαν.	*

ὑπερσυντελικός Perf. & Plusq. caret.

ἔγκλισις. Opt. Modus.

παρατατικός. Praef. & Imp.

δοίμην	δοῖο	δοῖτο.	*
δοίμεθον	δοῖσιν	δοίσιν.	*
δοίμεθα	δοῖσι	δοῖντο.	*

δεύτερον.

S. δοίμην	δοῖο	δοῖτο.	*
D. δοίμεθον	δοῖσιν	δοίσιν.	*
P. δοίμεθα	δοῖσι	δοῖντο.	*

Δια-

ὑποτακτικῇ

ἐνεσῶς καὶ

S. τιθῶμαι τιθῇ τιθῆται. ἰσῶμαι ἰσᾶ ἰσᾶται

D. τιθώμεθον τιθῆσθον τιθῆσθον. ἰσώμεθον ἰσᾶσθον

(ἰσᾶσθον.

P. τιθώμεθα τιθῆσθε τιθῶνται. ἰσώμεθα ἰσᾶσθε ἰσῶνται.

Αόριστος

S. θῶμαι θῇ θῆται. *

D. θώμεθον θῆσθον θῆσθον. *

P. θώμεθα θῆσθε θῶνται. *

Ἀπαρέμφατος.

ἐνεσῶς καὶ παρα-

τίθεται setzen oder ge- ἰσάται stehen oder gestel-
het worden. let werden.

Αόριστος.

θείται gesetzt haben/od. ἵσάται gestandē haben/ε-
gesetzt worden seyn. Der gestellet worden seyn.

Αόριστος.

ἤσται gestanden haben/oder
gestellet worden seyn.

Μέλλων

θήσεται werden setzen/od. ἤσεται stehen werden.
werden gesetzt werden. od. werden gestellet werdē.

Μετοχή.

Präs. τιθέμεν

ἰσάμεν

Aorist. 2. θέμεν, ἔστη, εἶπον.

*

ἑγκλισις. Conjunctivus Modus.

παράτατικός. Præs. & Imp.

S. δίδωμαι δίδω δίδωται.

D. δίδωμεθον δίδωσθον δίδωσθον.

P. διδώμεθα δίδωσθε διδώνται.

δεύτερον. Aorist. 2.

S. δώμαι δώ δώται.

D. δώμεθον δώσθον δώσθον.

P. δώμεθα δώσθε δώνται.

Infinitivus.

τατικός. Præs. & Imperf.

δίδασθαι gegen oder gegeben werden. δεικνύσθαι zeigen oder gezeigt werden.

δεύτερον.

δόσθαι gegeben haben/ oder gegeben worden seyn.

πρώτον.

δώσθαι gegeben worden seyn/ oder gegeben haben. δείξασθαι gezeigt worden seyn/ oder gezeigt haben.

πρώτον.

δώσεσθαι geben werden. oder werden gegeben werden. δείξεσθαι zeigen werden/ oder werden gezeigt werden.

διδόμεναι μένη μενον, δεικνύμεναι μένη μενον.
δόμεναι μένη μενον.

Præf.	τίθεμαι,σαι,ται, τίθεσο,χ, έώω τίθειμην,εις,ετο.
	εμεθον,εωον,εωον εωον, έώων. ειμεθον,ειωον,ει- (ωην εμεθα,εωθε,ενται εωθε, έώωσαν ειμεθα,ειωθε,ειν/ο
Imperf.	έτιθέμην,χ,ετο.
	έμεθον,εωον, έώην Coincidit extra Indicativum έμεθα,εωθε, εντο.
Perf.	τέθειμαι,σαι,ται. τέθεισο,εις,ώω. τεθείμην,εις,ετο.
Plusq.	έτεθείμην,σο,το Extra Indicativum cum Per-
Aor.I.	έτέθην, ης, η τέθητι, ήτο. τεθείην, ης, η.
Aor. II.	Per totum Passivum inusitatus.
Fut. I.	τεθήσομαι,η ηται, τεθησοίμην,οιο, οιτο.
Paulo p.Fut.	τεθείσομαι,η,ται, τεθεισοίμην,οιο,οιτο.

Typus Verbi

Præf.	& Imperf. per omnes modos cum Passivo coin		
Aor. I.	ἔθηκάμην, ω, αἶο.	θῆκον, άτω.	θήκαμι.
Aor. II.	ἔθέμην, ἔθχ, ἔθετο.	θέσω, θέωω.	θείμην, εῖο, εῖτο.
Fut. I.	θήσομαι		θησοίμην.

τιθῶμαι, ἡ, ἦται. ώμεθον, ἡ, ὦν, ἡ, ὦν. ώμεθα, ἡ, ὦν, ὦνται.	τίθεσθαι.	τιθέμεν.
--	-----------	----------

cum Præsente.

τιθῶμαι, ut Præsens	τιθεῖσθαι.	τιθειμέν.
---------------------	------------	-----------

fecto convenit.

τιθεῖν, ἡ, ἡ.	τιθεῖναι.	τιθεῖς.
---------------	-----------	---------

caret.	τεθήσεσθαι.	τεθησόμεν.
--------	-------------	------------

τεθείσεσθαι.	τεθεισόμεν.
--------------	-------------

Medii.

cidunt. Perf. & Plusqv. Medio verba in μι carent.

θῆνω.	θῆναι.	θῆνας. Inusita- ti omnes.
-------	--------	------------------------------

θῶμαι, θῆ, θῆται.	θέσθαι.	θεμεν.
-------------------	---------	--------

θήσεσθαι.	θησόμεν.
-----------	----------

ὁριστική.
Præsens & Imperfe-
παράκειμεν Θ.

S. τίθειμαι τίθεισαι τέθεικα. ἔσταμαι ἔστασαι ἔστακα.

D. τίθεσθαι τίθεισθαι τεθεισθαι. ἑσθαι ἑσθαι ἑσθαι.
(ἑσθαι.

P. τίθεσθε τίθεισθε τεθεικατε. ἑσθατε ἑσθατε ἑσθατε.

ὑπερσυν

S. ἐτίθειμην ἐτίθεισο ἐτίθειτο. ἐστάμην ἑστασο ἑστατο.

D. ἐτίθεσθον ἐτίθεισθον ἐτίθεισθην. ἑστάμεθον ἑστα-
(ἑσθον ἑστάσθην.

P. ἐτίθεσθε ἐτίθεισθε ἐτίθειντο. ἑστάμεθα ἑστα-
(ἑσθε ἑσταντο.

Λόρισ Θ

S. ἐτέθην ἐτέθης ἐτέθη, ἐστάθην ἐστάθης ἐστάθη.

D. ἐτέθηον ἐτεθήτην. ἐστάθητον ἐσταθήτην.

P. ἐτέθημεν ἐτέθητε ἐτέθησαν. ἐστάθημεν ἐσταθήτε
(ἐστάθησαν.

Μέλλων

τεθήσομαι τησεται.

σταθήσομαι.

μετ' ὀλίγον

τιθείσομαι paulo post ponar.

ἐσάσομαι.
με

μι ληγόντων παθητικῶν.

249

μι definentium Passivorum.

ἐγκλισις Indic. Modus.

Etum conveniunt cum Medio.

χρόν. Tempus Perfectum.

S. δέδομαι δέδοσμαι δέδοται. δέδειγμαι, ξαι, δέδεικται.

D. δεδόμεθον δέδοσθον δέδοσθον, δεδείγμεθον, δέδε-
(χθον, χθον.

P. δεδόμεθα δέδοσθε δέδονται. δεδείγμεθα, χθε,
(δεδειγμένοι εἰσι.

τελικός. Plusquamperfect.

S. ἐδεδόμην ἐδέδοσο ἐδέδοτα. ἐδεδείγμην ἐδέ-
(δειξο ἐδέδεικτο.

D. ἐδεδόμεθον ἐδέδοσθον ἐδεδόσθην. ἐδεδείγμεθον ἐ-
(δέδειχθον ἐδέδειχθην.

P. ἐδεδόμεθα ἐδέδοσθε ἐδέδοντο. ἐδεδείγμεθα ἐδέ-
(δειχθε, ἐδεδειγμένοι ἦσαν.

πρῶτ. Aorist. I.

S. ἐδόσθην ἐδόσθης ἐδόσθη. ἐδείχθην ἐδείχθης ἐδείχθη.

D. ἐδόσθητον ἐδοσθήτην. ἐδείχθητον ἐδειχθήτην.

P. ἐδόσθημεν ἐδόσθητε ἐδόσθησαν. ἐδείχθημεν ἐδεί-
(χθητε ἐδείχθησαν.

πρῶτ. Futurum I.

δοθήσομαι

δειχθήσομαι.

Μέλλων. Paulo post Futur.

δεδόσομαι, mox dabor.

R 2

δια-

Προσакτική
Παρακείμενῳ ὃ

S. τέθεισο τεθείω. positus ἔτασο ἔτάω.
D. τέθεισόν τεθείων. sis vel ἔτασόν ἔτάων.
P. τέθεισθε τεθείωσαν, fueris. ἔτασθε ἔτάωσαν.

Αόριστῳ

S. τέθειται τεθήτω. ponitor θάθειται θαθήτω.
D. τέθειτον τεθήτων. vel θάθειτον θαθήτων.
P. τέθειτε τεθήτωσαν. ponaris θάθητε θαθήτωσαν.

Ευκτική

Παρακείμενῳ.

utinam positus fuerim vel fuisset.

S. τεθείμην, τεθείῃ, τεθείτο. ἔταίμην ἔταῖο ἔταῖτο.
D. τεθείμεθον, τεθείωθον, εἰώην. ἔτάμεθον ἔταῖον
ἔταίωην.
P. τεθείμεθα, τεθείωθε, εἴντο. ἔτάμεθα ἔταίετε, ντο.

Αόριστῳ

τεθείην idem.

θαθείην.

Μέλλων

τεθῆσοίμην utinam ponar.

θαθησοίμην.

Μετ' ὀλίγον

τεθῆσοίμην utinam mox ponar. ἔτασοίμην.

μι

μὲ ληγούτων παθητικῶν.
μὲ delinentium Passivorum.

261

ἐγκλισις. Imperativus Modus.
ὑπερσυντελικός. Perf. & Plusquamp.

S. δέδοσο	δεδοῶ datus sis vel fueris.	*
D. δέδοσθον	δεδοῶν.	*
P. δέδοσθε	δεδοῶσαν.	*

πρῶτ. Aorist. I.

S. δόθητι	δοθήτω dare, werde geben.	*
D. δόθητον	δοθήτων.	*
P. δόθητε	δοθήτωσαν.	

ἐγκλισις. Optativus.
Perfectum.

S. δεδοίμην δεδοῖο δεδοῖτο.	utinam datus	*
D. δεδοίμεθον δεδοῖσθον δεδοίσθην.	fuerim.	*
P. δεδοίμεθα δεδοῖσθε δεδοῖντο.		*

πρῶτ. Aorist. I.
δοθεῖν.

πρῶτ. Futurum I.

δοθησόμεν σοι σοίῃ.	utinam daret.	*
Μελλων Paulo post Futur.		
δεδοσόμεν.		

ὑποτακτικῇ
Παρακείμενῳ καὶ

S. τεθῶμαι τεθῇ τεθῆται. ἐσώμαι ἐσῶ ἐσῶταί.
D. τεθώμεθον τεθῆσθον θον. ἐσώμεθον ἐσῶσθον θον.
P. τεθώμεθα τεθῆσθε τεθῶνται ἐσώμεθα ἐσῶσθε ἐσῶνται.

Αόριστος

S. τεθῶ τεθῆς τεθῇ. σταθῶ σταθῆς σταθῇ
D. τεθῆτον θον. σταθῆτον σταθῆτον
P. τεθώμεν τεθῆτε τεθῶσι σταθώμεν σταθῆτε σταθῶσι.

Απαρέμφατος
ἐνεστώς καὶ παρα-

τίθεσθαι gesetzet werden. ἵστασθαι gestellet werden.

Παρακείμενῳ.

τίθεισθαι gesetzet worden ἵστασθαι gestellet worden
seyn. seyn.

Αόριστος

τίθειναι gesetzet worden σταθεῖναι gestellet worden
seyn. seyn.

Μέλλων

τίθήσεσθαι werden gesetzet werden σταθήσεσθαι werden ge-
werden. stellet werden.

Μετ' ὀλίγον

τίθείσεσθαι bald werden ἵστάσεσθαι bald werden
gesetzet werden gestellet werden.

ἔγκλισις. Conjunctivus Modus.

ὑπερσυντελικός. Perf. & Plusquamp.

S. δεδῶμαι	δεδῶ	δεδῶτα.	*
D. δεδώμεθον	δεδῶσθον.	δεδῶσθον.	*
P. δεδώμεθα	δεδῶσθε	δεδῶνται.	*

πρῶτον. Aorist. I.

S. δοθῶ	δοθῆς	δοθῆ.	*
D.	δοθῆτον	δοθῆτον.	*
P. δοθῶμεν	δοθῆτε	δοθῶσι.	*

Infinitivus.

Γαλικός. Praes. & Imperf.

δίδοσθαι gegeben werden. δείκνυσθαι gezeigt werden.

ὑπερσυντελικός. Perf. & Plusquamp.

δεδοσθαι gegeben worden. δεδειχθαι gezeigt worden seyn.

πρῶτον.

δοθῆναι gegeben worden. δειχθῆναι gezeigt worden seyn.

πρῶτον.

δοθήσεσθαι werden gegeben werden. δειχθήσεσθαι werden gezeigt werden.

μέλλων

δεδοσέσθαι bald werden gegeben werden.

Ὀριστική.

Προσакτική.

Ενεσῶς ἐνεργητικός.

ἐνεσῶς.

S. ἵημι ἵης ἵησι mitto.

S. ἵεθι

ἵέτω.

D. ἵετον ἵετην.

D. ἵετον

ἵέτων.

P. ἵεμεν ἵετε ἵεσι.

P. ἵετε

ἵέτωσαν.

Att. ἱᾶσι, Jon. ἱέασι.

Παρατατικός.

Ἀόριστος δεύτερος.

S. ἵην ἵης ἵη mittebam.

S. ἕθι & ἕς

ἔτω.

D. ἕτον ἕτην.

D. ἕτον

ἔτων.

P. ἕμεν ἕτε ἕσαν.

P. ἕτε

ἔτωσαν.

Item à Contacto ἰῶ, ἰγν
 ἰεν ἰει in Tertia Plur. ἰγν.
 Hinc ἀφίει dimittebat.
 sic in Præf. 3. plur. ἰῶσι
 pro ἰεῖσι.

Sic Composita ἀφες,
 Jon. ἀπες, ἀφέτω, di-
 mitte, κάθες καθέτω de-
 mitte, πρῶες, præmitte,
 ἀνες, omitte.

Ευκτική.

ἐνεσῶς.

Ἀόριστος δεύτερος.

S. ἦν ἦς ἦ

S. ἰείην ἰείης ἰείη.

D. ἔτον ἔτην.

D. ἰείητον ἰείήτην.

P. ἔμεν ἔτε ἔσαν.

P. ἰείημεν ἰείητε ἰείησαν.

Παρακείμενος.

& per Syncopen.

εἶκα mifi. Compos. ἀ-ἰείμεν ἰεῖτε ἰείεν.

Φεῖκα pro ἦκα Bæot.

ὑπερσυντελικός.

Ἀόριστος δεύτερος.

εἶκιν εἶκεις εἶκει.

S. εἶην εἶης εἶη.

D. εἶητον εἶήτην.

P. εἶημεν εἶητι εἶησαν.

Ἀόριστος πρῶτος.

& per Syncop.

ἦκα ἦκας ἦκε.

Μέλλων πρῶτος.

εἶμεν εἶτε εἶσαν.

ἦσω ἦσεις ἦσει, &c.

ὑπό.

ὑποταγήνη.

ένεσως.

P. ἰω ἦς ἦ.

D. ἦτον ἦτον.

P. ἰώμεν ἦτε ἰώσι.

ὀρισηή.

ένεσως μέσθ.

S. ἰεμαι, ἰεσαι, ἰεσαι mittor

D. ἰέμεθον, ἰεθον, ἰον vel

P. ἰέμεθα, ἰεα, ἰεν/α. mitto

Αόρις ② δεύτερος ②.

S. ὦ ἦς ἦ.

D. ἦτον ἦτον.

P. ὦμεν ἦτε ὦσι.

Παραταγήνης.

S. ἰέμην ἰεσο ἰελο mittebar

D. ἰέμεθον, &c. vel mi-

ut ἐτιθέμην. tebam.

Jonice ἔω &c. Poet. ἔλω,
unde ἀφείω dimiserō.

Απαρέμφα ②.

ένεσως καὶ παραταγήνης.

ἰέναι mittere.

Αόρις ② πρῶτος ②.

ἦκάμην ἦνω ἦνατο, &c.

Extra Indicativum ta-
men non est usitatum.

Αόρις ② δεύτερος ②.

εἶναι misisse.

Αόρις ② δεύτερος ②.

S. ἔμην ἔσο ἔτο.

D. ἔμεθον ἔθον ἔθην.

P. ἔμεθα ἔθε ἔντο.

Μέτοχή.

Iliad. i. v. 49.

ένεσως καὶ παραταγήνης.

εἰς ἰεσα ἰέν mittens.

Ἀπ' ἀρ' ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐ-
δήτυος ἐξ ἔρον ἔντο.Sed postquam potus
& cibi desiderium ex-
pulerunt.

Αόρις ② δεύτερος ②.

εἰς ἰεσα ἐν qui misit.

Μέλλων πρῶτος ②.

ἦσομαι mittam vel mittar.

R 5

προ-

Προσакτική.

Αόριστος δεύτερος.

S. ἔσο εἶ & ἔω.

D. ἔσων ἔων.

P. ἔως ἔωσαν.

Ὀριστική.

Ενεσὼς παθητικός.

Praesens & Imperfectum, 'ut in Medio.

Unde ἀφ' ὧ demitte,
προσ' ὧ admitte, προσ'
præmitte, καθ' ὧ demit-
te. At καθ' ὧ pro καθ' ὧ σο
fede, vide in ἡμῃ.

Ευκτική. ἐνεσὼς.

ἔμην εἶσο εἶτο, &c.

Αόριστος δεύτερος.

S. ἔμην εἶσο εἶτο, ut θείμην.

Alias ὀμην, ὀιο, ὀιτο.

Unde πρόσσῳ admittit.

ὑποτακτική.

Αόριστος δεύτερος.

S. ὦμαι ἦ ἦται &c.

Απαρέμφορος.

ἐνεσὼς.

ἔσται.

Αόριστος δεύτερος.

ἔσται.

Μετοχή.

ἔμεν.

Αόριστος δεύτερος.

ἔμπος mittens vel missus.

Παρακείμενος.

S. ἔμαι εἶσαι εἶται mis-
sus fui, ut τέθειμαι.
Tertia Plur. εἶνται,
unde ἀφ' ὧνται, At-
tice ἀφ' ὧνται dimissi
sunt.

ὑπερσυντελικός.

S. ἔμην εἶσο εἶτο, &c.

Αόριστος πρῶτος.

S. ἔθην ης η.

D. ἔθην ητων ἔτην.

P. ἔθην ητε ησαν.

Pro ἔθην legitur et-
iam εἶθην, ut in Com-
pos. ἀφ' ὧθην & ἀφ' ὧθην
verbi ἀφ' ὧθην.

Μέλλων πρῶτος.

ἔθηνσμαι ἔθηνσεται &c.

Προσакτική.

ἔσο, ἔστω, &c.

Αόριστος πρῶτος.

S. ἔθηντι ἔθηντω &c. & sic
in aliis Modis.

Ευκλιμένη.
Παρακείμεν.

B. Ἰεμαι | desidero,
ἐνεσώς.

S. εἶμην εἶο εἶτο.
D. εἶμεθον εἶδιον εἶδιην.
P. εἶμεθα εἶδιε εἶντο.

S. Ἰεμαι, Ἰεσαι, Ἰετα.
D. ἰέμεθον ἰέδιον ἰέδιην.
P. ἰέμεθα ἰέδιε ἰέντα.

Αόρις δεύτερ.
ἐθίστην.

Sic composit. ἐφίεμαι.
Infinitiv. ἐφίεσθαι.

Μέλλων πρώτ.
ἐθισοίμην.

Particip. ἐφίεμεν de-
siderans.

ὑποτακτική.

Παρακείμεν.

S. ὦμαι ἦ ἦτα.

Παρατακτικός.

D. ὦμεθον ἦδιον ἦδιον.

S. ἰέμην ἰεσο ἰετο.

P. ὦμεθα ἦδιε ὦντα.

D. ἰέμεθον ἰέδιον ἰέδιην.

Αόρις πρώτ.

P. ἰέμεθα ἰέδιε ἰέντο.

ἐθῶ ἐθῆς ἐθῆ. &c.

Απαρέμφατ.

Παρακείμεν.

εἶδιαι.

Αορις πρώτ.

ἐθίστηναι.

Μέλλων πρώτ.

ἐθήσεσθαι.

Μετοχή.

Perfect. εἰμέν. Aor. I. ἐθίς.

Futur. I. ἐθισοίμεν.

C. ἦμαι

C. ἡμᾶς *fedeo*.

ὀρίσκει.

ἐνεσῶς.

S. ἡμᾶς ἦσᾶν, ἦτα, *fedeo*.

D. ἡμεῖθον ἦδιον ἦδιον.

P. ἡμεῖθα ἦδιε ἦντα Jonice

ἔατα Poet. ἔιατα.

Παρατακτός.

S. ἡμεν ἦσο ἦτο *sedebam*.

D. ἡμεθον ἦδιον ἦδιην.

P. ἡμεῖθα ἦδιε ἦντο.

Poetæ pro ἦτο usur-
pant ἦσο Compos. κα-
θῆσο Et pro 3. plur. ἦντο.

Jonice dicitur ἔατο.

Poeticè ἔιατο vel ἦατο.

Unde καθῆατο, *sedebant*. Iliad. λ. v. 76.

Προσакτική.

ἐνεσῶς.

S. ἦσο ἦδιω *fede*.

D. ἦδιον ἦδιων.

P. ἦδιε ἦδιωσαν.

Sic καθῆσο *fede*, Jon.

καθῆο & facta Syntole.

καθεο & Crasi Attica

καθε Marc. 12. 36.

Απαρέμφατο

ἦδιαι *federe*.

Sic & composita καθῆ-

μαι &c.

Μετοχή.

ἦμεν *fedens*.D. κείμεν *jaceo*.

Præfens.

S. κείμεν κείσᾶν κείτα.

D. κείμεθον κείδιον, διον.

P. κείμεθα κείδιε κείντα.

Imperativus.

S. ἐκείμην ἐκείσο, το.

D. ἐκείμεθον ἐκείδιον,
(ἐκείδιην.

P. ἐκείμεθα ἐκείδιε, ντο.

Imperativus.

S. κείσο κείδιω.

D. κείδιον κείδιων.

P. κείδιε κείδιωσαν.

Infinitivus.

κείδιαι *jacere*.

Accentus manet in

Compositis, ut ἐπικεί-

διαι, Luc. 5, 1. imminere.

Sed in Præf. Indicat. re-

trahitur, ut ἀνάκειμαι.

discumbo Matth. 9, 10.

Participium.

[κείμεν].

1. ἵημι mitto.

Est ex ἰέω. Hinc plane ut τίθημι formatur. Vid. ἵημι.
pag. 264.

2. ἱέμαι.

ἱέμαι.

i.e. ἐπιθυμέω, cupio, defidero. Habet tantum
Præsens & Imperfectum in omnibus Modis, & qui-
dem in Medio, de quo Tab. B. p. 267.

3. ἦμαι, sedeo.

ἦμαι.

Est ex ἔω factum per Reduplicationem Jonicam;
loco, est ε, ἔέω. Unde in Medio esset ἔεμαι per Crasin
ἦμαι, η in tota flexione ubique retinet. Unde neces-
sario Optativo & Coniunctivo caret. In reliquis ve-
rò Modis format Præsens & Imperfectum in Media
διαθέσει, uti Tab. C. p. 268. videre est.

4. κέμαι, jaceo.

κέμαι.

Fit ex κέεμαι, ei ubique retinet. Hic itidem O-
ptativo & Coniunctivo caret, in reliquis Modis for-
matur Præsens & imperfectum non secus ac ἦμαι,
Tab. D. p. 268.

5. ἴσθμι, cognosco.

ἴσθμι.

Est ex ἰσάω. Formatur igitur ἴσθμι. Redupli-
catione caret.

Eadem Tempora, quæ antecedentia, agnoscit in
Activo & Medio.

Præsens ἴσθμι ἴσθς ἴσθσι. ἴσαλον.

Nota: 2. & 3. Dualis ἴσαλον per Syncopen habent
ἴσον ἴσον. Plur. 1. ἴσαμεν ἴσμεν, 2. ἴσατε ἴσε, 3. est ἴσασι,
non ἰσᾶσι.

Imperf. ἴσθν ἴσθς ἴσθ.
ἴσατον ἰσάτη.

Ter.

Tertia Plur. ἴσασαν, per Syncop. ἴσαν.
Imperat. ἴσαθι, ἰάτω.
Per Syncop. ἴθι ἴσω. ἴσον ἴσων. ἴσε ἴσωσαν. Attice
Infinit. ἰάναι. (ἴσων.
Participium ἴσας ἴσασα ἴσαν. Non vero ἰάας.
Discedit ab Accentu reliquorum in μι.

Typus Verbi

Indicativus. | Imperativus. | Optativus.

Præs. | Φημί, Φῆς, Φησὶ, | Φάθι Φάτω | Φαίην, ης, η.
 Φατὸν, Φατὸν. | inusitatum. | ἦτον, ἦτην.
 Φαμέν, Φατέ, Φασὶ | Φαίημεν, ἦε, ἦσαν

Imperf. | ἔφην, ἔφης, ἔφη.
 ἔφατον, ἔφάτην. | Coincidit extra Indicativum
 ἔφαμεν, ατε, ασαν

Perf. & Plusquamperfectum in usu non est.

Aor. I. | ἔφησα, ας, ε, &c. | Aorist. I. | Φήσαιμι, αἰς, αἰ.
 αἶτον, αἶτην.
 αἶμεν, αἶτε, αἶεν.

Aor. II. | ἔφην, ἔφης, ἔφη.
 ἔφητον, ἔφήτην | Aorist. II. | Φαίην ut Præs.
 ἔφημεν, ἔφηε, ἔφησαν

Fut. I. Φήσω, εις, ει, &c.

Typus Verbi

Præs. Φαμαί, Φασαί, Φαταί. inusitatum Scapulae.

Imperf. ἔφάμην, ασο, ατο. ἀμεθον &c.

& Aor. II.

NB. In Imperfecto Indic. Activi dicitur & sine
 Sicut & in Præsenti ἡμὶ, ἡς, ἡσί.

Medium.

Præsens ἴσῃμαι ἴσῃσαι ἴσαται, ἔ addito τ.

ἴσῃμαι ἴσῃσαι, ex quo ἐπίσῃμαι ἐπίσῃσαι.

Imperfectum ἴσάμην ἔ ἐπισάμην, ἐπίσασθ, ἔς.

Infinitivus ἴσαθαι.

Participium ἴσάμεν ὅ ἔ ἐπισάμεν ὅ.

Activi Φημί.

Conjunctivus.	Infinitivus.	Participium.
Φῶ, Φῆς, Φῆ.	Φάναί	Φάς, Φάν ὅ.
Φῆτον, Φῆτον.		
Φῶμεν, ῆτε, ῶσι.		

cum Præsentē cuiusvis Modi.

	Φῦσαι.	Φύσας.
	Φῆναι.	
		Φύσων.

bi Medii.

Φάθαι. Φάμεν ὅ, η, ον.

augmento Φῆν, Φῆς, Φῆ, & per aphæresin ῆν, ῆς, ῆ.

6. Φημί

6. Φημι Dico.

Est ex Φάω. In Medio etiam Præsens & Imperfectum Indicati, Infinitivi & Participii formatur. In Activo omnia Tempora occurrunt.

Nota: Secunda Persona Præsentis facit Φῆς per Diphthongum, ad differentiam Imperfecti, quod sine Augmento dicitur Φῆν, Φῆς, Φῆ.

ἔφηθα dicebas. Pleonasmus θα familiaris Personis in σ desinentibus. ἤδειθα pro ἤδεις. Sic οἶδα per Syncop. pro οἶδαθα Æolico, quod dicitur pro οἶδας novisti, ἦθα eras, παρῆθα aderas, pro ἦς & παρῆς, Imperf. 2. Pers. εἰμί ἐπεξίηθα. eruperis ab ἐπέξειμι erumpo. πίνηθα biberis, ἀπίνω, ubi Aor. 2. ἐπίον. in Conj. τῶω τῶης. Vid. p. 172. n. 4.

τοῖς Φᾶσι, Dat. Plur. Participii ἀ Φὰς Φάνθη, Accentum retrahit. Cur Dativus Circumflexo in Penult. gaudeat, docetur ad Dat. Plur. in Not. p. 120.

Infinit. Φάναι, ut ἰσάναι. Φᾶναι autem per Circumfl. in Penult. est ex Φαίνω, appareo.

7. Duo verò in μι, quæ nimis à communi formâ recedunt, integrè asscribemus.

1. Est εἰμι, sum.

Indicativus.

Præsens,	εἰμι	εἰς καὶ εἰ	ἐστὶ
		ἐστὸν	ἐστὸν.
	ἐσμέν	ἐστέ	εἰσίν.

Doricè pro εἰμι est ἐμμί. εἰ Atticè pro ἦ. Vid. infra Verbum βέλομαι in Anomalis.

Imperf. ἦν ἦς ἦ, vel usitatus ἦν.

ἦτον ἦτην.

ἦμεν ἦτε ἦσαν.

Composita servant hic Accentum Simplicis, παρῆν παρῆς. Et ἦθα παρῆθα Aeolice. Vid. p. præc.

Fut. I. ἔσομαι ἔσῃ ἔσται ἔσται.

ἔσόμεθον ἔσεώθον ἔσεώθον.

ἔσόμεθα ἔσεώθε ἔσονται.

Poeticè ἔσσομαι, Dorice ἔσῃμαι vel ἔσεῦμαι.

Imperativus.

Præfens ἔσο ἔστω.

ἔσθον.

ἔσε.

ἔστω.

ἔσθων.

ἔστωσαν.

In Compositis Accentus retrahitur, ut: παρῆθι, παρῆσε.

Optativus.

Præf. & Imperf. εἴην

εἴητον

εἴημεν

εἴης

εἴητην.

εἴητε εἴησαν ἔσειεν.

Fut. εἰσοίμην

ἔσοιο

ἔσοιτο.

ἔσοίμεθον

ἔσοιέθον

ἔσοιέτην.

ἔσοίμεθα

ἔσοιέθε

ἔσονται.

Subjunctivus.

Præf. & Imperf. ᾗ

ᾗμεν

ᾗς

ᾗτον

ᾗτε

ᾗ.

ᾗτον.

ᾗσι.

Infinitivus.

Præs. & Imperf.

εἶναι,

Futurum.

ἔσεσθαι.

Participium.

ὢν

ὄντ^ς.

ἔσθ

ἔσθην.

ὄν

ὄντ^ς.Futurum ἔσόμεν^ς ἔσομένη ἔσόμενον.

Formant & Imperfectum Medium.

ἤμην

ἦσθε

ἦτο.

ἤμεθον

ἦσθε

ἦσθην.

ἤμεθα

ἦσθε

ἦντο.

Deducunt alii ab εἶω, quod est εἶμι, εἶμαι in Imperfecto ἠόμην per Syncopen ἤμην.

Secundum est εἶμι Vado.

Est etiam ex εἶω, sed Tempora reliqua ex εἶω format. Fut. εἶσω. Perfect. εἶσα. Plusqu. εἶκεν. Attice ἤκην. Aor. 1. εἶσα. Habet apud Oratores semper significationem Futuri; apud Poetas etiam Præsentis.

Indicativus.

Præsens.

εἶμι

εἶς ἢ εἶ, εἶσι.

ἴτον ἴτον.

ἔμεν

ἴτε

ἴσι, al. εἶσι, Ionice ἴασε.

Imperf.

εἶν

εἶς

εἶ

ἴτον

ἴτην.

ἔμεν

ἴτε

ἴσαν.

Indefinitum 2. ἴον

ἴες

ἴε.

ἴετον

ἴετην.

ἔμεν

ἴτε

ἴσαν.

Imperativus.

Præs. & Imperf.

ἴθι

ἴτω.

ἴτον

ἴτων.

ἴτε

ἴτωσαν.

Dici-

Dicitur etiam εἰ pro ἴθι. Hinc ἀπι abi, ἔξει exi.

Indefinitum 2. ἴε ἴέτω.
ἴετον ἴέτον.
ἴετε ἴέτωσαν.

Optativus.

Indefinitum 2. ἴοιμι ἴοις ἴοι.
ἴοιτον ἴοίτην.
ἴοιμεν ἴοιτε ἴοισαν.

Conjunctivus.

Indefinitum 2. ἴω ἴης ἴη.
ἴητον ἴητον.
ἴωμεν ἴητε ἴωσι.

Infinitivus.

Præsens & Imperf. ἵνα & εἶναι, ἀπεῖναι abire, πα-
ρεῖναι accedere, & per Metathesin ἰέναι ire, ἀ-
πιέναι abire, προσιέναι adire.

Participium.

Indefinitum 1. ἰών ἰῶσα ἰόν.

Medium.

Præteritum εἶα εἶας εἶε & c.

Activè ἦα ἦας & c. per διαίρεσιν, ἦια, ἦιας.

Plusquamperfectum ἦεν ἦεας ἦει.

Pro Tertia Persona Plurali ἦισαν dicitur & ἦε-
σαν. ἀνῆσαν redierant, ἐξῆσαν exierant. Pro
ἀπήειμεν, regrediebamur, per Syncope est &
ἀπήμεν.

SECTIO VII.

DE ANOMALIS.

I. in ω.

Ano- I. Anomala Præsens & Imperfectum regula-
mala riter formant, reliquis Temporibus vel carent,
sunt 1. vel ea aliunde formant.

Verba Sunt vero Anomala Verba in άνω.

in άνω. 1. Fiunt Dissyllaba per Paremplosin υ, & corre-
 ptionem Penultima, ut:

τυγχάνω ex τεύχω, paro.

λαμβάνω à λήβω, capio.

2. Formant vero tempora sua à verbis in έω & άω,
 rarissime à Barytonis Dissyllabis, ut:

μανθάνω disco, à μαθέω. Fut. μαθήσομαι. Perf.
 μεμάθηκα. Aor. 1. έμάθησα. Aor. 2. έμαθον.

Sic άμαρτάνω pecco. Imperf. ήμάρτανον. Fut. 1.
 άμαρτήσω. Perf. ήμάρτηκα. Aor. 2. ήμαρτον, ex ά-
 μαρτέω.

Αι λαμβάνω accipio, ex λήβω. Futur. λήψομαι.
 Perf. έιληφα. Aor. 2. έλαβον.

λαιθάνω lateo. Fut. λήσω, ex λήθω. Perf. λέληθα.
 Aor. 2. έλαθον.

τυγχάνω nanciscor. Fut. τεύξομαι, ex τεύχω.
 Perf. τετύχηκα, à τυχέω. Aor. 2. έτυχον.

λαγχάνω sortior, ex λήχω. Fut. λήξω. Perf. Αι.
 έιληχα. Aor. 2. έλαχον Perf. Med. λέλογχα.

2. Ver- II. In ένω Hyperdissyllaba, quæ sunt Poetica, ut:
ba ένω. Φαέινω luceo, έρεείνω Interrogo. Addit his Ante-
 signatus tria Dissyllaba:

βείνω

Εἶνω dim infero. (3. Pers. Εἶνει unde bini obscæ-
num Græcis esse dicit Cic. lib. IX. ad Fam. Ep. 22.)

εἶνω tēgo.

σεινόμεαι lēdo.

III. Verba in εἶω à Futuris formata, & Latinis 3. Ver-
Desiderativis respondentia, ut :

ba in
εἶω.

γαμησεῖω nupturio, ex γαμήσω.

ὄψειω videre desidero, ex ὄψω ab ὄπῃω :

πολεμησεῖω, ex πολεμήσω à πολεμῶ praelior.

Carent hac Imperfecto, præter ὄψειω quod ὠψειον
habet. Aug. Canin. Aliunde formata, seu alia in
εἶω communem formam sequuntur, ut :

κλείω celebros, κλείσω κέκλεικα.

σειώ concutio, σείσω σέσεικα.

IV. Omnia in ῥω Graviona, quæ in Penultima 4. Ver-
non habent ei, ut: Φέρῥω pasco, ἔΦερῥον. ba in

Excipe τρίῥω, quod regulare est. Sic etiam λείῥω ῥω.

Εἰς ἀμείῥω in omnibus flectuntur Temporibus. A σέ-
ῥομαι est ἔσέῥδην apud Soph. Can. p. 243.

V. Verba in σκω. Et fiunt à Futuro addito κ, ut : 5. Ver-
θνήσκω, θνήσκω, θνήσκω, morior. ba in

ρύσκω, ρύσκω, ρύσκω tueor.

σκω.

Nonnulla vocalem Penultima mutant, ut:

Ex κύω κυήσω κυίσκω partum furo.

οἶδω οἰδήσω οἰδίσκω tumeo.

ἥῥω ἥῥήσω ἥῥάσκω juvenesco.

Nonnulla Reduplicationem habent præpositam, ut :

τετρώσκω vulnero, ex τρώσω.

γιγνώσκω cognosco, ex γνώσω.

Paucissima à Præsenti formantur, ut :

τιτύσκω ex τύκω, collineo.

Futura & reliqua Tempora horum Verborum petenda sunt à Primitivis.

Sic γνῶσκω.

ἦντι. γνῶσμαι.

ἔγνωκα ex γνόω.

Sunt autem plerumque Verba in έω, άω, όω, ύω, ex quibus formantur, ut :

ἀρέσκω placeo, ἀρέσω ex ἀρέω.

εὐρίσκω invenio, εὐρήσω, εὐρηκα, εὐρημαι ex εὐρέω. Facile autem discernes, unde Verbum in σκω sua petat Tempora. Nam si in Præsenti habet ε vel ι, sumet à Verbo quopiam in έω. Exc. ἀλίσκω capio, ab ἀλόω. Si α, sumet à Verbis in άω, nisi fiat à Præsenti alicujus Barytoni. Si ω, sumet à Verbis in όω. Si η, sumet à Verbis in έω vel άω. Si habet υ, à Verbis in ύω vel simili.

6. Ver-
ba in
αω.

VI. Verba in άω Desiderativa, quæ usque ad Imperfectum flectuntur, ut : μαθητιάω cupio discere, στρατηγιάω cupio ducere exercitium, Φησιάω sufflo. Hæc forma in άω quandoque Frequentativorum significationem habet, ut : πνεύσῃω, quod Aristot. lib. 1. Rhetor. interpretatur πικνὸν ἀναπνεῖν, crebre respirare.

7. Ver-
ba in
είζω.

VII. Verba in έζω Frequentativa, ut :

τρέχάζω cursio, ex τρέχω.

κυπιάζω immoror, ex κύπῃω.

VIII. Verba in αθω, εθω, υθω. Ista formant Baryto-

xytona, quorum Penultima est longa, ut: διωκάθω persequor, ex διώκω, εἰργάθω prohibeo, εἰργω, ἀμυνάθω auxilior, ἀμύνω. Illa, quorum brevis, ut: νέμεθω pasco, νέμω, φλεγέθω uro, φλέγω, σχέθω habeo, attollo, σχέω. ἡερέθω & ἡγερέθω sunt ex αἰείρω erigo & αἰγείρω colligo, ubi ei abjicitur, & α in η mutatur. Hæc fluunt à Verbis, qui desinunt in ω purum, ut φθινύθω ex φθέω corrumpo.

IX. Verba in αίνω Tempora deducunt à Verbis ω Verba purum habentibus, ut: εἰαίνω vado. Fut. εἴσω. Perf. in αἰ-
εἰβηκα Aor. 2. εἰβην, à εἰάω.

X. Verba, quæ habent literam addititiā, ubi ^{10.} Ver-
s Penultima in i mutatur, Tempora vero reliqua ba quæ
formantur à Primitivis, ut: τέκω Fut. 1. τέξω. Fut. 2. τεκῶ. Aor. 2. ἔτεκον. Præt. Med. τέτοκα. Aor. 1. lite-
Pass. ἐτέχθην ex τέκω rario. Sic πίπτω cado ex ram
πέτω μέμνω maneo ex μένω, ἰκνῶ vel ἰκνῆμαι venio, pere-
Fut. ἴξομαι. Aor. 2. ἰξάμην. Perf. ἴγμαι. Indef. 2. ἰ-
κόμην, ex ἴκω.

XI. Verba in ξω aut ψω. Formantur verò è Cir-
cumflexis. Atticorum enim (ut Clariss. Schmidius
in Tract. de Dialectis p. 82. ait,) est è Circumflexis fa-
cere Barytona, à quibus tamen Circumflexis obsoletis
Barytona sua Tempora mutuantur, ut:

αὐξω. αὐξήσω. ἡύξηκα, (si- gnificant αὐτοπαθῶς cresco, ἄλλοπαθῶς crescere facio incrementum do.)	} ex {	αὐξέω augeo.
ἔψω. ἐψήσω.		ἔψέω coquo.
θέλω, θελήσω. Aor. 1. ἐθέλησα		θελέω volo.
ὀφείλω, ὀφειλήσω. Perfect. ὤφειλκα.		ὀφειλέω debeo.

μέλω <i>curo</i> , μελήσω, μεμέληκα,	}	{	μελέω.
βάλομαι <i>uolo</i> , βεβλήσομαι, βεβλή- μαι,			βεβλέομαι.
οΐχομαι <i>proficiscor</i> , οΐχήσομαι, ὤ- χημαι, ὠχόμην,	}	{	οΐχέομαι.
ἄχθομαι <i>doleo</i> , ἀχθήσομαι,			ἄχθεόμαι.
οἶομαι <i>opinor</i> , οἰήσομαι, ὤημαι,	}	{	οἰέομαι.
ἀλέξω <i>arceo</i> , ἀλεξήσω.			ἀλεξέομαι.
μάχομαι <i>ugno</i> , μαχήσομαι, μεμάχημαι,	}	{	μαχέομαι.

12. in XII. Verba in λδω, νδω ut: μέλδω, *elicho*, ππένδω
λδω *libo*, κυλίνδα κυλινδήσω, ἂ κυλινδῶ *vel* κυλίσω, ἂ
νδω κυλίω *volvo*.

13. Ver- XIII. Verba, quæ ante ω Mutam cum Liquida ha-
ba Li- bent, ut: δάκνω *mordeo*, ex δήκω. &c.

quida- XIV. Verba, quorum prima Syllaba repetitur
ta cum ut: παμφαίνω *totius splendo* ἂ φαίνω, μερμαίρω
muta. *anxiè cogito* ἂ μαίρω, καρκαίρω *resono*, ἂ καίρω. Le-
14. Ver- gitur tamen μερμηρίζε *cogitavit*, ex μερμηρίζω ἂ
ba au- μερίζω *divido*.

Et a. XV. Verba in υω Polysyllaba, unde sunt Verba in
15. Ver- μι, & quidem in γνύω *vel* γνυμι *formantur* ἂ verbis
ba In ι γω, unde & reliqua deducuntur Tempora, ut: πῆ-
υω. γνυμι *figo* & πηγνύω. Fut. πῆξω. Perf. Med. πέπηχα.
Aor. 2. ἐπαγην, ex πῆγω *compringo*.

Reliqua in υμι *formantur* ἂ Verbis in γω, κω, ρω,
& ἂ Verbis in αω, ειω, υω, ut: ἄγνυμι *frango*, ἄξω *ex*
ἄγω ζώννυμι *cingo*, ζώσω *ex* ζώω, ἀμφιέννυμι *vestio*
ex ἀμφιέω, κλύμι *audio*, *ex* κλύω, ὀλλύμι *perdo*, *ex*
ὀλέω.

16. in XVI. Anomala sunt Verba in χθω & pleraque
γθω ἂ Præteritis *formata*, ut: ἄχθομαι *gravor*, πεφεί-
&c. κω

κω ex πέφρικα, à φρίττω *horreo*, πεποιθέω *confido*, ex πέποιθα, *quod à πείθω*.

Nota: Non est, usui cuncta committas, in his Verbis: poteris enim memoriae regulis praepositis succurrere. Sic *ἔυρον*, ab *εὐρίσχω* ex *εὐρέω*. Unde *Futur. 2. ἔυρῶ* p. 181. n. V. ita *Aor. 2. ἔυρον*. Sic *ἐμαθον*, ex *μαθέω* *disco*.

CATALOGUS

ANOMALORUM.

1. *ἀγαμαι*, *miror*, ab *ἀγῆμι* *inufitato*, *ἡγάμην*, *ἀγάσομαι*, *ἡγασάμην*, *ἡγάσθην*.

2. *ἀγνυμι*, *frango*. *ἄξω*, *ἤξα* ἔ *ἔαξα*. P. M. *ἤγα*, *ἔαγα*, *ἔάγην*, *κατεάγην*, *κατέαξα* plane *confregi*, ε ante α in ἔ extra *Indicativum* praepone; Sic *κατεάξει*, *Matth. 12. v. 20. in Indic. κατεαγῶσι*, *Job. 19. v. 31. Deducit Tempora ab ἄγω*.

3. *ἄγω*, *duco*. Perf. *ἤχα*, Att. *ἀγήοχα*. Vide superius. Aor. 2. *ἤγαγον* ex *ἤγον* per *Epenithesin*. Hinc *ἀγαγε*, *ἀγαγεῖν*. Imper. *ἄξε* *ἄξετε* *Præsentis est Temporis*, *Clenardus*. Passiv. *ἡγμαι*, *ἤχθην*, *ἀχθήσομαι*.

4. *ἄδω* vel *ἀνδάνω*, *placeo*. P. M. *ἦδα*, *ἔαδα*, Fut. *ἀδήσω*. Part. *ἔαδώς*. Aorist. 2. *ἄδον*. Infin. *ἀδεῖν*.

5. *αἰρέω*, *capio*. Fut. 1. *αἰρήσω*. Indef. 2. *εἶλον*, ab *ἔλω*. Aor. 1. *ἠρέθην*, Aor. 2. *εἰλόμην*.

6. *αἰσθάνομαι*, *sentio*. Fut. 1. *αἰσθήσομαι*, *ἦσθην*, *ἠσθόμην*, ab *αἰσθέομαι*. Sect. 7. Reg. 1.

7. ἀλέξω, juno. Fut. ἀλεξήσω, *vid. superius n. XI.*

8. ἀλίσκω & ἄλωμι, capio. Fut. ἀλώσομαι. Præter. ἤλωκα ἔάλωκα. Indef. 2. ἤλων ἔάλων, ὡς ab ἀλόω, ἔα. Imper. ἄλωθι. Opt. ἀλοίην. Conj. ἄλω. Infinit. ἀλῶναι. Part. ἀλῶν, ab ἄλωμι. Consul. Sect. 7. Reg. 5.

9. ἄλλομαι, salio. Imperf. ἤλλόμην, εἰ, ετο, ἔῃλτο Part. ἀλλόμενός, ἔαλμενός.

10. ἀλύσκω, fugio. Futur. ἀλύξω, ab ἀλύττω. Sect. 7. n. V.

11. ἀμαρτάνω, pecco. Fut. ἀμαρτήσω. Pr. ἡμάρτηκα. Ind. 1. ἡμάρτησα. Ind. 2. ἡμαρτον, ab ἀμαρτέω obsoleto. Sect. 7. n. I.

12. ἀμφιέννυμι, induo. Fut. ἀμφιέσω. Ind. 1. ἡμφιέσα. P. P. ἡμφίεσμαι ἔαμφίεμαι προσαμφιῶ, ab ἀμφιέω. n. XV.

13. ἀναίνομαι, nego. P. ἀνήνημαι ἔῃνήνημαι. n. XI. Aor. 1. ἠνηνάμην, ex ἀναινέω.

14. ἀναλίσκω, expendo. Fut. ἀναλώσω. P. ἤλωκα (ἔάλωκα) Pass. ἔάλωμαι. Indef. 2. ἤλων &c. supra in ἀλίσκω.

15. ἀνοίγω, aperio. Fut. ἀνοίξω. P. M. ἀνέωγα. P. P. ἀνέωγμαι. Ind. 1. ἠνοίχθην & ἀνεώχθην. Ind. 2. ἠνοίγην. Fut. ἀνοιγήσομαι.

16. ἀνώ-

16. ἀνώγω, jubeo. Fut. 1. ἀνωγήσω. P. M. ἤνωγα. Imp. ἀνώγηθι, per Syncopeν ἀνωχθι jube, ab ἀνωγέω. n. XI.

17. ἀπαυράω, privo. Indef. 1. ἀπῆυρα ἔ ἀπαῦρα.

18. ἀπαχθάνομαι, odi. Fut. ἀπεχθήσομαι. P. ἀπήχθημαι. Ind. 2. Mod. ἀπηχθόμην, ab ἀπεχθέομαι in usitato n. I.

19. ἀπολλύω, ἀπόλλυμι, perdo. Fut. ἀπολώ ἔ ἀπολέσω. P. ἀποώλεκα. Att. ἀπολώλεκα. P. M. ἀπῶλα. Att. ἀπόλωλα. Ind. 2. ἀπωλόμην, ab ἀπολέω. n. XV.

20. ἀπόχρη, sufficit. Imperf. ἀπέχρη. Fut. ἀποχρησεί. Aor. 1. ἀπέχρησε.

21. ἀρέσσω, placeo. Fut. ἀρέσω Ind. 1. ἤρεσα, ab ἀρέω. n. V.

22. αὐξάνω vel αὐξω, augeo. Fut. αὐξήσω. Ind. 1. ἤυξησα. P. P. ὕξημαι, ab αὐξέω. n. XI. ἔ I.

23. ἀχθόμαι, doleo. Fut. ἀχθήσομαι Ind. ἤχθέσθην ab ἀχθέομαι. n. XI.

B.

1. Βαίνω, vado. Fut. βήσομαι. Aorist. 1. ἔβην. Perf. ἐβέκηκα. Imper. κατάβηθι ἔ κατὰβαθι, nec non κατάβα, Att. ἔ per Syncopeν. ut ἀνάστα pro ἀνάστηθι. Vid. p. 235. Aor. 2. part. ἀναβάς.

2. βάλλω.

2. **Βάλλω, jaceo.** Fut. βλήσω ἢ βαλῶ. Aorist. 2. ἔβαλον. Perf. βέβληκα, ἔβλεω, unde regulariter formantur Tempora reliqua.

3. **Βιβρώσκω vel βρώσκω, edo,** Fut. βρώσω, n. V. ἔβρωμι ab inusitato βρόω.

4. **Βιόω, vel βιώσκω, vivo.** Indef. 2. ἐβίων. Imper. βιώθι. Opt. βιοίην. Att. βιώνην. Infinit. βιώναι. Part. βιών ex βίωμι.

5. **Βλασάνω, germino.** Fut. βλαστήσω. Indef. 2. ἔβλαστον. Part. βλαστών n. I.

6. **Βέλλομαι, volo, βέλει, εταμ.** Fut. βελήσομαι. P. βεβέλημαι. Ind. I. ἐβελήθην. P. M. βέβηλα, ἔβηλεομαι n. XI.

Βέλει, Atticè pro βέλη, de quo supra p. 200. de Praes. Passivo. Numerant ejusmodi Verba Grammatici quatuor: ὅιαι πῦρας ab ὀιομαι, ὅψαι videbis ab ὀπιομαι, ἔει contraclitè εἶ ab ἔομαι, pro quo εἰμι sum.

Γ.

1. **Γαμέω conjugium ineo.** Fut. γαμήσω. Ind. I. ἐγάμησα ἢ ἔγημα. P. γεγάμηκα. Praet. P. γεγάμημαι. Aor. I. P. ἐγαμήθην. Inf. γαμήσαι ἢ γῆμαι. Part. γήμας. Aor. I. M. ἐγημάμην. Infinit. γήμασθαι ἢ γαμήσασθαι.

2. **γίνομαι & γίγνομαι, sum, fio, nascor,** Fut. γενήσομαι ἢ γενῶμαι. Ind. I. ἐγενάμην ἢ ἐγενησάμην. Ind. 2. ἐγενόμην. P. P. γεγέννημαι. P. M. γέγονα. Ind. I. P. ἐγενήθην. Infinit. γενέσθαι

Θα ex γενέω inusitat. n. IX. X. nonnulla tempora formantur à γείνω.

3. γηράσκω, senesco. Fut. γηράσω. Inf. γηράναι. Part. γηράς. n. V.

4. γινώσκω, cognosco. Fut. γνώσωμαι. P. ἔγνωνκα. Ind. 2. ἔγνων, ἔγnows, ἔγνω, ἔγnowsαν. Compos. ἀνέγνων legi, κατέγνων damnari (Juliani Apostata vox, cum iudicium de Apollinarii libello ab eodem exigeretur, vid. Gerhard. Confess. Cathol.) Imper. γνώθι. Opt. γνῶιν. Conj. γνώ. ἐπιγνώς Luc. i. v. 4. Infinit. γνῶναι. Part. γνῶς P. P. ἔγνωσμαι. Ind. 1. ἐγνώσθην. n. V.

Δ.

1. Δαίω, divido. Fut. δάισω ἢ δάέω δαήσω. Perf. δεδάηκα. M. δέδαα. Pass. δεδάημαι ἢ δέδασμαι, ἀδάζω, unde ἢ δάισω, ἔδασα, δέδακα. Ind. 2. ἔδαον. Pass. ἔδάην. Infinit. δαῆναι.

2. δάκνω, mordeo. Fut. δήξω. Ind. 1. ἔδηξα. P. δέδηχα P. P. δέδηγμαι. Ind. 1. ἐδήχθην. Indef. 2. ἔδακον. n. XIII.

3. δαρδάνω, dormio. Fut. δαρδήσομαι. P. δεδάρθῃκα. Ind. 2. ἔδαρθον, per Metathesin ἔδραθον. Aor. 1. Pass. ἔδάρθην, ex δαρθέω. n. 1.

4. δεδίττομαι, terreor. Fut. δεδίξομαι. Ind. 2. ἐδεδίγην. Imper. δεδίγηθι, δέδιθι ἢ δέδιθι.

5. δεῖ, oportet. Fut. δεήσῃ. Ind. 1. ἐδέησε. Infinit. δεῖν. Aor. 1. δεήσας. Fut. δεήσῃν. Part. δέον. Imperf. ἔδει. Conj. δέη ἢ per Crasin δῆ, oporteat, ὁ. δεῖδω,

6. **δεῖδω**, timeo. Fut. **δείσω**. P. **δέδεικα**.
 M. **δέδοικα** pro **δέδοικα**, euphoniae gratia, item **δέ-
 δοικα**. Poet. **δείδια** & **δέδια** Ionice tollendo Conso-
 nantem & Penultimam corripiendo. Imper. **δέδιδε**,
δέδιδι, & Poetice **δείδιδι**, non à **δείδιττομαι**, quod
 aliud significat. Poetice in Aor. I. **ἔδδισα** pro **ἔ-
 δισα**.

7. **δέωμαι**, precor. Fut. **δεήσομαι** P. **δε-
 δήμαι**. Ind. I. **ἐδέηθην**, à **δέεσθαι** n. XI.

8. **διδάσκω**, doceo. Futur. **διδάξω** &
διδασκήσω. Ind. I. **ἐδέξαξα**. Perf. **δεδίδαχα** n. V.

9. **διδράσκω**, fugio. Futur. **διδράσω** &
δράσω. Ind. I. **ἔδρασα** & **ἔδρα**. Ind. 2. **ἔδρην** & **ἔ-
 δραν**. Opt. **δραίην**. Infin. **δράναι**. Part. **δράς**, **ἀπο-
 δράς**, **ἀποδράντ** &, **ἀδρήμι**.

10. **δοκέω**, appareo. Fut. **δοκήσω**. P. **δε-
 δόκηνα**. Præt. P. **δεδόκημαι**, à **δοκω** sic **δόξω**, **ἔδοξα**,
δέδοπα, **δέδογμαι**, hinc **δόγμα**. Infin. **δεδόχθαι**. Im-
 personale, **δοκεῖ videtur**.

E.

1. **Εἶδω**, edo, P. **ἤκα**. Att. **ἔδηκα** & **ἔδηδονα**.
 P. P. **ἔδηδεσμαι** P. M. **ἔδηδα**. Fut. 2. M. **ἔδομαι** pro
ἔδωμαι. Inf. **εἶδεν**. Part. **ἔδοδώς**. Adv. Pos. **ἔδεσέον**.

2. **ἔω**, consvesco. P. M. **ἔιωθα** pro **εἶθα**.
 Part. **εἶωθώς**. Plusqv. **εἶωθεν**.

3. **ἔρω**, scio & video. Fut. **εἴσω** & **εἰ-
 δήσω**. M. **εἶσθαι**. & **ἴσθαι**. Ind. I. **εἰσάμην**. Att.
εἰσα

εἰσάμην. Part. εἰσάμεν. P. εἶδῃκα Infin. εἶδῃ-
κέναι. Part. εἶδῃκώς. P.M. οἶδα. Infin. εἶδέναι. Part.
εἶδώς. Plusqu. εἶδεν. Att. ἦδεν. Plur. εἶδημεν καὶ
ἦσμεν ἦτε ἦσαν. Opt. εἶδείην Conj. εἶδῶ Adv. Pos.
ἰσέον. Indefin. 2. εἶδον ἔἰδον. Imperat. ἰδέ. Opt.
ἰδοίμι. Conj. ἰδῶ. Infinit. ἰδεῖν. Part. ἰδών.

4. εἶκω, similis sum. P. M. οἶκα ἔ-
οικα. Plusqu. εοίκεν ἔώκειν. Indefinit. 2 εἶκον,
in Duali εἶκεῖον, εἰκέτην, ἔεἰκτην, εἰκτὴν. Part. εἰκώς,
ῆα, ός.

5. ἐλάυνω, impello, ab ἐλάω. Fut. ἐλά-
σω. Ind. 1. ἤλασα, in 3. Plur. ἤλασαν, ἔἤλασαν
ἔἤλσαν, hinc Inf. ἔλσαι. Part. ἔλσας. Pr. ἤλακα
ἔἤληλακα. Part. ἐληλακώς. Pr. P. ἤλαμαι, ἔ-
λήλαμαι ἔἤλασμαι. Indef. 1. ἤλάθην ἔἤλά-
θην.

6. ἔλπω, spero. P. M. ἤλπα ἔἔολπα.

7. ἔπω, dico. Inus. Indefin. 1. εἶπα. Imp.
εἰπὸν, αἶτω. Part. εἶπας. Ind. 2. εἶπον εἶπον. Poe-
tice Imper. εἶπέ. Opt. εἶποιμι. Conj. εἶπω. Infin.
εἶπῶν. Part. εἶπών.

8. ἔρομαι, vel εἶρομαι, interrogo.
F. ἐρήσομαι. Ind. 2. m. ἠρόμεν ἔεῖρομεν. Infinit.
ἐρέσθαι ab ἐρέομαι. n. XI.

9. ἐρυγγάνω, erueto. Futur. ἐρεύξομαι.
Ind. 1. ἠρευζάμην. Ind. 2. ἠρυγον ab ἐρεύγω. n. I.

10. ἔρχομαι, venio. Futur. ἐλεύσομαι
Ind. 2. ἤλυθον ἔἤλθον. Imper. ἐλθέ. Opt. ἔλθοιμι.
In-

Infin. ἐλθεῖν. Part. ἐλθὼν, προσελθὼν, εἰσελθὼν,
Pr. M. Att. ἐλήλυθα, Hom. ἐλήλυσθα. Plusqv. ἐλη-
λύθειν, ab ἐλεύθω.

II. **εύρισκω, invenio.** Fut. εὐρήσω.
Indef. I. εὐρησάμην ἢ εὐράμην. Imper. εὐρα αἶθω.
Part. εὐράμεν Θ, Præt. εὐρηκα, Indef. I. εὐρέθην.
Fut. εὐρεθήσομαι. Indef. 2. εὐρον. Imper. εὐρέ, αὐ
εὐρέω. n. V. p. 278.

12. **ἔχω, habeo.** Imperf. εἶχον. Fut. ἔξω,
ἢ σχήσω. P. ἔσχηκα. Pr. P. ἔσχημαι ἢ ἔσχεμαι.
Ind. I. ἐσχέθην. Fut. σχεθήσομαι. Ind. 2. ἔσχον.
Imp. σχές. Opt. σχοίην. Inf. σχεῖν. Part. σχών.
Ind. 2. M. ἐσχόμην. Imper. σχῶ, σχέθω. Opt.
σχοίμην. Infin. σχέθαι. Part. σχόμεν Θ, ἀσχῆμι.

Nota: Verba, quæ Longam vocalem habent
in Perfecto & Aor. I. Passivæ Vocis, derivantur
à Circumflexorum Præterito: quæ brevem, à
Verbis in μι.

Z.

Ζωννύω, υμι, cingo. Futur. ζάσω. P. ἔ-
ζωκα. Pr. P. ἔζωσμαι. Indef. I. ἐζώσθην, ex ζώω.
n. XV.

II.

ἡβάσκω, ἡβάω & ἡβαίω, juvenesco.
Fut. ἡβήσω, P. ἡβηκα. Indefin. I. ἡβησα. n. V.

Θ.

1. **Θέλω, ἐθέλω volo.** Fut. θελήσω. Ind.
I. ἐθέλησα ἢ ἡθέλησα ἀθελέω n. XI. *Quamquam*
θελέω potius à θελω deducere mallet Ursinus in Gram-
mati. Gr.

2. Θῆ,

2. θηγάνω, à θήγω, acuo. Futur. θήξω. P. τέθηχα. n. I.

3. θιγγάνω, attrecto. Futur. θίξω. P. τέθιχα à θίγω, tango. n. I.

4. θνήσκω, morior. F. M. θανῶμαι. P. ἔθνηκα. Ion. τέθναα, Bæot. ἔθνεκα. Inf. ἔθναίμαι. Ind. 2. ἔθανον. Imp. τέθναθι. Opt. τεθναίην. P. τεθναίς. Fut. θνήξομαι. Fut. 3. τεθνήξομαι. Part. τεθνεύς, εὐός, εὐός ἔ τεθνώς à θανέω. n. V.

5. θοάω, acuo. Fut. θώσω. Ind. ἐθώσα. Infin. θώσαι, quasi à θοόω.

I.

1. ιδρύω, ab ιδρύω, constituo. Fut. ὕσω. Præt. υκα. Indef. 1. P. ιδρύθην ἔ ιδρύνηθην.

2. ἰζάνω, ab ἰζέω, sedeo. Fut. ἰθήσω. Ind. 1. ἰζησα. n. I.

3. ἰνέομαι, ἔμαι, venio. Fut. ἴξομαι. (unde Verbum Præsens ἴξω. Imperf. ἴξον.) Ind. 1. ἰξάμην. Indefin. 2. ἰκόμην. Perf. ἴγμαι, ἀφῖγμαι. n. X.

4. ἰλάσχομαι, placo. Futur. ἰλάσομαι ἔ ἰλάξομαι. Ind. 1. ἰλασάμην. Pass. ἰλάσθην. Imper. ἰλάσθητι. Part. ἰλασάμεν. Imper. ἰλαθε ἔ ἰληθι.

5. ἰπῆμι, πῆμι, volo. Futur. πήσω.

T

P. πέ.

P. πέπτηκα. Pass. πέπταμαι. Indef. 2. ἐπτην. Ind. 1. M. ἐπτάμην ὅ ἐπτέμην. Infinit. πτάσθαι ὅ πτέσθαι. Part. πτάμεν @.

Κ.

1. Καθέζομαι, sedeo. (κάθημαι vide ἥ-
μαι.) F. 2. M. καθέδμα. Ind. 1. Pass. ἐκαθέσθην.

2. καίω vel καύω, uro. F. καύσω. F. Pass. 2. κακήσομαι. M. καύσομαι. Part. καυσόμεν @. Ind. 1. ἐκαυσα ὅ ἐκηα. Ind. 2. ἐκχον. Pass. ἐκάην. P. κέκαυκα. P. P. κέκαυμαι. Ind. 1. ἐκαύσθην. Fut. 1. καυθήσομαι. *Fit hoc more Æolico.* Hi enim pro
p. 20. α utuntur αυ, annexâ Subjunctivâ, ut : ναυός
pro ναός.

3. κεραννύω, κεράννυμι, κερνάω &
κίρνημι, miscuo. Futur. κεράσω ὅ κράσω. Indef. 1. ἐκέρασα. Inf. Ion. κρήσαι pro κράσσαι, vel κερᾶσαι. P. κέκρακα. Pass. κέκραμαι. Indef. 1. ἐκράσθην. Futur. κραθήσομαι. Imperf. ἐκίρνην & κερᾶω ὅ κράω.

4. κερδαίνω, lucrifacio. Fut. κερδανῶ. Inf. κερδάναι. P. κεκέρδακα. At & κερδήσω, κερ-
κέρδηκα.

5. κλάζω à κλάγγω, clango. Futur. κλάγξω, ὅ Redupl. κεκλάγξω. Indef. 1. ἐκλαγξα. P. κέκλαγχα. Indef. 2. ἐκλαγον. F. M. κέκληγα. Part. κεκληγώς. Hom. κεκληγόντες & κλήγω.

6. κλαίω vel κλάω, fleo. F. κλαύσω. P. κέκλαυκα. Pass. κέκλαυμαι, hinc κλαυθμός. Com-
sale ipsi καίω. A. κλαμέω sic Fut. κλαμήσω.

7. κρ-

7. κορεννύω, κορέννυμι, saturo.
Fut. κορέσω. Ind. 1. ἐκόρεσα. Part. Ind. 1. m. κο-
ρεσάμεν Θ , Θ κεκορεσάμεν Θ apud Hesiodum, α
κορέω. n. XV.

8. κρέμαμαι & κρεμάζω, pendeo.
Fut. κρεμάσω α κρεμάω.

9. κρέμνημι & κρήμνημι, suspendo.
Imperf. κρήμναθι, α κρημνίζω, ίσω, ικα.

10. κυίσκω, fero partum, α κυέω,
Fut. κυήσω. n. V.

11. κυλίνδω, α κυλίω, volvo. Fut. κυ-
λίσω Θ κυλινδήσω α κυλινδέω.

Λ.

1. Λαγχάνω fortior, α λήγω. Fut.
Fut. λήξω Θ λήξομαι. P. λέληχα. Att. είληχα.
P. είληγμαι. Ind. 2. έλαχον. Infin. λαχέιν P. M.
λέλογχα, quasi α λέγχω. n. I.

2. λαμβάνω, accipio. Fut. λήψομαι.
P. λέληθα. Att. είληθα. Pass. λέλημμαι Θ είλημ-
μαι. Ind. 2. έλαβον. n. I.

3. λανθάνω, lateo. Fut. λήσομαι. P. P.
λέλησμαι. Indef. 3. έλαθον. P. M. λέληθα. Ind. 2.
έλαθόμεν ex λήθω. n. I.

Μ.

1. Μανθάνω, disco. Fut. μαθήσομαι.
Ind.

Indef. 1. ἐμαθήσάμην. P. μεμάθηκα. Ind. 2. ἔμαθον ex μαθέω. n. I.

2. μάχωμαι, pugno. Futur. μαχῶμαι, μαχήσομαι, ἔμαχέσομαι. Indef. 1. ἐμαχεσάμην. P. μεμάχημαι, ἔμεμάχεσμαι. Part. μαχεσάμενος ἔμαχεσάμενος, ἁμαχέομαι. n. XI.

3. μέλει, curæ est. Imperf. ἔμελε. Fut. μελήσει. P. μεμέληκε ἔμέμηλε.

4. μέλω, μέλομαι, curo. Fut. μελήσω. P. μεμέληκα. Ind. 1. Pass. ἐμελήθην. Part. μεληθεῖς. Indefin. 2. ἔμελον. P. M. μέμηλα. Part. μεμηλώς ex μελέω. n. XI.

μέλλω, Futur. μελλήσω, futurus sum, tanquam ἁμελλέω, Matth. 24, v. 6. μελλήσετε ἁἀκούειν.

5. μίγνυω, μίγνυμι, misceo. Futur. μίξω. P. A. μέμιχα. P. P. μέμιγμα, ξαι, κται. Aorist. 2. P. ἐμίγην ex μίγω. n. XV.

6. μιμνήσκω, μέμνημαι, recordor. memini. Fut. μνήσω. Ind. 1. Pass. ἐμνήσθην. Fut. μνησθήσομαι ἁμνάω. n. V.

7. μέμνω, maneo, ἁμένω. n. X.

8. μόργνυμι, abstergo, μοργνύω. Fut. μόρξω ἁμόργω. n. XV.

N.

Νέω, neo. Futur. νεύσω, ἁνεύω. Att. est, teste Polluce lib. VII.

O.

1. Οδράζω, Mordicor. Imperf. ὠδράζον.
Fut. ὠδράξῃσω. n. XI. Infin. ὠδράξεσθαι.

2. ὀζω, oleo. F. ὀσω Regular. ἔς ὀζήσω,
ex ὀζέω. Ind. 1. ὠζεσα. P. M. ὠδα. Att. ὀδωδα.
n. XI.

3. οἰδαίνω, οἰδίσκω, ab σιδέω, tumeo.
Fut. οἰδήσω. ἔς.

4. οἶομαι, & οἶμαι, οἶει, οἶεται,
puto. Imperf. ὥομην ἔς ὥμην, ὥς, ὥετο.
Fut. οἰήσομαι. P. ὥημαι. Ind. ὥήθην, ab οἰέομαι.
n. XI.

5. οἶχομαι, ab eo. Fut. οἰχήσομαι. Ind. 2.
ὠχόμην. P. ὠχημαι, ab οἰχέομαι. n. XI.

6. ὀλιδάινω, cado, ab ὀλιδάέω.
Fut. ὀλιδήσω. P. ὠλιδήκα, ἔς ὀλιδανήσω, ὠλιδά-
νηκα ab ὀλιδανέω. Ind. 2. ὠλιδον. Vide n. IX.

7. ὀλλύω, perdo. Infin. ὀλλύναι. P. P.
ὠλλυμαι. Fut. ὀλέσω. P. ὠλεκα. Att. ὀλώλεκα. P.
M. ὠλα. Att. ὀλωλα. ἀπολέσαι. Aor. 1. Infin.

8. ὀμνύω & ὀμνυμι, iuro. Fut. ὀμόσω
ἔς ὀμῶμαι. P. ὠμοκα ἔς ὀμώμοκα, ab ὀμόω. n. XV.

9. ὀμόργνυμι, abstergo. Fut. ὀμόρξω,
ab ὀμόργω. n. XV.

10. ὀρώ, elevo. Fut. ὀρῶ. Æol. ὀρσω. In-
def. 1. ὠρσα. P. M. ὠρα. Att. ὀρωρα.

11. ὀφείλω, ὀφλω, ὀφλαίνω, &
ὀφλι-

ὀφλισκάνω, debeo. ὀφειλήσω ἔς ὀφλήσω.
 P. ὠφείληκα ἔς ὠφληκα. Ind. 2. ὠφειλον, ὠφελον,
 ὠφαλον ἔς ὠφλον. Particip. ὀφλῶν. Nota: Ind. 2.
 usurpari quoque pro Adverbio Optandi, ut:
 ὠφελον vel ὀφελον, *utinam ego*. ὠφελες, *utinam*
tu, ὠφеле, *utinam ille*.

Π.

1. Πάσχω, patior. F. M. πείσομαι pro
 πήσομαι. Ind. 2. ἔπαθον. P. M. πέπονθα. Sic P.
 πεπάθηκα. Ion. πεπάθαι. Part. πεπαθαῶς ἔς
 πεπαθῶς ἢ παθέω.

2. πέσσω & πέττω, coquo. Futur.
 πέψω. ἔς. ἢ πέπῳ. P. P. πέπευμα.

3. πέταμαι, volo. Imperf. ἐπετάμην.
 Futur. πετήσω ἢ πετάω.

4. πετάννυμι & πεταννύω, extendo.
 Fut. πετάσω. P. πεπέτακα, ἔς πέπῳκα. P. P. πέ-
 πῳσμαι. Indef. 1. ἐπετάσθην ἢ πετάζω.

5. πήγνυμι, figo. Fut. πήξω. P. πέπηχα.
 Indef. 2. ἐπάγην. P. M. πέπηγα ἢ πήγω.

6. πίνω, bibo, sumit Tempora ἢ πῶω πῶ-
 μι. F. πῶσω. P. πέπωκα, *Apos. 18, 3*. P. P. πέπωμαι
 ἔς πέπομαι, sed absque exemplo, ut ait *Rhen.*
 Ind. 1. ἐπόθην. Coniunct. ποθῶ, ῥῃς. Composita
 κατεπόθην, κατὰποθῆ, *1. Cor. 25. v. 54. Ebr. 11, 29.*
2. Cor. 2, 7, cap. 5, 4. Part. ποθείς. Ind. 2. ἔπιον. Im-
 per. πίθι. Metaplasmo, pro πίε ἔς πῶθι, bibe.
 Futur. 1. M. πιῶμαι. Inf. πιείσθαι.

7. **πιπίσχω**, potum præbeo. Futur. **πίσω**. Ind. 1. **ἔπισα**. Part. **πίσας** à **πίω**. Hippocrati usitatissimum Verbum. Vid. **Ἔ** Eustath. ad Il. X. pag. 1253.

8. **πίπλημι** & **πίμπλημι**, impleo. Imperf. **ἐπέπλην**, ut: **βίβημι** eo. Imperf. **πίμπλη** pro **πίμπλαθι**. Reliqua à **πλήθω**.

9. **πιπράσχω**, vendo. Futur. **πράσω** à **πράω** η·V. Hinc Aor. 1. Particip. Pass. **πραθεὶς**. Infin. **πραθῆναι**, Matth. 20. v. 9.

10. **πίπρημι** & **πίμπρημι**, uro. Imperf. **ἐπέπρην**. ut: **βίβημι**, cætera à **πρήθω**.

11. **πίπτω**, cado, à **πέτω**. Futur. 1. **πέσω**. Aor. 1. **ἔπεσα**. Aor. 1. Coniunct. **πέσω**. ης. Dicitur **Ἔ** **ἐπέσησα** à **πесέω**. unde pro **πесέομαι**, **πесῶνται**. Apocal. 4. v. 10. Fut. M. itidem **πесῶμαι**. Ind. 1. **ἔπεσα**. P. **πέπτωκα**, tanquam à **πτόω**. P. **πεπτωκώς** **Ἔ** **πεπτώς**, Atticum contractum ex **πεπτοώς**, Epenthes. **πεπτεώς**. Indefin. 2. **ἔπεσον**.

12. **πλέω**, navigo. Fut. **πλεύσω**.

13. **πνέω**, **πνείω**, spiro. Fut. **πνεύσω**.

14. **πιάω**, volo. Fut. **πήσω**. Ind. 2. **ἐπήην**, & in M. **ἐπλάμην**.

15. πυνθάνομαι, interrogo. Futur. πεύσομαι. Ind. 2. ἐπυθόμην. P. P. πέπυσμαι. Fut. 2. πυθῆμαι, ἀ πεύθομαι.

P.

1. ῥέω, fluo. Futur. ῥεύσω. Indef. 1. ἔρρευσα. Part. ῥεύσας. P. ἔρρευκα. P. P. ἔρρευμαι, ἀ ῥυέω sic ῥυήσω. M. ῥυήσομαι. P. ἔρρύηκα, ἀ ῥύημι est ἔρρύην. Part. ῥυείς.

2. ῥέω, dico. Præt. εἶρηκα. P. P. εἶρημαι. F. 3. εἰρήσομαι. Indef. 1. ἔρρέθην ἔς ἔρρήθην. Imperf. ῥήθητι. Opt. ῥηθείην. Conj. ῥηθῶ. Infin. ῥηθῆναι. P. ῥηθεῖς. Fut. ῥηθήσομαι.

3. ῥήγνυμι, & ῥηγνύω, rumpo. Fut. ῥήξω. P. M. ἔρρωγα. ἔρρηγα. Indef. 1. Pass. ἔρράγην, ἀ ῥήγω. n. XV.

4. ῥωννύω, ῥώννυμι, roboro. Fut. ῥώσω. Ind. 1. ἔρρωσα. P. ἔρρωκα. Pass. ἔρρωμαι. Imperf. ἔρρωσο, ὠδῶ. Infin. ἔρρωσθαι. Ind. 1. ἔρρώσθην, ἀ ῥώω. n. XV.

Σ.

1. σβέννυμι & σβεννύω, extinguo. Futur. σβέσω ἔς σβήσομαι. P. ἔσβεκα. P. P. ἔσβεσμαι, ἔσβεσθην, ἔσβην, ἀ σβέω ἔς σβῆμι.

2. σεύω, moveo. Ind. 1. ἔσευα. P. P. σέσυμαι ἔς ἐσσυμαι. Ind. 1. ἐσύθην. Ind. 2. ἔσυον. M. ἐσυόμην, ἀ σείω. F. σείσω. P. σέσεικα. P. P. σέσεισμαι.

3. σκέλ-

3. σκέλλω, attenuo. Indef. 1. ἔσκηλα.
Aorist. 2. ἔσκλην, ἃ σκλήμι. Optat. σκλαίην. Infinit.
σκληῖναι. Præter. ἔσκληκα ἃ σκλάω.

4. σπένδω, libo. Fut. σπείσω. P. P. ἔσπει-
σμαι. P. M. ἔσπονδα.

5. σερίσκω, prino, ἃ σερέω. Fut. σερέσω
ἢ σερήσω. n. V.

6. σρεννύω, σρεννυμι, & σόρνυμι,
sterno. Fut. σορέσω. Indef. 1. ἔσόρεσα, ἃ σορέω.

7. σρωννύω & σρώννυμι, sterno.
Fut. σρώσω. Indef. 1. ἔσρωσα. Præter. ἔσρωκα, ἃ
σρώω. n. XV.

Τ.

1. Τάζω & παννύω, tendo. Fut. τάσω.
Ind. 1. ἔτασα. P. τέτακα. P. P. τέταμαι. Ind. 1. ἐτά-
θην. Ind. 2. ἔταγον ἢ ἐτέταγον. Part. τεταγών.

2. τέμνω, secō. Fut. τεμῶ. Ind. 2. ἔτεμον
ἢ ἔταμον. P. M. τέτομα, ἃ τμήγω *sic* Fut. τμήξω.
Præter. τέτμηκα. Indef. 2. ἔτμαγον. Pass. ἐτμάγην.
Futur. τμαγήσομαι.

3. τίκτω, pario. F. τέξομαι. P. M. τέτοκα.
Ind. 2. ἔτεκον. Indef. 1. Pass. ἐτέχθην. *Vid. n. X.*
Formantur enim Tempora Regulariter.

4. πτρίω & τίτρημι, perforo. Fut.
τρήσω. Ind. 1. ἐτρησα. P. τέτρηκα. P. P. τέτρημαι. ἢ
τρήθην ἃ τρέω, *sed ἃ τίτρώειν est* Ind. 1. ἐτίτρηνα.

5. *πιτρώσκω*, *vulnero*. Futur. *τρώσω*
ἀτρώω. n. V.

6. *τλάω*, *τλῆμι*, *τέτλημι*, *tolero*.
Futur. *τλύσω*. P. *τέτληκα*. Ion. *τέτλαα*. Imper.
τέτλαθι. Opt. *τετλαίην*. Ind. 2. *έτλην*. Imper.
τλῆθι. Infin. *τλήναι*. Part. I. *τλάς*.

7. *τυγχάνω*, *adipiscor*. Futur. *τυχή-
σω*. P. *τετύχηκα*. Indef. 2. *έτυχον*. F.M. *τεύξο-
μαι*. n. I.

Τ.

ὑπισχνέομαι, *promitto*. Futur. *ὑπο-
χήσομαι* ἢ *ὑποσῆσομαι*. P. P. *ὑπέχνημαι*. Ind. I.
ὑπεχέσθην. Ind. 2. M. *ὑπεχόμην*. Part. *ὑποχό-
μεν* Θεκ *ὑποχέομαι*. n. X.

Φ.

1. *Φάσκω*, *dico*. Imperf. *έφασκον*. Fut.
φήσω. Indef. I. *έφησα*. *Cetera à Φημι*.

2. *Φέρω*, *fero*. Fut. *φρήσω*. Ind. I. *έφρη-
σα*, ἀφρήμι. Imper. Indef. 2. *φρές*, unde *είσφρες*
ἔς *έκφρες*. *Α φοριω est φορέσω ἢ φορήσω*. *Ab*
οίω οίσω. F.M. *οίσομαι*. Indef. I. Infin. Pass. *οίσθῃ-
ναι*. Part. *οίσθεις*. Fut. I. *οίσθήσομαι*. Adv. Pos.
οίσεον. *Ab ἐνέγκω*. Ind. I. *ήνεγκα*, *προσήνεγκαν*,
Matth. 2, 11. Infin. *ἐνέγκασθαι*. Part. *ἐνέγκας*. Ind.
2. *ήνεγκον*. Part. *ἐνεγκών*. Pass. Ind. I. *ήνέχθην*.

3. *Φθάνω* à *Φθαίω*, *prævenio*, an-
revertio, *alleguor*. Futur. *φθάσω*. Ind. I.
έφθα-

ἐφθασα, Luc. 11, 20. P. φθάσας. Indef. 2. ἐφθην.
Imperf. φθῆτι. Opt. φθαίην. Conj. φθῶ. Infinit.
φθῆναι. Part. φθὰς.

4. Φθίνω à Φθίω, corrumpo. Futur.
φθίσω. Indefinit. 1. ἐφθισα. Præter. ἐφθικα.
Præter. Pass. ἐφθιμαι.

5. Φύω, nascor. Fut. M. φύσομαι. P. πέ-
φυκα. Indef. 2. ἐφυν, υς, υ, ἔ φυν υς, υ. Infinit.
φύναι. Part. φύς, υντ. P. M. πέφυκα.

X.

1. Χαίρω, gaudeo. Fut. χαρῶ, χαρήσω
ἔ χαρήσω. Præter. M. κέχαρα. Fut. M. χαρήσομαι. P.
Αἶτ. κεχαρήκα ἔ κέχαρηκα. P. Part. κεχαρηώς. In-
def. 2. M. ἐχαρόμην, ἔ per Redupl. κεχαρόμην. P. P.
κεχαρήμαι ἔ κέχαρμαι. Ind. Pass. ἐχάρην. Infinit.
χαρῆναι.

2. Χάσσω à Χαίνω, dehisco. Futur.
χανῶ. F. M. χανῶμαι. Indef. 2. ἔχανον. P. κέχανα
ἔ κέχηνα.

3. Χέω, fundo. Fut. χεύσω. Ind. 1. ἔχευ-
σα, ἔχευα ἔ ἔχεα. Imp. χέον, ἄτω, ἔ Comp. ἐκ-
χεον. Inf. χέαι. Comp. ἐκχέαι. Rom. 3, v. 15. Pass.
χέας. Futur. 2. χεῶ. Indef. 2. ἔχεον. P. P. κέχυμαι.
Ind. 1. ἐχύθην. Fut. χυθήσομαι.

4. Χρή, oportet. Imperf. ἔχρην ἔ χρῆν.
Fut. χρήσει. Inf. χρῆναι.

5. Χρωννύω, & χρώννυμι, coloro.
Fut. χρωσω. P. P. κέχρωμαι à χρώω, ἔ κέχρωσμαι
à χρώζω. n. XV.

6. χων-

6. χωννύω & χώννυμι, obstruo,
à χόω. Fut. χώσω. Indef. ἔχωσα. Præt. P.
πέχωσμαι.

Ω.

ώθω, vel ώθήω, impello. Fut. ώσω,
ώθήσω ἢ ώθήασω. Ind. 1. ώσα ἢ έωσα. P. P. ώσμαι
ἢ έωσμαι. Ind. 1. ώσθην ἢ έώσθην.

SECTIO VIII.

Haftenus de Vocibus Flexibilibus;
sequuntur Inflexibiles.

DISTINCT. I.

De

Adverbio.

Adver- I. *Adverbiorum tot sunt species ἔ significaciones,*
bium. *quod apud Latinos, imò plures, cùm Græci Interje-*
ctiones Adverbis annumerent. Facile verò, qui La-
tinam callet linguam, ex significatione, quò quodvis
fit referendum, colliget. Nos tantum sequentia
notamus.

1. Adverbia Localia in σι, θι, χῖ ἢ χῆ signifi-
cant in Loco, ut: Ἀθήνησι Athenis, ἔρανόθι in
cælo, πανταχῖ ἢ πανταχῆ, ubique.

2. Adverbia Localia in θε ἢθεν significant
motum de Loco, ut: ἔρανόθεν, ἔρανόθε, è cælo.

3. Localia in δε, σε, ζε, significant ad Locum, ut:
ἔρανόνδε, ἔρανόσε, in cælum, Ἀθήναζε, Athenas.

II. No-

II. Nomina Adjectiva Neutra tam Singularia, quam Pluralia adverbiascunt, ut: ὅξυ *pro* ὀξύως, *acutè*. πρῶτον & πρῶτα *primum*, πλεῖστον *plurimum*.

Sic Dativus frequenter Adverbii naturam induit, ut: κοινῇ *communiter*, ἰδίᾳ *propriè*, παρρησίᾳ *liberè*, δημοσίᾳ *publicè*, πυγμῇ *sedulo* & *accuratè*. Vide de hoc Casaub. in Notis in N. Test. Ita & apud Ebraeos Nomina adverbiascunt, ut: ישרים *rectissime*, Ps. 75, 3. צדק *justè*, Prov. 31, 9. &c.

Articulus, ut: τὸ ἀνθρώπινον γένος τῇ μὲν ἀγαθόν, τῇ δὲ φαῦλον. *Humanum genus partim bonum, partim malum*.

III. Adverbia quædam, ut apud Latinos, sic & Græcos, comparantur, ut:

μάλα *valdè*, μᾶλλον *magis*, μάλιστα *maximè*.
πόρρω *longè*, πορρωτέρω *longius*, πορρωτάτω *longissimè*.

σοφῶς *sapienter*, σοφωτέρως *sapientius*, σοφωτάτως *sapientissimè*.

IV. Adverbia vestita Articulis significant Adjectivè, ut: μέχρι τῆς σήμερον *usque in hodiernum diem*, Matth. 11. v. 23. εἰς τὸν ἑσῶ ἀνθρώπον, *in interiorem hominem*, Ephes. 3. v. 16.

DISTINCT. II.

De

Præpositione.

Præpositiones sunt vel Monosyllabicae, & sunt sex: ἐν, εἰς, σὺν, ἐκ, πρὸ, πρὸς; vel Dissyllabicae

bicæ, & sunt duodecim: ἀνά, κατὰ, δια, μετά, παρὰ, ἀντί, ἐπὶ, περὶ, ἀμφὶ, ἀπὸ, ὑπὸ, ὑπέρ.

Faciunt nonnulli Præpositiones etiam Inseparabiles, quos ob usum in resolvendo & nos ex ipsis transcriptas hic apponemus. Et sunt:

ὑστερησιν seu privationem, ut: ἀβέβαιος, inconstans.

ἐπίτασιν s. additionem, ut: ἄξυλος, lignosus.

ὁμοίωσιν s. similitudinem, ut: ἀδελφός, frater.

I. α. quod notat vel χαλεπότης difficultatem, ut: ἀβαρὺς i. e. δύσβαρὺς, invius.

κακὸν malitiam, ut: ἀφύης, i. e. κακὸφύης, male natus.

ἀθροῖσμον coacervationem, ut: ἅπας, omnis in universum.

μείωσιν diminutionem, ut: ἀμαθής, indoctus, ἄσαχυσ spica. ἀποδες dicuntur quaedam hirundines, non quod pedibus planè careant, sed quod habeant pedes brevissimos. Vid. Eustath., ad II. pag. 1501.

A ante Vocalem plerumque v assumit, ut: ὕδωρ, εἰνυδρὺς in aquosus, ὅμοιος, ἀνόμιος dissimilis.

A Neutris in ος Tertiæ Declinationis format adjectiva communia in ης Oxytona, ut: τὸ βάρος, onus, ἀβαρής non onerosus, τὸ κράτος robur, ἀκράτης impotens. Refer hoc ad Art. 6. pag. 86. Exceptionem II.

α sæpè πλεονάζει, & dicitur Eustathio ad Iliad. d. 985. ἀσκητὸν λέξεων, ut: ὁ σάχυσ & ἄσαχυσ spica. σέροπῃ & ἀσέροπῃ fulgur.

II. ἄρι, ἔρι, βε, δα, ζα, λα, λι, βει, quæ singulæ in Compositione augent, ut: αἰρίδην & valdè manifestus, ἐρίβρομ & valde rugiens, βελιμία, magna fames, βεκέφαλ &, magnum caput habens, δαίσκι & umbrosus, ζακοτ & furiosus, λαφράζω temerarius sum: λιπονηρός insigniter nequam, βειήπυ & latè sonans.

III. Νε & νή, quæ privant, ut: νέποδες parvos pedes habentes, νεκρός planè mortuus.

IV. Δυσ, quæ notat difficultatem, ut: δύσκολ & difficilis, δυσώδης graveolens, putridus.

DISTINCT. III.

De

Conjunctione.

Conjunctionum tot sunt Species, quod apud Latinos. Ad quam igitur Speciem unaquæq; sit referenda, ex significatione facilè colliges, & ipsarum Conjunctionum copiam usu & lectione Autorum tibi comparabis.

PARS SECUNDA.

De

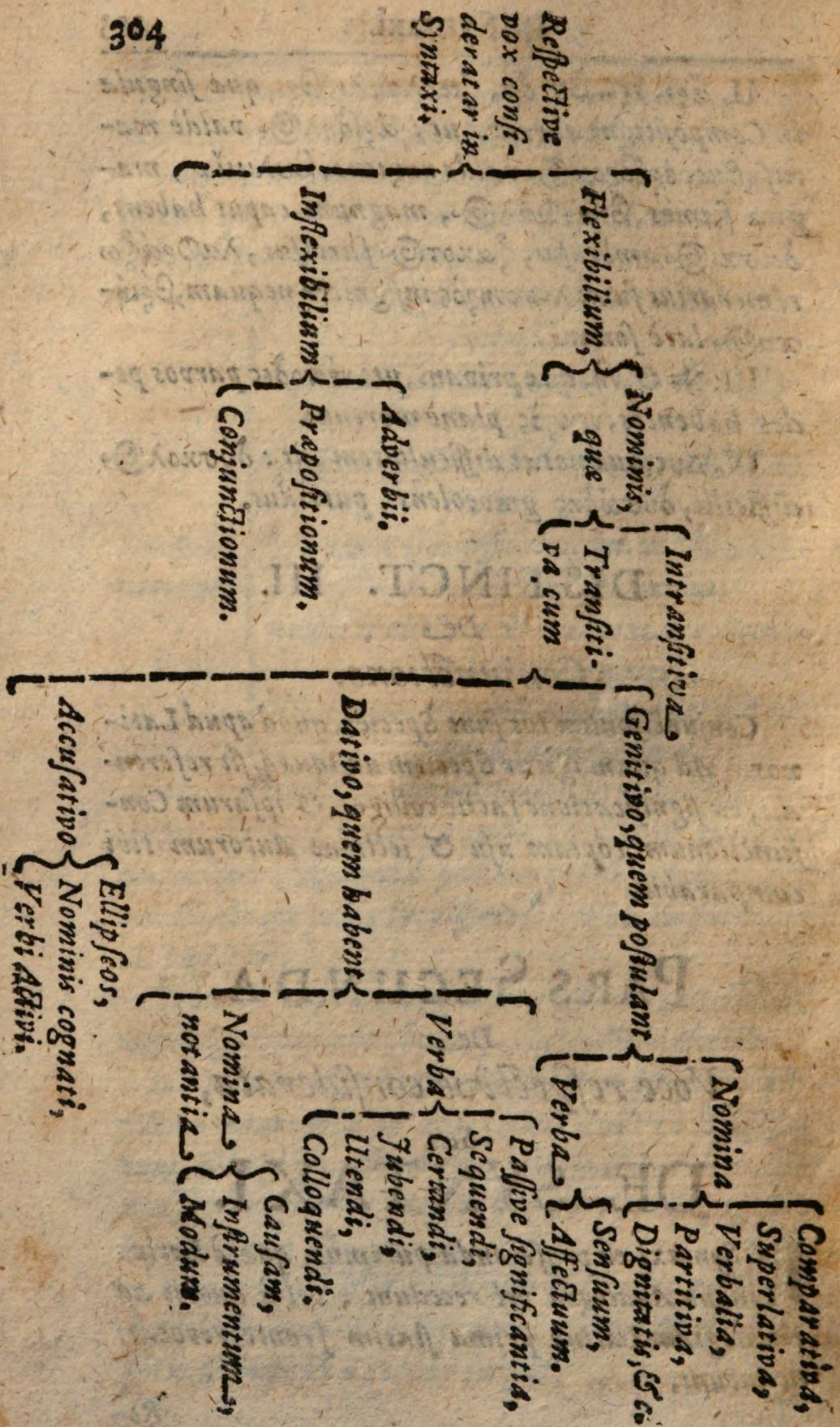
Voce respectivè considerata,

Seu

DE SYNTAXI.

IN Syntaxi ea proferenda putamus, quæ à Latine Linguae Analogia vel recedunt, vel à quovis ad Analogiam Latine prima statim fronte revocari nequeunt.

Re-

De

Syntaxi Nominum.

1. Ad Adjectivum frequens est Substantivi Ellipsis
Ellipsis, ut: in

Ποτήριον ἔψυχον scil. ὕδατος poculum frigida. Nom.
πρὸς τὴν ὀρθὴν, scil. γεαμμένην ad rectam lineam.
Sic frigidam affundere. In Ebraeo Psalm. 38, 8.
Ilia mea plena sunt vili, sc. opprobrio. Vide hic
Kimchi.

2. Enallage frequens est

1. Nominativi pro Vocat. Attice	} & vice versa in
sa. Nom.
2. Positivi pro Comparativo	
3. Comparativi pro Superlativo	
4. Numerorum.	

Ὡς ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι, DEUS miserere mei Luc.
18, 13. Sic Ephes. 6, v. 4. Plura dabit Vechnerus Helle-
nolex. lib. 1. part. 2. c. 13.

Καλὸν σοι Matth. 18, 18. bonum tibi, id est, melius.
Μετὰ καλὸν τὸ μὴ ζῆν, ἢ ζῆν ἀθλίως, bonum est non vi-
vere, quam vivere misere.

Matth. 13, v. 32. ὁ μικρότερον μὲν ἐστὶ πάντων σπερ-
μάτων, quod minimum quidem est omnium semi-
num. Erasmi. Similia 1. Cor. 15, v. 19. ἐλαεινότεροι.
Lutb. Die Elendesten / Matth. 18, 1. Vechner. lib. 1.
part. 1. cap. 5.

2. Corinth. 14, 30. ὁ πρῶτος σιγάτω, prior ta-
ceat. πρῶτός μὲν ἦν, prior me erat. Job. 1. vers. 15.
Vide vero de hoc Heinsum in Aristarcho Sacro,
qui Ebraeo מָוִן seu מוֹנִין quod Osee 1. vers. 11. de
Messiā dicitur, ἡ τὸν πρῶτον hic respondere putat.

Huc plurimi illud Luc. 2, 2. de quo tamen Casaubon. Exercit. 1. p. 104. seq. consulas.

Ἐπὶ τῆς πυλῶνας ante vestibulum. Plur. pro Singulari. Sic Accusativus per Enallagen ponitur pro Nominativo. Eurip. λέγεις τὸν πολύδωρον, ὅτι ζῇ, pro ὅτι ὁ πολύδωρος ζῇ. Sic Luc. 19, 3. ἰδεῖν Ἰησοῦν, τίς ἐστὶ pro τίς ἐστὶν Ἰησοῦς, videre quis esset Jesus.

3. Substantivum infertur ad Adjectivum Attice in Genitivo elegantissime, ut:

Μάταιοι τῶν ἀνθρώπων pro οἱ ἄνθρωποι, homines vani.

Nota. Apud Ebraeos Nomina Adjectiva sic constructa eminentiam significant, ut Prov. 21. vers. 20. Stulti hominum, id est, stultissimi. Parva terræ, id est minima, ibid. cap. 30, 24. Honorati terræ, id est, honoratissimi Esai 28, 8. Sic apud Latinos: Canum degeneres, nigræ lanarum. add. Vechner. l. c. part. 2. cap. 9. Sancte Deorum, id est, Sanctissime. τῶν καλῶν ἀνδράσι, Isocr. id est, τοῖς καλοῖς ἀνδράσι, optimis viris.

4. Pro Adjectivo est Substantivum, ut: Στεφανίσκοι ὑακίνθων Coronæ hyacinthine, Anacr. ἀνθρώπου τῆς ἀμαρτίας homo peccati, Filius perditionis 2. Thess. 2, 3. Similia 1. Thess. 1, 3. 1. Petr. 1, 25. Rom. 6, 4. 1. Cor. 4, 21.

5. Substantivum alterum Adjective quandoque explicandum est, ut: τὴν ἐλλάδα Φωνὴν ἐξέμαθον, didici Græcam Linguam.

6. Verbale Casum Verbi sui regit frequenter. Sic εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ, gratiarum actionum, quæ fiunt

fiunt DEO. Terent. Quid tibi hanc rem curatio est?

7. Relativum more Attico præcedenti respondet: quod ad subsequens fuisset referendum, ut Job. 2. vers. 22. ἐπίστευσαν τῷ λόγῳ, ὃ εἶπεν αὐτοῖς, pro ὃν εἶπεν, Crediderunt sermoni, quem dixit illis. Marc. 13. v. 19. Ephes. 2. v. 4. 1. Corinth. 6. v. 19. Sic, χρῶμαι, οἷς ἔχω, βιβλίοις, utor, quos habeo, libris.

Sed quandoque ipsum antecedens Casum Relativi imitatur. Sic Ador. 21. vers. 16. παρ' ᾧ ξενιθῶμεν Μνάσωνίτινι κυπρίῳ, apud quem hospitaremur, Mnasonem quendam Cyprium.

1. Cor. 10, 16. τὸν ἄρτον, ὃν κλῶμεν, panis, quem frangimus.

Terent. populo ut placeret, quas fecisset fabulas.

Tale illud Virgilii

Urbem, quam statuo, vestra est.

8. Relativum non ad Antecedens, sed ad sequens refertur quandoque Genere. Ut τὴν μακάριαν, ἥ ἐστὶ ρῆμα Θεῶ, Ephes. 6, 17. ἐν οἷῳ, ἣτις ἐστὶ ἐκκλησία, 1. Tim. 3, 15. Cic. animal plenum consilii, quem hominem vocamus.

Nota: Relativum in hac forma Nomini, quod sequi debet, quandoque præponitur, ut: ἀπολάύω, ὧν ἔχω, ἀγαθῶν. Fruor bonis, que habeo.

9. Genitivi Pronominum Primitivorum ponuntur pro Possessivis, ut:

πατήρ μου (ἐμὸς) Pater meus,

πατήρ σου (σὸς) Pater tuus.

πατὴρ ἡμῶν (ἡμέτερος) Pater noster.

πάτηρ ὑμῶν (ὑμέτερον) Pater vester.

τὴν σάρκα ἐαυτοῦ, suam carnem.

ἐαυτῶν γυναῖκας, suas uxores.

10. Relativum ὅς ἢ ὃ ponitur pro Articulo Præpositivo. Solent enim (ait Beza in Cap. 14. Rom.) Græci in distributionibus non tantum Præpositivis, sed etiam Postpositivis Articulis uti, ut Rom. 14. vers. 2. ὅς μὲν πῖστές ἐστι φαγεῖν πάντα, ille quidem credit vescendum quibuslibet.

Sic e contrario Articulus Præpositivus ponitur pro Postpositivo, maxime apud Poetas, ut : Homer. 1. Iliad. v. 72. Ἦν δὲ διὰ μαντοσύνην, τὴν οἱ πόρϕοις ἔδωκε Ἀπόλλων, propter suam scientiam, quam illi dedit Apollo. v. Possel. p. 216. seqq.

Præpositivus cum τὰ ponitur pro αὐτός, ut : ὁ γὰρ ἀποκριθεὶς, ille vero respondens.

Nomi-
nati-
vus.

11. Neutro Plurali addunt Attici Verbum Singulare, ut : Τὰ ζῶα τρέχει, animalia currit.

12. Verba Exemptæ significationis introducunt Ellipfin Nominativi, ut : ἔδωκε καὶ ἰσχυρὰ accendunt Matth. 5. 15. subaudi ἄνθρωποι homines. Sic Φησὶ λέγουσι dicunt, γράφουσι scribunt.

De Constructione cum Genitivo.

Geni-
tivus.

Ubi Latini ponunt Ablativum ibi, Græci frequentissime habent Genitivum. Genitivus vero absolute positus abominantis aut indignantis est, ut : τῆς ἀναιδείας, ô impudentiam !

Postu-

Postulant vero Genitivum I. Comparativa & Superlativa, ut:

Σταχάνης δικαιότερον *trutinâ justior*. Βέλτιστος *omnium optimus*.

II. Verbalia Adjectiva in ικ, vel per α privativum facta, ut: πορισικὸς τῶν ἐπιηδείων. *suppeditans necessaria*, ἀθέαλος τῆς ἀληθείας *negligens veritatis*.

III. Adjectivum partitive positum, ut: οἱ γνήσιοι τῶν Φίλων, *ingenui inter amicos*.

Nota: Partitiones Genitivum mutant in Casum partium mediante Articulo, ut: οἱ ἄνθρωποι οἱ μὲν ἀγαθοί, οἱ τὰ πονηροὶ *pro τῶν ἀνθρώπων, hominum alii probi, alii improbi*.

IV. Dignitatem & Excellentiam significantia, ut: ἰατρὸς μὲν ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιον ἄλλων. *Medicus omnibus reliquis præstat. πολλῶν σφιδίων διαφέρει*, *multis passeribus potiores estis*, Luc. 12. 7.

V. Copiam & Inopiam designantia, ut: ἐνδεὴς τῶν κατ' ἡμέραν *quotidiani victus indigus*.

VI. Verba Sensuum & Affectuum, ut: ὁρέγομαι τῆς δόξης, *Isoc. & Dem. gloriam appeto. ὅδεῖς ὅδεός ἀκχεῖ, nemo neminem audit*.

Nota i. Multa tamen ex his Attice regunt Accusativum, ut: ὁρῶ τὸν καιρὸν, *Isocr. video tempus. ὁψοντα τὸν υἱὸν, videbunt filium*, quæ Verba videnti semper Accusativum habent. τὰ τοιαῦτα ἐπεμελεῖτο, *talia curabat. Xenoph.*

2. Ad Verba Sensuum & Affectuum eorum cognata sunt referenda, qualia Verba sunt tentandi, conandi, capeffendi, fruendi, consequendi,

quendi, incipiendi, aberrandi, frustrandi, liberandi, differendi, vincendi, dominandi, honorandi, discrepandi, quæ similiter Genitivum regunt. Rarius enim quibusdam Dativus vel Accusatus apponitur, quæ omnia usu addiscenda veniunt.

VIII Ponitur & in Genitivo 1. Materia, ex qua aliquid fit, vel qua aliquid completur, ut: $\pi\epsilon\pi\omicron\iota\eta\tau\alpha\iota$ ξ $\lambda\acute{\iota}\theta\omicron\varsigma$ factum est à lapide, $\epsilon\pi\lambda\acute{\eta}\theta\eta$ $\acute{o}$ $\gamma\acute{\alpha}\mu\omicron$ $\&$ $\acute{\alpha}\nu\alpha\kappa\epsilon\iota\mu\acute{\epsilon}\nu\omega\upsilon$ impletae sunt nuptiae discumbentibus. Matth. 22, 10.

Hæc ea, quæ partem de Substantia sumunt, ut: $\pi\acute{\iota}\nu\omega$ $\upsilon\delta\acute{\alpha}\lambda$ $\&$ $\beta\iota\beta\omicron$ aliquam partem aquæ. Sed $\pi\acute{\iota}\nu\omega$ $\upsilon\delta\acute{\omega}\varsigma$ $\beta\iota\beta\omicron$ aquam, non partem, sed totum notat.

2. Pretium, ut: $\eta\gamma\omicron\upsilon\omicron\acute{\alpha}\theta\eta$ ϵ $\tau\iota\mu\acute{\eta}\varsigma$ empti estis precio, 1. Cor. 6, 20. $\acute{\alpha}\iota\mu\alpha\tau\acute{o}\varsigma$ $\epsilon\acute{\varsigma}\tau\iota$ η $\acute{\alpha}\rho\epsilon\eta$ $\acute{\omega}\nu\iota\alpha$. Virtus sanguine venalis est. $\mathcal{A}$ esch. $\Delta\acute{o}\xi\eta$ $\mu\acute{\epsilon}\nu$ $\chi\rho\acute{\eta}\mu\alpha\tau\alpha$ $\kappa\tau\eta\tau\acute{\alpha}$, $\delta\acute{o}\xi\alpha$ $\delta\epsilon$ $\chi\rho\eta\mu\acute{\alpha}\tau\omega\upsilon$ $\xi\kappa$ $\acute{\omega}\nu\eta\eta$, gloria $\&$ fama pecunia comparari potest, gloria autem nummis non emitur. $\mathcal{K}$ απνὲς $\sigma\kappa\iota\acute{\alpha}\varsigma$ $\xi\kappa$ $\acute{\alpha}\nu$ $\pi\omega\rho\iota\acute{\alpha}\iota\mu\eta\upsilon$. Fumi umbra non emerem. Athen.

Quandoque ponitur in Dativo, ut: $\iota\delta\acute{\iota}\omega$ $\theta\alpha\nu\acute{\alpha}\tau\omega$ $\tau\acute{o}$ $\pi\omicron\iota\acute{\mu}\nu\iota\omicron\upsilon$ $\pi\omega\rho\iota\acute{\alpha}\mu\epsilon\iota$ $\&$, propria morte gregem emens.

3. Crimen aut pœna, ut: $\upsilon\pi\acute{o}\delta\iota\kappa$ $\&$ $\acute{\alpha}\sigma\iota\beta\acute{\epsilon}\iota\alpha\varsigma$. Reus impietatis, Placo. $\acute{\alpha}\gamma\nu\acute{o}\varsigma$ $\Phi\acute{o}\nu\varsigma$ $\rho\upsilon\mu\upsilon\varsigma$ à cade. $\acute{\epsilon}\nu\omicron\chi$ $\&$ $\theta\alpha\nu\acute{\alpha}\tau\omicron\varsigma$ reus mortis.

$\gamma\rho\acute{\alpha}\Phi\omicron\mu\alpha\iota$ $\sigma\epsilon$ $\mu\omicron\iota\chi\epsilon\acute{\iota}\alpha\varsigma$, accuso te adulterii, $\kappa\alpha\tau\alpha\gamma\iota\nu\acute{\omega}\sigma\kappa\omega$ $\sigma\epsilon$ $\Phi\acute{o}\nu\varsigma$ damno te homicidii. $\acute{\alpha}\Phi\epsilon\theta\epsilon\acute{\iota}\varsigma$ $\tau\acute{\omega}\nu$ $\acute{\epsilon}\gamma\kappa\lambda\eta\mu\acute{\alpha}\tau\omega\upsilon$, Demostb. liberatus crimine.

Nonnulla vero ex his variè construuntur, quæ usu discenda sunt.

Sic crimen aut pœna quandoque in Dativo ponitur, ut: Matth. 5. 22. ἔνοχον τῇ κρίσει.

4. Tempus, ut: ὀλίγον χρόνον παρέσαι. Xenophon. brevi tempore aderit. νυκτὸς καὶ ἡμέρας σπουδάζει, noctu & interdiu studet. Haud raro Nomen temporis in Dativo collocatur, ut: νυκτὶ πλεῖν noctu navigare. Hom. τρίτῳ ἤδη μηνὶ ἐξέτεκε, tertio jam mense partum absolvit. Lucian.

Continuitas vero temporis in Accusativo, seu: Ad quaestionem Quamdiu respondetur per Nomen temporis in Accusativo, rarius Dativo vel Genitivo, ut: Matth. 4. v. 2. νησεύσας ἡμέρας τεσσαράκοντα jejunans dies quadraginta.

Demosth. ἐγὼ νομίζω τὸν μὲν εὐπαθόντα δεῖν μεμνήσθαι τὸν πάντα χρόνον, τὸν δὲ ποιήσαντα εὐθὺς ἐπιλελῆσθαι. Puto accipientem beneficia memorem esse oportere per omne tempus: facientem vero oblivisci illico.

5. Ablativi consequentiam designantes, ut: Θεὸς δίδόνῃ & δὲν ἰσχύει φθόνος, Deo dante nihil valet invidia. Θεὸς δὲ δίδόνῃ & δὲν ἰσχύει πόνος, Deo non dante nihil valet labor. ἐμὲ θανόνῃ, γαῖα μιχθήτω πυρὶ. Terra ignibus me misceatur mortuo. Nero ap. Svet.

Notai. Quandoque Participium solum ponitur subintellecto Nomine, ut: ἐλθόντων δὲ ἀνέβη Venientibus autem (illis) ascendit.

2. Attice pro hoc Genitivo est Accusativus & ferme cum ὥς & ὥσπερ, ut: ὥς τὸν ἄνδρα τὰ ποιήσαντα, pro ὅς τὸν ἀνδρὸς ποιήσαντα, viro istud faciuro. Estque illud receptissimum in Participiis

cipius Impersonalium: δέον cum deceat, δεῖσθον cum oportuerit, ἐξόν cum sit permissum, προσήκον cum deceat, παρόν cum adsit facultas, ἐνδεχόμενον cum fieri possit, ἀδύνατον cum sit incertum, δόξαν ἐμοὶ γράψαι cum mihi visum esset scribere, ἐξόν αὐτῷ ποιῆσαι cum ipsi liceret facere, ὥς μηδὲν αὐτῷ διαφέρειν tanquam nihil ejus intersit &c. Hæc ex Angeli Caninii Hellen. p. 260.

3. Aliquando loco Genitivi ponitur Dativus absolute, ut: παριόντι τῷ ἐν αὐτῷ φαίνεσθαι πάλιν φεραίν, anno præterlapso rursum custodiam decernunt. Xenoph.

IX. Genitivus frequenter ἐλλειπτικῶς ponitur deficiente ἔνεκα, ut: εὐδαιμονίζω σε τῆς τύχης scil. ἔνεκα. beatum te prædico ob felicitatem.

Sic Latini: Justitiæne prius mirer, belline laborum? scil. causa, Virg. lib. XI. Æn. ad quem locum interpretes plura adnotarunt.

Constructio Transitiva cum Dativo.

**Dati-
vus.**

Dativum regunt 1. Composita cum σύν & ὁμοῦ, ut: σύντροφός ἐμοὶ simul educatus mecum, ὁμοῦσι τῷ πατρὶ coessentialis Patris, τοῖς εὐφρονέσιν πᾶσι συμμαχεῖ θεός, omnibus rectè sentientibus præsto est Deus.

2. Omnia, quæ Passive significant, ut: πεποίητά μοι, factum est mihi, id est, à me, ἀγνώστον τοῖς πολλοῖς, vulgo ignotum.

3. Ver-

3. Verba	{	Sequendi, ἀκολουθῶ, ἔπομαι, ἔς.
		Certandi, ἐρίζω, πολεμῶ, ἀγωνίζομαι, μάχομαι.
		Jubendi, κελεύω, ἐπιτάττω, διατάττω, ἐντέλλομαι.
		Utendi, χρᾶμαι.
		Colloquendi, λαλέω, προσλαλέω, συλλαλέω, ἐντυγχάνω, διαλέγομαι.

Ut ἔπειθα ταῖς ἡδοναῖς, *sequi voluptates.*

Pitt. μὴ ἐρίζε τοῖς γονεῦσι, καὶν δίκαια λέγῃς. *Ne contendas cum parentibus, etiamsi justa dicas.*

Sic Virg. Solus tibi certet Amyntas.

Isocr. ad Demonic. ἐπιτάττω σοι τὰ βέλτιστα πράττειν. *Jubeo te optima quaeque agere.*

Id. ibid. μηδένα φίλον ποίει, πρὶν ἂν ἐξελάσῃς, πῶς κέχρηται τοῖς προτέροις φίλοις. *Neminem adjungas tibi amicum, priusquam exploraveris, quomodo prioribus usus sit.*

Chrysost. πᾶς ὁ προσεχόμενος τῷ Θεῷ διαλέγεται. *Omnis, qui orat, cum Deo loquitur.*

Nota: Verba μιμέομαι *imitor*, διώκω *persequor*, ἔς *ζηλόω emulor*, regunt Accusativum, ut: ὦν τὰς δόξας *ζηλοῖς*, μιμῶ τὰς πράξεις. *Isocr.*

4. in Dativo ponuntur	{	Causa, ut: Φθόνῳ ταῦτα ποιεῖ <i>invidia haec facit.</i>
		Instrumentum, ut: ἀπέκτεινε τὸν ξίφει <i>interfecit gladiō.</i>
		Modus actionis, ut: τίνι τρόπῳ γράφεις, <i>quomodo scribis?</i>

5. Dativum cum Genitivo habent ἀμφοισβητῷ *ambobus*, μετέχω *participo*, κοινωνῶ, *communico*, συγ-

συγγινώσκω ignosco. Φθονῶ invideo. Et impersonalia δὲ oportet, μέτεσι adest, μέλει cura est, μεταμέλει pœnitet, &c. non raro ἔ Accusat. rei.

6. Verbalia in τέον Dativum Personæ & Casum Verbi sui assumunt, ut: γραπτέον μοι τὰ γράμματα sunt mihi scribende literæ.

Aliquando Adjective cum Substantivis eodem Genere & Numero junguntur, ut: γραπτέα ἐμοὶ ἐπιστολή, Epistola mihi est scribenda.

7. Gemino Dativo utuntur Græci mediante Particula καί, & subintellecto Verbo Substantivo, nec non Nomine πρᾶγμα, ut: τί ἐμοὶ καὶ σοὶ γύναι; quid mihi tecum est mulier? Job. 2, 4.

Constructio Transitiva cum Accusativo.

**Accu-
sat.**

Accusativus ubique locum habet, si subaudiatur καὶ αὐτὸς, ut: ἔδεις ἀνθρώπων αὐτὸς ἅπαντα σοφός. Nemo hominum per omnia sapiens est. Sic Virgil. Cætera Grajus, Fractus membra, &c.

Quandoque est Dativus, ut: Ἰὼ εἶδαι καλός, specie pulcher.

2. Quodvis Verbum admittit Accusativum Nominis ab eo deducti vel cognatæ significationis, ut: ἀδικῶ σε ἀδικίαν. afficio te injuria. πόσις ποτήριον potaverit poculo, Matth. 10, 42. γάλα ὑμᾶς ἐπότισα Lactis potu vos alui, 1. Corinth. 3, 2.

3. Attice pro Dativo est Accusativus, ut: οἶα μὲ ποιεῖς qualia mihi facis. Demosthen. πρᾶξαι τὴν πόλιν ἀγαθὰ. Bonis Rempubl. afficere.

Fit hoc, quando εὖ, καλῶς aut κακῶς cum Verbis λέγω, ἀγορεύω, εἰπεῖν in significatione laudandi & vituperandi, nec non πράττω, ποιέω, θεάω, ἔρδω &c. in significatione bene aut male faciendi construuntur, ut: μὴ λέγε κακῶς τὸν τεθνηκότα. Ne maledicas mortuo. Vid. Barth. XXXV. 12. Adversar. & Borrich. ad Vossium de vitiis sermonis latini. Solon. καλῶς ποιείτε τὰς μισῶντας ὑμᾶς. Benefacite odio habentibus vos.

4. Passiva nonnulla regunt Accusativum Verbi Activi, ut: ἐπιτρέπομαι τὴν διαίταν, deferor arbitrium, pro, arbitrium mihi deferitur. In Act. ἐπιτρέπεις ἐμοὶ τὴν διαίταν, defers mihi arbitrium. Εὐχειρίζομαι ταύτην τὴν ἐπιμέλειαν, committitur hac mihi cura.

5. Verbis Activis regentibus Accusativum Objecti cum Dativo Subjecti, subjicitur & in Passivo Accusativus Objecti, Dativus vero transit in Nominativum. Sic 1. Timoth. 1. vers. 11. ὃ ἐπίστεύθην ἐγὰρ, quod mihi creditum est. Sic Virgilius: Flores inscripti nomina regum, pro, quibus inscripta sunt nomina. Similia Exempla Rom. 3. 2. 1. Cor. 9. 17. &c. occurrunt.

6. Verba Adjurandi geminum regunt quandoque Accusativum, ut: ὀρκίζομεν ὑμᾶς τὸν Ἰησοῦν. Adjuramus vos per JESUM.

De

Nominibus Locī.

Nominibus Locī Græci addunt Præpositiones, sicut & Appellativis, ut: γλαῦκας εἰς Ἀθήνας, noctuas Athenas. Cic. IX. ad famil.

Nomi-
na Lo-
corum

De

De

Constructio Modorum.

Modi. 1. Plurima efferunt Græci per Indicativum, quæ Latini per Coniunctivum, ut: ἀγνοῶ, εἰ ἤλθεν, nescio, num (venit) venerit. Οὐκ οἶδα, τι πεποίηκε, nescio, quid (fecit) fecerit. ἦταὶ κάμηλῳ πίνει ἥδιον θολερόν καὶ παχὺ, ἢ ἀπὸ τῶν ποταμῶν πρότερον, ἢ σωταράξει. *Camelus verò suavius bibit aquam turbidam & crassam, neque prius è fluviis bibit, quam turbaverit. Aristot.*

2. Optativus sæpe ponitur pro Indicativo, & Atticorum proprium est, uti Optativis, ubi natura ad Indicativum ferebat, ait Budeus, ut: ἔλεγες γὰρ, ὅτι Ζεὺς τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν αἰδῶ πέμψεις τοῖς ἀνθρώποις. *Dixisti enim à Jove justitiam & verecundiam missam. Plato.*

3. Græci frequentissime circumloquuntur Verba sua in quocunque Tempore per Verbum Substantivum & Participium, ut: ἔσιωπήσας ἔση non tacebis αἰεὶ Φαιδρὸς ὢν τυγχάνεις semper latius es. ἦσαν προσκαρτερῶντες, perseverabant. *Actor. 1. 14. Emphasi tamen hic loquendi mos Græcis purissimè loquentibus usitatus non caret.*

4. Infinitivum præcedit Nominativus, cum in eadem Persona oratio subsistit, ut: Φησὶν αὐτὸς αἰτιῶν γεγενῆσθαι, dicit, se auctorem fuisse. λέγω εἶναι φίλῳ dico me esse amicum. *Similia occurrunt Ephes. 3, 17. &c. Sic Latini quoque. Ovid. rettulit Ajax esse Jovis pronepos.*

Horat.

Horat. Vir bonus & Sapiens dignis ait esse paratus. Vide quæ docti ad Phaselum Catullianum observant.

Nota.

Quando in eadem Persona Oratio non subsistit, Latinos imitantur, atque Accusativum adsciscunt, ut: Τιμονεράτης Φησὶ ἐπιπλεονδῆς τῆς ἡμέρας ἐμείναι ἀπὸ τρυφῆς, dicit Epicurum bis quotidie vomere solitum a luxuria. Laertius.

5. Quando Infinitivus & Verbum præcedens ad eandem pertinent Personam non est opus Accusativo Reciproci, ut: ἔφη ποιήσῃν, dixit facturum, nempe se. Sic Terent. Pollicitus sum suscepturum, scil. me.

6. Infinitivi sæpe absolute absque Verbo regente ponuntur, ut: ὥς εἰπεῖν, ὥς ἔπειτα εἰπεῖν, ut ita dicam. ἐνὶ δὲ λόγῳ εἰπεῖν, ut uno verbo dicam. συνοβριζόντι δὲ εἰπεῖν, ut semel vel breviter dicam.

Dicunt etiam sine Infinitivo, ut: συνοβριζόντες δὲ scil. εἰπεῖν, ut contrahendo dicam.

7. Nominibus Adjectivis, voluntatem aut facultatem significantibus, Infinitivi adduntur, ut: λέγειν τε καὶ πράττειν διωπάτωτα & ad dicendum & agendum aptissimus. Thucyd. ἱκανὸς δὲ δάσκειν satis aptus ad docendum. Xenophon.

Sic Virgil. Et cantare pares & respondere parati. Fortis bellare, prudens intelligere.

8. Nominibus οἷος, οἷος ᾗ, & ὅσος eleganter Infiniti-

finitivi adduntur. *Isocr.* τὴν πόλιν ἡμῶν πεί-
θεῖν ἔχ' οἷός τ' ἦσαν. *Urbi nostræ persuadere non*
poterant. *Plato:* οἱ θεοὶ εἰσιν, οἷοι μὴ μετὰλ-
λειν. *Dii sunt ejusmodi, ut non possint mutari.*
τοσῶτον, ὅσον δοκεῖν. *tantum, quantum videri*
potest, Soph.

9. Verbum μέλλω cum Infinitivo facit Peri-
phrasin Futuri istius Verbi, cum quo construi-
tur, ὁ μέλλεις ποιεῖν, μὴ λέγε. ἀποτυχὼν χάριν ἀ-
γελασθήσῃ, quod facturus es, nec dic. Si enim non
succedit, irrideberis. *Bias.* μέλλει ἀποθανεῖν, mori-
tura est.

10. Infinitivi loco Verbis perseverandi, defi-
stendi, & affectionem animi significantibus
additur Participium, καὶ

ἀγαπῶν με διατέλει, me amare perge. παύσο-
μαι λέγων, cessabo dicere. μέμνημαι ἰδὼν, memini vi-
dere. ἔσιωπῆσαν μάτην ποιῶντες, non intelligebant
se frustra laborare.

Sic Virgil. Sensit medios delapsus in hostes.

11. Infinitivis cum vel sine Articulis utuntur
Græci pro Gerundiis & Supinis, ut: *Isocr.* in Nic.
τὸ λέγειν, ὡς δεῖ, τῷ Φρονεῖν εὖ μέγιστον σημεῖον
ποιῶμεθα dicere, ut decet, maximum sapiendi ju-
diciū facimus. λέγειν καὶ πράττειν δυνατώτα-
τος & dicendo & agendo paratissimus. *Thucyd.* κράτι-
ς & αὐτοσχεδίαζεν præstantissimus ad res ex tem-
pore expediendum seu expediendas, Idem. τῷ περιε-
μεῖν τὸ παιδίον puerum circumcidendi, seu, ut
puer circumcideretur. *Luc.* 1, 21. Videntur etiam

Gerun-

Gerundia & Supina nonnunquam circumloqui per Participia, ut: θῶνον ἐποψόμενα, ibant spectatum. Apollon.

Præponitur insuper & Præpositio, ut: ἐν τῷ μὴ Φρονεῖν ἡδὺς ἐστίν. In non intelligendo jucundissima vita est, Soph. ἐκ τῆς μηδὲν ποιῆσαι. Ex nihil agendo. Demosth. πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι, ad concupiscendum. εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸν πατέρα, ut ipse fieret pater. ἐπὶ τὸ ἀνάγκη πείθεσθαι, ad necessario obtemperandum. Isocr.

Nota: Præcedit frequenter & ἕνεκα vel χάριν, quæ tamen, quando actio vel passio Gerundiva alteri Verbo finem significans subjicitur, subintelliguntur, ut: εἵνεκεν τῆς Φανερωθῆναι τὴν σωθῆναι, ad revelandum studium. τῆς νικᾶν χάριν ἦλθε, vincendi gratia venit. Lucian. ὁδὲν ἄπιστον πραΰνέον τῆς νικᾶν ἕνεκα, nihil per fide agendum vicendi causa.

12. Infinitivus pro Imperativo ponitur per Enallagen Modorum, quæ frequens est. Sic κλαίειν, χαίρειν, Rom. 12, 15. pro flete, gaudete.

De Adverbiis.

1. ἴδε & ἰδὲ, En & Ecce, Nominativis junguntur, ut:

ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, Ecce agnus DEI,

ἴδε ὁ ἄνθρωπος, Ecce homo.

ἰδὲ σοὶ ὁ δειφίνων ὠκύτατος, Ecce tibi delphicorum velocissimum, Lucian.

2. Genitivus additur Adverbiis.

1. Quibusdam Loci & Temporis, ut: πᾶς γῆς ubi terrarum? ἅπαξ ἡμέρας semel de die, δις τῆς ἐκαυτῆς bis in anno, πρῶτὴ τῆς ἡμέρας diuturno diei.

2. Præpositionum naturam habentibus, veluti sunt ἀνευ, δίχα, χωρίς, ἄτρε sine, absq̃. ἐναντί, ἐναντίον, προπαρόιθεν, ἐνώπιον, ἔμπροσθεν, ante, in conspectu. ἔξω, μέχρι, ἄχρι, ἕως, usq̃, ad, ἕνεκα, χάριν, δίκην gratia, causa, ἐντός intra, ἐγγύθι prope, πῶρρω procul ab, ἐκτός extra, μεταξύ inter, πλὴν nisi quam, ut: ἀνευ δόλου absque dolo, Φιλίας ἕνεκα amicitiæ causa. πλὴν etiam cum Nom. Dat. Acc. uti & cum Infinitivo, Conj. Indicativo, construitur. Possel. pag. 251.

3. Adverbia comitativam vel congregativam significationem habentia Dativum adsciscunt, ut: ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, simul cum die, ὁμῶς τοῖς ἄλλοις, una cum aliis. Adverbia similitudinis, ut in προτάσει & ἀποδόσει se sequantur, vide apud Possel. p. 259.

4. Duæ Negationes fortius negant, ut σῶφρονος, ἀπιστίας &c. ἔστιν ἔδειν χρησιμώτερον. Sapiente diffidentia nihil utilius est hominibus. Eurip. in Helen. Μηδέ ποτε μηδὲν αἰσχρὸν ποιήσας, nunquam ne minimum turpe facias. Isocr. ita nondum nihil ap. Cœl. Aurel. quamvis Barth. admodum nihil emendet.

Veruntamen aliquando affirmativam gi-
gnunt sententiam, ut: Chrysost. ἔδεις, ὅστις & γελάσεται, nemo est, qui non sit risurus, & Thesmopolis apud Lucianum διδάσκων ὡς αἱ δύο ἀποφάσεις μίαν κατὰ φασιν ἀποτελεῖσι.

5. Negativæ particulaὶ μὴ vel μὴ & frequentissime Infinitivus additur, ut: Phocyl. μὴ πλετεῖν ἀδίκως, ἀλλ' ἐξ ὁσίων βιοτεύειν. Ne durescas injuste, sed ex justè partibus vive. Sapissime etiam Infinitivi per Ellip. κατὰ, εἰς, ὥστε, ἕνεκα, &c. similium ponuntur.

Sunt etiam, qui θέλε, χρεή, προσήκει, & similia hic subaudienda esse velint.

6. πρὶν, πρὶν ἢ rarius cum Indicativo & Coniunctivo, frequentissime autem cum Infinitivo construitur, ut: *Isocr.* πρὶν ἀποτέλεσμα *antequam absolvi*, πρὶν ἀκρόσεως *antequam audieris*, *Hesiod.* πρὶν ἐλθεῖν *antequam veniret*, πρὶν ἀποθανεῖν *antequam moriatur*.

Additur etiam Infinitivo Accusativus, ut Johann. IV, 49.

7. εἴθε & αἴθε de re præterita fere Indicativum: de præsentī vel futura Optativum habent, ut: *εἴθε ἔγραψα, utinam scripsissem*, *Lucian.* εἴθε καὶ γαμήσεις αὐτὸν ἐμῷ ἔνεκα, *utinam & ipsum in matrimonium ducas mei causa.*

8. Adverbia Qualitatis eleganter construuntur cum Verbo ἔχω, διακείμεναι, διατίθεμαι, πράττω, ποιέω, πάσχω, addito Casu illius Adverbii, ut: *ἀφειδῶς ἔχει χρημάτων prodigus est pecunia τῶν ἐν ἀγορᾷ ἢ ἀπείρως ἔχει non est imperitus rerum forensium.*

9. ἕως usque, Indicativo, Coniunctivo, Optat. gaudet & Adverbiis jungitur.

DE PRÆPOSITIONIBUS.

Præpositiones unum, vel duos, vel tres regunt Casus.

Uno cum Casu constructæ.

Ἀντὶ, Ἀπὸ, Πρὸ, καὶ Ἐκ GENITIVUM admittere gaudent.

Ἐν notat *inter* & *in*, Συὺ cum, poscuntque DATIVUM.

(Censet uti vulgus; sed veriùs ABLATIVUM.)

Ἔς, Ἀνά, si pones, ACCUSATIVUS adhæret.

Cum duobus Casibus.

Si Διὰ præcedet GENITUM, per præque notabit:

Sin ACCUSANTI præmittes, propter habebis. Est κατὰ cum GENITO *de*, *post*, *contraque*, *supraque*:

ACCUSANTI hærens *tempus* notat atque *secundum*.

Vult Μετὰ cum GENITUM atque DATUM; *post* ACCUSANTEM.

Vox ὑπὲρ ad GENITUM, signat *pro*, *deque*, *superque*:

ACCUSANTI ὑπὲρ adde; *supraque* notabit & *ultra*.

Cum Tribus Casibus.

Ἀμφὶ, Περὶ, πρæ, pro, de juncta valent GENITIVO:

Εἰ circum, propter, de signant juncta DATIVO:
AC-

ACCUSATIVIS *in, propter, circiter, erga.*

Est ἔπι cum GENITO *super, in, per, versus, ad, erga:*

Post, propter, super, & penes. est ἔπι subdita DANTI:

Versus, ἔπι, In, propter, super ACCUSANTE *supraque est.*

A, coram, contra, jurat πρὸς cum GENITIVO:

πρὸς DANTI appositum est *apud, ac, prope, præter, & ultra:*

Comparat ACCUSANS πρὸς *contra* signat, *ad, inter.*

Ex, a, de, supra, præ dat παρὰ cum GENITIVO: *Vox prope, apud* referet παρὰ, si præmissa DATIVO est:

Propter, ad ACCUSANS παρὰ *contra & præter* adinfert. (*de:*

Cum GENITIS ὑπὸ *sub, præ, per,* signabit *ab, ex.* *Ex ὑπὸ* Cum, *Coram, Sub & A* notat addita DANTI.

ACCUSANTI ὑπὸ præpositum *sub, subter, & infra* est.

Unum Casum regunt, ἔστι quidem.

vel { *Solum Genitivum* ἀντὶ, ἀπὸ ἐκ, πρὸ.
Solum Dativum ἐν & σὺν.
Solum Accusativum εἰς & ἀνὰ.

De his notetur Versus:

Ἀντὶ, ἀπὸ, πρὸ καὶ ἐκ Genitivum *admittere gaudent.*
 ἐν notat *inter & in, σὺν cum, poscuntque* Dativum.
 εἰς, ἀνὰ Accusativos *admittere gaudent.*

Unum regunt Casum, ἔστι quidem

i. Genitivum ἀντὶ, ἀπὸ, ἐκ, πρὸ.

Geni-
tiv.
ἀντί.

Retribuendo, ut: ἀντί ἀγαθῶν ἀποδιδόναι κακά, *pro bonis reddere mala.*

Eligendo, ἀντί πολλῶν χρημάτων ἐλέσθαι τὴν δόξαν χρῆ, *grandi pecunie gloria preferenda est.*

Supponendo, Luc. 11, 11 μὴ ἀντί ἰχθύος ὅφω ἐπιδώσει; *num vice piscis serpentem dabit?* Alex. Aphrodisæus, ἀνδ' ἱματίων περιέβαλε πτερὰ, *loco vestium induit pennas.* δῆναι ψυχὴν ἀντί πολλῶν, *animam dare pro multis,* Matth. 20, 28.

I. ἀντί, Pro,
propter, nota
permuta-
tionem
in

Caufando, ut: ἄν οἶδα, ἀνδ' ὧν πολλοὶ ἡμᾶς μισῶσι, *nescio quam obrem multi nos oderint,* Demosth. Luc. 1, 20. ἀνδ' ὧν ἄν ἐπίστευσας, *eo quod non credidisti,* Eph. 5, 31. ἀντί ἵστε καταλείψει, *hujus rei gratiā relinquet.*

In Compositione præter permutationem positionis, (ἀντίδειπνῶ, *qui alterius loco ad cœnam veni,* ἀντίστρατηγός, *qui in bello est loco ducis,* ἀντιπαραργεῖν, *vicissim beneficium præstare*) notat permutationem contrarietatis, ut: ἀντίχριστος Christi adversarius, ἀντίκειμαι *opponor;* ἔσ comparationis, ut: ἀντίθεος Deo æquiparandus.

ἀπὸ.

II. ἀπὸ ἀ,
ab, ex, de,
notatque
origi-

Efficiendo, ut: Παῦλος ἀπὸ ὅσων ἄν ἀπὸ ἀνθρώπων, *Paulus apostolus non ab hominibus τοῖς φιλοσοφοῦσι ἀπὸ ἡμῶν, qui ex vobis profecti* Phi-

nem seu
fontem,
unde ali-
quid est.

*Philosophaturi sunt. Laert. p. 117. Huc
refer ea loca, in quibus ἀπὸ reddendum
per, propter seu prae, ut: ἔκ τῆς ἡδύνας τοῦ
ἀπὸ ὄχλου, non poterat prae turba. ἀπὸ
ψυχόντων ἀνθρώπων ἀπὸ φόβου, tabe-
scentibus hominibus propter timorem,
Luc. 21. 26. ἀπὸ λύπης κοιμώμενη, prae
tristitia dormiens. ἀπὸ κτίσεως κόσμου,
per creationem mundi, Rom. 1. 20. ἀπὸ
τῶν καρπῶν αὐτῶν, ex fructibus eorum,
Matth. 7, 16.*

Progrediendo, ut notetur

1. Ordo, ἀπὸ θεῶν χεὶρ πάντα ἀρχεσθαι,
omnium initium debet esse Deus.

2. Locus, μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν, *Magi
ab oriente, Matth. 2, 1.*

3. Tempus, ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης ab
*illa hora. Huc Fullerus lib. 1. Miscell.
c. 1. refert illud Luc. 14, 18. cœperunt
ἀπὸ μιᾶς scil. ὥρας, id est, statim,
continuo se excusare, ut exatē Sy-
riaco, παραχρῆμα re-
spondeat. Sed vid. quæ in contra-
rium urget D. Olearius, de sty-
lo N. T. p. 10.*

4. Materia, ἔνδυμα ἀπὸ τριχῶν καμή-
λου, *vestimentum è pilis cameli. Huc
pertinet, quando σέρησιν seu priva-
tionem notat: Erant sanata ἀπὸ
πνευμάτων πονηρῶν à Spiritibus
malis.*

Construitur etiam cum Adverbiis, ἀπὸ
ἀρτι ex hoc, Matth. 26. v. 29. ἀπὸ τότε
ex eo, ἀπὸ νῦν ex nunc.

Nota 1. ἀπὸ interdum abundat, ut: ἀπὸ ὕψους
caelitus, ἀπὸ μακρόθεν procul. Sic Camerarius
πλεονάζειν τὸ ἀπὸ existimat Matth. 27, 21. ἀπὸ σό-
ματ. & memoriter.

2. In Compositione ἀπὸ notat inde, ex eo. Sic
Athen. lib. 14. notat ἀπεδίειν dixisse veteres pro ἀπό-
τιν & ἐδίειν. Et ἀπογέυσασθαι pro ἀπό τιν & γεύ-
σασθαι, ἀπελπίζειν, inde sperare, Luc. 6, 35.

Quandoque significat relationem, ut: ἀποβλέπειν
notat relationem visus ad locum. Scaliger Orat. de
Verb. Inepti.

Quandoq; significationem auget, ut: ἀποθαυμάζω
demiror. Add. Olear. exercit. Philol. in Epist.
Dom. XII. Trin. p. 406. Reliqua usu observa.

III. Ἐκ, vel
ἐξ, ab,
ex, & no-
tat.

Causam Efficientem, Matth. 1. v. 20.
Quod natum in ea est, ἐκ πνεύματος
ἀγίου à Spiritu Sancto est. Matth. 5. 37.
Rom. 11, 36. Job. 6, 65. add. 45.

Causam Materialem, Matth. 3, 9. quia
potest Deus ἐκ λίθων τέτων, ex lapi-
dibus his, Matth. 27, 29. καὶ πλέξαν-
τες σέφανον ἐξ ἀκανθῶν, è spinis.

Motum de loco vel re, Matth. 12, 42.
ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς, è
finibus terre. Sic Matth. 2, 15.

Tempus Continuatum à termino,
ut Matth. 19, 20. ἐφυλάξαμην ἐκ νεότη-
της & servavi à juventute. Act. 14, 8.

Absolutum & Completum, Job. 13, 4.

Sur-

Surgit Jesus ἐκ τῆς δεῖπνον ex cæna, id est, cænâ iam peractâ. V. Gerb. in Harm. Pass. cap. 170.

Locum, Matth. 27, 38. εἰς ἐκ δεξιῶν καὶ εἰς ἐξ ἐναντιῶν, unus à dextris et alter à sinistris.

Pretium, Matth. 20, 2. ἐκ δηναρίας τὴν ἡμέραν denario in diem.

Partitionem, τίς ἐξ ὑμῶν. Job. 8, 46. quis ex vobis? Marc. 9, 17. εἰς ἐκ τοῦ ὄχλου unus è turba. Matth. 7, 9.

Signum seu Causam cognoscendi, ἐκ τοῦ καρπὸς τοῦ δένδρου γινώσκειται, ex fructu arbor cognoscitur, Matth. 12, 33.

Rei continuatæ augmentum, ut: βάσις ἐκ βάσεως παραμείβειν. Heliod. lib. 9. Fuß vor Fuß fortgehen/seu, je länger je weiter gehen. Similis Phrasis Psalm. 84, 7. Psalm. 144, 13. Rom. 6, 9. 2. Corinth. 3, 18.

Nota 1. Notat quandoque eminentiam aut ἐξοχήν, ut Amos. 6, v. 4. καὶ μοσχάρια ἐκ μέσης βοκολίων γαλαθηνά, Ebraicè: et comoderunt agnos ἰνשו ἐ grege, et vitulos ἰνשו ἐ medio saginarii, id est, agnos optimos ἐ grege, Matth. 22, v. 35. εἰς ἐξ αὐτῶν ex ipsis, id est, præstantissimus eorum aliquis. Et sic Drusius illud Philipp. 3, 5. ἐβραϊστί ἐξ ἐβραίων lib. 4. observ. 20. explicat de præeminentia, cum aliàs hic idem diceret, quod jam dum dictum, nempe quod oriundus fuerit ex Israh.

2. Servit Periphrasi, ut: οἱ ἐκ τοῦ περιπάτου, Peripatetici. ἀσπάσασθε τὰς ἐκ τῶν ἀριστοβέλων, salu-

tate eos, qui sunt ex Aristobuli familiaribus, οἱ ἐξ αὐτοῦ illius posterī, οἱ ἐξ ἐριθείας rixosi.

3. Adverbialiter cum suo Nomine redditur, ut: *Matth. 26, 42. ἐκ δευτέρου secundo, ἐκ τρίτου tertio, ib. v. 44. ἐξ ἑτοίμου prompte, ἐκ Θεοῦ divinitus.*

4. In Compositione non tantum genuinam significationem (ex ἔ extra) retinet, sed ἔ quandoque vehementiam & ornatum notat, ut: ἐξηρτισμένον perfectissimè instructus, 2. Tim. 3, 17. ἐκπλήττεσθαι percelli, *Matth. 7. v. 28.* Sic ἔ illud *Jude v. 7. ἐκπορεύεσθαι* in scortationem quasi penitus effundi.

πρὸ.

	Prio- rita- tem	Temporis, ut: πρὸ ἑ υἱᾶς αἰ- τῆσαι, antequam oretis, <i>Matth. 6, 8. it. 5, 12. Luc. 2, 21.</i>
		Dignitatis, <i>Arist. 1. Polit. c. 4. ὄργανον πρὸ ὀργάνων ὑπηρετής.</i> Servus est instrumentum præ aliis instrumentis.
IV. πρὸ pro, ante coram, præ, & notat.		Loci, ut: πρὸ θυρῶν, ante fores, <i>Jac. 5. 9.</i>
		Præsentiam, ut: πρὸ προσώπου, <i>Matth. 11, 10. Marc. 1, 2. ante faciem. πρὸ ὀφθαλμῶν, in conspectu.</i>
		Vicem, πρὸ τῶν δὲ ἐγὼ pro his loquor, id est, loco illorum. Sic <i>Johann. 10, 8. πρὸ ἐμῶν</i> pro me se vendicarunt.
		Auxilium vel commodum, ut: πρὸ γυναικῶν μάχεσθαι, pro uxoribus pugnare.

In Compositione prioritatem temporis (προγενώσκειν ante cognoscere *Act. 26. v. 5. προελπίζειν* prius sperare) dignitatis (προϊστασθαι præesse) loci (προαΐ-
γειν praire) retinet.

II. Dativum ἐν & σύν.
Præpositiones cum Dativo.

		In, ἐν ἀγορᾷ in foro.	Dativ.
		Inter, τί δὲ μόνου Φρονεῖν ἐν τοσούτοις μεμνημένοι; quid oportet solum sapere inter tot insanos?	ἐν.
	Quietem in Loco aut re, & significat	Apud, ut: ἐν ὀλβίῳ ὀλβία πάντα, apud fortunatum omnia fortunata.	
		Penes, ut: ἐν τῷ Θεῷ τὸ τέλος ἦν, hujus rei exitus penes Deum erat, Demosth. Quandoque tempus significat, ut: Act. 24, 18. ἐν οἷς, inter quæ, id est, quæ dum ago. Sic Luc. 24, 35. ἐν κλάσει, über oder unter dem Brodbrechen / tempus, non causa notatur.	
I. ἐν inter, apud, in, notat		Efficientem, à vel ab, ut: Luc. 4. 1. Iesus actus ἐν τῷ πνεύματι, quod Matth. 4. 1. per διὰ explicatur.	
	Causam	Instrumentalem, ut: ἐν βέλει πληγείς, jaculo percussus.	
		Memoriam, propter, per, ut: Putant quod ἐν τῇ πόλυλογία αὐτῶν exaudiantur, id est, propter loquacitatem.	

Nota I. ἐν pro εἰς frequenter ponitur, Iliad. ἀκαίπῳ στον ἐν λήμνῳ dīcidi in Lemnum.

2. *Inservit juramento, sicut ἔς εἰς, ἔς est Per, ut: Matth. 5, 34. seqq.*

3. *Adverbialiter redditur, ut: ἐν δίκῃ merito, ἐν καιρῷ opportune.*

4. *Facit Ellipsin, ut: ἐν ᾧ scil. οἰκῷ, in inferno.*

5. *In Compositione quandoque Emphasin Verbo addit, ut: ἐνεβριμήσατο, graviter interminabatur, Matth. 9. v. 30. vid. Hesych. ἔς Suid.*

σὺν.

II. σὺν.

II. *Σὺν respondet Latinorum Cum, ut: Σὺν Θεῷ cum Deo. σὺν δορὶ, cum hasta.*

Nota 1. Facit Periphrasin, ut: οἱ σὺν Αὐτωνίῳ scil. οὗτοι Antoniani.

2. *Adverbialiter reddendum, ut: σὺν νόμῳ legitime. Xenoph.*

3. *Quandoque omittitur: Philo: ἕς αὐτοῖς ἄρμασι καὶ ἵπποις καταποντοῖ, quos unā cum ipsis curribus aemergit. Thucyd. πορευόμενος ὁ χιλίοις ὀπλίταις ἐς τὰ ἐπὶ Θράκης, cum mille armatis militibus in Thraciam proficiscens. Sic illud Apoc. 8, 3. explicandum: ἔς dati sunt ei suffitus multi, ἵνα δώσῃ ταῖς προσευχαῖς τῶν ἁγίων, ut offerret cum precibus sanctorum, ἔς v 4. ascendit fumus suffitium (cum) precibus Sanctorum. ἀπώλοντο νῆες αὐτοῖς ἀνδράσιν, cum ipsis hominibus. Xenoph. lib. 1.*

Accus.
εἰς.

III. Accusativum εἰς ἔς ἀντά.

I. Εἰς notat Finem	{	Ad quem ἔς signi- ficat	{	In, εἰς ἔρανόν in cælum.
				Ad, ἦλθεν εἰς δέσποιναν, venit ad heram. πορφύρα εἰς χλαῖναν, purpura ad vestem.
				Apud, εἰς ἀπαντας γνώριμον, apud omnes notum.

Ob

Ob, ut: εἰς δικαιοσύνην ἔπαι-
νεῖται ob justitiam laudatur,
Aristot.

Ob quem }
& signifi- } Erga, τῇ ὑμῶν εἰς ἐμὲ εὐνοία,
cat } Xenoph. Vestra erga me be-
nevolentia.

Contra quem, Adversus, εἰς τὰς σοφιστάς,
contra Sophistas. εἰς τὸν Χριστὸν, in vel
contra Christum peccantis, 1. Cor. 8. v. 12.

Nota 1. εἰς pro ἐν frequentissime ponitur,
quod in N. Test. Beza, Piscator, & alii itidem agno-
scunt. Æschin. εἰς τὴν ἐκκλησίαν καθέζομαι, in con-
cione sedeo. Xenoph. εἰς τὸ μέσον, stans in me-
dio. κατώκησεν εἰς πόλιν, habitavit in civitate,
Matth. 2. v. 23. Sic Cic. Naves essent in potestatem.
Consulatur Taubmannus in Prol. Amphitr.

2. Quandoque est circiter, ut Lucian. εἰς ἑννεή-
κοντα τελῶν ἔτη, natus annos ad nonaginta. Sic
Terent. Ad quindecim talenta.

3. Inservit Periphrasi, & cum Nomine suo quan-
doque adverbialiter redditur, ut: Thucyd. ἦλθον
εἰς πρεσβείαν miserunt Legationem. εἰς τὸ ἀκριβέ-
στατον accuratissime, εἰς τάχῃ celeriter. εἰς κενὸν
frustra. εἰς δέου rectè.

4. Nominis subsequentis facit Ellipsin, ut: εἰς ἄδαν
scil. οἶκον in inferni domum. Act. 2, 27.

5. Ipsum εἰς quandoq; deficit. Pindarus: Εἶον ἀθά-
νατον σπεῦδε pro εἰς Εἶον. Sicut Hesiodus ait: σπεῦ-
δεν εἰς ἀφενον properare ad divitias, i. ἔργ. Sic
Act. 5. 3. Mentiri τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, id est εἰς τὸ
πνεῦμα. Sicut Syr. legit ~~ܡܢܬܝܪܝܢܐ~~ & Beza testis est,
se

se in quodam exemplari eis additum legisse, quod & Versus 4. ibid. probat.

Ἀνά

II. Ἀνά per, in, contra, significat motum per locum & rem, rarius quietem aut contrarietatem, ut Iliad. α. νῆσον ἀνά στρατὸν ὤρσε κακὴν, morbum malum per exercitum excitavit. Xenophon. ἀνά στόμα ἔχουσιν, in ore habent. Herodot. ἀνά ποταμὸν πλέειν, adversus flumen navigare.

Ἀνά distributive sumptum, non est Præpositio, sed Adverbium, quod exinde elucet, quia tunc Casu destituitur, ut: Job. 2. 6. capientes ἀνά μετρητάς δύο ἢ τρεῖς singula mensuras duas aut tres. Sic & Medici utuntur.

Nota 1. Apud Poetas regit & Dativum, significatque Cum & Super.

2. In Compositione iterationem seu redintegrationem & elevationem notat, nonnunquam significationem Simplicis auget, ut: ἀναζάω revivisco, ἀναλαμβάνω recupero, ἀναβλέπω sursum video, ἀνέρχομαι, ascendo, ἀναζητέω per vestigo, diligenter inquirō Reliqua Lectio Autorum suppediet.

Duos regunt Casus, Genitivum & Accusativum.

Διὰ

Διὰ, κατὰ, μετὰ, ὑπέρ.

Si διὰ præcedat Genitum, per, praeque notabit. Sin Accusanti præmittas, propter habebis.

Caſam efficientem
Act. 3, 16. δι' ἧ ἐλά-
βομεν, per quem ac-
cepimus.

Cau-

[Causam instrumenta-
lem. *Diod. l. 19. Δια
τῶν κριῶν ἐσάλευσε
τῆς πύργου, Arietibus
concussit turre.*

Causam Formalem.

f Per { Rom. 5, 18.

Et no- | Causam Finale. Na-
 tae | zianzen. δι' ἡμῶν τὴν
 ἀνθρωπότητα ΘΕΟΣ
 ὑπῆλθεν, nostri causa
 seu propter nos Deus
 humanam naturam
 subiit.

Δ102

Cum
Geni-
tivo.

Ex, Causam Materialem: δι
αίφτης πεποιημένον ex fa-
rina confectus.

In, & dicitur 1. de ἐνυπάρξει seu
in essentia, ut Plato: Διὰ Φό-
βων γίγνεσθαι in metu versari,
Apollon. Διὰ σόμα ἔχειν
in ore habere, 1. Tim. 2, 15. Sal-
vabitur mulier διὰ τεκνογονί-
ας in filiorum generatione.

2. De Motu, *ut* : Διὰ μάχης ἵέναι
in praelium ire.

Post, & temporis terminum
notat, ut δι' ἐτῶν πλειόνων πα-
ρεγενόμην post annos multos
adveni, Act. 24, 27.

Cum

Cum Ac-
cusativo.

Propter, ut notetur Causa Meritoria, ut: Soph. Colon. p. 295. edit. Canteri. ἔχω, ἀ' ἔχω, διὰ σέ, καὶ ἄλλον θεοῶν; Habeo, quicquid habeo, tuō meritō & nullius alterius. Sic dicimur justificari διὰ πίστεως, non verò διὰ τῆς ἰ. Illud Instrumentum, hoc Meritum ponit.

Per, ut: διὰ νύκτα μέλαιναν, per atram noctem, Poet.

Nota 1. Διὰ quandoque cum Genitivo constructum exprimitur Latinis in Ablativo, quandoque per Adverbium, ut: διὰ μέλαν & γράφειν, atramento scribere. διὰ τάχους celeriter.

2. In Compositione notat vel diversitatem, ut: διασκορπίζειν dispergere; vel medium per quod, ut: διαβαίνειν transire; vel continuationem, ut: διαγνρίζειν divulgare, Luc. 2. v. 17. vel vehementiam & Excellentiam, ut: διακαθαρίζειν perpurigare, διακωλύειν obnixè prohibere, διαιδάνομαι persensisco, διατρέφω perverto.

At κατὰ cum Genito de, post, contraque, supraque.

Cumque Accusanti tempus vult atque secundum.

Contra, ut τίς καθ' ἡμῶν; Quis contra nos?

De, κατὰ τῶν πετρῶν ῥίπτειν de saxis deicere. κατὰ τῆς

κατὰ.

Τῆς ἀρετῆς Φρασεῖον, *de virtute dicendum est.*

In, κατὰ γῆς πίπτειν *in terram cadere.*

Genit.

Per, κατὰ τῶν παίδων ὀμνύειν *jurare per caput liberorū Demosth.*

Post, ut: κατὰ νῶτος à tergo.

Sub, ἔδυ κατὰ γῆς, *descendit sub terram, Luc.*

Secundum, juxta, ut: Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον, *Evangelium secundum Matthæum.*

Per, ut: κατὰ συμβεβηκός *per accidens*, κατ' ὄρεον *per montem*, κατ' ἄστυ *per urbem*, κατὰ στρατὸν *per castra.*

Accus.

Pro, ut: κατ' ἀξίαν *pro dignitate*, κατὰ δύναμιν *pro viribus.*

In, ut: κατ' ἀγορὰν *in foro.*

A vel post, ut: κατὰ νῶτον à tergo.

Vires etiam notat, ut: ἔκκατ' ἐμὲ *excedit vires meas*, μείζων ἢ κατ' ἄνθρωπον. *Plato.*

Propter, ut: κατὰ τὰς ἀρετάς *propter.*

Nota I. cum Gen. & Acc. adverbialiter: κατὰ ἔκρημιν *præcipitanter*, κατ' ἀκρας *penitus*, κατὰ καιρὸν *opportune*, κατὰ κράτος *fortiter*, κατὰ κόσμον *decenter*, κατ' ὄνομα *nominatim*, καθ' ἑκάστων *singularitè*, κατὰ πόλιν ἢ κατ' ἀγρὸς *oppidatim* quàm *pugnativè* Odyss. P. κατὰ δαίμονα *divinitus*, Pind.

II. In illo: κατὰ τὸν Ματθαῖον, τὸ κατὰ per Genitivum

υἱὸν

vum reddunt, sicut in Ebraeo מִזְמֶר לַדָּוִיד Psalm. Davidis. Syrus מַתְבַּי dicitur Matthæi.

III. Cum Articulo precedente notat ad, in significatione pertinendi, vel certè Periphrasi inservit, ut: τὰ κατὰ τὴν πόλιν quæ ad urbem pertinent. οἱ κατὰ ἀγορὰν (causidici) qui circa forum versantur. ἡ κατὰ βάθος πτωχεία profunda egestas, 2. Cor. 8, 2.

IV. Apud Poetas rarissime regit Dativum.

V. Quandoque deest, ut: ὃν τρόπον quemadmodum, ὁδὸν θαλάσσης, secundum viam maris, Matth. 4. 15. σκηνοποιοὶ τὴν τέχνην, erant quoad artem tabernaculorum textores, Act. 18, 3.

In Compositione oppositum quandoque est τῷ ἀνὰ ὃ significat, καὶ τῷ, ut: ἀναβαίνω ascendo, καὶ καταβαίνω descendo. Quandoque contra, ut: καὶ ἀκαυχᾶσθαι contra gloriari, Rom. 11, 18. καὶ ἠγορεύεσθαι accusari, καὶ ἀφρονεῖν contemnere. Quandoque significationem intendit, ut: καὶ ἐσθίειν ὃ καταφάγειν devorare, κατανοεῖν probe considerare, κατείδωλῶ Idolis refertus. Act. 17, 16. Syrus מְלִיטָה מְלִיטָה plena idolis. Quandoque Simplici significationem retinet, ut: καταγγέλλειν nunciare, καταθνήσκω morior, κατακυριεύειν dominari, Matth. 20. Explicatur enim Luc. 22. v. 25. per simplex κυριεύειν. Et Homerus ait Iliad. μὲν δ' ἡμᾶν ἀκλειεὶς λυκίην καὶ ἀκοιρανέουσιν ἡμέτεροι βασιλῆες, nequaquam in gloriâ Lyciam administrant nostri Reges, quod contra Bellarm. lib. 5. de Pontifice Rom. cap. 10. notandum.

Μετὰ.

Et μετὰ cum Genito est Cum, cum Accusante valet post.

	Cum Genitivo redditur per cum, ut: ἔστι πορίσμος μέγας ἡ εὐσέβεια μετ' αὐταρκείας. Est questus magnus pietas cum animo sorte suâ contento, 1. Tim. 6, 6.
μετὰ	Post, & ferè tempus notat, ut: μετὰ τὴν ἑορτὴν post festum. μετὰ τὸ δειπνῆσαι postquam cenassent. μετὰ τὰ κακὰ Φρονιμώτεροι.
Cum Accusativo.	In, inter, ut: ἃ μετὰ χειρὰς ἔχοι, quæ in manibus haberet. Ad, μετ' ἁρθιοπῆας χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα, Juppiter ad Æthiops heri ad epulum abiit. Il. a.

Nota 1. cum Dativo Poët. ut: Ὀρφεὺς μετὰ χειρὶν ἔχων τὴν λύραν, Orpheus manibus lyram tenens, μετὰ πρώτοις in primis, μετὰ κύμασι inter fluctus.

2. Μετὰ cum suo Casu exponitur Adverbialiter, ut: μετὰ δικαιοσύνης pro δικαίως juste, μετ' ἀνάγκης necessario, μετὰ ἔθάρρειν audacter.

3. Servit Periphrasi Hominis, ut: οἱ μετ' αὐτῷ Socii ejus. Xenoph. αἱ μετὰ λόγῳ δυνάμεις Rationis participes facultates, οἱ μεθ' ὑμᾶς posterii.

4. In Compositione Simplicis significationem fere retinet, & significat Cum vel post, ut: μετὰ δαίμονα convivor, μεταμέλεσθαι, post rem aliquam male perpetratam anxium esse & sollicitum. Quandoque vero est Trans, ut: μεταβαίνειν transcendere μετασχηματίζειν transfigurare. Unde B. Luth. Tom. 1. Jen. Lat. fol. 80. μετ'ανοεῖν per transmetari reddidit. Quandoque interpolationem notat, ut: μετ' ἀνθρώπων inter-

intermundia, ut Cic. *Vocat.* μετώπιον *spacium inter supercilia, &c.*

ὑπὲρ.

Hinc ὑπὲρ ad Genitum signat *pro, deque, superque.*

Cumque Accusanti *supra* designat & *ultra.*

[*Pro, Demosthen.* μάλλον δ' ἐγὼ
ἔθ' ὑπὲρ σὺ ποιήσω, *quin ego
pro te hoc faciam. Epist. ad
Philem. v. 13.* ἵνα ὑπὲρ σὺ δια-
κονῇ μοι, *ut tui loco ministret
mibi. Notat verò in hac signi-
ficatione & commodum. Sic
Φοβεῖσθαι ὑπὲρ τινος, timere
alicui.*

Geni-
tivo.

[*Propter, ut: ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας,
propter bonum animi proposi-
tum. Philipp. 2. v. 13.*

ὑπὲρ
cum

[*Super & supra, ut: ἔστη ὑπὲρ
κεφαλῆς, supra caput astitit.
ὑπὲρ γῆς, supra terram.*

[*De, ut: ὑπὲρ σεαυτοῦ μὴ Φράσης
ἐγκώμιον, de te ipso ne dixeris
encomium. 2. Thess. 2, 1. ὑπὲρ
παρουσίας ἑ Κυρίου, de Adven-
tu Domini. Vide sis Flac. part.
1. Clav. Scriptur.*

Accusativo.

[*Supra, ultra, ut: ὑπὲρ τὴν
πέραν Φρονεῖν, supra pe-
ram sapere, Prov.*

[*Præter, ὑπὲρ μόρον, præter
fatum.*

Nota.

Nota 1. ὑπὲρ cum Genitivo ἔσ Infinitivo eleganter ponitur, ἔσ Latine per Causam Finale[m] redditur, ut: ὑπὲρ ἔ τυχεῖν καλῆς δόξης πολλοὶ σπεύδοι ἀνδρες θνήσκεν ἢ θέλησαν, ut gloriam consequerentur, multi boni viri mori voluere.

2. Casu carens adverbiasci: 2. Cor. 11, 23. ὑπὲρ ἐγὼ plus ego sum.

In Compositione præter significationes Simplicis habet ἔ vim augendi, comparandi, & vitiandi, ut: ὑπερεχθαίρω supra modum odi, ὑπερλίαν vehementissime. ὑπεράνθρωπον ἀνὴρ excellentior homine. Lucian. ὑπερφίαν φαλῶ fædisfragus, ὑπεροψία despectio. Sic Sueton. in Aug. superfestinatatas nuptias dixit.

Cum tribus Casibus, hoc est, Genitivo, Dativo & Accusativo, construuntur.

Tres
Casus
regunt.

Ἀμφὶ, περὶ, ἐπὶ, πρὸς, παρὰ, ὑπὸ.

Ἀμφὶ, περὶ præ, pro, Genito de juncta notabunt.

Et circum, propter, de, Danti juncta notabunt.

Accusativis, In, propter, circiter, erga.

Circum, ut: τοῖς ἀμφὶ ταύτης τῆς ἀμφὶ πόλις οἰκέουσιν, iis, qui circa hanc ἔσ περὶ civitatem habitant. περὶ σπέρας circa speluncam. Hom.

Genit.

De, ut: περὶ ψυχῆς de animâ, ἀμφὶ ἔρανθ de cælo. Luc.

Pro, propter, ut: τῆς δὲ ἀμφὶ δύνῃ ἐμὸ γησε propter hanc perpeffus est infortunia. Apoll. περὶ ψυχῆς μάχεσθαι pro animâ pugnare.

περὶ καλῶς ἔργου propter bonum opus, Job. 10, 33.

I. Ἀμφὶ ἔς περι constru- ctione ἔς significa- tione con- veniunt ἔς regunt vel	Dativ.	{ Præ, περί ἀπάντων <i>præ omnibus.</i> Circum, ut: περί τῇ δερῇ <i>circa col- lum. Xen. Αἰεὶ δὲ ἀμφὶ ἀρετῆς πόντος δαπάνετε μάρναται. Pind. Olymp. 5.</i>
		{ De, ut: ἀμφὶ τῷ θανάτῳ αὐτῆς <i>de morte ejus.</i>
		{ Propter, ob, ut: ἀμφὶ αὐτῇ <i>pro- pter ipsam Luc. περί αὐτοῖς, propter eos.</i>
	Accus.	{ Circa, circum, ut: ἀμφὶ τὴν πό- λιν <i>circa urbem, περί τὰ φοβε- ρά <i>circa terribilia.</i></i>
		{ Circiter, ut: ἀμφὶ τὰ πενήκοντα ἔτη <i>circiter annos quinquagin- ta, περί τριακοσίς <i>circiter tre- centos. Thuc.</i></i>
		{ In, Erga, ut: τοῖς γίνεσθαι τὰς γονεῖς, οἷς ἂν εὐχαιοὶ σεαυτὸν γενέσθαι τὰς σαυτῶν παῖδας, <i>Talem de præbeas erga tuos parentes, quales tuos libe- ros erga esse cupis. Isocr.</i>
		{ Per, ὅλον ἀμφὶ χρόνον <i>per omne tempus Pind. Od. 2. Ὁ νικῶν δὲ λοιπὸν ἀμφὶ βίον ἔχει μελιτό- εσσαν εὐδίαν, qui vero vincit, re- liquam per vitam habet melli- tam tranquillitatem, Olymp. 1.</i>

Nota 1. Ἀμφὶ ἔς περι cum Accusativo præce-
dente Articulo inserviunt Periphrasi, ut: οἱ περι
τα

τὰ ἱερὰ qui *Sacra tractant*, τὰ περὶ τὰς Θεῶς res *Divine*, τὰ ἀμφὶ ἄριστον quæ *ad prandii adorationem* pertinent. Personales verò hæc circumscriptiones triplicem sensum habent. Interdum enim soli affectu alicuius notantur, ut Euseb. τοῖς ἀμφ' αὐτὸν satellitibus, οἱ περὶ αὐτὸν socii. Interdum Persona Princeps, ut: ἐληλύθησαν πρὸς τὰς περὶ Μαρθὰν καὶ Μαρτίαν, Job. 11, 19. venerunt *ad Martham & Mariam*. Vid. Rossel. pag. 194. Sic οἱ ἀμφὶ Κορινθίους pro οἱ Κορινθιοί, *Corinthis*, οἱ περὶ πρίαμον *Priamus*. Interdum Princeps cum suis sectatoribus, ut: οἱ περὶ Κύρον, *Cyrus cum suis*, τὰς περὶ Ἀρκεσίλαον *Arcefilaum cum suis sectatoribus*.

2. In Compositione 1. præter significationem Simplicis ipsum περι intendit, ut: περικαλῆς *perpulcher*, περίλυπος *valde tristis*. 2. acquisitionem notat, ut: περιποιεῖν τὴν ῥόδον τῷ βασιλεῖ *redigere Rhodum in potestatem Regis*. Demosth. 3. Vitiat, περιεργάζομαι *inaniter satago*, &c.

ἐπί.

ἐπί.

Sic ἐπί cum Genito *super, in, per, versus, ad, erga*. Post, *super & propter*, penes, indicat addita Danti. Accusans *super, in, versus, propterque supraque*.

[Super, ut: Θεῷ δαδόντι καὶ ἐπὶ ῥιπὸς πλέης *Deo dante naviges etiam super vimine*.

Sub, ut: ἐπὶ κρόνον *sub Saturno*. Lucian.

Geni-
tivo.

In, ut: ἐπὶ ξένης εἶναι *in peregrinatione esse*.

Coram, ut: ἐπὶ τοσούτων μαρτύρων *coram tot testibus*. Lucian.

ἐπὶ
cum

Dativo

Ad, ut: ἐπὶ σκοπῷ τοξεύειν ad
scopum jaculari, Luc.

Versus, ἐπ' οἴκῳ domum versus.

Penes, ἐπὶ δῆμῳ ἢ κρίσις.
penes populum sit iudicium.
Dionys. Halicarn.Erga, ut: ἐπὶ ἰσθμῶν δεομένων πρᾶος
mitis erga egentes. Chrysost.

Per, ut: ἐπὶ σχολῆς per otium.

Cum, ut: ἐπὶ πολλῆς ἐξουσίας
magna cum potestate, Halicarn.

Super, ut: ἐπ' ἵππῳ super equo.

Ad, ut: ἣν ἐπὶ ποταμῷ erat ad
fluvium, Thucyd.Penes, ut: ἐπὶ σοὶ ἔσται, penes te
erit. Xenoph.In, ut: ἐγένοντο ἐπὶ τῇ πόλει κινή-
σεις seditiones ortæ sunt in
urbe. Halic.Post, ut: τίς πρῶτος; τίς δὲ ἐπὶ
πρώτῳ; quis primus? Ἐ quis
post primum? Eurip.Præter, ut: ἐπὶ ἴῳ σίτῳ ὃδὲν ἄλ-
λο ἔχειν præter victum nihil
aliud habere, Xenoph.Propter, ut: ποιεῖν ἐπὶ τῷ κέρδει
facere propter lucrum. Xeno-
phon.Super, ut: καθίζεσθαι ἐπὶ τὴν ἐ-
στίαν, sedere super focum. Thucyd.Supra, ut: πλατεῖα δὲ ῥίς ἐπὶ
χεί-

Accu- sativo.	χείλη <i>latus nasus supra labra,</i> <i>Theocr.</i>
	Ad, ut: ἐπὶ δεξιὰν <i>ad dextram.</i>
	Versus, ut: ἐπ' οἶκον, <i>domum</i> <i>versus.</i>
	Adversus, ut: ἐπὶ τὰς ἀνταγω- νιστὰς ἀσκεῖν <i>exercere contra</i> <i>Antagonistas. Isocr.</i>
	In, ut: ἐπὶ γλῶσσαν ἐλθεῖν <i>in</i> <i>buccam venire. Halicarn.</i>
	Propter, ut: πρὸς σέ ἦλθον ἐπ' ἀργύριον <i>veni ad te propter</i> <i>argentum. Xenoph.</i>

Nota 1. Inservit Periphrasi, ut: τὰ ἐπὶ μέρῃς
particularia, οἱ ἐπὶ Ἀντίγονον *comitatus Antigoni*, ἵα
ἐφ' ἡμῶν *quæ penes nos sita sunt*, ὁ ἐπὶ θανάτῳ *capri-*
tis reus, ὁ ἐπὶ τῶν ἵππέων *equitum Magister.*

2. Quandoque abundat, ut: ἐπὶ τρίς *ter*, ἐπὶ τῇ
σῇ γνώσει *tuâ istâ notitiâ.* Et adverbialiter red-
dendum, ut: ἐπ' ἀληθεία *vere.*

3. In Compositione significat Ad, ut: ἐπισπάσκειν
attraho, ἐπιτυγχάνω *assequor.* In, ut: ἐπιγράφω
inscribo, ἐπιβάλλω *injicio.* Super, ut: ἐπιικοδο-
μεῖν *superædificare*, ἐπιδιατάσσειν *ultra vel am-*
plius ordinare, seu ordinando ἢ disponendo *superad-*
dere. Contra, ut: ἐφ' ὅπλιν *armare contra ali-*
quem. Proclivitatem, ut: ἐπικίνδυνος *periculosus*,
ἐπίνοστος *morbis obnoxius.* Auget ἢ minuit, ἢ
quandoque vitiat, ut: ἐπισπένδω *incito*, ἐπίλευκος
aliquantum albus, ἐπιὸρκεῖν *pejorare, &c.*

πρὸς.

A, coram, contra, jurat πρὸς cum Genitivo,
Υ 4 Dati-

Dativo Passivū est *ultra* ac *apud*, *ad*, *prope*, *præter*.
 Comparat Accusans, *contra* signabit *ad*, *inter*.

			Geni- tivo.	{ A, αὐ, ἡ πρὸς Θεῷ ἀγαθὰ, à Deo bona. εὐθύθερον εἶναι πρὸς πα- τρός, liberum esse à Patre. Æ- s. bin. in Ctesiph. πρὸς ἡμῶν ἐστὶ, à nobis est, id est, pro nobis. Thu- cyd. Cum Genitivo personæ no- tat officium, ut: πρὸς ἀνδρός ἐστι νῦν ἔχον, est viri prudentis. De, ex, ut: χρηστὸν πρὸς ἀνδρός μηδὲν ὑπονοεῖ κακόν. De bona viro nihil suspiceris mali. Epiet.	
				{ Contra, ut: πρὸς ἐχθρῷ ἐπιφέ- ρων τὴν ψήφον contra inimicum ferens suffragium, Halicarn. Coram, ut: πρὸς Θεῷ καὶ ἀνθρώ- πων ἀναιτί, coram Deo et ho- minibus innocens. Synes.	
				{ Per, ut: πρὸς Ἰ. Διὸς καὶ Ἰ. ἑρῶ, αὐτῷ, per Jovem perque ipsius amorem. Tatius lib. 1.	
				{ Cum, ut: πρὸς ἀγαθῷ εἶναι. Cum utilitate esse.	
				{ Prope, apud, ut: ὁ Πέτρος ἐστῆκει πρὸς τῇ θύρᾳ ἐ- ξω, Petrus stabat ad o- stium foris, πρὸς τῷ τέ- λει ἡ ζωῆς, sub finem vite.	
πρὸς cum			Dativo.	Ad id est	{ Præter, ultra, accessum si- gnificans, ut: πρὸς τέ- τοις ad hæc.

Accusativo.

In, *ut*: πρὸς ταῖς ἀγκαλαῖς τὰ
 παῖδια κομίζειν *in ulnis gestare*
pueros.

Ad, *ut*: ἔδεν πρὸς ἐμὲ. *Nihil ad me.*

Apud, *ut*: διαβάλλει ἡμᾶς πρὸς
 Θεὸν, καὶ πάλιν ἡμᾶς πρὸς ἀλλή-
 λας *iraducit nos apud Deum, et*
rursū alteros ad alteros. Chrys.

Præ, *ut*: σμικρὰ ἂν εἴη πρὸς ταῦτα,
parva fuerint præ hisce. Plat.

Contra, *ut*: πρὸς κέντρα λακτίζειν
calcare contra stimulum, πρὸς
 ἔς *contra quos,* Job. 10, 35. *vid.*
 Heinſii Aristarch. c. 23.

Erga, *ut*: ἡ πρὸς τῆς ξένης Φιλαν-
 θρωπία *humanitas erga pere-*
grinos. Lucian.

Cum, *ut*: πρὸς ῥόδα *Aneμώνη.* *Ane-*
mone comparatur cum roſis.

In, *ut*: πρὸς τὸ χεῖρον ἐπιρρεῖ *in*
rejus ruit. Basil.

Inter, *ut*: τῆς πρὸς ἡμᾶς Φιλίας
 τεκμήριον, *Amicitie inter nos*
signum. Isocr.

Secundū, *ut*, πρὸς τὸ πνεῦμα πέ-
 ζοντα, *volitant secundum ventum.*

Penes, *ut*: πρὸς ἡμᾶς ἐστὶν *in no-*
stra potestate est.

Pro, *ut*: πρὸς τὸ ἀξίωμα *pro di-*
gnitate.

Circa, circiter, *ut*: πρὸς ἑσπέραν
ἔστι circiter vesperam est.

Nota 1. πρὸς præcedente Articulo inseruit Periphrasi, ut: οἱ πρὸς αἵματι consanguinei, οἱ πρὸς ταῖς κύλιξι pocillatores, τὰ πρὸς Θεόν Res divina, τὰ πρὸς ἡ Relata.

2. Πρὸς cum Accusativo Adverbialiter quandoque reddendum, ut: πρὸς βίαν, id est βιαίως violenter, πρὸς καιρὸν tempestivè, πρὸς ἀκρίβειαν accuratè.

3. In Compositione significat Ad, ut: προσγίγειν appropinquare. προσέρχεσθαι accedere. Studium, ut: προσκείμεν παντοδαπαῖς ἀκολασίαις. Omnis generis perulantia deditus. Diminutionem, ut: προσψάυω leviter tango. Vicinitatem, ut: προσομιλέω conversor. Aliam quandoque significationem induit Simpliciter, ut: ἤκω venio, προσήκει detet. Rarius significationem intendit, ut: πρόσπειν valdè esuriens, Act. 10, 10.

παρά.

παρά.

A, de, ex, præ referet παρά supra cum Genitivo.

Ast, prope, apud referet παρά, cum præmissa Dativo est.

Propter, ad, Accusans præter contraque notabit.

[A vel Ab notando plerumq. motum à Persona, ut: λάμβανε ἡ Ἑλλην παρά οἰκέτῃ εὐφρονέοντι accipe, εἰ ἀ servo consilium, si sapit. Phocylides.

[Genitivo.

{ Ex, ut: λόγος παρ' ἐχθροῦ Sermo ex hoste.

Præ, ut: Παῦλος παρά πάντων Θεολόγων τυγχάνει. Paulus excellit omnes Theologos.

[Præter, ut: εἰδὲν παρά λόγους ποιεῖ

ποιεῖ σοφὸς nihil præter rationem facit sapiens.

De, ut: παρ' ἐμαυτῶ ἀναλώσας
de meo sumptus faciens.

Vicinitatem notat, ἔξ expronitur,
apud, prope, juxta, ut: πα-
ρὰ τῷ Θεῷ πάντα δυνατὰ ἔ-
στιν apud DEUM omnia pos-
sibilia sunt. Inter, ut: παρ'
οἴνω inter pocula.

Ad, notando motum ad Perso-
nam, ut: δεῦρο παρ' ἡμῶς veni
ad nos.

Juxta, prope, αἰεὶ κολοῖός παρὰ
κολοῖόν, Semper graculus a-
pud graculum, Arist. 1. Rhet.

Per, παρ' ὅλον τὸν βίον per omnem
vitam.

Inter, ut: παρὰ τὸ δεῖπνον inter
cœnandum.

Accusa-
tivo.

Præter, Contra, ut: παρὰ τὸ
πρέπον præter decorum, πα-
ρὰ Φύσιν contra naturam.

Pro, ut: παρὰ ὃδὲν ἡγεῖσθαι pro
nihilò ducere.

Propter, Ob, ut: παρ' ἑνὶ ἄν-
θρωπον propter unum homi-
nem. Antiph.

Præ, ut: παρ' αὐτοῖς præ illis.

Nota 1. παρὰ inservit Periphrasi, ut: αἱ παρὰ Θεῶν
τιμωρίαι, supplicia, quæ à Deo immituntur, οἱ παρ'
αὐτῶ, qui ab eo erant, id est, qui ad eum attinebant.

Sic

Sic. Ci. Qui erant à Platone, pro Platonis sectato-
res, τὰ παρὰ νόμων, quæ sunt contra leges.

2. In Compositione significat Ad, ut παραγίγνομαι
adsum. Præter vel trans, ut: παραβάνω transgredi-
or. Comparationem, ut: παραβάλω confere. Per-
peram, male, negligenter, ut: παρακῶ, perperam
audio, παροράω limis oculis aspicio. Auctionem, ut:
παραδειγματίζειν publicæ infamiae exponere, Beza
in cap. i. Matth. παράτολμι & nimium audax, παρα-
βάλλομαι projectâ audaciâ pericula adeo. Diminu-
tionem, ut: παρακύνειν paululum inclinare, πα-
ρόμοι & aliquantum similis. Clam, ut: παρεισβάλ-
ω latenter invado, &c. Budeus, Commentar. lingua
Gr.

ὑπὸ.

ὑπὸ.

Cum Genitis ὑπὸ, sub, præ, per, signabit ab, ex,
de.

A, coram, sub, cum, ex ὑπὸ indicat addita Dan-
ti.

Accusativis junctum, sub, subter & infra.

Geni-
tivo.

[Sub, notando locum aut integumen-
tum, vel subjectionem, ut: ὑπὸ γῆς
sub terrâ.

A, cum Neutris & Passivis. Aristoph.
ut: ὑπὸ χεῖρων ἄγομαι à credi-
toribus vexor.

Ex, De, ut: ὑπὸ σωθήματι & De
composito.

Præ, notando causam, ut: ὑπὸ σπᾶ-
δῆς præ diligentia.

Per-

ὑπὸ cum		Per, ut: ὑπὸ σκοτῆς <i>per tenebras</i> Sub, ut: ὑπὸ τῇ λεοντῇ γελοῖόν, τινα πίθηκον περὶ εἰλαι <i>sub</i> <i>pelle leonina ridiculam tegit</i> <i>simiam. Lucian.</i> A, ab, ut: πίπτεν ὑπ' ἀνδράσι <i>prosternti à viris. Redditur &</i> <i>Ablat. ut: ὑπὸ χερσὶν δαμείς</i> <i>manibus domitus.</i> Coram, ut: λέγω ὡς ὑπὸ Θεῷ <i>μάρτυρι dico tanquam coram</i> <i>Deo teste.</i> Ex, ut: ὑπὸ τραύματι ἐταλαι- <i>πώρει male habebat ex vul-</i> <i>nere, Halicarn.</i> Cum, ut: ὑπὸ φωτὶ πολλῷ <i>pro</i> <i>φωτὸς πολλῷ multo lumine,</i> <i>Plutarch.</i> Sub, Subter, ut: ὑπὸ γῆν <i>sub</i> <i>terra, ὑπὸ νύκτι sub nocte.</i> Accusa- tivo. Ad, ut: ἄσχις ὁ ἀνὴρ ὑπὸ Ἰλι- <i>ον ἦλθε. Omnium turpissimus</i> <i>ad Trojam venit, Homer.</i> Infra, ut: ὁ μὲν ὑπεράνω, ὁ δ' <i>ὑπ' αὐτὸν alter supra, alter</i> <i>infra ipsum.</i>

Nota. In Compositione non tantum sub, respectu sub-
 jectionis & ordinis significat, sed & vitiat, ut: ὑπεξ-
 ἔρχομαι *subduco me, ὑφαρπάζω clam rapio. Minu-*
it, ut: ὑπόλευκός subalvidus. Vacat, ut: ὑποκάτω,
idem, quod κάτω infra. Extenuat, ut: ὑποπνεύ-
σαντες & νότῃς ἀσπρά, aliquid anulum aspiran-
te.

re. Sed de his & in Similibus consulendus Cl. Guilielmus Budæus.

SYNTAXIS CONJUNCTIONUM.

I. ὅταν & ὁπότεν, quum, quandoquidem, quando, Coniunctivo gaudent potissimum; rarius Indicativo vel Optativo, ut: ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς cum probra jecerint in vos, Matth. 5. u. ὅταν νηστεύητε cum jejunaveritis, Matth. 6, 16. μαινόμεθα πάντες ὁπότεν ὀργιζόμεθα, insanimus omnes, quando irati sumus. Vid. Possel. in Synt. Conjunct. p. 278.

II. Conditionales, ἂν, ἤν, Si, & Composita, εἰ ἂν, εἰ ἂν περ, ἐπ' ἂν, ἐπειδ' ἂν, si, quando, cum. Coniunctivum asciscunt: In re Præteritâ verò Indicativum: quædam in re Præsenti Optativum, non autem in re Futura. Rhen. in Grammat. εἰ si, habet Indicativum & Optativum.

III. Καὶν Coniunctivum, rarius in re Præteritâ Indicativum habet, ut: καὶν θανάσιμόν τι πίνωσιν, Marc. 16, 18.

IV. Coniunctiones Causales, ἵνα, ὅφρα, ὥς, ὅπως μὴ, in re præsenti aut futura frequenter Coniunctivum aut Optativum, in re præterita, aut quæ fieri debuisset, ut plurimum Indicativum regunt. Exempla hinc inde in Analysis occurrent. Ἐπεὶ & ἐπειδὴ postquam, Indicativo junguntur. ὅτι Indicativum & Optativum adsciscit.

ὣς habet & Infinitivum, ut: ὥς ἔω & εἰπὲν, ut uno verbo dicam, ὥς δὲ συλλέγοντι εἰπὲν. Dicitur & absolutè: συλλέγοντι, supra p. 317.

μὴ tamen eleganter etiam cum Infinitivo collocatur, μὴ εἶναι σε σκύθρωπον, ne sis tetricus.

V. ὥς, quando ut significat, habet plerumque Infinitivum, rarius Indicativum, ita quidem, ut ante Infinitivum Accusativus frequentissime precedat. Sic ὥς etiam cum Infinitivo ponitur, ut : ὥς εἰπεῖν ut dicam. ὥς ἐπιπίπτειν αὐτῷ ut irruerent in eum, Marc. 3. v. 10. ὥς ἐκπλήττομαι αὐτὸς ut superent, Matth. 13. v. 54.

Reliqua Usui committenda.

τῷ Θεῷ μόνῳ δόξα καὶ τιμὴ εἰς αἰῶνα, ἀμήν.

Placuit nonnulla hic adjicere, quæ & ad cognoscendas Syllabarum Quantitates manuducere queunt, & in multis discipulorum profectibus inservire. Alii his nixi, plura & eruditiora dare poterunt. Nobis ob officium plura dare haud licuit.

APPENDIX I.

De Cognoscenda Syllabarum Quantitate.

DE LONGIS.

Vocalium Divisio in Longas, Breves & Ancipites supra tradita est p. 3. 4.

Omnis Vocalis naturā Longa aut Diphthongus ob sequentem vocalem vel Diphthongum corripitur, quandoque in Dictionis fine & principio, rarius in medio.

In medio: μή καταλείποντες Φεύγετε τὰς γεραιάς.

Ne fugiatis senibus relictis. ποιεῖν-v, ap. Hom. σίτοιο-υυ tibi, ἔβληται-υυ, vulneratus es, ζῶδες αυ, vivis, δηῖοιο υυ-v hostilis ap. eund.

In fine: ὁ ζεὺς ἄλλοκα μὲν πέλει αἶθρι, ἄλλοκα δ' ὕει.

Jupiter quidam modo serenus est, modo pluit.

A principio: ἔδ' ἔγάρ ἔδ' Δρύαντα ὕος κρατερὸς
 Λυκόργος, *Neg, enim Dryantis filius fortis Lycurgus.*

Longæ
 corrip-
 untur.

Nota: (1) Correptio Longæ ante Vocalem Longam vel Brevem non fit necessario, præcipue in medio, ubi nec absque probati Autoris exemplo tale quid tentandum erit. ἰὸς ἐν γαίῃ κατέπηκτο, sagitta in terra defixa est, Hom. Iliad. XI.

Sic: ὅς πολέμῳ ἔραται ἐπισημὶς ὀκρυόεντα, qui bellum amat intestinum, asperum. Hom.

Hic Diphthongus & in priori producitur, in posteriori corripitur.

(2) In fine corripuntur quandoque Diphthongi αἰ & οἰ, ut sit sequatur in altera dictione Consona. Notanda tamen hæc potius sunt, quam imitanda; sicut & illa, in quibus Sigma post Vocalem Longam vel in Positione eliditur, & Syllabam Brevem relinquit, quorum congeriem vide apud Fr. Nansium in Notis ad Nonnum c. 13. n. 83. de quo infra de Brev. n. 3.

Hom. εἶδ' ἐκεν οἶκαδ' ἱκωμαι Φίλην ἐς πατρίδα γαίαν,

Quod si domum venero in eam patriam. Vide iterum Nans. ad cap. IX. Nonni v. 189. Casaub. cap. 18. Laet. Theocrit. Daniel Parei Comment. ad Museum p. 121. Hesiod. Ἀρχόμεναί δ' ὕμνευσιν θεαὶ λήγῃσσι δ' ἅπαντες, Incipientesque canunt Deæ & finientes omnes. Ita οἰδ' apud Pindarum corripitur, pro quo perperam contra Scholiastæ iurorumque fidem Canterus id reponit. Fit hoc per Figuram Synstolen: si ut, ubi Breves producuntur, est Ecclasis aut Diastole.

DIS-

DISPOSITIO PROSODIÆ.

- { ultimæ syllabæ { nudum p.360.
 { cum consonante p. 361.
 A. { penultimæ { in incremento p.366.
 { extra incrementū, p.373. { Vocales, p.371.
 { ante { cōsonas, p.372.
 { antepenultimæ p.371.
 { ultimæ syllabæ { nudum p. 363.
 { cum consona p.364.
 { in incremento p.367.
 I. { Penultimæ in { nominib9 { voc.381.
 { extra p.379. ante { conf. ib
 { verbis, 368.381.
 { antepenultimæ 376. ante { vocales, 376.
 { consonas, 377.
 { ultimæ syllabæ { nudum p.376.
 { cum consona, ibid.
 { in incremento, p.372.
 Y. { penultimæ in { nominib9 { voc.386
 { extra illud, ante { conf.384
 { verbis, p.369.
 { antepenultimæ, p.388.

(3.) Vocalis ante Vocale non eliditur, ut in
Latin. Carmine fieri amat, nisi id fiat per Apostro-
phum.

(4) Vocalis Brevis ante aliam Vocale & Diphthongum quandoque fit communis, ut :

Δια μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος.
Per scutum transivit splendidum valida hasta. Iliad.
 η. ε λ.

De Brevibus.

Breves, ut & Ancipites α, ι, υ, correptæ produci possunt.

**Positio-
ne.** 1. Positione, quæ apud Græcos locum etiam habet, quando duæ Consonantes vel Duplex in sequentis Vocis initio occurrunt, ut :

Ἐκ ἀπὸ γλώσσης μέλι γλυκίων ῥέεν αὐδὴ.
Cujus ex ore melle dulcior fluebat vox.

Nota: 1. Positio negligi potest, quando Consonantes Positionem efficientes in altera collocata sunt Voce, ut : Iliad. Φ. 124.

-- -- Ἀλλὰ Σκάμανδρ
Οἶσε δωήεις, sed Scamander verticosus abripiet Te.
-- -- Νόμον διέταξε κρονίων, legem sanxit Saturnius. Hesiod.

2. Muta cum Liquida Vocale Breve præcedentem reddunt Ancipitem. Idque tam in una, quàm in diversis Vocibus. Imitantur autem naturam Mutæ & Liquidæ μν, πλ, κλ, ut : ὄπλα arma, ἔχυν vestigium. τυφλός cæcus.

Ἀκροκνέφαι, -υυ, vesperinus. Hesiod. Sic in ἀπάλαμνος ignavus, apud eund. α ante μν. δάκτυλ, prima apud Hom. αἰγυπῆϊας Il. i. v. 328. & αἰγυπῆϊσι υ ante πλ apud Theocr. corripuntur.

κατὰ φρένα, ultima in κατὰ longa aut brevis. Quod si divisim muta & Liquida sumuntur, id est, ad diversas pertinent Syllabas, planè longa est præcedens Vocales, id quod & apud Latinos fit, ut : abluo, obruo, &c.

Apud Græcos frequenter liquefcunt Liquidæ Mutis etiam antepositæ, ut υ ante τ. Iliad. χ. v. 84.

Τῶν μνησᾶν, Φίλον τέκνον, ἄμυνε δὲ δήϊον ἄνδρα.
Horum recordare, dilecte fili, fuge vero inimicum vi-
rum. mea editio habet: Φίλε, idque rectius. p. an-
te π: Orpheus Argonaut. v. 86. παρθενίης ἀταρπύξης
ἐπιήρατον ἠρώεσιν παρθενίῃ (maris) vias, amabile
heroibus.

υ ante κ *Iliad. ω. 370. Ἀλλ' ἐγὼ οὐδέν σε ῥέξω κακόν,*
ἢ δέ κεν ἄλλου. Sed ego nullo de malo afficiam,
verum alium. Editio mea: ἄλλ' ἄκην.

υ ante χ: *Hesiodus ἐργ. 342. εἰ γάρ τοι ἢ χρεῖμα*
ἐγγύριον ἄλλο γένηται. Si enim res aliqua for-
taita eveniat. mea editio χρεῖμ' habet. Sic υ
ante θ, μ, ante φ, σ ante κ Ὡς. quorum exempla
aliunde petantur.

2. Consecutione, quæ Breves quandoq; producit. Confe-

1. Ante solam Liquidam, vel in eadem vel in di- cutio-
 versa Dictione, ut: *Iliad. α. v. 4. αὐτῆς δ' ἐλώρια νε-*
τεῦχε κύνας, fecit ipsos escas canibus. Hymn. in
Mercur. v. 499. θεός δ' ὑπὸ μέλῳ ᾄεισε, Deus au-
tem melos cecinit. Sic Persius: cantare credas Pe-
gaseium melos, quod imitatus etiam Eobanus
Hessius in versione Syringis Simmianæ. Vide
tamen Politian. c. 44. Miscell. cui respondit
Scoppa lib. i. cap. i. cap. 34. Collect.

Iliad. ε. 31. ἄρες, ἄρες ἐροτολοιγὲ μίαι φόνες
Mars, Mars homicida. Add. Martial. IX. Ep. 12.
Cujac. XVI. Cap. 6. Observation.

Iliad. ε. 338. Πολλὰ λισσομένη multa precans.

2. Ante Consonantes, δ, χ, σ, Ὡ Monosyllaba
 δε, κε, γε, νυ, τοι, Ὡς. *Iliad. μ. 244. τίπτ' εσὺ δέδει-*
κας πόλεμον, cur tu times bellum? ubi δε ante δ
prodacitur. Lego: δειδοικας. Sic: τέρπεσθαι πα-

εἰς ἄμα. Deleatur simul praesens. ubi τω extenditur ante τ. Adde Politian. cap. 71. Miscell.

plurifi
con-
cursu.

3. Ubi tres vel plures Breves concurrunt continuatae in aliquo Vocabulo, una ex iisdem producitur, ut:

Ἀθάνατος immortalis, ἀπονέσθαι redire, πριαμίδης Priamides &c. Vide de longis dist. 4.

Σ Litera μοναδική liquefit quandoque, non tantum in fine, sed & in medio, ut: Odyss. a. 47. ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος, ὅστις τοιαῦτά γε ῥέζοι. Sic pereat & alter, qui talia fecerit. Ego ὅστις habeo. Virg. Inter se coisse viros & decernere ferro.

Cæsu-
ra.

4. Cæsuræ Vocales Breves, siue nude positæ, siue cum Consonante, fiunt Longæ. Illud. E. 24. & 61.

ἔχρη παννύχιον εὐδεν βεληφόρον ἄνδρα, non decet per totam noctem dormire consiliarium.

Nota: Cæsuræ apud Græcos locum habet non tantum post primum, secundum, tertium ac quartum Pedes, sed etiam post quintum, in sexti nimirum Pedis initio, secus ac apud Latinos fieri amat, ubi probantur vel maxime semiquinaria saltem, nec non semiseptenaria, id est, Syllabæ post duos aut tres priores Pedes remanentes.

De

Ancipitibus.

Ancipi-
tes.

Omnis difficultas in cognoscenda Syllabarum Quantitate residet in Ancipitibus α, ι, υ, quæ cur ita dicantur, supra annotatum est p. 4.

Cognoscitur vero Quantitas harum vocalium.

I. Ac-

I.

Accentu. 1. Omnis Anceps Circumflexum **Accen-**
sustinens longa est, ut: ἡμῖν, πᾶσα, δῶμι subeo. **tus**

2. Antepenultima acuta, vel Penultima cir- **quanti-**
cumflexa, Ultimam brevem habent: Θεραίπανα an- **tatem**
cilla, εὐχαρις gratus, ὁ πέλεκυς securis, μῆσα, Εἷμα docet.
sedes, κλῦμι voco, πῆχυς cubitus. Excipiuntur At-
tica πόλεως, πόλεων, & Diphthongi, αἱ & οἱ, de quib.
vid. p. 82. n. 5. & p. 3. nota.

3. Ultima brevis est, quando Penultima cir- **p. 73.**
*cumflectitur: ἡ μοῖρα parca, σῆθι στα, πῶν grex, ἄν-
λαξ sulcus, non impeditur Duplici s. Positione. **67.***

4. Penultima natura longa acuta, in Polysylla- **p. 361.**
bis aut Dissyllabis docet Ultimam esse longam. Sic
ῥα hora, ἡ δαλεία servitus, βασιλεία regnum, ἁγία
sancta, ἡ μετέρα, nostra, ἡ σοφώτερα sapientior. De
ἁγίῳ ἁγία & simil. α vide pag. 89. dist. IV.
num. I.

5. Anceps Nominis Paroxytoni brevis est, si
Ultima quoque brevis sit, ut τὸ ξύλον lignum, φίλος
amicus, τετράκις quater, ἡ λύσις solutio.

II.

Contractione omnis Vocalis longa fit, ut: πόλις **Con-**
pro πόλις urbes. Vide sup. p. 91. Dist. 3. n. 2. Sic tractio.
ἱρὸς pro ἱερὸς, sanctus.

III.

Derivatione, quod fit & apud Latinos. Ut in Deri-
Deductis, sic & Formatis. Quanta est Penult. vatio.
Temporis, à quo aliud dependet, tanta est ista Sylla-
ba etiam in formatis, ut: κρίνω judico, ἐκρινον,
κρίνομαι, ἐκρινόμην, κρινόμενῳ, & ubique produ-
cit:

cit: At κρινῶ, κέκρινα, κέκριμαι, ἐκρίθην Penult. corripit. Vid. seq. de Ancipit. In Verbis & pag. 178. annot. 1.

Excipiuntur verò nonnulla μανικός & μανιακός insanus, ex μανία brevi. Reducunt hūc & αἰδίομαι eternus, ex αἰεῖ semper, nec non αἰέναι & αἰέναι perpetuo fluens. Sic σφαγὴς caedes à σφάττω jugulo primâ longa; σφαγεὺς jugulator, & alia derivata primâ brevi.

Corripiuntur, quæ ex Diphthongo Vocalem amiserunt, ut: πιθανός probabilis, à πείθω persuadeo, Φυγή fuga, à Φεύγω, ἑταῖρος ex ἑταῖρος socius, ἤλυθον ab ἔλθω, venio, δέδια ex δέδοικα à δέιδω, timeo.

Fit id quoque, quando κ abjicitur in Præteritis, ubi Anceps corripitur, ut: πέφυκα natus sum, & πέφυκα Penult. corrept. quæ in πέφυκα longa est.

Composita à πᾶς, ὅδεῖς γὰρ παντ' ἔστι πάνόλης. Nemo est ab omni parte beatus. Theogn. Sic πάναρις optimus, πάναγρις omnino ferox, ubi α in πάν corripitur, quod in Primitivo fuit longum.

IV.

Compositio-
ne.

Compositione. 1. Composita sequuntur fere Quantitatem Simplicium, ut: ἡ τιμὴ honor, ἄτιμος in honoratus. Pen. Long. πᾶς in Compos. excipi dictum modo est.

2. Anceps ingressa mediam Compositionem plerumque corripitur, ut: μεγάθυμος magnanimus, συσμελὴς curam solvens, Πολυδάμας Polydamas.

3. Α τερητικὸν breve est, ut: ἀνοσμηῖνος inglorius.

Ἀθανάτω primâ longâ, vid. p. 356. n. 3.

4. Præpositionum Ancipites in & extra Compositionem corripuntur in Penult. & Ultima Syllaba, nisi Positio intervenerit aut Licentia quædam Poëtica, ut: παρὰ, ἀμφὶ, περὶ ἀνὰ, κατὰ, ἐπὶ, ἀντί.

6. Corripuntur Ancipites Vocum Inseparabilium ζα, ἀρι, ἐρι, δυς, βρι, ut: ζάθεος divinus, ἀρίδης conspicuus, ἐριβόλαξ fera, δυσώδης olidus, ἑριαρὸς validus.

V.

Dialysi Dipthongus resoluta in duas Syllabas Ancipites maximè Subjunctivas correptas habet, ut: Dialy-
sis. παῖς pro παῖς puer, αἶδης pro αἶδης orcus, λῆϊς ἥς pro λῆϊς ἥς latro.

Sic & η resolutum in εα, ut: ἐάλων pro ἥλων capius sum. Excipe εἶα pro ἦν eram, εἶαδε pro ἦδε placuit, εἶαδώς. εἶαγα, κατέαγα ex ἦγα duxi. εἶαγην ex ἦγην. Sic ραῖσα, primâ longa pro ρᾶσα, facillime.

VI.

Per συνίησιν, inter scandendum Vocalis Brevis Synizecum sequenti Longa in unam Syllabam quandoque sis. coalescit quasi, ubi ἕως tunc Vocale sequentis Dictionis initialem Brevem producit. Sed Hom. id ferè proprium, ut: Odyss. η. 208.

ἀλλ' ἀναχασάμεν ὠήχον πάλιν ἕως ἐπ' ἡλθον, sed retrogressus natavi donec perveni.

Regula de Declinationibus & verbis formati Generalis.

Quantitas ultimarum Syllabarum in Casibus à Nominativo formatis, nec non Personarum & Temporum in Verbis, optimè ex ipsis Thematibus propositis cognoscitur. Ut: *μῦσα, μῦσαν, μῦσα.* Idem in Verbis fit, ut supra dictum p. 93. dist. VI.

REGULÆ SPECIALES.
Ultimarum Syllabarum
desinentium

I. In A. nudum.

Ulti- 1. A in fine nudum corripitur. ἡ *Μῦσα* *Musa*,
mæSyl- *τόλμα* *audacia*, *λύσσα* *rabies*, ἡ *δεῖα* *ab* ἡδύς *dulcis*,
lab.in *μοῖρα* *Parca*, *εὐνοία* *benevolentia*, *δέσποια* *domina*,
& Vide *προφῆτα* *Propheta*, *βιβλιοπῶλα* *bibliopola*, *σῶμα*
de his *corpus*, *μαῖα* *obstetrix*, *γαῖα* *terra*. Excipe *Φαί-*
p. 92. *δρα* *Phædra*, *αὔρα* *aura*, *σαύρα* *lacerta*. Sic & *Fæ-*
dist. 4. *minina* à *Masculinis Verbalibus* formata. *δοτήρ* *da-*
p. 80. *tor*, *δότειρα*, *σωτήρ* *servator* *σώτειρα*.

art. 3. n. 2. *Vocativus Prime Nominum* in *της*, *Gentilium*
4. 5. 6. in *θης*, & *Poeticorum* in *ωνης*, similiter & *Composi-*
torum à *Verbis* *μεῖρῶ* *metior*, *πωλῶ* *vendo*, *τρέβω*
terro, *habet* α *breve*. ὦ *τοξότα* *sagittarie*, *μητίετα*
consiliarie, *εὐρύστω* *latè perspicue*, *γεωμέτραι*, *βι-*
βλιοπῶλαι, *παιδοδείκται*.

Sic & omnes *Præpositiones*, *Conjunctiones*,
& pleraque *Adverbia* in α *desinentia*, α *corripiunt*,
ut: *διὰ*, *κατὰ*, *μάλα* *valde*, *ἐνεκα* *causa*, *ἵνα*, *ὅφρα* *ut*,
αὐτίκα *statim*. Per *Diaστοlem* tamen hæc omnia,
præsertim in *Cæsuris*, quandoque *producuntur*.

3. Omnia (a) *Neutra Tertiæ declinationis*
in α, ut & (b) *Omnia Neut. Pluralia*, & (c) *Ad-*
jecti-

jectiva Neutra in α, nec non (d) Accusativus Singularis Tertiæ Declin. habent α breve. Sic σῶμα corpus, σώματα corpora, ξύλα ligna, μέγα magnum, ἔλληνα Græcum, Δημοθένης ἔς. ἔς.

A Æolicum breve est, ut: κῶρα puella pro κόρη. Sic apud Lat. fama, machina, plaga, ex Φήμη, μηχανή, πληγή. Dorez verò id produciunt: ἀπ᾽ ἀγὰ pro ἡπηγή fons.

Exceptiones.

1. Nomina in ρα habentis Simplicem Voca- α in Iem, non verò Diphibongum in Penult. nec non Poly- nello- syllaba in αα deductaque à Verbis in εὐω produ- gum- cunt, ut: χώρα regio, πῆρα pera, sed πείρα experi- p. 357. entia) ἡ ἐσχάρα focus, ἡμέρα dies, κεραία cornu, βασιλεία regnum. Excipe: ἄγκυρα, γέφυρα, pons, ὄλυρα zea, σφῦρα, malleus, κόρυρα. Præcedente enim υ, α fere corripitur.

2. Omnia Oxytona primæ Declin. habent α longum, ut: ἡχάρα gaudium. ἡ αἰνθρα florida.

Vid. p.

3. Adjectiva in ρα & α purum ex Mascul. 2. Declin. formata, nec non substantiva in εἶα, δα, θα, ια, & εια, ex εὐω Ultimam produciunt, ut: σοφώτερα sapientior, ἡμετέρα vestra, δικαία iusta, θέα spectaculum, Λήδα, Μάρθα, Φιλοσοφία, δαλεία ex δαλεύω, servio. Excip. δία divina, πότνια honoranda, μία una.

29. 1.

p. 91.

n. 6.

4. Genitivus Doricus Singularis ἔς Vocativus Singularis Propriorum, nec non formatus à Nominativo in ας in prima Declinatione α productum habent, ut ἔς in Duali Nomin. ἔς Accusat. ἔς βορέα pro βορέε Borea, ἔς παυσανία, pro παυσανίε, ὦ αἰνεσία, τὸ ποιητὰ, τὰ μέσσα.

Similem ad modum Vocativi Poetici 3. Declin. ὦ πολυδάμα, ἄτλα: Sic ἔ Ovid. Tempus Atla veniet tua quô spoliabitur auro.

Definentium in

α cum adjuncta Consonante

(1) ν. ρ.

α Final-
le, cum
Conso-
nante.
αυ & αρ.

1. A sequente ν & ρ breve est, μέλαν nigrum, τάλαν miser. ἔτυψαν, ποιῆσαν Aor. I. Particip. ἔαρ ἔ εἶαρ ver, ἡμαρ dies, ὕφεαρ fisci genus, ὦ Αἴαν Ajax.

1.) Excipe Circumflexa, ut: πᾶν omnis. Cujus tamen composita σύμπαν, ἅπαν, ἔς c. corripuntur, quanquam ἔς hæc per Diastolen producere licet.

2.) Oxytone Masculina 3. Declin. Ultimam produciunt, ut: Τιτᾶν, Παιῶν.

Id quod ex Genitivo patet. τιτᾶν Ⓞ, παιῶν Ⓞ ὁ Ἄλκμαν, ὁ πᾶν πανός Pan Deus.

Monosyllaba, Καρ aliquis ex Caria, Ψὰρ sturnus, producantur, γὰρ corripitur.

3. Adverbia in αν longa sunt, ut: πέραν ultra, λίαν valde, ἄγαν nimis.

Per Systolen corripuntur, ut notat Eustach. in Odyss. 2. Corripuntur imprimis ὅταν quum ἔ πάμπαν. ἀπὸ πάμπαν ὀλέσθαι funditus perdere.

(2.) σ.

α cum
σ.

A sequente σ producitur.

Sic ποιήσας Particip. Πυθαγόρας Pythagoras, Ἀδάμας Adamas, κερραξιδάμας qui vociferatione aliquem domat. ας longum est in Masc. Particip.

Idem

Idem fit in Nominibus in δα, θα, ρα, & desinentibus in α purum in Genitivo, ἀγορὰς forum, ῥᾶς, ἄρῃρας αἰρέρας, ἀλήθειας veritas ἀληθείας, ἄκανθα spina, ἀκάνθας. Sic ἔσ in Fæminino Participii ασα, α in Penult. longum manet ποιήσασα, χρυσώσασα, τύψασα. Sed in Neutro corripitur, ut: ποιῆσαν, χρυσῶσαν. Sic quæ per αὐτὸ declinantur, ἄλῃας αἶαντὸς Ajax, ἑκάλχας, κάλχαντος Calchas.

Excipe:

1. Nominativos Fæmininorum 3. Declin. Oxytonos, ut: λαμπὰς lampas, παλλαῖς Pallas, μοναῖς unitas, τριαῖς ternio, ἰλλαῖς vinculum.

2. Adjectiva Masc. μέγας magnus, μέλας niger, τάλας miser.

3. Accusativos Plurales Tertia Declinat. nec non Ionicos & Doricos Prima Declin. ἔσ Syncategoremata omnia, αἱ: ἑλληνας, τιτᾶνας αἰνεῖας, ἡμέας, ἑκάς procul Dor. νῦμφας προνύμφας. Sic in Participiis, νοήσας προνοήσας. πρᾶξας προπράξας. Ἀπενία τὰς τέχνας ἐγείρει Paupertas excitat artes, ἢ ἡ πῖτος ὄχνας ἐνείκα, ἔσ pinus pyra ferat.

4. ας Tertia Declinat. Neutr. Genetis. imprimis purè declinata, ut: γῆρας seneclius, γήρατ. γέρας, ατ. premium, τὸ ἔδαρ pavimentum, τὸ ἔαρ, ἔατ. auris, τὸ κῶαρ pellis ovina. Sic ἔσ personæ Verborum in ας desinentes, ut τελέσειας perfeceris, εἶπας dixisti.

II. In Jota nudum.

Jota in fine corripitur, ut: μέλι mel, λόγοισσῃ sermonibus, εἰήφρι vi, τύπῃσσι, σφῶϊ ἀμφὶ vos duo, περὶ ἀπνευσὶ absque respiratione.

Exce-

Exceptio: Jota Paragogicum in Adverbiis & Pronom. nec non ab Atticis ex ε, α, vel ο, factum produciuntur. ut: νῦν nunc, ἔτος hic, ὅδε pro ὅδε, ταῦτα pro ταῦτα, τῆτι pro τῆτο. Sed ἐνὶ in, corripitur.

Jota cum ν & σ.

**Jota
cum
ν & σ.**

Jota in fine cum ν & σ corripitur, γλαυκῶπις Ἀθήνη Pallas caecos oculos habens. τίς quis? & τις aliquis, αἰετὶς utrinque, τρίς ter & c. κεραμὶς iesta, κεραμίδες, ἄλις satis, τετράκις quater.

Exceptio.

Δικατάληκτα (dupliciter desinentia) producuntur in Ultima, ut: ῥὲν & ρὶς naris, λὲν & λὶς leo, δελφὶς & δελφὶν. πρὶν antequam, anceps est. τὶν tibi Dor. long. in ἡμῶν & ὑμῶν. Accentus Quantitatem indicat. Accentu verò retractio & in Acutum commutatio corripuntur, ἄμμιν nobis, ὕμμιν vobis.

Producuntur ea in ις, quæ Genitivum formant in ἰδ per circumflexum, ut: ἡ κνημὶς ἰδ ocrea, κρημὶς ἰδ calceus, σφραγὶς ἰδ sigillum.

Huc refertur & ὄρνις avis, (quod Ultimam teste Gaza l. 2. Grammat. producit, unde istud Jota juxta Generalem Regulam productum in reliquis Casibus habet,) & κὶς κιδὸς vermis.

III. Desinentia in ν nudum.

In fine. *ν nudum in fine plerumque corripitur, πῶν grex, ἡμισυ dimidium, μεταξὺ inter, ἀντικρὺ contra, anceps est. Sic & positum in Resolutione, de quo supra.*

In Verbis in ιι finale ν Imperf. & Aor. 2. longum est, ut: ἔφυ nascebatur, natus erat.

Cum

Cum ν.

Cum ν corripitur, *νι: γλυκὺν dulcem, τοίνυν igitur, σὺν cum.* Producitur in Dicatalectis, nec non in iis, quæ us in Recto longum habent, ut: Φόρκυν portus, ὄρευν. Sic ὁ Φρῦν ab ὁ Φρεῦς supercilium, μῦν, σῦν, &c. à μῦς mus, σῦς sus. ἐζεύγνυν, εἰδείκνυν, sed hoc ex ipsius Thematidis formatione patet. Sic νῦν nunc.

Cum ε.

Cum ρ corripitur in Gravitonis μάρτυρ ἑμοὶ *u cum*
 ἰστέλας *testis mihi erit. πῦρ ignis, longum est.*

Cum ς.

τς *breve est, νι: ὠκύς Ἀχιλλεύς celer Achilles,*
 ἑραδύς *tardus, ἡδυς dulcis.*

Excipe.

Dicatalecta, ut: Φόρκυς & Φόρκυν portus.

Monosyllaba, σῦς sus, μῦς mas, ἡ κώμυς κώμυ-
 ς *fasciculus fœni.*

Substantiva Oxytona, quæ in Genitivo habent
 ς *purum, producuntur, ut: ἰλὺς limus, ἐριννὺς Erin-*
nys; ἡ πλῆθὺς multitudo. Additur & ἄρκυς rete,
ἄρκυς, ἰχθὺς piscis, anceps est. In ἐζεύγνυς cur us
longum, dictum est in verbis in μι. Sic & in Particip.
Masc. ζευγνὺς δεικνὺς, us longum est.

De Quantitate Ancipitum in Dissyllabis, nec
 non Penultimæ in Declinationibus Regulæ
 Generales.

I. Anceps ante σι formativum in Verbis sem-
 per producitur, sic τιθέασι, τέλῳ φασι, ζευγνῶσι.

(Hanc Regulam huc apponere visum est, cum &
 Dativus Pluralis Ancipitem ante σι Penultimam
 longam in aliis Casibus vel natura vel Compo-
 sitione habens, producat, de quo supra dictum
 est.)

est, p. 120. init. (exceptis tamen πατράσι, μητράσι, ἀνδράσι, θυγατράσι.)

2. Quanta est extrema in Nom. Singul. Vocum imparium, tanta est fere & in Obliquis, ut: παλλὰς Minerva, ἀδῶ, γῆρας senectus, ατῶ.

Speciales de Casibus, & quidem de α
in Incremento.

1. A Doricum Genitivi Primæ producitur & in Singulari & in Plurali, ut: αἰνεῖαι, αἰνεαίων. Interdum per Systolen & magnis corripitur Poëtis.

2. A incrementum Tertiæ Declin. breve est, ut: σῶμα σώματῶ corpus, κέρας κέρατῶ cornu, νέκταρ, αρῶ nectar, ἡ λαμπὰς ἀδῶ lampas, τάλας τάλαντῶ miser, λαίλαψ λαίλαπτῶ turbo, κόραξ κόρακτῶ corvus, γράυς γραὸς anus, ναῦς τῆς ναὸς navis.

Excipiuntur Genitivi in αντῶ à Recto in αν, ut: Τίτῶν τιτῶντῶ, Ἀλκμῶν μᾶντῶ Alcman. παιᾶν, πᾶν. Adjectiva Neutra huc non sunt referenda.

α Con- 3. Sic & in Conjugando α κλιτικὸν in omnibus
jugati- Verbis præter ασι & α contractum, corripitur, ut: τέ-
onis. τυφα, τετύφαμεν, ἔτυφα, ἐτύφατε, ἔτυψαν, ἴσα-
μεν, ἔσανα, ἔφασαν, φάτο, φάναι.

4. Neutra in ας in Incremento per ατῶ & ατῶ, nec non per interpositionem & α forma-
ta, producuntur nonnunquam, ut: κέρατῶ à κέ-
ρας cornu, κερῶν pen. longa apud Hom. Sed α
Epentheticum Ionicum seu Atticum in verbis
Tert. Personæ Sing. & Plusquamperf. Pass. cor-
ripitur, ut: κατακείαται pro κατὰκείται accusa-
bit. μηχαναῖαται pro μηχανᾶται machinatur,
ἔστῶ-

τετύφαται, προτετυμμένοι εἰσὶ. ἐπιτετραάφαται pro
τετραμμένοι εἰσὶ, conuersi sunt.

5. Κράς ατὸς caput, ψὰρ ψαρὸς sturnus, Φὰψ
Φαβὸς avis genus, ὁ Φαίαξ incola Corcyrae, κόρδαξ
saltationis genus, ὁ θώραξ thorax, ἰέραξ piscis no-
men. Sic ὁ Φέναξ deceptor, κέαξ juvenis, teste
Guillonio. ῥάξ ῥαγὸς acinus, & similia α habent
productum.

Nota, quæ Nomina in αξ incrementum α babe-Longū.
ant longum aut breve, usu potius, quàm Regulis, disci
potest.

De I.

Jota breve est in Tertia Declinat. in Incremen- Jota in
to, ut : μέλι mel μέλιτ@, ἔρις lis ἐρίδ@, θρίξ tri- incre-
χὸς crinis, παιδότριψ verna παιδότριβ@. mento.

Producuntur verò 1. Dicatalecta, ut : δελφίς ὁ
δελφίν, ἴν@ delphinus, ἀκτίς ὁ ἀκτίν, ἴν@ radius,
2. Monosyllaba, ut : θίς litus, θινός, θίνα. λῖς λι-
τὸς pannus lineus, λῖς leo, in acc. λῖν. κίς vermis, κιός.
Excipe brevia : Δίς Jupiter Διός. Θρίξ capillus
τριχός. Σίξ ordo σιχός. τίς quis vel aliquis τινός ὁ
τίν@.

Imprimis verò producitur in Incremento à
Monosyllabis in ψ per ιπος declinata, ut : τρήψ
τεredo τριπός.

3. Declinata per ιθ@, quæ tamen per Systo-
len corripuntur, ut : ὄρνις ὄρνιθ@ ales, ἡ μέρμις
μέρμιθ@ funiculus, κρητὴς ἰδ@ crepida. κνημὶς
tibia, σφραγὶς sigillum, κληὶς clavis, ἡ ἀψὶς fornix,
testudo.

Quæ à Nominativo in ιξ desinenti in ιγ@
vel ικ@ formantur, ferè Jota longum habent, ut :
τέτιξ

τέτλιξ τέτλιγ Cicada, πέρδιξ πέρδικ Perdix,
μάστιξ γ flagellum, Φοίνιξ Φοίνικ. Sic εἰς αἰξ
qui cum impetu fertur, αἶκ.

4. Obliqui in ιον mutantes ω finale in ο, Jota
producunt, quod in Comparati. tamen εἰ in iis, quæ ω
retinent, corripitur, ut: πίων πίων pinguis, κίων
κίων columna. Sic ὤριων, ἰξίων. At βελτίων
melior, γλυκίων dulcior, εἰ δευκαλίων Jota corripiunt,
infra 380. n. 4.

De υ.

γ Penultimæ in incremento brevis est, ut: ὀφρύς ὀφρύ supercilium, χλαμύς ὕδ clamys,
πῦρ πυρός ignis.

Producuntur vero 1. Dicatalecta, ut: Φόρκυς εἰς
Φόρκυς, κυν, ὁ μόσχυς εἰς μόσχυς turris lignea.

Sic 2. εἰς alia, ut: κώμυς κώμυθ manipulus, κόκκυξ
υγ, cuculus, ὁ βόμβυξ bombyx, κήϋξ εἰς κήρυξ
præco, quod tamen quandoque corripitur. 3.
γρύψ γρυπός gryps, γύψ γυπός vultur. Βέβρυξ
Bebryx, υ. anceps habet.

De Ancipitibus in Verbis.

1. Anceps α, ι, υ, tanta circa Penultimam solet
esse in Temporibus formatis, quanta est in Tempore, unde formatio fit. Ut à κρινῶ Fut. 1. fit
κρίνικα, κρίνικα, ἐκρίθην, κρίμα, κρίσις. εἰς. ubique
est brevis. Vid. de Quantitate Ancipit. n. III. de
Derivatione p. 357. Igitur hic ad Futura attendemus,
ex quibus alia formata Tempora Quantitatem habent.

2. Penultima Fut. 1. Gravitoni est nunquam fere
non æqualis Quantitatis cum Penultima Præsens
sæpe majoris, minoris vero nunquam, ut: τύπῳ
τύψω. Exci-

Excipe, quæ dicuntur n.4. In quibus tamen
 α Præsentis forte breve est natura, per acci-
 dens verò ob Duplicem saltem productum.

3. Futura in Verbis Liquidatis habent Anci-
 pitem brevem, ut: ψαλῶ canam, ἀρῶ tollam, μολυ-
 νῶ contaminabo, κλινῶ reclinabo. At in Aor.1. Ancipi-
 tes iterum produciunt, ut: ἐμάρανα tabefeci, ἐκρινά
 judicavi, ἐθύωνα, festinavi.

4. Futurum in ἄσω, imprimis verò formatum à ἄσσω
 Verbis in ζω, habet cum reliquis Ancipit. Penulti-
 mam brevem, quod ε in τ] ε ος fit, ut: Φράζω lo-
 quor, Φράσω, ἐτοιμάζω expedio, ἐτοιμάσω, ἡτοίμα-
 σα, ἐτοιμάσαι. Aor.1. non verò ἐτοιμάσαι, γελάω ri-
 deo, ἄσω, νομίζω, ἐνόμισα, νομίσω ρυιό, κλύζω, κλύ-
 σω, ἐκλυσάμερο.

Ea verò in ἄω, quæ aut Vocalem habent ante se, p.373
 aut p ante α, α produciunt, ut: ἐάω sino, δράω facio, ἀ-
 κροάω audio, θεάω contempler.

Brevis Anceps, ε brevis quæque, quandoque per
 Pleonasmum ε α apud Boetas in Aor.1. ε Fut.1. pro-
 ducitur, ut: δικάσει pro δικάσειus dicet, ἐγέλασα
 risi, ἐτέλεσα perfeci.

5. Futura in ἴσω & ὕσω, à puris formata, ha- ἴσω
 bent Penultimam Fut.1. longam, τίω τίσω, ἔτι- ὕσω
 σα, τῖσαι honorare, κυλίσω volvam, ἰσχύσω potero,
 αὐνύσω consumam. Sic λύσω solvam, θύσω maetabo,
 quorum tamen Præterita Aor. ε Pass. corripuntur,
 teste Guillonio.

Per Diafolen ε Syfolen brevia nonnunquam
 produciuntur, nonnunquam longa corripuntur, su-
 pra de long. n.4.

6. Ancipites in Secundis Fut. & Aor. 2. Tena-
 pari-

poribusq; inde formatis corripuntur, ut: *τρώγω* rodo, *τραγῶ*, *ἐτραγον*. *φαίνω* appareo, *φανῶ*, *ἐφανον*.

Positionem *ε* augmentum, quod brevem initialem in longam mutat, ubique excipi patet, ut: *αἶγω* auco, *αἶγω*, *ἤγον*.

Poëtæ Metathesi Penult. corripunt, ut: *ἐδρακον*, pro *ἐδρακον*, vidi. *ἐπεραθον*, pro *ἐπαεθον*, di. ipui.

Perfect. 7. Verba in *πιπῶ*, præter *πίπῶ* projicio, *ε* *πίπῶ* cado, Penult. Præteriti corripunt, quamvis ea *ε* in Præsenti *ε* Futuro Positione longa fuerit.

At verba in *υπιπῶ* producant Penultimam Præteriti, ut: *τύπῶ*, *τύψῶ*, *τέτυψα*. Correptio per systolen concessa est. V. p. 266. n. 3.

8. Anceps in Præteritis Atticis per Reduplicationem factis ante Literam Characteristicam brevis est, ut: *ἀλείφω* ungo, *ἤλειφα*. Att. *ἀλέηλεφα*. *ὀρύτῶ* fodio, *ὠρυχα*, *ὕρωρυχα*. *ἐρίζω* comendo, *ἤρικα*, *ἐῤῥικα*.

Ea, quæ differentia causa vel intervenientis positionis penultimam producant, excipiuntur, ut: *ἐρήρικα* ab *ἐρείδω* firmo.

9. Anceps in Penultima Præteritorum Ionicorum abjecto *κ* formatorum, brevis est, ut: *μέμαα*, à *μέμηκα* à *μάω* cupio. *ἐέβαα* pro *ἐέβηκα* à *βάω* eo. *τέθναα*, *πέφθα*, *δέδια* à *θνάω* morior; *φύω* nascor, *δεῖδω* timeo.

Nota. Poëtæ in Verbis in *άω* frequenter utuntur Personis, in quibus *α* geminatur, & tunc Quantitatem eandem faciunt cum Syllaba illi præfixa. Sic *μαίμαα* desideravi, Penultimam producit, quia longum *μα* præcedit. At *μέμαα*, quia brevis syllaba *με* præcedit, correptum *α* habet.

10. Re-

10. Reduplicatio in verbis in μ brevis est.

Positio excipitur merito, ut jam saepius dictum est.

11. In Imperativo υ in Singulari corripitur in Poly syllabis, in Dissyllabis verò producitur, ut: $\alpha\lambda\upsilon\theta\iota$, $\zeta\epsilon\upsilon\gamma\upsilon\theta\iota$, $\alpha\lambda\upsilon\theta\iota$, audi.

Nota: Quantitas ξ α ϵ υ in Verbis formandis in μ ex iis, quæ de Verborum in μ Conjugatione dicta sunt, patet.

VII. Cognoscitur Quantitas Ancipitum ξ Pronunciatione Latina & Autoritate.

Pronun-
ciatio &

Pronunciatione Latina: $\mu\acute{\alpha}\chi\eta$ pugna, $\kappa\rho\acute{\alpha}\tau\omicron\varsigma$ robur, $\Phi\acute{\iota}\lambda\omicron$ amicus, $\kappa\rho\iota\tau\eta\varsigma$ iudex, $\xi\rho\alpha\tau\omicron\varsigma$ exercitus, $\lambda\upsilon\tau\omicron\varsigma$ solutus, Penultimam brevem habere patet ex Nomin. Symmachus, Polycrates, Demophilus, Theocritus, Herostratus & Hippolytus.

Autoritate. Solus ξ artifices, qui facit, usus Autoris erit. Apponemus tamen nonnulla, quæ juventutis memoriam juvare poterunt. Nomine verò Antepenultimæ Syllabæ hic omnia, quæ ξ Dissyllaborum numerum excedunt, vel una vel duab. vel tribus Syllabis, intelligimus. Quin ξ ea, quæ de Derivationis natura ex Latinis nota, ξ supra aliquo modo tradita sunt, hic locum habent.

α in Antepenultima productum.

α ante
voc.

1. Ante Vocales.

In Genere breve est. At longum est α in $\acute{\alpha}\acute{\alpha}\alpha$ pro-
 $\tau\omicron$ innoxius, $\acute{\alpha}\kappa\rho\acute{\alpha}\alpha\nu\tau\omicron$ imperfectus, $\acute{\alpha}\acute{\epsilon}\nu\alpha$ pe-
rennis, $\acute{\alpha}\acute{\epsilon}\rho\iota$ aëreus, $\Delta\acute{\alpha}\acute{\epsilon}\rho\tau\eta\varsigma$ Pater Ulyssis. Unde & Ovidius produxit Heroid. I.

A ante o, u, ξ ω . $\tilde{\alpha}\omicron\nu\epsilon\varsigma$ Populi ex Aonia, $\beta\iota\acute{\alpha}$ -
 $\omicron\mu\alpha\iota$ violo, $\iota\acute{\alpha}\omicron\mu\alpha\iota$ medeor, $\lambda\alpha\acute{\omicron}\varsigma$ populus, uti ξ in o, u, ω .
A a 2 com. prod.

compositis, τετράοροι quadrijugi. Odyss. v. ξυνάοροι
fratres, socii.

Ἀειδω cano, α Anceps habet, ut ἔς αἰς ærcius, αἰ-
διⓈ eternus.

A ante Consonantes
productum

in Antepenultimis Syllabis.

A ante
β. γ.

Nota: Quæ hic non sunt adducta, Brevia sunt.

Ante β. ἀβάλε utinam. Ante γ. ἰθαγενής legiti-

me natus. ναυαγέω naufragium facio. τιμαγήτης

Timagetes. σφραγίζω obfigno, ραγίζω à ῥήσσω per

δ. spinam diffeco. Ante δ. ἀδηκῶς pro ἀηδηνκῶς tædio

θ. affectus. Ante θ. γαθυλλίς genus. Ante κ. ἀκῆ-

κ. σιⓈ invitus, Φαιακία phæacia, Φενακίζω decipio,

& Numeralia in ἀπόσιⓈ finita, sicut ἔς διά-

κονⓈ, quæ tamen Licentia potius Poetica, aut ob

plures se invicem sequentes Breves, producuntur,

quam quod naturâ se ita habeant. Μακεδανὸς pro

μηκεδανὸς longus, λακέω crepitum edo, Dor. pro

λ. ληκέω. Ante λ. ἀλοσύνη dementia, Φαλαίνη bala-

να. ἡ Ἀληκῶ Alecto, una ex Furiis. μαλακὸς mollis,

μ. ἔς ἀλαὸς cæcus, primam habent Ancipitem. Ante μ.

ἀμαίω meto, habet α Anceps: in Derivatis tamen

ferè producitur, Απαμαία Ilrbs Parthorum, Δα-

μοίτης Dameta. Ante ν. νεανίας adolescens, νεανικὸς

juvenilis. Derivata à Nom. in αν desinentia in ανιⓈ

τιτάνιⓈ, ἀνέφελⓈ pro quo dicitur Poeticè ἀννέ-

φελⓈ, in nubis. α producit Licentia Poetica, δανῆ-

βιⓈ Danubius, κρανίον cranium, μανιακὸς furio-

sus, παλαινεὺς qui ex tribu Peaniensi, Φανίον later-

cula, ex Φαίνω. Sed ἀγανόφρων mitis, anceps est.

Ante π. ἀπάλαμνⓈ iners, ἈπεννῖνⓈ Nomen

montis,

*montis, δραπέτιδος fugitivus, νάπεια sinapi, ἀπιδά-
 νος pro Peloponeso accipit Mimnermus ap. Athen. Ἀ-
 πόλλων anceps est. Ante ρ. ἀράομαι precor, cum ρ.
 Derivatis, ἀρητῆρ Sacerdos, quod precibus vacare
 debeat, πολυάρετος multis precibus expetitus. Ἀρή-
 νη Arene Urbs, ἀμάρακτος amaracus, κάρατος can-
 erigenus, κάρειον Nomen fluvii, λάριασα, Patria
 Achillis. ἄριστον prandium, est anceps. Ante σ. ἰ- σ.
 παράσιμτος execratus, εὐκράσια bona mixtura, ἀ-
 κράσις: sed ἀκράσις Antepenultimam derivatione
 corrigit. ἄσιτος Nomen campi. ἀσιτιάδης Asiades,
 ἄσωπός Asopus, Nomen fluvii. κοράσιον puellula,
 πάσασθαι gustare, Aor. 1. Med. ab inusitato πᾶω
 vescor. ἰάσιμτος sanabilis. Ante τ. ἀτάλλω deli- τ.
 natè nutrio, ἄτερτος pro ἑτέρτος alter, διδυμαλόκτος
 gemellipara, ἀτηρός noxius, λάτυπτος lapicida, ἔα-
 λια à λᾶς vel λᾶας orta. Ante χ. τράχυστος No- χ.
 men piscis.*

Α.

in penultimis
productum.

1. In ᾱτης & ατις Gentilia & Propria, non Com-
posita, ut: κρατωνιάτης Crotoniata.

2. Nomina in αντος Secunda Declin. Præce-
dente Jota, ut: ἀρριανός. Systole vero corripuntur.

3. In ᾱων, quæ in obliquis ω in ο mutant. Αὐκά-
ων, Μαχάων, ἔς.

4. Verba in αω, cum Fut. suis in ᾱσω haben-
tia ante α in Præsenti, vel aliam Vocalem, vel ε Con-
sonantem. Φυράω misceo, Φυράσω. Vide supra de
Fut. p. 369. Sic κᾶω uro, κλάω frango.

Sed

Breve α in

Penultima habent.

1. In ατⓈ Superlativi, & in ατης, ατⓈ à
 κράτⓈ robur, στρατός exercitus, βάθⓈ profunditas, Composita: CoφώτατⓈ sapientissimus, ΦίλτατⓈ amicissimus, ἰσοκράτης, ΠεισίστρατⓈ, ἡλίβαθⓈ valdè profundus.

2. Nomina in ανⓈ Secund. decl. haud precedente ι, ut: κοίρανⓈ dominus, στέφανⓈ corona.

Gentilia & Barbara excipe.

3. Verba in ανω plerumque corripuntur, ut: αἰνῶνω placeo.

Excipiuntur: ἰκάνω venio, κυχάνω assequor, φθάνω anteverto, & formata à Futur. ut: αὐξάνω cresco.

4. In αῖς & αῖν Indeclinabilia α corripiunt.

5. In dissyllabis in os purè desinentibus produciuntur, ut: ναός templum, λαός populus. Excipe: σάⓈ saluus, ἀγλαός splendidus.

α Anceps faciunt in
 Penultima.

Verbalia in ατης & Denominativa, quae pro ratione Dictionum α variant. Vid. Sylburg.

Α in Penultimis
 productum ante
 Vocales.

Α ante α in κράας caput, λάας lapis, παμφαής undique lucens, αἰὴς aër, quod quandoq; corrigitur. Propria δαῖς, λαῖς, πτολεμαῖς, αἰξ impetus, ἀμφιάραⓈ Amphiaras, ζαῖς vehementer flans, θυσαῖς graviter spirans, ab αἶω spiro. Corruptum
 αα men

montis, δραπέτιδος fugitivus, νάπεια sinapi, ἀπιδά-
 νος pro Peloponeso accipit Mimnermus ap. Athen. Ἀ-
 πόλλων anceps est. Ante ρ. ἀράομαι precor, cum ρ.
 Derivatis, ἀρητῆρ Sacerdos, quod precibus vacare
 debeat, πολυάρετⓈ multis precibus expetitus. Ἀρή-
 νη Arene Urbs, ἀμάρακⓈ amaracus, κάραβⓈ can-
 erigenus, κάρϊων Nomen fluvii, λάρϊσσα, Patria
 Achillis. ἄρισον prandium, est anceps. Ante σ. ἰ- σ.
 παράσιμⓈ execratus, εὐκρασία bona mixtura, ἀ-
 κρᾶσις: sed ἀκράτῃω Antepenultimam derivatione
 corripit. ἄσιⓈ Nomen campi. ἀσιάδης Asiades,
 ἄσωπὸς Asopus, Nomen fluvii. κοράσιον puellula,
 πᾶσαθαι gustare, Aor. 1. Med. ab inusitato πᾶω
 vescor. ἰάσιμⓈ sanabilis. Ante τ. αἰτάλλω deli- τ.
 natè nutrio, ἄτερⓈ pro ἑτερⓈ alter, διδυματόκⓈ
 gemellipara, ἀτηρὸς noxius, λάτυπⓈ lapicida, ἔα-
 lia ἀλᾶς vel λᾶας οἷα. Ante χ. τράχερⓈ No- χ.
 men piscis.

A.

in penultimis
 productum.

1. In ᾱτης & ατις Gentilia & Propria, non Com-
 posita, ut: κρατωνιάτης Crotoniata.

2. Nomina in ανⓈ Secundæ Declin. Præce-
 dente Jota, ut: ᾱρρίανός. Systole vero corripuntur.

3. In ᾱων, quæ in obliquis ω in ο mutant. Αὐκά-
 ων, Μαχάων, ἔς.

4. Verba in αω, cum Fut. suis in ᾱσω haben-
 tia ante α in Præsenti, vel aliam Vocalem, vel ε Con-
 sonantem. Φυράω misceo, Φυράσω. Vide supra de
 Fut. p. 369. Sic κᾱώ uro, κλᾱώ frango.

- que corripit. ἀρά ἔκκατ' ἀρά imprecatio, cum Derivatis Prima longa, καῖρες incole Carie. (II. i. v. 378. τίω δ' ἐμὴν ἐνκαρὸς αἴσῃ honoro eum aequè ac Carem) λαρὸς jucundus, νάρων fluviis, καρὶς piscis, ψαρὸς velox, πάρα ὅ non benè compositum corpus habens, τιάρα tiara, θυμάρης animo gratus, 'μυαρὸς detestandus, ἑ alia Polysyllaba in eos. Communia ἀρης
- σ. Mars, εὐμαρής facilis. Ante σ. ἄσις limus, Μάσις Urbs, Ἰάσος Insula quædam, Ιάσων Jason, Φασὶ dicunt, κρᾶσις mixtura, ἑ Participia Fæmin. ὤσα stans. τύψασα verberans ἑc. Ante τ. ἄτη noxa, ἄατ ὅ non nocens. ἀδεία ὅ non visus, ἀκρά ὅ merus, meracus, ἄρατ ὅ Aratus, ἀνίατ ὅ insanabilis, ἀόρα ὅ inspectabilis, δυσπέρα ὅ transitu difficilis, ἐπάρατ ὅ execrabilis, εὐφράτης Euphrates, θεατὸς spectabilis, θέατρον theatrum, κρατὸς Genit. ἀκράς caput, φράτωρ contribulis, κρατήρ crater. Ἀχάτης Achates, γεγάατε nati estis, ex γείνω vel γάω. Σπαρτιάτης Spartanus, Σπαρτιάτις Spartana. Ante χ. τραχὺς asper, καταχὺς Dor. pro κατηχὺς sonorum, streperum, ἰαχὴ clamor, commune est.

Jota in Antepenult.

productum

ante Vocalem.

Jota,

Nota Generalis. Jota in Principio Thematicis, ut & initiale in Genere, extra positionem, Circumflexionem & Contractionem fere corripitur, nisi Ecstasi extendatur. In Præteritis vero producitur, idque ratione Augmenti, quod per Systolen tamen quandoque abbreviatur: In Reduplicatione Verborum in μι, nisi obftet Positio, corripitur.

No-

Notes vero, Jota longum esse in iis, quæ à Primitivis Positione longis fiunt. Ut: γινώσκω *cognosco* & γίνομαι *nascor*, primis longis à γιγνώσκω & γίγνομαι.

Jota ante Α. ἰάομαι *medeor cum Derivatis*, ἰα-
 πετὸς *Japetus*, ἰασὸς *Insula Curia*, πιαίνω *pingue-* ante α.
facio, Πριαμίδης *Priamides*. Communia sunt ἀνιάω,
 ἀνιάζω *tristor*, διάβολος *Licentia Poet. primam*
producit. Ante ε. περὶς, item περὶα *Mons Bæotia*. ε.
Anceps est ἱερὸς *sanctus*, ἱεμαί *cupio*, ἱεμαί *eo*. An-
 te ι. διῶπετῆς à *Jove delapsus*, primam Longam ha-
 bet ob continuum Vocalium Brevium concursum. An-
 te ο. ἰόνιος *derivatum ab Jonia Insula*, ἰοβόλος *ve-* ο.
nenum ejaculans. Sic εἶ reliqua ab ἰὸς, *venenum*
vel sagitta, *derivata*. Διογενὴς *Diogenes Philos.*
 οἶομαι *puto*. Ὀφιονίδης *Ophionides*, χιονόεις *niveus*,
 πείρα *pinguis*, πιαλός *εἶc. sequuntur Primitivum*
 τὸ πῖ *pingvedo*. Ante υ. ἰῦγῆ, ἰῦγμὸς *sibilus*, υ.
clamor, ἰῦζω *clamo*, *sibilo*. Ante ω. ἰωχμὸς *εἶc. πα-* ω.
λίωξις persecutio, Φθιώτης *Phthiota*. Sic εἶ ἰαίνω
latifico.

Jota ante Consonantes productum in Antepenultimis.

Nota: Quæ hic non adducuntur, itidem pro Brevibus habentur.

Jota ante Ε. ἀλίβατος *marigradus*, τίβυρις *civi-* Jota
tas Italia, τίβεριος *Tiberius*. Ante γ. σιγάω *ta-* ante
ceo, à σιγῇ *silentium*, unde εἶ reliqua *Derivata*. ε.
 ῥιγέω *horreo*, cum Deriv. ῥιγέω *frigeo*, à τὸ ῥῖγος *fri-* γ.
gus, ὀρίγανον *origanum*. Ante δ. ἀκιδάλις *Ac-* δ.
dalius, ἰδάλιμος *estuosus*, πιδύω *εἶc. πηδύω profluo*,
 πιδύτης *Nomen Proprium*, ἰδάλιον *oppidum Cypri*,
 σιδό-

- θ. σιδόνιⓈ Sidonius, χελιδόνιον nomen herbae. Ante δ. Βιθυνία Bithynia, ἰθύνω dirigo, cum Derivatis. Corripitur tamen apud Hesiod. 1. Εργ. ταῦτα Φυλασόμενοι βασιλῆες ἰθύνετε μύθους, nisi legendum potius βασιλεῖς; idem enim verbum duobus locis ante produxerat. Ἐριθακίς, τεθωνός Nomina propria. Ante κ. ἱκάρⓈ, ἱκάριⓈ Propr. νικάω vinco, σικελίη Sicilia, ΦοινίκεⓈ puniceus, ΦρικαλέⓈ, Φρικώδης à Φρίξ Φρίκα, horrificus; αἱ ἱκέλⓈ similis ἔῃ ἱκάνω venio, communia sunt. Ante λ. ἱλαδὸν iurmatim, ἱλασμός propitiatio. Sed ἱλαⓈ ἔῃ ἱλάω primam Ancipitem haberi, ἱλεός latibulum, ἱλιⓈ ἔῃ ἱλιον Ilium, ἱλυόεις limosus, χιλεύω seu χιλόω pasco, sagino, πιλέω coarcto, ἀπίλⓈ pileus, χιλιάς, χίλιοι mille, μελίλωτον melilotū. ὁμιλέω conversor, cum Deriv. Communia sunt σιλωός Silenus, ἔῃ quandoq. ΦίλⓈ cum Derivatis, quod videtur fieri ob liquidam, quo de supra pag. 355. egi.
- μ. Ante μ. ἱμερⓈ desiderium, ἱμείρω desidero, βριμάω mugio, λιμηρός noxius, δριμύλⓈ subacris, μιμείομαι imitor, σιμάνδρα Nomen caprae, Σιμάνθα Nom. Proprium ap. Theocritum 2. Idyll. τίμιⓈ honorabilis, Φιμόω occludo, κεκονιμένⓈ pulvere volutus. Partic. ἀκονίομαι pulvere fædor. Ante ν. ἀκροθίνια primitiae. De γίνομαι nascor, modo dictum p. 377. ἱναχⓈ Proprium. ἱνωπός fluvius, δινέω in vorticem ago, κινέω moveo, σίνομαι ledo, τρινακρία Sicilia (sic dicta quod habeat tres ἀκρας, Πάχων, Αἰλύβαιον καὶ Πέλωρον.) λαφίνιⓈ Nomen loci, κίλυϕⓈ Nomen fluvii, ἰνίον occipit ab ἴς, ἰνός, ἱνα fibra, ἀγινέω ago. Ante π. εὐριπίδης Euripides, corrip. haud infrequenter. ἡνίπαπε increpuit.
- ρίπαια

ρίπαια *montes in Scybia*, λιπαρῶ *oro*. ῥιπίζω *ven-
tilo*, σκιπαῖ *qui baculo innitens incedit*, & *per
conseq. tardus*. Ante ρ *σεμύραμις* *Propr.* Ante
σ. βισάλτης *bisalta*, βεισηῖς *Propr.* ἰσαζω *aquo*,
ἰσαῖ *Propr.* ἴσος *primam habet ancipitem*, sed de-
ducta inde & *Composita saepe primam tantum produ-
ctam apud bonos habent Aatores*. κονίσσαλ *pulvis*.
μισηρός *Propr.* *Insula*, μισέω *odi*, ἀ μῖσ *πισιδι-
κός* *Pisidicus*, σισύμβριον *serpillum sylvestre*, σίσυ-
φ *Propr.* τισιφόνη *Tisiphone*, Φθισήνων *homines
perdens*, χαρίσι *Charisius*, χρίσομα *ungor*, χρι-
σάμεν *unctus*, & c. *ex Conjugatione producuntur*.
Ante τ *ιτέη* *salix*, τίτυρ *tiyus*, *τριτογενής*, *τρι-
τογένεια*, *τριτωνίς* *Epitheta Palladis*, Φιτύω *genero*.
Vid. Etymolog. Ante Φ. θ. Φάω *inquiro*, ἴφι *for-
tis*. *Inde deducta & hujus naturam sequuntur*, ex
Gener. Reg. ἴφισ *Propr.* πιφάσκω *seu πιφαύσκω*
commemoro, *commune est*. Ante χ *κίχορα* *cicorea*,
κίχόριον. *Hom. Prim.* & *pen. producit* & *legit* *κίχω-
ριον* *herba intybum*, ὀμιχέω, *mejo*.

Regulæ de Jota in Penultima Syllaba.

1. *Poly syllaba in ιτης & ιτη cum Accentu in Pen-
ultima*, nec non *Substantiva in ω & ωον* *Pen-
ultimam producant*, ut *μεσίτης* *mediator*, ἀφροδίτη
Venus, κάμιν *fornax*, σέλιον *arum*, γυρίν *ge-
nus ranae imperfectæ*, καρκίν *cancer*. *Sed Aristoph.*
in Pace dixit, ἔποτε ποιήσεις τὸν καρκίνον ὁρθα βα-
δίζεν, *nunquam efficies*, ut *cancer recta incedat*.

Excip. κόφω *corbis* & κόττω *oleaster*.

2. *Nomina in ωη Penultimam longam habent*.
δωτήνη *munus*. *Præter* εἰλαπίνη *convivium*, & *civita-
tum Nomina*, ἀσίνη *Urbs Achaja*.

3. No-

3. Nomina in $\textcircled{\omega}$ purum producant Penultimam Ancipitem habentem. ἰὸς venenum, ἄριος aries, ἄνθρωπος Nomen viri.

ἰων .

4. Nomina in ἰων Genitivum formantia per $\text{ἰον}\textcircled{\omega}$ producant, ut: πίων $\text{πίον}\textcircled{\omega}$ pinguis, κίων $\text{κίον}\textcircled{\omega}$, i. columna. Hic apud Latinos producuntur in Penultima Amphion, Arion, &c. Declinata vero per $\text{ἰων}\textcircled{\omega}$, i. corripunt. Hinc apud Latinos Deucalion, Porphyrio, Endymion, &c. Penultima cor-
repta pronunciantur.

ἰα .

5. Nomina in ἰα Paroxytona, quæ ultimam habent longam, Penultimam corripunt, σοφία sapientia, φιλοσοφία studium sapientiae.

Excipi solent ἀνία tristitia, κονίη seu κονία pulvis, ἀνία injuria, καλὶα nidus, ὄρμια tenuis funiculus.

$\text{ἰον}\textcircled{\omega}$.

ἰον .

$\text{ἰον}\textcircled{\omega}$.

6. Corripitur Jota præterea (a) in Nominibus Denominativis in $\text{ἰον}\textcircled{\omega}$, (b) in Diminutivis in ἰον , nec non (c) in Comparativis Neutris & pluribus Adjectivis in ἰος . $\text{ἀνθρώπων}\textcircled{\omega}$ humanus, $\text{λίθων}\textcircled{\omega}$ lapideus, $\text{μολίβδων}\textcircled{\omega}$ plumbeus, εἰαρινός vernus. Adde Cl. Borrichii tractatum de Adjectivis, cogitationibus ejusdem de Lat. Lingua subjectum. $\text{θαψεν}\textcircled{\omega}$ pallidus, κοράσιον puella βέλιον melius, γλύκιον dulcius, ῥαδίος facilis, $\text{ἄξι}\textcircled{\omega}$ dignus. Sic & in $\text{ἰον}\textcircled{\omega}$ & ἰων Substantiva Dissyllaba & Substantiva Denominativa, $\text{πρίν}\textcircled{\omega}$ ilex, κρίνον lilium, $\text{πίν}\textcircled{\omega}$ sordes.

Excip. Comparativa in ἰων , nec non Neutra, quæ per Diastolen quandoque producuntur. Producuntur etiam $\text{λατῖν}\textcircled{\omega}$, $\text{κίκιν}\textcircled{\omega}$ arbor Egypti &c.

7. Breve est Jota Penultimæ in ἰδης , θυκυδίδης . In ἰης Verbalibus Dissyllabis, κρίτης iudex.

8. Verba in ἰω & pleraque in ἰω producant Jota, ἐρίθω onero, φθίνω decreasco.

9. Ver-

ἰδης .

ἰης .

ἰω .

ἰω .

9. Verba in *ίω* Penultimam correptam habent frequenter, ut: *κυλίω* volvo. *ἐδίω*, edo, prod.

10. Futura verò in *ισω* à Puris formata sæpissimè producuntur: *κυλίσω* volvam, *κονίσω* laborabo quasi in pulvere.

11. Anceps est Jota in *ώριων*, sidus Orion, *κρονίων* Saturnius Jupiter. Prout Genitivum format vel per *ο*, vel *ω*. Vide Reg. 4. pag. præc.

Jota productum in Penultima ante Vocales.

Jota ante *α*, seu ubi *η* est loco *α*. *αἰθήρη* sudum, *Φλια* porta antepagmentum, *σία* calculus. Ante *η*. *πίνης* & *πίειρ*. Ante *ο*, *υ*, *ω*. *ιός* venenum, *κρίος* aries, *δῖος* *δία* divinus. Propria *δρι*Ⓢ, *κρι*Ⓢ, *ἰύγξ* mortacilla. Comparativa aliquando, ut & alia in *ίων* per *ιον*Ⓢ declinata: *ἀμφίων*, *ἐχίων* Propr. *ἑραχίων* brachium, *κίων* columna, *πίων* pingvis, *πρίων* serra &c. Verba in *ίω* Dissyllaba fere communia sunt, exceptis *πρίω* serra seco, *Φθίω* corrumpo, *χρίω* ungo, quæ sunt Longa. Referunt huc ad Jota commune *ἑυδι*Ⓢ serenus, *ἥιον* esca, *ἱεῖ* mittebat, *ιεῖς* mittens, *ἱομεν* eamus, *λίαν* valde, *ἶον* viola, breve est.

Jota ante Consonantes productum in Penultima.

Quæ non sunt adducta, brevia sunt.

Jota ante *β*. *θλίβω* frango, *τείβω* tero, *σίβη* ros, *ἱβυς* avis genus, *ἱβυκ*Ⓢ. Poeta Lyricus, καίκος Nomen fluvii, ἀκριβής accuratus, ἐρυσίβη rubigo in plantis. Ante *γ*. *πνίγ*Ⓢ suffocatio, *ρίγ*Ⓢ frigus, σιγὴ silentium, γίγας Gigas Commune est. Sic *ἑ* *μάσιγ*Ⓢ à *μάσιξ* ap. Homer. Ante *δ*. *Διδώ* propr. *ἰδῆ* mens

Jota
ante

β.

γ.

δ.

- mons Ida, ἰδας Proprium. Κνίδη urtica, σίδη malus punica, πίδαξ scatebra, χλιδὴ mollis voluptas, deliciae, χελιδὼν hirundo, ἰδῶν sudor. Ante θ. Εγιδὺς ponderosus, ἐγιδῶν lanificus, messor, ἰδὺς redius, κριδὴ bordeum, σιδῶν mons Thracia. Ante κ. ἄκικυς imbecillis, κίκυς vis, νίκη victoria, cum Derivatis, Φοινίκη Phœnice, Φρίκη horror, γρηνῖα Grænicus fluvius. Ante λ. ἀργιλῶν argilla, ἰλὺς limus, κονίλη Nomen herbae, ὀμιλῶν iurba, νεογιλῆς recens natus, πέδιλα vincula pedum, πῖλῶν pileus, σπῖλῶν maculae, σμίλη scalprum, σμῖλῶν seu σμύλαξ iaxus, χιλὸς pabulum, ψιλὸς tenuis, Φίλῶν amicus, ob Liquidum commune est. Ante μ. Ερίμη robur, Εριμὼ Nomen Proserpinae, δριμὺς acris, ἰφθιμῶν fortis, κάμπος Nomen Urbis, κλίμαξ scala, μῖμῶν imitator, μήνιμα ira, σιμὸς simus, τιμὴ honor, λιμὸς fames, Φιμὸς fiscella, cum Derivatis. ἰμάς corrigia, anceps est. Ante ν. ἄκισίνης fluvius, αἶγνα Aegina Insula, ἀπαρίνη Nomen herbae, ἐρινὰς caprificus. Θρίναξ seu τρίναξ Instrumentum, tridenti simile, Θρίδαξ lactuca, cum Derivatis. Θαμινὸς frequens, anceps est. καμάρωα lacus, ἰνώ Propri. κλίνη lectus, μίνω Propri. ῥινὸς pellis, Φινεὺς Propri. σέλινον Selinum, γυρῖνῶν rana species, λῖνῶν canticum rusticorum, πῖνῶν pinus; sed πίνῶν sordes breve est. Ἀδρασίνη Adrastine, ἀξίνη dolabra, ῥητίνη resina, ῥίνη lima. Verba in ἰνω, ut: κρίνω iudico, ᾠδίνω parituro, κλίνω reclino, πίνω bibo, τίνω solvo, ἀντιτίνω rependo; sed σίνῶν nocumentum, κοφίνῶν corbis, ὁπωρινὸς autumnalis, ὁρθρινὸς matutinus, ἔχλαρινὸς frenum, communia sunt. Ante ω. ἑρπεύς Grypens, εὐρίπος Euripus, ἐνίπευς Enipeus.

ἐν τῷ ἢ increpatio, παρθενοπίωνος prociis, κνιπὸς par-
 cus, ῥιπὴ momentum, σκίπω scipio, ἱππὸς pressura, ex
 ἱππῷ noceo. Ante ρ. ἱρπὸς irus, ἱρις arcus celestis, ρ.
 ἱεὸς pro ἱερὸς sanctus, ἱραξ pro ἱεραξ accipiter, Νι-
 ρεὺς Nireus, ὀσις Bacchus, σιρὸς favea, τίρεως
 Propr. Jota ante σ. Ἀγχίαρος & Ἐπισεύς propr. σ.
 τέλεισι Urbis Lyciae, Νίσσι Propr. μῖσι odium,
 ἴσος & ἴσος par, commune est cum Derivatis. Ante
 τ. ἀκόνιτον herba venenosa, ἀτίτῃ impunitus, ἀδή- τ.
 ριτὸς non controversus apud Nonn. ἵτων Nomen
 Oppidi, ἱφίτῃ propr. corripitur à Virgilio 3. Æn.
 κλιτὺς declivitas, λιτὸς tenuis, τίταν Tiran, τρίτων
 Propr. σῖτῃ frumentum, σῖτον cibus. Ante φ. φ.
 σέριφῃ culex, ἱφί fortiter, cum Derivatis, σίφῃ
 turba militum, νίφω ningo & τίφῃ palus, indiffe-
 rentia sunt. Ante χ. ἰχὼρ humor, ψυχὸς ex ψιχ- χ.
 mica, σιχῶ incedo, indifferens est.

Y. in Penultimis.

Regulæ

De Longis Syllabis in Penult.

1. In uos Substantiva & Propria Penulti- T in
 mam producunt. ὁ κίνδυνος periculum, ἀνέυ- penult.
 θυς crimine purus, ὁ βίθυς bithynus, κλυ-
 τὸς locus, ubi lavatur, breve est.
2. In uos Obliqui à Nominativis in uos &
 us longis. Φόρκυς Φόρκυς Deus marinus.
3. Obliqui in υπὸς a Nominativis in υψί,
 γυψί γυπὸς vultur.
4. Verba in ὕνω, ὕρω & ὕω Penultimam pro-
 ducunt: ἀμύνω ulciscor, παύνω mitigo, ἰθύνω di-
 rigo,

ῥίγω, πορϕύρω, *rubefacio*, μορμύρω *obstrepo*, σύρω *trabo*, φύρω *misceo*, ποιπνύω *ministro*, ἐρητύω *cobi-
beo*, μυκρύω *revolvo*, φύω *nascor*, ἐρύω *trabo*.

Nota : Uti plurima alia, sic & multa in ῡω per *Systolem* corripuntur.

5. Futura in υσω à Verbis puris formata. ἰχύ-
σω *valebo*, ἀνύσω *perficiam*, λύσω *salvum*, θύσω
maclabo. Præterita tamen Act. & Pass. corripun-
tur, teste *Gvillonio*.

6. γ ante Sigma producitur. Excipiuntur De-
rivata à 2. Persona Præteriti Passivi correpta, ut :
λύσις *solutio*, φύσις *natura*, χύσις *fusio*, & id genus
Verbalia alia.

7. Obliqui formati à Nominibus per υψ in εος
& φος, nec non in δος à Nominibus in υς, γρηλον
corripunt : χάλυψ χάλυβος *Chalybs*, κίνυψ κί-
νουφος, *Cinyps fluu. νέηλυς νεήλυδος* : *advena*.

8. In υνη Hyperdissyllaba υ corripunt, quod
Dissyllaba productum habent, præter γυνή *mu-
lier*, ut : δίκαιοςύνη *dolor*.

9. Denominativa in υν, nec non Obliqui in
υος, υ corripunt, quod faciunt etiam omnia fere
Nomina ante ρ, υ habentia, ut : πίσυνος *credulus*,
ἐριννύες *furie*, ἰχθύες *pisces*, μάρτυρ *testis*, μάρτυ-
ρες, ἀργύρεος, *argenteus*, οἰζυρὸς *calamitosus*. Hæc
per *Diastolen* tamen sæpe producuntur.

10. In υτης Fœnim. corripit υ. βραχύτης *bre-
vitas*.

11. Polysyllaba in υω, υ breve, Dissyllaba lon-
gum habent, ut : δεικνύω *ostendo*.

12. Ante κ. Nominum in υξ, υκ, υ longum habent, ut: κύρυξ *præco*, κύρυκος.

Breve faciunt ἀμυξ *laniatio*, ἔρυξ *urbs Sicil.* νάρυξ *oppidum Locror.* κάρυξ *caulus &c.* In Pronominibus ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμέτερες, u producitur.

De τ producto.

Ante Vocales in Penultimis.

Θυὰς *Baccha*, ἐνυὼ *Bellona*, γύης *pars aratri, dentale*, πῦρ *pus*, μυὼν *pars corporis musculosa*, μύωψ *luscus*, ἀνέψ *est*.

De τ.

Producto in Penult. ante Consonantes.

τ ante β. ὑβὸς *pro κυφὸς curvus*. Ante γ. ἀμα- τ. ante
ρυγὴ *splendor*, γύγης *Gyges*, corripitur ab Anacreonte β. γ.
te, ἰϋγὴ *sibilus*, γαιστρυγῶν *Nomen populi*, Λέστρυ-
γones, ὀλολυγὴ *ululatus*, πυγὴ *clunes*, τρυγῶν *tur-*
tur, Φρύγω *torreo*. Ante δ. & θ. ἄβυδ δ. θ.
βοτρυδὸν *instar racemi*. κῦδ *gloria*, cum Deriva-
tis: ἐρικυδὴς *illustris*, λυδὸς *Lydius*, ex *Lydia*, τυδεὺς
Tydeus, πύθω *putrefacio*, πυθὼν *putredo*, ζῦθ κ.
Ζυθ *fabula*. Ancipita sunt βυθὸς *pro-*
fundum, πύθομαι *audio*, ἡδωρ *aqua*. Ante κ. βρυ-
κὸς *præco*, βρύκω *strideo*, σῦκον *ficus*, συκὴ *ficus ar-*
bor, Φυκίς *Nomen piscis*, ἀ Φῦκ *fucus*, μεμυκὼς
clausus, πέφυκα *natura aptus sum*, ἐρύκω *inhibeo*.
Ante λ. ἄσυλον *asylum*, κένδυλα *Instrumentum* λ.
nauticum, Φυλὴ *tribus*, cum Derivatis. ὕλη *mate-*
ria, τύλη *sen* τύλα *callus*, χυλὸς *succus*, σφονδύλη
blatta, ξύλον *lignum*, commune est. Ante μ. ἀμύ- μ.
μων *inculpatus*, ἄζυμα *conditura*, εἴλυμα *vestis*,
Θῆμα *sacrificium*, λύμη *lues*, λῦμα *purgamentum*;

- & Dissyllaba in υμ & cum Compositis, χυμὸς suc-
 cus, θυμὸς animus, κρυμὸς frigus, ρυμὸς temo cur-
 rus. Et Pronomina ὑμεῖς vos, ὑμέτερος vester. Sic
 & μῦμαρ dedecus, μύμη obsonii genus, ἑγκύμων
 gravis, ἀνώνυμ & νώνυμ communia sunt.
 v. Ante v. Vid. Reg. hic 1.2. δίκη Nomen Diana. μύ-
 νη pretextus, producitur apud Homer. ἄμυνα ultio.
 τύνη pro σὺ, γελύνη labium. Reliqua aliunde ex
 π. Regulis dijudicanda. Ante π. γρυπὸς, qui nasō est
 adunco, λύπη tristitia, πανύπτης velox, latis passi-
 bus incedens. Ante ρ. ἄγυρα ancora, vel Ancyra No-
 men Urbis. ἄλιμυρης in mare cum sonitu se effun-
 dens, γέφυρα pons, γυρὸς curvus, κινύρη genus in-
 strumentum, κῦρ & autoritas, cum Derivatis, κόρυρα
 corcyra, λάφυρα spolia. λέπυρον testa, νίσυρ & No-
 men Insulae, ὀλυρα species quaedam leguminis. ὀνόγυ-
 ρος herbae cuiusdam Nomen. πάπυρος papyrus, πί-
 λυρον furfur, πλημυρίς aestus maris, πυρὸς triticū,
 σκυρὸς scyrus, σύριγξ fistula, σφύρα malleus ex li-
 gno factus, τυρὸς caseus. Et sic Nomina in υρος Oxy-
 тона, prater ἄλυμυρὸς salsus, correptum. Vide Regul.
 4. Ante σ vide Regulam 5. & 6. Ante τ. ἀρδάκρυτος
 σ. infletus, ἀλίτρυτος in mari vexatus, αὔτη clamor,
 τ. βηρυτός Propr. Insula, βελύτος tempus vespertinum,
 γωρυτός pharetra, κωκυτός cocytus, λύτωρ solutor,
 ληνύτης Poet. μηνύτωρ indicator, ρύτωρ liberator,
 ρυτός tractus, πρεσβύτης senex, ρυτίς ruga, commu-
 ne est. Ante φ. κυφὸς curvus, κύφω gibbus, κέλυφος
 φ. cortex, σύφω astringo, τύφω fumum excito, τῦφος
 χ. superbia. Ante χ. ψ. βρυχή rāgitus, ψυχή anima,
 ψύχω refrigero, τεύχω attero, βρύχω frendeo. μυ-
 χὸς recessus, anceps est, frequentius tamen corripitur.
 τ an-

τ.
Ante Vocales
in
Antepenult. Syllaba
productum.

υ in
Ante-
penult.

ΕὐυάλιⓈ Nomen Martis, κυανοχάτης cærule-
am comam habens, ἀσυήτης Proprium Trojani a-
pud Homer. βοτρυοφόρⓈ racemifer, μυελός me-
dulla, μυοδόχⓈ mures recipiens, πυετία coagu-
lum, πλατυάζω ore diducto loquor. Communia
sunt πύελⓈ labrum balneatorium, ὑετός pluvia,
ῥύομαι libero.

τ.
Ante Consonantes
in
Antepenult.

Nota: Quæ non adducta sunt, habeantur
pro brevibus.

τ ante γ. γυγάⓈ Gygeus, θυγάτης filia, quod
tamen frequent. corripitur, μυγαλέη mus araneus,
πυγίζω pædico, τρυγάω vindemio. υ ante δ. κυ-
δάνω gloriosum reddo, ἀκῦδⓈ gloria. Hinc
κυδάω cum aliis Derivatis producitur. μυδαλέⓈ
humidus, ἄβυδⓈ Urbs Hellepontii. Θυκυδίδης
Thucydides. Ante θ. ἐρυθρίαω erubesco. (ἐρυ-
θράνω rubefacio corripit υ) πυθαγόρας, πυθεδών
putredo, πύθιⓈ Nomen Apollinis, ψιμμύθιον fucus.
Ante κ. ἐρυκακέω inhibeo, μυκάομαι mugio, Φυ-
κίοεις ὁ Φυκώδης algâ abundans, ἀφῦκⓈ alga.
Ante λ. θυλακίς genus quoddam papaveris, θύλα-

τ.
ante
γ.

δ.

θ.

κ.

λ.

κος *saccus*, κογχύλιον *conchilium*, σκυλάω, συλάω,
 συλεύω *spolio*, ἄσκῦλον ἔσσυλον, *spolium*, σφονδύ-
 λιον *vertebra*, σφόνδυλῶ tamen ἔσφονδύλιῶ
 corripiunt υ, apud Nicand. παμφυλία *Pamphylia*,
 ὕλακόω *lairo*, ὕλακίδης *Hylacides*, Φυλείδης *Propr.*
 μ. Φύλοπις *pugna, praelium*. Ante μ. ἀμυμώνη *No-*
men Proprium Filiae Danae. Derivata à θυμός *hu-*
jus primam, quæ longa est, imitantur. κυμᾶνῶ
Cumanus, κυμᾶνω *fluctuo*, κρυμώδης *frigidus*, λυ-
 ν. μαίνω *purgo*. Ante ν. βιθυνία *Bitynia*, γρύ-
 ναιῶ *Grynæus, Nomen Apollinis*. Ante π. λυ-
 π. πέομαι *lugeo*, ἄλύπη. τρυπάω *terebro*, τρύπανον,
 ρ. τρυπάνη *terebrum*, τρύπημα *foramen*. Ante ρ.
 γυρόω *curvo*, γυρῖνῶ *rana species*, κύριῶ, ἄκῦ-
 ρῶ, μύρια *decem millia*, μυρία *infinita*, μύρανα
muræna, πλημμυρέω *estui inundo*, ὀδύρομαι *lamente-*
tor, κυρήνη *Cyrene, urbs ἔσ nomen scorti, quæ ab*
eventu turpi dicta fuit δωδεκαμήχανῶ. μύρομαι
lugeo, πύραμῶ *Propr. viri non fluvii, πυραμῖς*
pyramis, ἔσ à πυρός deductum placentam signifi-
cat, πύρινῶ *triticeus*, πυρίτης *pyrites*, πυρεύω *in-*
flammo, ἔσ alia, quæ à πῦρ deducta sunt, πυράχμῖς
pyrachmes, σφύρανα *Nomen piscis, τυρόεις ca-*
seosus, (τυρόεντα apud Theocrit. Idyll. i. corripi-
tur) τυρόω coagulo, Φυράω *commisceo*. Commu-
 nia sunt πυραυγῆς *splendens instar ignis*, κυρέω
adipiscor, πυρίνη dicitur ἔσ πυρῆν ἦνῶ, *obliva-*
rum officulum, συρίζω *fistula cano*, πυράω *mace-*
 σ. ro. Ante σ. Φυσάω *sufflo* à Φῦσα *fallis*, Φυ-
 σίγναθῶ *buccas inflans*, θύσανῶ *fimbria*, ἡλύ-
 σιῶ *inanis*, λυσίζωνῶ *correpta cum reliquis ex*
 λύω. Ante τ. Ἀτρυτώνη *Minerva Epitheton*. αὔ-
 τέω

τέω clamo, Φυτάλμι Θ sator, Jovis Epitheton, Φυ-
 τάλια locus arboribus confitus. Ante Φ . εἰλυΦά- Φ.
 ζω torqueo, at εἰλυΦάω breve est. τύΦομαι Θ τυ-
 Φῶμαι fumigo, superbio, à τῦΦ Θ superbia, τρυ-
 Φάω luxuriose vivo, anceps est. Ante χ. βρυχανάω χ.
 ejulo, γρυχάομαι rugio.

Figuras Versuum numerat Joh. Clajus qua-
 tuordecim, quæ apud ipsum & alios Gram-
 maticos videri poterunt.

Prosthesis πρόσθεσις apponit Literam, ut: σμι-
 κρός pro μικρός parvus. quandoque Θ Syllabam, Θ
 dicitur in specie ἀναδιπλασιασμός, ut: ἀταρτηρός
 pro ἀετηρός conviciatorius. apud. Homer.

Aphæresis superiori contraria est, ut: Φῆν pro ἔ-
 Φην dixi, βλήθαι pro βεβλήθαι jactum esse.

Epenthesis interponit in Medio vel Literam vel
 Syllabam, ut: ἐτήτυμ Θ pro ἔτυμ Θ , (Syllaba τη
 Poet. interposita) verus. ὅττι pro ὅτι quia. πόλις
 pro πόλις civitas, ἐπέκρᾶνε pro ἐπέκρᾶνε perfe-
 cit, Iliad. β. & γ. Sic supra μυχανάαται machina-
 tur. conf. Antesignan. p. 337. Imprimis vero pro ex-
 tensione Syllabæ additur i ad ε, ut: τελείω pro τελέω
 perficia: ad ο, ut: ποία pro πόα pabulum, ad α, ut:
 γερασός pro γερασός senex, ο ad υ, ut: εἰλήλυσθα pro
 Attico ἐλήλυθα pro ἤλευθα veni. υ ad α, ut: αὐτὰρ
 pro αὐτὰρ, sed ad ε. ut: χεύω pro χέω fundo, ad ο,
 ut: ἔνομα pro ὄνομα nomen.

Syncope tollit vel Syllabam, vel Literam è me-
 dio Dictionis, ut: κάμμορ Θ pro κακόμορ Θ in-
 felix.

Paragoge adjicit Syllabas in fine Φι, σι, θα, vel ι,

ut: μέσαισι pro μέσαις, vel ο, ut: μίνω pro μίνω.
 Huc v ἐφελκυστικόν, de quo supra p. 37.

Apocope demit in fine vel vocalem, ut: ἄρ pro ἄρα. Vel Syllabam integram, ut: κῆϊ pro κῆϊνον, farina crassior, τυπλέμεν pro τυπλέμεναι verberare, ποσειδῶ pro ποσειδῶνα Neptunum, νίφα pro νιφάδα nivem.

Metathesis, Literæ transpositio, ut κῆαδία pro καρδία cor. ἔμμορε pro μέμορε dimisit.

Ἀντίστιχον, literæ pro litera positio, ut: πρῶτ for pro πρῶτ primus.

Diaστοle brevem producit. \ Ulsus harum Figura-Systole longum corripit. } rum amplissimus est.

Diæresis, ubi longa in duas, aut Diphth. in suas Vocales deducuntur, ut: πᾶις pro πᾶις puer.

Synecphonefis, quæ ἐ συνίησις, σύζευξις ἐ κῆάσις dicitur, ubi in Scansione una Vocalium absorbetur. Sed quæ sit differentia inter σύζευξιν ἐ κῆάσιν Clajus dicit, ἐ alibi exponetur.

Trimefis Dictionis aliis interjectis divisio, quæ plerumque fit in Compositis, ut Iliad. ξ. κατὰ γαῖα κάλυψ pro κατὰ κάλυψε terra operuit.

Synalœphe, quæ cum Apostropho coincidit, συναλοιφή. Sic Clajus ille Herzbergensis.

De his ἐ aliis Figuris, alibi dicetur cum DEO. Hic Clajum secuti sumus, ut saltem præiustum juniores rei haberent.

APPENDIX II.

De

Particulis Poeticis Expletivis.

Quum magna sit in Particulis apud Poetas elegantia, quas expletivas appellant, heic exempla paucissima, quæ tuto sequi quilibet poterit, (ex Helvici, de ratione conficiendi Græca carmina pag. 28. sqq.) apponenda duxi.

*Affirmandi Particulæ Expletivæ:**Cum Conjunctione καί.*

καὶ ῥα, καί νυ & quidem.

καὶ τὸ τε δὴ ῥα & tum quidem.

καὶ νυ κε δὴ ῥα & sane.

καὶ νυ κε δὴ & sane jam.

καὶ γὰρ δὴ etenim sane.

Cum Adverbio ἤ.

ἤμαν sane quidem.

ἤτοι, ἤθην, ἤ ῥα νυ sane.

ἤ πρ certe quidem.

ἤ γὰρ κε, ζ

ἤ τοι μὲν γὰρ ζ certe enim.

ἐνθ' ἄρα, ibi sane, tum sane.

ἤ μᾶλα δὴ, certè omninò, enim verò.

Cum Adverbio Δὴ.

δὴ τοι, δὴ ῥα, καὶ δὴ (ab initio sententiæ) profecto.

δὴ γὰρ τότε tunc sane.

Cum Conjunctione μὲν.

μὲν ἄρ, μὲν ῥα, μὲν γὰρ κε, vel μὲν γὰρ κεν, μὲν γὰρ δὴ.

Cum Conjunctione γάρ.

γάρ νυ, γάρ ῥα, γάρ τοι, etenim.

μάλα γάρ νυ, omnino enim.

καὶ γάρ θην etenim.

Duæ expletivæ.

νύτι, νύτοι.

Negandi Particulæ Electivæ.

Cū Adverbio & frequentissime copulantur hæ:

ἔτι, ἔτοι, ἔθην, ἔ νύτι, non certe.

ἔ μὰν & interdum ἔ μὴν non sane.

ἔκ ἄρα, idem.

ἔτ' ἄρ, ἔδέτι, neque.

μήτ' ἄρ, μηδέτι, id.

ἔκ ἂν δή τις nemo certe.

Potentialis Modus per Particulas κε & ἂν elegantissime exprimitur, constructas cum Optativo.

Combinatur particula κε, hoc modo:

ἦ κε, ἦ γάρ κε vel ἦ γάρ κεν.

καί κε sequente altera expletiva γε, & καί κεν.

ut: καί κε ταῦτά γε τέλεσάμεν & quidem ista perfecimus.

ἐνθα κε, tum sane.

Apponitur etiam Articulo Postpositivo, ut: ὅσ κε, ἦ κε, τό κε. Sic ap. Homer. τό κε ν πολὺ κερδίων εἶη pro ὃ ἂν εἶη, quod esset longe melius. Item Particulis εἰ & ἦ, ut εἰ κε si, ἦ κε aut.

Et aliis, ut: ὅπ ποῖόν κ' εἶπηθα ἔπειτα, τοῖόν κ' ἐπακρόσας.

Quale verbum dixeris, tale rursus audies, Iliad. Y. vers. 250.

Interrogandi affirmative, Anne?

ἦ ῥάνυ; Anne?

ἦ ῥά

ἢ ῥά τις: An aliquis? numquis?

ἢ νύτι; Num forte? ἢ νύτοι an tibi!

τίπτε; Quid? Cur?

Interrogandi negative. Annon?

ἢ ὅ
ἀρ' ὅν
ὅ νύ;
} Annon.

ὅκ' ἀν δή τις; Annon aliquis?

ὅ γάρ, Non igitur.

Dubitandi.

ἢ An hoc, ἤέκε, an vero illud?

ἤκε vel ἤκεν an hoc? ἤκε vel ἤκεν, an illud?

Transitionis formulæ.

ἦτοι ὅγ' ὡς εἰπών, sic sane ipse fatus.

εἰδέκε, quod si verò.

Ἀλλ' ὅτε δὴ, ἀλλ' ὅτε δὴ ῥα, αὐτὰρ ὅτ' sed postquam, ἐνθ' ἄρα, tunc &c.

ἦν γάρ, δὴ, quod si enim.

εἰ μὲν δὴ, quod si igitur.

Adversativæ Conjunctiones cum suis expletivis.

Ἀλλ' ἦτοι, sed sane.

αὐτὰρ ὅγ', sed ipse quidem.

ἀλλ' ὅγε, vel ἀλλ' ὅγ' id.

δέκε, vel δέκ', δέτε vel δέτ'.

δ' ἄρα vel δ' ἄρ' θ' ὡς ὅν, postquam igitur.

δ' αὖ: sed rursus.

ἀλλάτοι, sed enim.

In genere notandum, Conjunctionem δὲ in continuanda narratione frequentissimam esse

non Sensu Adversativo, sed potius Copulativo: Item particulam τε prorsus sine significatione otiose poni sæpissime vel solam vel cum δε: ut Iliad. κ. v. 224.

Σύν τε δὺ ἐργομένῳ, καὶ τε πρὸ ὃ τῷ ἐνόησαν,
ὅππως κέρδιον ἔη. μὲν δὲ εἶπερ τενοήση,
ἀλλὰ τε οἱ βράσων τε νόον, λεπτήν δέ τε μῆτις.

Euntibus namque simul duobus, alter ante
alterum intelligit

Quid utile sit; solus verò etsi intelligat,
Tamen ei tardior animus est debiliusque
consilium.

Habes in his tribus Versiculis Expletivam
τε sexies. Plura suppeditabit frequens Poetarum lectio.

Exemplum aliud.

πᾶσιν ἄρα βροτέοις ζῆν μόρσιμον ἐν μελεδῶσι.

Vel: ἦτοιγ' ἀμφ' ὀδύνης ζῶειν μόρον ἐστὶ βροτοῖ-
σιν ἔσ.

Vel: ἦ ῥα βροτοῖς ἀνδρεῶν ὃν ἀρχῆς καρπὸν ἔρ-
σιν,

εἴμαρ' ἀχθυμένοισιν ἐπὶ χθονὶ πάλυβοτείρῃ
ζῶειν, ὅδε τι ἔσθ' ὑπαλύξαι κῆρα μέλαιναν.
ἔσ.

APPENDIX III.

De

Numeris seu Notis Arithmeticis.

Antequam λοίσθιον, quod ajunt, χεῖρα (*prestam manum*) imponeremus, placuit in gratiam nonnullorum ἀριθμοφίλων, Notas quasdam Numeri Alphabetici Græcis usitatas assignare.

Triplici autem modo Græci suas exprimunt Notas Alphabeticas. Primo secundum ordinem literarum; ita ut ab α usque ad ω numerentur 24. Quomodo tot libris Iliada & Odysseam suam concinnavit Homerus. Deinde totum Alphabetum in tres dispescitur classes. Prima incipit ab α seu unitate, & definit in ι, numero denario. Pro senario itidem peculiaris interponitur Nota ς. τὸ ἐπίσημον vocata. Secunda est Compositi seu Denarii numeri ab ι usque ad ς, i. e. centum. Ubi simul pro nonagenario hæc inseritur nota ς' vel ut alii pingunt, γ, quæ κόππα vocatur. Vid. Voss. lib. I. de arte Gramm. p. 3. Tertia centurias complectitur à ς, seu centum ad finem usque Alphabeti, & pro 900. hoc assumit signum θ, quod σὰν πῖ dicitur. Voss. loc. cit. pag. 106. Quæ autem excedunt, ut mille, bis, ter vel quater mille &c. per α, β, γ, subscripta virgulâ notantur. Tertia numerandi ratio majusculis quibusdam literis, quarum sex Ι, Π, Δ, Η, Χ, Μ, absolvitur. Inter has Ι unitatem, Π πέντε, Δ δέκα, Η ἑκατὸν, Χ χίλια, Μ μύρια denotant. Ob-

ser-

serva quoque Liter. π. quæ indicat πέντε, quinque posteriores quatuor ΔΗΧΜ solere includere & multiplicandi Numeri per quinque indicium esse. E. g.

Δ	quasi πεντάκις δέκα	50
Η	quasi πεντάκις ἑκατὸν	500
Χ	quasi πεντάκις χίλιοι	5000
Μ	quasi πεντάκις μύριοι	50000

Vide Priscian. vel quisquis est auctor libri de Ponder. & Mensur. item Vossium de Scient. Mathemat. p. 33. seq. Gyrard. Dialogism. III. apud Gruter. Tom. II. Lamp. p. 381. seqq. Append. ad Scapulae Lexicon. p. 170. seqq. &c.

Numeralia à quinque inclusive usque ad Centum sunt indeclinabilia.

εἷς, μία, ἓν	α	1	Γ	I.
δύω	β	2	Η	II.
τρῆς, τρία	γ	3	ΙΙΙ	III.
τέσσαρες, α	δ	4	ΙΙΙΙ	IV.
πέντε	ε	5	Π	V.
ἕξ	ς	6	ΠΙ	VI.
ἐπτά	ζ	7	ΠΙΙ	VII.
ὀκτώ	η	8	ΠΙΙΙ	VIII.
ἐννέα	θ	9	ΠΙΙΙΙ	IX.
δέκα	ι	10	Δ	X.
ἐνδεκά	ια	11	ΔΙ	XI.
δώδεκα	ιβ	12	ΔΙΙ	XII.
τριακάδεκα	ιγ	13	ΔΙΙΙ	XIII.
τεσσαρακάδεκα	ιδ	14	ΔΙΙΙΙ	XIV.
πεντεκάδεκα	ιε	15	ΔΠ	XV.
ἑκακάδεκα	ις	16	ΔΠΙ	XVI.

ἐπτακάδεκα	ιζ	17	ΔΠΠ	XVII.
ὀκτωκάδεκα	ιη	18	ΔΠΠΠ	XIIX.
ἐννεακάδεκα	ιθ	19	ΔΠΠΠΠ	XIX.
εἴκοσι	κ	20	ΔΔ	XX.
εἴκοσι ἕν	κα	21	ΔΔΙ	XXI.
δύο	αβ	22	ΔΔΠ	XXII.
τρία	κγ	23	ΔΔΠΠ	XXIII.
τέσσαρα	κδ	24	ΔΔΠΠΠ	XXIV.
πέντε	κε	25	ΔΔΠΠΠΠ	XXV.
ἕξ	κς	26	ΔΔΠΠΠΠΠ	XXVI.
ἐπτά	κζ	27	ΔΔΠΠΠΠΠΠ	XXVII.
ὀκτώ	κη	28	ΔΔΠΠΠΠΠΠΠ	XXVIII.
ἐννέα	κθ	29	ΔΔΠΠΠΠΠΠΠΠ	XXIX.
τριάκοντα	λ	30	ΔΔΔ	XXX.
τεσσαράκοντα	μ	40	ΔΔΔΔ	XL.
πεντήκοντα	ν	50	[Δ]	L.
ἑξήκοντα	ξ	60	[Δ]Δ	LX.
ἑβδομήκοντα	ο	70	[Δ]ΔΔ	LXX.
ὀγδοήκοντα	π	80	[Δ]ΔΔΔ	LXXX.
ἐννεήκοντα	ς, ρι	90	[Δ]ΔΔΔΔ	XC.
ἑκατὸν	ρ	100	Η	C.
διακόσια	σ	200	ΗΗ	CC.
τριακόσια	τ	300	ΗΗΗ	CCC.
τεσσαράκόσια	υ	400	ΗΗΗΗ	CCCC.
πεντακόσια	φ	500	[Η]	D. ιδ.
ἐννακόσια	θ	900	[Η]ΗΗΗΗ	DCCCC.
χίλιοι, α, α	α vel α	1000	X vel ΟΟ	M. ciζ.
δισχίλια	β	2000	XX	II.
τρισχίλια	γ	3000	XXX	III.
τετρακισχίλια	δ	4000	XXXX	IV.

πεντακίλια	ε	5000	X	V. lxx.
έξακίλια	ς	6000	X X	VI.
επτακίλια	ζ	7000	X XX	VII.
οκτακίλια	η	8000	X XXX	VIII.
έννακίλια	θ	9000	X XXXX	IX.
μύριοι, α, α.	ι	10000	M	Xcclxx.

Numeral. Ordinar.

Πρῶτ	Primus.
δεύτερ	Secundus.
τρίτ	Tertius.
τέταρτ	Quartus.
πέμπτ	Quintus.
ἐκτ	Sextus.
ἐβδομ	Septimus.
ὀγδο	Octavus.
ἐννατ	Nonus.
δέκατ	Decimus.
ένδέκατ	Undecimus.
δωδέκατ	Duodecimus.
τρισκαδέκατ	Decimus tertius.
τεσσαρεσκαδέκατ	Decimus quartus.
πεντεκαδέκατ	Decimus quintus.
έκκαδέκατ	Decimus sextus.
επτακαδέκατ	Decimus septimus.
οκτωκαδέκατ	Decimus octavus.
έννεακαδέκατ	Decimus nonus.
είκοσος	Vigesimal.
είκοσος πρῶτ	Vigesimal primus.

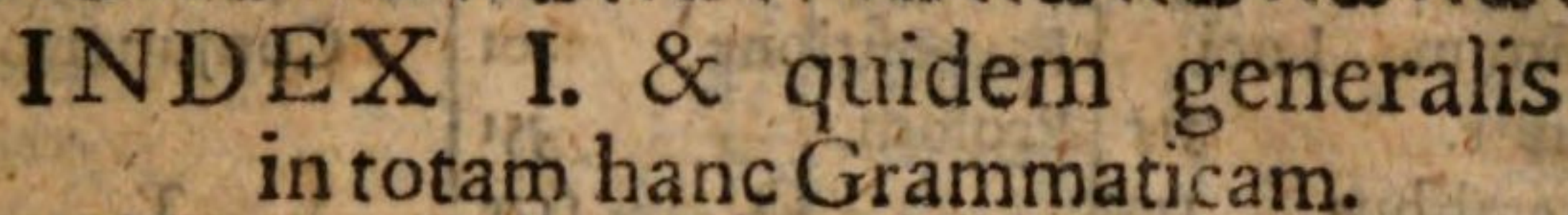
εἰκοσὸς δεύτερος	Vigesimal secundus.
τριακοσὸς	Trigesimal.
τεσσαρακοσὸς	Quadragesimal.
πεντηκοσὸς	Quinquagesimal.
ἑξήκοσος	Sexagesimal.
ἑβδομηκοσὸς	Septuagesimal.
ὀγδοηκοσὸς	Octogesimal.
ἐννεηκοσὸς	Nonagesimal.
ἑκατοσὸς	Centesimal.
διακοσιοσὸς	Ducentesimal.
τριακοσιοσὸς	Trecentesimal.
ἐννεακοσιοσὸς	Nongentesimal.
χιλιοσὸς	Millesimal.
δισχιλιοσὸς	Bismillesimal.
μυριοσὸς	Decies millesimal.

Distribut.

ἄραξ	semel.
δὶς	bis.
τρεῖς	ter.
τετράκις	quater.
πεντάκις	quinquies.
ἑξάκις	sexies.
ἑπτάκις	septies.
ὀκτάκις	octies.
ἐννάκις	novies.
δεκάκις	decies.
ἑκαδεκάκις	undecies.
δωδεκάκις	duodecies.

τρισκαδεκάκις	tredecies.
τεσσαρεσκαδεκάκις	quaterdecies.
πεντεκαδεκάκις	quindecies.
έκκαδεκάκις	sedecies.
έπτακαδεκάκις	decies septies.
ὀκτωκαδεκάκις	decies octies.
έννεακαδεκάκις	decies novies.
είκοσάκις	vicies.
τριακοντάκις	trices.
τεσσαρακοντάκις	quadragies.
πεντηκοντάκις	quinguagies.
έκατοντάκις	centies.
διακοσιάκις	ducenties.
χιλιάκις	millies.
δισχιλιάκις	bis millies
μυριάκις, μυριοσ'	decies millies.
δυσμυριάκις	vicies millies. &c.

De	A.	De		De	
A	Bbreuiationibus		gulari		Pronomium
	63		irregulari	135	148
Accentibus	66	Contractione		137	Verborum
Accentuum sede	73	Consonantibus		26	176
Accentu Nomina-		Conjugatione		38	Formatione tempo-
tivi	74	Verbor. in μ	168		rum in Activo
Compositorum	85	D.	227		167
in casibus nomi-		Dativo Plurali			Passivo
num	87	Dialectis	120		199
in tractatione	91	articulorum	44		Medio
motione	92	Nom. I. Decl.	89		217
Pronominum	93	II.	103		Verbor. in μ
Verborum	93	III. 117. seqq.	108		228
Adverbiorum	94	Pronominum	148	G.	
Propositionum	94	Declinationibus	98	Genitivo singulari	
Adverbio	300	Denominativis	128	Tertiæ	117
Activo	174	Deductione Activi		Gentilibus	126
Accusativo Sing.			167	Genere Nom.	102
Tertiæ	119	Passivi	199	106.	108
Amplificativis No-		Medii	219	Pronominum	147
min.	128	Verbor. in μ	227	verborum	152
Anomalis Nomi-		Defectivi numero		H.	
num	142		146	Heteroclitis	143
verborum	281	Derivatis	125	L.	
Apostropho	35	Diminutivis	127	Literis	1
Articulo	95	Divisione nominis		Liter. charact. verb.	
Augmento	155		125	simpl.	162
Compositor.	158	Diphthongorum		Futuri	163
Atticorum	160	mutatione	22	Perfecti	167
Ionum & Poeta-		E.		Verbor. in μ	230
rum	161	Etymologia	125	M.	
C.		F.		Medio	217
Comparatione re-		Figura Nomin.	99	Motione	131
				Modis	152
				Mutatione litera-	
				rum	4
				resp. connexion.	40
				formationis	40
				Dialectorum	44
				C c	N.

INDEX II.

De N.		Proparoxytonis	84	Modorum	316
N ἐφελκυστικῶ	37	Possessivis	126	Adverbiorum	319
Nomine	98	Pronomine	147	Præpositionum	322
Nominum Loci		Præpositione	301	Conjunctionum	
constr.	315	Prosodia	351		350
Numeralibus	139	Q.	(125	T.	
Numeris & Personis		Qualitate Nomin.		Temporis	152
	395.f.	Pronominum	147	Terminatione verb.	
O.		Verborum	152	simpl.	168
Orthographia	61	S.		in μι	231
Orthophonia	62	Specie Nomin.	125	V.	
Oxytonis	75	Pronominum	147	Verbalibus	128
P.		Spiritibus	64	verbo in genere	152
Paroxytonis	80	Syllabis	60	in μι	227
Passivo	197	Syntaxi Nomin.	305	vocalibus	2
Patronymicis	125	cum Genitivo	308	vocativo sing. tertiæ	
Perispomenis	79	Dativo	312		119
Properispomen.	83	Accusativo	314	voce constituta	64

INDEX II. Vocuin Græcarum.

Tò A.

Cujus usum multiplicem & Compositionem

vid. pag. 4. 5. 6. 7. 8. 9. seqq.

Αάατ	371	ἀγανόφρων	372
ἀαγής	375	ἀγάνωρ	375
ἀατ	376	ἀγαπητός	76
ἀβαλε	372	ἀγλείον	11
ἀβαρής	131. 302	ἀγγελία	80
ἀβατ	302	ἀγγελ	62. 80.f.
ἀββαλε	20		105
ἀβέβαι	302	ἀγείρω	279
ἀβραάμ	79	ἀγενής	131
ἀβυδ	385. 387	ἀγες	57
αγαθός	77. 133. 137	ἀγήμεα	15
ἀγαθουργός	86	ἀγήνοχα	19
ἀγακληής	35	ἀγιασμός	76
ἀγαμαι	281	ἀγινέω	378
ἀγαν	362	ἀγι	85. 89. 357
		ἀγκα	

INDEX II.

ἀγκαλέω	159	αἷμα	III
ἀγκυρα	20.361.386	αἰθάνατ	356.359
ἀγλαός	374	αἰθέατ	376
ἀγνοέω	47	αἰθηνά	102
ἀγνοία	81	αἰθηνάζε	300
ἀγνυμι	280.f.	αἰθηνάτ	127
ἀγρονά	102.363	αἰθηνή	14
Ἀγχιότης	103.383	αἰθηνή	364
ἀγώ	7.14.78.161.281.370	αἰθηνήσε	300
ἀγωνίζομαι	313	αἰθλον	28
ἀδαρκυς	48.114.132.133	αἰθως	108
ἀδάκρυτ	386	αἶ	22
ἀδάμας	362	αἶα	47
ἀδδην	61	αἰάζω	165
ἀδελφάσιον	127	αἶας	83.119.363
ἀδελφίδε	91	αἰγᾶν	21
ἀδελφός	13.87.302	αἰγίνα	382
ἀδηνῶς	372	αἰγλήεις	83
ἀδῆριτ	383	αἰγυπτίας	354
ἀδιολόγητ	77	αἶδης	144
ἀδικέω	11.14.314	αἶδι	61.358.372
αἶδης, αἶδης	65.359	αἶδως	31.32.74.76.91.115
Ἀδρασίνη	382	αἶες	52. (119.f.123
αἶδύς	14	αἰήτης	103
αἶδω	14.281.375	αἶθε	321
αἶδω	28.155.163.167	αἶθηρ	III
αἶεθλον	28	αἶθρηγενέτης	76.86
αἶε	358	αἶθρή	381
αἶείδω	28.372	αἶκε	10.24
αἶείρω	279	αἶκία	380
αἶέκων	28.65.86	αἶναρέτης	103
αἶελλόπας, αἶελλοπ	21	Αἶναιάδης, αἶνείδης	126
αἶένατ	358.271	Αἶνείας per Casus & Dial.	13
αἶερί	371	24.25.71.103.104	
αἶηδηνῶς	372	αἶνέω	163.164
αἶηδίζομαι	156	αἶνός	49
αἶηδών	79	αἶξ	368.374
αἶηθέαω	156	αἶρέω	161.281
αἶημα	375	αἶρω	5.155.f.178

INDEX II.

αἶς	372	ἀλείφω	161.370
αἰσθάνομαι	281	ἀλέκτωρ	112
αἰσθητός	130	Ἀλεξανδρίν	127
αἰσχυρός	138	ἀλέξω	280.282
αἰψήρως	51	αλευμαι	25
αἶτω	156	ἀμένω	185
αἰών	65.79.110	ἀλήθεια	6.81.89.102.1.
ἀκακήτης	90		128.363
ἀκανθα	363	ἀληθής	29.30.74.76.81.113
ἀκεσίνης	382		121.128.132
ἀκίσως	130		135
ἀκιδάλι	377	ἀλήθω	161
ἀκικυς	382	ἀληθώς	94
ἀκλεής	359	Ἀληκτώ	378
ἀκοή	55	ἀλήμη	47
ἀκολούθω	313	ἀλίεω	377
ἀκόνιτον	383	ἀλιμυρής	368
ἀκοσμη	358	ἀλίσκω	278.282
ἀκυσί	372	ἀλίτρυτ	386
ἀκυστικός	130	ἀλκή	61.144.1.
ἀκχώ	7.55.155.1.161.163.167	ἀλκας	83
	179.204	ἀλκήλων	146
ἀκράαντ	371	ἀλκοῖ	84
ἀκρατής	302	ἀλκο,ο	17.61.104.133
ἀκρατίσας	16	ἀλκομαι	66.282
ἀκρατ	136.376	ἀλκότερ	55
ἀκριβής	381	ἀλκύνω	10
ἀκρίσι	126	ἀμυρός	386
ἀκρίσιωνη	126	ἀλοισάω	16
ἀκρόαμα	375	ἀλοσύνη	372
ἀκροθίνια	378	ἀλς	115.121
ἀκροκνέφα	354	ἀλφι, ἀλφίτον	145
ἀκροῶ	55.369	ἀλύσκω	282
ἀκτις	13.367	ἀλώπηξ	110
ἀκων	28.375	ἀλως,ν	107.110
ἀλαγός, ἀλαίς	54.273.375	ἀμα	18.24
ἀλαλάζω	40.165	ἀμαθής	302
ἀλαλύκτημι	229	αμαθ	59
αλαπάζω	165	ἀμάλη	375
			ἀμα-

INDEX II.

αἰμαλός	65	ἀμφιτρυωνίδης, αἰδής	126
αἰμάρακϑ	373	αμφω	59
αἰμαρτάνω	276.282	ἀν	10.350
αἰμάρτημα	84	ἀνὰ	10.94.150.332
αἰμαρτία	72.102	ἀναβαίνω	336
αἰμαρτωλός	131	ἀναβάθι	14
αἰμαρυγή	385	ἀναβλέπω	332
αἰμάω	372	ἀναγκάϑ	84
αἰμεγέθης	76	ἀναγώγϑ	78
αἰμείβω	277	ἀναέλπτϑ	9
αἰμέλγω	10	ἀναζαίω	332
αἰμέρα	14	ἀναζητέω	ibid.
αἰμμες	148.45	ἀναίνομα	282
αἰμμϑ	61	ἀνακαλέω	159
αἰμνός	61	ἀναλαμβάνω	332
αἰμνήμων	61	ἀναλίσκω	282
αἰμόργη	47	ἀναλύω	10
αἰμορφϑ	136	ἀναλβάβητϑ	53
αἰμός, αἰμϑ	151	αἰάνδρϑ	53
αἰμπεδίον	10	αἰναξ	59.69.110.134
αἰμπελών	78	αἰναπεδίον	10
αἰμπεῖ	45	αἰναπισ	375
αἰμπυξ	61	αἰνασσα	134
αἰαύμων	385	αἰναχωρέω	7
αἰμυμώνη	388	αἰνῶα	53
αἰμυνα	386	αἰνῶάνω	160.281.374
αἰμυναίθω	279	αἰνδράποδον	145
αἰμύνω	383	αἰνδρῖσα	112
αἰμυξ	110.385	αἰνδρογέω	19.108
αἰμφέρω	159	αἰνδροφόνϑ	18
αἰμφί	339. seqq.	αἰνέλιπϑ, αἰνελίπας	21
Ἀμφιαράϑ	374	αἰνέρχομαι	332
αἰμφιελίσσω	158	αἰνευ	320
αἰμφιέννυμι	280.282.158	αἰνεύθυνϑ	383
αἰμφιλαβής	46	αἰνέφελϑ	372
αἰμφιλαφία	ibid.	αἰνήκοϑ	7
αἰμφίπολος	87	αἰνήρ	4.48.70.72.90.111.117.126
αἰμφίς	364	αἰνθήλιϑ	46
αμφισβητέω	313.159	αἰνθήρα	361

INDEX II.

ἀνθρώπειον	126	αἰοιδός	138
ἀνθρώπινον	85.126.380	αἰοικ	53
ἀνθρώπισκος	81.127	αἰοικν	ibid.
ἀνθρώπων	17.67.70.74	αἰονες	371
ἀνίω	380	αἰορ, αἰορ	375
ἀνίωτ	376	αἰορατ	376
ἀνιόω, ἀνιόζω	377	αἰορις	53
ἀνιπ	53	αἰορν	65
ἀνοδ	ibid.	ἀπαλαμν	354.372
ἀνοίγω	160.282	Ἀπαμείω	372
ἀνόμοι	302	ἀπαξ	319.399
ἀνο	35	ἀπαρνή	382
ἀνορθόω	159	ἀπας	302
ἀνταποδοτικός	58	ἀπαυράω	283
ἀντήλι	46	ἀπελῆς	29
ἀντί	94.324	ἀπελπίζειν	326
ἀντιβολέω	159	Ἀπεννίν	372
ἀντίδειπν	324	ἀπεσθίειν	326
ἀντίθε	ibid.	ἀπεχθάνομαι	283
ἀντίκειμαι	ibid.	ἀπηλάγην	180
ἀντικρύ	364	ἀπήμεν	275
ἀντιόων	17	ἀπιδανός	373
ἀντιπελαργεῖν	324	ἀπίκουαι	59
ἀντιστρατηγός	ibid.	ἀπίστημι	45
ἀντιτίνω	382	ἀπλῆς, ἡ, ἄν	101.133
ἀντίχειρ	111	ἀπλό	34.82
ἀντίχριστος	86.234	ἀπνοία	81
ἀντυξ	110	ἀπὸ 324.	& ἀπο 95
ἀνυδρ	302	ἀπ' ἐρανόθεν	326
ἀνύτω, ἀνύω	58.163	ἀπ' ὠραν	36
ἀνώ	7.319	ἀποβλέπειν	326
ἀνώγειν	107	ἀπογέυσασθαι	ibid.
ἀνώγω	283	ἀπογραφῇ	78
ἀνώνυμ	886	ἀπόδειξις	17
ἀξιάκως	77	ἀποδος	302
ἀξίνη	382	ἀπόδ	83.93
ἀξί	380	ἀποδαυμάζω	326
ἀξιώτε	77	ἀποκτίννυμι	232
ἀξυλ	302	ἀπολάυνω	159
		ἀπόλ-	

INDEX II.

ἀπόλων	18.108.373	ἀροτρον	18.55
ἀπολλῶς	107	ἀροτρα	10.102.363
ἀπολλήω	283	ἀρώω	164
ἀπομακρόθεν	326	ἀρπάζω	56.165
ἀπονέεσθαι	356	ἀρπακτικόν	132
ἀπόρροια	81	ἀρπαξ	55.110.132
ἀπόσωματ	326	ἀρπαξῶ	56
ἀπόφανσις	204	ἀρραβών	11
ἀπόχρη	283	ἀρρήν	55.109
ἄρ	10	ἀρρήτ	44
ἄρα, ἄρα & ἄρα	10.375.1.	Ἀρρίωνος	373
ἄραομαι	373	ἄρσεν	132
ἄρατ	396	ἄρεν	109
ἄράχνης	59	ἄρτυμις, ἄρτεμις	10
Ἄραψ	39.115.121	ἄρτηρος	389
ἄργαλέ	51.82	ἄρτιπ, ἄρτίπυς	21
ἄργιλ	382	ἄρτυμα	385
ἄργύρε	34.91.133.384	ἄρύτω, ἄρύω	58
ἄρει	14	ἄρχε	67
ἄρειότατ	137	ἄρχόμεν	8
ἄρεκτ & ἄρρεκτ	55	ἄρχύτα	58
ἄρες	14	ἄσέβομαι	277
ἄρέσκω	51.278.283	ἄσθενίω	81
ἄρετή	79.102	ἄσθμα	44.62
ἄρετή' 51	36	ἄσίνη	379
ἄρέω	278	ἄσις	376
Ἀρήνη	373	Ἀσκληπιδος	8
ἄρην	109.118	ἄσσοφ	86
ἄρης	14.144.376	ἄσπαίρω	9
ἄρητηρ	373	ἄσπασμος	143
ἄρθρον	55	ἄστα	18
ἄριδακρυς	86	ἄσαχύς	302
ἄριδηλ	303.359	ἄσαφίς	9
ἄριον	373	ἄσεροπή	10.102
ἄρις	8.32	ἄσηρ	111
Ἀριστοφάνης	144	ἄσηρ	76
ἄρκος	127	ἄστρον	62.145
ἄρκέω	164	ἄσυ	109
ἄρκυς	365	ἄσυκός	21

INDEX II.

ἀσυνήτης	387	αὐτός, ὁ	8.104.134.138.147
ἀσφαλής	86		150.314.
ἀσυλον	385	αὐτότατ	138
ἀτάλῃω	373	αὐτόφ	104
ἀταξία	129	αὐτόχειρ	132
ἀτάρ	389	αὐτοχέων	19
ἀταρτηρός	389	αὐχίμα	51
ἀτασθαλίησε	23	αὐχὴν	79.109
ἀτερ	320	αὐφέναι, αὐχέναι	59
ἀτερθα	11	ἀφαρεῖ, ἀφασ	24
ἀτερ	10.373	ἀφαιρείσθων	173
ἀτη	376	ἀφαιρέω	36
ἀτηρός	373	ἀφέθην	43.206
ἀτίζω	165	ἀφείκα	183
ἀτιμ	358	ἀφέωκα	22.183
ἀτι	383	ἀφέωμαι	183
ἀτμήν	109	ἀφέωνται	22
Ἀτρεὺς	125	ἀφῆ	43.102
ἀτρήδης	69	ἀφίκωμαι	59
Ἀτρυτώνη	388	ἀφοπλίζω	41.158
ἀτρίκίζω	50	ἀφροδίτη	379
ἀτύζω	165	ἀφρονέω	158
ἀνὴρ	20	ἀφυῆς	302
αὐλαξ	67.73.84.110	Ἀχάτης	376
	357	Ἀχαιῆκος	127
αὐλητής, αὐλητρίς	134	αἰχῆος, αἰχμῆος	23
αὐλίζομαι	155	αἰχθόμαι	280.283
αὐλωδός	22	αἰχρ	320
αὐξάνω	374	αἰχυρον	45
αὐξω, αὐξέω	279.283	αἰψίς	367
αὔρα	360	αἰω	156.374
αὐτάρ	389	αἰωρ	112
αὐτάρκης	76.91.92		Τὸ Β.
αὐτεῖ	25	Βαδίζω	57
αὐτέω	389	Βάζω	165
αὐτῇ	386	Βαθμὸς	62
αὐτίκα	365	Βάθ	6.374
αὐτίς	40	Βαθύρρος	44
αὐτολεξεῖ	94	Βαθός	135
			Βαθύ-

INDEX II.

βαθύφρων	92	βήματα	121
βαίνω	279.283	βήξ	110
βαλακρός	59	βηρυτός	386
βαλανείον	84	βία	84
βάλλω	9.138.284	βιά	346
βανήκες	47	βιάομαι	371
βάπτω	166	βίβημι	228.233
βάραθρον	46	βιβλίον	82.307
βάρ	31.302	βιβλιοπώλης	103.360
βαρύς	131	βίβλ	82
βαρύτατον	68	βιβρώσκω	284
βασίλεια, βασιλεία	81.134.357	βίη	104
	361	βίηφε	104
βασίλευς Cum Cas. & Dial. 11.		βιδυνίος	378.388
81.23.30.61.76. f.123.81.107.113.		βιδυν	383
118.120. f.138. &c.		βικρός	54
βασίλιννα	134	βίλιππ	59
βασίλις	77.134	β. & βίος	75
βασίλισσα	134	βιόω & βιώσκω	284
βατεῖν	54	βισάλτης	379
βάω	370	βίωθι	230
βδάλλω, βδέλλω	10	βλάπτω	157.166
βέβαι	84	βλασάνω	160.284
βέβηκα	34	βλασέω	181
βεβλέαται	9	βλέπω	181
βέβληα	351	βλέφαρα	46
βέβρεγμα	10	βμηθήση	153
βέβροχα	12.183	βόαξ	32
βέβρυξ	368	βοάω cum Modis & Dial. 4.25.	
βεβώς, βεβαώς	34.91	29.66.164.176. & seqq.	
βείνω	277	βοηθεῖν	32
βελτίων, ον	33.392.368.380	βόλιτον, βόλβιτον	47
βέμβηξ	110	βόλ	81
βένθ	6	βόμβυξ	368
βέντις	51	βορέας	125
βέρεθρον	46	βοτρυθόν	385
βερονίκη	59	βοτρυοφόρ	387
βευδ	21	βότευς	33.114.119.120
βῆμα	357	βελιμία	303

INDEX II.

Βηκέφαλ	303	βωθεῖν	32
βηλεύω	160	βῶξ	32
βέλομαι	25.200.280.284	βώσω	32
βηλυτός	386	Τὸ Γ.	
βης cum Cas. 31.32.60.114.119		Γάμμα	6
βέτομον	57	γαθυλῆς	372
βίω βόσκω	164	γαῖα	360
βραδινῶ	46	γαήοχ, γαῖχ	8.86
βραδύπες	119	γαηφάγ	8
βραδύς	135.365	γάλα	47.59.82
βραδυτής	83	γαλακτοφάγοι	10
βραχίων	381	γαλατίας	127
βραχύς	135	γαλῆν	37
βραχύτης	384	γαλῆν' ὀρῶ	37
βρέμω	15.182	γάλας	10.114.115
βρέχω	10.12.163	γαμβρός	46
βρήτωρ	46	γαμέω	284
βριαρός	359	γαμησείω	277
βρίζω	165	γαῖε	362
βριήπυ	303	γαστήρ	11.121.
βριθύς	382	γάστρων	128
βρίθω	217.380	γάω	34.376
βριμάω	378	γε	71
βρίμη	382	γεγώς	34
βριμῶ	ibid.	γείνω	376
βρισεύς	383	γελάω cum Mod. & Dial. 16.11	
βρισηῖς	379	25.28.29.53.164.173.183	
βρόδον	46		369
βρυκός	385	γέλημι	229
βρήκω	385	γέλως	144
βρυχανάω	389	γενεά	80
βρυχάομαι	389	γεννέεσθαι, γενέσθαι	13
βρυχή	386	γενναῖται	181
βρύχω	ibid.	γεννηθέντ	173
βρώσκω	284	γέν	80
βυζάντι	127	γέντο	47
βυθώς	385	γεραός	84.136.389
βύρμαξ	52	γέραρ	6.363
βυασοδόμευω	20	γερμανός	127
		γέφυ-	

INDEX II.

γέφυρα	361.386	γρήζω	165
γεωμέτρης	8.22.103	γρυκίζω	51
γεωργός	8	γρύν	47
γηδέω	50	γρύναι	388
γῆρας	83. 112. 363.366	γρυπεύς	382
γηράσκω	285	γρυπός	386
γῆρυς	47	γρύψ	115.368
γίγας	381	γυγαῖ	387
γίγνομαι	11.284.377. f.	γύγης	385
γινώσκω, γιγνώσκω	277. f. 285	γύης	385
γλακτωφάγοι	10. (377	γυνή cum Cas. & Dial. 4. 21. 47	
γλάμων	47	90.120.143. seqq. 384	
γλάφυ, γλάφυρον	145	γύνις	113
γλέφαρα	108 46	γυρίν	379.382.388
γλήν, γλήνη	145	γυρός	386
γλήχων	110	γυρόω	388
γλυκὺς, ἰών, ἰον	133. 135. 368	γύψ	368.383
	380	γών	24
γλύφω	8	γωρυτός	47. 386
γλώσσε	47. 56. 84. 102	Τὸ Δ.	
γνάμτω	51	Δαβίδ	60
γνάπτω	51	Δαφίον, δῆιον	65
γναφεύς	ibid.	δαγύς	375
γνάφ	ibid.	δαδός	58
γνόφ	47	δαδεχ	86
γνώδε	230	δαήρ	111.120.375
γνώμη	78	δαῖς	49.374
γνώμων	83	δαίφρων	92
γνωρίζω	157	δαίω	285
γνώσις	84	δάκνω	280.285
γνώσης	76	δάκρυ	114.146
γοῖν	47	δάκρυμα	48
γόνυ	18.109.146	δάκτυλ	144.354
γραπτέον	130.314	δαλός	375
γραῦς	75.366	δάμαρις	111.115
γραφή	78	Δαμείτης	372
γράφω	175.163	δαμῶ	7
γρυγορέω	157	Δάμων	375
γρηνή	382	δανός	375
		Δανέ-	

INDEX II.

Δανέβι	372	δεσπότις	78. 134
δάπεδον	12	δέυετα	20
Δαρις	144	Δευκαλίων	368
δαρδάνω	285	δευρί	18
δαίς	90	δέυρω	ib.
δάσκι	303	δέυτερ	77. 141. 398
δασκλήτης	134	δέυω	138
δαφνής	113	δηίοιο	351
δέ	97. 393	Δηίοπειω	15
δέδεκτο	162	δήλ	77
δέδια	358	δηλώω	5.32.183.19. 204
δεδίττομαι	285	Δημήτηρ	76. 118. 119
δέδροκα	45	Δημοσθένης	cum Cas. 23. 25. 91
δεήσον	312	δημασία	301. (120
δει	285. 314	δημάτης	16
δείδω	221. 286. 358. 370	δείξ	110
δείκνυμι	228. 245. f.	δια	94. 332. seqq.
δεικνύω	384	διαβαίνω	334
δείνω	93. 147. 150	διάβω	377
δείν' εἶπε	37	διαγλύφω	157
δεινός	136	διαγνωρίζω	334
δέκα	396. 132. 139	διάδ	83
δεκάκισ	399	διάημι	375
δεκαταῖ	142	διαίρεσις	61
δεκατέσσαρα	132. 139. 141	διαμοθάνομαι	334
δέκατ	85. 141. 398	διακαταρίζω	ib.
δεκατρία	139. 141	Διάκον	372
δέκομαι	45	διακόσισιαια	140. f. 397
δέλεαρ	111	διακοσισαίς	400
δελφίς & δελφίν	53. 79. 109. 133	διακοσισιός	141. 399
δέμω	12. 15. 182. (354. 367	διακρινέωσι	12
δένδρον	13. 144. f.	διακωλύω	334
δεξιτερή	17	διαλέγομαι	313
δέομαι	286	διαρρήδην	94
δέον	312	διαρρήσια	81
δέρκω	181	διασκορπίζω	334
δέρω	4	διασρέφω	ib.
δεσμός	142. seqq.	διατάττω	313
δέσποινα	134. 360	διαφορά	78
δεσπότης	78. 80. 90. 102. 134	διδάκτικος	77

INDEX II.

δίδακτρον	84.130	δίφρο	142
διδασκαλία	80	δίχνα	73.320
διδάσκαλ	80	δεχόμενον	145
διδάσκω	286	διψή	29
διδόω	229	διψώ	7
διδράσκω	286	διακάρω	279
δίδυμα, διδύμα	25	διώκω	313
διδυματόκ	373	δμώς	114
Διδώ	381	δμώων	90
δίδωμι	541.90.114.91.163 &c.	δνοφερόν	59
171. 173. 183. 228. cum Mod.		δνόφ	47
& Dial.		δόγμα	82
διετής	144	δοῖεν, δοῖμεν	222
διήγησις	37	δοκέω	286
διίπετής	377	δοκός	79
δίφιλ	30	δομέω	12
δίκαμ	84.128	δόξα	102
δικαιοσύνη	128.384	δοξα	130
δικαίως	94	δόν	109.146
δικάσσει, δικάσει	369	δοτήρ	360
δικατάληκτα	364	δσλεία	81.357.361
δίκην	320	δσλεύω	361
δίκτυνα	386	δσλη	134
διξός	56	δσλ	21.134
δινέω	378	δσπέω	181
διό	36	δσσι	27
Διογενής	377	δόω	228
διονύς	79	δράκων	110.135
δι	92.381	δραπετίδης	373
διότ	20. 135	δράω	164.369
διπλός	20. 48	δρέμω	12.220
δίσ	48.367.399	δριμύλ	378
δισμύριοι	140	δριμύς	382
δισάζω	165	δριτ	381
δισχιλία	140.397	δσομέω	12
δισχιλιάκισ	400	δρομεύς	121
δισχιλιοςός	399	δρύς	75
διφάω	379	δευγός	45
Δίφιλ	30	δυοῖν, δυεῖν	24
		δύεσσι	

INDEX II.

δύεσι, δυσι	13	ἐάνος	375
δυθμή, δυσμή	59	ἐάνπερ	350
δύμι	228.357	ἐαντα	14
δύναμις	84	ἐαρ	362
δύνω	53	ἐασας	14
δυσαιής	374	ἐασι	24
δυσαρξέω	159	ἐαται	146
δύσβατ	302	ἐαυτὸν, ἐαυτὸν	58
δυσεξάγωγ	78	ἐαυτῶ	151
δύσκολ	303	ἐάω	156.164.369
δυσμυριάκισ	400	ἐβαν	172
δυσπέρατ	376	ἐβασον	46
δυσπραγής	375	ἐβδομαῖ	141
δυσώδης	303.359	ἐβδομήκοντα	140.397
δυσυχέω	159	ἐβδομηκοσὶς	141.399
δύο	19.139.1.	ἐβδομ	41.61.141.398
δυοκαδέκατ	141	ἐβλάβην	180
δύω	19.53.228.396	ἐβλάστηκεν	160
δῶ, δῶμα	80.145	ἐβόλευκεν	160
δῶδεκα	132.139.396	ἐβραῖ	327
δωδεκάκισ	399	ἐγλυαλίζω	165
δωδέκατ	398	ἐγλύθι	320
δῶην	19	ἐγλύς	139
δωροδόκ	45	ἐγεντο	13
δῶς	115	ἐγέρρω	45
δῶσι	173	ἐγκατον	145
δωτήρ	19	ἐγκρατής	76
δωτίνη	379	ἐγκύμων	386
δῶω	19	ἐγκωμιάζω	159
	Τὸ Ε.	ἐγχευς	51
Ε	7.11.1eqq.	ἐγχειρίζομαι	315
ε	71	ἐγχειρῶ	159
εα	14.159	ἐγχε	62
εαγα	14.359	ἐγώ	53.93.147.1.
εαδε	14.359.375	ἐγωγα, ἐγωγε	10. 148
εαδῶς	359.375	ἐγῶμαι	36
εάλη	14	ἐγών	53. 148
εάλων	359	ἐγώνη	15.148
εάν	350	ἐδάπεδον	12
εάν, θέλη	54		ἐδῶ

INDEX II.

ἔδαρ	III	εἰλυφάω	389
ἔδαφιξι	179	εἰλοχα	12
ἔδιδεν	229	εἰμαρμαι	160
ἔδνα	12	εἰμι	70. f. 272
ἔδολιξσαν	177	εἰμι	274
ἔδο	18.49	εἰν	15
ἔδω	161	εἰν	16
ἔδρυφην	180	εἰνάλι	ibid.
ἔδυνη	18	εἰνάτης	76
ἔδω	161.286	εἰνεκα	16
ἔεδνα	12	εἰνω	277
εἰκοσι	12	εἰξασιν	51
εἰς	12	εἰπε	93
ἔζω	49	εἰπερ	74
ἔθέλω	13.288	εἰπησας	172
ἔθ	82	εἰπον	155
ἔθίζω	156	εἰπω	16
ἔθω	48.156.286	εἰργάθω	279
εἰ	68	εἰργω	47
εἰαρινός	380	εἰρέαται	9
εἰάω	16	εἰρημαι	156
εἰβω	51	εἰρην	79
εἰδάλιμ	51	εἰρηνοποιός	78
εἶδον	13.155	εἶρω	9
εἶδ	51	εἶρωες	15
εἶδω	286	εἶς	12.92.112.134.139. f. 396
εἶθε	74.321	εἶς	17.68.330. seqq.
εἶκα	15.183	εἶχον	93.155
εἰκάζω	155	εἶως	16
εἰκατι, εἰκοσι	12. 18. 56. 132. 139	εἶωθαι	22
εἶκε	10 (397)	ἐκ vel ἐξ	60.68.326
εἰκοσάκισ	400	ἐκάθισαν	154
εἰκοσός	77.141.398	ἐκάς	363
εἶκω	160.287	ἐκάτερθεν	22
εἰκῶν	79	ἐκατόν	132.140.397
εἰλαπίνη	379	ἐκατοντάκισ	400
εἰλεγμαι	160	ἐκατοσός	141.399
εἰλυμα	385	ἐκβάινω	41
εἰλυφάζω	389	ἐκβεβίακεν	160
		ἐκβιά-	

INDEX II.

ἐκβιάζω	160	ἐλήλυθα	161
ἐκδύω	49	ἐληλύκειν	161
ἐκείνⓄ, α	13. 17. 77. 93. 133	ἐλθε	93
	147. 104. 150	ἐλκύω	156
ἐκηβόλⓄ	6. 87	ἐλκω	156
ἐκηλⓄ	20	ἐκλιν	77. 79. 116. 134
ἐκθλιψις	41	ἐκλινίς	77. 134
ἐκκαίδεκα	139. 396.	ἐκλινισί	94
ἐκκαίδεκάκισ	400	ἐλμινς	115. 121
ἐκκαίδεκάτⓄ	398	ἐλκήτιⓄ	127
ἐκλαγξαν	47	ἐλπὶς	113. 119. 120
ἐκλάπην	180	ἐλπίσέον	82
ἐκλίνθη	53	ἐλπω	160. 287
ἐκοπην	180	ἐλω	156
ἐκπέπηγεν	160	ἐλωρ	112
ἐκπηγνύω	160	ἐμαθον	281
ἐκπλήττεσθαι	328	ἐμαυτῷ	151
ἐκπλώσας	24	ἐμβραμαι	160
ἐκπορνέυσθαι	328	ἐμέθεν	20. 148
ἐκρύβην	180	ἐμὲν	57
ἐκταγκας	47. 182	ἐμεῖο	16. 148
ἐκταῖⓄ	142	ἐμεῦ, & ἐμοῖο	25. 148
ἐκτⓄ	141. 85. 398	ἐμέω	161. 164
ἐκτός	320	ἐμῖναι	23
ἐκυρός & ἐκυρά	134	ἐυματα	45
ἐκφρασις	41	ἐμμεναι	173
ἐκών	86. 132	ἐμμένω	43. 44
ἐλαύνω, ἐκάνω	20. 287	ἐμμί	17
ἐλδω	50	ἐμμορα	45
ἐλδωρ	112	ἐμμορⓄ	77
ἐλεγχⓄ	138	ἐμνήσθην	206
ἐλέεω	155	ἐμός	93. 151
ἐλεήμων	119	ἐμσποδύνει	36
ἐλεημοσύνη	11	ἐμπάζω	165
ἐλελίζω	165	ἐμπης	6
ἐλεⓄ	143	ἐμπιάσθην	58
ἐλεύθερⓄ	77. 92	ἐμπροσθεν	320
ἐλεύθω	161. 358	ἐμφίων	381
ἐλήλυθα	19	ἐχίων	ibid.
			εν

INDEX II.

ἐν	II.17.68.329	ἐνσείω	43
ἐν pro ἐς vel εἰς	56.329	ἐνσκιατροφέμενος	ibid.
ἐν αἵρῳ	179	ἐντέλλομαι	313
ἐν αἰθέρι	45	ἐντεύθεν	46
ἐναντι	320	ἐντὶ	56.171
ἐναντίον	ibid.	ἐντὸς	II.320
ἐναντίον	83	ἐντυγχάνω	313
ἐνδεής	309	ἐνυαλῶ	387
ἐνδεκα	132.139.396	ἐνυώ	385
ἐνδεκάκις	399	ἐνώπιον	320
ἐνδεκατάμ	242	ἐξ	68
ἐνδέκατ	141.309.398	ἐξ	66.139.396
ἐνδεχόμενος	312	ἐξάκις	390
ἐνδοξ	136	ἐξακισχίλια	140.398
ἐνεβριμήσατο	330	ἐξεβίακον	160
ἐνέγκω	181.185	ἐξείης	24
ἐνεκα	320.360	ἐξέπηγεν	160
ἐνέτω, ἐννέπω	45.158	ἐξετάζω	163
ἐνθεν	50	ἐξετης	144
ἐνὶ	17.364	ἐξήκοντα	140.397
ἐνὶ	95	ἐξικοσὸς	141.399
ἐνιπεύς	382	ἐξηρτισμέν	328
ἐνιπῆ	383	ἐξίς	82
ἐνίσπες	57	ἐξοῖ	22
ἐννέκις	399	ἐξόν	312
ἐννακόςια	397	ἐζώ	22.98.139.320
ἐννακισχίλια	398	ἐζώθεν	55
ἐννατάμ	142	ἐοικα	160
ἐννατ	398.141	ἐορτάζω	156
ἐννέα	396.132.139	ἐορτή	13
ἐννεακαίδεκα	139.397	ἐὸς	93.151
ἐννεακαδέκατ	398	ἐπαίν	350
ἐνν	II	ἐπαράσιμ	373
ἐνοχλέω	159	ἐπαράτ	376
ἐνοχ	310	ἐπεὶ	350
ἐννεκασίος	399	ἐπειθᾶν	350
ἐννεακαδέκακις	400	ἐπιδει	ibid.
ἐννεηκός	141.399	ἐπειδήπερ	73
ἐννενηκόν	132.140.397	ἐπειή	13

INDEX II.

ἐπέξειμι	271	ἐπτακισχίλιο	398
ἐπηστάνος	ibid.	ἐπύω	21
ἐπηλυσ	114.119	ἐπω	57.156.185.287
ἐπὴνῆμαι, ἐπὴνέθην	205	ἐπώνυμ	18.19
ἐπώρηετμ	11	ἐράω	6
ἐπί, ἐπὶ	95.341. seqq.	ἐρF	65
ἐπιβάλλω	343	ἐργάζομαι	156
ἐπιβήσομαι	207	ἐργάτης, τις	77.103.134
ἐπιγράφω	345	ἐργον	86
ἐπιδιατάσσει	343	ἐργω	106
ἐπίθες	93	ἐς δω	55
ἐπιθυμέω	269	ἐρεε	133
ἐπικίνδυν	ibid.	ἐρεείνω	276
ἐπίλευκ	343	ἐρείδω	161.370.315
ἐπιμήκης	76	ἐρεθμύς	142
ἐπίνος	343	ἐρεξω	45
ἐπιονκω	159.343	ἐρέασω	166
ἐπισπάωμαι	343	ἐρέτης	11
ἐπισπένδω	ibid.	ἐρεύγω	13
ἐπισοβείν, ἐπισομείν	52	ἐρέω	156
ἐπισόλιον, ἐπισολή	82	ἐρήρικα	161
ἐπίσχυς	57.83	ἐρητύω	384
ἐπιτάττω	313	ἐρι ἐριον	145
ἐπιτρέπομαι	315	ἐριαύχη	79
ἐπιτυγχάνω	343	ἐριβρόμ	305
ἐπιχαίροντων	173	ἐριβώλαξ	359
ἐπιχειρῶ	159	ἐριδακίς	373
ἐπλεε, ἐπλη	53	ἐριδας	49
ἐπλοιντο	13	ἐριδες	16
ἐπομαι	156.315	ἐρίζω	13.161.315.370
ἐπορᾶν	59	ἐριF	382
ἐπραθεν	45	ἐρικυδής	385
ἐπριάμην	222	ἐρινάς	382
ἐπτά	41.132.396.139.399	ἐριννής	365.385
ἐπτάετης	144	ἐρίς	40.367
ἐπτάθόρυγισ	50	ἐρμείης	6
ἐπτακάδεκα	397	ἐρμηνεία	81
ἐπτακαδέκακίς	400	ἐρμής	101
ἐπτακαδέκατ	398	ἐρμώναξ	32
ἐπτάκίς	94	ἐρομαι	287
		ἐρ	287

INDEX II.

ἐρ	21	ἐστίαω	156
ἐρπύζω	50. 156	ἐστραμμα	10
ἐρω	66. 156	ἐσροφα	13
ἐρράφην	180	ἐσως	34. 115
ἐρρέθην	205	ἐσχάρα	361
ἐρρήτα	ibid.	ἐσχαρόφι	104
ἐρρίπτον	44	ἐσχατώτατ	137
ἐρρίφην	180	ἐσω, ἐσώτερ, ἐσώτατ	139
ἐρρώγα	15	ἐσώθην	206
ἐρρώμαι	65	ἐταρ, ἐταῖρ	17. 358
ἐρρώμέν	138	ἐτάφην	180
ἐρρώσθην	206	ἐτάφθην	42
ἐρση, ἐρση	65	ἐτέ	57
ἐρυγλάνω	287	ἐτέθην	42. 206
ἐρυθραίνω	387	ἐτερ	10. 373
ἐρυθρίαω	387	ἐτησία	89
ἐρυκακέω	387	ἐτίθει	229
ἐρύκω	385	ἐτοιμάζω	161. 369
ἐρυξ	385	ἐτρεφθην	42
ἐρυσίδη	381	ἐτίθην	42
ἐρύω	156. 384	ἐτυμ	389
ἐρχομαι	287	ἐτύπτειν, ἐτύπτει	25
ἐρ	21. 73. 114. 144	ευ	79. 315
ἐρωτάω	161. 156	ευαγγέλιον	104
ἐς	17. 68	ευαίων	65
ἐσαν	14	ευακτιν	132
ἐσευα	57	εύγεως	150. 132
ἐσθής	113	ευδαμονίζω	312
ἐσθίω	381	ευθαίων	91. 92
ἐσθλός	44. 50. 62		135
ἐσκάφην	180	ευδί, ἐς	36
ἐσκον	171	ευδι	381
ἐσμύγην	180	ευδόκησ	154
ἐστω	57	εύδω	155
ἐσώω	14	εύεργετέω	159
ἐσασα	51	εύηγενής	15
ἐσαώς	34. 66. 91	εύδύνω	155
ἐσήκω	156	εύκεκλισμέν, εύκτίμενος	57
ἐσίω	11	εύκηλ	20

INDEX II.

ἐνκλεής	131	ἐώργειν	156
ἐγκρασίας	373	ἔως	108.320.1.50.359
ἐυλογητός	86	Τὸ Ζ.	
ἐυμορίας	376	Ζαβαίλιν	48
ἐυνοία	360	ζαῆς	374
ἐυνυς	133	ζάθε	359
ἐννυχ	31	ζάκορ	48
ἐυπαράγωγ	78	ζάκοτ	303
ἐυπραγής	37	ζαν	25
ἐυράμην	222	ζάπλιν	48
ἐυρέ	93	ζαφλεγής	ibid.
ἐυρέω	181	ζερεθρον	46
ἐυρηται, ἐυρέθην	206	ζευγνυμι	cum Temp. & Dial.
ἐυριν	132		42.114.120.171.222.183
ἐυριπ	382		seqq. 233.
Ευριπίδης	378	ζευγνύν	109
ἐυρίσκω	278.281.288	ζεύς	76.143
ἐυροία	81	ζηθ	172
ἐυρύοπης	90	ζηλόω	313
ευρύς	235	ζήνας	79
ἐυρώς	44	ζῆς ζῆν	28.1.
ἐυσέβειας	81	ζητέω	157
ἐυσεβής	22.29.81	ζιαβάλλειν	48
ευφράτης	376	ζικρόν	55
ἐυφυής	30	ζιμύρναι	ibid.
ευχαρίς	357	ζοή	21
ἐυχρημα	24.155	ζυγός	142
ἐφάνθην	43	ζυθ ζυθ	142.385
ἐφην ή ἐφυν	80	ζω	7
ἐφθαλέος & ἐφθός	43	ζώδιον	82
ἐφθόω	ibid.	ζώννυμι	280.288
ἐφοπλίζομαι	343	ζώνον	81
ἐφορᾶν	59	ζωός	351
ἐχθρός	138	ζώω	18
ἐχίσιναι	84.100.134		
ἐχίς	59.134	Τὸ Η.	
ἐχῶ	44.227.156.288	Ἡ	58
ἐψω	279	ἦ	75
ω	156.228	ἦβαιον	15
ω	12		ἦβαισχω

INDEX II.

ἡβάσκω	288	ἡμῖ	69
ἡβόω	8	ἡν	13.59.97.172
ἡβω	277	ἡν	350
ἡγανον	54.59	ἡθον	51
ἡγάπευν	22	ἡνίκω	58
ἡγεμῶν	79.10	ἡπαρ	111
ἡγερέθω	279	ἡρ	30.111
ἡγερθεν	222	ἡρα	6
ἡδύς	14.27.77.92.114.119	Ἡρακλῆς	8
	120.360.365.135	ἡροῖ	26
ἡδυναίμην	160	ἡροταμ	55
ἡδω	14	ἡρωίνη	27
ἡέ	13	ἡρωίς	77
ἡέλι	13	ἡρώς	73.77.114
ἡερέθω & ἡγερέθω	366	ἡς	52
ἡθα	23	ἡοθα	172
ἡθη	73	ἡσι	173
ἡιον	831	ἡσιμεν	24.48
ἡκασάτιν	71	ἡσην	48
ἡκω	346	ἡτορ	111
ἡλθον, ἡλθον	93.358	ἡύκου	24
ἡλιόδης	125	ἡχέω, ἡχέον	156
ἡλίβαθ	374	ἡχῶ	109.123
ἡλίκ	58	ἡως	115
ἡλι	13.125		
ἡλπικεν	153	Το' Θ.	
ἡμαι	269	Θακ	21
ἡμαρ	111.362	θαλασσε	84.102
ἡμέας	13.148	θαλλω	4.221
ἡμεῖς	16.148	θαλασσαν	52
ἡμέραι	14.85.102.361	θαλπω	43
ἡμέτερο, α	93.151.357	θαλφθεῖς	42
	361	θαμαί	50
ἡμῖν	357	θαμειός	24
ἡμῖεργ, α	86	θαμινός	382
τὰ ἡμίση, ἡμίσεα	27	θάπτω	42.105
ἡμισυ	364	θαρσαλέ	55
ἡμ	58	θαρσεῖν	ibid.
ἡμέων	12	θάσ	48

INDEX II.

Θάλασσαν	44	Θ.ν	109
Θαυμαάζω	21.157	Θίς	367
Θαυμάσιος	120	Θλάω	157
Θάψει	380	Θλίβω	381
Θεός	9.134	Θεάω	229.370
Θέρε	361	Θνήσις	82
Θεάιναι	134	Θνήσκω	277.289
Θεατός	376	Θνώ	277
Θεοτρον	375	Θοάω	198
Θεόω	369	Θοιμάτιον	32.42
Θεή	18	Θοίμην	24
Θειμάτιον	36	Θυγάτηρ	19
Θείς	90	Θυκυδίδης	30.380.387
Θείω	16	Θράξ	127.134
Θέλω	13.279.288	Θρήνυς	114
Θέμω	130	Θρίαμβος	81
Θέμις	57	Θρίδαξ	382
Θεοειδής, Θεοδής	51	Θρίναξ	382
Θεολογικός	87	Θρίξ	38.41.44.110.367
Θεός	39.67.134.138	Θρυλλίζω	165
Θεόσδοτος	57	Θρυλλών, Θρυλλών	52
Θεοτόκος, Θεότοκος	18.87	Θρύπτω	44
Θεράπειαναι	357	Θυάς	385
Θεραπεινός	77	Θυάτειρα	85
Θερίδδεν, Θερίζειν	49	Θυγάτηρ	19.44.76.82.90.111.387
Θέσθαι	43	Θυγάτριον	82
Θέσις	130	Θυλακίς	387
Θεοσαλονίκηος	127	Θύλακος	387
Θέτης	130	Θύμα	385
Θευκυδίδης, Θεοκυδίδης	30	Θυμαρής	378
Θεύφρας, Θεόφρας	30	Θυμίαμα	375
Θέω	42.183.228	Θυμός	386
Θεωρέω	42	Θυννοθήρας	101
Θηγάνω	289	Θύνω	53.182
Θήκα	228	Θύρα	102
Θήν	71	Θύσαι	388
Θηρίον	82	Θύνω	42.53.162
Θησαυρός	89	Θωμάς	101.103
Θιγγάνω	289	Θώραξ	74.367
		Θώς	

INDEX II.

θῶς	114	ἰῆ	15
θῶμα	23	ἰηλῦσι	388
θῶμάσι	23	ἰημι	185.228. seqq.
τὸ I.			269
Ἰα	52	Ἰησῆς	143
ἰαίνω	377	ἰθαγενής	372
ἰαομαι	371.377	ἰθύνω	378.383
ἰάπετ	377	ἰθύς	382
ἰάπυξ	375	ἰκάνω	374.378
ἰάσιμ	373	ἰκάρη	378.126
ἰασ	376. f.	ἰκαριώνη	126
ἰατρος	76	ἰκελ	378
ἰαχῆ	376	ἰκνέμω	289
ἰηρ	76	ἰκνώ	51.279
ἰευκ	381	ἰκτῖν	144. f.
ἰεις	ibid.	ἰλαδόν	378
ἰδάλιμ	377	ἰλα	375.378
ἰδάλιον	377	ἰλάσκομαι	289
ἰδης	319	ἰλασμός	387
ἰδε	382	ἰλάω	ibid.
ἰδη	93	ἰλεός	378
ἰδῆ	381	ἰλ	378
ἰδῆ	301	ἰλῆς	363
ἰδι	136	ἰλυόαις	378
ἰδιότης	102	ἰλῦς	365.382
ἰδμεν	55	ἰμαίς	112.382
ἰδον	13	ἰμάσσω	166
ἰδ	382	ἰμερ	378
ἰδῆ	79.319	ἰμείρω	ibid.
ἰδρύω	289	ἰναι	350.360
ἰδῶσαι	19	ἰναι	378
ἰεμα	377	ἰνάσσω	166
ἰεμα	269.277	ἰναχ	378
ἰέραις	30.367.383	ἰνίον	378
ἰερατέυω	156	ἰνν	21
ἰερεῖον	30	ἰνῶ	382
ἰερεὺς, ἰερεῖα	13.30.81.134	ἰνωπός	308
ἰερός	13.30.357.377.383	ἰξίον	378
ἰζάνω	289	ἰόβας	19

INDEX II.

ἰόβολος	377	ἰφίτ	ibid. 383.379
ἰον	381	ἰχθύς	33.114.365
ἰονι	277	ἰχ	354
ἰός	377.380.381	ἰχάρ	112.383
ἰς	79	ἰψόθεν	20
ἰδα	127	ἰω	48
ἰπαρ	20	ἰωσήφ	60
ἰπ & ἰπτω	383	ἰωχμός	377
ἰπαιόχαιρις	17		Tò K.
ἰππς, ἰππ	17.25.56	Κάππα	7
ἰπτιμι	289	κάββαλε	41.61.159
ἰραξ	383	κάβηξ	379
ἰρεὺς & ἰρίς	13.30	καίγονυ	41
ἰρηξ	30	καγχαίρω	54
ἰρήιον	ibid.	κάγω	28
ἰρίς	383	καδδ	49
ἰρ	ibid.	καδδύναιμι	41
ἰρός	30.357.383.	καδδῦσαι	41.159
ἰς, ἰνός	378	κάειρα	134
ἰσάζω	379	καθάπερ	36
ἰσημι	14.269	καθέζομαι	290.149
ἰσαι	379	καθεύδω	41.158
ἰσοκράτης	374	κάθημαι	36
ἰσ, ἰσ	4.379.136.383	καδιζω	56.158
ἰσότης	83	καδιζω	56
ἰσάντι	271	καίκ	381
ἰσημι	4.34.183.228. seqq. 244	καινός	77
ἰσίη	11	καίπερ	74
ἰσχνός	62	κάω	16.17.185.221.290
ἰσχύς	114	κάκει	36
ἰταλός	127	κάκεινο	ibid.
ἰτίη	379	κακοδαίμων	92
ἰτων	383	κακοήθης	76.91.92
ἰϋγή	377.385	κακόμορος	389
ἰϋγμός & ἰϋζω	377	κακός	128.137
ἰυγξ	331	κακότης	128
ἰφθιμ	382	κακέρυ	31.87
ἰφι	383	κακοφυής	302
ἰφι	379	κακχεύσαι	41
			κακώς

INDEX II.

κακῶς	315	κάρα	145
κάλαθ ^Θ	8	κάραθ ^Θ	373
καλῶς	52	καρδία	45.390
καλαῦροψ	115	καρδιογνώσης	76
καλέω	11.29.164	κάρες	376
καλήτης	14	κάρηνον	145
καλία	89.380	καρίς	376
κάλιον	45	καρίων	373
καλλείπεις	41	καρκαίρω	280
Καλλιπέτης	103	κάρκιν ^Θ	379
καλλιώτερ ^Θ	137	καρρέζειν	41
καλόν	79	καρτερός	45
κάλον	80	κάρυξ	385
καλός	77.91.133.375	Καρχηδών	79
καλύκη	146	κατ ^α vel κατ ^{αι} 16.46.334. seqq.	
κάλυξ	146	καταβαίνω	336
καλύπτω	166	καταβγέλλειν	ib.
κάλχας	363	καταγινώσκω	310
κάλως	115	καταθνήσκω	336
καλῶς	315	κατακαυχᾶσθαι	ibid.
κάμαξ	110	κατακυριεύειν	ibid.
καμάραι	6	κατάλογ ^Θ	86
καμαρίνα	382	κατανεύσας	10
κάμηλ ^Θ	47	κατανοεῖν	336
κάμιν ^Θ	379	κατάρα	376
κάμις ^Θ	382	κατ ^α ῥο ^Θ	35
κάμμορ ^Θ	389	καταφάγω	336
καμμύξας	41	καταφρονεῖν	ibid.
κάμνω	15.180.182	κατέαγας	359
κάν	350	κατεάξει	162
κάνασρον	8	κατείδωλ ^Θ	336
κάνδυς	114	κατεῖχαν	93
καυνεύσας	10.41	κατεοδίειν	ibid.
κάνων	110	κατέσχον	93
καπάνη	52	κατηγορεῖσθαι	ibid.
καππεδίων	41	κατήλιψ	45.71.115
κάππεσε	41.159	κατηχῆς	376
κάπρ ^Θ	51	κατ ^α θανε	4.61
κάπφαγε	41	κατ ^α 8 pto καθ	45
Κάρ	134.362	D d s	κατω

INDEX II.

καίτω	139.336.349	κῆν	23
καίτωνομένος,καίτοινομένος	156	κῆρ,τό	25.30.111
καυάζω	165	κῆρον	39
καυθήσομαι	153	κύρυξ	7.47.74.368.385
καύχημα	51	Κήυξ	368
κάχ	37	κίβυσσις,κίβισις	21
καχάζω	8.54	κιδών	46
κάω,καίω	17.20.290.373	κίκιν	380
κεκεν	71	κίκυς	382
κεῖμαι	269	Κίλιξ	127
κεῖν	13.23.51	κίνδυν	383
κέρυλ,κῆρυλ	15	κινέω	378
κεκλήκα	10	κινύη	386
κεκλήαται	9	κίνυφ	378
κέκλεφα	12	Κίνυψ	115.384
κέκλυθι	229	κιρναω	290
κεκονιμέν	378	κίς	31.113.364.367
κεκραξιδάμας	362	κιχάνω	374
κεκράζονται	153	κίχορα	39
κέλευθ	142	κιχώριον,κιχώριον	379
κελεύω	204.313	κίωv	358.380.f.
κέλσω,κελῶ	57	κλόγξωα κλόγλω	166
κέλυφ	386	κλαδ	145.290
κένδυλα	385	κλαίζω	7.23.47.221.166
κενός	13.136	κλαῖδα	24
κεκράατ,κέρατ	9	κλαῖξ	56
κεραία	361	κλαῖξω	56
κεραμῖς	364	κλαῶ	20.164
κεραννύω	290	κλειδας	22
κέρα,κέρατ	59	κλειρ	56.114
κέρως	28.33.83.112.114.366	κλείω	16.56.204.277
κερατοειδής	31	κλέ	131
κερδαίνω	183.290	κλέπτης	76.101.138
κερδηθήσονται	153	κλέπτω	12.180
κέρθ	82.138	κληῖς	367
κέυθω	221	Κλήμης	113
κεφαλή	79.102	κλησις	67.73
κέως	108	κλίβαν	51
κηγῶ	7	κλίμαξ	110.382
κηλέω	ibid.		κλίνη
κημός	ibid.		

INDEX II.

κλίνη	382	κόρδαξ	367
κλινήρης	76	κορεννύω, κορέννυμι	291
κλίνω	9.382	κορέω	146
κλιτός	383	κόρη	82.100
κλύετε	33	κορίαννον	55
κλύζω	369	κορίδιον	127
κλῦθι	229.371	Κορίνθι	127
κλῦμι	229.280	κόριον	82.127
κλυνός	383	κορίσκιον	127
κλωός pro κλαιός	19	Κόρυμβος	361.386
κνάκων	375	κόρυκ, κώρυκ	22
κνάμπτω	50	κόρυς	114
κνάπτω	50	κορυφαίότατ	131
κναφεύς & κνάφ	ibid.	κόσμι	133
κνημῖς	364.367	κότιν	379
κνίδη	49.382	κῶρ	20
κνιπός	383	κόφιν	379.382
κογχύλιον	388	κράας	374
κοιμητήριον	14	κραδίη, α	45.390
κοινῇ	301	κράζω	8.165.220
κοινωνῶ	313	κρααίω & κραίνω	21
κοῖον	54	κραπάλη	8
κοίραν	374	κρανίον	372
κοκκυξ	368	κράς	367.376
Κολοασεύς	127	κράσις	373.376
κολώνη	51	κραταιός	84
κοιμιέται	179	κρατερός	45.352
κόμμι	18	κρατερώνυξ	32
κονία seu κονίη	380	κρατέω	373
κονίλη	382	κρατήρ	376
κονίωμα	378	Κράτις	46
κόνις	18	κράτ	6.302.371.374
κονίσσαλ	379	κρέας	124
κοπιάω	164	κρέμαμαι	291
κοπῶατίας	7	κρεμνάω	228
κοπρία	80	κρεμνῆμι	ibid.291
κόπρ	80	κρέξ	110
κόραξ	38.39.40.110.121.366	κρέτ	6
κοράσιον	117.373.380	κρήγιον, κρήγυον	48
		κρήμνη-	

INDEX II.

κρήνημη	291	κυκλόθεν	94
κρηπίς	14.364.367	κύκλῳ	94.142
κρής	134	κυλίνδω	280.291
κρί	80.145.390	κύλιξ	20
κρίβαν	51	κυλίω	47.280.381
κριθή	80.145.382	κυμαίνω	388
κρίμα	368	κυμαίνῳ	388
κρίνον	144.330	κυπτάζω	278
κρίνω	182.204.357.169.368.382	κυρέω	388
κρίος	380 f.	κυρήνη	388
κρίσις	82.368	κυριεύειν	316
κριτής	161.371.380	κύρι	388
κρύονον	45	κῦρ	386.388
κρονίδης κρόνος & Κρονίδιος	125	κῦφ	59
κρονίων	381.115.	κυφός	51.385.386
Κροτονιατής	373	κύφων	386
κρύω	204	κύω	277
κρυμός	336	κύων	20.118
κρυμώδης	388	κῶας	363
κρυοίς	81	κωκυτός	386
κρύπτω	166	κῶμυς	114.365.268
κσέν	45	κῶν	28
κταίνω, κτείνω	24	κῶραι	361
κταόμαι	87	κῶρ	18
κταίωρ	83	κῶς	14.108
κτέαρ	111		Τὸ Λ.
κτείνω	24.182. f. 210	Λᾶας	374
κτέναι	17	λαβῆ	93
κτείς	112.121	λαγνύς	103
κτιστής	100	λαγνῳ	136
κυανοχάτης	387	λαγχάνω	221.276.291
κυβερνέω	47.51	λαγώς	108
κῦβ	59	Λαίδας	375
κυδαλίμ	51	λαίδαν	ib.
κυδαίνω, κυδαίω	387	λαέρτης	125.371
κυδύσασθαι, κύδις	136	λαίλαψ	115.366
κῦδ	51.385.387	λαῖς	374
κυδέρηαι	23	λαίφυγων	385
κυίσκω	291	λαίψηρός	51
		λακέω	

INDEX II.

λακέω	14.372	λήβω	4
Λάκων	127.135	λήθω	45.179.221
λαλέω	14.313	ληίζω	27
λαλία	80	λησής	cum Cas. & Dial. 9.21.
λάλῳ	80.136		27.359
λαμβάνω	276.291	λητῶ	76.91.109.120
λαμπάς	78.87.112.120.363.366	λίαν	362.381
λάμπω	44	λιαρός	59
λαμφθεῖς	ibid.	λίβυς	127.135
λανθάνω	276.291	λίβυσα	135
λαός	4.6.18.65.107.371.374	λίγξω à λίγγω	166
Λάρισσα	373	λίθαξ	128
λάρναξ	110	λίθινῳ	77.85.380
λαρός	376	λιθώδης	126
λάταξ	110	λιμήν	109
Λατίνῳ	127.380	λιμηρός	378
λάτυπῳ	373	λιμός	332
λαφίνῳ	378	λινῳ	382
λαφράζω	303	λιπαρῶ	379
λάφυρα	386	λιπονηρός	303
λάφυρον	20	λῖς	113.364.367
λέαινας	135	λῖς	113.367
λέγω cum Mod. 4.6.12.39.40.41.		λίσσω	166
	43.103.166. seqq. 181	λιτός	145.383
λείβω	51.163.277	λίτρον	52
λείπω	5.179.220	λίψ	115
λειτηργία	80	λογαῖς	112
λειτηργός	80.86	λόγῳ	cum Cas. & Dial. 17.25
λεκτέῳ & εὖν	82.130		69.70.72.73.81.87.104
λέκτρον	55	λογικὸς	126
λέξις	129	λός	13
λέπυρον	386	λοιπός	78
λέπω	12	λοπός	12
λέυκη	75	Λεκάς	80
λέυκιπῳ	46	λῆται	13
λευκός	ibid.	λῆω	31
λέυσσω	166	λύγξ	62
λέων	119.135	Λυδός	385
λεώς	18.89.107	Λυκαίων	373
		Λυκαῖα	

INDEX II.

Λυκῆργος	31	μάσις	110.368.381
λύμα	385	μαστροπός	12
λυμαίνω	388	ματῶ	54
λύμη	385	μάχαιρα	84
λυπέομαι	388	μαχανά	14
λύπη	386.388	Μαχάων	373
λυσίζων	388	μάχη	371
λυσιμελής	358	μάχομαι	280.292.313
λύσις	357.384	μάω	34.370
λύσασα	360	μέγαθ	10
λυτήρι	130	μεγάθυμ	358
λυτός	371	μεγαλεία	11
λυτρωτής	101	μέγαλ	51.143
λύττω	386	μέγας	112.133.138.141.363
λύχυν	142	μέγεθ	10.76.84
λώων, λωίων	136	μεθύσκω	51
Τὸ Μ.		μείζων,ον	17.32.33.54.110
μάγειρος	134	μείρομαι	160
μάδδα ργο μαῶζα	49	μέλαν	109.362
μαδός ργο μαζός	ibid.	μέλας	17.133.135.363
μαθέω	281	μελδω	280
μαθῆν,εῖν	23	μελέδη, μελέτη	58
μαθητής	76.81.101	μελεδών	79
μαθυτιάω	278	μέλει	292.314
μαθήτρια	81	μέλι	10.109.363.367
μαῖας	360	μελικράτον	145
Μαῶτας	15	μελίλωτον	378
μάκας	115.132	μέλισσα	102
Μακεδών	127	μελισσὶ φυλα	20
μακρός	138	μέλλω	292.318
μακρόχειρ	132	μέλω	280.292
μάλα, μάλλον, μάλισα	301.360	μέμνασθαι	51
μαλακός	51.372	μεμνησθαι	14
μαλάχη	7	μεμαώς	375
μανθάνω	276.291	μεμίσσασθαι	129
μανικός, μανιακός	358.372	μεμόλυσθαι	ibid.
μαργαρίτης	101	μεμυκώς	385
μάμαρον	7	μὲν	97
μάρτυρ	56.112.146.384	μεναιχμης	103
Μάτις	376		Μεῖ-

INDEX II.

Μενέλεως	71	μηχανή	8.14.361
μένω	11.15.182	μία	52.88.92
μέρδω	280	μιαίνω	7.23
μερίζω	280	μιγνύω	292
μεριμνάω	84.102	μικκόν	54
μερμαίνω	280	μικρὶς	54.137.389
μερμηρίζω	165.280	μίλαξ	57
μέρμις	113.367	μιμέομαι	52.313.378
μέσ, μέν	52	μιμνήσκω, μιμναίσκω	15.292
μεσημβρία	46	μίρνω	279.292
μεσίτης	101.379	μῆμ.Θ	382
μέσ.Θ	136	μιν μιν	71.149
μετά	336. seqq.	μίνθη	45
μεταβαίνειν	337	μινύθω	53
μεταδίδωμαι	ibid.	μίνυνθα	ibid.
μετακόσμιος	ibid.	Μίνως	19.107.114.144.382
μεταμέλεσθαι	314.337	μισέω	379
μετανοεῖν	337	μῖσ.Θ	379.383
μετὰ ξυ	320.354	μίτυλ.Θ	21
μετασχηματίζειν	337	Μιχαήλ	60.79
μέτεσι	314	μνα	101.102
μετέχω	313	μνάομαι	19.157
μετρῶ	103.360	μνεώμεν.Θ	13
μετώπιον	338	μνημεῖον	84
μέχαι	301.320	μνήμη	129
μη	320.350	μνημονικός	129
μῆδομαι, μῆδω	14.48	μνήμων	129
μηκεδανός, μακεδανός	372	μνω	19
μηκέτι	51	μνώομαι	ibid.
μήκων	110	μόγισ	51
μήλον	7.14.106.144	μοῖρα	357.360
μῆν	76	μόλιβ.Θ	49
μηνιθμός	56	μόλις	51
μήνιμα	382	μολόχη	7
μηνυτής, μηνύτωρ	386	μολύβδιν.Θ	380
μηνυτρον	130	μολύνω	182
μύτης	14.76.90.111.119	μοναδικὸν γράμμα	39
μητιετής	90	μονάς	42.78.363
μητραλοίας	101	μύν.Θ	77
μητρύα	17		Μοργνα.

INDEX II.

μόργνυμι, μοργνύω	19. 292	μωρία	102
μόριον	82	Μωσῆς	143
μορμύρω	384	Τὸ Ν.	
μόρϠ	82.318	Ν ἐφελκυστικόν	37.53
μορφῇ	55	ναός, νεώς	6.374
μόσυν	109.368	νάπειαι	373
μῃ, μευ, με, μοι	71	νάρυξ	385
μῃνϠ	20	νάρων	376
μῃσα cum Cas. & Dial.	3.4.9.12	ναυαγέω	372
17.19.21.24.25.84.88.89.		ναῦς	29.75.112.117.119.121
100.103.357.360			366
μοχλός	142	Ναυσικᾶ	102
μυαρός	376	νάυτης	17
μυγαλέη	387	ναυτίλϠ	127
μυδαλέϠ	387	νεανίας	101.372
μυελός	387	νεανικός	372
μύζω	49.50	νεανίσκϠ	81
μῦθϠ	385	νέαξ	367
μυκάω, μυκάομαι	181.387	νέας, νῆας	14
μύλη	20	νέηλος	49.114.38
μῦμαρ	386	νεκρός	303
μύμη	386	νέκταρ	111.366
μυοδόχϠ	387	νέκυς	114
μύραινα	388	νέλως	70
μύρια, σι, μυρία	388.140.398	νεμέθω	279
μυριακίς	400	νέμω	12.15.178.180
μυριοσί	ibid.		182
μυρισός	399.141	νενοήκων, νενοηκώς	56
μυρμυξ	52	νεογιλῆς	382
μύρομαι	388	νεόμην	79.190
μυρύω	384	νεομηνία	30
μῦς	20.56.60.75.114.120	νέϠ	12
365		νέποδες	303
μυχός	386	νέοθεν	13
μύω	47	Νεσορίδης, Νεσορίς	83.126
μυών	385	νεῦρον	55
μύωψ	ibid.	νεφέλη	59
μῶμαρ	111	νέφϠ	ibid.
μῶν	76	νέω	292
		νιώς	

INDEX II.

νεως	89	νυσάζω	165
Νερεύς, Νηρίνη	120	γύχθ' ὅλην	35. 41. 62
νησίον	82	νωίτερ	151
νήσ	9. 82. 105	νωμάω	12
νικαία	15. 23	νώνυμ	386
Νικάνωρ	375	νώσω	32
νικαίω, νίκημι	229. 378	νωτ	142
νίκη	15. 23. 78. 102. 382	Τὸ ζ.	
νίκημα	84	Ξεῖν	16
Νικόλαος	20	ξέν	16. 45
νῆκ	82	ξερός, ξηρός	14
νιν	149	ξεσμός	142
Νιρεύς	383	ξύλιν	85
νισηρός	379	ξύλον	106. 357. 385
νίσυρ	386	ξυμπεφέυγει, ξυνεπεφέυγει	
Νῖσ	383	ξύν	56. (163
νίτρον	52	ξυνάοροι	372
νίφω	383	Τὸ ο.	
νόεις pro νοεῖν	52	ὄς, ὄς 58.	ὅ, ἡ, τὸ 68. 95. 6.
νοέω	47	ὄαρ	111
νομάς	130	ὄρις	65
νομίζω	369	ὄβριζον, ὄβρυζον	21
νομιῶ, νομίσω	57	ὄγδοήκοντα	397. 140
νομοθέτης	101	ὄγδοηκοσός	141. 399
νομοθετικός	87	ὄγδο	41. 61. 133. 141. 398
νό, νῆς	34. 35. 80. 106. 144	ὄγδοται	142
νοσερός	14	ὀδαίξω	293
νόσημα	84	ὀδελός	46
νοστίον, νοσός	82	ὀδί, ὀδε	11. 98
νοσώδης	76. 83. 92	ὀδυή	55
νημηνία	30	ὀδοιπόρ	16
νῆς	80. 144	ὀδός	79
νῆσ	20	ὀδός	18. 20. 114. 120
νὺ	71	ὀδυνασσαι	199
νύμφη	17. 52	ὀδύνη	18. 384
νυμφών	78	ὀδύρομαι	388
νύν	17. 20. 71. 75. 365	ὀδυαεύς	48
νυνί	17. 364	ὀζω	181. 293
νύξ	20. 59. 110	ὀθεν	43
		E e	89

INDEX II.

ὄθι	ibid.	ὄκχ ^Θ , ὄκχέω	51
οἰ	71	ὄκως	54
οἰδαίνω	293	ὄλέτωρ, ὄλέττειρα	134
οἰδαοθα	172	ὄλέω	161
ὄδιπ ^Θ , οἰδίπας	21.144	ὄλίγ ^Θ	83
οἰδῶ	277	ὄλίζον	47
οἰζυρός	384	ὄλιοθ ^ε ω, ὄλιοθαίνω	181.293
οἰκαδε	57	ὄλχυμι, ὄλχυω	161.280
οἰκαδες	57	ὄλολυγῆ	385
οἰκέω	155	ὄλολύζω	165
οἰκοθεν	94	ὄλοπαθῆ	34.101.106
οἰκοι	3.98	ὄλυρα	361.386
οἰκ ^Θ	73	ὄυξ ^Θ	18
οἰκxρέω	156	ὄμηλιξ	71
οἰκτίρμων	83	ὄμηλυσ	114
οἰκτρὸς	138	ὄμιλέω	378
Οἰλαδης	375	ὄμιλ ^Θ	382
οἶμαι	20	ὄμιχέω	379
οἶμάω	156	ὄμνυμι, ὄμνύω	164.183.293
οἶμῶζω	165	ὄμοεθνης	31
οἶνίζω	156	ὄμοθυμαδόν	94
οἶν ^Θ	47	ὄμοι ^Θ	17
οἶνοχό ^Θ	87	ὄμοιον	18
οἶνόω	156	ὄμοι ^Θ	17.18.84
οἶομαι	20.200.280.293	ὄμοροφ ^Θ , ὄμωροφ ^Θ	32
	377	ὄμόπλοια	81
οἶονεῖ pro ὀιον	24	ὄμοργνύω	19
οἶ ^Θ	58.313	ὄμόργνυμι	293
οἶς, ὀῖς	32.65	ὄμόω	164.183
οἶςέον	82	ὄμφάλη	375
οἶτινες	73	ὄμφαλὸς	59
οἶχυνῶ, οἶχω	53	ὄνειαρ	111
οἶχομαι	280.293	ὄνειρον, ὄνοιρον	24
ὀκέλλω	20	ὄνειροπόλ ^Θ	87
ὀκτακισχίλια	398	ὄνέω, ὄνυμι	228.229
ὀκτώ	396.132.139	ὄνόγυρ ^Θ	386
ὀκτακάδεκα	139.397	ὄνομα	18.19.20.389
ὀκτωκαδεκάκισ	400	ὄνομάζω	155
ὀκτωκαδέκατ ^Θ	398	ὄνομαίνω, ὄνυμαίνω	18
		ὄνομα-	

INDEX II.

ἐνομασία	129	ὀρχήσρα	130
ὄνυμα	18	ὄρω	291
ὄσ	19	ὄς	58.95.96.147
ὄξεα	27	ὄσγε	96
ὄξυ	301	ὄσις	383
ὄξυς	119	ὄσμη	55
ὄξύτονον	68	ὄσ & ὄσ	58.151.317
ὄπαδός	375	ὄσπερ	96
ὄπιοθεν	II. 22. 54. 57	ὄσπον	45
ὄπίσω	139	ὄσέον	106.108
ὄπλα	354	ὄσέοφε	108
ὄπλίζω	41	ὄσις	58.96
ὄπόταν	350	ὄσιςεν	ibid.
ὄππατα, ὄμματα	52	ὄταν	350
ὄππη, ὄπη	45	ὄ, τε	61
ὄπτω	25.161.277	ὄτε	58.61
ὄπωρινός	382	ὄτσο, ὄτς	25
ὄπως	54.350	ὄτεω	13
ὄρα, ὄρα	21	ὄτι, ὄττε	61.350.389
ὄραμν	20	ὄ, τι	61. 96
ὄράσιμ	129	ὄτις	58
ὄράω	7. 9. 160	ὄ	58.147
ὄρχη	102	ὄ, ὄκ, ὄχ	60. 68
ὄρειπλανής	30	ὄ	71
ὄρημαι, ὀραμαι	6	ὄυάλης	113
ὄρθι & ὄρθος	17	ὄας	363
ὄρθρινός	382	ὄδωρ	III
ὄρίγανον	377	ὄδωρ	363
ὄρμια	380	ὄδωρ	19
ὄρνιθοθήρας	101	ὄλ	20
ὄρνις	40.50.56.113.119.1.	ὄνομα	389
ὄρ	82. (364.367	ὄρνι	126.133
ὄρόω, ὄράω	7.19.160	ὄρανόςθεν, νόθι	94.300
ὄρσώ	20	ὄρανόςθεν, νόθι	300
ὄρτη	13	ὄρ	20.86
ὄρύζω, ὄρύσσω	56.161	ὄς	19.75.90.114.121
ὄρύττω	56.61.161.166.370	ὄσιώδης	76
ὄρχησμός	130	ὄτάζω	156
ὄρχησής	57	ὄτ	93. 134. 147. 149. 1.

INDEX II.

ἔτοσι	17.150.364	Πᾶν	362
ὀφειλέτης	102	πᾶν	109
ὀφείλω	180.279.293	πανάγριϑ	358
ὀφιονίδης	372	πανάριςϑ	358
ὄφας	59.118.122	πανδοχείον	84
ὄφλω,ὄφλάω,ὄφλισκάνω	24	πανός	45
ὄφρα	350.360. (293	πανδργϑ	87
ὄφρυς	365.368	πανστρατι	94
ὀχέω	51	πανταχϑ	74.79.300
ὀχλϑ	73	παντοκράτωρ	112
ὀχϑ	51.117	πάπυρϑ	386
ὀψ	115	πάρ	10
ὀψείω	277	παρά	10.94.139.339.346
	Το Π.		seqq. 359
Παγαί	14.361	πάρα	95
πάγκλαυτος,πάγκλαυςϑ	57	παραβαίνω	348
παθϑ	6	παραβάλλω,ομαι	ibid.
παῖαν	78.109.366	παραγίγνομαι	ibid.
παμνιεύς	372	παραδεδώκεισαν	162
παιδαγωγός	78	παραδειγματίζειν	348
παιδανός,παιδνός	10	παρακλήσις	88
παιδιόθεν	94	παρακλητϑ	61
παιθίον	82.94.127	παρακοίσις,παρακοίτης	78
παιδίσκη	81	παρακῶω	36.348
παιδότριψ	115.367	παρακόπτειν	348
παῖς,παῖς	22.75.82.112.120	παραλαμβάνω	158
	359.390	παραπολύ	36
παίω	204	πάραρϑ	376
πάλαμ	98	παρατόλμϑ	348
παλαίς,παληός	23.54.84	παρασβάλλω	ibid.
παλαίμη	10	παραξίργο παρέξη	25
παλίωξις	377	πάρεργϑ	86
παλλακή	11	παρεσικῶς	153
Παλλάς	363.366	παρέσχον	93
πάλλω	6	παρέχω	25.61
παμφαής	374	παρθέμενϑ, παραθέμενϑ	
παμφαίνω	280	παρθενοπίπης	383. (10
πάμφιλϑ	133	παρθένϑ	24.83.97.144
παμφυλία	388	παρ'θεῶ	37
			Πάις

INDEX II.

Πάρις	49	Πέλοψ	45
παρόμοιⓄ	348	πέλωρ	112
παρόν	312	πέμπεργο πέντε	52.58
παροξύτονον	68	πεμταῖⓄ	141
παροράω	348	πέμτⓄ	85. 141. 398
παρⓄ	139	πέμπω	12
παρρήσιας	301	πέμφιξ	110
παρφέρομαι, παραφέρομαι	159	πένεις ἢ πένης	15. 134
παρώνυμⓄ	18	πένησα	134
παρώξυνται	204	πένθⓄ	6
πάς, πασα	75. 112. 134. 357	πεντάκισ	399
πάσαοθαι	373	πεντακισχίλια, οι	140. 398
πάσααλⓄ	56	πεντακόσια, οι	140. 397
πάσσω	166	πέντε	132. 396. 139
πάσχω	294. 321	πεντεκαίδεκα	396. 139
πατήρ	69. 76. 90. 111. 120	πεντεκαδεκαίκισ	400
πατραλοίας	101	πεντεκαδέκατⓄ	398. 141
πατρίζω	50	πεντηκόντάκισ	400
πατροκτόνος, πατρόκτονος	87	πεντήκοντα	140. 140. 397
πατρῷⓄ	25	πεντηκοσός	399. 141
πατρῷⓄ	126	πέπερι	17
πατῶ	54	πέπληγω, πέπληγα	207
παύρον	21	πέποινηκισαν	162
παύω	5	πέποιθέω	281
παχύς	135	πέπομφα	12. 183
πάω	371	πέπονθα	50
πέδιλα	382	πέρ	71
πείθω	221. 358	πέραν	362
πειλεύς, πηλεύς	15	πέράω	164
πειλήδεω, πηληϊάδεω	103. ἢ	πέριξ	111. 368
πεινάω	7. 28. ἢ 375	πέριθω	11. 50. 180. ἢ
πείⓄ, ποιⓄ	24	πέρι	95
πείρα	102. 361	περι 37. 94. 158. 339. seqq.	359
πειρίθⓄ	16	περιεργάζομαι	341
πεισίθρατⓄ	374	περίεργⓄ	86
πελαργιδεύς	127	περιέχω	158
πελεκάν	78	περικαλής	341
πελεκᾶς	112	περίλυτⓄ	ibid.
πέλεκυς	114. 357	περιστώμενα	68
		Εε 3	Πέρ-

INDEX II.

ΠέρραμⓈ, ΠρίαμⓈ	55	πῖλⓈ	378.382
Πέρσης	127	πῖμπλημι	52.229.295
πέσσω, πέττω, πέπλω	294	πῖμπράω	229
πέτα, μετά	52	πῖμπρημι	52.229.295
πέταλον	145	πῖνⓈ, πῖνⓈ	380.382
πέταμα	294	πῖνω	53.272.294.382
πέταυνυμι, πεταυνύω	ibid.	πῖⓈ	377
πέτεω	19	πιπίσκω	295
πέτραπλαι, τίτραπται	58	πιπράσκω	ibid.
πέφαγκα	62	πίπτω	II. 42.279.295.270
πεφραγμένⓈ	55	πισιδικός	379
πέφραδμαι, πέφρασμαι	40	πίσυνⓈ	384
πεφρίκω	280. (55	πίτυρον	386
πέφυκα	358	πιφάσκω & πιφάουσκω	379
πέψις	82	πίφημι, πέφημι	II
πή	76	πίων	368.380.f.
πήγαινον	54	πλάγξω à πλάζω	166
πήγη	14	πλαγχθεῖς	47
πήγνυμι	280.294	πλακός	32.114.124
πήγω	280	πλακῶς	114.120
πηδάω	22	πλάξ	110
πῖλⓈ	39	πλάττω	166
πήληξ	110	πλατυάζω	387
Πηλιάδης	73.83	πλατὺς	54
Πηνελόπεια	81	πλατύσομⓈ	5
πήρα	361	Πλάτων	54
πήχυς	114.357	πλείθι	172
πιάνω	377	πλείσανε	57
πιαλέⓈ	377	πλείσων	301
πίδαξ	84.382	πλείων	136
πιδύω f. πηδύω	377	πλέκω	II.163.180
πιδύτης	ibid.	πλέον	52
πίερα	377	πλεῦν	24
πίερις, περίω	377	πλεῦναις	30
Πίηρ	76.III.120.381	πλέω	27.53.295
πιθάκνη	81	πληγή	14.361
πιθανός	358	πληθύς	365
πικρίς	64	πληθύω	21
πιάλω	378	πλήθω	42.163.167
		πλημ-	

INDEX II.

πλημμυρέω	388	πολεμῶ	277
πλημμυρίς	386	πόλεμος	58
πλήν	320	πολεμῶ	277.313
πλήσι, πλησίον	98.136	πόλις cum Dial. 16.18.30.58.73	
πλήσσω	221	107.118.1120.357.389	
πλό, πλῆ	35.80	πολίτης	102
πλέταξ	128	πολίχνη	81
πνευμα	97	πολλὰ κίς	57.94
πνευσιάω	278	πολλός	143
πνέω	20.295	πολυάρετος	373
πνίγ	381	Πολυδάμας	358
πνίξ	110	πολυπλάταγον	145
πνοή, πνοή	16	πόλυπος	21
πνός	81	πολύπρος	133
πόα	389	πολυπραγμοσύνη	129
ποδός, ποδής	18.29	πολύς	77.133.138.143
πόθεν, πόθι	71	πολῶ	103.360
ποθῶ	45	πομφόλυξ	110
ποεῖν, ποεῖν	17	πονέω	50.164
ποιέω, cum mod. & Dial. 4.23.		πόνηρος ἢ πονηρός	75.77.133
24.25.30.60.78.92.164		ποντοπόρος	94
167.173. seqq. 351		πόντος	ibid.
ποίημα cum cas. 82.84.109.117		πόρρω	139.301.320
ποιηματικός	129 (129)	πορφύρα	20
ποιημάτιον	82	πορφύρεω	384
ποιήσαι	3	Ποσειδέων, ποσειδῶν	12.119
ποιήσαι	ibid.	πόσιων	128
ποιήσαι	ibid.	ποσαῖ	142
ποίησις	84	ποταμός, ποταμός	75.91
ποιητής cum cas. & Dial. 12.76		πότε, πότε	10.71
81.89.101.103.130.134		ποτήριον	84.130
ποιήτρια	81.134	πότνι	92
ποικίλ	83	πῶ	71.76.319
ποιμαίνω	178	πῶπλι	54
ποιμενικός	19	πῶς, ὡς πῶς	21.75.114.120.121
ποιμένην	79.87.109.116	πράγμα	117
ποιῖ	24.54	πράγ	375
ποιπνύω	384	πραθῆναι, πραθῆς	295
πόκος	58	πράξις	113
		πρά	

INDEX II.

πράτ	136	προσλαλέω	313
πράτ	21.390	προσομιλέω	346
πράττω	166.181.321	προσπατάλέω	157
πράυνω	383	πρόσπειν	ibid.
πράυς	77	προσάτις, προσάτης	78.134
πράχ	373	πρόσχημα	13
πρεσβύς ατ, πρεσβύτατ		προσψάυω	346
πρεσβύτης	386. (57	πρόσωπον	145
πρέας	18	πρότεξ	137.139
πρηνης	15	πρῶδαιας	158
πρήξις	7	πρῶλεγον	31
Πριαμίδης	125. f	προφητεύω	159
Πρίαμ	55.125. f	προφήτης	76. 100. 103. 360
πρίαπ	175	προφήτις	134
πρίν	52.321.364	πρωί	320
πρίν	380	πρωτ, α, πρωτον	33. 85. 141
πρίω	381		301. 290. 398
πρίων	381	πρωτότοκ, πρωτότοκ	87
πρό	37.94.130.158.301.328	πρώχω, σώχω	54
προάγω	158.329	πτάω	204
πρόβατον	106. 145	πτάομαι	157
προγινώσκει	328	πτάω	295
προελπίζειν	328	πτέρυξ	110
προΐσασθαι	329	πτήσσω	15
προμυθής	48	πτολεμαίς	374
πρόνοια	81	πτόλεμ	58
προνώπιον, προενώπιον	13	πτολίπορθ	17
προπάροισεν	320	πτόλις	58.389
προπαροξύτονον	68	πτόω	157
προπερισπώμενον	ibid.	πτύξ	110
πρόπολ	86	πτώσσω	15
πρός	339.343. seqq. 301	πτωχός	136
προσεγγίζειν	346	πυγή	385
προσέρχεται	ib.	πυγίζω	387
προσευχή	78	πυγμή	301
προσέκει	ib.	πυελ	387
πρόθε, πρόθεν	54	πνετίας	387
προσκειμέν	ib.	Πυθαγόρας	58.362.387
προσκυνέω	159	πυθεδών	387
		πύδι	

INDEX II.

πύθι	387	ρήγνυμι	15. 296
πύθμην	109	ρήιδιον	25
πύθομαι	385	ρήσσω	372
πύθω	385	ρητίνη	382
πύθω	385	ρήτωρ	46.83. 116. 119
πύκτης	101	ρίγέω, ριγόω	370
πυλαωρός	9	ρίγ	370. 381
πυλοειγής	16	ρίζα	102
πυλκρός	86	ρίν, ρίς	364
πυνθάνομαι	296	ρίνη	382
πύξ	54	ρίνός	382
πύ	385	ρίπασα	379
πύρ	75. 112. 365. 386	ρίπη	383
πυράχμης	103. 388	ρίπιζω	379
πυραμίσ	388	ρίπιω	44. 166. 370
πύραμ	388	ρίς & ρίν	53. 55. 364
πυραυγής	388	ρόδαξ	128
πυρέω	388	ρόδον	46
πυρήν, πυρήνη	388	ρόδόχρο, ροδόχρως	35
πύριν	388	ρό, ρς	35. 80
πυρίτης	ibid.	ρύμος	386
πυρός	386. f.	ρύομαι	387
πω, πη, πας	71	ρύτις	386
πωλῶ	103. 360	ρύτος	386
πωμενικός	19	ρύτωρ	386
πώς	54. 76	ρύω	277
πωῦ	109. 357. 364	ρωμαῖ	83. 127
Τὸ Ρ.		ρώμη	65
Ρα	71	ρωννύω, ρώννυμι	296
ράβδ	86	Τὸ Σ.	
ράγιζω	372	Σαλπίζω, σαλπιάσω	49. 165
ράδιξ	375	σάμβιβαλα pro σάνδαλα	48
ράδι	133. 138. 380	σάνδυξ	110
ράξ	367	σά	374
ράπτω	166	σαπφώ	61
ράσα, ράισα	359	σάραπας	37
ρέζω	55. 156	σάρξ	8. 110. 116
ρέριφα, έρριφα	45	σατανάς	74. 80. 103
ρέω	20. 158. 296	σάυρα	360
		Εε 5	σάφα

INDEX II.

σάφα	13	Σουφ	50. 379
σβέννυμι, σβεννύω	296	σῖτον & σῖτ	351. 383
σδυγός, ζυγός	45	σκάπτων	55
σεαυτ	151	σκάπλω	166
σέβομαι	277	σκάφη & σκαφή	78
σέθεν	20. 148	σκέλλω	297
σεινομαι	277	σκέπα, σκέπασμα	145
σειρήν	109	σκηπτ	31
σείω	204. 277	σκηπτρον	55
σέλινον	379. 382	σκήπων	14. 17
σελλάν, κρητο δελήνη	45	σκιά	102
Σεμίραμις	379	σκήπων	52
σέριφ	383	σκιπ	379
σέυω	185. 296	σκήπων	383
Σήθ	60	σκοπός	81
σῆθον, ζῆθον	49	σκότ	82. 142
σημαίνω	7. 185	σκούθις	134
σημείον	84	σκυλάω, σκυλον	388
σήμερον	56	σκυρός	386
σήμερον, ή	98	σκώμμα	67
σήπω	179. 221	σκώρ	112
σιγάω	377	σμέρδω	56
σιγή	377. 381	σμερδόν,	55. 389
σιγμοειδής	31	σμίλαξ	57. 382
σίδη	382	σμίλη	382
σιδόνι	378	σμίλ	ibid.
σιδω	382	σμύρνα	55
σικελίζω	50	σμυς	56
σικελίη	378	σμῶδιξ	110
σιληνός	378	Σολομών	110
σιμάνδρα	378	σός, ή, όν	151
Σιμάνθρα	ibid.	σς, σευ, σσι, σε	71
σιμός	382	Σχιβός	127
σίνηπε	14. 109. 123	σοφία	6. 80. 102. 380
σίνουμαι, σείνομαι	277. 378	σοφός, πτέρω, ώτατ	86. 115
σίν	382		136. 357. 374
Σιός	11. 50	σοφώς, φωτέρως, φωτάτος	301
σιεός	383	σπάδιξ	375
σισύμβριον	379	σπάδιον	58

INDEX II.

σπαίρω	9	σιξ	367
Σπαρτιάτης, αἰτίς	376.127	σίφθ	383
σπείρω 5.97.178.180.183.220		σίχρ	ibid.
σπείλιον	45	σοα	102
σπένδω	12.53.280.297	σολή	58
σπέρμα	129	σόμα	82
σπέρσω, σπερώ	57	σορεννύω	297
σπῆς	57	σρατηγιάω	278
σπέω	57.186	σρατηγός	7
σπίλθ	382	σρατια	80
σπινθήρ	54	σρατός	7.80.108.371.374
σποδός	79	σρατόφι	108
σπολή	58	σρέφω	12
σπορά	78	σρσθίον	82
σποδαῖθ	83	σρσθός	ibid.
σάδιον	58	σρωννύω	297
σάζω	165	σύξ	110
σάδι	14	συφελίζω	165
σασθμός	105.142	σύφω	386
σάις	112	σώ, έω, είω, ήω	23
σαλαάζω	8.165	σύ	15.56.93.147.5.
σαφίς	9	συβώτης	101
σάχυς	114.302	συγενής	43.131
σάω	4.228	συγινώσκω	314
σέαρ	111	συγκλείω	43
σέλλω 4.169.180.182. seqq. 185		συγκλυρονόμθ	ibid.
σενάζω	165	συγχεώ	ibid.
σενός	136	συζάω	38.44
σερίσκω	297	συκή	385
σεροπή	10.302	σῦκον	ibid.
σέφανθ	374	συκοφάντης	204
σηθί	14.320.357	συλάω	388
σηθθ	84.117	συλεύω	ibid.
σηρ	111	συλλαλέω	313
σηρίζω	165	συλλαμβάνω	60
σησω	185	συλλέγω	43
σίω	381	συλλήβδην	94
σίβη	381	σῦλον	388
σίζω	165	συμμαχίς	77.134
			συμμα-

INDEX II.

σύμμαχ	77.134	σφονδύλι	388
σύμπαν	83	σφόνδυλ	ibid.
συμπλοκή	43	σφός	151
σήμῳνοια	81	σφραχίζω	372
συμφέρω	43	σφραγίς	364. 367. 375
σύν	56. 330. 301. 365	σφύζω	165
σύνδρομ	39	σφυρα, σφύρα	161. 386
συνεκδεχῆ	61	σφύραμνα	388
συνεργός	86	σφωέ	71
συνήλθον	3	σφωίτερ	23
συνίσησις	104		93. 151
σύννοια	93	σχέθω	279
συνώνυμ	18. 19	σχές	57
σύριγξ	110. 386	σχελιασικα	165
συρίζω	388	σχέω	57. 186
συρίττειν προ συρίζειν	49	σχοινίον, σχοῖν	82
σύρκες προ σάρκις	8	σχολή	102
συρρέω	43	Σωκράτης	58. 91
σύρω	384	σωλήν	79
σῦς	75. 365	σῶμα	67. 70. 73. 84. 88. 360
συσκάλω	44		f. 366
συσπείρω	ibid.	σώτειρα	134. 81. 360
συσσιτέω	34	σωτήρ	76. 81. 88. 111. 116
συσέλω	38. 44		120. 130. 131. 360
συσφίγω	44	σωτηρία	102
συσχηματίζω	ibid.	σωφροσύνη	80
σφαγίς, σφαγεύς	358	σώφρων	132
σφάζω	165	σώχω	54
σφαίρα	102		Τὸ Τ.
σφάττω	358	Ταγός	375
σφέ	71	ταδί, τάδε	11
σφέας & σφᾶς	13. 71. 149	τάζω	165. 297
σφές, σφέες, σφῆς	17. 24. 149	τάλαντον	6. 8
σφετέρης	23	τάλας	112. 133. 363. 366
σφίγξ	110	ταλάω	55
σφέτερ	93	ταμίας	80. 100. 102. 130
σφιν	71. 149	τάμνω	10
σφίσι	71. 149	ταυνύπας	386
σφονδύλη	385	τάξ	8
			τάπης

INDEX II.

τάπης	375	τέτορες	7.45.140
τάρταρ	142	τέτραενες	18
τάχος	13.33	τετράκεις	357.364.399
ταχύποπτ	33	τετρακισχίλια,οι	140.397
ταχύς	44.135	τέτραυμα	10
ταχυτής & ταχύτης	82	τετράορ	372
ταων	9	τέτλιξ	368
τέ	56.71.394	τεϋ	25.71.148
τέγγω	11	τευχω	179.204
τεθεμελίωτο	162	τεχνίτης	102
τεθεώρηκα	42	τέω	13
τέθημι	16	τῇ προ τάε	7
τέθνημι	229	τήγανον	59
τέθραμμα	10	τήδες	58
τείχ	113.122	τήθι	7
τέκμωρ	112	τήκω	221
τεκνίον, τέκνον	82	τηλίκ	58
τέλει	85.92	τηλιτῆτ	104.134.149
τελέω	164.389	τήμερον	56
τέλμισ	383	τήμ	58
τέμνω	10.178.182.297	τηνίκα	ibid.
τέος	121	τήν	51
τέρας	112	τιάρα	376
τέρειν	109	τιβόρι	377
τέρην	55.79.109.132.1.	τίβυρις	377
τέρμινθ	52	τίθειμι	15
τέρπω	163	τιθέω	12
τέσαρα,ες	6.139.1.396	τίθημι cum Mod. & Dial.	4.9.
τεσαρακαίδεκα	141.396		11.12.15.16.42.56.163.
τεσαρακοντάκεις	400		167.183.228.232.1eqq.
τεσαρακόσια,οι	140.397	τιθωνός	378
τεσαρακοσός	141.399	τίκτω	11.58.166.220.279
τεσαρακαίδεκάκεις	400	τιμαγήτης	372 (297
τεσαρεσκαδέκατ	141.398	τιμάω	183.1eqq.204
τεσαρήκοντα	6.140.3.7	τιμείς	217
τεταοταῖ	141	τιμή	4.17.67.99.358
τέταρτ	85.141.398		382
τέτλαθι	229	τιμῆντα	13.35
τέτμηκα	13.15	τιμῆς	27.113
		τίμι	

INDEX II.

τίμιϑ	378	τὸ, τε	61
τιμωρὸς	32	τότε	58.61
τίνω	53.382	τῶ καὶ τῶ	58.71
τίπιε	20	τῶνδυμα	31.32
τίρυνς	383	τῶνομα	31.36
τίς interrog. 90. 62. 147. 150.	164.367	τῶργον	31
τίς	71.90.113.147.367.364	τέρηϑ	127
τισιφόνη	379	τάτας, τῶτο	23. 104
τιτάν, τιτλήν	6.78.109.120	τρανὸς	375
τιτάνιϑ	372. (366.383	τραπέζα	84
τιτράω	297	τραπόμα	10
τιτρώσκω	277.298	τραύμα	23
τίτυρϑ	379	τράχηλϑ	142
τιτύσκω	278	τραχύς	376
τίφϑ	383	τρεῖς, τρία	139.1.396
τίω	53.167.369	τρέπομα	10
τλάω	229.289	τρέπω	10.12.39.167.204
τλήμι	229	τρέφω	10.42.44
τόδε, τοδὶ	98	τρέχω	12.44.278
τοδέυτερον	36	τρήρων	110
τοὶ καὶ ταὶ	58.71.98	τριακάδεκα	141.396
τοῖνον	74.365	τρίακοντα	85.132.397.140
τοῖϑ	58	τριακοντάκισ	400
τοισσδι	11	τριακόσιοι, α	140.185.397
τοιστϑ, ο	58.104.134.149	τριακοσίους	399
τόκα	58	τριακοσὸς	141.399
τόκε	392	τρίαμβϑ	46
τόκεν	ibid.	τριάς	363
τοκεύς	130	τρίβω	103.277.360.381
τόλμα	360	τριέτης	144
τομή	138	τρίζω	21.165
τόμϑ καὶ ὅς	78.81	τριήρης	76.122
τονδορύζω	21	τρικέφαλϑ	375
τονοδεικτικὰ	100	τρινακρία	378
τοπλέον	36	τρίναξ	382
τὸς θεός	21	τριπλόϑ	82
τόσϑ	58	τρίς	364.399
τόσον	151	τρισμύριοι	140
τὸςτῶ	104	τρισκαυδεκάκισ	400
		τρισκαυ-	

INDEX II.

τρισκαδέκατ	398.141	τύπτω cum Mod. & Dial. 6.9.	
τρισχίλιοι	85.397.140	13. 15.17. 21.23.24.25.28.	
τριταί	141	29.34.39. 40.41.42.43.	
τρίτ	85.141	52.56.57. 120. 133.162. f.	
τρίτωνίς	379	169. seqq. 370	
τρίτων	383	τυρόεις	388
τρίχαι	50.73	τυρός	386
τριχή	73	τυρόω	388
τριχθαί	50	τυφλός	354
τρίψ	367	τύφομαι & ἔμαι	389
τριοχάζω	278	τύφ	386
τρόχ	81	τύφω	44.386
τρυγάζω	387	τῶ	58.71
τρυγών	385	τῶγαλμα	32
τρύζω	21	τῶνδυμα	32
τρυπαίνη	388		Τὸ Υ.
τρύπανον	ibid.	Υαλ	6
τρυπάω	ibid.	ύβλάττειν	20. 159
τρύπημα	ibid.	ύβός	385
τρυτάνη	8	ύβρίζω	156
τρυφάλεια	16	ύδωρ	19.48.65.112.385
τρυφάω	389	ύετός	387
τρυφή	44	ύεὺς	121
τρύχω	386	ύιός	65
τρώγω	5. 179.370	ύλακίδης	388
τρώμα	23	ύλακόω	388
τρωπάω	12	ύλη	385
τρώς	99. 114	ύλικῶς	97
τρωχάω	12	ύμεις, ύμέτερ	174.385. f.
τύ	56	ύμην	109
τυγχάνω	276. 298	ύμοιον	18
τυδῆς	385	ύμός	151
τύλα f. τύλη	385	ύνν	21
τύνη	15.148.386	ύπαί	19
τυπία	12.181	ύπεξέρχομαι	349
τυπή	130	ύπέρ	139. 338. f.
τύπης	130	ύπεράνθρωπ	339
τυπίς	130	ύπερέσχον	93
τύπε	ibid.	ύπερῆχθαιρω	330
		ύπερ-	

INDEX II.

ὑπερλίαν	ibid.	Φάραγξ	110
ὑπεροψία	ibid.	Φάρυγξ	54.III
ὑπερφίαλⓄ	ibid.	Φάρυξ	54
ὑπέσχε	93	Φασί	233.376
ὑπηρίτης	II.77	Φάσκω	298
ὑπισχνέομαι	298	Φάσμα	129
ὑψηλός	131	Φάσσα	134
ὑπνⓄ	54	Φατί	56
ὑπο	95	Φάψ	II5. 134.367
ὑπὸ	19.339. 348.f.	Φάω	II.228
ὑποβιάλλειν	20	Φενακίζω	372
ὑποκάτω	349	Φέναιξ	367
ὑπόλευκⓄ	ibid.	Φέρω	277
ὑποπνέουσινⓄ	ibid.	Φέρει, Φέρει	57
ὑποπτικός	33	Φερωνίκη	59
ὑρράδης	125	Φέρω	138.298
ὑς	66.75	Φεύγω	179. 204. 221.358
ὑσμίνη	145	Φηγός	14 (361)
ὑφα, ὑφασμα	345	Φημή	14.78
ὑφαρπάζω	349	Φημι	59. 71. 228.272
ὑφεαρ	362	Φήν	80
ὑφός	51	Φθάνω	298. 374
ὑψόθεν	20	Φθαίρω	24
ὑω	48	Φθέρ	II
Τὸ Φ,		Φθινίθω	379
Φαγέοις	12	Φθίνω	299.380
Φαείνω	276	Φθισήνωρ	379
Φαμακία	372	Φθίω	299.381
Φαίαιξ	367	Φθιώτης	377
Φαίδρα	360	Φθοῖς, Φθοῖς	32
Φαίμεν	15	Φθονῶ	314
Φαίνω	5.43.272.370	Φιλαλήθης	76
Φάλαγξ	110	Φιλέεσκον	172
Φάλαμνα, αἴνη	59.372	Φιλεῖς	217
Φαλακρός	59	Φιλέω	23.183. seqq. 204
Φαλλός	8	Φιλήμεναι	II
Φάμα	14	Φίλην	23
Φανίον	372	ΦιλήρετμⓄ	II
Φανός	45	Φίλητον	II
ΦάⓄ	375		Φιλία

INDEX II.

Φιλία	102	Φρατήρ	76. III
Φίλεννα	127	Φράττω	55
Φιλιππίδης	126	Φράτωρ	376
ΦιλίππⓄ	56.65.126	Φρέαρ	III
ΦιλόκαλⓄ	86	Φρείαρ	16
Φιλόπατρις	132	Φρενοῖν	89
Φιλορήτωρ	44	Φρήν	10.92.109
ΦίλⓄ 39.136.357.371.378		Φρητὸς	30
	382	ΦρικαλέⓄ	378
Φιλοσοφέω	158	Φρίκη	382
Φιλοσοφία	380	Φρικᾶδης	378
ΦιλόσοφⓄ	86	Φρίξ	ib.
Φιλότης	113	Φρίττω	166.280
ΦίλτατⓄ	374	Φροιμιάζω	159
Φιμός	382	Φροίμιον	32.42
Φιμόω	378	Φρονέω	164
Φινεύς	382	Φροντιῶ	57
Φιτύω	379	ΦροῦδⓄ	31.42
Φλαῖν	50	Φεύγω	358
Φλεγέθω	279	Φύη καὶ Φῆ	80
Φλέγω	181	Φυγᾶς	78.112
Φλέψ	115	Φυγή, φύζα	4.47.358
Φλιαῖ	381	Φυκίοις	387
Φλίβω	50	Φυκίς	385
Φλόξ	38.110	ΦῦκⓄ	385,387
Φοβεῖσθαι	338	Φυκώδης	ibid.
Φοβερά	340	Φηλείδης	388
ΦοινίκεⓄ	378	Φυλή	385
Φοινίκη	382	Φύλοπις	ib.
Φόινιξ	74.134.368	Φῦν	80
Φοῖνιξ	70	Φυράω	373.388
Φοινιάσω	134	Φύρω	384
Φόρκυν, υς	365.368.383	Φύσας	388
Φραδμοσύνη	55	Φυσάω	ibid.
Φράδμων	55.129	Φυσιάω	278
Φράζω 40.55.126.169.181.1.		ΦυσίγναδⓄ	388
Φρασι 10.	(369	Φύσιγξ	81
ΦρασίδαμⓄ	375	Φύσις	384
Φράσμων	129	Φυταλιά	389
		FF	Φυτάλ-

INDEX II.

Φυτάλμι	389	χῆν	109
Φύω	299. 370. 384	χῆρα	85
Φωνήεις	83	χῆρες	23
Φῶρ	112	χθῶν	75
Φῶς	19. 97. 69. 67. 96. 115	χιλεύω f. χιλόω	378
Φῶς	115	χιλιακίς	400
Τὸ Χ.		χιλιάς, χίλιοι	140. 378. 397
Χαίνω	221	χιλιός	141. 399
Χαίρω	299	χιλός	382
Χαλινός	382	χιονόεις	377
Χάληε	91	χῖ	30
Χαλκεύω	157	χιτών	46. 146
Χαλυβδίκος	48	χιτώνη	146
Χάλυψ	115. 384	χιών	79
Χαρά	361	χλαῖνας	59
Χαρακτήρ	150	χλαμύς	77. 114. 120. 368
Χαρίεις	83. 92. 112. 119. 133	χλιαρός	59
	135	χλιδή	382
Χάριν	320	χλάνης	89
Χάρις	40. 72. 113	χνό	35
Χαρίσι	379	χοῖνιξ	110
Χάρτης	102	χολοιφόρ	17
Χάσκω	299	χράομαι	29. 313
Χείλων	128	χρεία, χρεῖα	8
Χειμών	65	χρή	80. 299
Χεῖρ	75. 90. 111	χρήσιμ	85
Χεῖρα	85	χρήσ' ἡθῆ	87
Χειρέων	12	χρήσης	89
Χεῖρον	136	χρήται	29
Χειρώναξ	32	χρῖσάμεν	379
Χελιδόνιον	378	χρίσομαι	ib.
Χελιδών	79. 110. 117. 382	Χρῖσός	86
Χελύνη	21. 386	Χρίω	381
Χελώνη	22	Χρόν	39
Χέρνιψ	115	Χρό	35
Χερὸς	17	Χρύσας & ης	14. 99
Χερρόνησίτης	127	Χρύσε	91. 133
Χερύδριον	127	Χρυσόειν	32
Χέω	20. 185. 299. 289	Χρυσέν, οῖν	25. 32. 53
		Χρυ-	

INDEX II.

Χρυσόω	31. 164. 176. 178. &c.	ὠβόν	46
Χρώμα	7	ὠγὼ	32
Χρωννύω	299	ὠδὴ	28
Χυλός	385	ὠδίνω	382
Χυμός	ibid.	ὠδός	28
Χύσις	384	ὠδῶμα	8
Χωννύω	300	ὠθέα	300
Χώρα	361	ὠθῶ	156. 300
Χωρίς	320	ὠκός	135. 365
Τὸ Ψ.		ὠλένη	13
Ψάλλον	45	ὠλολα	161
Ψάλλω	178. 185. 204. 210	ὠμην	20
Ψαλμός	61. 129	ὠμοί	18
Ψαλτήριον	52	ὠν	24
Ψάλτης	77	ὠν	12. 90
Ψάμαθ	59	ὠντινων	73
Ψάρ	III. 362. 367	ὠον	79
Ψαρός	376	ὠόν	46. 79
Ψέλλιον	43	ὠπσο	161
Ψεύσης	76	ὠρα	357
Ψημύθιον	16	ὠρανός	24
Ψίθυρ	146	ὠρις	2
Ψιλός	382	ὠρίων	368. 382
Ψιμύθιον	387	ὠρυγμα	43
Ψίξ	363	ὠς καὶ ὠς	68. 350
Ψύθ	48	ὠς	19
Ψύχ	102. 386	ὠσπερ	74
Ψύχω	ibid.	ὠσας	18
Ψωμίον	82	ὠσε	74. 351
Ψωμός	ibid.	ὠτελλή	17
Τὸ Ω.		ὠυτόρ	8. 23
Ωβήλ	8	ὠυτός	26

INDEX III.

INDEX III. LATINARVM VOCVM è Græcis redditarum.

A , ab	324.326	Adjuvo	164
Abel	8	Admiror	21
Abeo	53. 293	Admodum	36
Abjicio	20	Adolescens	81.101.372
Abydus	385	Adolescentulus	81
Abfcondo	166	Adoro	159
Absque	II. 320	Adraftine	382
Abftergo	19.292.f.	Adfpicio	166
Accedere	346	Adfpicio limis oculis	348
Accendo	16	Adfum	314.348
Acceptor munerum	45	Advena	II4.II9.384
Accipio	4.45.276.291	Adverfarius	74
Accipiter	10.383	Adverfus	331.343
Accurate	301.346	Ædifico	182
Accuratiffime	3.31	Ædituus	48
Accuratus	381	Ægina	382
Accufo	336	Æmulor	313
Achaicus	127	Æneades	126
Achates	376	Æqualis	4
Achivus	23	Æqualitas	83
Acidalius	377	Æquo	379
Acinus	367	Aer	20.III
Acquiro	157	Aerus	371
Acris	382	Ære fabrico	157
Acrifione	126	Æreus	91
Acroama	375	Æfculapius	8
Actio	7.II3	Æftivare	49
Acuo	289	Æftu inundo	388
Acus	45	Æftuofus	377
Acuta	27	Æther	III
Acute	301	Æternus	61.358.372
Acutus	119	Ævum	65.II0
Ad	330.337.342	Africus ventus	115
Adam	8	Agger	199
Adamas	362	Agito	20.185
Adipifcor	298.388	Agmen	15
			Agnus

INDEX III.

Agnus	61.109.118.164	Amurca	47
Ago	164.181.378	An	76. 376.393
Agricola	8	Ancilla	357
Ajax	83.119.362.375	Ancillula	77.81
Ala	110	Ancora	20.386
Alacris	48	Ancyra	386
Albus	9.75	Angelus	62
Aliquantulum albus	343	Anguilla	51
Alcman	366	Angustus	136
Alecto	372	Anhelitus	44.62
Ales	367	Anima	102.386
Alexandrinus	127	Animal	82
Alga	387	Animalculum	ibid.
Alga abundans	387	Animus	386
Alienus	55	Anne	392
Aliquando	10	Annon	393
Aliquis	147. 150.364	Annunciatio	80
Alius	17.133	Annus	11
Alloquor	158	Anser	109
Almosen	11	Ante	54.320
Alo	10	Anteverto	298.374
Alter	10. 146.373	Anti-Christus	86
Alternatim	45	Antiquus	54.84.98
Amaracus	373	Antrum	145
Amare	23	Anus	75.366
Amarus	9.54	Aper	89
Ambitus circuli	110	Aperio	160.282
Ambulo	54	Apis	102
Amens sum	158	Apium	379
Amicissimus	374	Appareo	62.286.370
Amicitia	102	Appositus	10
Amictus	58	Appropinquare	346
Amicula	127	Apud	320.f.
Amicus	136.357.371.382	Aqua	19.65.385
omnibus	133	Aranea	59
Amo	183.204	Aratus	376
Amor	21.73.113. 144	Aratrum	18.55
Amphiarus	374	Arbitror ergo	36
Amplius	36	Arbor	144.f.
		Arca	

INDEX III.

Arca	110	Attollo	279
Arcas	127	Attraho	343
Arceo	47.280	Attrecto	289
Arcus	75	Auceps	101
coelestis	383	Auctoritas	386
Ardens valde	48	Audacia	360
Area	110	Audacter	17.337
Arena	59.61	nimum Audax	348
Arene	373	Audio	33.55.155.156.161.204
Argenteus	34.91.384.133		229.280.369.385.163.179
Argilla	382		167
Aridus	14.375	Audio perperam	36.348
Aries	380.f.	Auditionis expers	597
Arma	354	vim audiendi habens	130
Armis exuo	158	Auditu dignus	77
Armo	41	Aveo	13
Arma contra aliquem	343	Avernus	69
Aro	164	Aufero	36
Artifex	102	Augeo	279.283
Artus	55	Avis	40.50.56.113.119.f.364
Ascendo	332.336	Aura	360
Ascensus	53	Aureus	91.133
Asiades	373	Auris	19.75.90.114.121
Ascopus	373		363
Aspectu pulcher	375	Aurora	108.115
Asper	376	Aurum sincerum	21
Aspicio	166	Aut	13.392
Aspirans aliquantulum	349	Autumnalis	384
Assequor	298.343.374	Auxilior	32.279
Asimilo	155	B.	
Astringo	386	Baccha	385
Assumo	158	Bacchus	383
Asylum	385	Balana	59.372
Atheniensis	127	Balneum	84
Atho mons	108	Barathrum	46
Atramentum	109	Beatus	115
Attenuo	297	Bebryx	368
Attero	386	Bellona	385
Atticiffere	49	Bellum	145.58

INDEX III.

Belli Dux	7	C.	
Belli focia	77	Cachinnor	8.54.
Bene	79	Cocoethes	76
Benedictus	86	Cado	11.42.157.279.293
Benefacio	159		295.370
Beneficium vicissim præstare		Cadus	49
	324	Cædes	358
Beneficus	86	Calamitosus	384
Benevolentia	360	Calathus	8
Benevolus	133	Calceamenta muliebria	48
Beronica	59	Calceus	364
Bibliopola	360	Calchas	363
Bibo	53.294	Calculus	381
	382	Caldus	17
Biennis	144	Caligo	111
Bilis in morem erodens	17	Calix	20.146
Bipes	48	Calius	385
Bis	48.399	Calumniari	48
Bisalta	379	Calvus	59
Bis decies mille	140	Camelus	47
Bis millesimus	399	Camera	6
Bithynia	378.388	Campana	52
Bythynus	383	per campum	10
Blatta	385	Cancer	79
Bombyx	368	Canis	20.47.118
Bonum	48	Canistrum	8
Bonus	44.50.62.77	Cano	28.155.163.167.178.185
	132		204.372
Bos	31.60.119	Canticum rusticorum	382
Botulus	83	Cantor	138
Brachium	381	Cantus	28
Brevis	135	Capillus	33.42.110.367
Brevitas	384	Capio	156.276.278.281
Buccino	49.165		282
Bucephalus	303	Caprificus	382
Bulla	110	Caput	79.102.367.374.376
Butomum	57		145
Buxus	54	magnum habens	305
Byzantius	127		

INDEX III.

Carduus fullonius	50	Chryses	99
Carens controversia	383	Cibus	383
Carmen	61	Cicada	368
Carmino	50	Cicorea	379
Caro	8.110	Cilix	127
Carthago	79	Cingo	280.288
Caseofus	388	Cinis	18.79
Caseus	386	Cinyps	115.384
Catena	61	Circa	345
Cavillum	67	Circiter	340..345
Caulus	385	in Circuitu	94
Causa, a	16.23.320.360	Circulus	94.142
Celebris	136	Circum	339
valde Celebris	35	Circumspectus	129
Celebro	16.277	Circumvolvo	158
Celer	51.135.365	Civis	102
Celeritas	83	Civitas	16.30.58.389
Celeriter	331.334	Clamo	4.8.25.164.165
Cello	20		220.377.389
Centesimus	141.399	Clamor	376 f.386
Centies	400	Clango	7.166.47.221.290
Centum	132.140	Claudo	23.50.56.204
Cepa	45	Claudus	24
Ceres	76.118.f.	Clavis	23.24.56.112.367
Cerevisia	142	Clausus	385
Certus	89	Clemens	113
Cervix	142.59.79.109	Clibanus	51
Cerussa	16	Clunes	385
Cerylus	15	Clypeum tenens	86
Ceyx	368	Coætaneus	71
Chalybs	115.384	Coagulo	388
Charisius	379	Coagulum	387
Charta	102	Coarcto	378
Chersonesitanus	127	Coecus	354.372
Chirographum	85	Cœlestis	126.133
Chius	30	Cœlitus	94.326
Chlamys	114.120.77.368	in, e Cœlo & in cœlum	94.300
Christus	86	Cœlum	24
Christi adversarius	324	Coctus	43
		Cocy-	

INDEX III.

Cocytus	386	Conchylum	388
Coemiterium	14	Concito	156
Cogito	32. 56. 165	Conclave	79
anxie	280	Conclave sponsi	78
Cognatus	43	Concludo	43
Cognitio	84	Concoctio	82
Cognitor	76	Conculcare	54
Cognoscere ante	328	Concurrens	39
Cognosco	269. 277. 285	Concutio	165. 277
	377	Conditura	385
Cohæres	43	Confero	43. 348
Cohibeo	384	Confidere	55
Collaborator	86	Confido	28
Colligo	43. 279	Conflictus	43
Collineo	278	Confluo	ib.
Collis	51	Conformo	44
Colloco	4. 49. 56	Confundo	43
qui Collo elato est	79	Confusio	129
Color	35	Congelo	160
Coloro	299	Conglomerum	44
Colossensis	127	Conjugium in eo	284
Columba	110	Conor	159
Columna	368. 380. f.	Consanguineus	131
Comam cœruleam habens		Consecro	16
	387	probe considerare	336
Comatus pulchre	24	Consiliarius	99
Comburo	229	Consilium	55
Comedo	5	in conspectu	320
Commemoro	379	Conspicuum	357
Commisceo	388	Conspiratio	81
Commixtura	43	Constituo	289
Commodum	111	Constringo	44
Commoveo	204	Consuefacio	156
Communico	313	Consuesco	22. 23. 156
Communiter	301		286
Compingo	280	Consuetudo	82
Complano	155	Consulto	160
Complector	158	Consultus	55
Pulchre compositus	133	Consuo	166
		F f s	Con-

INDEX III.

Contemnere	336	habens	376
Contemplor	369	Corrigia	382
Contendo	161. 370	Corrumpe	24. 279. 299
Contentio	49		381
Contero	165	Cortex	386
Conterraneus	30	Corvus	38. 39. 40. 366. 120
Continens	76	Corytus	47
Contineo	83	Cos	108
Contra	332. 364	Cosius	113
Contraho	38. 44	Cranium	372
Contribulis	376	Crapula	8
non controversus	383	Crassus	135
Contubernalis	111	Crater	376
Contumelia afficio	156	Creber	24
Contundere	50	Crebro respiro	278
Convallis	110	Credulus	385
Conversor	346. 378	Cremo	181
Conviciatorius	389	Crepida	14. 367
Convivium	379	Crepidum eo	372
Convivio excipio	156	Crescere facio	ib.
Convivo	44	Cresco	279. 374
Convivor	337	Crimine purus	383
Copiosus	46	Crinis	367
Coquo	279. 294	Cœruleum crimen habens	387
Cor	15. 30. 45. 111	Crustosus	32
	390	Cubitus	367
Coram	328. 341	Cuculus	368
Corbis	379. 382	Culex	383
Corcyra	386	Cum	56. 330. 337. 342. 350
Cordium scrutator	76		367
Coriandum	55	Cumanus	388
Corinthius	127	Cupio	269. 370. 377
Corneus	31	Cupio discere	278
Cornu	9. 28. 33. 83. 112	Cupio vehementer	34
	361. 366	Cur	29. 93
Corona	107. 374	Cura	58. 79. 84. 102
Corpus	67. 73. 84. 360. f.	Curam solvens	358
	366	Curæ est	292. 314
non bene compositum corpus		qui est ex eadem Curia	76
		Curio-	

INDEX III.

Curiosus	86	Decortico	12
Curo	48.58.167.292	Decresco	380
Curro	12.220	Decretum	82
Currus	51.117.142	Dedecus	386
Currito	278	Defluxus	35.81
Cursus	81	Dehisco	299
Curvo	388	Deinceps	24
Curvus	385.386	Deipara	18
Cyrene	388	Delecto	163
D.		Deliciae	382
Damoeta	372	Deliquium	41
Danubius	372	Delphinus	53.367
Dares	144	Demens	35
Dator	19.360	Dementia	372
De	324.338.f.	Demiror	326
Dea	9	Demonstratio	17
Debeo	24.180.279.294	Demulceo	43
Debitor	102	Deus	18.20.114
Decem	139	Densitas	48
Decem millia	388	Dentale	385
Decenter	335	à Deo natus	87
Deceptor	367	à Deo datus	57
Decet	346	Deo æquiparandus	324
Decies	399	Deo similis	31
millesimus	399.141	Descendo	336
septies	400	Descriptio	41.78
octies	ibid.	Desiderans	375
novies	ib.	Desiderium	112.378
Decimus	85.141.398	Desidero	269.378
tertius	398	Despectio	339
quartus		Desvesco	156
quintus		Desuper	20
Decimus sextus		Detestandus	376
septimus		Devorare	336
octavus	398	Deus	79
nonus		marinus	383
Decipio	372	Dextera	17
qui facile Decipitur	78	Dialecti	5.f.
Declaro	32	Diana	10
Declivitas	383	Dicen-	

INDEX III.

Dicendus, um	82.130	Divulgare	334
Dico	4.9.12.16.21.39.40	Do	5.18.19.183.163
	45.55.57.156.157.16.166	ad docendum aptus	77
	167.287.298.135	Doceo	286
Dictio	129	Doctrina	80
Didactrum, merces quae da-		Dolabra	382
tur docenti	84	Doleo	280.283
Dies	14.85.102.III.361.362	Doliolum	81
hodierna	98	Dolor	18.384
Differentia	78	Domestici	98
Difficilis	82.303	Domina	78.360
Digitus	144	Dominari	336
Dignior	77	Dominus	80.90.374
Dignus	380		102
Dilectus	76	Domo	94
Dimidia	27	Domo carens	53
Dimidium	364	Domum	57
Diogenes	377	Domum custodio	156
Dirigo	378.383	Domus	73.80.145
Diruo	180. f.	Domum	115
Discerno	12	Dormio	41.115.158.165
Discipula	81		285
Discipulus	76.101	Dorsum	142
Disco	23.276.281	Dos	12
	291	Dubito	165.313.159
Diserte	94	Ducentessimus	399.141
Disjungo	45	Ducenti	140. f.
Dispergere	334	Ducenties	400
Displiceo	159	Duco	19.281.370.161
Disseco per spinam	372	Dulcis, ius	135.14.27.77.92
Dis similis	302		360.114.365.380.119
Distribuo	12.15.178.180.182	Duodecies	199
Disturbo	166	Duodecim	139
Diversorium	84	Duodecimius	398
Diversus	ib.	Duplex	56
valde Dives	48	Dupliciter	73
Divido	280.285	Dux	79.375
Divinitus	328.335	belli	7
Divinue	15.92.359.361		

E. Ecce

INDEX III.

E.		valde Esuriens	346
Ecce	79	Etenim	392
Echo	109	Etesia	89
Edo	12.48.284.286.381	Evacuo	6
	161	Evanida,us	31.42
Educati in umbratili vita	43	Euphrates	376
qui difficile Educitur	78	Euripides	378
Effectum reddo	23	Euripus	382
Efficio	23	Ex	324. 326
Effœminatus	53. 113	Excellentior homine	339
Effossio	78	Excito	45
Egena	134	Excorio	4
Egeo	20	Excuso	23
Ego	10. 28. 147	Execrabilis	376
Egredior	41	Execratus	373
Ejulo	40.165.389	Exercitus	7.80. 108.371
Elevo	293		374
Elixo	43.280	Exercitum ducere cupio	278
Enavigans	24	cum toto Exercitu	94
Enimvero	391	Exhilaro	14
Enipeus	382	Existens	13
Ensis	375	Expedio	369
Enunciatio	204	Expendo	282
Enumeratio	86	Experientia	361
Eo	370.377	Extendo	294
Equus	17. 25.56	Extinguo	296
Equus parvulus	21	Extra	22. 55.139.320
Equis gaudens	17	Extruo	12
Equo carens	53	Exul	78.122
Erga	331.340	Exuo	49
Ergo	24	F.	
Erigo	159.279	Fabula	385
Erinnys	365	Facilis,us	133.138.25.376
Erubescio	387		380
Eructo	287	Facillime	350
Erumpo	272	Facio	4.17.30.45.55.156. 160
Esca	381. 111		183. 369. 164
Essentialis	76		166. f.
Esurio	7.29	Fagua	4
			Fama

INDEX III.

Fama	14.78.361	Flans vehementer	374
Fames	382	Flatus	16.62.81
Fames magna	303	carentia Flatus	81
Famulus	86.109.375	Fleo	20.290
Farina	145	Flo	375.361
Farina crassior	390	Florida	361
aqua subacta	112	Fluctuo	388
Fasciculus foeni	365	Fluo	20.296.158
Fatum	111	profunde Fluens	44
Fax	78.90.375	perpetuo Fluens	358
Facem tenens	86	facilitas Fluendi	81
Felix	92.132.375	Fluvius	90.75.376.378
Fera parva	82	Fluxus	35.80
Ferax	59	Focus	11.361
Ferendum	82	Fodio	56.161.166.370
Fero	181.182.298	una Fodio	44
furfum Fero	159	Fœdifragus	339
Ferox omnino	358	Fœenerator	89
Fertilis	132	Folium	145
Festum	13	Follis	8.388
Festum celeberr	156	Fons	14.16.84.361
Fibra	378	Foramen	388
Ficus	385	Forma	55
Ficus Arbor	ibid.	Formica	52
Fidens	55	Formosus	51
Figo	280.294	Fornax	379
Filia	19.76.111.387	Fornix	367
Filiola	82	Fortis	45.65.379.382
Filius	82	Fortiter	335.383
Filum	113	do Fortitudinem	166
Fimbria	388	Fortuna adversa utor	159
Fingo	166	Forum	363.102
Fio	284	Fovea	383
Firmo	161.165.370	Frango	14.44.157.161.164.204
Firmus	84		373.381.280.1.
Fiscella	382	qui frangi non potest	375
Fistula	79.110.386	Frater	13.87.302
Cano	388	mariti	111.120
Flagellum	368.110	Fraterculus	127
Flamma	38.110	Eratres	

INDEX III.

Fratres locii	372	G.	211.127
Fratri filius	91	Galata	211.127
Fratria	76	Galea	16.110.114
Fremo	15	Gallus	211.127
Freudeo	386	Gaudeo	211.127
Frenum	45.382	Gaudium	211.127
Frequens	382	Gemellipara	211.127
Frigeo	377	Geminae	211.127
Frigidus	83	Gener	211.127
	388	Generatio	211.127
Frigus	377.381	Genero	211.127
	386	Generosus	211.127
Frigus inducens	76	Genu	18.109
Fruementum	383	Genus	211.127
Fruor	159	Geometra	211.127
Frustra	331	Germanus	211.127
Fucus	385.387	Germينو	181.284.160
Fuga	4.358	Gibbosus	211.127
Fugio	5.179.204.282	Gibbus	59.386
	286	Gigas	381
Fugitivus	373	Glacies	375
Fulgens	83	Gladius	84
Fulgur	10.302	Gloria	4.131.51.102.385
Fullo	50		387
Fumigo	389	contra Gloriari	336
Fumum excito	386	Gloriatio	51
Fundo	20.185.299	Gloriosus, fissimus	51.131.136
	389	Gloriosum reddo	387
Fundus	109	Glos	10
Funiculus	367	Gnatus	47
cenuis funiculus	380	Gnavus	1b.
Funis	82	Gnomon	83
Fur	76.101.112	Gracilis	46.62
	138	Gradus	62.121
Furfur	386	Græca	77.134
Furiosus	303.372	Græce	94
Furor	12.180	Græcus	79.109.116
Fusio	384	Gratia	40.72.113
Fusus sponte	19	Gratia	320
		Gratio-	

INDEX III.

Gratiosus	83. 92. 112. 119	Hic	134. 147. 364
Gratus	357	ipse	150
animo	376	Hinc	46
Graveolens	303	Hio	221
Gravida	386	Hirundo	79. 110. 117. 302
Gravis	131. 134		382
virtute	103	Hodie	56
Gravor	280	Hodierna dies	98
Grex	109. 357. 364	usq; in hodiernum diem	301
Grunnio	51. 165	Homicida	18
Grynæus	388	Homo	74
Grypeus	382	Homines perdens	379
Gryps	115. 368	Homuncio	81. 127
Guberno	51	Homuncula	127
Gummi	18	Honestum	79
Gustare	373	Honor	56. 67. 99. 358
Gutta	110		382
Guttur	54. III	Honorabilis	13. 27. 34
Gygæus	387		378
Gyges	385	Honoratus	113
H.		Honoro	53. 167. 183. 204
Habeo	57. 186. 227. 279		369
	288. 156	Hora	357
Habitans sub eodem tecto	32	Hordeum	145. 80. 382
Habito	155	Horreo	166. 281. 377
Habitus	82	Horrificus	378
Hæreo	161	Horror	382
Haurio	58	Hospes	16. 45
Haſta	62. 109. 146	Hostilis	351
Helena	65	Hostis	138
Helvetius	127	Huc	18
Hepar	III	Humanus	85. 126
Hera	134		380
Herba venenosa	383	Humidus	387
Hercules	8	Humor	112. 383
Heroicus	26	Hyems	65
Heroïna	27	Hylacides	388
Herois	77	Hymen	105
Heros	73. 77. 114		I. Jaceo

INDEX III.

J.		Immemor	61
Jaceo	269	Immoror	278
Jacio	9.138.284	Immortalis	70.356
Jactatus huc illuc	47	Impello	287.300
Jactus	81	Imperfectus	55.371
Jaculans eminus	6.87	Impero	67
Janitor	9	Imperus	374
Janua	102	Impiger	53
Japetus	377	Impleo	21.52.163.167
Japix	375		229.295
Jason	376	Impotens	302
Iberus	76	Imprecatio	376
Icari filia	126	Impunitus	383
Ida	382	In	11.329.330.332
Idolis refertus	336		341.364
Jesus	143	Inanis	13.388
Igitur	365	Inaquosus	302
Ignavus	354	Inaurare	25.31.53
Ignis	65.75.112		164
	365.368	Incedo	91.383
instar splendens	388	Incendo	52
Ignobilis	131	Incidere	58
Ignorantia	81	Incito	343
Ignoro	47	paululum inclinare	248
Ignosco	314	Inconstans	302
Ilex	380	Incrementum do	279
Ilium	378	Increpatio	383
Ille	13.23.51.77.133.134	Inculpatus	385
	147	Incurvo	50
Illustris	385	Incurvus	51
Illustro	44	Incutio	43
Imago	79	le	50
Imbecillis	382	Indicator	386
Imbecillitas	81	Indoctus	302
Imber	18	Induo	156.158.282
Imitator	382		277
Imitor	52.313.378	Inebrio	51
Immaneo	43	Ineffabilis	44
		Iners	

Gg

INDEX III.

Iners	372	Inter	320. 329. 345. 364
Infamiae exponere	348	Inter se	146
Infelix	375	Interemptor	134
Infinitus, a	32. 53. 388	Interemptrix	ibid.
Inflammo	388	Intermundia	338
Inflans buccas	388	Interpretatio	81
Infletus	386	Interrogo	156. 161. 276
Informis	136		287. 296
Infra	13. 139. 349	Intestinum	145
Ingeniosus	30	Intra	139. 320
Inglorius	359	Intus	11. 139
Ingravesco	227	Intybum	379
Inhibeo	385. 387	Invado latenter	348
Inhonoratus	358	Invenio	278. 288. 181
Inhorreo	15	Invicem	146
Injicio	343	Invideo	314
Injuria	380	Invitus	65. 372. 375
Injuria afficio	11. 14	Invius	302
Innocens	90	Io	15
Innoxius	37	à Jove delapsus	377
Innubis	372	Ipsè	8. 23
Innuo	10	Ipsissimus	138
Inornatus	359	Ira	56. 102. 382
Inquino	23	Irrationabilis	77
Inquiro	163. 379	Irridere	52
diligenter Inquiro	332	Irrigo	10. 163
Insanabilis	376	Irus	383
Insanus	358	Iste	147
Inscribo	343	Italus	127
Insipiens	86	Iterum	45
Inspectabilis	376	Juba	19
Insperatus	19	Jubeo	204. 283
Institutione carens	78	Jubilo	165
Instructus perfectissime	328	Jucundus	376
Instrumentum nauticum	385	Judæus	127
Insula	9. 82	Judex	101. 371. 380
Intelligere	53	Judicium	82
Intemperans valde	16	Judico	181. 204. 357. 182
		Jugu-	

INDEX III.

Jugulator	358	Lamentor	388
Jugulo	165.358	omnino Lamentabilis	57
Jugum	45.142	Lampas	363.366
Jungo	183	Lana	145.59
Juno	6	Lanatio	110
Jupiter	143.367	Laneus	133
Juro	164.183	Laniario	385
	293	Lanificus	382
Jus	57	Lanugo	35
Juste	94.301.337	Lapicida	373
Justitia	384.113.128	Lapideus	77.85.126
Justus	84		380
Juvenesco	277.288	Lapillus	128
Juvenilis	372	Lapis	374
Juvenis	367	Larissa	373
Juvo	228.182	Lascivus	103.136.
	L.	Lateo	45.179.221.276
Labarum	20		291
Labeo	128	Laternula	372
Labes	382	Late sonans	303
Labium	386	Latibulum	378
Laboriosus	75	Latinus	127
Laboro	15.50.164.180	Latona	76.109.120
	182	Latro	9.21.359.388
Labrum balneatorium	387	Latus	54.114.125
Lac	47.59.82	Lavatur lavo	166.13.31
Lac comedentes	10	Laudo	59.103.1.
Lacerta	360	Laurinus	113
Lacon	127	Laurus	114
Lacrymæ	48.114.146	Leæna	135
facile Lacrymans	86	Lectus	55.382
non Lacrymans	133	Lecto affixus	76
Lactuca	382	Legislator	87.101
Lacus pestilentissimus	382	Legitime	330
Lædo	157.277.378	Leno	22
	166	Leo	113.364.119.367
Læstrigones	385	Lepus	108
Lætifico	377	Levis	375

INDEX III.

Magna-

INDEX III.

Magnanimus	358	Marmor	7
Magnitudo	10.84	Mars	114.144.376
Magnitudine carens	76	Martius	14
Magnus	15.133.363	Mas	55.109
	138.143	Massa	49
Major	17.82.54	Mater	14.76.111
Malitia	128	Materia	385
Malleus	130.361	Materialiter	97
è ligno factus	386	Matricida	101
Malva	7	Matutinus	382
Malum	7.14.144	Maxime	301
Malus	75.77.133.137	Medeor	14.371
Malus punica	382		377
Mamma	49	Mediator	101.379
Mammona	10	Medicus	76.130
Mancipium	145	Medius	136
Maneo	11.15.82.279	Medulla	387
	292	Mejo	379
Manifesto	5.183.204	Mel	17.109.363
Manifestus	77		367
valdè Manifestus	303	Melilorum	378
fasciculus manipulorum	368	Melior	33.92.368.136
	375	Melisphylla	20
Manfuetus	71.77	Melius	45.380
Manus	12.17.23.75.111	Memini	19.157
in Manus trado	159	Memorans	13
Manuum ablutio	115	Memoria	129
Margarita	101	Memoriter	326
Mare	9.84.102.115	Mendacium	48
in mare cum sonitu se		Mendax	76
effundens	386	Mendicus	136
è Mari	94	Mens	10.34.55.80.92
in mari vexatus	386		144
Marigradus	377	cui Mens est profunda	92
Marinus	16	Menfa	84
Maris æstus	386	Mensura	12
Maritus	78	ovorum	100
Mariti soror	114	Mentha	45

INDEX III.

Meracus	376	Ministro	384
Merces	84	Minos	107.144
Mercurius	6	Minuo	53
Merda	112	Mirabilis	23.129
Mergo	369	Mirror	157.281
Meridies	46	Misceo	290.292.373
Merito	330		384
Merus	136.376	Miser	112.133.363
Messor	382		366
Metior	360.103	Miserabilis	138
Meto	372	Misereor	155
Metu contrahor	15	Misericordia	143
Metuo	221	Misericors	83.119
Mica	383	Mitigo	383
Militia	80	Mitis	372
Millesimus	399.141	Mitto	4.12.180.228
			sqq.
Mille	} Mille 140	Mixtura	376
bis		bona Mixtura	373
ter		Mola	20
quater		Molestus	51
quinquies		Mollis	51.65.109
sexies			372
decies		Molo	161
bis decies		Momentum	383
Millies	400	Moneo	20
bis	} millies 400	Mons	82
decies		Monstrum	112
vicies		Montivagus	30
Milvus	144.f.	Monumentum	84
Mina	102	Mors	82
Minerva	366	Morbofus	14.76.83.92
Minerval	130	Morbus	20.84
Minister	77.87	Mordeo	280.285
Minister publicus	86	Mordicor	293
Ministerium	80	Morior	229.277.289
			336.370
		Mortuus	114
			Plane

INDEX III.

plane Mortuus	303	Naso qui est adunco	386
Moses	143	Nasus cui bonus est	132
Motacilla	381	Nasus	53
Moveo	396. 378	legitime natus	372
Mugio	181. 378. 387	male natus	302
Mulceo	7	Natu maximus	57
Mulgeo	10	Natura	384
Mulier	4. 47. 112. 120	Naufragium facio	372
	384. 143	Navigatio	35
Mulsum	145	Navigationis Societas	81
Multistrepo	145	Navigo	27. 53. 295
Multitudo	365	Navis	6. 29. 75. 80. 366
Multus	77. 133. 138		119. 117
	143	Navita	17
Manditiei studiosus	86	Naufica	102
Mundo	54	Nautilus	127
Munio	55	Nebula	59
Munus	6. 179	Necessario	337
Munerum acceptor	45	Necessarius	84
Muræna	388	Nectar	366
Mus	20. 56. 60. 75. 366	Nego	382
	114. 120. 387	Negotium	375
Mures recipiens	387	Neo	292
Murmuro	21	Neptunus	12. 119
Murus	113	Neque	392
Musa	24. 360	Nequam insigniter	303
Musso	49	Nerine	126
Mutilus	21	Nervus	55
Mutuo	146	Nidus	80. 380
Myrrha	55	Niger	17. 363
		Nimis	362
		Ningo	383
		Nireus	383
		Nisi quam	320
Nanciscor	276	Nitrum	52
Naris	55. 364	Niveus	377
Narratio	37	Nix	79
Nascor	11. 34. 299. 370. 377. f.		
	384	G g 4	Noceo

INDEX III.

Noceo	383	Obserua	59
non Nocens	376	Obfigno	371
Nocumentum	382	Obstetrix	362
Nolens	28.86	Obstrepo	384
Nomen	18.19.20.31	Obstruo	55.300
	389	Obulus	46
Nominatim	335	Occasus	56
Nominatio	129	Occido	11.17.24.179
Nomino	155		182. f.
Nonagesimus	399	Occiput	378
Nonaginta	132	Occludo	378
Non amplius	51	Occulto	221
Nongentesimus	399	Occursens	19
Nonus	398	Occurro	159
Nos	147	Ocrea	364
Noster, a	151.357	Octavus	133.398
Notum facio	157	Oeties	199
Noverca	17	Octogesimus	399
Novies	399	Oculi	52
Novilunium	30	Odi	283.379
Novitius	49.114	supra modum Odi	339
Novus	12.77	Odium	383
Nox	20.59.110	Odor	55
Noxa	376	Oedipus	144
Noxius	373.378	Offa	82
Nubes	59	Offula	82
Numquid?	76	Oleaster	379
Numquis?	393	Oleo	48.181
Nunc	20.75.364.369		293
Nunciare	336	Olidus	359
Nepturio	277	Omnino	391
Nutrio	42	Omnipotens	112
delicate Nutrio	373	Omnis	75.134.302
		Onero	380
		non onerosus	131.302
Ob	331	Onus	131.302
Oblongus	76	Operans male	31
Obnoxius morbis	343	Operarius	77.103
		Ope-	

INDEX III.

Operor	156	Palpito	9
Ophionides	377	Palumba	134
Opidatim	335	Palumbus	ibid.
Opidulum	81	Palus	15.383
Opinor	200	Pamphylia	388
Oporter	80.285.285.299.314	Pan	362
Opponor	324	Pannus	145
Opportune	330.335	Pannus lineus	113.376
Oppositus	83	Papaver	110
Optimus	137.8.51.358	Papyrus	386
Opto	45	Par	383
Opus	31	Parcæ	357.360
Præpter opus	86	Parcus	383
Oratio	78	Parens	130
Orcus	65.144.359.372	Pario	11.58.166.220.279.297
Ordinare amplius	343	Paro	276.179.204.161
Ordo	367	Paris	49
Origanum	377	Parricida	87.101
Orion	381	Pars	82
Oro	379	Particeps	77
Os,oris	82	Particeps sum	45
Os,osis	108	Participo	313
Officulum olivarum	388	Particula	82
Ostendo	228.384	Particularia	343
Otium	102	Partum fero	277.291
Ovis	32.65.145	Parturio	382
Ovum	79	quæ primum peperit	87
P.		Parum	21.47
Pabulum	382.389	Parvum	115.15.54.55.137.389
Pacem concilians	78	Pasco	178.277.279.378.164
Pædagogus	78	Pascualis	130
Pædico	387	Passer & passerculus	82
Paganatim	335	Pastor	79.87.109
Pallas	102.363	Pastoralis	19
Pallidus	380	Pater	76.111
Palma	10	Paternus	126
Palmes	375	à patre interfectus	87
Palpebræ	46	Patior	294
		G g	Patris

INDEX III.

Patrissare	50	Perennis	371
patrius	25	Perfectus	85.92
Paucis	83	Perficio	58.389.163.5.
Pauper	15	Perflo	375
Paupertas	363	Perforo	297
Pavimentum	12.363	Pericula adeo	348
Paululum	53	Periculum	102.383
Paxillus	36	Periculofus	343
Paxillis affigo	157	Permaneo	156
Peccatum	84.102	Perpulcer	341
Pecco	276.282	Perpurgare	324
pecten	112.121	Perfa	127
Pectus	84.117	Persecutio	377
Pediculus	111	Perfentisco	334
Pedes	29	Persequor	279.313
Pedis	18	Persona	145
Pedum	115	Perspicius	375
Pedes parvos habentes	303	Persuadeo	221.218
Pedibus multis gaudens	133	Pervenio	59
Pejero	159.343	Perverto	334
Pejus	136	Pervestigo	332
Pellex	11	Pes	5.114
Pellis	130.382	qui integris pedibus est	21
Pellis ovina	363	Phæacia	372
Pello	6.156	Phædra	360
Pendeo	291	Phalanx	110
Pendo	12	Pharetra	386
Penes	342.345	Philosophus	158
Penitus	335	Phoenice	382
Per	10. 32. 9. 332. 333. 335	Phoenica mulier	134
	341	Phthinta	377
Pera	21.22.361	Pier, Gentile	76. 111.381
Percelli	328	Pietas	81
Percutio	204.221	Pii	12
Percussio	130	Pileus	378.382
Percursor	ibid.	Pincerna	87
Perdix	111.368	Pinguedo, Pinguefacio	377
Perdo	50.151.280.283.293	Pinguis	368. 377. 380.5.
		Pinus	

INDEX III.

Pinus	382	Pona	361. 386
Piger	17	Pontus	94
Pirithous	16	Populor	165
Piscis	33.14.356.376	Populus	4.6.18.73.89.371.374
Pisidicus	379	Populus alba	75
Pittaci pater	125	Portæ custos	86
Pius	22.29.	Portæ antepagmentum	381
Placens	375	Portus	102.109.365
Placenta	388	Positor	130
Placeo	14.51.160.278.281	Possessio	11
	283.374.f.	Possessor	83
Placo	289	Post	337.342
Plaga	14.361	Posteri	337
Plato	54	Postquam	73.350
Plebejus	16	Potentia	84
Plica	110	Potum præbeo	295
Plico	11.180.161	Præ	328
Ploro	165	Præbeo	15.165
Plumbeus	380	Præcedo	158
Plumbum	49	Præcipitanter	335
Pluo	48	Præco	7.368.385
Plurimum	301	Præda	112
Plus	24.52	Prædico	31
Pluvia	387	Prædo	27
Poculum	34.130	Præesse	329
Poëma	84	Præfecta	134.78
Parvum poema	82	Præire	329
Pœnitet	314	Prælior	277
Poesis	84	Prælium	388
Poeta	76.81.89.101	Præmium	28.365
Poetria	134	indicii	130
Pollex	111	Præter	338.342.346
Polluo	7	Prætextus	386
Polydamas	358	Prævenio	298
Ponderosus	382	Prandium	373
Pondus	12	Precibus multis expeditus	373
Pone	57	Precor	24.155.286.373
Pono	4.11.12.15.16.42.56	Premo	
	183.163.167.244		

INDEX III.

Premo	50	Procœmium	32.42
Pressura	383	Procœmio utor	159
Priamides	356. 377	Prope	139. 320
Priamus	341	Propheta	76. 360
Priami filius	125	Propinquus	136
Priami filia	126	Propitiatio	378
Priapus	375	Propitius	375
Primitiæ	378	Proprius	136
Primogenitus	87	Propriæ	301
Primum	301	Propter	324. 342
Primus	21. 33. 85. 139	Providentia	81
	141. 390. 398	Prudens	92. 132
Prior	137. 139	Psaltes	77
Privatus	102	Pubesco	8
Privo	11. 56. 283	Publice	301
	297	Publius	54
Prius	52	Pudor	31. 74. 76. 115
Pro	324. 328		119. 120
Probabilis	358	Puella	127. 361. 380
Probrum	138	Puellula	82. 373
Procellipes	21	Puer	18. 20. 22. 75. 79
Procul	139. 320		120. 359. 390
	326. 363	Puer, qui jam fari potest	79
Procus	383	Puerilis	10
Prodigium	112	à Pueritia	94
Proficiscor	280	Puerulus	82. 127
Profluo	377	Pugil	101
Profunditas	6. 314	Pugna	49. 371. 388
Profundum	385	Pugno	280. 292
Profundus valde	374	Pulcer	52. 77. 325
Profundus	135	Pulegium	110
Prohibere	279	Pullus	82
obnixe	334	Pullulus tenellus	82
Projicio	166. 370	Pupilla	145
Prolabor	181	Pulso	204
Promitto	298	Pulvis	379. 380
Prompte	328	Pulvere volutus	378
Pronus	15	foedor	ibid.
			Pun-

INDEX III.

Pungo	165	Quatuor	6.7.45
Puniceus	378	Quatuordecim	141
Purgamentum	385	Quemadmodum	336
Purgo	388	Quercus	75
Purpura	20	Qui, quæ, quod	95
vestis purpurea	21	Quia	389
Pus	385	Quicunque	96
Puteus	30	Quid	393
Puto	20.293.369	Quidam	147
	377	Quidem	52
Putredo	385.387	Quiesce re facio	5
Putrefacio	179.221.385	Quietus	20
Putridus	303	Quindecies	400
Pyræchmes	388	Quinquagesimus	399
Pyramis	388	Quinquagies	400
Pyrites	388	Quinque	52.58.132
		Quinquies	399
Q.		Quintus	85.398.141
Quadragesimus	399	Quis	147.364
Quadrages	400	Quod	61
Quadraginta	6.140	Quodcunque	61
Quadrijugi	372	Quodque	61
Quadrimum	58	Quomodo	54.76
Quæcunque	18	Quoto die	142
Quæro	157	Quum	58.350
Quæstor	80.102		
Quale	54		
Qualis	24	R.	
Quando	54.61.350	Rabies	360
Quandoquidem	350	Racemifer	387
Quantum	45	Racemi instar	385
Quapropter	36	Radius	113.367
Quartanus	141	Pulcros habens Radios	132
Quartus	85.141	Radix	102
	398	Radula	142
Quater	357.364	Ramus	20.143.375
	399	Rana	47
Quaterdecies	400	Rapax	55
Quatio	165	Rapio	56.165
			clam.

INDEX III.

clam Rapio	349	Rideo	16. 21. 25. 28. 29. 13
Raptor	110. 132		164. 183. 229. 369
Rationalis	126	Rifus	134
Recessus	386	Rixor	13
Reclino	53. 382	Roboro	47. 296
Recordor	15. 292	Robur	115. 6. 61. 114. 144. 371
Recte	331		374. 382
Rectissime	301	Robustus	84
Rectus	17. 382	Robustus bene	44
Recupero	332	Rodo	5. 179. 370
Redire	356	Romanus	83. 127
Refrigero	386	Ros	65. 381
Regina	77. 81. 134	Rosa	46
Regio	361	Rosula	128
Regnum	81. 357	Roseo colore infectus	35
	361	Rota	81
Relinquo	5. 138. 179	Rubefacio	384. 87
Reliquus	78	Rubigo in plantis	381
Remex	11	Ructo	13
Remigio	166	Rudens	115
Remitto	22	Ruga	386
Remus	142	Rugio	389
Rependo	382	valde rugiens	303
Repleo	42	Rugitus	386
Repto	50	Rumpo	15. 296
Res	375	Ruo	29
Refina	382	Rus	26. 363
Resono	280	Ruta	54
Rete	365		
Retro	139		S.
Revertor	7		
Revivisco	332	Saccus	388
Revoco	159	Sacer	30
Revolvo	384	Sacerdos	13. 30. 81
Rex	11. 23. 30. 59. 76. 81. 110		373
	138	Sacerdos foemina	81. 134
Rhetor	46. 83	Sacerdotio fungor	156
Rhetorices amans	44	Sacrificium	385
			Sacri-

INDEX III.

Sacrifico	42	Scala	45.71.110.115.382
Sæpe	57.94	Scalprum	55.382
Sagino	378	Scapha	78
Sagitta	377	Scatebra	382
Sal	115	Sceptragenens	31
Salio	25.66.165	Sceptrum	55
	282	Scindens, scissor	78
Salix	379	Scintilla	54
Salsus	386	Scio	14.286
Saltator	57	Scipio	14.17.52.383
Salto	22	Scopus	81
Salvator	143	Scribendum	130
Salus	102	Scribo	157.163
Salutatio	143	Scriptura	78
Salvus	374	Sculpo	8
Sanabilis	373	undique	157
Sanctificatio	6	Scyrus	386
Sanctificium	76	Sebum	111
Sanctus	13.85.357.377	Secantior	138
	383	Seco	10.15.178.182
Sane	10.391		297
Sapiens, ior, issimus	68.136	Seco ferra	381
	357.374	Sectio	81
Sapientia	6.80.102	Seculum	79
	380	Secundo	36.328
Sapientiae studiosus	86	Secundum	16.335
Sapienter, ius, issime	301		345
Sapio	164	Secundus	77.141.398
Sartago	59	Securis	114.357
Satago inaniter	341	Sed	389
Satanas	74	Sedecies	400
Satio	78.164	Sedeo	14.36.69.289
Satis	61.364		290.158
Sator	97.389	Sedes	18.49.357
Saturnus	381	Sedile	2a
Saturni filius	125	Sedulo	301
Saturo	291	Selectus	112
Scabellum pedum	114	Selinum	382
		Sella	

INDEX III.

Sella	48	Sexies	399
Semel	399	Sextus	85.398
Semon	129	Si	10.23.350
Semifractus	18.86		392
Semilunium	145	Sibilare	49.377
Semino	5.178.180.183	Sibilus	377.385
Semper	52.358	Sicelisso	50
Senectus	112.83.363	Sicilia	378
	366	Sidonius	378
Senesco	285	Sidus	145
Senex	136.84.389.386	Sigillum	364.367
Sensibilis	130		375
Sententia	78	Sigmatiſ speciem habens	31
Sentio	281	Significo	7
Sepelio	42.166	Signum	84.112
Septem	41	Silentium	377.381
Septennis	144	Silenus	378
Septies	94.399	Simile	18
Septimus	398	Similis	17.18.84.378
Septuagesimus	398		383
Sequor	156.186	Similis ſum	51.160
Serapis	375		287
Serenitatem inducens	76.86	aliquantum ſimilis	348
Serenus	381	Simplex	34.82.133
Sermo	73.81	Simul	18.24.50
Serpens	118	Simulacrum	32
Serpillum ſylveſtre	379	Simus	382
Serpo	66.156	Sinapi	14.373
Serra	381	Sine	320
Serva	134.111	Singulatim	335
Servator	111.76.81.360	Singultus	62
Servio	361	Sino	16.156.164
Servius	81.357		369
Servus	21.65.114	Siren	109
Sevum	111	Siſto	34.183
Sex	66	Sitio	7.29.375
Sexageſimus	399	Socer	134
Sexennis	144	Socius	17.358
			belli

INDEX III.

belli	134	Spina	362
Socrus	134	Spiro	20.156.295
Sol	13.78		374
Soli adversus	46	graviter Spirans	374
Solis filius	125	Splendeo rotus	280
Solvo	10.382	Splendidus	374
Solus	20.77	Splendor	385
Solutio	357.384	Spolia	386
Solutor	386	Spolio	388
Solutus	371	Spolium	ibid.
Somniculosus	131	Spondeo	12
Somnium	24	Stabulor	55
circa somnia versans	37	Stabulum	205.142
Somnus	34	Stans	34.376
Sono, sonare	14.282		115
	156	Statim	24.360
Sonans late	303	Statua	112
Sonorum	376	Stella	111
Sordes	380.382	Stercus	80
Sertior	160. 221 276	Stercus bubulum	47
	291	Sterno	297
Spado	31	Stillo	8.165
Spargo	266	Strenuus	375
Spartanus, a	376	Streperum	376
Spartiata	127	Strepo	181
Species	51	Strideo	21.385
Spectabilis	376		166
Spectaculum	361	Strido	165
Specto	42	Struo	15
Spectrum	129	profundè Struo	20
Sperandum	82	Benè Structus	57
Sperare inde	326	Studiofus	84
prius	329	Studiofus sapientiae	380
Spero	287. 160	Stultitia	102
Spes	113. 119.f.	Stultus	111
Sphaera	102	Sturnus	111. 362
Sphinx	110		367
Spica	114.302	Stryx	110
		Hh	Sub

INDEX III.

Sub	341	Suus	23.93
Subactis	378		151
Subalbidus	349	Sycophanta	204
Subduco me	349		
Subeo	55.228	T.	
	357		
Subulcus	101	Tabula	110
Succus	385.f.	Tacco	377
Sudor	382	Tactus	102
Sudum	381	Tæda	58
Svevus	127	Tædio affectus	372
Sufficit	283	Talentum	6.8
Sibi ipsi sufficiens	76	Talis	134.149
Suffio	2103	Tamen	6
Sufflo	278.388	Tango leviter	346
Suffocatio	101381	Tanquam	24
Sugo	110	Tantus	149
Sui	147	Tapes	378
Sulcus	73.84.357	Tardipes	119
	110	Tarditas	83
Sum	17.14.80.284	Tardus	135.365
Summatim	94		379
Super	338.341	Tartarus	142
Superædificare	343	Taxus	57.382
Superbia	386.389	Tegmen	145
Superbio	389	Tego	277
Supercilium	365.168	Temerarius sum	303
Supero	14	Temeritas	23
Supplico	166	Temperantia	8
Supra	139.338	Tempestivè	346
Supremus	137	Templum	6.374
Sursum	7		89
Sus	66.75.365	Tempus vespertinum	386
Suspendo	228.291	Tendo	165.297
Suspica x celeriter	33	Tenebræ	47.59.82
Suspiro	165		142
Susurro	265.52	Tenor	55.79
Susturus	146		132
			Teno

INDEX III.

Teno currus	286	Thymiana	375
Tenuis	21. 382	Thynnorum venator	111
	383	Tiata	376
Tepidus	59	Tiberius	377
Ter	343. 364. 399	Tibia	367
mille	85	Tibicen	22
Terebinthus	52	Timagetes	372
Terebro	388	Timeo	221. 289. 358. 370
Terebrum	ibid.	Tinea	121
Teredo	31. 367	Tingo	11
a Tergo	11. 22. 54.	Tisiphone	379
	335	Titan	109. 383
Terminus	20	Tolero	55. 229. 298
Ternio	363	Tollo	5. 178. 155
Tero	103. 360	Torqueo	389
	381	Torreo	385
Terra	47. 75. 102	Totus	20
	360	Toxium	8
Terram continens.	8. 86.	Trabs	79
Terreco	165	Tractus	386
Terreor	285	Traho	156. 384
Terrivorus	8	Transcendo	337
Tertianus	141	Transeo	264. 228
Tertio	328	Transfigurare	337
Tertius	85. 141	Transgredior	348
	398	Transire	334
Testa	364. 386	Transitu difficilis	376
Testis	146. 56. 112	Transmentari	337
	384	Transversus agor	159
Testudo	367	Trecentesimus	399
Testudo marina	22	Trecenti	85
Textum	145	Tredecies	400
Theatrum	376	Tredecim	141
Thesaurus	89	Tribus	385
Thessalonicensis	127	Triceps	375
Thorax	367	Tricies	400
Thrax	127	Triennis	144
Thucydides	387	Trifariam	50
		H h 2	Tri-

INDEX III.

Trigesimus	141.399	V.	
Triginta	85.132	Vacuus	136
	140	Vado	233.274.279.283
millia	140	Valde	301.350.362
Triplex	82	Valens	113.138
Tripliciter	73	Validus	136.359
Triremis	76	Varius	83
valde Tristis	341	Vas	11
Tristitia	380.386	Vaticinor	159
Tristor	156.377	Uber	111
Triticeus	388	Ubi	34.41.76
Triticum	386	Ubique	74.79.300
Trituro	16	Vectis	142
Triumphus	8.46.	Vehementissime	339
Trutina	8	Veho	51
Tu	147	Velocior	44
Tuch/Rnapp	50	Velox	376.386
Tueor	277	Vena	115
Tum	58	Vendo	103.295.360
Tumeo	277.293	Venenum	377.380.1.
qui timore laborat	14	- - ejaculans.	373
Tunc	393	Venenosa herba	383
Tundo	220	Venerandus	92
Tunica	46.146	Venio	19.53.279.287.289
Turba	382		346.358.374.378
militum	383		161
Turbo	115.159	Venter	111
	366	Ventilo	379
Turca	127	Ventrem ingentem habens	128
Turmatim	378		
Turpis	138	Venus	23.319
Torris	109	Ver	30.111.362
lignea	368	Verbum	104
Turtur	385	iisdem verbis	94
Tussis	110	Verè	94.143
Tuus	12	Veritas	6.81.89.128.363
Tydeus	385	Veritatis amans	76
Typus	130	Vermis	113.364.367

INDEX III.

-- lignum corrodens	110	Vigefimus	77.141.398
Verna	367	Vigilo	157
Vernus	380	Viginti	12.18.56.139
Versus	342.f.		132
Vertebra	388	Vilipendo	165
Verto	10.12.36.167	Vim infero	277
	204	Vinco	229.378
Verus	29.74.76.113.389	Vincula pedum	382
Vescor	373	Vinculum	29.142.163
Vescor simul	43	Vindemio	387
Vesicula	82	Vinetum	78
Vespera	65	Vinum	28.47
Vespertinus	354	Vino obrutus	156
Vespertinum tempus	386	Vino ingurgito	156
Vester	54.380	Vinum oleo	156
Vestigium	354	Viola	381
Vestimenta	36.45	Violenter	346
Vestio	280	Violentia	104
Vestis	31.32.42.113	Violentus	84
	385	Vipera	84.134
Vetus	23	Viola	371
Via	79.142	Vir	4.112
Vix comes	114	Vireo	7.211
Viator	16	Virgo	31.83.144.f.
Vibex	110	Virilis	131
Vicies	400	Virtus	79.102
Victimo	30	Vis	381
Victimas consumens	85	Vi expello	166
Victoria	15.23.78.82	pro viribus	41
	102.382	visibilis	129
Victoria parva	84	Visio	20
Victus	75	non visus	376
Iate videns	90	Vita	21.75
Video	6.7.9.19.25.181.f.	Viris pedamentum	110
	286.160.f.	Vito	185
furfum video	332	Vitrum	6
Videre desidero	277	Vivo	7.8.25.28.29
Videa	85		284
		Vive	

INDEX III.

Vivo una	38	Volo, as	289. 294. 357
Vivus	351		295
Vix	51	Volo	13. 25. 200. 279
Ulciscor	383		284. 288
Ulna	13. 114	Volvo	47. 280. 291. 381
Ulnas septem longi	50	Voluptas mollis	382
Ulterius	139	Vomo	161. 164
Ultimus	137	in vorticem ago	378
Ultio	386	Vox	47. 115
Ultor	32	Vos	147
Ultra	338. 362	Urbanus	21
Ululatus	385	Urbium everfor	17
Ululo	165	Urbs	109
Ulysses	48	Uro	17. 20. 44. 185. 221. 279
Umbilicus	59		290. 295. 372
Umbra	102	Urtica	49. 382
Umbrosus	303	Usque	16. 321
Unanimiter	94	Vsque ad	320
Unctus	379	Ufus	9
Unde	10. 43	Ut	351. 360
Undecies	399	Utilis	85
Undecimus	398	Vtinam	372
Ungor	161. 370. 379	Utor	7. 29
	381	Vtrinque	22. 364
Ungues fortes habens	32	Uva	9. 31. 114. 119
Unio	183	Vulnere	277. 298. 156
Unitas	42. 78. 363	Vulnus	17. 23
Universum	83	Vulpes	110
Unus	12. 92. 112. 134. 139	Vultur	368. 383
Vocalis	83	Vultus	145
Vocatio	67. 73	Uxor	78. 111. 115
Vociferor	165		Z.
Voco	10. 11. 29. 164	Zea	361
	357	Zabolus	48
Volens	86. 132	Zythus	385

SOLI DEO LAUS ET
GLORIA!

In Dedu-
ctione
Verbi Re-
gularis a-
pud Græ-
cos duo con-
fide-
randa oc-
currunt :
Temporū
sc. Forma-
tio & Fle-
xio ; &
quidem
tum in

		Indicativus.	Imperativus.	Optativus.	Conjunctivus.	Infinitivus.	Participium.
Præfens, cujus	<i>Formatio est à nullo Tempore ; sed ab eo omnia Tempora vel mediate, vel immediate formantur. p. 167.</i> <i>Flexio atque significatio per omnes Modos, Numeros, atque Personas, hæc est :</i>	S. <i>τύπω, εἰς, ἐν,</i> verbero, as, at D. <i>εἶπον, εἶπον,</i> duo verberatis, ant P. <i>οἰμεν, εἶτε, ὄν,</i> ramus, atis, ant	<i>τύπη, ἔτω,</i> verbera, berato <i>εἶπον, ἔτων,</i> verberate, rent <i>εἶτε, ἔτωσαν,</i> verberate, rent	<i>τύποιμι, οἷς, οἷ,</i> utinam verberem, es, et <i>οἶτον, οἶτην,</i> verberetis, ent <i>οἰμῶ, οἶτε, οἶεν,</i> verberemus, etis, ent	<i>τύπων, ἡς, ἡ,</i> verberem, es, et <i>ἡτον, ἡτον,</i> verberetis, rent <i>οἰμῶ, ἡτε, ὡσι,</i> verberemus, etis, ent	<i>τύπειν,</i> verberare.	<i>τύπων, ὄν, ὄν.</i> verberans. Gen. Omnis.
	<i>Formatio fit à Præfenti : 1) Terminationem ω in ov mutando, p. 177. 2) Characteristicam retinendo, p. 162. 3) Augmentum præponendo, quod extra Indic. abjicitur. p. 155.</i> <i>Flexio & significatio hæc est :</i>	S. <i>ἐτύπων, εἰς, ἐν,</i> verberabam, as, at D. <i>εἶπον, ἐἶπον,</i> duo-rabatis, bant P. <i>οἰμεν, εἶτε, ὄν,</i> rabamus, atis, ant	Extra Indicativum	cum Præfenti coincidit, atq;	eandem ubiq;	Vocē ac	Terminationem habet.
Perfektū cujus	<i>Formatio fit à Fut. I. scil. 1) mutando Terminat. ω in α, p. 181. 2) Charact. Futuri in Charact. Perfecti, nempe τ in κ, ξ in χ, & ψ in Φ, p. 167. 3) Augmentum præponendo, ubi, si ε (Augm. Syll.) breve, nec positione longum est, prima consonans Verbi adhuc repetitur, p. 157.</i> NB. 1. Verba Liquidata, quorum Charact. est λ, μ, ν, ρ, ante α habent κ, & si μ ante κ præcedit, assumunt simul η ante κ. p. 182. 2. Dissyllaba in ινω, υνω, & ενω, v ante κ extrudunt. e.g. κρινῶ, κέκρικα. 3. Dissyllaba in λω, ρω, & νω, mutant ε Futuri in α. ut: στελῶ, ἐπέλαα. p. 182. <i>Flexio autem, una cum significatione, hæc est :</i>	S. <i>πέτωφα, αἰς, ἐν,</i> verberavi, asti, avit D. <i>ἀπιν, ἀπιν,</i> duo-astis, rarunt P. <i>ἀμῶ, ἀπτε, ἀσι,</i> avimus, astis, arunt	<i>πέτωφε, ἔτω,</i> verberaveris, rit <i>εἶπον, ἔπων,</i> beraveritis, int <i>εἶτε, ἔτωσαν,</i> beraveritis, int	<i>πέτωφοιμι, οἷς, οἷ,</i> utinam verberaverim, is, it. <i>οἶτον, οἶτην,</i> beraveritis, rint <i>οἰμῶ, οἶτε, οἶεν,</i> beraverimus, itis, rint	<i>πέτωφω, ἡς, ἡ,</i> verberaverim, is, it <i>ἡτον, ἡτον,</i> verberayeritis, int <i>οἰμῶ, ἡτε, ὡσι,</i> verimus, ritis, rint	<i>πέτωφαι</i> verberavisse.	<i>πέτωφας, ὄν, ὄν,</i> qui verberavit.
	<i>Formatio fit à Perfecto, 1) Term. α in εν mutando p. 184. 2) Charact. retinendo, p. 163. 3) præter Augm. Syll. & Reduplic., aliud adhuc ε præponendo; Augm. Temp. vero retinendo. p. 157.</i> <i>Flexio atque significatio hæc est :</i>	S. <i>ἐπέτωφεν, εἰς, ἐν,</i> verberaveram, as, at D. <i>εἶπον, εἶπον,</i> duo-ratis, rant P. <i>ἀμῶ, εἶτε, εἶσαν,</i> ramus, ratis, rant	idem.	Extra Indicativum	Perfecti Terminationem habet per omnes Modos.	idem.	qui verberaverat.
Aorist. 1. cujus	<i>Formatio fit à Fut. I. nempe 1) Term. ω in α mutando, p. 184. 2) Charact. retinendo, p. 163. 3) Augm. præponendo, quod extra Indicativum abjicitur. p. 155.</i> NB. 1. Verba Liquidata Futuri α in η, ε in ει mutant. Si autem α Futuri ortum est ex α Præsentis, tunc α communiter retinetur. e.g. ψαλῶ, ἐψήλα. στελῶ, ἐπέλα. σημαῶ, ἐσημανα. 2. Quædam verba præter morem σ hic extrudunt, ut: ἀλεύω, ἀλεύσω, ἡλευα, p. 185. 3. Quædam non habent Charact. Futuri, sed Præteriti, vel Præsentis. p. 185. <i>Flexio itemque significatio per Modos hæc est :</i>	S. <i>ἐτύψα, αἰς, ἐν,</i> verberavi, isti, vit D. <i>ἀπιν, ἀπιν,</i> duo-berastis, runt P. <i>ἀμῶ, ἀπτε, ἀν,</i> ravimus, istis, runt	<i>τύψον, ἀτω,</i> verberato tu, ille <i>αἶψ, ἀπην,</i> beratote, ranto <i>αἶτε, ὡσαν,</i> beratote, ranto	<i>τύψαιμι, αἰς, αἰ,</i> utin. verberaverim, is, it, rarem, es, et <i>αἶτον, αἶτην,</i> verberaveritis, rint <i>αἰμῶ, αἶτε, αἶεν,</i> beraverimus, ritis, rint	<i>τύψω, ἡς, ἡ,</i> verberaverim, vel- vero, ris, rit <i>ἡτον, ἡτον,</i> beraveritis, rint <i>οἰμῶ, ἡτε, ὡσι,</i> verimus, ritis, rint	<i>τύψαι,</i> verberare, vel verberavisse.	<i>τύψας, ἀσι, ἀν,</i> qvi verberavit, verberans.
	<i>Formatio fit à Fut. 2. scil. 1) Term. ω in ov mutando, p. 186. 2) Charact. retinendo, p. 162. 3) Augm. præponendo, quod extra Indic. abjicitur. p. 155.</i> <i>Flexio eadem est, quæ in Imperfecto.</i>	S. <i>ἐτύπων, εἰς, ἐν,</i> idem. <i>τύπη, ἔτω,</i> idem. <i>τύποιμι, οἷς, οἷ,</i> idem. <i>τύπων, ἡς, ἡ,</i> idem. <i>τυπεῖν,</i> idem. <i>τυπῶν, ὄν, ὄν,</i> idem.					
Futur. 1. cujus	<i>Formatio fit à Præfenti : 1) Term. retinendo, p. 178. 2) Charact. Futuri, nempe σ, ante ω interfirando, p. 163. Et si præcedens consona cum σ non transit in duplicem (h. e. in ξ, si præcedit γ, κ, χ, vel in ψ, si præcedit β, ω, Φ, p. 38.) extrudenda ea est. p. 163.</i> Not. 1. Verba Liquidata respuunt σ, p. 163. 164. & ultimam circumflectunt, Penultima vero, si longa est, corripunt, abjiciendo ex λ, μ, ν, αἰ & ε subjunctivam, & ancipites corripien- 2. Verba in εω, & αω mutant ε & α in Fut. I. in η; in οω, in ω. Sed in quibusdam ε, α, & ο manet; & quædam utroque modo Futurum formant. Exempla vid. p. 164. 3. Verba quædam in ζω, in primis χετλασικα, habent in Fut. I. ζω, p. 165. Nonnulla σ & ξ habent, ibid. Quædam ante ξ assumunt γ, ut κλάζω, πλάζω, &c. p. 166. 4. Verba, quorum Characteristica est σσ, vel η, formant Fut. I. & 2. non secus, ac si Characteristica litera esset γ, e.g. πεάτῳ, (πεάτῳ) πεάξω, πεάξω, p. 166. <i>Flexio Futuri eadem est, quæ in Præfenti :</i>	<i>τύψω, εἰς, ἐν,</i> verberabo, is, it	Caret.	<i>τύψοιμι, οἷς, οἷ,</i> verberarem, res, ret, vel verberavero, is, it	Caret.	<i>τύψειν,</i> verberaturū esse	<i>τύψων, ὄν, ὄν,</i> verberaturus.
	<i>Formatio fit à Præfenti, 1) Term. & Charact. Præsentis puram retinendo p. 166. 179. penultimam vero, si longa est, corripiendo : hinc η & ω Præsentis Penultimæ in α mutatur; α, αυ, & ου abjiciunt subjunctivam ; ε vero & ευ priorem, & ancipites corripuntur. p. 179. Sed in quibusdam Penultima manet longa, ut ἐνέγκω, ἐνεγκῶ, fero. &c. p. 181.</i> Not. 1. Verba Liquidata formant Fut. 2. ut Fut. I. mutato ε dissyllaborum in α, (quod ε dissyll. etiam in aliis, quæ Liquidam ante vel post ε habent, mutatur in α) p. 180. 2. Quorum Charact. in Præfenti est ζ, vel σσ, & η, quando in Fut. I. habent ξ, assumunt γ, quando σ, habent δ, ut: Φεάζω, Φεάζω, Φεάζω. πεάτῳ, πεάξω, πεαζῶ. p. 181. 3. Verba in εω & αω, formant Fut. 2. extruso ε & α Præsentis : quæ vero pura manent post contractionem, itemque verba in οω, Polysyllaba in υω, υω, αω, & ευω, carent Futuro 2. p. 181. <i>Flexio & significatio eadem est, quæ Futuri 1.</i>	S. <i>τυπῶ, εἰς, ἐν,</i> verbera- D. <i>εἶπον, εἶπον,</i> bo. P. <i>ὄμῶ, ὄπτε, ὄσι,</i>	Caret.	<i>τυπῶμι, οἷς, οἷ,</i> verberavero <i>οἶτον, οἶτην,</i> <i>οἰμῶ, οἶτε, οἶεν,</i>	Caret.	<i>τυπεῖν,</i> verberaturum esse.	<i>τυπῶν, ὄν, ὄν,</i> verberaturus.

OBSERVATIONES GENERALES:

I. De Terminatione.

- I. Præsens & Imperfectum, it. Perfectum & Plusquamperfectum extra Indicativum eandem ubique vo-
cem ac Terminationem habent. p.168.
- II. Terminatione Futurorum omnium Modorum eadem est cum Terminatione Præs. cujusvis Modi, p.169.
- III. Ultimæ Futurorum, quando Circumflexum sustinere debent, ε Præsentis in ει, & σ in σ mu-
tant. p.169.
- IV. Terminatione Aoristi 2. eadem est cum Terminatione Imperfecti in omnibus Modis in Activo & Me-
dio. In Passivo vero Aoristus 1. & 2. peculiarem habent Conjugationem. p.169. 170.
- V. Conjunctivus in omnibus Temporibus Terminationem Præsentis Indicativi retinet, tantum ε Præs.
in η, ο in ω mutatis, Iota, si Indicativo adscriptum fuerit, supponitur p.170.
- VI. Quam Terminationem habet Præsens Optativi, eam & reliqua Tempora in Optativo omnia habent,
excepto Aor. 1., ubi loco ο est α in Activo & Medio; Passivum vero habet ει. p.170.
- VII. Præsens, Perfectum, Fut. 1. & 2. item Paulo post Fut. habent pares Duales.
- VIII. Futura carent Imperativis, & plerumque Conjunctivis, qui tamen interdum occurrunt. p.153.
- IX. Prima Pluralis exiens in μεν facit desiderari Primam Dualis, quod fit in toto Activo, Aoristis
Passivi, & Perf. & Plusqv. Medii. p.154.
- X. Tertia Pluralis exiens in σι vel ται, facit secundam & tertiam Dualis pares, quod fit in Præsenti,
Futuris ac Perfecto, omnibusque Temporibus Conjunctivi. Alias tertia Dualis defi-
nit in ην. p.154.

2. De Characteristica.

VI. Litera ante α Præsentis præcedens dicitur Characteristica. p.162.

- XII. Eandem Characteristicam habent : (1) Præsens, Imperfectum, Fut. 2. & Aoristus 2. (2) Fut. 1. &
Aor. 1. (3) Perfectum & Plusquamperfectum. p.162. & 163.
3. De Augmento.
- XIII. Augmentum duplex est : Temporale, & Syllabicum. Temporale est, quod præponitur Verbis à Vb-
cali α, ε, ο, vel Diphthongo αι, αυ, οι, incipientibus; ubi α & ε in η, ο in ω, αι in η, αυ in υ, ο
in ω transit, & unum est in omnibus Præteritis. p.155.
- XIV. Quæ vero ab alia aliqua vocali incipiunt, Augmento plane carent, ut : ἡχέω, ἡχέον. p.156.
- XV. Quatuor α immutatum retinent, scil. αω, αἶω, ἀνέσσω, ἀνδίζομαι. p.156.
- XVI. Quædam Vocalem ε non in η mutant, sed augent addito Jota, ut ἔχω, ἔχον. ibid.
- XVII. ε ante σ non mutatur, sed ο in ω vertitur. ibid.
- XVIII. Plurima ab οι incipientia, Augmento carent, quæ vide p.156.
- XIX. Syllabicum Augmentum est ε, quod præponitur Verbis à Consonante incipientibus; sed non u-
num idemque est in omnibus Præteritis, nisi cum ε Positione longum sit. p.157. 155.
- XX. Quod si ε hoc est breve vel Anceps, in Perfecto adhuc primam Consonam Verbi, & in Plusquam-
perfecto Indicativi adhuc aliud ε præfigunt. p.157.
- XXI. Præfigitur Augmentum Præteritis & Indefinitis, cum Paulo post Fut. quod autem extra Indica-
tivum in omnibus Temporibus, præter Perf., Plusqv. & Paulo post Fut. abjicitur. p.155.
- XXII. Incipientibus à ε loco Augmenti ubique syllaba ἐε præponitur. p.158.
- XXIII. Composita cum Præpositione Augmentum habent in Medio, & ultima Præpositionis tunc
abjicitur, præter ωει & ωει, quæ ultimam retinent. p.158. sed quæ tamen vel ab initio
vel in medio; vel ab initio & in medio simul augentur, vid. p.158. 159.

, ἦ, verberer, us ero, l. fue- ῖτον, (ro. ῖτε, ὦ π.	τυφθῆναι, verberatum esse, l. ver- berari.	τυφθεῖς, εἶσα, ἐν, verberatus, qui verberatur.
--	---	--

, ἦς, ἦ, n.	τυπῆναι. idem.	τυπες, εἶσα, ἐν, idem.
----------------	-------------------	---------------------------

aret.	τυφθησεῖν, verbera- tum iri.	τυφθησόμενος, μένη, ον, verberandus.
-------	------------------------------------	--

aret.	τυπήσεσθαι, idem.	τυπησόμενος, idem.
-------	----------------------	-----------------------

aret.	τετύψεσθαι, citò verbe- raturum iri.	τετυψόμενος, mox certo ver- berandus.
-------	--	---

inctivus.	Infinitivus.	Participium.
, ἦ, ηται, ver- & verberer.	τύπτεσθαι, verberare, ri	τυπτόμενος, qui verberat, l. ratur.

ibid. Not. 2. Quædam pro Vocali Futuri 2. subscribitur, ut: λείπω, λιπῶ, λέλοιπα. I-

ης, η, eraverim, & eratus sim.	τετυπέναι, verberavisse & ratū esse.	τετυπὼς, ὦα, ὅς, qui verberavit, verberatus.
--------------------------------------	--	--

erbe- ero	τύψασθαι verberavisse	τυψάμενος, η, ον qui verberavit
--------------	--------------------------	------------------------------------

PASSIVUM ET MEDIUM.

Eadem confideranda occurrunt in

		Indicativus.	Imperativus.	Optativus.	Conjunctivus.	Infinitivus.	Participium.	
PASSIVO, quorum Tempora sunt	Præsens, cujus	Formatio fit à Præsenti Activo, ω in ομαι mutando. p. 200. Flexio autem & significatio hæc est:	S. τυπόμεαι, η, εται, verberor, aris, atur D. ὁμείον, εἰδόν, εἰδόν, duo-amur, mini, ntur P. ὁμείω, εἰδῶ, οἰδῶ, ramur, amini, antur	τυπώ, εἰδῶ, verberare, rator εἰδόν, εἰδόν, beramini, antor εἰδῶ, εἰδῶσαν, beramini, antor	τυπώμην, οἶο, οἶτο, utinam verberer, vel, verberarer οἰμέθον, οἰδόν, οἰδόν, verberemur, remini, rentur οἰμέθω, οἰδῶ, οἰδῶ, verberemur, remini, rentur	τυπώμαι, η, ηται, verberer, vel, berarer ὁμείον, ηἰδόν, ηἰδόν, beremur, mini, ntur ὁμείω, ηἰδῶ, οἰδῶ, beremur, mini, ntur	τυπόμενός, μέν, μένον, qvi verberatur.	
	Imperf. cujus	Formatio fit à Præsenti, αἰ in ην mutando, & praponendo Augmentum p. 201. Flexio cum significatione hæc est:	S. εὑπόμεν, τῶ, ἴτο, verberabar, aris, atur D. ὁμείον, εἰδόν, εἰδόν, bamur, mini, bantur P. ὁμείω, εἰδῶ, οἰδῶ, bamur, mini, bantur	NB. Extra Indicativum cum Præsenti	coincidit.			
	Perfectū cujus	Formatio fit à Perfecto Activo, ι) mutando in ωαι, 2) Literam Characteristicam Perfecti Activi in μ, χ in γ, & κ in σ mutando, p. 203. 3) Augmentum retinendo. (Nō p. 204. Not. 1. Verba pura Penultimam Perfecti Activi longam habentia, & Verba Liquidata, σ ante ωαι respuunt p. 203. ubi tamen nonnulla excipiuntur, quæ σ retinent, ut ἡκισμα ex α- 2. Pauca Vocalem Activi Præteriti longam hic corripunt; quo referuntur etiam ea, quæ ex Diphthongo εῖ abjiciunt ε, ibid. ut δέδομαι ex δέδοκα. πεφυγμαι ex φεύγω, fugio. 3. Dissyllaba à τρε incipientia, quorum Character est π, β, vel φ, mutant ε Præt. Act. hic in α e.g. τρέαυα ex τρέα, p. 204. Flexio pariter ac significatio hæc est:	S. τέτυμαι, ψα, πται, verberatus sum l. fui D. μέθον, φθον, φθον, verberatus sis l. esto P. μέθω, φθῶ, μένοι εἰσι, verberatus essem, l. fuisset.	τέτυπο, φθῶ, verberatus sis l. esto φθον, φθῶν, verberatus essem, l. fuisset. φθῶ, φθῶσαν, verberatus essem, l. fuisset.	τέτυμένος ὦ, ἦς, ἦ, ut verberatus essem, l. fuisset. τέτυμένος ἦτον, εἰήτην, μένοι ὦν, ἦτον, μένοι ὦν, ἦτε, ὦσι	τέτυφθαι, verberatum esse.	τέτυμένος, μέν, μένον, verberatus.	
	Plusqv. cujus	Formatio fit à Perfecto, Term. ωαι in μην mutando, p. 205. & præter Redupl. praponendo, 157. Flexio, itemque significatio hæc est:	S. εἰτέτυμαι, υψο, υπτο, verberatus erā l. fuerā D. μέθον, φθον, φθῶν, verberatus eris l. fueris P. μέθω, φθῶ, μένοι ἦσαν.	NB. Extra Indicativum cum Perfecto	coincidit.			
	Aorist. 1. cujus	Formatio fit à Tertia Singulari Præteriti, ται in ην mutando, unde necessario præcedens Tenuis in Aspiratam transiit. p. 205. conf. p. 41. Not. 1. Penultima Longa in quibusdam corripitur, hinc η & ε in e mutatur, ut: ἐρέθην ex ἐρεται p. 205. Not. 2. Quæ loco ε in Perfecto habent α, ε hic denovo repræ- tunt. p. 206. Not. 3. σ ante ην in duobus assumitur, in uno perit. p. 206. Flexio, ejusque significatio hæc est:	S. ἐτύφθην, ης, ης, verberatus sum, l. fui D. ἦτον, ἦτην, ης, ἦτην P. ἦμην, ἦτε, ἦσαν.	τύφθην, ἦτω, verberator ἦτον, ἦτων, ἦτε, ἦτῶσαν.	τυφθῆναι, εἴης, εἴη, utinam verberer, vel, verberatus essem. εἴητον, εἴήτην, εἴημι, εἴητε, εἴησαν.	τυφθῶ, ης, ἦ, verberer, verberatus ero, l. fuerem. ἦτον, ἦτων, (το. ὦμην, ἦτε, ὦσι.	τυφθῆναι, verberatum esse, l. verberari.	τυφθῆς, εἶσα, ἐν, verberatus, qui verberatur.
	Aorist. 2. cujus	Formatio fit ab Aor. 2. Act. ον in ην mutando p. 206 Flexio v. & significatio eadem est cum Aorist. 1. np.	ἐτύπην, ης, ης, idem.	τύπην, ἦτω, idem.	τυπῆναι, εἴης, εἴη, idem.	τυπῶ, ης, ἦ, idem.	τυπῆναι, idem.	τυπῆς, εἶσα, ἐν, idem.
	Futur. 1. cujus	Formatio fit ab Aor. 1. ν in σμαι mutando, & Augm. abjiciendo, p. 206. Flexio atque significatio hæc est:	S. τυφθήσμαι, ἦσθ, ἔται, verberabor D. ὁμείον, εἰδόν, εἰδόν, verberabor P. ὁμείω, εἰδῶ, οἰδῶ, verberabor	Caret.	τυφθήσῃ, οἶο, οἶτο, utinam verberer, l. verberatus ero οἰμέθον, οἰδόν, οἰδόν, verberemur, remini, rentur οἰμέθω, οἰδῶ, οἰδῶ, verberemur, remini, rentur	Caret.	τυφθήσθαι, verberatum iri.	τυφθήσῃ, μέν, μένον, verberandus.
	Futur. 2. cujus	Formatio fit ab Aor. 2. ν in σμαι mutando, p. 207. Flexio & significatio eadem est, quæ in Fut. 1. np.	τυπῆσμαι, ἦσθ, ἔται, idem.	Caret.	τυπῆσῃ, οἶο, οἶτο, idem.	Caret.	τυπῆσθαι, idem.	τυπῆσῃ, μέν, μένον, idem.
	Fut. 3. five Paul. Post. Fut. cujus	Formatio fit à 2. Perf. Perf. Sing. posito ομ ante α finale. p. 207. Flexio est eadem, ut in Fut. 1. nempe	τετύφωμαι, η, εται, mox, certe verberabor.	Caret.	τετύφωμην, οἶο, οἶτο, mox, certe verberer.	Caret.	τετύφωθαι, citò verberatum iri.	τετύφωθῃ, mox certo verberandus.
MEDIO, quorum Tempora sunt:	Præsens, cujus	Formatio fit non tantum à Præsenti Passivi, sed cum eo plane consentit. p. 219. Flexio hinc eadem est, quæ in Passivo, nempe	Indicativus. τύπόμεαι, η, εται, verbero, & verberor.	Imperativus. τύπῃ, εἰδῶ, verbera, & verberare	Optativus. τυπώμην, οἶο, οἶτο, utinam verberem, & verberer.	Conjunctivus. τύπώμαι, η, ηται, verberem & verberer.	Infinitivus. τύπείσθαι, verberare, ri	Participium. τυπόμενός, qui verberat, l. ratur.
	Imperf. cujus	Formatio & Flexio cum Imperf. Passivi prorsus coincidit: p. 219.	εὑπόμεν, τῶ, ἴτο, verberabam, & ratar.	NB. Extra	Indicativum cum Præsenti	coincidit.		
	Perfectū cujus	Formatio fit à Fut. 2. Activi. Term. ω in α mutando, p. 220. Not. 1. ε Dissyllaborum, & α, ex ε vel ε Præsents ortum, mutatur in ο. ibid. Not. 2. Quædam pro Vocali Futuri 2. brevi assumunt longam Præsents. p. 221. dem faciunt, quæ habent in Præs. simplex. p. 220. 221. Flexio cum Terminatione Activi coincidit, scil.	τέτυπα, ας, ες, verberavi, & verberatus sum.	τέτυπε, ἔτω, verberaveris, & beratus sis.	τέτυπιμι, οἶς, οἶ, utinam verberavisset, & verberatus essem.	τέτυπω, ης, ἦ, verberaverim, & verberatus sim.	τέτυπέναι, verberavisse & ratū esse.	τέτυπώς, ἦς, ὅς, qui verberavit, verberatus.
	Plusqv. cujus	Formatio fit à Perfecto, in α mutando, p. 221. Flexio est, ut in Plusquamperfecto Activi, nempe	εὑτύπην, ες, ες, verberaverā, & atq. eram	NB. Extra	Indicativum cum Perfecto	coincidit.		
	Aorist. 1. cujus	Formatio fit ab Activo, addita syllaba μην, p. 222. Flexio vero & significatio hæc est:	S. εὑτύπην, ψα, ατο, verberavi, atus sum D. αἰμέθον, αἰδόν, αἰδόν, verberavi, & verberatus sum P. αἰμέθω, αἰδῶ, αἰδῶ, verberavi, & verberatus sum	τύπαι, αἰδῶ, verberato, & berator αἰδόν, αἰδόν, αἰδῶ, αἰδῶσαν.	τυπαίμην, αἶο, αἶτο, utinam verberem & verberer. αἰμέθον, αἰδόν, αἰδόν, verberemur, remini, rentur αἰμέθω, αἰδῶ, αἰδῶ, verberemur, remini, rentur	τυπαίμαι, η, ηται, verberaverim l. ro, & ratq. ero αἰμέθον, ηἰδόν, ηἰδόν, & verberatum esse.	τυπαίσθαι, verberavisse & verberatum esse.	τυπαίμην, ἦς, ὅς, qui verberavit & verberatus.
	Aorist. 2. cujus	Formatio fit ab Activo, ωη ante ν ponendo, p. 222. Flexio cum Imperfecto Passivi coincidit, nempe	εὑτόμην, τῶ, ἴτο, idem.	τύπῃ, εἰδῶ, idem.	τυποίμην, οἶο, οἶτο, idem.	τυπώμαι, η, ηται, idem.	τυπείσθαι, idem.	τυπόμενός, idem.
	Futur. 1. cujus	Formatio fit ab Activo, ω in σμαι p. 222. Flexio cum Præsenti coincidit, videlicet	τύφουαι, η, εται, verberabo, & bor	Caret.	τυφώμην, οἶο, οἶτο, utinam verberavero, & ratus ero.	Caret.	τύφεισθαι, verberaturum esse, & ratū iri	τυφώμην, verberaturus, randus.
	Futur. 2. cujus	Formatio fit ab Activo, ω in σμαι mutando. p. 223. Flexio cum Terminatione Fut. 1. coincidit, np.	τυπῆμαι, ἦ, ἔται, idem.	Caret.	τυποίμην, οἶο, οἶτο, idem.	Caret.	τυπείσθαι, idem.	τυπόμενός, idem.

OBSERVATIONES SPECIALES.

- I. Terminatio Passiva ubique est: μαι, σαι, ται. Et hanc habet Præsens, Perfectum, & Tempora Præsents Terminationem imitantia. p. 198.
- II. σ in 2. & 3. Dualis & Pluralis, nec non Infinit. perit, quando alia quædam Consona præcederet. ib.
- III. Quando Terminationē Tertiæ Plur. Præteritorum alia adhuc Consona præcederet, tunc Periphrasis ex Præter. Partic. & Verbo εἰμι adhibetur, quæ & in Optativo, & in Conjunct. retinetur. p. ibid.
- IV. In secunda Persona Singul. Præsents, Imperfecti, nec non Aoristi Media Vocis tollitur σ, & Atticè in Indicativo, Imperativo & Conjunctivo fit Contractio. pag. 199.
- V. Paulo post Fut. in toto N. T. semel tantum usurpatur, Luc. 19, 40. κενεχθῆναι. p. 153.

2. Ad MEDIUM.

- VI. Omnia Tempora habent ubique Terminationem Passivam, exceptis Perfecto & Plusquamperfecto, quæ habent Terminationem Perfecti & Plusquamperfecti Activam. pag. 219.

Weller, Jacob,

D. Jacobi Welleri grammatica graeca nova

Lipsiae 1708

Augsburg, Staats- und Stadtbibliothek -- Spw 2534

urn:nbn:de:bvb:12-bsb11281358-2

VD18 11143975-004